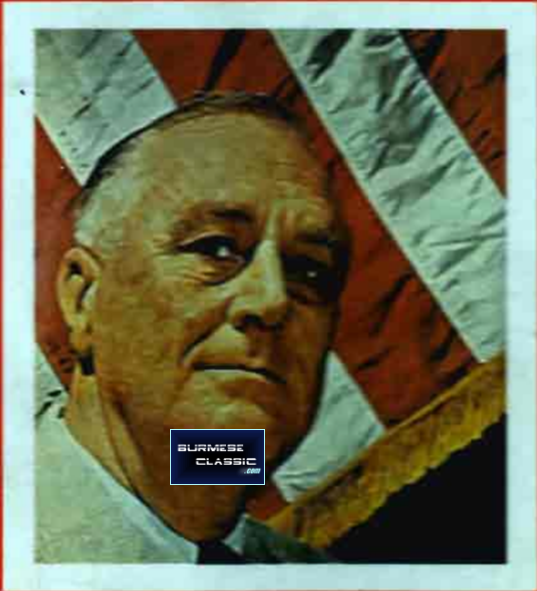

စိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

အထူးခြားဆုံး အမေရိကန်သမ္မတ သုံးဦးအနက် တစ်ဦး၊
ရာထူးသက်တမ်း သုံးကြိမ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည့်
တစ်ဦးတည်းသော အမေရိကန်သမ္မတ

အမေရိကန်သမ္မတ
ဖရင့်ကလင်ဒီရူစဗ်

ကျော်သက်ဟန်

မြန်မာပြန်

THE FDR STORY

Catherine Owens Peare

သေသူ - ဦးစန်ဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ စာပေပွဲ
 သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
 အဆင် - အမ်အက်စ်အို
 စက်တင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀
 ဝေး ၃၃၀၀ ကျပ်

၀၀၀ - ၀၃

ကန်သမ္မတစုကလင်ဒီရစဉ်
 ဝက်ဟန် - ခန့်ကုန်း၊
 ဦးချိုချိုစာပေ၊ ၂၀၀၃၊
 စိန် ၃၃၀၀၊ မုက်ခင်း၊ ၀၃၊ စင်စီ x ၂၀၊ စင်စီ
 ကန်သမ္မတစုကလင်ဒီရစဉ်

အမေရိကန်သမ္မတ
ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဗွဲ

THE FDR STORY

Catherine Owens Peare

ကျော်သက်ဟန်
မြန်မာပြန်

ပထမအကြိမ်

မာတိကာ

- ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာစကား	(က)
အခန်း(၁) ဟိုက်ပတ်မှ အစပြုခြင်း	၁
အခန်း(၂) အထက်တန်းကျောင်းသား(လူငယ်)ဘဝ	၁၈
အခန်း(၃) တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား(လူကြီး)ဘဝ	၄၇
အခန်း(၄) ပြည်နယ်အထက်လွတ်တော်အမတ်	၆၈
အခန်း(၅) အယ်လ်ဘာနီမှ ဝါရှင်တန်သို့	၈၂
အခန်း(၆) လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီး	၁၀၀
အခန်း(၇) ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါရိုက်ချက်	၁၂၂
အခန်း(၈) အောက်ဆုံးအဆင့်ထိ ရောက်သွားပြီးမှ အပေါ်သို့ပြန်၍	၁၅၀
အခန်း(၉) ရေပူစမ်းများ၌ ကုသမှုကြားကာလ	၁၆၈
အခန်း(၁၀) နယူးယော့ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး	၁၈၅
အခန်း(၁၁) စီးပွားပျက်ကပ်ကို တွန်းလှန်ခြင်း	၂၁၁
အခန်း(၁၂) အတိုက်အခံပြုခြင်း	၂၃၃
အခန်း(၁၃) ဒုတိယကမ္ဘာစစ်	၂၅၄
အခန်း(၁၄) မွန်မြတ်သောစိတ်ကူးအိပ်မက်ကြီးနှစ်ခု တကယ်ဖြစ်လာခြင်း	၂၈၀

နောက်ဆက်တွဲ

၁။ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဗဲ	၂၉၀
- အာသာရှုလက်ဆင်းဂျား(ဂျူနီယာ)	
၂။ ရဲရင့်သတ္တိရှိသော ခေါင်းဆောင်	
- ဘီလ်ကလင်တန်	၃၀၃
၃။ အမေရိကကို သမ္မတရုစဗဲကယ်တင်ခြင်း	
- ဂျဝါဟလာနေရူး	၃၁၀
၄။ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဗဲ(၁၈၈၂-၁၉၄၅)	
- ဒေါရစ်ကန်းစ်ဂွဒ်ဝင်	၃၂၃

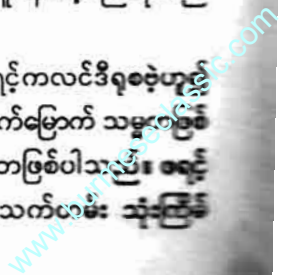
အက်ပ်ဒီအာရ်၏ ထူးခြားချက်

- ၁။ သူကား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမိုင်းတွင် ဂျော့ဝါရှင်တန်၊ အေဘရာဟမ်လင်ကွန်းတို့နှင့်အတူ အထူးခြားဆုံး သမ္မတသုံးဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်သည်။
- ၂။ ရာထူးသက်တမ်း သုံးကြိမ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော သမ္မတကား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမိုင်းတွင် သူတစ်ဦးသာ ရှိသည်။

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာစကား

ရုစဉ်ဆိုတဲ့နာမည်ကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှင့် တွဲဖက်၍ အဖျားဆွတ်ပြီး ကြားဖူးကြသူ များပေလိမ့်မည်။ သူသည် စတာလင်၊ ချာချီတို့နှင့်အတူ ကြီးသုံးကြီး ယော်လတာကွန်ဖရင့်ကို တက်ရောက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ရုစဉ်အကြောင်းကို ထိုထက်ပိုပြီး ထဲထဲဝင်ဝင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိကြသူကား လူငယ်ပိုင်းမှာ အတော်နည်းကြမည်ထင်ပါသည်။ ထိုသို့ အသိနည်းခြင်းမှာ ရုစဉ်သည် အမေရိကန်သမိုင်းတွင် အရေးမပါသော သမ္မတတစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ သူ့အကြောင်းကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော စာအုပ်စာတမ်း ရှားပါးခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလကို ပစ္စုပ္ပန်ကာလက ပြန်ကြည့်လျှင် အတော်အတန် ဝေးကွာသော အတိတ်သမိုင်းထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ နောက်ပိုင်း အနီးကပ် သမိုင်းဖြစ်ရပ်များနှင့် သမ္မတများ၏ အကြောင်းအရာများက ဖုံးကွယ်ကာဆီးမှု များလာ၍သော်လည်းကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သမ္မတ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဉ်သည် ၂၀ ရာစု အမေရိကန်သမိုင်း၏ အရေးအကြီးဆုံး စာမျက်နှာများ၌ ထာဝရ နေရာယူနေလိမ့်မည်ဆိုသည်ကိုကား ယုံမှားသံသယ ရှိစရာမလိုပါ။

အမေရိကန်သမိုင်းတွင် သီအိုဒိုရုစဉ်နှင့် ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်တို့ သမ္မတနှစ်ဦး ရှိပါသည်။ သီအိုဒိုရုစဉ်သည် ၂၈ ယောက်မြောက် သမ္မတဖြစ်ပြီး ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်က ၃၂ ယောက်မြောက် သမ္မတဖြစ်ပါသည်။ ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်သည် ၁၉၃၃ မှ ၁၉၄၅ ထိ သမ္မတသက်တမ်း သုံးကြိမ်

တစ်ဆက်တည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ချာချီ၊ စတာလင်၊ ဒီဂေါ၊ ဟစ်တလာ၊ မူဆိုလိုနီတို့နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ပါသည်။ သူ ပထမ သမ္မတသက်တမ်းတာဝန် ထမ်းဆောင်ချိန်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံအနေနှင့် ပြည်တွင်းတွင် စီးပွားပျက်ကပ်အတွင်းသို့ ကျရောက်နေချိန်ဖြစ်၍ သူ၏ ဒုတိယ သမ္မတသက်တမ်းတွင်ကား ဥရောပနှင့် အရှေ့အာရှတွင် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ခေါင်းထောင်လာလျက်ရှိပြီး ဒီမိုကရေစီသည် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံလာရချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖရင့်ကလင်ဒီရစမဲ့အကြောင်းကို လေ့လာသောအခါ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၍ အရေးကြီးသော အချက် (၃)ချက်ကို တွေ့ရှိကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို (၃)ချက်မှာ-

- (၁) လူသားတစ်ဦးအနေနှင့် သူကိုယ်တိုင်၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဘဝ
- (၂) ထိုဘဝဖြင့် စီးပွားပျက်ကပ်ကို ကျော်လွှားနိုင်အောင် တိုင်းပြည်ကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့ပုံနှင့်
- (၃) ဖက်ဆစ်ဝါဒကို တိုက်ဖျက်၍ ဒီမိုကရေစီကို ကယ်တင်ရာတွင် သူ ပါဝင်ခေါင်းဆောင်ခဲ့ပုံတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သူသည် ဗြိတိသျှနေမဝင်အင်ပါယာခေတ်ကို များစွာ နှစ်သက်သဘောကျလှသူမဟုတ်။ အတ္တလန္တိတ်ချာတာတွင် လူမျိုးအားလုံးတို့သည် မိမိတို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အစိုးရပုံသဏ္ဍာန်ကို ရွေးချယ်၍ ထိုအစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် နေထိုင်ခွင့်ရှိရမည်ဆိုသော သဘောတရားကို ထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှတို့အား အိန္ဒိယကို လွတ်လပ်ရေးပေးရန်နှင့် ပြင်သစ်တို့အား အင်ဒိုချိုင်းနားကို ဆက်လက်ချုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် ၂၀ ရာစု ဒုတိယပိုင်းတွင် အသွင်တစ်မျိုးနှင့် ပေါ်ထွန်းလာမည့် အမေရိကန် စူပါပါဝါခေတ်ကို စတင်၍ လမ်းရှင်းခဲ့သည် ဟုဆိုလျှင် ထိုအဆိုကို ယုတ္တိမရှိဟု မည်သူက ပြောနိုင်မည်နည်း။

ဖရင့်ကလင်ဒီရစမဲ့၏ ဘဝနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိသည် ကြီးမား လျယ်ဝန်းသော သမိုင်းအခန်းကဏ္ဍဖြစ်သော်လည်း စာရေးဆရာမ Catherine Owen Peare ရေးသော FDR Story ကို ဘာသာပြန်ဆိုထားသော ဤစာအုပ်

ငယ်နှင့် နောက်ဆက်တွဲဖော်ပြထားသော ပူလစ်ဇာဆုရ သမိုင်းဆရာကြီး နှစ်ဦးနှင့် ထင်ရှားသော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်စာတမ်း ၄ စောင်တို့ကို စုစည်းပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ဤစာအုပ်သည် လိုအပ်နေသော ဤသမိုင်းအခန်းကဏ္ဍအတွက် အတော်ပင် လုံလောက်ပြည့်စုံသွားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သမိုင်းဘာသာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ထိစပ်နေသူများအား ဤစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များနှင့် အတွေးအခေါ် အယူအဆများက နောက်ထပ် အတွေးသစ်၊ အယူအဆသစ်များ ထပ်မံတိုးပွားလာစေရန် စေ့ဆော်အားပေးသွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါသည်။

ကျော်သက်ဟန်
(၁-၆-၂၀၁၃)

အက်ပီဒီအာရ်၏ ထင်ရှားသော အဆိုအမိန့်များ

၁။ ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရမည့် တစ်ခုတည်းသောအရာကား ထို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုဆိုသောအရာကိုယ်၌ပင် ဖြစ်ပါသည်။
The only thing we have to fear is fear itself.

- ၂။ ရှစ်ခု၏ လွတ်လပ်မှု(၄)ရပ်
 - လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရေးသားခွင့်
 - လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်
 - မရှိတောင့်တခြင်းမှ လွတ်ကင်းခွင့်
 - ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ လွတ်ကင်းခွင့်

FOUR FREEDOM

- freedom of speech and expression
- freedom of worship
- freedom from want
- freedom from fear

၃။ ငြိမ်းချမ်းရေးတွင် မည်သည့်သက်ဦးဆံပိုင်အာဏာရှင်စနစ်မျှ ပါဝင်၍ မဖြစ်နိုင်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရှိသော အဖွဲ့အစည်း အဆောက်အအုံသည် လူမျိုးများ၏ တန်းတူညီမျှမှု လိုအပ်၍ ရှိလည်း ရှိရပေမည်။

၄။ စစ်ကို ကြေညာ၍ တိုက်နိုင်သော်လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးကို ကြေညာ၍ မရနိုင်။

အခန်း (၁)

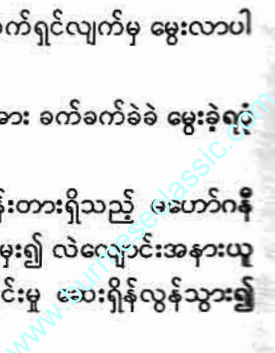
ဟိုက်ပတ်မှ အစပြုခြင်း

ဟတ်ဆန်မြစ်သည် ရေများခဲနေ၍ ဖြူရော်ရော်ပြာနှမ်းနှမ်း အရောင် သမ်းနေသည်။ မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်ရှိ သစ်ပင်များမှာ ဆောင်းရာသီ ၏ နံနက်ခင်း၌ အရွက်များ ဗလာကျင်း၍ ရိုးတံကျနေကြသည်။ ထိုအချိန် မျိုးတွင် ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဗဲကို မွေးဖွားခဲ့၏။ မြစ်သို့အရောက် ရှည် လျားသော တောင်ကြောတစ်ခွင် တစ်ပြင်လုံးကို အပေါ်မှစီး၍ မြင်နေရ အောင် နောက်ဖေးဘက်၌ ပြတင်းပေါက်များပါသည့် ထိုအိမ်ကြီးထဲတွင် သူမ၏ မိသားစုသည် ရာသီဥတုအကြောင်းကို စဉ်းစားနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ တည်ငြိမ် ထူမြေရသော မျက်နှာများဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၊ ဆရာဝန်၊ သူနာပြုနှင့် အစေခံများမှာ တိုးတိုးတိုးတိုး စကား ပြောနေကြလေသည်။

‘ယောက်ျားကလေးပါ။ ကျွန်မဖြင့် အသက်ရှင်လျက်မှ မွေးလာပါ မလားလို့ စိတ်ပူခဲ့ရတယ်ဆရာကြီး’

သူနာပြုဆရာမက မစ္စတာ ဂျိမ်းစ်ရစဗဲအား ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးခဲ့ရတဲ့ ကို ဝန်ခံပြောကြားလေသည်။

ထုထည်ကြီး၍ ထူထဲမြင့်မားသော အုန်းတားရှိသည့် မဒဟာဂနီ ခုတင်ကြီးပေါ်တွင် ဆာရာဒလာနီရစဗဲသည် မွေး၍ လဲလျောင်းအနားယူ လျက်ရှိသည်။ သူမအား ကလိုရီဖောင်းထိုးသွင်းမှု သေးရှိန်လွန်သွား၍

ဆေးတစ်ဖြုတ် ကံဆိုးကံကောင်း ချိန်ခွင်လျှာပေါ် ရောက်နေခဲ့၏။ ခုတော့ သူမရော ကလေးပါ နှစ်ဦးစလုံး အန္တရာယ်မှ လွန်မြောက်ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ၁၈၈၂ ခု ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်တွင် မွေးဖွားခဲ့သော ကလေးငယ်သည် သူ့ မိခင်ကဲ့သို့ပင် ငြိမ်သက်စွာ အနားယူလျက်ရှိသည်။

မစ္စတာရုစဗဲသည် ထိုင်လျက် ဇနီးသည်၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ် တွင် မှတ်တမ်းရေးသည်။ '၈.၄၅ နာရီ၌ ငါ၏ဆယ်လီတွင် လှပခန့်ငြား သော သားတစ်ယောက်ကို ဖွားမြင်ရရှိခဲ့သည်။ ကလေး၏ ကိုယ်အလေး ချိန်မှာ ဆယ်ပေါင်ရှိသည်'

သူ၏ ယခင်အိမ်ထောင်နှင့် ရခဲ့သော သားရိုစီတို့အိမ်သို့ ရေးလိုက် သောစာတွင် 'ဆယ်လီမှာ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော သားတစ်ယောက် မွေးသည်။ သူမ အတော် ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးခဲ့ရသည်' ဟု ရေးသားခဲ့သည်။

ထိုသတင်းစကားအား ကြားနန်းဖြင့် ပို့ခြင်းမဟုတ်။ ရိုစီ သို့မဟုတ် ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲသည် တောင်ဘက်ကျသော နံဘေးဘက်နေရာနှင့် တစ်ဆက် တည်းဖြစ်သော မြေနှင့်အိမ်တွင် နေထိုင်သည်။ ဆရာဝန်သည် ပေါကစ်ပစီ သို့ အပြန်လမ်းတွင် ထိုရုစဗဲအိမ်သို့ဝင်၍ စာတိုကလေးကို ပေးထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကလေးမိခင် ဆာရာဒလာနိုကား ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲ၏ ဒုတိယဇနီးဖြစ်ပြီး အသက် ၂၇နှစ် ရှိပြီဖြစ်၏။ သူ့ယောက်ျား၏ ပထမအိမ်ထောင်မှ ပါလာ သော သားရိုစီနှင့် အသက်အတူတူလောက်ပင် ရှိသည်။ ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲ ကိုယ် တိုင်မှာ အသက် ၅၄ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဤဒုတိယသား၏ ဘဝအား သူ မည်မျှ ထိန်းကျောင်းပြုပြင်လမ်းညွှန်ပေးခွင့်ရမည်ကို မစေ့ခွင့်နိုင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဆောင်းရာသီကုန်ဆုံး၍ နွေဦးရာသီရောက်လာရန် လမ်းရှင်းခဲ့လေ ပြီ။ မြေပြင်ပေါ်မှ နှင်းများ အရည်ပျော်စ ပြုလာကြသည်။ နောက်ဆုံး ညီညီညာညာမရှိသော ရေခဲတုံးအပြားကြီးများသည် ဟတ်ဆန်မြစ်အတွင်း မျောဆင်းလာကြ၏။ ဆာရာဒလာနိုရုစဗဲသည် ထူထူထောင်ထောင်ဖြင့်လာ ၍ သူမ၏ ပထမဆုံးနှင့် တစ်ဦးတည်းသောသားကို နာရီတော်ကောင်းများများ အချိန်ယူ၍ ဂရုစိုက် စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။

'သားကလေးက ၀၀ဖြိုးဖြိုးရှိတာပဲ။ အသားလာ ပန်းရောင်ထနေ

တယ်။ စိတ်သဘောလည်း ကောင်းတယ်'

သူမသည် ထိုသို့ပြောပြီးလျှင် မရမက ကိုယ်တိုင်ရေချိုးပေး၊ အဝတ်အစားဆင်ပေး လုပ်တတ်သည်။ ထိုအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ပေးရန် အမြဲတမ်း ကလေးထိန်းရှိရုံမက ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရန် အခြားသော အစေခံများလည်း ရှိသေးသည်။

ကလေးနာမည်ရွေးသည့် အချိန်သို့ ရောက်လာသောအခါ ဆာရာရုစဉ်၏ ဖခင်အမည်ဖြစ်သော ဝါရင်ကိုပေးရန် နှစ်ဦးစလုံး သဘောတူကြသည်။ သို့သော်လည်း သူမ၏ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဝါရင်ဒလာနီအား တိုင်ပင်သောအခါ မကြာမီကမှ ကွယ်လွန်သွားသော သူ၏သား အခြားဝါရင်တစ်ဦးကို အမှတ်ရစေ၍ ဖြစ်နေ၍ သူ့အနေဖြင့် ခံနိုင်ရည်ရှိမည်မဟုတ်။ သူ့ကို အမြဲသတိပေးနေသလို ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုလေသည်။

သို့ဖြင့် သူတို့ စိတ်ပျက်သွားကြရသည်။ သို့သော် အံ့ဩရောက်ကား မဟုတ်။ ထုံးစံအတိုင်း ထိုအကြံကို စွန့်ပယ်လိုက်ကြပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဆာရာအဖေ၏ အစ်ကိုနာမည်ကို အစွဲပြု၍ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီဟု သားအား အမည်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ ဖရင့်ကလင် အသက် သီတင်းခုနစ်ပတ်ရှိသောအခါ သူတို့သည် လှပစွာ ဇာပန်းထိုးထားပြီး ကြယ်သီးများတပ်ကာ အလှဆင်ထားသော နနယ်ညက်ညောသည့် အဖြူရောင်ဝတ်ရုံရှည်တစ်ခုကို ဝတ်ဆင်ပေးလျက် မိဘနှစ်ပါးနှင့်အတူ အမိုးဖွင့် ဝိတိုရိယမြင်းရထားကြီးတစ်စီးဖြင့် ဟိုက်ပတ်၌ရှိသော စိန့်ဂျိမ်းစ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ဝတ်ပြုဆုတောင်းဆောင်သို့ သွားရောက်၍ သူ့အား ဘုရင်ဂျီဘုရားရှိခိုးကျောင်းဂိုဏ်းယုံကြည်မှုနှင့်အညီ ရေဖျန်းမင်္ဂလာပြု၍ ကင်ပွန်းတပ်ပေးကြလေသည်။

မတ်လဖြစ်၍ တောကျေးလက်လမ်းများသည် ဗွက်ပေါက်နေကြ၏။ သို့သော်လည်း မြင့်မားပြီး ရှေ့ဘက်၌ ခေါင်စောက်ရွှေခင်ရှိသော ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကလေးသို့ အရောက်သွားရသည့် အယ်လ်ဘာနီစာတိုက်လမ်းတစ်လျှောက် သုံးမိုင်ခရီးသည် တိုတောင်းသော ခရီးတစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အခမ်းအနားမှာလည်း တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြစ်၏။ ဝိတိုရိယမြင်းရထားကြီးသည် မကြာမီ 'ဇွေဦးတော' အိမ်ကြီး၏ ကိုယ်ပိုင်လမ်းအတိုင်း စုန်၍ပြန်လှည့်လာပြီးနောက် အိမ်၏ အရှေ့နှင့် အနောက်

ဘေးနှစ်ဖက်လုံးသို့ တန်းနေသော ဆင်ဝင်အောက်သို့ အရောက်တွင် စီးနင်း လိုက်ပါလာသူများအား ဆင်းသက်ခွင့်ပြုလိုက်လေရာ ကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာ အခမ်းအနား တက်ရောက်လာကြသူများဖြင့် အခန်းများ ပြည့်လျှံသွားလျက် တပျော်တပါး စကားလက်ဆုံကျကြကာ ပျော်ရွှင်ရယ်မောခဲ့ကြလေသည်။

‘သူဟာ တစ်နေ့ကျရင် သမ္မတဖြစ်ချင်ဖြစ်လာမှာနော်’ ဖရင့်ကလင်၏ ဖခင်က ပြောလေသည်။

‘အို...မဖြစ်ပါဘူး’ သူ၏မိခင်က ဆန့်ကျင်၍ ပြောကြားလေသည်။

‘သူ့ကို ပြည်သူလူထုဘဝထဲ ရောက်မသွားစေချင်ပါဘူး’

အရမ်းချစ်သော သူ့မိခင်နှင့်ကလေးထိန်းတို့အကြား ဖရင့်ကလင် ကလေးမှာ ကလေးတစ်ယောက်အဖို့ လိုအပ်သမျှ ချစ်ခင်ယုယမှုနှင့် ပြုစု စောင့်ရှောက်မှုတို့ကို ရရှိခဲ့သည်။ အသက်ငါးနှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သော အခါ သူ့ထံ၌ရှိသော တကယ့်ယောက်ျားကလေး စိတ်ဓာတ်သည် စတင် ပေါ်လာပြီး အလွန်အကျွံ အကာအကွယ် အစောင့်အရှောက်များ၊ သူ့အား ဝတ်ဆင်ပေးထားသည့် လှပသော ဝတ်စားတန်ဆာများအပြင် ရွှေရောင် ဆံပင်ကောက်ကောက်တို့ကို ဆန့်ကျင်ငြင်းပယ်လာခဲ့လေသည်။ နောက် ဆုံးတွင် ဓမ္မစရုစဉ်သည် အလျော့ပေး လိုက်လျောလာရသည်။ မပိုမိအောင် ထိန်းချုပ်လျက် သူမသည် သူ၏ ဆံပင်ကောက်ကောက်တို့ကို ဖြတ်ပေးရပြီး ဘောင်းဘီဝတ်ခွင့်လည်း ပေးရသည်။ သူမသည် မိမိကိုယ်ကို ဖြေသာအောင် အချိန်တစ်ခုထိ သူ့အား စကော့ရိုးရာ သိုးမွေးခါးပတ်၊ ဘောင်းဘီတို့နှင့် တွန့်ခေါက်ထားသည့် လက်အနားပါ ပိုးရှုပ်အင်္ကျီ၊ ပိုးကတ္တီပါ ဝတ်စုံတို့ကို ဝတ်ဆင်ပေးသည်။ သို့သော် သူ၏ အပြာရောင်မျက်လုံးများမှာ မကြာမီပင် နီရဲလာပြီး စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုး ဖြစ်လာလေသည်။ သူသည် သင်္ဘောသားကဲ့ သို့ ဝတ်ဆင်လို၏။ လှေသင်္ဘောတို့ကို သူ နှစ်သက်သဘောကျနေပြီ တကား...။

လှေသင်္ဘောတို့ကို သူ နှစ်သက်သဘောကျခြင်းမှာ လုံးဝ သဘောကျ ပေသည်။ သူ၏ အဆေး ဒလာနီသည် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ် နယူး ဘက်ဖီးမှထွက်၍ တရုတ်ပြည်နှင့်ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ်သည့် ရွက်သင်္ဘော အုပ်စုတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လေသည်။ သူ့မိခင်သည် အသက် ၈ နှစ်အရွယ်က

ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် တရုတ်ပြည်သို့ သွားရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုခရီးသည် ဝှတ်ဟုတ်အင်္ဂုကိုပတ်၍ သွားရသော လေးလကြာခရီးဖြစ်သည်။ ထိုခရီးအကြောင်း သူ့သားအား ပြောပြသောအခါ သူမ၏ မျက်လုံးများသည် ကလေးဘဝက ခံစားခဲ့ရသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုများဖြင့် တလက်လက် တောက်ပလျက်ပင် ရှိသေးသည်။

‘နွေဦးတော’ အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ် ထပ်ခိုးပေါ်တွင် သူ့အဘိုး၏ သင်္ဘောသားသေတ္တာဟောင်းကြီးတစ်လုံးကို ဖရင့်ကလင် တွေ့လေသည်။ ထိုသေတ္တာကြီးထဲ၌ ၁၈၁၂ ခု သင်္ဘောသားဦးထုပ်တစ်လုံး၊ သင်္ဘောနမူနာပုံတစ်ခု၊ လော့စာအုပ်ဟောင်းများ၊ ကြေးအမြောက်တစ်လက်နှင့် ထူးခြားဆုံးမှာ ပင်လယ်ပြင်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာကြာခဲ့၍ မှော်စော်နံနေသော သေတ္တာကြီး၏ အတွင်းဘက်ပင်ဖြစ်သည်။

သူသည် သူပိုင်ရွက်သင်္ဘောများကို အလွန်စောစီးစွာကပင် ခေတ်မီအောင် စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သူ့သင်္ဘောတစ်စီးတိုင်းအား ယခင် သူမတိုင်မီက သင်္ဘောများထက်ပို၍ ပင်လယ်ပြင်တွင် လှိုင်းဒဏ်လေဒဏ်ခံနိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။ သူ့မိသားစုသည် နှစ်စဉ် နွေရာသီတွင် ပတ်စမက်ဂျီဒီပင်လယ်အော် ကမ်းခြေနေအိမ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းနေခဲ့ကြသည်။ သူသည် သူတည်ဆောက်ပြုလုပ်သော သင်္ဘောများကို ကိုယ်တိုင် ဂရုတစိုက် ယူဆောင်သွားပြီး ထိုကမ်းခြေတွင် ရွက်လွင့်သွားလာခဲ့သည်။ ထိုခရီးကားရထားဖြင့် မိန်းပြည်နယ်ရှိ အစွပို့မြို့သို့ သွားရသည်။ ထိုနောက် ရေပြင်ကို ဖြတ်၍ ကမ်ပိုဘဲလိုကျွန်းသို့ သွားသည်။ အဘိုး ဖရင့်ကလင်မှာ အသက် အရွယ်ကြီးလာလေ ထိုနေရာတွင် အပန်းဖြေအနားယူရသည်ကို ပို၍ အရသာတွေ့လေဖြစ်သည်။ သူသည် သမိုင်းဝင်ကနေဒါလူမျိုးတို့၏ ကျွန်းပေါ်၌ ထိုဒေသဇာတိသား မူလနေထိုင်လာသူများနှင့် အပေါင်းအသင်းပြုရန် ထွက်၍ ရှာဖွေတတ်သည်။ ထိုနောက် သူတို့ပြောပြသော ထိုဒေသမှ မုန်တိုင်းများ သင်္ဘောပျက်ခြင်းများနှင့် ပင်လယ်ဓားပြများအကြောင်း အသည်းထိတ်ဖွယ် ပုံပြင်ဆန်ဆန် ဇာတ်လမ်းအကြောင်းအရာများကို နားထောင်ခဲ့သည်။

အိမ်ပြင်ဘက်တွင် သူ၏ အကောင်းဆုံးအဖော်ကား ဖရင့်ကလင်ကဲ့သို့ပင် လှေသင်္ဘောတို့ကို ချစ်တတ်သော သူ၏ ဖခင်ဖြစ်လေသည်။ တစ်ခါ

တစ်လေ သူတို့သည် ကစားစရာ အရုပ်လှေများကို အတူတကွ ဒီဇိုင်းထုတ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်လေ ဂျိမ်းစ်ရစဗဲသည် သူ့သားအား တကယ့်ရွက်လှေဖြင့် ပင်လယ်အော်ပြင်ဘက်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ သူတို့၏ လှေကား ၅၁ ပေရှည်သော 'ဟတ်ဖ်မွန်း' ခေါ် ရွက်လှေဖြစ်သည်။ ဖခင်က သူ့သားအား ထိုရွက်လှေကို ထိန်းကိုင်နည်း သင်ပေးခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သားအဖနှစ်ယောက် အတူတကွ လုပ်စရာတွေ ပိုမိုတွေ့ရှိသောနေရာကား ဟိုက်ပတ်မှာပင် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဆောင်းရာသီ စက်တီစီးခြင်း၊ ဆီးနှင်းများပေါ်တွင် စွပ်ဖားစီးခြင်း၊ ရေခဲပြင်ပေါ် လှေစီးခြင်းတို့ကို လုပ်ကြသည်။ နွေရာသီတွင်ကား ငါးများခြင်း၊ အမဲလိုက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ 'နွေဦးတော' အိမ်ကြီးကား တကယ်ပင် စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးလယ်ယာအလုပ်ခြံကြီးတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဂျိမ်းစ်ရစဗဲသည် မြေပိုင်ရှင်တောသူဌေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့သားသည် သူ့ဖခင်ထံမှ ဤအိမ်ခြံမြေကို တစ်နေ့တွင် အမွေဆက်ခံရမည်ဖြစ်၍ ထိုသို့ ဆက်ခံသည့်အခါ မည်ကဲ့သို့ စီမံခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ်သွားရမည်ကို သူ့ဖခင်ထံမှ သင်ယူတတ်မြောက်ထားရမည်ဟု ယုံကြည်လေသည်။ သူတို့သည် အတူတကွ သွားရောက်၍ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဥယျာဉ်ခြံများ၊ သစ်သီးပင်များ၊ ဟင်းမလောက်ခေါ် အဆိပ်ပင်များဖြင့် ခြံစည်းရိုးကာထားသော စတုရန်းပုံ နှင်းဆီဥယျာဉ်ခြံကြီး၊ ဖန်လုံအိမ်များ၊ မြင်းစောင်းများရှိ မြင်းများနှင့် ရထားတွဲအိမ်တို့ကို စစ်ဆေးကြသည်။

သူမိခင်ကား သူ၏ အိမ်တွင်းအပေါင်းအဖော် ဖြစ်သည်။ ဂီတပါရမီကြောင့် ထူးထူးခြားခြား ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းရှိသော သူမိခင်သည် ဖရင့်ကလင်အား သီချင်းဆို၍ ဂီတတီးခတ်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ညနေခင်းများတွင် စာဖတ်ပြခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သည်။ ကလေး အဖျားအနာ တစ်ခုခု ကပ်ငြိသောအခါများတွင် သူ့ကို မိခင်က ဂရုတစိုက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးသည်။ သူ၏ ဖခင်ကဲ့သို့ပင် သူမသည်လည်း သူ့သားအား အစေခံအမှုထမ်းများနှင့် အိမ်ကြီး၏ ပြဿနာများကို မည်ကဲ့သို့ စီမံအုပ်ချုပ်ရပုံတို့ကို သူမနှင့်အတူ သူ့ကို ဝင်ရောက်တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်စေသည်။ ဤပညာကိုလည်း သူသည် တတ်မြောက်ရပေမည်။

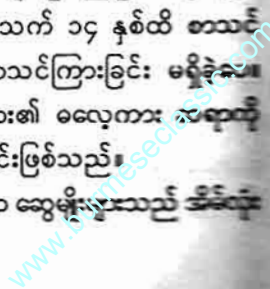
ရုစဗဲမိသားစုဝင်များအား သူတို့၏ အိမ်နီးချင်းများက နှစ်သက်

အရေကလင်တို့ ဖရင့်ကလင်တို့

သဘောကျကြ၍ အဆင်ပြေကြသည်။ မြောက်ဘက်မှကပ်၍ တည်ရှိသော အိမ်ကား နယူးဘိုးလ်မိသားစုအိမ်ဖြစ်ပြီး ထိုအိမ်သည် မြစ်ဖက်ထက် လမ်းဘက်နှင့်ပို၍ နီးကပ်စွာ တည်ရှိသည်။ ထိုအိမ်၏ အထက်ဘက်တွင် ရော်ဂျားစ်တို့မိသားစုအိမ် ရှိသည်။ ရော်ဂျားစ်မိသားစုတွင် သားနှစ်ယောက်နှင့် သမီးနှစ်ယောက် ရှိသည်။ အက်ဒ်မွန်ရော်ဂျားစ်နှင့် ဖရင့်ကလင်တို့သည် အလွန်စောစောပိုင်း ကာလကပင် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် သက်တူရွယ်တူလည်း ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အတူတူ လုပ်ခဲ့ကြသော ဦးဆုံးစီမံကိန်းများအနက် တစ်ခုမှာ သစ်ပင်အိုကြီးတစ်ပင်ဖြင့် ဆောက်လုပ်သည့် အိမ်အမြင့်ကြီးတစ်ဆောင်ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်ကို သင်္ဘောဟုခေါ်၍ တရုတ်ပြည်နှင့် ဘော်နီယိုတို့သို့ သွားမည်ဟုလည်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားထားကြသည်။ သူတို့ အတူတကွ ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည့် နောက်သင်္ဘောတစ်စင်းမှာ တကယ်ပင် ဖောင်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ ကမ်းပေါ်မှ ငါးများခြင်းမှာ ငြီးငွေ့စရာဖြစ်လာ၍ ရေနက်ရာသို့ ထွက်များကြရပေမည်။ သူတို့သည် ပင်ပန်းစွာ အလုပ်လုပ်ကြသည်။ သစ်ပင်ငယ်များကို ခုတ်လှဲပြီး ယင်းတို့ကို စိတ်ချရအောင် ပူး၍ ချည်နှောင်ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့ ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသောဖောင်ကို အနီးအနားရှိ ပင်လယ်ကွေ့ငယ်တစ်ခုထဲသို့ချ၍ အပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြသောအခါ ဂလုပ်ဂလုပ်ဟု ရေပွက်သံများ ပေါ်လာပြီး အောက်သို့ နစ်ဆင်းသွားလေသည်။ သူတို့သည် ခါးလောက်ရောက်သော ရေထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်နေခဲ့ကြသည်။ သူတို့ ထင်ထားခဲ့သည်မှာ ကုန်ပစ္စည်းပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ သစ်သားများမှာ ရေပေါ်တွင် မျောနေကြလိမ့်မည်ဟု ထင်ခဲ့ကြသည်။

ရော်ဂျားစ်မိသားစုမှ သားများမှလွဲ၍ ဖရင့်ကလင်၏ လူငယ်ဘဝ အပေါင်းအသင်းများမှာ အများအားဖြင့် လူကြီးများဖြစ်ကြပြီး အများစုမှာ သူ၏ဆွေမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။ သူသည် အသက် ၁၄ နှစ်ထိ စာသင်ကျောင်းသို့ တရားဝင် တက်ရောက်၍ ပညာသင်ကြားခြင်း မရှိခဲ့။ ထိုဒေသက ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မိသားစုများ၏ မလေ့ကား နရာထိုအိမ်သို့ခေါ်၍ သားသမီးအား ပညာသင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမကြာ အလည်လာရောက်ကြသော ဆွေမျိုးများသည် အိမ်ထဲ

ပြည့်မှုဖြစ်၍ သားငယ်သမီးငယ်များလည်း ပါလာကြသည်။ ဥပမာ-သူ၏ ခေါင်းကိုင်ဖခင် အီလီယော့ရုစဗဲတွင် ဖရင့်ကလင်ထက် သုံးနှစ်ခန့်ငယ် သည့် သမီးတစ်ယောက်ပါလာသည်။ သူမ အိမ်သို့ အလည်လာသည့်အခါ ဖရင့်ကလင်သည် သူ့ကျောမှ သူမကို ကပ်၍ စီးစေလျက် မြင်းကို ကဆုန် ပေါက်ပြေး၍ ကစားရသည်ကို သဘောကျသည်။ သူမ၏အမည်မှာ အယ်လင်နာဖြစ်သည်။

ရုစဗဲနှင့် ဒလာနိုဆိုသော အမည်များမှာ များပြားလွန်း၍ ဖရင့်ကလင် အနေဖြင့် မကြာခဏပင် မည်သို့ ဆွေမျိုးတော်စပ်သည်ကို တိတိကျကျ မသိဘဲ ဖြစ်ရသည်။

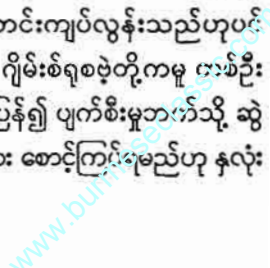
'အယ်လင်နာက ဘယ်နှဝမ်းကွဲညီမလဲ'
'အစ်ကိုက ပဉ္စမမြောက် ဝမ်းကွဲအစ်ကိုပေါ့'

လူငယ်များမှာ အိမ်နီးချင်းများဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အလည်လာသော ဆွေမျိုးများဖြစ်စေ ဖရင့်ကလင်အား အုပ်စုတွင် အကြီးအကဲအဖြစ် အသိ အမှတ်ပြုကြသည်။ ဤတွင် ဖရင့်ကလင်ကလည်း သူ့ကို ပိုင်းရံနေကြသည့် အပေါင်းအသင်းများအား အမိန့်ပေး ဩဇာလွှမ်းမိုးရန် စိတ်ဆန္ဒများ ဖြစ်လာ ၍ မိခင်က သူ့အား ဝေဖန်ပြစ်တင်လေသည်။

'သားရေ-တစ်ချိန်လုံး အမိန့်တွေချည်း ပေးမနေနဲ့လေ...တစ်ခါတစ် လေလည်း ဒီပြင်ကလေးကို ပေးဖို့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါဦး...'

'ကျွန်တော် အမိန့်ပေးပြီး မလုပ်ခိုင်းရင် ဘာမှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး အမေရဲ့...'

ဖရင့်ကလင်အား တစ်စုံတစ်ခု အမှတ်နေရာထိ အလိုလိုက်၏။ သို့ရာတွင် မိဘများမှာ သူ့အား ပြုပြင်ပေးရန် လိုအပ်သော မကောင်းသည့် ဉာဉ်များအတွက် အမြဲ နှိုးနှိုးကြားကြား သတိရှိကြသည်။ တချို့ဆွေမျိုး များကဆိုလျှင် သူ၏မိဘများမှာ စည်းကမ်းတင်းကျပ်လွန်းသည်ဟုပင် ထင်မြင်ပြောဆိုကြသည်။ သို့သော် ဆာရာနှင့် ဂျမ်းစ်ရုစဗဲတို့ကမူ ကမ်းဦး တည်းသောသားလည်းဖြစ်၊ ကလေးလည်းဖြစ်ပြန်၍ ပျက်စီးမှုဘေးကင်းသို့ ဆွဲဆောင်တိမ်းညွတ်ပါသွားမည့်အရေးကို သတိထား စောင့်ကြပ်ရမည်ဟု နှလုံး ပိုက်ထားကြသည်။

သူသည် ဖဲဝိုင်းတွင် ရုံးလျှင် မကျေမချမ်း ဖြစ်တတ်သည်ကို သူ မိခင်က သတိထားမိသည်။ တစ်ညနေတွင် သူမသည် သူနှင့် အိုးလ်မေးဒ် ကစားနေကြစဉ် သူ့ရုံးလေရာ အကြီးအကျယ် ဒေါပွလေသည်။ ထိုအခိုက် သူ့ကို စမိလေရာ သူသည် သဲကြီးမဲကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ နောက်တစ်နေ့ တွင် သူမနှင့် စတီပဲလ်ချေးစ်ခေါ် အခက်အခဲ အတားအဆီးများကို ကျော် လွှားရသော မြင်းစီးပြိုင်ပွဲကစားရာ သူမ၏ မြင်းရုပ်က နိုင်လေသည်။ သူ သည် ဒေါသထွက်ပြန်လေ၏။ သူမလည်း ကစားပွဲကို ရုတ်တရက် ရပ်ပစ် လိုက်ပြီး အရုံးကို ဘယ်လိုသဘောထားရမယ်ဆိုတာ နားလည်သဘော ပေါက်မှု မရှိသေးသမျှ ဘယ်တော့မှ မကစားတော့ဘူးဟု ကြေညာလိုက် လေသည်။ ယင်းမှာ သင့်တော်သော ပြစ်ဒဏ်ပေးမှုဖြစ်၏။ သူသည် ထိုကစားနည်းကို နှစ်သက်သဘောကျသည်မဟုတ်လော။

ဖရင့်ကလင်အား ဆံပင်ကောက်ပေးခြင်း၊ အဝတ်အစား ဝတ်ဆင် ပေးခြင်းတို့ကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် စောစောစီးစီး နည်းလမ်းတကျ စတင် သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ သူ၏ ကလေးထိန်းဆရာမ သို့မဟုတ် နည်းပြဆရာ မှာ ဥရောပနောက်ခံရှိသူ ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် ပြင်သစ် သို့မဟုတ် ဂျာမန်ဘာသာဖြစ်သော အခြားဘာသာစကားတစ်ခုကို သင်ယူနိုင်ရန် ဖြစ် သည်။ နောင်နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် သူသည် တင်းကျပ်ကာ ကျောင်း၏ အချိန်ဇယားကို လိုက်နာရတော့မည်ဖြစ်သည်။ နံနက် ၇ နာရီမှာ အိပ်ရာမှထ၊ ၈ နာရီမှာ နံနက်စာစား၊ ၉ နာရီမှ ၁၂ နာရီထိ သင်ခန်းစာ များကို သင်ယူ၊ အပြင်တွင် တစ်နာရီကစား၊ နေ့လယ်စာစား၊ ညနေ ၄ နာရီထိ သင်ခန်းစာများကို တစ်ဖန် သင်ယူရလေသည်။ သူ့လို သန်မာ ထွားကျိုင်းသည့် လူကလေးတစ်ဦးအဖို့ ထိုအားလပ်ချိန်သည် လုံလောက် မှုမရှိပေ။ သူ မရွှင်မပျ ဖြစ်လာသည်။ သူ့နံ့မူနံ့လာသည်။ စိတ်ဓာတ်ကျ လာသည်။ သူ့မိခင်သည် သူနှင့်အတူထိုင်၍ အကြောင်းရင်းကို ကြိုးစား ၍ ရှာဖွေသည်။

- ‘သားက မပျော်ဘူးလား’
- ‘ဟုတ်တယ်...ကျွန်တော် မပျော်ဘူးအမေ’
- ‘ဘာကြောင့် မပျော်တာလဲ’

'အို...လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပဲ နေချင်တယ်' သူသည် စိတ်ထက် သန်စွာ ပြောချလိုက်လေသည်။

နောက်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် သူ၏မိဘများ အစည်းအဝေးလုပ်၍ ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် ယနေ့မှစ၍ စည်းကမ်းချက်များ ရှိတော့မည်မဟုတ်ဘဲ သူ နှစ်သက်သဘောကျသလို လုပ်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့ကြသည်။

သူနှစ်သက်သဘောကျသလိုလုပ်ရန် လွတ်လပ်ခွင့် ရသွားပေပြီ။ သူသည် အပေါ်အကျိုကို အလျင်အမြန်ဝတ်၍ ဦးထုပ်ဆောင်းကာ တံခါးမှ အပြင်သို့ တစ်ကြောတည်း ပြေးထွက်သွားပြီး တောင်ကုန်းပေါ်မှ ဆင်း၍ မြစ်ထိရောက်သွားသည်။ ထိုမှ မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက် စုန်၍ လျှောက်သွားပြီးလျှင် နောက်ထပ် တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်သို့ တက်သွားပြန်ပြီး တောအုပ်များကို ဖြတ်၍ သွားလေသည်။ သူသည် ငှက်အော်သံ၊ ဖိုမခေါ်သံများကို နားထောင်၍ ထိုငှက်များအား တိတိကျကျ ခွဲခြားသိရှိရန် သတိရှိရှိဖြင့် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လေသည်။ ကိုယ်ကြိုက်သလိုလုပ်ဖို့ လွတ်လပ်ခွင့် ရခဲ့ပြီပဲလေ။ သူသည် မဆာမချင်း အစာစားဖို့ပင် အကြောင်းမကြားပေ။ ရော်ဂျားစ်တို့၏ သားတစ်ယောက်လောက် အဖော်ရလျှင် ကောင်းမည်ဟု သူ ဆန္ဒဖြစ်မိသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့ကား သူတို့၏ စာသင်ဆရာနှင့် အချုပ်အနှောင် ခံနေကြရသည်မဟုတ်လော။ သည်ညတော့ သူ့ဘဝမှာ တော့ရှိရသည့် ပျော်ရွှင်မှုအသစ်တွေအကြောင်းနှင့် အံ့ဩစရာကောင်း၍ နားလည်မှုရှိသော သူ့မိဘများအကြောင်း သူတို့ကို သူပြောပြရပေလိမ့်မည်။

နေသည် မွန်းတည့်ချိန်ကို ဖြတ်ကျော်စဉ်၌ တောအုပ်များသည် အေးစိမ့်နေကြသည်။ သူသည် မောပန်းလာ၏။ သို့သော် ဆက်၍ လှည့်လည်သွားလာခဲ့သည်။ လွတ်လပ်မှုကား လွတ်လပ်မှုပေတည်း။ သူသည် ထိုလွတ်လပ်မှုကို ဖြစ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ပေသည်။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာခဲ့ပြီး မိသားစု စုဝေးလေ့ရှိရာ ဧည့်ခန်းထဲမှ တဖြောက်ဖြောက်မြည်နေသော မီးဖို၏ လုံခြုံခွေးလွှေး၍ ဇိမ်ကျမှုကို တမ်းတမိကာ အိမ်ဘက်သို့ မလှမ်းချင်လှမ်းချင် လှမ်းလာခဲ့လေသည်။ သူ့မှာ လွတ်လပ်မှု ရှိနေသေးသည်ကို သူတော့ ရှိရလေသည်။ သူ ဘယ်ကိုရောက်နေခဲ့သည်ကို ဘယ်သူကမှ သူ့အား ဖစ်မေးမနေကြပေ။

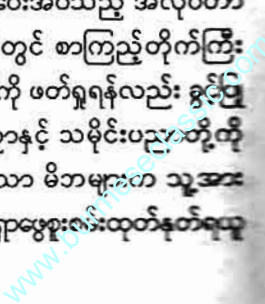
အမေရိကန်သမ္မတ ဖရင့်ကလင်ဒီရစ်

ဘယ်သူကမှလည်း သူ့အား ညွှန်ကြားချက်ပေးမနေကြတော့။ သူ ညစ်ပတ် ပေရေနေသည်ကို သိရ၍ ရေအရင်ချိုးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူသည် ဆာလည်းဆာလာပြီဖြစ်၍ တစ်ခုခု စားသောက်ရန် ပြောကြားသည်။ အစာ စားရင်း သူ့ဦးခေါင်းသည် ပန်းကန်ပြားပေါ် ငိုက်ကျလာခဲ့သည်။ ထို အချိန်သည် သူ၏ တရားဝင်အိပ်ချိန်မဟုတ်သေးသော်လည်း သူသည် အိပ်ရာဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လေသည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင်လည်း နံနက်စာ စားပြီးနောက် သူ၏ လွတ်လပ်မှုသည် ရပ်ဆိုင်းသွားခြင်းမရှိသေးသော်လည်း သူသည် လှေကားမှ မျှော်စင်အခန်းသို့ တက်သွား၍ ဆရာရှေ့ရှိ စားပွဲဝိုင်း ကလေးတွင် ထိုင်လေသည်။

အိမ်၏ တစ်ဖက်အစွန်း၌ စတုရန်းပုံ တောင်ပံတစ်ခုရှိသည်။ ထိုတောင်ပံသည် မျှော်စင်ကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး အိမ်၏ ကျန်အစိတ်အပိုင်းများထက် တစ်ထပ် ပို၍ မြင့်နေသည်။ ထိုထိပ်ဆုံးထပ် ကြမ်းပြင်ကား သူ့အား စာသင် ကြားပေးရာနေရာ၊ သူ ဂိမ်းများကစားသည့် နေရာနှင့် သူ၏ အဖိုးတန်ပစ္စည်း များကို သိမ်းဆည်းသို့လှောင်ထားရာနေရာ ဖြစ်လေသည်။

မျှော်စင်ခန်းထဲ၌ တစ်ကိုယ်တော်စာသင်ကြားနေရာမှ ဖရင့်ကလင် သည် ဆယ်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ အစုအဝေးဖြင့် သင်ကြားလာ သည်။ ဆောင်းရာသီနှစ်ခုကြာမျှ သူနှင့် အက်ဒ်မန်အပြင် စိန့်ဂျိမ်းစ်ဘုရား ရှိခိုးကျောင်း အကြီးအကဲ၏ သားနှစ်ယောက်ပါ ဆရာနှင့်အတူ လေ့လာသင် ကြားကြရသည်။ သူတို့သည် ကျောက်ဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားသော ရော်ကျားစ် မိသားစု၏ ပြာနန်းနှမ်းအိမ်အိုကြီးရှိ ပြအိုးတစ်ခုအတွင်းမှ စက်ဝိုင်းပုံ အခန်းတစ်ခုထဲတွင် စုဝေးသင်ကြားကြသည်။

ဖရင့်ကလင်သည် စာသင်ကြားရသည်ကို ပျော်၏။ သူသည် မြန် လည်းမြန်၊ ထက်သန်မှုလည်း ရှိသည်။ သူ့အား ပေးအပ်သည့် အလုပ်တာ ဝန်ထက် အများကြီးပို၍ စာဖတ်သည်။ သူ့ဖခင်တွင် စာကြည့်တိုက်ကြီး တစ်ခုရှိသည်။ သူ့အား ကြိုက်နှစ်သက်ရာ စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုရန်လည်း ခွင့်ပြု ထားသည်။ သူသည် အထူးသဖြင့် ပထဝီဝင်ပညာနှင့် သမိုင်းပညာတို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်သည်။ သူ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မိဘများက သူ့အား ဖြစ်နိုင်သမျှသော ပညာဉာဏ်ထူးချွန်မှုမှန်သမျှကို ရှာဖွေစူးစူးထုတ်နုတ်ရယူ

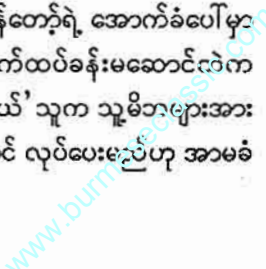

နိုင်ရန် အခွင့်အရေး ပေးထားသည်။ ထို့ပြင် သူသည် စန္ဒယားတီးခြင်းနှင့် ပုံဆွဲခြင်းတို့ကိုလည်း သင်ခန်းစာ တက်လိုက်သေးသည်။ သို့သော်လည်း သူ့မှာ အနုပညာဘက်တွင် ဝါသနာဗီဇ မပါကြောင်း မကြာမီ သိသာလာခဲ့ရသည်။

သူသည် တက်ကြွသွက်လက်မှုရှိသည်။ အိမ်ထဲမှာ အချိန်ကုန်မည့် လူအမျိုးအစားမဟုတ်။ ဆောင်းရာသီတွင် ရော်ဂျာစ်မိသားစုပိုင် ရေကန် တွင် စက်တစ်စီးရသည်ကို နှစ်ခြိုက်စွဲလန်းသည်။ နွေရာသီတွင်ကား သူ၏ အမဲလိုက်ခွေးနီကြီး မတ်ကစ်မင်နှင့်အတူ တောအုပ်များကို ဖြတ်၍ ဝေလနယ် သား မြင်းပုကလေး ဒက်ဘီကို စီးကာ အရှိန်ပြင်းပြင်း နှင်ရသည်ကို တပ် မက်၏။ တောရိုင်းငှက်များနှင့် သူတို့၏ ထူးခြားချက် ဝိသေသများက သူ့ အား စိတ်ဝင်စားအောင် ဆွဲဆောင်နေခဲ့သည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။ ထိုငှက် အမျိုးမျိုးအား သီးခြားဆီ ခွဲခြားပြနိုင်သည့် ပညာကို သူ့ဖခင်က ကူညီ အားပေးခဲ့၍ သူ့မှာ ထိုပညာရပ်၌ အတော်ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်လာခဲ့သည်။ ငှက်များအကြောင်း စာအုပ်များမှာလည်း သူတို့၏ စာကြည့်တိုက်တွင် တစ်စ တစ်စ ပို၍များပြားလာခဲ့သည်။

သူ၏ ဆယ့်တစ်နှစ်မြောက် မွေးနေ့တွင်ကား သူသည် ပွင့်ထွက်လှ မတတ် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် သူ့ဖခင်က ပထမဆုံး အမဲလိုက် ခိုင်စယ်သေနတ်တစ်လက်ကို သူ့အား ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ခုတော့ ထိုသေနတ် အသုံးပြုနှင့် စိတ်ချလက်ချ ကျွမ်းကျင်စွာ ထိန်းသိမ်းကိုင်တွယ်တတ်အောင် သင်ယူရပေတော့မည်။ သူသည် ဟိုက်ပတ်တွင် အတော်ဆုံး လက်ဖြောင့် သေနတ်သမားဖြစ်လာပေတော့မည်။ သူသည် တောအုပ်များကိုဖြတ်၍ မိုင်ပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသော နေရာများထိ ခရီးကြမ်းနှင့်ရတော့မည်။ သူ့ဘာလုပ်ချင်သည်ကို သူသိခဲ့တာပဲလေ။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ငှက်ပြတိုက်ကို သူ စတင်ထူထောင်တော့မှာပေါ့။

‘ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ စိတ်မရှိကြပါနဲ့... ကျွန်တော့်ရဲ့ အောက်ခံပေါ်မှာ တင်မှီထားတဲ့ နမူနာငှက်ရုပ်တွေထားဖို့ အောက်ထပ်ခန်းမဆောင်လဲက စာအုပ် ဗီဂိုတစ်လုံးထဲမှာ နေရာလွတ်လိုပါလိမ့်မယ်’ သူက သူ့မိဘများအား ပြောပြ၏။ မိဘများကလည်း နေရာလွတ်ရအောင် လုပ်ပေးမည်ဟု အာမခံ ပြောကြားကြသည်။

သူသည် တောထဲသို့ ထွက်သွားပြီး ငှက်များကို လိုက်လံပစ်ခတ် ဖမ်းဆီးလေသည်။ သူပစ်ချခဲ့သော ငှက်များကား ကျီးကန်းတစ်ကောင်၊ မြေလူးငှက်တစ်ကောင်၊ သစ်တောက်ငှက်တစ်ကောင်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုငှက် များသည် အကောင်ပိုကြီးကြပြီး လျင်မြန်သွက်လက်သည့် ငှက်များမဟုတ် ကြ၍ ခုမှ စတင်ပစ်ခတ်ရသည့် သေနတ်သမားတစ်ဦးအဖို့ ထိမှန်ရန် လွယ် ကူသောငှက်များဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ထို ပထမကျီးကန်း အား သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခြင်း၊ အထဲ၌ ဌာပနာထည့်ခြင်းနှင့် အောက်ခံလုပ် ခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်သည့်အခါ လိုအပ်သလောက် ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသည့် အပြင် ထိုလုပ်ငန်းကို လုပ်ချင်စိတ်လည်းမရှိသည်ကို တွေ့လာရသည်။ သို့ဆိုလျှင် ထိုလုပ်ငန်းမှာ ကျွမ်းကျင်သူအား ထိုလုပ်ငန်းအပိုင်းကို လွှဲအပ် တာဝန်ပေးရပေတော့မည်။ သူသည် ထိုဒေသရှိ လူအားလုံးနီးနီးကို သိရှိလေ သည်။ သူ၏ အသိများထဲတွင် ရုပ်လုံးသွင်းသူတစ်ဦးလည်း ပါသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ထိုသူ၏ ဆိုင်သို့ ရောက်သွားသည်။

‘တော်တော်လှတဲ့ သေနတ်ပဲ၊ တွေ့သမျှမြင်သမျှငှက်တွေ ပစ်တော့ မလို့နဲ့တူတယ်’ ထိုသူက ပြောလေသည်။

‘အို.. ဘယ်ကပစ်ရမှာလဲ...ကျွန်တော်က တစ်မျိုးကို တစ်ကောင်ပဲ လိုချင်တာပါ။ မိတ်လိုက်နေတဲ့ငှက်ကိုလည်း ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မပစ်ဘူး’ ဖရင့်ကလင်ကလေးက ငြင်းဆို၍ ပြောကြားလေသည်။

ဖရင့်ကလင်သည် ငှက်များကို တစ်မျိုးတစ်ကောင်ပစ်၍ ယူလာပြီး နမူနာငှက်အဖြစ် ရုပ်လုံးသွင်း၍ အောက်ခံပေါ်တွင် တင်ထားသည်။ အိုရိုယို၊ ဗျိုင်း၊ သိမ်းငှက် တို့၏ ရုပ်လုံးများ။ ယင်းတို့ကို အိမ်သို့ ဂရုတစိုက် သယ်ယူ လာပြီး အိမ်ရှေ့ခန်းမဆောင်အတွင်းရှိ မှန်ဗီရိုထဲတွင် ထားရှိလေသည်။

သူ၏ စုဆောင်းမှုသည် များပြားကျယ်ပြန့်လာသလောက် ပို၍လည်း စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာသည်။ သူသွားရောက်သည့် နေရာတိုင်းတွင်ရှိသော ဒေသအလိုက်နေထိုင်ကြသည့် ငှက်များ၏ ဘဝအကြောင်းကို သူသိမြင် လာသည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များရှိ ငှက်များအကြောင်းကိုလည်း နိတ်ဝင် စားလာသည်။ သူတို့မိသားစု အပန်းဖြေအနားယူချိန်တွင် ငါ့စိတ်ဝင်စားရုံ ဥရောပတိုက်သို့ ခရီးသွားသည့်အခါ ဖရင့်ကလင်အဖို့ အခြားတိုင်းပြည်များရှိ

ငှက်အမျိုးမျိုးနှင့် သဘာဝသမိုင်းပြတိုက်များရှိရာ နေရာများသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ရန် အခွင့်အရေးများရရှိလေသည်။ ထိုတိုင်းပြည်များမှ ဒေသဆိုင်ရာ နိုင်ငံသားတချို့မှာလည်း သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ပုံသွင်းထားသော ငှက်များ စုဆောင်းထားရှိသည်ကို သိရသောအခါ သူသည် သူ့လုပ်ရပ်အား ပိုမိုဆွဲဆောင်မှုရှိပြီး ကြည့်ချင်လာအောင် လူအများကို သိမ်းသွင်းလာနိုင်ခဲ့သည်။

ရုစဗဲမိသားစုကား ထင်ရှား၍ အရေးပါသော မိသားစုဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် ပြည်တွင်းမှာရော ပြည်ပမှာပါ ထင်ရှားအရေးပါသော မိသားစုမိတ်ဆွေ အများအပြားရှိသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ထိုအသိုင်းအဝိုင်းပုံစံအတိုင်း အလွယ်တကူ နေတတ်လာခဲ့သည်။

သူတို့၏ ဆွေမျိုးအားလုံး ကမ္ဘာ့နေရာအနှံ့လောက်နီးနီးသို့ ခရီးထွက်ကြသည်။ ဟိုက်ပတ်သို့ရောက်လာသည့် စာများတွင် ထူးဆန်း၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တံဆိပ်ခေါင်းများ ကပ်ထားကြသည်။ သူသည် တံဆိပ်ခေါင်းများကို စတင်စိတ်ဝင်စားလာလေသည်။ မကြာမီ သူ့တွင် တစ်သက်တာဝါသနာလုပ်ငန်း အခြားတစ်ခု ရှိလာခဲ့ပြန်သည်။

သူ့မိဘများက သူတို့တွင် ဖရင့်ကလင်ကဲ့သို့ ဘဝကို နည်းလမ်းများစွာဖြင့် ပျော်ရွှင်ခံစားတတ်သူ အသိမိတ်ဆွေမရှိဖူးကြောင်း ပြောကြသည်။ ဖရင့်ကလင်၏ အပေါင်းအဖော်များကား လူများ၊ ငှက်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ငါးများ၊ လှေသင်္ဘောများ၊ တံဆိပ်ခေါင်းများ၊ စာအုပ်များ၊ ကစားပွဲများဖြစ်လေသည်။ သူသည် လူအများအား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အကြောင်းတစ်ခုခုကို အမြဲတမ်းပြောပြရန် ဆန္ဒရှိနေသည့် အဓိပ္ပာယ်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် စကားပြောရသည်မှာ ဘယ်အခါမျှ ငြီးငွေ့စရာမကောင်းပေ။ သူသည် စောစောစီးစီးပင် ကြီးကောင်ဝင်ချိန်သို့ ရောက်ခဲ့၍ ပိုမိုနှစ်လိုဖွယ်ရာကောင်းလာပြီး ပို၍ ဖော်ရွေခင်မင်တတ်လာကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုလည်း ပိုရှိလာရုံမက ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးလည်း ပိုကောင်းလာသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ပို၍ လူတွေကို ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းလာနိုင်ခဲ့ပေသည်။

‘သွေးကြီးလာတာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်မျှော်လင့်တာပဲ’ သူ့ဖခင်က သူ့အထင်ကို ပြောလေသည်။

‘သူ သိပ်ချောတာပဲ ဂျိမ်းစ်ရေ’ သူ့မိခင်က ပြောသည်။

‘သူ အရွယ်ရောက်လာပြီ၊ မိန်းကလေးတွေက သူ့ကို သတိပြုမိလာ နေကြပြီ၊ သူတို့ကနော်...ဆေးကုလိုမရအောင် လုပ်လိုက်ကြမှဖြင့်’

သူနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ သီအိုဒိုရစဗဲသည် လူထုကြား တွင် ထင်ရှားအရေးပါလာနေသည်။ ထိုအချက်က ဖရင့်ကလင်၏ ပုဂ္ဂိုလ် ရေးအရည်အသွေးကို တစ်စုံတစ်ရာ ဣန္ဒြေသိက္ခာ တိုးမြှင့်သွားစေခြင်းကား မရှိပေ။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲတက်ဒီသည် နယူးယော့ပြည်နယ် ဥပဒေပြုလွှတ်တော် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ပြီး နယူးယောက်မြို့၏ ရိပ်တဲဘလစ်ကင် မြို့တော်ဝန်လောင်း လည်း ဖြစ်သည်။ ဖရင့်ကလင် ၁၃ နှစ်အရွယ်တွင် အစ်ကိုဝမ်းကွဲ တက်ဒီ သည် ဝါရှင်တန်မြို့ရှိ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရ ဝန်ထမ်းရေးရာ ကော်မရှင်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ၆ နှစ် သက်တမ်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီး၍ နယူး ယောက်မြို့၏ ရဲမင်းကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခံရချိန်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း သူ့ဖခင် စိုးရိမ်ပူပန်သော သွေးကြီးမှုကား ဖရင့်က လင်၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဘဝအား အနှောင့်အယှက် အန္တရာယ်ဖြစ် စေမည့်ပုံ မရှိပေ။ သူ့မိခင် ပြောသကဲ့သို့ မိန်းကလေးများ သူ့ကို စိတ်ဝင် စားလာနေကြပြီး သူကလည်း သူတို့နှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်းကို နှစ်သက် သဘောကျလာနေသည်။ နီးနီးနားနားတွင် နေထိုင်သော မေရီ နယူးဘိုးလ် ကား သူနှင့် အဖော်မွန်တစ်ဦးဖြစ်နေပြီး သူနှင့်အတူ စက်ဘီးစီးခြင်း၊ ဟတ် ဆန်မြစ်တွင် ကနူးလှေစီးခြင်းတို့ကို တွေ့နေကြရပေသည်။ ထို့ပြင် သူမတို့ အိမ်နောက်ဘက် မြက်ခင်းပြင်ရှိ တင်းနစ်ကစားကွင်းတွင် သူမသည် သူ့အား တကယ့်စိန်ခေါ်သူ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။

အယ်လင်နာ-အန်နာအယ်လင်နာရစဗဲကား သူ၏ ညီမဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူဖြစ်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက် ငယ်စဉ်တုန်းက သူမသည် သူ့နောက် ကျောမှထိုင်၍ မြင်းစီးခဲ့ဖူးသည်။ ယခုအခါ သူမသည် ဟတ်ဆန်မြစ် အပေါ်ဘက် မိုင် ၂၀ ခန့်ဝေးသည့် ထရီဗိုလီအနီးတွင် သူမ၏ အဘွားဖြစ် သူ ဟောလ်နှင့်အတူ နေထိုင်ရန် ဟတ်ဆန်မြစ်ဝှမ်းအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထား ခဲ့သည်။ သူမအသက် ၈ နှစ်တွင် မိခင်ကွယ်လွန်၍ အသက် ၁၀ နှစ်တွင် ဖခင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြန်ခြင်းကား သူမအဖို့ အဘွားဖြစ်သူသို့ ပြောင်းရွှေ့ထား

ရန် အကြောင်းဖန်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဟောလ်မိသားစုတို့သည် ဤချိဉ်းဝမ်း
နေ လူဟောင်းများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် နယူးယောက်မြို့၏ လူမှုအသိုင်း
အဝိုင်းတွင် အရေးပါသူများလည်း ဖြစ်ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် ဖရင့်ကလင်ရုစဗဲနှင့် အနီးကပ်ဆုံးနေထိုင်သူများမှာ ဟတ်
ဆန်မြစ်ဝှမ်းဒေသတွင် အခြေချ နေထိုင်လာခဲ့ကြသူများဖြစ်၍ သူတို့၏
ဘိုးဘေးအဆက်အနွယ်တို့ကို ခြေရာခံလျှင် ကိုလိုနီခေတ်ကို ပြန်ရောက်သွား
လေသည်။ ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲ၏ ဘိုးဘေးတို့ကား နယူးယောက်မြို့တွင် အခြေချ
နေထိုင်ခဲ့ကြသော ဒတ်ချ်လူမျိုးများဖြစ်ပြီး ဖရင့်ကလင်၏ အဖေသည် ၁၇၆၀
တွင် ဟိုက်ပတ်ဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ဆာရာဒလာနီရုစဗဲ၏
ဘိုးဘေးများကား မေဖလားဝါးသင်္ဘော ၁၆၂၀ နောက်တစ်နှစ်တွင် ပလိုင်
မောက်၌ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။ သူမ၏ဖခင်မှာ ကတ်ကြေး၊ လက်သည်း
ညှပ်စသော ပစ္စည်းများဖြင့် ကုန်ရောင်းဝယ်လုပ်ငန်းမှ ကြီးပွားချမ်းသာလာ
ပြီးနောက် ဟတ်ဆန်မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ဟိုက်ပတ်နှင့် မိုင် ၂၀ ခန့်အကွာ
တွင် 'အလ်ဂိုနက်' အိမ်ကြီးကို ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆာရာမှာ
ကလေးငယ်တစ်ဝဉ်းပင် ရှိသေးသည်။ ထိုနေရာသည် ဟိုက်ပတ်အိမ်မှ ဒလာနီ
မိသားစုနှင့် ဟောလ်မိသားစုတို့အကြား လမ်းခုလတ်နေရာဖြစ်လေသည်။

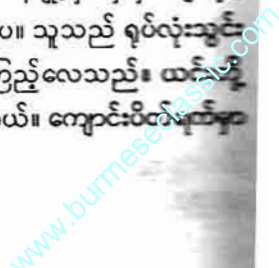
သို့သော်လည်း ဟောလ်မိသားစုနေအိမ်သည် မြင်းရထားဖြင့် တစ်နေ့
ခရီးမျှပင် မဝေးသော်လည်း ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့မှာ သူတို့
ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလက တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မတွေ့ခဲ့ကြသလောက်
ပင်ဖြစ်သည်။ အဓိကအကြောင်းမှာ သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်
ယောက် မတူသော အကြံအစည် ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် ပညာရေးကို ဆက်
လက်လေ့လာ လိုက်စားနေခဲ့ကြ၍ ဖြစ်သည်။ အယ်လင်နာ ဆယ်ကျော်
သက်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ သူမအား အင်္ဂလန်သို့ပို့၍ သုံးနှစ်ကြာမျှ
ကျောင်းထားပေးခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင် ၁၄ နှစ်အရွယ်တွင် သူ့အား မက်
ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်ရှိ ဂရိတွန်မြို့သို့ပို့၍ ယောက်ျားကလေးဘော်ဒါ
ကျောင်းတစ်ခုတွင် တက်ရောက်ပညာသင်ကြားစေခဲ့သည်။

ဖရင့်ကလင်သည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အရပ်အတော်မြင့်
လာသောအခါ အိမ်ပြင်ဘက်တွင်ထွက်၍ လှုပ်ရှားလှုပ်ကိုင်မှုတို့ကြောင့်

သူ၏ ရုပ်ရည်ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ လှပခန့်ညားလာပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်း၍ ပြောင်လက်တောက်ပသော အသွေးအရောင်ကို ရရှိလာခဲ့သည်။ ဂရိတွန် ကျောင်း၌ ကျောင်းအိပ်ကျောင်းစား အပြင်မထွက်ရဘဲ သူ ဘယ်လောက် အချိန်ကုန်ရမည်နည်း။ သူ မသိပါ။ အကြောင်းမှာ သူ့ဘဝတွင် သူကျောင်း တက်ရမည်၊ မိဘများနှင့် ခွဲနေရမည်ဟု ပြောသည်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကြားဖူးခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် လူစိမ်းသူစိမ်းများကို အဖော်ပြုရလိမ့်မည် ဟု ပြောသည်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကြားရခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ သူသည် နည်းပြဆရာ တစ်ဦးတစ်ယောက်အား မကြိုက်ပါဘူးဟု ပြောနိုင်စွမ်း ရှိတော့မည်မဟုတ်။ နည်းပြဆရာ သူ့ဘဝမှ ကွယ်ပျောက်သွားသည်ကို စောင့်ကြည့်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိတော့မည်မဟုတ်။ ထိုအချိန်တွင် အက်ဒမ္ဗန် ရော်ဂျားစ်သည်လည်း ဂရိတွန်သို့သွား၍ စာသင်ကြားရန်ရှိသည်ဟုဆိုသော အချက်မှာ အနည်းငယ် အထောက်အကူရဖွယ်ရာ ရှိပေသည်။

သူ့မိဘများ စိုးရိမ်သည့်အချက်မှာကား သူ၏ ပင်ကိုစရိုက်သဘာဝ အရ ရှက်တတ်သည့်ညာဉ်ရှိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ အရွယ်မရောက်မီ ငယ်ရွယ် သောနှစ်များက လူကြီးအပေါင်းအသင်းများ၊ ဆွေမျိုးများနှင့်သာ နှစ်ပေါင်း များစွာ ကုန်လွန်ခဲ့ရသည်။ ထိုလူကြီးများနှင့် ဆွေမျိုးများမှာ လူမှုပေါင်း သင်းဆက်ဆံရေး အလေ့အကျင့်များနှင့် အတွေ့အကြုံများ အလုံအလောက် ရှိကြသူများဖြစ်၍ တစ်ပါးသူအပေါ် သက်သက်သာသာ အဆင်ပြေ လွယ် ကူအောင် သဘောထား ပြုမူနိုင်ကြသည်။ သူနှင့် အရွယ်တူ ယောက်ျား ကလေးများ၏ အသိုင်းအဝိုင်းမူကား ရုတ်တရက် သူ့အပေါ် မညာမတာ၊ ရက်ရက်စက်စက် ကြမ်းကြမ်းကြုတ်ကြုတ် ပြုမူဆက်ဆံမှုတွေကိုများ သူတွေ့ရလေမည်လော။

မက်ဆာချူးဆက်မှ ငှက်များသည် ဟတ်ဆန်ချိုင့်ဝှမ်းမှ ငှက်များနှင့် များစွာ ခြားနားလေမည်လော။ သူ မဝေခွဲတတ်ပေ။ သူသည် ရုပ်လုံးသွင် ၍ စုဆောင်းထားသော ငှက်များကို တသသ ကြည့်လေသည်။ ယင်းငှက် ကို သူ ထားခဲ့ရပေတော့မည်။ အိုး...ကောင်းပါတယ်။ ကျောင်းပိတ်ချိန်မှာ အိမ်ပြန်လာနိုင်တာပဲလေ...။

အခန်း (၂)

အထက်တန်းကျောင်းသား (လူငယ်)ဘဝ

ဖရင့်ကလင် ပထမအကြိမ် အိမ်နှင့်ဝေးရာသို့ ထွက်ခွာသွားခြင်းကို မည်သူမျှ အမှတ်မထင် သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်ဟု သဘောမထားကြပေ။ ၁၈၉၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ၏ မှိုင်းပြာ ညို့မှောင်နေသည့် နေ့တစ်နေ့တွင် ပြောင်လက်နေအောင် အရောင်တင်ထားသော ရထားအား လှပသပ်ရပ်စွာ သန့်စင်ထားသော မြင်းများဆွဲလျက် အလွန် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော မျက်နှာထားရှိသည့် လူခြောက်ယောက်ပါအဖွဲ့သည် မီးရထားဘူတာရုံသို့ မောင်းနှင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုဘူတာရုံမှ သူတို့သည် အယ်လဘာနီသို့ မီးရထားစီး၍ သွားခဲ့ကြပြီးလျှင် ထိုနောက်မှ ဘောစတွန်နှင့် အယ်လဘာနီ မီးရထားလမ်းမှ မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ အေယာလမ်းဆုံသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုလူခြောက်ယောက်အဖွဲ့၌ မစ္စတာနှင့် မစ္စစ်ရော်ဂျားစ်နှင့် သား အက်ဒမန်၊ မစ္စဟာနှင့် မစ္စစ်ရစဗဲနှင့် သား ဖရင့်ကလင်တို့ ပါဝင်ကြလေသည်။

ကျောင်းသားလူငယ်ကလေးများအား တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ ယုံကြည်စိတ်ချမှုကိုပေးခဲ့သော ဂရိတွန်ကျောင်းကား တက္ကသိုလ်ပညာကို ရည်မှန်းချက်ထားသော လူငယ်များတွက် အမေရိကတွင် အကောင်းဆုံးကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဖရင့်ကလင်အဖို့ တက္ကသိုလ်ဆိုသည်မှာ ဟားဗတ်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သူနှင့် သူ့ဖခင်တို့သည် ထိုကိစ္စတွင် သဘောတူညီချက် ရကြ

သည်။ ဟားဗတ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် သက်တမ်းအကြာဆုံး တက္ကသိုလ်ဖြစ်ရုံမက ရုစဗဲနာမည်အများအပြားသည် တာဝန်ကျကျောင်းသားစာရင်းတွင် ပြန့်ကြဲလျက် ရှိနေလေသည်။ ဖရင့်ကလင်၏ ခင်သည် ဟားဗတ်တွင် ဥပဒေပညာကို သင်ယူလေ့လာခဲ့သည်။ ဝမ်းကွဲအစ်ကို တက်ဒီသည်လည်း ဟားဗတ်ထွက်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

အမှန်တကယ်တော့ ဂရိတွန်တွင် ဖရင့်ကလင်ကို စောင့်နေသော ရုစဗဲတစ်ယောက် ရှိလေသည်။ သူ၏ အဖေတူအမေကွဲအစ်ကို ရိုစီ၏ သားဖြစ်သည်။ သူ့နာမည်မှာ တက်ဒီဖြစ်၏။ ဖရင့်ကလင်တွင် မိမိထက် အသက်ကြီးသော တူတစ်ယောက်သည် အတန်းကြီးသားအဖြစ် ရှိခဲ့လေသည်။ ယင်းကား အနည်းငယ် ထည့်တွက်လုပ်ကိုင်ရမည့် အချက်ဖြစ်သည်။

အိမ်နှင့် အဆက်ပြတ်ခြင်းကို ပြေလျော့သက်သာခွင့်ရစေရန် မက်ဆာချူးဆက်တွင် မိသားစု၏ ဆွေမျိုးများနှင့် မိတ်ဆွေများ ရှိကြသည်။ မက်ဆာချူးဆက်ရှိ ဖဲယာဟောဗင်တွင် ယခင် အိမ်ရာခြံမြေဟောင်းကို ဒဲလာနိုမိသားစုက ဆက်လက်ပိုင်ဆိုင်ထားသေးသည်။ မစ္စတာနှင့် မစ္စစ်ဂျိမ်းစ်လောရင်းစ်တို့သည် မစ္စတာလောရင်းစ်၏ အစ်ကိုနှင့်အတူ ဂရိတွန်ကျောင်းအတွက် မြေနေရာကို လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။ သူတို့တွင် ကျောင်းနှင့် အလွန်နီးသော နေရာ၌ အိမ်တစ်အိမ်ရှိသည်။ သူတို့သည် ရုစဗဲမိသားစုနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဂရိတွန်ကျောင်းအား ပထမအကြိမ် ဖျတ်ခနဲ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ချိန်မှာပင် ထင့်ခနဲ လျင်မြန်သည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်သည် ဖရင့်ကလင်၏ နှလုံးသားတွင် ခံစားလိုက်ရသည်။ ကျောင်းဝင်းသည် တက္ကသိုလ်ပရဝဏ်တစ်ခုနှင့်တူပြီး ကိုလိုနီခေတ် ဟန်အုတ်နီများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော ကျောင်းဆောင်များသည် အတွင်းဘက်သို့လှည့်လျက် စိမ်းလန်းကျယ်ဝန်းသည့် မြက်ခင်းကြီးတစ်ခုကို ပိုင်းရံ၍ တည်ရှိနေကြသည်။ အရှေ့ဘက်အခြမ်း၌ တည်ရှိသော မီးခိုးရောင်ကျောက်သားဖြင့် ပြုလုပ်သော သည့် ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်း ဝတ်ပြုဆောင်က သူ့အား ဥပဒေပတိုက်အထူးသဖြင့် အင်္ဂလန်တွင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် အလယ်ခေတ် ဗိသုကာလက်ရာ ဂျေ့သစ်အဆောက်အအုံများကို အမှတ်ရစေသည်။ ယို ဘုရားဝတ်ပြု

ဆောင်၏ မြင့်မား၍ စတုရန်းပုံရှိသော အထွတ်အထိပ်မျှော်စင်သည် အောက်စပို့ဒ်တက္ကသိုလ်ရှိ မက်ဒါလင်မျှော်စင်နှင့် တူသည်။ အမေရိကရှိ ဘရင်ဂျီဘုရားရှိခိုးကျောင်းသည် အင်္ဂလန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကဲ့သို့ အလားတူ ဖြစ်ခြင်းမှာ ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သော အချက်ဖြစ်သည်။ ဂရိတွန်ကျောင်း သည် ဘရင်ဂျီဘာသာဂိုဏ်း ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၏ စာသင်ကျောင်းဖြစ် သည်မဟုတ်ပါလော။

မြောက်ဘက်ခြမ်းတွင် ဘရွတ်စ်ဟောက်စ်ခေါ် ကျောင်းဆောင်ရှိ၍ ၎င်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တောင်ဘက်ခြမ်းတွင် ဟန်ဒရက်ဟောက်စ်ခေါ် ဒုတိယကျောင်းဆောင်ရှိလေသည်။ ထိုအဆောင်တွင် ကျောင်းသား တစ်ရာ လက်ခံထားရှိသည်။ ကျောင်းပရဝုဇ်၏ အနောက်ဘက်အစွန်၌ကား စကူးလ်ဟောက်စ်ခေါ် ကျောင်းကလေးရှိသည်။ အခြားသော အဆောက်အဦ များလည်း ရှိသေးသည်။ ယင်းတို့ကိုမူ နောက်ပိုင်းတွင်မှ ထင်ရှားအောင် ဖော်ပြပါမည်။

ကျောင်းသည် တလိပ်လိပ်ရှိသော တောင်ကုန်းနိမ့်များအနက်မှ တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး ထိုတောင်ကုန်းသည် ပြန့်ကားလျက် အခြားတောင်ကုန်းများကို ဝိုင်းပတ်ထားကာ သစ်ပင်တကာ သစ်ပင်ပေါင်း မြောက်များစွာတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။ မိုင်ပေါင်း အတော်များများ ကျယ်ဝန်းသော ထိုတောအုပ်မြေအတွင်း၌ ၎င်းပေါင်း မည်မျှရှိအောင်း နေထိုင်ကြပြီး သူတို့နောက်သို့ ခြေရာခံ၍ သူ မည်မျှ အချိန်ပေး၍ လိုက်ရဲ လေမည်နည်း။ ဆောင်းရာသီရောက်လျှင် ဤဒေသ၌ နှင်းထူသည်မည်မျှ များပြားနက်ရှိုင်းလိမ့်မည်နည်း။ ဆောင်း၎င်းတွင်ကား ဘယ်လောက်များများ ရှိလေမည်နည်း။ နဂ္ဂါမြစ်သို့ရောက်အောင် မည်မျှဝေးဝေး သွားရမည်နည်း။ သူသည် လှေစီးရန်သော်လည်းကောင်း၊ စက်တီးရန်သော်လည်းကောင်း မျှော်လင့်နိုင်သလော။ ဤကား ဂရိတွန်ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်ချိန်တွင် သူ့ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာသည့် အတွေးစများဖြစ်လေသည်။

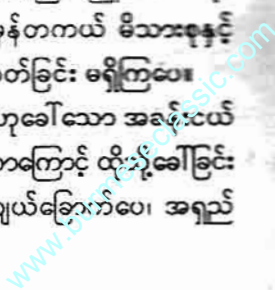
သူနှင့်သူ့အဖွဲ့တို့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်သွားချိန် တွင် ဘုရားကျောင်းဆောင်မျှော်စင်မှ ခေါင်းလောင်းသည် နာရီတစ်မတ် ထိုးလေသည်။ သူသည် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးအား မေးကြည့်လိုက်သည်။

ဤလူကြီးသည် သူ့အပေါ်တွင် သူ့ဖခင်၏ အမိန့်ဩဇာလောက် များပြားသည် အမိန့်ဩဇာကို ရယူတော့မည့်သူ ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ တက်ကြွလှုပ်ရှားနေသည့် စိတ်သည် တင်းမာခက်ထန်ခြင်းသို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သိက္ခာတော်ရ အင်ဒီကော့ပီးဘော်ဒီကား ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း လူကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အချိန်မရွေး ဘောလုံးအသင်းတစ်သင်းကို ခေါင်းဆောင်နိုင်မည့် ရုပ်မျိုးဖြစ်သည်။ သူစကားပြောသောအခါ သို့မဟုတ် အမိန့်တစ်ခုခု ပေးသောအခါ တစ်ကြိမ်သာ ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး ထိုပြောဆိုအမိန့်ပေးချက်သည် အထူး အရေးကြီးသည်ဟု သဘောထားလေသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် မစ္စစ်ပီးဘော်ဒီမူကား ဖော်ရွေလှိုက်လှိုက်ပြီး စာနာထောက်ထားတတ်ပုံ ရပေသည်။ မိဘများကိုရော အသစ်ရောက်လာသော ကျောင်းသားများကိုပါ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြံနပ်နှစ်သိမ့်မှုရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးလေသည်။

အင်ဒီကော့ပီးဘော်ဒီသည် အင်္ဂလန်တွင် သွားရောက်ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ သူသည် ဌာနေ မက်ဆာချူးဆက်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဂရိတွန်ကျောင်းကို ထူထောင်ခဲ့သည်။ သူသည် ထိုကျောင်းကို အင်္ဂလိပ်ယောက်ျားထလေးကျောင်းတစ်ကျောင်းကဲ့သို့ စီမံလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ စည်းကမ်းချက်များကို 'ပုံစံများ' ဟု ခေါ်၍ ကျောင်းသားအုပ်ချုပ်မှု နည်းစနစ်အစား 'ပကတိကောင်းမွန်မှုစနစ်' တစ်ခုကို ထားရှိသည်။ အတန်းတစ်တန်းစီတွင် ဆုရစုတ်ထူးဆောင် ကျောင်းသားတချို့ကို ရွေး၍ အခြားကျောင်းသားများကို ငြီးကြပ်အုပ်ချုပ်စေသည်။ အမြင့်ဆုံးအဆင့်ကို အထက်တန်းကောင်းမွန်ပြည့်ဝသူများထဲမှ ရွေးချယ်သည်။

မိဘများသည် သူတို့သားများ၏ နေရာများကို အသီးသီး စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီးနောက် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။ ဤကား ဖရင့်ထလင်နှင့် အက်ဒီမွန်တို့အဖို့ ပထမအကြိမ် အမှန်တကယ် မိသားစုနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း လှုပ်ခတ်ခြင်း မရှိကြပေ။

ဖရင့်ကလင်၏ အခန်းကား ကျူဘီကယ်ဟုခေါ်သော အခန်းငယ်ဖြစ်သည်။ အခန်းတစ်ခန်းအတွင်း၌ ခွဲကန့်ထားသောကြောင့် ထိုသို့ခေါ်ခြင်းသည် သင့်တော်ပေသည်။ ထိုအခန်းသည် အကျယ်ခြားကပ်ပေ၊ အရှည်

ကိုးပေရှိပြီး ခုတင်ကျဉ်းကျဉ်းတစ်လုံး၊ အံ့ဆွဲများပါ သေတ္တာတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်တစ်လုံးပါသည်။ တံခါးမှာ ကန့်လန့်ကာတစ်ခုဖြစ်ပြီး အဝတ်စီရိ မှာ နံရံပေါ်တွင် ထိုးထွက်နေပြီး ရှည်ရှည်မျောမျော ချိတ်ဆွဲထားသည်။ သူသည် တတိယမြောက် အရင်ကျသူအဖြစ် စတင်ခဲ့တာတောင်မှ ဂရိတွန် ၌ သင်တန်းပြည့်ကာလသည် ၆ နှစ်ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ ပထမဆုံးအခန်း သည် ဟန်ဒရက်ဟောက်စ်တွင် ဖြစ်ပြီး 'သူငယ်ဆောင်' ဟု ခေါ်ကြသည်။

သူ၏ အစီအစဉ်မှာ တိကျသည်။ အိပ်ရာထ၊ ချမ်းအေးသည့်ရေ ကိုချိုး၊ အဝတ်ဝတ်ပြီးလျှင် ၇:၃၀ နာရီမှာ နံနက်စာအတွက် အသင့်ဖြစ်ရ သည်။ နံနက်စာစားပြီးနောက် အခြားကျောင်းသားကလေးများနှင့်အတူ ဘုရားရှိခိုးရန် ဝတ်ပြုဆောင်သို့ တန်းစီ၍ လျှောက်ရသည်။ ၈:၃၀ နာရီတွင် စာသင်တန်းများ စတင်၍ ကြားတွင် နေ့လယ်စာစားရန်ရပ်နားသည်။ ညနေ စောင်းတွင် အားကစားကွင်းတွင် အားကစားလေ့ကျင့်ရသည်။ ကျောင်းသား ကလေးများသည် ညနေစာစားချိန်အတွက် မာတောင့်တောင့် စတစ်ကော်လာ မှ ညနေခင်းစီး အနက်ရောင်ကွင်းထိုးဖိနပ်ထိရောက်သော အဝတ်ကို ဝတ်ကြ ရသည်။ ဤကျောင်းသည် အထူး သီးသန့် စရိတ်အကုန်အကျများသော ကျောင်းဖြစ်၍ ၎င်း၏ တာဝန်တစ်စိတ်တစ်ဒေသမှာ ထိုကျောင်းသားများထဲမှ အမျိုးကောင်းသားများ ပေါ်ထွက်လာရေး ဖြစ်လေသည်။ ညနေစာ စားသောက်ပြီးချိန်တွင်ကား စာကျက်ချိန်သို့ ရောက်လေသည်။ စာကျက် ချိန် ကုန်ဆုံးသောအခါ သူတို့သည် အချက်ပေး၍ ထရပ်ကြပြီးလျှင် ကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးနှင့် ဇနီးတို့အား 'ဂွတ်နိုက်' ဟု နှုတ်ဆက်လျက် ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့၍ တည်ကြည်လေးနက်စွာ မိမိတို့၏ အခန်းအသီးသီးသို့ လျှောက် လှမ်း၍ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

အဝေးတစ်နေရာ စာသင်ကျောင်းရောက် ပထမရက်အနည်းငယ်ကား အကြမ်းတမ်း အခက်ခဲဆုံးဖြစ်သည် ထိုအထဲတွင် ပထမဆုံးရက်သည် တစ်ဖန် အခက်ခဲအကြမ်းတမ်းဆုံးဖြစ်ပြန်သည်။ အဆက်မပြတ် စိတ်ဖိစီးစရာ အလှည့်ကျ လှုပ်ရှားထကြွဆောင်ရွက်မှုများ၊ မြင်ကွင်းသစ်များ၊ မျက်နှာ အသစ်များနှင့် တာဝန်သစ်များကို တွေ့ကြုံဖြတ်ကျော်ပြီး နောက်ဆုံးချိန်ကျမှ ဖရင့်ကလင်သည် အိပ်ရာသို့ အသာ လျှိုဝင်ခဲ့ရလေရာ စောင်ကို မေးစေ့

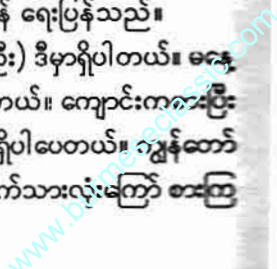
အရောက် ဆွဲတင်ခြံလွှမ်းထားလိုက်လေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွနေမှုသည် တဖြည်းဖြည်း ပင်ပန်းနွမ်းလျခြင်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း စိတ်အာရုံတွင် ဖြစ်ပေါ်လာမှုတစ်ရပ်ကား ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူသည် အလွန်ဆာလာလေသည်တကား။ အိမ်တွင် စားသောက်ရာ အလှူပယ်ဖြင့်နေလာပြီးနောက် ဂရိတွန်တွင် ရောက်သောအခါ စားစရာမှာ အမျိုးအစားရော အရေအတွက်အရပါ နှစ်ခုစလုံးတွင် တကယ့်ကို ဘုန်းတော်ကြီးဆန်ဆန် ဖြစ်သွားလေသည်။ မီးဖိုခန်းထဲ မသိမသာလစ်ဝင်လာပြီး အခဲကို မုန့်ပဲသရေစာပေးအောင် မြှောက်ပင့်ချောမြှူလုပ်ရအောင်ကလည်း ဤနေရာ၌ သူသည် အိမ်ရှင်သခင်ကလေးမဟုတ်။ ဤဘဝမျိုးဖြင့် လေးနှစ်ကြာအောင် သူ မည်သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။ ထိုညနှင့် နောက်နေ့များတွင် သူသည် ကမ္ဘာပေါ်မှ ငတ်မွတ်ဆာလောင်နေကြသော လူမျိုးပေါင်းများစွာတို့နှင့် နက်နက်နဲနဲ တစ်သားတည်းရှိသည်ဟု ခံစားမိလေသည်။

မစွမ်းစွမ်းလောရင့်သည် သူ့အား သူ့မထံ အလည်လာရန် ဖိတ်ကြားလေသည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် သူသည် ငြင်းဆိုခြင်းမပြု လက်ခံတတ်၏။ အကြောင်းမှာ သူသည် ဤအချိန်ကျမှ ငတ်မွတ်နေမှုကို အတိုးချ၍ စားသောက်ရန် အခွင့်အရေးရ၍ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ အိမ်သို့ ရေးသည့် သူ၏စာထဲတွင် ထိုအကြောင်းကို အရိပ်အမြွက်တော်ပြ ရေးသားခဲ့သည်။

'ကျောင်းသားအတော်များများမှာ အိမ်ကို သစ်သီးတွေပို့ခိုင်းပြီး သစ်သီးဗိရိထံမှာ သိမ်းထားကြတယ်။ ပြီးတော့ တစ်ပတ်ကို သုံးလေးကြိမ် ထုတ်ပေးတယ်။ ဖေဖေတို့ မေမေတို့ ကျွန်တော့်ဆီကို စပျစ်သီးနှင့် အခြားအသီးအနှံကလေးတွေ ပို့ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် အလွန်ပင်အဆင်ပြေ ချောမွေ့သွားပါလိမ့်မယ်'

နောင်ရက်အနည်းငယ်အကြာတွင် တစ်ဖန် ရေးပြန်သည်။

'မစွမ်းမင်တန်း(သူ့ဖခင်၏ ဝမ်းကွဲညီမတစ်ဦး) ဒီမှာရှိပါတယ်။ မနေ့ညနေက ကျွန်တော် သူ့နဲ့အတူ ညစာသွားစားပါတယ်။ ကျောင်းကားပြီးတဲ့နောက် သွားစားလိုက်တာ တကယ့်ကို အရသာရှိပါပေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးရက်တိုင်တိုင် ဝက်အူချောင်း ဒါမှမဟုတ် ဝက်သားလုံးကြော် စားကြ

တယ်။ ကျွန်တော်တော့ ပြောစရာမရှိလောက်အောင် အဆင်ပြေနိုင်ခဲ့တာပဲ ထုံးစံအတိုင်း အိမ်မှ အငတ်ဆားသက်သာရာရအောင် ချက်ချင်းပင် သေတ္တာ တွေနှင့် ရောက်လာလေသည်။ သူလည်း ချက်ချင်းပင် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ကြားစာ ရေးလိုက်လေသည်။

‘သကြားလုံးနှင့် သစ်သီးခြောက်များက သိပ်အရသာရှိတယ်။ အဲဒါ တွေ ကျွန်တော် စားလိုက်တာ တစ်ဝက်လောက် ကုန်သွားပါလေရော’

မစ္စစ်ပီးဘော်ဒီတို့မှာ သားသမီးတော်တော်များသည်။ လူငယ်တွေ အကုန်လုံး ဆာလောင်တတ်ကြသည်ကို သူမက သိသည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်တစ်စုကို အိမ်သို့ မကြာခဏ ဖိတ်ခေါ်၍ အစားအသောက် ကျွေးမွေး ဧည့်ခံသည်။ တစ်ခါတစ်လေ နံနက်စာပင် ကျွေးလိုက်သေးသည်။

ဖရင့်ကလင်နှင့် အက်ဒ်မွန်တို့သည် သူတို့ အတူ ဆက်နေကြရလိမ့် မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော် သူတို့၏ လှုပ်ရှားတက်ကြွ ဆောင်ရွက်မှု များကြောင့် သူတို့ ကွဲကွာသွားခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကို ညနေစာခန်းအတွင်း၌ သီးခြားစားပွဲများဖြင့်ပင် နေရာချထားခံရသည်။ ဘောလုံးကစားသည့် အစုတွင်မူကား အတူတကွ ဆက်၍ရှိကြသည်။ ကျောင်း၏ ဓမ္မတေးသံစုံ သီဆိုသော အဖွဲ့တွင်လည်း သူတို့နှစ်ဦးစလုံးကို လက်ခံပါဝင်ခွင့် ပြုခဲ့ သည်။

ဖရင့်ကလင်အဖို့ တူပြဿနာမှာ များများစားစား လုပ်စရာမလိုဘဲ ပြီးသွားသည်။ ကျောင်းသားများက ဖရင့်ကလင်အား ‘ဦးလေးဖရင့်’ ဟု စကားပြောပြီး တက်ဒီကိုမူ ‘တူရီစီ’ ဟုခေါ်၍ စကားပြောသည်။ သို့ဖြင့် ထိုကိစ္စမှာ ကြာရှည်မစဉ်းစားလိုက်ရဘဲ နေသားကျသွားသည်။

ဖရင့်ကလင်အဖို့ အခြားလူငယ်များနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် သတိရှိရှိနှင့် အေးဆေးတည်ငြိမ်မှုရှိသည်။ ပင်ကိုယ်အနေဖြင့် သူသည် ပျော်ရွှင်ကြည်နူး ဖွယ်ရှိပြီး နှစ်သက်လိုလားဖွယ်လည်းကောင်းပြီးလျှင် စိတ်ရှည်သည်းခံတတ် မှုလည်း ရှိသည်။ ဂရိတွန်ကျောင်းက လူသစ်များနှင့်တွေ့ဆုံပေးရင်း သူ၏ ပင်ကိုယ် ထူးချွန်မှုဉာဏ်ပညာအရည်အသွေးကို အလျှင်အမြန် ဖော်ထုတ် ပြသခွင့် ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို အများနှင့် အလှိုက်အထိုက် အံဝင်ခွင့်ကျဖြစ်အောင် ညှိနှိုင်းပြုပြင်နေထိုင်တတ်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏

ခင်ခင်ရင်းနှီးမှုကို ရရှိနိုင်ခဲ့သည်။ ဂရိတွန်ကျောင်းသားများအနေဖြင့် သူတို့
 ထိုစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်သော လူငယ်များနှင့် ဆက်ဆံ
 သောအခါ ကြမ်းတမ်းသောနည်းကို ကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။ တချို့ဆိုလျှင်
 အာဏစားရုံပစ္စည်းထားသည့် အခန်းငယ်အတွင်း နှစ်ယောက်တစ်တွဲထည့်
 ၍ ပိတ်ထားခံရသည်။ ယင်းမှာ အထက်တန်းကျသည့်နည်း ဖြစ်သေးသည်။
 တချို့ဆိုလျှင် ရေချိုးခန်းထဲခေါ်သွားပြီး ရေပိုက်နှင့်ထိုး၊ တစ်ကိုယ်လုံးကို
 ချေတွေ့လောင်း၊ လူကိုလှဲချ အလုပ်ခံကြရသည်။ ဗဟိုကလင်မူကား ထိုသို့
 အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းမျိုးမှ လွတ်အောင် ရှောင်နိုင်ခဲ့သည်။

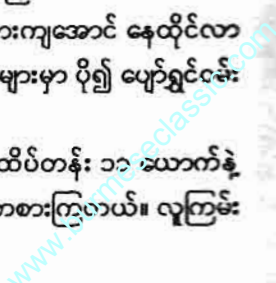
သူ၏ နည်းပြဆရာများကလည်း သူ့ကို သဘောကျကြသည်။
 အကြောင်းကား သူသည် ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်၍ပင်
 ဖြစ်သည်။ သူ့အတန်းတွင် သူသည် အောက်ခြေထက် ထိပ်ဆုံးနှင့် ပို၍
 နီးသည်။ စက်တင်ဘာလမကုန်မီပင် သူ အိမ်သို့ စာရေးခဲ့သည်။

'ကျွန်တော် အမဲစက် အစွန်းအထင်း မခံရသေးပါ။ မနေ့က မနက်
 ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် အကွရာသင်္ချာ အမှတ်အမှားဆုံးရတယ်။ တဖြန့်နေ့
 ကတော့ အင်္ဂလိပ်စာ စာစီစာကုံးမှာ အကောင်းဆုံး အမှတ်ပေးခံခဲ့ရ
 တယ်။ ဂရိဘာသာစကားကို ကျွန်တော် ကြိုက်နှစ်သက်တယ်'

ပြင်သစ်နည်းပြဆရာများနှင့် သင်ကြားဖူးပြီး နိုင်ငံခြားသို့လည်း
 ခရီးသွားလာဖူးခဲ့ခြင်းကြောင့် သူ့အဖို့ ပြင်သစ်ဘာသာ လွယ်ကူမှန်း
 သိခဲ့သည်။ ပထမဆုံး အိမ်ကိုရောက်လာသည့် Report Card တွင်
 ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ပီးဘော်ဒီထံမှ အထူးမှတ်ချက်ပါသည်။ 'အလွန်
 ကောင်း... ဉာဏ်ပညာထက်မြက်၍ သစ္စာရှိသော ပညာသင်ကျောင်း
 သားတစ်ဦးအဖြစ်နှင့် ကျွန်ုပ် သူ့ကို အလွန်သဘောကျ နှစ်သက်မိသည်။
 ထူးတော်ကလေးတစ်ဦးဖြစ်သည်' ဟု ရေးထားသည်။

သူသည် ဂရိတွန်တွင် ပြုပြင်ညှိနှိုင်း အသားကျအောင် နေထိုင်လာ
 ခြင်းကြောင့် သူ့ထံမှ အိမ်သို့ရောက်လာသော စာများမှာ ပို၍ ပျော်ရွှင်ငမ်း
 သာစရာ ဖြစ်လာရသည်။

'မနေ့က နေ့ခင်းပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထိပ်တန်း ၁၁ ယောက်နဲ့
 ဘရွတ်ကလင်းအထက်တန်းကျောင်းအသင်းတို့ ကစားကြလား။ လူကြမ်း

တွေ တော်တော်ပါတယ်။ တော်တော်ဆိုးဆိုးရွားရွား သူတို့ ရုံးသွားကြ
တယ်။ ကျွန်တော် ဝမ်းသာပြီး ကြွေးကြော်လိုက်တာ အသံကွဲအက်တဲ့ထိပါ
ပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဓမ္မတေး လေ့ကျင့်သီဆိုရာမှာ ကျွန်တော့်အသံ အက်သံပါ
ပြီး ဖားအော်သံနဲ့ တော်တော်တူသွားတယ်'

တံဆိပ်ခေါင်းစုသည့် အလုပ်အတွက်လည်း သူ့မှာ အချိန်လိုသေး
သည်။ ထိုအလုပ်တွင်လည်း သူ နက်နက်နဲနဲ ပျော်ရွှင်မှုရှိသည်။ 'တံဆိပ်
ခေါင်းတွေဟာ အမြဲတမ်း နှစ်သက်စရာကောင်းပါတယ်' ဟု သူက ပြော
သည်။ နိုဝင်ဘာမှာ ဂရိတွန်-စိန့်မတ်ပွဲ၊ ဂရိတွန်က ၄၆ မှတ်၊ စိန့်မတ်က
သုညမှတ်။ သူ့မှာကား အသံအက်၊ နားလေး ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။

ဒီဇင်ဘာလ ရောက်သောအခါ စာမေးပွဲ ခြောက်လှန့်မှုနှင့်အတူ
နောက်ဆုံးကျောင်းပိတ်ရက်တွင် အိမ်ကို ပြန်ခွင့်ရမည်ဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှား
တက်ကြွမှုများ ဖြစ်လာရသည်။

ခရစ္စမတ်မတိုင်မီ လေးငါးရက်အလိုမှာ သူ ဟိုက်ပတ်မှ အိမ်သို့
ပြန်ရောက်သွားသည်။ သူသည် စက်တင်ဘာလ အိမ်ကထွက်ခွာလာတုန်း
ကကဲ့သို့ ကောင်ကလေးမဟုတ်တော့ပေ။ သူသည် လူငယ်လူရွယ် ဖြစ်လာ
ခဲ့လေပြီ။ သူသည် နွေးထွေး၍ တပ်မက်ဖွယ်ရာ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အိမ်ကြီး
ထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားခဲ့သည်။ အားလပ်ရက် ဧည့်သည် အများအပြား၊ ဂျာမနီ
နိုင်ငံ ဒရက်စဒင်မြို့အနီးမှ ထုတ်လုပ်သော လှပသည့် ကြွေထည်ပစ္စည်း၊
၎င်းတို့ကိုယ်ပိုင် ဖန်လုပ်အိမ်မှ နှင်းဆီပန်းများ အပြည့်ထိုးထားသည့် နူးညံ့
ချောမွေ့သော တရုတ်ကြွေအိုး၊ သူ့မိဘများ ပျားရည်ဆမ်းခရီးထွက်စဉ်
ဟော်လန်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူခဲ့သော သူ့အဘိုးပိုင်နာရီ၊ ရှားပါးသော ဟင်းခတ်
အမွှေးအကြိုင်များဖြင့် မြင်သာထင်သာအောင်ပြထားသော အစားအသောက်
စာရင်း၊ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေကြသော အရွက်အခက်များအား ညီညီ
ညာညာဖြစ်အောင် ဖြတ်ညှပ်တီပေးခဲ့ရန် စောင့်နေသော သစ်ပင်၊ သူ၏
အမဲလိုက်ခွေးနီကြီး၏ စိုရွဲနေသော နှာတံ၊ ယင်းတို့ကား ဟိုက်ပတ်အိမ်
ကြီးတွင် သူတွေ့လိုက်ရသော အရာများဖြစ်သည်။ သူသည် ယခင်အခါ
များကထက်ပင် စတင်လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ရန် အသင့်ရှိနေသည်။ သူ့မိဘများ
သည် သူ့အနီးသို့ စုဝေးရောက်ရှိလာကြ၏။ ချစ်မြတ်နိုး၍ ပြုံးပျော်စွာဖြင့်

သူ့စာများထဲတွင် မပါသေးသည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်ကလေးများ ထုတ်ဖော် အားလုံးကို ပြောပြရန် တောင်းဆိုကြလေသည်။ ဟိုမှာ ရာသီဥတု ထုတ်ဖော်လိုနေသလဲ၊ ယခုထိ ဟိုက်ပတ်မှာ နှင်းမကျသေး။ သို့သော် ဇန်နဝါရီမှာ ကျမည်ဟု မျှော်လင့်ရသည်။ ဟိုမှာကား ဟိုက်ပတ်မှာလိုပဲ ထား။ သူက စကားစစ်ထိုးပွဲများအကြောင်း စိတ်ဝင်တစား ပြောပြသော အခါ သူ့အား လှုပ်ရှားတက်ကြွမှုတွေထဲမှာ သိပ်များများကြီး ဝင်ပါသွား တော့မှာပဲဟု သူ့မိခင်က မလိုလားဟန် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြောလေသည်။

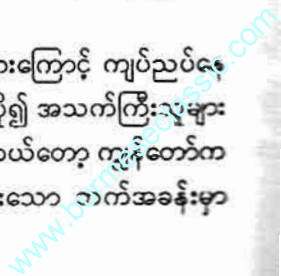
‘အမေသိတဲ့ အတိုင်းပဲလေ... ကျွန်တော်က အလုပ်တွေ အများကြီးကို လုပ်နိုင်ပါတယ်။ တကယ်ပါ စကားစစ်ထိုးတဲ့အတတ်ကလည်း လိုအပ် တယ်’

‘ဂရိတွန်ရွာထဲကိုကော မကြာမကြာ သွားသေးသလား’

‘မကြာခဏတော့ မသွားဖြစ်ပါဘူး။ နှစ်မိုင်လောက် လမ်းလျှောက် ခုတ်တယ်၊ ရာသီဥတုက တော်တော်ကို အေးတယ်’

အပန်းဖြေအားလပ်ရက် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ အိမ်မှာရှိနေ၍ ရက်အတော် ကြာအောင် ဂရိတွန်အကြောင်းသည် နောက်တန်းသို့ ရောက်နေသည်။ ဇန်နဝါရီလ ၅ ရက်နေ့ ဖရင့်ကလင် ရထားပေါ်တက်သွားသောအခါ သူသည် အလွန် ပျော်ရွှင်ပီတိဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။ အကယ်၍ ပထမနှစ် ဝက်သည် အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ ကုန်လွန်သွားခဲ့လျှင် နောက်ထပ် သုံးနှစ် နှင့် တစ်ဝက်အတွက် သေချာပေါက် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ မရှိတော့ပေ။ ထိုနေ့ ညနေပိုင်းမှာပင် သူသည် လုံခြုံစိတ်ချစွာ ရောက်ရှိကြောင်းနှင့် ဤစာသင် နှစ်ကာလအတွက် ကျောင်းသားသစ်တချို့ ဝင်ရောက်လာကြကြောင်းကို အိမ်သို့ စာရေးသားပေးပို့ အစီရင်ခံလေသည်။ ထိုကျောင်းသားများထဲမှ တစ်ဦးမှာ ချီကာဂိုမှဖြစ်ပြီး ရောဘတ်၊ အာရ်၊ မက်ကောမစ်ဟု အမည်ရှိသော လူကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထမင်းစားခန်းထဲမှ သူ့စားပွဲမှာ လူသစ်များကြောင့် ကျပ်ညပ်နေ သည်။ သူသည် ‘လူကလေးစားပွဲ’ မှ ရွှေသွားပြီး ပို၍ အသက်ကြီးသူများ နှင့် အတူသွား၍ထိုင်ချင်စိတ် ဖြစ်လာသည်။ ‘တကယ်တော့ ကျွန်တော်က အဲဒီနေရာနဲ့ပဲ ဆိုင်တော့တယ်။ မြင့်မြင့်လုပ်ထားသော ဘက်အခန်းမှာ

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးနှင့် မစွမ်းပီးဆော်ဒီတို့အပြင် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များသည် ခေါင်းရင်းဘက်စားပွဲတွင် ထိုင်ကြသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင်များအား ထိုနေရာတွင် နားနေကြသည့် ရှားပါးငှက်မျိုးစိတ်များကဲ့သို့ ဒုတိယအကြိမ်တစ်ချက် မသိမသာ ကြည့်မိသည်။

နွေဦးရာသီတစ်ဝက်သည် ဆောင်းဦးရာသီကကဲ့သို့ ချောချောမွေ့မွေ့ ပြီးဆုံးမသွားခဲ့ပေ။ အချိန်မှာ ဇန်နဝါရီလထဲတွင်ပင် ရှိနေသေးပြီး သူ၏ မျက်လုံးများတွင် မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံလာကာ ကိုယ်ပူချိန်လည်းရှိ၍ ရောဂါရှာဖွေစစ်ဆေးသောအခါ ဝက်သက်ပေါက်မည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဆေးရုံမှာပင်နေရန် အမိန့်ချခံရလေသည်။ ထိုအခါ အာလာဒင်၏ မှန်အိမ်ကိုပွတ်၍ မျက်လှည့်ပြလိုက်သကဲ့သို့ သူ့မိခင်သည် သူ့ဘေးနားတွင် ပေါ်လာပြီးလျှင် သွားနိုင်လာနိုင်လောက်အောင် အခြေအနေကောင်းမွန်သည်နှင့် အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ သူ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်လာသည်ထိ အိမ်မှာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးကြသည်။ သူသည် ဖေဖော်ဝါရီလလယ်ထိ ဂရိတွန်သို့ ပြန်မလာခဲ့ပေ။ ထိုအခါက ကျောင်းတွင် တုပ်ကွေး ကူးစက်ရောဂါတစ်မျိုး ဖြစ်ပွားနေသည်ကိုသာ သူ့မိခင် သိရှိခဲ့ပါက သူ့အား ကျောင်းသို့ ပြန်သွားခွင့်ပြုခဲ့မည် မဟုတ်ပေ။

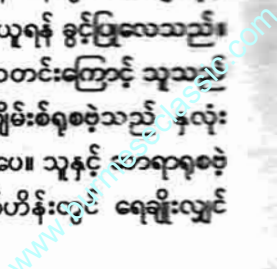
သို့သော်လည်း ကူးစက်ရောဂါသည် ဖရင့်ကလင်အား စွဲကပ်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ မကြာမီပင် သူသည် သူ တွေ့မြင်နေရသော ငှက်များနှင့် ပတ်သက်၍ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဌာနနှင့် စာအပေးအယူလုပ်ရင်း မအားမလပ် ဖြစ်နေခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ပထမအကြိမ် စကားစစ်ထိုးပွဲတွင် ပါဝင်ရေးအတွက်လည်း အပြင်းအထန် လေ့လာကျက်မှတ်ရင်း ပို၍ပင် အလုပ်ရှုပ်နေပြန်သည်။ သူပြောမည့်စကားသည် နှစ်မိနစ်သာကြာမည်ဖြစ်သော်လည်း ထိုအတွက် သူ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည်။ လူစုလူဝေးတစ်ရပ်ရှေ့တွင် စကားပြောခြင်းအား ကျင့်သားရလာအောင်လုပ်ရန်မှာ သူပိုင်းဖြတ်ထားသော အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤစိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသော သဘောထားအား မကြာမကြာ တိုး၍တိုး၍ ပြသလာခဲ့သည်။ စွဲမက်ချစ်ခင်ဖွယ် အပေါ်ယံရုပ်လက္ခဏာအောက်၌ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်သည့် စိတ်ဓာတ်တစ်ခုသည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် လာနေလေသည်။ ဤ စကားစစ်ထိုးပွဲ၏ အကြောင်းအရာမှာ နီကာ

ရာဂါတူးမြောင်းဥပဒေမူကြမ်းဖြစ်ပြီး သူသည် နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်
 ထက်ရှယ်ရှုပ်ထွေးမှုများကို စိတ်ဝင်စားဖွယ် တွေ့ရှိလာနေခဲ့ပေသည်။
 သူသည် အလယ်အမေရိကဒေသ၏ မြေပုံကို ကြည့်သောအခါ ဝတ်ဟုတ်
 အငှက်ပတ်၍ တရုတ်ပြည်အရောက် တစ်လျှောက်လုံး ရွက်သင်္ဘောဖြင့်
 သွားခဲ့သော သူ့မိခင်၏ အတွေ့အကြုံကို သူ အမှတ်ရမိသည်။ ကြီးမား
 သော ကုန်းမြေနှစ်ခုကို ဆက်ထားသည့် ကုန်းရိုးတန်း ကျွန်းဆက်နေရာကို
 ဖြတ်၍ ဖောက်လုပ်သော တူးမြောင်းတစ်ခုသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
 အတွက် မည်မျှ အဖိုးတန်လိမ့်မည်ကို သူ တွေ့မြင်နိုင်ခဲ့သည်။

မတ်လကုန်ပိုင်းတွင် သူသည် နောက်ထပ် စကားစစ်ထိုးပွဲတစ်ပွဲ၌
 ဝါဝင်ခဲ့ပြန်သည်။ 'အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ရေတပ်အင်အားကို တိုးချဲ့
 သင့်သည်-ဆုံးဖြတ်ပါ' ဟူသော အကြောင်းအရာဖြစ်၏။ သူသည် ထောက်
 ခံ၏။ အခိုင်အမာ ထောက်ခံ၍ ဆွေးနွေးသည်။ အသစ်ရွေးချယ် တင်
 မြှောက် ခံထားရသော သမ္မတ မက်ကင်လေက အစ်ကိုကြီးတက်ဒီအား
 ထက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးခန့်ထားပြီး အစ်ကိုကြီးတက်ဒီကလည်း ရေတပ်
 အင်အားကို တိုးချဲ့၍ အသင့်ပြင်ဆင်ထားရေးကို ကျလောက်အောင်ပြော၍
 တောင်းဆိုခဲ့သည်။ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီသည် ရိပတ်ဘလစ်ကင်တစ်ဦး
 ဖြစ်သော်လည်း အတွေးအခေါ် အကြံဉာဏ်ကောင်း အများအပြားရှိသူဖြစ်
 သည်။

ယခုအချိန်မှစ၍ ဖရင့်ကလင်သည် အိမ်သို့ရေးသည့်စာများကို ဖရင့်
 ထလင်၊ ဒီ၊ ရုစဲဟု လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး တစ်ခါတစ်လေ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်
 ဟု ရေးထိုးလေသည်။

သူ၏ စာသင်ချိန်နှစ်ဝက်စာမေးပွဲပြီးနောက် သူ့အား နယူးယောက်
 မြို့ ပဉ္စမရိပ်သာလမ်းနှင့် ၄၃ လမ်းရှိ ဟိုတယ်ရီနေဆန်တွင် မိဘဗွားနှင့်
 အတူ နွေဦးရာသီ အားလပ်ရပ်ကို အပန်းဖြေအနားယူရန် ခွင့်ပြုလေသည်။
 သူတို့ မကြာမီ နိုင်ငံခြားသို့ သွားကြမည်ဟူသောသတင်းကြောင့် သူသည်
 အနည်းငယ် ထုရိုက်ခံရသလို ဖြစ်သွားသည်။ ကျိမ်းစံရုစဲသည် နှလုံး
 အခြေအနေကြောင့် ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းလှပေ။ သူနှင့် ဘာရာရုစဲ
 တို့သည် ဂျာမနီနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်းရှိ ဘတ်နော်ဟိန်းလွင် ရေချိုးလျှင်

သက်သာလာနိုင်သည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။

‘ဖေဖေတို့ မေမေတို့ နိုင်ငံခြားသွားနေတုန်း ကျွန်တော် တစ်ယောက် တည်း ကြောက်စရာကြီး ဖြစ်နေတော့မယ်’ ဖရင့်ကလင်က ပြောလေသည်။

‘ဒါပေမဲ့လည်း အနည်းဆုံး တစ်ပတ်နှစ်ကြိမ်တော့ သတင်းကြားရ မယ်လို့ မျှော်လင့်တာပဲလေ။ ကျွန်တော်လည်း တနင်္ဂနွေနှင့် ကြာသပတေး နေ့တွေမှာ ခါတိုင်းလိုပဲ စာရေးပါ့မယ်’

သူတို့ တံဆိပ်ခေါင်းများကို ပို့ပေးကြလေဦးမည်လား။

နွေဦးရာသီတစ်ခုလုံး စာများသည် အရေအတွက်များစွာဖြင့် အရပ် မျက်နှာနှစ်ခုစလုံးသို့ သုံးယောက်သား တစ်ဦးအတွက်တစ်ဦး အဖော်မဲ့ခံစား ရခြင်းကို သက်သာလျော့ပါးစေရန် စီးဆင်းသွားလာလျက် ရှိလေသည်။ ဂရိတွန်၌ အီစတာပွဲတော်ကာလသည် ငြိမ်သက်၏။ ဓမ္မတေးသီဆိုခြင်း သည် ထူးခြား စိတ်ဝင်စားဖွယ် မရှိပါဟု သူက သတင်းပေး ရေးသားခဲ့ သည်။ နွေဦးရာသီသို့ တိုးတက်ရောက်ရှိသောအခါ သူသည် အပြင်ဘက် မှ သူချစ်ခင်မြတ်နိုးသော အရာများအကြောင်းကို ပို၍ ပို၍ ပြောပြလာနိုင် ခဲ့သည်။ သူသည် ဂေါက်သီးရိုက်ကစားခြင်းကို နှစ်သက်သဘောကျလာခဲ့ သည်။ သူသည် တက်ဒီနှင့်အတူ ကနူးလှေစီးခဲ့သည်။ လတ်ထရော့ ဘရောင်းသည် လက်ဝှေ့ထိုးစဉ်အတွင်း သူ့ခူးကို ကွဲသွားစေခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် လတ်ထရော့တို့၏ အစစ်အမှန် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုသည် တိုးတက်လာခဲ့၏။ တင်းနစ်ကစားခြင်း၊ မရှောင်မလွှဲသာ ဘော့စ်ဘောကစား ခြင်းများလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။

ဖရင့်ကလင်သည် ဘော့စ်ဘောကစားခြင်းကို နှစ်သက်သဘောကျ လေသည်။ သို့သော်လည်း သူ ဘယ်လောက်ပင် လေ့ကျင့်ပါစေ ဘော့စ်ဘော တွင် သူ မထူးချွန်သည်ကို ဝန်ခံခဲ့ရသည်။ တကယ်တော့ သူ၏ ကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးက နောက်ပိုင်းတွင် ရှင်းပြချက်အရ ဖရင့်ကလင်သည် အားကစားများကို ဝါသနာပါပါ၏။ သို့သော် ပထမတန်းအသင်းသား ဖြစ်လောက်အောင် ကိုယ်ခန္ဓာ ထွားကျိုင်းမှုမရှိဘူးဟု ဆိုလေသည်။

မေလအလယ်တွင် ရာသီဥတုသည် မြစ်ထဲတွင် ငရဲကူးခွင့်ပြုနိုင် လောက်အောင် ပူနွေးလာခဲ့သည်။ သူသည် သူ့မိဘများ ပြန်လာမည့်အချိန်

ထိုစောင့်မျှော်လျက်ရှိသည်။ သည်လိုဆိုလျှင် သူတို့အားလုံး နွေရာသီမှာ ထမ်းပို့တဲ့လိုသို့ သွားရောက်ကြပြီး သူကတော့ မကြာမီ ဖန်ဒီပင်လယ်အော် ထို့ပြတ်ကျော်၍ ဟတ်ဖ်မွန်းသင်္ဘောကို ပဲ့ကိုင်နိုင်လိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း ဇူလိုင်လ ၄ ရက်တွင်ကား သူသည် တစ်ကိုယ်တည်း ရှိနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ၏ညီမ မစ္စစ်၊ ဒဗလျူ၊ ဇွတ်ဒီးလ်ကောင်းလ်က ထို ၄ ရက် အထိမ်းအမှတ်နေ့ကို လောင်းအိုင်လင်း ထဲ သူမ၏အိမ်မှာပင် လာရောက်ရန် ဖိတ်ကြားချက်ကို အလွယ်တကူ ထက်ခံလိုက်လေသည်။ ဥရောပရှိ သူ့မိခင်ထံမှ 'မရဘူး' ဟု ပြောင်ငြင်း ဝယ်ချက်ကို လက်ခံရသောအခါတွင်မူ သူသည် လန့်ဖျတ်သွားသည်။ သူ၏ ပြန်ကြားချက်ကလည်း သူမအား လန့်ဖျတ်သွားစရာပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် မစ္စစ်ကောင်းလ် သို့မဟုတ် သူတို့အခေါ် အစ်မ ဘမ်မီအိမ်သို့ ၄ ရက် အထိမ်းအမှတ်နေ့တွင် သွားရောက်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ သူသည် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်အစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်နိုင်သည်ဟု နားလည်ထားသည်။ 'ကျွန်တော်ရဲ့ အနာဂတ် စိတ်ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုအတွက် နောင် ဘာအစီ အစဉ်တွေမှ မလုပ်ကြပါနဲ့' ဟူ၍ လွတ်လပ်သော လူငယ်က ကြေညာ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထိုအခိုက် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီသည် ဂရိတွန်ကျောင်းသို့ လာလည်၍ နယူးယောက်မြို့ ရဲဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည့် သူ၏ အတွေ့အကြုံ များကို ဟောပြောလေရာ ကျောင်းသားများ နှစ်သက်သဘောကျ၍ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် စည်ကားလှသည်။ ဇူလိုင်လ ၄ ရက် အထိမ်းအမှတ် နေ့တွင် လောင်းအိုင်လင်းအိုင်စတာဘေးရှိ သူ့အိမ်သို့ လာရောက်ရန်လည်း ဖရင့်ကလင်ကို ဖိတ်ကြားလေသည်။ ဖရင့်ကလင်လည်း ဖိတ်ကြားချက် နှစ်ခုစလုံးကို လက်ခံပြီးလျှင် သူ၏အားလပ်ရက်အား ထိုနှစ်အိမ်အတွက် အချိန်ခွဲ၍သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း သူ့မိဘများ ပြန်ရောက်လာကြသောအခါ သူ၏ သီးခြားလွတ်လပ်မှုကို ပြသခြင်းကြောင့် ဆူပူကြိမ်းမောင်းခံရလေသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ နှစ်ကုန်ဆုံး၍ အစီရင်ခံစာထွက်လာသောအခါ ကျေနပ်လောက်သည့် အခြေအနေရှိ၍ ထိုကိစ္စမှာ ကြည်ကြည်လင်လင်နှင့် ပြီး

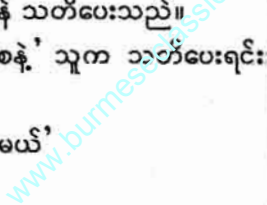
သွားခဲ့သည်။ ကျောင်းသား ၁၇ ယောက်ရှိသော အတန်းတွင် သူသည် စတုတ္ထအဆင့်၌ ရှိခဲ့သည်။ ဂရိဘာသာတွင် ကျရှုံးပြီး ဂျိုမေထရိဘာသာတွင် ပွတ်ကာသီကာသာ အောင်သည်။ သို့သော်လည်း စုစုပေါင်း ပျမ်းမျှ တွက်သောအခါ သူအောင်သည်။

ရိနေဆန်ဟိုတယ်တွင် မိသားစုပြန်လည်ဆုံစည်းမှုမှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းသည်။ သူ့မိဘများအား သူ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချစ်ခင်သည် ဆိုသော အချက်ကို အမှန်ပင် သဘောပေါက်မိခဲ့ရသည်။ ဆာရာရစုစဲသည် မိန်းကမ်းခြေရှိ အစွပိုမြို့သို့ သွားရန်အတွက် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်မီးရထား သံလမ်းပြေး ကားပေါ်တက်သွားသည့်အခါ ဖရင့်ကလင်သည် သူ့မိခင်အား ကြည့်၍ နက်နက်နဲနဲ ဂုဏ်ယူမိလေသည်။ သူ့မိခင်သည် အသက်လေးဆယ်ကျော်ကျော်ကလေးသာ ရှိသေးပြီး သူမသည် ကားပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်သည့်အချိန်၌ အနားတွန့်များပါသော ဂါဝန်ရှည်ကြီးနှင့် လက်အိတ်ဝတ်ထားသော လက်များဖြင့်ကြည့်၍ အလွန်လှပကျက်သရေရှိဆဲပင် ဖြစ်လျက် ခန့်ညားထည်ဝါသည့် ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု တွေးမိလေသည်။ သူသည် သူ့ဖခင်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုကြည့်၍ အတော်ပင် အသက်အရွယ် အိုမင်းရင့်ရော်နေပြီဖြစ်သည်ကို သတိပြုမိလျက် ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားခဲ့သည်။ ဂျိမ်းစ်ရစုစဲသည် ၆၉ နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း သူ၏ နှလုံးအခြေအနေကြောင့် သူ့အသက်အရွယ်ထက်ပို၍ အိုမင်းရင့်ရော်နေပုံ ပေါက်လေသည်။

ရထားစီးရခြင်းမှာ ရှည်ကြာ၍ ငြီးငွေ့စရာကောင်းသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ဂနာမငြိမ်ဘဲ လမ်းလျှောက်နေသည်။ ရုတ်တရက် ကားသည် တိမ်းစောင်းသွားပြီး ခေါင်းပေါ်တစ်နေရာမှ သံတန်းတစ်ခုသည် ယိုင်၍ ကျလာပြီးလျှင် သူ့နဖူးပေါ်ဖြတ်၍ ဆိုးဆိုးရွားရွား လာရောက်ထိရမိသွားလေသည်။ မစွတ်ရစုစဲသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး အသက်ရှူပင် မှားသွားလေသည်။ ဖရင့်ကလင်က သူမအား ငြိမ်ငြိမ်နေရန် သတိပေးသည်။

‘ပါပါကို စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေနဲ့’ သူက ၁၁ ဘီပေးရင်း ပြောသည်။

‘သားဒဏ်ရာကို မေမေ ဆေးထည့်ပေးမယ်’

သူမသည် ဒဏ်ရာကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီးနောက် ပတ်တီးစည်း
ဆေးလိုက်သည်။ သူသည် ဦးထုပ်ကို ဆွဲနှိမ်ဆောင်း၍ အုပ်ထားလိုက်ပြီး
အဖြစ်အပျက်အား သူ့ဖခင် မမြင်အောင် ကင်းမျှော်စင်ပေါ်တွင် ထွက်၍
သွားနေလိုက်သည်။

'ဖရင့်ကလင်...သားက တော်တော် သတိကောင်းတာပဲကွယ်' သူ့
မိခင်က ပြောလေသည်။

'ကမ်ပိုဘဲလိုမှာ သွားတစ်ချောင်းကျွတ်သွားတုန်းက အဖြစ်အပျက်ကို
အမေ မှတ်မိသေးလား၊ ကျွန်တော် ကြောက်မှာစိုးလို့ အမေက ကျွန်တော့်ကို
ပြောပြဘဲထားဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာလေ' သူက ရယ်၍ ပြောလေသည်။

'ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးအမေရဲ့၊ ကျွန်တော့်
ခါးစပ်ရဲ့ ရှေ့ဘက်က ဟောဒီသွားအငုတ်ဟာ ကျွန်တော့်ကို အမြဲတမ်း
စိတ်မချမ်းမြေ့အောင် လုပ်နေမှာပါပဲ'

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ ထိုအခါက အလွန်အလွန် နာကျင်ခံခက်ဖြစ်ခဲ့ရသည့်
အတွေ့အကြုံတစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်က သူ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ
အကြမ်းပတမ်း ဖရိုဖရဲ အိမ်ထဲမှာ ဆော့ကစားစဉ် တုတ်ချောင်းတစ်ခုက
သူပါးကို လာရိုက်မိပြီး ရှေ့သွားတစ်ချောင်း ဆတ်ခနဲ ပါသွားခဲ့သည်။
ထိုနာကျင်မှုကို သူသည် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာနှင့်ပင် အောင့်အည်းသည်း
ခံ၍ အဖြစ်နိုင်ဆုံး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပြီးဆုံးစေခဲ့သည်။

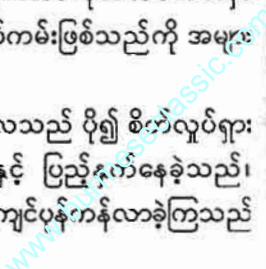
၁၈၉၇ ခု နွေရာသီကို ဘယ်မတော်တဆဖြစ်ရပ်များကမှ မတားဆီး
နိုင်ခဲ့ပေ။ ရုစဗဲမိသားစုများနှင့် သူတို့၏ ကမ်ပိုဘဲလိုအိမ်နားနီးချင်းတို့သည်
ဧကံဘီးစီးကြ၏။ ရေကူးကြ၏။ လှေစီးကြ၏။ တောင်တက်ကြ၏။
ပြီးတော့ ဂေါက်သီးရိုက်ကစားကြသည်။ အေးမြလန်းဆန်းသော ကနေဒါ
ပင်လယ်လေထဲတွင် နွေရာသီကို တပျော်တပါး ကုန်လွန်ကြပြီးနောက်
တောက်ပရွန်းလဲ့သော မျက်နှာများဖြင့် အားလုံး အိမ်ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ဖရင့်ကလင်ကား အတော် အရပ်မြင့်လာခဲ့သည်။ သူ ဂရိတို့နှင့်
ပြန်ရောက်လာသောအခါ အတွေ့အကြုံ များသွားပြီဖြစ်သော စတုတ္ထမြောက်
အရင်ကျသူအဖြစ် 'ကလေးစားပွဲ' နှင့် 'ကလေးဆောင်' တို့မှ ဖွတ်သွားပြီး
မည်သို့ ဆက်လက်အဆင်ပြေအောင် နေသွားရမည်ကို သိရှိကာ ဂရိတာ

သာစာမေးပွဲ ပြန်ဖြေရန်နှင့် အမျိုးသားရေးပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်ထပ် စကားစစ်ထိုးပွဲများတွင် ပါဝင်ရန် အသင့်ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ လူစုလူဝေးရှေ့တွင် စကားပြောသောအခါ လူမသိသူမသိ အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့တုန်သေးသည်ကို သူသိထားသည်။ သူ့သွားများ ညီညာဖြောင့်ဖြူးသွားအောင် အပေါ်မှ ကွင်းအနားရစ်တစ်ခု ပြုလုပ်ရန် စိတ်ကူးကို သူ လက်ခံခဲ့သည်။ သူ့အသံ ပြောင်းလဲသွား၍ ဓမ္မတေးသီဆိုရေးအဖွဲ့မှ သူ ထွက်လိုက်ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ယောက်ျားပီသသောအသံဖြင့် စကားပြောလာနိုင်ရန် အလားအလာရှိလာ၍ ကျေးဇူးတင်စရာ ဖြစ်ရလေ သည်။

ဆောင်းဦးရာသီ စကားစစ်ထိုးပွဲကြီး၏ အကြောင်းအရာကား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဟာပိုင်ယီကျွန်းစုကို သိမ်းယူသင့်သလောဆိုသော ပြဿနာဖြစ်သည်။ ဖရင့်ကလင်က သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်သောဘက်မှ နေခဲ့သည်။ သူပြောမည့်စကားကို လှလှပပ စိတ်ကူးအတွေးအခေါ်ကောင်းကောင်းဖြင့် ရေးထား၍ နှစ်မိနစ်ထက် ပိုအချိန်ယူ စဉ်းစားရန်လိုသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေဖြင့် ဝေးကွာသည့် ဒေသများတွင် ကိုလိုနီ နယ်များ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကို သူက ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ယင်းလုပ်ဆောင်ချက်မှာ ကာကွယ်ရေးစရိတ် အကုန်အကျ များပြားမည်ဖြစ်ရုံမက မွန်ရိုးကြောညာချက် အား ဖောက်ဖျက်ရာလည်း ရောက်သည်ဟု သူက ဆိုလေသည်။ နယူးယောက်၊ ဘော်စတန်နှင့် ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတို့၏ ကာကွယ်ရေးများ ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် အစိုးရက ငွေကြေးသုံးစွဲနေမှုများကို သူ ပို၍ မြင်သင့်သည်။ ထိုကျွန်းစုသည် အမေရိကန်ရေတပ်အတွက် လောင်စာဖြည့်တင်းရာစခန်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟူသော ချေပချက်အတွက်မူကား ထိုအချိန်က ကျွန်းစုထဲမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းရှိ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ပုလဲဆိပ်ကမ်းမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ပိုင်ဆိုင်သော ဆိပ်ကမ်းဖြစ်သည်ကို အများအားဖြင့် မသိရှိကြသေးပေ။

ဂရိတွန်ကျောင်းတွင် ထိုဒုတိယနှစ်ကာလသည် ပို၍ စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွစရာ အဖြစ်အပျက် အခြေအနေများနှင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့သည်။ ကျူးဘားပြည်သူတို့သည် စပိန်အုပ်စိုးမှုကို ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်လာခဲ့ကြသည်

မှာ သုံးနှစ်နီးနီး ရှိလာခဲ့ပေပြီ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေဖြင့် ဝင်ရောက်
 စွက်ဖက်သင့်သလောဆိုသော မေးခွန်းမှာ လူတိုင်း စိတ်ဝင်စားသည့် လှုပ်
 လှုပ်ရွရွဖြစ်နေသော ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ နမော်နမဲ သတင်းစာတချို့က
 ဘူးဘားလူမျိုးတို့၏ ပုန်ကန်မှုအား အကြမ်းဖက်မှုနှင့် ရဲရင့်သတ္တိရှိမှု
 ဇာတ်လမ်းများဖြင့် အမှန်လည်းပါ။ အလွန်အကျွံပုံကြီးချဲ့မှုများလည်းပါ
 သော ဇာတ်လမ်းများဖြင့် ဘေးတီးပေးခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
 အစိုးရအနေဖြင့်မူ ဆက်လက်ကြားနေသွားရန် အားထုတ်ခဲ့သည်။ သို့သော်
 လည်း စပိန် အမေရိကန်ကြားတွင် တင်းမာမှုမှာ မှန်မှန်မြင့်တက်လာခဲ့သည်။
 ဝါရှင်တန်တွင် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီမှာ ယခုအခါ လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်
 ကြီးဖြစ်လျက် ရှိသည်။ သူသည် အသင့်ပြင်ဆင်ထားရေးကို ထပ်ခါထပ်
 ခါပြော၍ စည်းရုံးလှုံ့ဆော်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း အခြား ပို၍ ခေါင်း
 အေးအေးနှင့် စိတ်ရှည်သူများက ပြဿနာကို စပိန်သံတမန်များနှင့် ဆွေးနွေး
 ခဲ့ကြသည်။ စပိန်အစိုးရက ကျူးဘားအား ကိုယ်ပိုင် အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေး
 ပေးရန် သဘောတူခါနီးဆဲဆဲမှာပင် ဟာဗနာဆိပ်ကမ်း၌ ကျောက်ချရပ်နား
 ထားသော အမေရိကန်စစ်သင်္ဘော 'မိန်း' သည် ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ်ပွားလေ
 သည်။ ယင်းပေါက်ကွဲမှုသည် အလွန် လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ မရှိသည့် ရိုင်းခိုင်း
 ယုတ်မာသည့် ဘေးဒုက္ခတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး သင်္ဘောသားနှင့် အရာရှိ ၂၆၀
 သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။ ထိုဖောက်ခွဲမှုအား မည်သူက လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်ကို
 အမှန်အတိုင်း မသိကြရသော်လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းမှု
 မှန်သမျှ ပျက်စီးသွားခဲ့ရပြီး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း၌ ဒေါသတကြီး
 ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်မှုများနှင့် စစ်ပွဲရောဂါများသာ ပြန့်ပွားပေါ်ပေါက်လာခဲ့
 သည်။

ဂရိတွန်ကျောင်း ပရဂုဏ်တွင်လည်း ထိုဖြစ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍
 လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လျက်ရှိ၏။ ကျောင်းသားများမှာ စိတ်လှုပ်ရှား၍ မိမိတို့
 တို့ကိုယ်ကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

မိန်းသင်္ဘောသည် ၁၈၉၈ ခု ဖေဖော်ဝါရီတွင် နစ်မြုပ်ခဲ့သည်။ ဧပြီလ
 တွင် အမေရိကန်က စပိန်နိုင်ငံကို စစ်ကြေညာသည်။ တို့နောက်တွင်
 ကောလာဟလသတင်းများ တကယ့်ကို ပြန့်လာခဲ့ပြီး ဂရိတွန်မှ ကျောင်းသား

ဈေးမှာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာကြတော့သည်။ 'စပိန်တို့က စစ်သင်္ဘော ၅၀ သို့မဟုတ် ၆၀ ပါ ရေတပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို နယူးယောက်နှင့် ကမ်းခြေဒေသကို သိမ်းပိုက်ဖို့ စေလွှတ်ထားခြင်းကြောင့် အားလုံး စပိန်တို့လက်ထဲရောက်သွားပြီး စပိန်အကျဉ်းထောင်တွေထဲမှာ စခန်းသိမ်းကြရမယ်ဆိုတာ ကောလာဟလတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်' ဟု ဖရင့်ကလင်က မိဘများအား သတိပေးရင်း အိမ်သို့ စာရေးခဲ့လေသည်။

ကွန်ဂရက်က သံချပ်ကာ ယန္တရားတပ်ရင်းကြီးသုံးခုနှင့် ပထမဆုံး အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု စေတနာ့ဝန်ထမ်း ယန္တရားတပ်ဖွဲ့တို့ကို အာဏာပေးအပ်ခဲ့သည်။ ယင်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား တဇွတ်ထိုး စီးနင်းတိုက်ခိုက်သူများ (Rough Riders) ဟု ခေါ်သည်။ သူတို့ထဲမှ အများအပြားမှာ အမေရိကန် အနောက်ပိုင်းတွင် မြင်းရိုင်းစီး၍ စိုက်ပျိုးခြံမြေ လုပ်ကိုင်ရာတွင် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီကို သိထားခဲ့သူများ ဖြစ်ကြသည်။ မကြာမီပင် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီက စစ်ပွဲအတွင်း၌ သူသည် ဝါရှင်တန်တွင် ဆက်လက်ရှိနေမည်မဟုတ်။ သူသည် ရပ်ဖ်ရိုက်ဒါများနှင့်အတူ ကျူးဘာသို့သွား၍ တိုက်ပွဲဝင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလေသည်။ သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အက်စ်ဘီအမ်ယန်းလက်အောက်တွင် ဒုတိယတပ်မှူးအဖြစ် တာဝန်ယူမည်ဟု ကြေညာလေသည်။

ဖရင့်ကလင်နှင့် သူ၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း လတ်ထရော့တရောင်းတို့သည် ထိုအကြောင်းကို ထပ်တလဲလဲ ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ကြလေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းလုံးမှ လူများ အပျော်တမ်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် ပါဝင်ကြမည်ကို သူတို့ သိရှိကြလေသည်။ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီနှင့်အတူ ဟားဗတ်တွင် တက်ရောက်ခဲ့ကြသော ကျောင်းသားဟောင်း ဆယ်ပေါင်းများစွာတို့လည်း စစ်ပွဲတွင် အမှုထမ်းဆောင်ရန် လျှောက်ထားခဲ့ကြသည်။ လူဆိုတာ တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ကြရတာပဲ၊ ဒါဟာ သဘာဝကျပါတယ်။ ယောက်ျားတွေပဲ မဟုတ်လားဟု သူနှင့် လတ်ထရော့တရောင်းတို့သည် စိတ်တက်ကြွစွာ ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ သူတို့လည်း စစ်ထဲဝင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းမရှိဘူးလား။ ဂရိတွန်ကတော့ လုံးဝ ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။ အလားတူ မိသားစုကလည်း ခွင့်မပြုသည်မှာ သေချာလေသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ အရွယ်ရောက်နေကြပါပြီ’

‘ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျွန်တော်တို့ ဝင်လို့ရပါပြီ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်
တို့မှာ ကလေးအသံ ပျောက်နေပါပြီ’

‘ကျွန်တော်တို့ ၁၈ နှစ်သားလောက် အရပ်အမောင်းရှိပါပြီ။ ၁၈
နှစ်သားရပ်ရည် ရှိပါတယ်’

သူတို့သည် ကျောင်းမှ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်မည့် အစီအစဉ်
တစ်ရပ်ကို သေသေချာချာ ချမှတ်ခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းပရဂျက်နှင့် လွတ်သည့်
တစ်နေရာကို ရောက်သည်နှင့် အနီးဆုံး စစ်သားစုဆောင်းရေးရုံးကို ရှာဖွေ
ဖွဲ့ဆိုသည်မှာ ခက်ခဲသော ကိစ္စတစ်ရပ် မဟုတ်တော့ပေ။ စစ်ယူနီဖောင်းကို
ဝတ်ပြီးနောက် စစ်မြေပြင်ကို ရောက်သွားတာနဲ့ ဘယ်သူက ဘာလုပ်လို့ရဦး
မှာလဲ။

သို့သော်လည်း အားကစားရုံထဲတွင် နည်းပြဆရာတစ်ယောက်
သူတို့ထံ ရောက်ရှိလာပြီး သူတို့၏ အရေပြားပေါ်တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း
အရောင်အသွေးတချို့အကြောင်းကို မေးမြန်းပြောဆိုလေသည်။

‘ဟေ့ကောင်လေးတွေ...မင်းတို့ ဆေးရုံသွားကြကွ’

‘ကျွန်တော်တို့ နေကောင်းပါတယ်’

‘ခုချက်ချင်း သွားလိုက်ကြစမ်း’

ဂရိတွန်တွင် ‘ခုချက်ချင်း’ ဆိုသည်မှာ ခုချိန်မှစ၍ ဆယ်မိနစ်
မကြာသော အချိန်ကို ဆိုလိုလေသည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် လတ်ထရော့တို့
အား ကြက်သွေးရောင်အင်ဗျင်ထသည့် ကူးစက်ရောဂါကို စစ်ဆေးရှာဖွေ
ပြီးနောက် ကူးစက်ရောဂါ စွဲကပ်မခံရမီ သူတို့အား သီးသန့် တစ်ဦးစီခွဲထား
သည့် လူနာအဆောင်သို့ အလျင်အမြန် ပို့လိုက်လေသည်။ ယင်းကား
သူတို့ကို စစ်ပွဲကာလပြီးဆုံးသည်ထိ စစ်မှုထမ်းခိုင်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့
သည့်။

မစွမ်းဂျိမ်းစ်ရစဗဲကား ကျန်းမာရေးမကောင်းသော သူ့သားထံသို့
တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ အလျင်စလို ပြေးရပြန်သည်။ သို့သော်လည်း သူမအား
သားနှင့် တွေ့ခွင့်မပြုနိုင်ဟု ဆီး၍ ပြောခံရရှာလေသည်။ သူမ၏ သားကို
တွေ့ခွင့်မပြုဆိုပါလား။ နူးညံ့သိမ်မွေ့၍ လှပသည့် ရုပ်လက္ခဏာနောက်

ကွယ်၌ ခိုအောင်းနေသည့် ခေါင်းမာ၍ နောက်မဆုတ်တတ်သော စိတ်ဓာတ်ကို အမွေဆက်ခံထားသည့် ဖရင့်ကလင်ထံမှ ဂရိတွန်အာဏာပိုင်များသည် သဘောပေါက်ထားကြပြီဖြစ်၏။ မစွန့်စားဘဲသည် ခေါက်လှေကားတစ်ခုကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသောအခါ ဆေးရုံလူနာဆောင်ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်မှ ထောင်၍ အပေါ်ဆုံးထိတက်ကာ သူမ၏ နေထိုင်မကောင်းရှာသော သားငယ်အား ကြည့်လေသည်။ ရာသီဥတုမှာ နွေးထွေးမှုရှိ၍ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ခွင့်ပြုထားသဖြင့် လှေကားထိပ်တွင် နားနေသော မစွန့်စားဘဲကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရသည်။ သူမသည် အကြိုက်ဆုံး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ယူလာ၍ တစ်နာရီ သို့မဟုတ် နှစ်နာရီကြာအောင် သားအား ဖတ်ပြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်လောက်အောင် ကောင်းမွန်လာသည်ထိ ဆက်လက်ပြုလုပ်နေလေသည်။

အားနည်းပြီး လူမမာရုပ်ပေါက်လျက်နှင့်ပင် ဖရင့်ကလင်နှင့် လတ်ထရော့တို့သည် ကျူဘာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးယန်း အဖျားရောဂါ ဝင်ရောက်စွဲကပ်ခံရပြီး အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ စစ်ဦးစီးမှူး တာဝန်ဝင်ယူရပ်သတင်းများကို နားထောင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ဟိုက်ပတ်မှ အိမ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီး ထိုအချိန်တွင် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီမှာ စပိန်နှင့် ဖြစ်ပွားသော စစ်ပွဲတွင် စန်ဂျူအန်တောင်ကုန်းတိုက်ပွဲ၌ သူရဲကောင်း ဖြစ်လာခဲ့၍ အမေရိကတွင် အထင်ပေါ်အကျော်ကြားဆုံးလူအဖြစ် အောင်ပွဲခံလျက် လောင်းအိုင်လင်းမွန်တောက်ပွိုင့်သို့ သူ၏ တပ်ဖွဲ့နှင့်အတူ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့လေသည်။ နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတွက် အရွေးခံမည့် သတင်းစကားများလည်း တစ်မဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားခဲ့လေသည်။ သို့ဖြင့် နိဝင်ဘာလတွင်ပင် သူ့အား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ကြပြီး ထိုရာထူးအား သူသည် ဂရိတွန်တွင် ဖရင့်ကလင် ဆက်၍ ရှိနေခဲ့သော ကျန်ကာလတစ်လျှောက်လုံး ရယူထားခဲ့သည်။

ဖရင့်ကလင်သည် ပဉ္စမမြောက် အရင်ကျသူ ကျောင်းသားဖြစ်လာချိန်တွင် အသက် ၁၆ နှစ်မှ ၁၇ နှစ်သို့ အကူးကာလဖြစ်၍ ငွေကြေးချမ်းသာပြီး အဆက်အသွယ်များပြားသော မိဘမှ ဆင်းသက်သော လူငယ်တစ်ဦး၊ အထူးသီးသန့် အထက်တန်းကျသည့် ပုဂ္ဂလိက စာသင်ကျောင်းတွင်

တတ်ယခုစံထဲသို့ ရောက်ရှိနေသူ ဖြစ်ရုံမက ယခုအခါ နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်လာသော ဝမ်းကွဲအစ်ကိုကြီးတစ်ဦးလည်း ရှိထားသူထံမှ နှောင့်လင့်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးမျိုးသည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာလျက် ချီထွေသည်။ ထို့ပြင်လည်း သူ၏ အသက်အရွယ်မျိုးတွင် ဖြစ်လာတတ်မြဲ ဖြစ်သည့် ယုံကြည်မှုလွန်ကဲခြင်းမျိုးအရလည်း သူတွင် ဦးခေါင်းကို အပေါ် ဘက်သို့ အမှတ်မထင် တိမ်းစောင်းထားပြီး မိမိက စကားပြောနေသူအား အတော်ကလေးငဲ့၍ ကြည့်နေသည့် အလေ့အထ ရှိနေလေသည်။

သူသည် 'ဂရိတွန်သား' ဆိုသော ကျောင်းစာစောင်တွင် စာတွေ အတော်အတန်ရေးသားလျက် ရှိနေပေသည်။ အားကစားတွင် သူ၏ စိတ် ဝင်စားမှုမှာ သူ ကျောင်းကထွက်ချိန်၌ သူ့ဘဝနှင့် ခွဲမရအောင် ဆက်စပ် ထားမည့် အားကစားနည်းများဘက်သို့ ပို၍ပို၍ ရွေ့လျားတိမ်းညွတ်လာ နေသည်။ သူသည် တင်းနစ်တွင် အလွန်ထူးချွန်၍ ဂေါက်သီးရိုက်ကစား နည်းတွင်လည်း အလျင်အမြန် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာလျက်ရှိသည်။

သူသည် မယ်ဒလင်အတီးသင်နေ၍ ပါတီပွဲများတွင် လူသိများလာခဲ့ သည်။ သူ့ဘဝတွင် ပါတီပွဲပေါင်း များစွာရှိသည်။ အထူးသဖြင့် ခရစ္စမတ် ရာသီတစ်ဝိုက်တွင်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်သည် ကျောင်းသားအားလုံး ကျောင်းမှ အိမ်ပြန်ရောက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈-၉၉ ကျောင်းပိတ်ရက် အဝန်းဖြေချိန်လောက်တွင် အမေနှင့်သားတို့အကြား စာအများအပြားပင် အပြန်အလှန် ပေးနေခဲ့ကြသည်။ တစ်ဦးက နယူးယော့တွင်ရှိ၍ တစ်ဦးက နယူးဂျာစီပြည်နယ် အောရိန်းချ်တွင် ရောက်နေခဲ့သည်။ ကပွဲတွေလည်း အများကြီး တက်ခဲ့ရသည်။ အောရိန်းမှာ ကပွဲအတွက် သူသည် လော်ရာ ခေါ် မိန်းကလေးတစ်ဦးအား ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း နယူးယော့ အရေးအတွက်မူကား သူသည် သူ့မိခင်ထံ စာရေးသားခဲ့သည်။

'နယူးယော့ကပွဲအတွက် ကျွန်တော့်ဖို့ သင့်တော်ကောင်းမွန်တဲ့ အဖော် တစ်ယောက် အမေ စဉ်းစားပေးစေချင်ပါတယ်၊ ဒါမှပဲ ကျွန်တော် စောဇော ဇီးဇီး တစ်ယောက်ရထားပြီး သူများ တစ်ပတ်ရိုက်တာ မခံရအောင်ပျော်အမေ ရယ်'

သူ၏သွားတွင် တပ်ထားရသောကွင်းကြောင့် သူ စိတ်တိုစရာ

ဖြစ်ရသည်။ သို့သော်လည်း မကြာမီ ထိုကိစ္စမှာ လွန်မြောက်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ရုပ်ရည်နှင့် ပတ်သက်၍ သူ၏မာနကို မှန်ထဲတွင် မြင်ရသောအရာဖြင့် သူသည် ကျိုးကြောင်း ယုတ္တိပြနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ လှပချောမောသော သူ့မိခင်နှင့် မှတ်မှတ်သားသား တူညီမှုရှိပြီး သူ့မိဘများ၏ မျက်လုံးများ ထဲ၌ သူမကြည့်ဘဲ မနေနိုင်သော မြတ်နိုးကြင်နာမှုတို့ ဖြစ်သည်။ အစေခံများက သူ့အား ဖူးဖူးမှုတ်ထားကြပြီး တစ်ချိန်လုံး သူ့ကို နာခံခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ကျန်ဆွေမျိုးစုဝင်များကဲ့သို့ပင် သူ၏အရပ်သည် အလျင်အမြန်ပင် ခြောက်ပေသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး နောက်ဆုံး ခြောက်ပေကျော်သွားပေလိမ့်မည်။ သူသည် မကြာခဏဆိုသလို အိမ်မှ အဝတ်အစားသစ်များကို လက်ခံရရှိသောအခါ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ဆိုက်ကြီးကြီးကိုပဲ ပို့ပေးပါ' ဟု အကြောင်းပြန်ကြားတတ်သည်။ လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်အဖို့ အဝတ်အစား အံ့ကိုက်ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာ တကယ်အရေးကြီးပေသည်။ အထူးသဖြင့် အားလပ်ရက်၊ အနားယူရက်များ ဆိုက်ရောက်လာသည့် ရာသီတွင်ဖြစ်သည်။ အောရိန်းချိကန်ထရိုကလပ်ကပွဲကို သူရောက်သွားချိန်က သူ၏ ချိန်းဆိုသတ်မှတ်ချက်မှာ အတန်းနှင့်အတိုင်းအရ တိတိကျကျရှိလေသည်။

ထိုကပွဲတွင် ရုစဗဲတော်တော်များများ ကြံဖြန့်လျက်ရှိသည်။ ဒါကလည်း ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သည့် အရာတစ်ခုဖြစ်၏။ ညနေခင်းစောစောပိုင်းတွင် သူ့နောက်ကျောက ထိုင်လိုက်၍ မြင်စီးနိုင်စေ ငယ်ငယ်ကလေးကပင် မတွေ့မြင်ခဲ့ရသော သူတစ်ဦးကို သူ သတိပြုမိသည်။ ယင်းကား အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ အစ်ကို၏သမီး အယ်လင်နာရုစဗဲဖြစ်လေသည်။ ခုတော့ သူမအရပ်မြင့်နေပြီ။ အတော်ကလေး အနေရကျပ်ပြီး သူ့ကို အတင်းခေါ်ခဲရဘိသကဲ့သို့ မမြင်အောင် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလုပ်နေသည်။ ဖရင့်ကလင်၏ သဘောကောင်း၍ ထောက်ထားညှာတာတတ်သည့် သဘာဝဘက်မှ တုံ့ပြန်လာလေ၏။ သူသည် အခန်းကို ဖြတ်သွားပြီးလျှင် သူမအား ကရုန်ခေါ်လေသည်။ ထိတ်ထိတ်ပြာပြာဖြင့် ကျေးဇူးတင်သော အမူအရာဖြင့် သူမသည် သူ၏ ကမ်းလှမ်းလာမှုကို လက်ခံလေသည်။

'ကျွန်မက ဂါဝန်ရှည်ကြီးနဲ့ဆိုရင် တကယ် အရွယ်ရောက်လောက်

ပါတယ်နော်။ ဒါပေမဲ့ အဘွားက ဟောဒီ တိုနဲ့နဲ့ကိုပဲ ဝတ်ခိုင်းနေတယ်' သူမက တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောရှာသည်။

'လူတွေ ဒီလောက်များတဲ့ ကပွဲဆောင်ထဲမှာ သတိမထားမိနိုင် ဆာဏ်ပါဘူး' သူက သူမစိတ်လုံအောင် ပြောလေသည်။

သူမလည်း သွားတွင် ကွင်းတပ်ထားသည်။ သူမ အခုဆိုလျှင် ၁၅ နှစ်ခန့်ရှိမည်ဟု သူ တွက်ချက်ကြည့်သည်။ သူမတွင် နဖူးပေါ်၌ နူးညံ့စွာ ဝတ်စားထားပြီး မျက်နှာကို ဝိုင်းပတ်၍ ဆင်းနေကြသည့် လှပသော ရွှေ ဆောင်ဆံပင်နှင့် နက်ရှိုင်းသော အပြာရောင်မျက်လုံးကြီးများရှိသည်။ သူမ၏ ခေါင်းမှာ အတော်ကြီး၍ မေးစေ့တိုသည်။ သို့သော်လည်း မတည်ကြည် သောနက် မခိုင်မာ အပြောင်းအလဲမြန်မည့်ရုပ်မျိုးကား လုံးဝမဟုတ်ပေ။

'တူနမ မကြာခင် ဒီက လွတ်သွားဦးမှာပါ။ အဘွားက အင်္ဂလန်ကို သွားပြီး ထူးထူးချွန်ချွန်နဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ တစ်ခုရအောင်ယူဖို့ ပြောနေ တယ်'

ထိုနောက် သူမက ယဉ်ကျေးစွာ မေးလိုက်သည်။

'အစ်ကိုက ဂရိတွန်ကို သဘောကျသလား'

ဤစကားက သူ့အား သူ့ကြိုက်နှစ်သက်သည့်စကားကို ပြောနိုင် ဆောင် လမ်းခင်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပြီး သူမကိုယ်သူမလည်း သူများပြော သည့်စကားကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်တတ်သူအဖြစ် ပြသလိုက်သည်။ သူ့ပြောသွားသောအခါ သူသည် သူ့မအား မူလ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာနေရာသို့ ပြန်သည်စောင့်ရှောက် လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပြီး သူ၏ တစ်ခါတုန်းက သဘောသွားခဲ့ရသော ပဉ္စမညီမဝမ်းကွဲမှာ ချောမောလှပ၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိ သည်ဟု သဘောပေါက်ခဲ့ရလေသည်။

ခဏတဖြုတ် တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းကား ညနေခင်း၏ ပျော်ရွှင်စရာများ နှင့် အားလပ်ရက်ရာသီ၏ အခြားတစ်ပါးသော ဖြစ်ရပ်အကြောင်းများဖြင့် သူ့နှုတ်ထွက်ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ဂရိတွန်၌ နောက်ဆုံး ပဉ္စမပုံစံနှင့် နောက်ဆုံးနှစ်ကား ရေပြည့်လျှံနေ သော ဖြစ်တစ်ခုကဲ့သို့ အားလုံးကို သိမ်းကျုံး၍ သယ်ဆောင်လာခဲ့သည်။ သူ့အဖေ တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုများ၊ ပညာရေးလေ့လာမှုများ၊ ဗာမေးပွဲများ၊

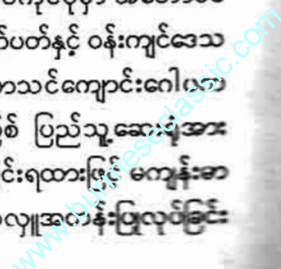
စကားစစ်ထိုးပွဲများ၊ ဂရိတွန်သားစာစောင်အတွက် စာရေးပေးခြင်းများ၊ အိမ်နှင့် အပြန်အလှန် စာရေးဆက်သွယ်မှုများဖြင့် ပျာယာခတ်အောင် အလုပ်ရှုပ်ခဲ့ရသည်။ ယခုအခါ အမေနှင့် သားတို့အကြား စာပေးစာယူ ဆက်သွယ်မှုမှာ လူကြီးနှင့် လူငယ်အကြား ဆက်သွယ်မှုထက် မိတ်ဆွေနှစ် ဦးတို့အကြား အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှုနှင့် ပို၍တူလာသည်။ သူမက ထိုထို ဤဤ အစေခံများနှင့် ထိန်းသိမ်းအုပ်ချုပ် ဆက်ဆံနေရသည့် အခက်အခဲ များအား သူ့ကို ပြောပြသည်။ ဟတ်ဖိမွန်းသင်္ဘော မီးလောင်၍ နစ်မြုပ်သွား ခြင်းကြောင့် လုံးဝ ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်သွားသောအခါ အပြန်အလှန် စာနာထောက် ထားမှုကို ပြခဲ့ကြသည်။ သူက သူမထံသို့ ဒုက္ခပေးအမှုကိစ္စ ဖြစ်ရပ် အကြောင်းအရာအား သူ့ထံပို့ပေးရန် သူမအား သတိပေးနှိုးဆော်သည်။ သူမက သူ့ဖခင်၏ နှလုံးအခြေအနေ နောက်ဆုံးဖြစ်ရပ်ကို သူ့ထံ ဆက်လက် သတင်းပို့သည်။ နွေဦးရာသီရောက်၍ မိသားစု ဥရောပသို့ ထွက်ခွာသွား ကြသောအခါ ဖရင့်ကလင်မှာ စွန့်ပစ်ခံထားရသော ကလေးတစ်ယောက် ကဲ့သို့ မခံစားရတော့ပေ။ သူကား လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ၎င်း များအကြောင်း လေ့လာမှုမှာ သက္ကဏဗေဒဖြစ်လာပြီး တံဆိပ်ခေါင်းစု ဆောင်းမှုမှာကား စာပို့တံဆိပ်ခေါင်းများ စုဆောင်းလေ့လာမှုပညာရပ် ဖြစ် လာခဲ့သည်။ သူ စာမေးပွဲကို ကောင်းစွာ ဖြေဆိုနိုင်ခဲ့သောအခါ သူ့မိခင် ထံသို့ သူ၏ အဆင့်မှတ်များအား အထူးနှစ်သက် သဘောကျစွာ အစီရင်ခံ ခဲ့သည်။ သူ့မိခင်အား မည်မျှ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစေမည်ကို သူသိထား၍ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရပ် ၅ ခုတွင် (ခ) အဆင့်ရ၍ ဂျီမေထရီ၊ ဂျာမန်ဘာ သာနှင့် ဘာသာရေးစာပေများတွင် (က) အဆင့် ရရှိခဲ့သည်။

ဂရိတွန်တွင် ဘာသာရေးစာပေ လေ့လာမှုများသည် သင်ရိုးညွှန်း တမ်းတွင် ပါဝင်သည့် အပိုင်းဖြစ်သည်။ ထိုလေ့လာမှုကြောင့် ဖရင့်ကလင် ၏ စိတ်ကို အခြားတစ်ဖက်မှ ပွင့်လန်းလာစေခဲ့သည်။ သူ၏ ဘာသာရေး ယုံကြည်မှုသည် သူ့ဘဝတစ်သက်တာတွင် သူ့အတွက် အရေးကြီးခဲ့လေ သည်။ ဂရိတွန်၌ သူသည် ဂရိတွန်ကျောင်းသားများအား မိမိတို့၏ လုပ် ဖော်ကိုင်ဖက်များအား အသိအမှတ်ပြုလျက် ပေးအပ်သော တာဝန်ဝတ္တရား များကို စိတ်အားထက်သန်စွာ တုံ့ပြန်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဂရိတွန်ကျောင်း

ဤ ကိုယ်ပိုင် သာသနာပြုအသင်းရှိ၍ ထိုအသင်းသည် နယူးဟာမ်စိုင်း
 အနီးရှိ အက်စတွန်ရေကန်ထဲမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းပေါ်တွင် ဆင်းရဲသား
 လေးငယ်များအတွက် နွေရာသီစခန်းတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ထားခဲ့ကြသည်။
 ထိုကျွန်းကျောင်းသားများအား အကြံပေးများနှင့် လုပ်သားများအဖြစ် ထို
 ကျွန်းတစ်ခုတစ်ခုသော အချိန်ကာလကို လာရောက်အသုံးပြု ကုန်လွန်
 ကြရန် မျှော်လင့်ထားကြသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ဤလုပ်ငန်းတာဝန်၌
 သူ့အလှည့်သို့ ရောက်လာမည့်အချိန်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ စောင့်ဆိုင်း
 ခဲ့သည်။ ကရုဏာတရား ရှေ့ထား၍ အရေးတယူ ဂရုစိုက်မှု လိုအပ်နေ
 သော နယ်မြေဒေသအတွင်းရှိ အခြေအနေများအား ကျောင်းသားလူငယ်
 များသို့ တာဝန်လွှဲအပ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် အတန်းတက်ဖက်
 သူငယ်ချင်းတစ်ဦးတို့သည် မစွမ်းစွမ်းမင်းဆိုသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးထံ
 သွားရောက်ခဲ့ပုံကို သူသည် အိမ်သို့ စာရေးသားအစီရင်ခံခဲ့သည်။

'သူမက အသက်အရွယ်ကြီးတဲ့ ကပ္ပလီအမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်ပါ
 တယ်။ အသက် ၈၄ နှစ်ရှိပြီ တစ်ဦးတည်း နေထိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့
 ဒီနေ့ပဲ သူမထံသို့ ပထမအကြိမ် ရောက်သွားကြတယ်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း
 ဆောက်ဘက်တည့်တည့်မှာနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သူမနဲ့ တစ်နာရီခန့်
 စကားပြောဆိုကြပြီး နောက်ဆုံးသတင်းတွေကိုလည်း သူမကို ပြောပြခဲ့ကြ
 ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သူမထံကို တစ်ပတ်နှစ်ကြိမ် သွားရောက်ကြမှာ
 ဖြစ်ပါတယ်။ သူမမှာ ကျောက်မီးသွေး၊ ရေ စသည်တို့ ရရှိအောင် စီစဉ်
 ပေးကြတယ်။ သူမရဲ့ ကြက်တွေကို အစာကျွေးဖို့ လိုအပ်လျှင်လည်း
 အစာကျွေးပေးကြတယ်။ အကယ်၍ နှင်းမုန်တိုင်းကျလာခဲ့သော် ကျွန်တော်
 တို့ သူမကို ရှာဖွေထုတ်ယူပြီး နေသားတကျ လုပ်ပေးကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

ထိုလုပ်ငန်းအား ဖရင့်ကလင် တာဝန်ယူလုပ်ကိုင်ပုံမှာ အတော်ပင်
 သဘာဝကျသည်။ အကြောင်းမှာ သူ့ဖခင်သည် ဟိုက်ပတ်နှင့် ဝန်းကျင်ဒေသ
 အတွက် တာဝန်ရှိသော နိုင်ငံသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး စာသင်ကျောင်းဂေါလား
 အစွဲဝင်တစ်ဦးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟတ်ဆန်မြစ် ပြည်သူ့ဆေးရုံအား
 ဆောက်ခံပံ့ပိုးသူအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် သူ့မြင်းရထားဖြင့် မကျွန်းစာ
 သူများနှင့် မရှိဆင်းရဲသားများထံ သွားရောက်၍ အလှူအလှန်းပြုလုပ်ခြင်း

တို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပေသည်။ မစ္စတာရုစဗဲသည် သူ၏ စီးပွားရေးမိတ်ဖက် အပေါင်းအသင်းများထဲတွင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်၍ အရည်အချင်းပြည့်ဝ စွမ်းဆောင်နိုင်သော သူဌေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် သူ၏ အပေါင်းအသင်းများနှင့်အတူ မီးရထားလမ်းများ၊ သတ္တု တူးဖော်ရေးများ၊ မြစ်ကြောင်းသွားလာရေးစနစ်များနှင့် အခြား လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်သော လုပ်ငန်းများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးလျက်ရှိ ပေသည်။ လူတစ်ယောက်သည် သူ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကြောင့် လုပ်ရည် ကိုင်ရည်နှင့် အားလပ်ချိန် နှစ်ခုစလုံး ရှိလာသောအခါ သူသည် အများ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက် တာဝန်ယူသင့်သည်ဟူသော အယူအဆ အတိုင်း သူလုပ်ဆောင်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်လည်း ဂရိတွန်တွင် နောက်ဆုံးနှစ်အတွင်း ဖရင့်ကလင်၏ စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသောအရာကား ကောလိပ်တွင် ဆက်လက်ပညာသင် ကြားရေးအတွက် အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဟားဗတ် တက္ကသိုလ်နှင့် ကင်းဘရစ်မြို့တို့သည် ကျီးကန်းတစ်ပျံ မိုင်သုံးဆယ်သာဝေး သော်လည်း သွားရမည့်ခရီးကား အခြားကမ္ဘာတစ်ခုဖြစ်သော ကောလိပ် ကျောင်းသားကြီးတို့၏ လူ့ကမ္ဘာဖြစ်လေသည်။ မှန်ပါပေ၏။ ဂရိတွန် ဘာလုံးအသင်းက ဟားဗတ်လူသစ်များနှင့် ကစားရာ ပွဲကြမ်းကြမ်း ကစား ပြနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဂရိတွန်မှ ကစားပွဲတက်ရောက်သူများမှာ လူငယ်ကလေးများဖြစ်၍ ဟားဗတ်မှ လာသူများမှာ စိတ်သဘောအရရော ရုပ်ရည်အရပါ လူကြီးများဖြစ်ကြသည်ဟူသော အချက်ကိုကား ရှောင်ကွင်း ထားခဲ့ကြသည်။

ဖရင့်ကလင်ကား ဂိုးလ်ကိုစ်ဟုခေါ်သော စရိတ်ကြီးသည့် အဆောင် တစ်ဆောင်တွင် နေထိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဆောင်းရာသီ အစပိုင်းလောက်မှာပင် သူသည် မိခင်ထံ စာရေးလိုက်သည်။ 'လတ်ထရော့ဘရောင်းနှင့် ကျွန်တော် တို့ နောက်နှစ်မှာ တစ်ခန်းတည်း အတူငှားနေကြဖို့ အသေအချာ သုံးဖြတ် ထားကြတယ်'

နွေဦးရာသီတွင်ကား သူသည် မိမိကိုယ်ကို အနည်းငယ်နှိမ့်ချ၍ စာရေး အစီရင်ခံလေသည်။ 'ကျွန်တော် မျက်မှန်တင်ပြီးတော့ စာရေးနေရ

ပြီး ရိုးရိုးမျက်မှန်တစ်လက်ရယ်၊ နားကိုင်းမပါတဲ့ မျက်မှန်တစ်လက်ရယ် ဒီနေ့ကပဲ ကျွန်တော် ယူလိုက်တယ်။ တော်တော် ထူးဆန်းသားပဲ အမေရယ်၊ ခုတစ်ကြိမ် အမေ သားကိုတွေ့ရင် မှတ်တောင် မှတ်မိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နောင်မှန်ကား နောင် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်ခံယူခဲ့ရသည့် အရာတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

သူနှင့် အခြားအရင်ရောက်သူ ၆ ဦးတို့ နောက်ဆုံး စာမေးပွဲနှင့် ဘွဲ့အပ်နှင်းသည့် အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ သူတို့သည် ဝမ်းနည်း စိတ်အားညှိုးငယ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် လူကြီးဘဝသို့ မြန်မြန်ရောက် ချင်သည်ဟု ထင်ခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ရုတ်တရက် နောက်ကို ပြန်ကြည့်မိ သောအခါ သူတို့သည် ဂရိတွန်နှင့် ဂရိတွန်က သူတို့အတွက် လုပ်ဆောင် ဆေးခဲသမျှတို့ကို မြတ်နိုးတွယ်တာခဲ့ကြလေသည်။

'ကျွန်တော်၏ ချစ်လှစွာသော မေမေနဲ့ ဖေဖေ' ၁၉၀၀ ခု ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ဖရင့်ကလင်သည် အိမ်သို့ စာရေးလေသည်။

'ဒီနေ့ဟာ သိပ်ပျော်စရာကောင်းသလောက် ဝမ်းနည်းစရာလည်း မဟောင်းခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျောင်းဟောင်းမှာ စာပေကဗျာ ဟော ပြောရွတ်ဆိုပွဲကို ဘယ်အခါမှ တစ်ဖန်ပြန်ပြီး ကျင်းပပြုလုပ်နိုင်ကြတော့မှာ မဟုတ်ပါ။ လူငယ်တစ်ဦးအဖို့ လက်ဦးဆုံးရောက်သူ ပြန်ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရုံကလွဲ၍ သူ ရှိတော့မည် မဟုတ်ပါ။ ဒီမနက် ဘာသာရေးစာ မေ့လေ့လာမှု စာမေးပွဲတစ်ခု ပြီးသွားပြီးနောက် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက မိန့်ခွန်းပြောပေးဖို့ စီစဉ်ကြပါတယ်။ ဆဋ္ဌမမြောက် ကျောင်းသားကြီးဟာ အပြင်သို့ ထွက်သွားကာ ပန်းရိုင်းတွေကို စုစည်းယူလာပြီး ထမင်းစားခန်း ထဲ တစ်နာရီလောက်ကြာအောင် တန်ဆာဆင်တယ်။ နေ့လယ်တစ်နာရီမှာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ထမင်းစားခန်းထဲသို့ သွားကြပြီး တည်ခင်းထားတဲ့ ဆေးသောက်ဖွယ်တွေကို တဝကြီး စားကြပါတယ်။ စားလို့သောက်လို့ ဝသွား ပြီးတဲ့အခါကျမှ ဆရာကြီးက အလွန်ကောင်းမွန်တဲ့ မိန့်ခွန်းကို ပြောကြား ပါတယ်။ ထိုအတွင်း လက်တင်ဘာသာဆရာအတွက် ကျွန်တော့်နာမည်ကို ခေါ်လိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော် တော်တော်ကြီး အံ့အားသင့်သွားပါတယ်။ အဲဒီတိုဖေဖေတို့မှာရှိတဲ့ 'သတိမိပဲလ်ရှိတ်စပီးပား' စာအုပ်အတွဲ ၄၀

ကျွန်တော့်ကို ပေးအပ်ချီးမြှင့်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မေမေတို့ ဖေဖေတို့ကို တွေ့ချင်လွန်းလို့ မစောင့်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပေမဲ့ ဒီနေရာက ထာဝရထွက် ခွာသွားရမှာကိုတော့ အံ့ဩတုန်လှုပ်မိပါတယ်'

'ဖရင့်ကလင်နဲ့ မခွဲချင်ဘဲနဲ့ ခွဲခွာရတော့မယ်' ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ပီးဘော်ဒီထံမှ ဂျိမ်းစ်နှင့် ဆာရာရစတုတို့ထံသို့ စာရေးလိုက်လေသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစတုသည် မိဘများနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းဆုံမိသော အချိန်၌ အသက် ၁၈ နှစ် ရှိလေပြီ။ သူသည် သူ့မိဘများအား အလို အလျောက်မဟုတ်ဘဲ အတင်းလုပ်ထားသော အပြုံးကိုယ်စီဖြင့် တွေ့ရလေ သည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးများသည် ခံစားချက်များဖြင့် ဖုံးအုပ်နေသော် လည်း ကောင်းစွာ မြင်နိုင်သေးခြင်းကိုပင် သူ အံ့ဩနေမိသည်။ သူ့မိခင် အား လက်များဖြင့် သိုင်းဖက်၍ မွှေးနေမိရင်းက သူသည် သူမထက် ခေါင်း တစ်လုံး ပို၍ မြင့်နေသည်ကို သတိပြုမိလေသည်။

* * *

အခန်း (၃)

တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား (လူကြီး)ဘဝ

ဟားဗတ်ကား ဂရိတွန်နှင့် နေ့နှင့်ည၊ အရှေ့နှင့်အနောက်၊ နေ့နှင့်
 ဘောင်းတို့လို ခြားချင်တိုင်း ခြားနားသည်။ ဂရိတွန်သည် ချောင်ကျ၍
 ကျေးလက်ဆန်သည်။ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်ကား ဘော်စတွန်မြို့မှဖြတ်၍
 နူးလစ်မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းတွင်ပင်ရှိသည်။ ဂရိတွန်တွင် သူသည် ဘုန်းတော်
 ငြီးတစ်ပါးကဲ့သို့ အခန်းကျဉ်းကလေးတစ်ခန်းထဲတွင် နေခဲ့ရသည်။
 ဟားဗတ်တွင်ကား သူနှင့် လတ်ထရော့တို့သည် စရိတ်ကြီးမြင့်စွာ အကုန်
 အကျခံ၍ ပရိဘောဂများ ဖြည့်တင်းတန်ဆာဆင်ထားသော သုံးခန်းတွဲ
 အခန်းကျယ်ကြီးတွင် နေကြရသည်။ ဂရိတွန်တွင် ကျောင်းသားများသည်
 သူတို့အတွက် စီစဉ်သတ်မှတ်ထားသော ဘာသာရပ်၊ သင်ရိုး၊ သင်တန်း
 တို့ကို ယူကြ တက်ကြရသည်။ ဟားဗတ်တွင်ကား သူတို့သည် လွတ်လပ်
 သည်။ မိမိတို့ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သော လူကြီးများဖြစ်ကြသည်။
 ယောက်ျားကြီးတွေပါ။ ဂရိတွန်မှာတုန်းက သူတို့သည် အချိန်နှင့်အမျှ စာရင်း
 ဆွင် ဖော်ပြနေရသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့အား လွတ်လပ်ခွင့်ပေးထားလှန်
 နှာ ငယ်လွန်းသေးသည်ဟု ယူဆ၍ဖြစ်သည်။ ဟားဗတ်သို့ ရောက်သော
 အခါ သူတို့သည် လွတ်လပ်ခွင့်ရကြ၏။ ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ် ဖန်တီးနိုင်သော
 လူကြီးများဖြစ်ကြသည်။ ယောက်ျားကြီးတွေပဲ မဟုတ်ပါလား။

'ကျွန်တော် အချစ်ဆုံး မေမေနဲ့ ဖေဖေတို့ခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ဒီမှာ ကင်းဘရစ်မှာရောက်နေပါပြီ။ ၁၂ နာရီအကြာမှာ ကျွန်တော်ဟာ ၁၉၀၄ ခုနှစ် ကျောင်းဆင်းအဖွဲ့ရဲ့ အပြည့်အဝ မှတ်ပုံတင်ထားတဲ့ အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်လာ ပါလိမ့်မယ်။' ၁၉၀၀ ခုနှစ် စက်တင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့က အိမ်သို့ သူ စာရေး လိုက်သည်။ လတ်ထရောဘာရောင်းက အချိန်စော၍ ရောက်ခဲ့၏။ သူသည် သစ်လွင်ဘောလုံးအသင်း၏ မန်နေဂျာရာထူးကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ ရသွားခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်သည် နောက်ထပ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ကို မျက်စိ ကျမိပြန်သည်။ ဂရိတွန်သားစာစောင်၌ရေးရင်း သူသည် သတင်းစာပညာ ကို အရသာတွေ့သွားပြီးနောက် ဟားဗတ်ခရင်မ်ဆွန် (The Havard Crim-son) ၏ ရုံးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ခွင့်ရအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားရန် ရည် ရွယ်ခဲ့လေသည်။ ကိုယ်ပိုင်ရုံးခန်းတွေပင် ဖွင့်ထားနိုင်သည့် သတင်းစာ စစ်စစ်တစ်စောင်ဖြစ်သည်။

ပထမနှစ်သင်တန်းအတွက် သူယူထားသော ဘာသာရပ်နှင့် သင်တန်းများမှာ ပြင်သစ်ဘာသာ၊ လက်တင်ဘာသာ၊ ဘူမိဗေဒ၊ အင်္ဂလိပ် စာ၊ သမိုင်းနှင့် အစိုးရ သို့မဟုတ် အုပ်ချုပ်ပုံနည်းစနစ်ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့သည် သူခံစား သတိထားမိသော ထကြွလုံ့လစိုက်မှုနှင့် စိတ်ထက်သန်မှုအားလုံး ကို ကုန်ခန်းအောင် အသုံးပြုမပစ်နိုင်သေးပေ။ လူသစ်တွေအတွက် တံခါး တွေအများအပြားကို ပိတ်ထားဆဲဖြစ်သော်လည်း သူကတော့ များနိုင်သမျှ များများ တံခါးတွေကို လိုက်ခေါက်လျက်ရှိသည်။ သူသည် ခရင်မ်ဆွန် သတင်းစာအတွက် အခြားလူခုနစ်ဆယ်နီးနီးနှင့် ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရာတွင် သတင်း ထောက်လောင်းတစ်ဦးအဖြစ် လက်ခံခဲ့သည်။ သူသည် ချက်ချင်းပင် ကျောင်းပရဂျက်တစ်ဝိုက်သို့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား တိုးဝှေ့ထွက်သွားပြီးလျှင် သတင်းလိုက်ယူနေလေသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစစဲသည် ခြေလှမ်း၍သွားသောအခါ ငေးကြည့် ရလောက်အောင် လှပရှုမောဖွယ် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ရုပ်သဏ္ဍာန်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ အရပ် ခြောက်ပေဆယ့်တစ်လက်မခွဲရှိ၍ ချောမောလှပသော မျက်နှာထားရှိပြီးလျှင် အရပ်သွယ်၍ ဘရွတ်စ်ဘရားသား၏ အကောင်းဆုံး ဝတ်စုံကို သပ်ရပ်လှပစွာ အထက်တန်းကျကျ ပတ်ဆင်ထားသည်။ သူသည်

ဟားဗတ်သားတစ်ဦး၏ အမှတ်အသားများကို သူမြင်တွေ့ပြီးနောက် ချစ်ချင်းပင် ဒါဘီဦးထုပ်တစ်လုံးကိုဝယ်၍ အိမ်သို့ ဆေးတံတစ်ခုပို့ပေးရန် ဓာကြားလိုက်သည်။ ဆေးတံကို သူမသောက်ဘူးဟု သူမိသာစုအား ကတိပေးသည်။ သူက ဘောလုံးအသင်းအတွက်လည်း ဝင်ပြိုင်ထားသေးသည် မဟုတ်လော။

သို့သော်လည်း သူ၏ အထက်တန်းကျသည့် ကျစ်လျစ်သွယ်လျသော ကိုယ်ခန္ဓာသည် ၁၄၆ ပေါင်သာ အလေးချိန်ရှိ၍ နေရာတကာအတွက် အရည်အသွေးမမီရကား သစ်လွင်အဖွဲ့ထဲမှ ဆေးကြောတိုက်ချိတ်သည့် အဖွဲ့တွင်သာ ပါခွင့်ရှိလေသည်။ သူ့အား တက္ကသိုလ် ကောလိပ်အချင်းချင်း ဖြူလုပ်သည့် ကစားပွဲများတွင် အရေးကြီးသည့် အသိအမှတ်ပြုမှုကို မရရှိကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။ သူသည် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်အချင်းချင်း ထုတ်ပြိုင်သည့် လှေလှော်အသင်းတစ်ခုကို ထူထောင်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ဒုတိယနှစ်သို့ရောက်သောအခါ ထိုအားကစားကို သူ စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူ့အနေဖြင့် အပန်းဖြေအနားယူရင်း သူ ကြိုက်နှစ်သက်သည့် ခေါက်သီးရိုက်ခြင်းနှင့် တင်းနစ်ကစားခြင်းတို့ဖြင့် အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ပရဂျက်တွင် သူ ဝင်ရောက်လိုသည့် ကလပ်အသင်း အများအပြားရှိသည်။ သီးသန့်လူနည်းစုအဖြစ်ဆုံး ကလပ်များမှာ ပေါ့စ်လီယန်၊ ဟော့စတီပုဒင်းနှင့် ဖလိုင်းကလပ်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ယခင်က ရုစမ့်များအား ထိုကလပ်များတွင် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံခဲ့ကြရသည်။ ပထမနှစ်သူသစ်အတွက်မူကား သည်းခံစောင့်ဆိုင်းရပေဦးမည်။

ချက်ချင်းပါဝင်နိုင်သည့် နိုင်ငံရေးကလပ်များရှိသည်။ ဟားဗတ်သို့ ရောက်သည်နှင့် တက်တက်ကြွကြွနှင့် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် သူ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာသောနေရာကား ဟားဗတ်ရီပတ်ဘလစ်ကင်ကလပ်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ ဧဝင်သည် ဒတ်ချ်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရနယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၏ ထင်ရှားသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဟားဗတ်သို့ ရောက်လာလင်မဝင်ရောက်မီကလေးမှာပင် ရီပတ်ဘလစ်ကင် အမျိုးသားညီလာခံက အစ်ကိုကြီးတက်ဒီအား ဝီလျံမက္ကင်လေနှင့် တွဲ၍ ဒုတိယသမ္မတဟောင်းအဖြစ် အမည်တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီအား ရုစမ့်မိသားစု

နှစ်ဖွဲ့စလုံးက ချစ်ခင်လေးစားကြသည်။ ဖရင့်ကလင်၏စိတ်တွင် သူသည် ဒေသဆိုင်ရာ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးထဲသို့ ခြေစုံဖက်၍ ပါဝင်ရန် အကြံရှိလိမ့် မည်မှာ သံသယရှိစရာ မလိုပေ။ မဲထည့်ခွင့်ရသည့် အသက်အရွယ်သို့ ရောက်အောင် သူ ဘယ်လောက် စောင့်မျှော်ခဲ့ရပါသလဲ။

သူ ဘာမှမလုပ်လျှင် ဘာမှ ဖြစ်လာမည်မဟုတ်၍ သူ့အား ဝိုင်းနေ ကြသည့် ကစားဖော်များအား အမိန့်ပေးခဲ့သော သူ၏ ငယ်စဉ်ဘဝက အလေ့အထသည် ပို၍ လှပသန့်စင်သည့် ခေါင်းဆောင်မှုအသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ဟားဗတ်တွင် တစ်ဖန် ပြန်ပေါ်လာခဲ့လေပြီ။ ဟားဗတ်၌ လူကြီးစိတ်ဓာတ်နှင့် ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်မှုရှိခြင်းတို့က ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်း၍ တိုက်လိုခိုက်လိုစိတ် ရှိသော်လည်း နှစ်လိုဖွယ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးတို့ကို တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးလျက်ရှိသည်။ ထိုမျှမက တစ်မျိုးသားလုံးနှင့်ဆိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းနေရာတွင် ဝမ်းကွဲအစ်ကိုကြီးတစ်ဦး ရောက်ရှိနေခြင်းကလည်း တက္ကသိုလ်ရောက်စ ကျောင်းသားများမှာ ရှိလေ့မရှိသော ပုဂ္ဂလိက ထင်ရှား အရေးပါမှု အကျိုးကျေးဇူးကို သူ ရရှိခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့် သူသည် တစ်ပြိုင်နက်တည်းတွင် အလုပ်အများအပြားကို လုပ်နိုင်လောက်အောင် ပညာဉာဏ်ထူးချွန်ပြီး ထိုအလုပ်များကိုလည်း ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းစွာ လုပ်နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျောင်းပညာရေး လေ့လာမှု များကို ဆက်လက်၍ လိုက်မီရုံမက ခရင်မဆွန်သတင်းစာအဖွဲ့တွင် အမြဲ တမ်း ခန့်အပ်ခံရရေးအတွက်လည်း အချိန်တော်တော်များများပေး၍ သတင်း စုဆောင်းရေးသားပေးပို့နေရသည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် သူသည် သမ္မတ ရွေးကောက်ပွဲ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်၍လည်း စိတ် အားထက်သန်စွာ လုပ်ကိုင်ပေးပြန်လေသည်။

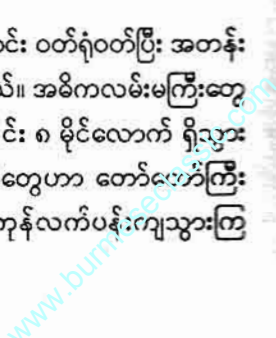
သတင်းထောက်အလုပ်နှင့် မဲဆွယ်စည်းရုံးခြင်းအလုပ်တို့သည် ရွေး ကောက်ပွဲမတိုင်မီအချိန်၌ တစ်ခုတည်းသော အလုပ်၏ အစိတ်အပိုင်းနှစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ တက္ကသိုလ်လောက၌ မကြာခဏ မေးလေ့ရှိသော အရေး ကြီး၍ အများစိတ်ဝင်စားသော မေးခွန်းမှာ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ် ဥက္ကဋ္ဌ သည် ဘယ်ပါတီသမ္မတလောင်းကို မဲပေးမည်နည်းဆိုသော မေးခွန်းဖြစ် ၏။ ၁၈၆၉ ခုကတည်းက ဟားဗတ်တက္ကဋ္ဌမှာ ချားလ်စ်၊ ဒဗလျူ၊ အီးလီး

သောဖြစ်သည်။ သူသည် ဤတက္ကသိုလ်အား ယခု ဖရင့်ကလင်ရောက်နေ
 သည့် အချိန်၌ တွေ့ရသည့် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော တက္ကသိုလ်ကြီးဖြစ်
 ထာအောင် ဆောင်ရွက်လာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၀၀ ခုနှစ် ဥက္ကဋ္ဌ အီးလီးယော့
 သည် သာမန်လူတစ်ဦးထက် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးနှင့် ပို၍တူသည်။
 သူ့အား တွေ့ဆုံ၍ အင်တာဗျူးလုပ်ရန်မှာ ခရင်မဆွန်သတင်းစာ၏ အဆင့်
 အမြင့်ဆုံး အယ်ဒီတာများမှအပ မည်သူ့ကိုမျှ ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်သည်မှာ
 သေချာလှသည်။

ခပ်မိုက်မိုက် ပထမနှစ်ကျောင်းသား ဖရင့်ကလင်သည် အထက်တန်း
 သွားပုဂ္ဂိုလ်များ ခြေချရန် မဝံ့ကြသည့် အခန်းထဲသို့ ဆတ်ခနဲ ဝင်ရောက်သွား
 သေးသည်။ ပြည်တွင်းမှာရော ပြည်ပမှာပါ ထိပ်ဆုံးမိသားစုများနှင့် ရောနှော
 ဆက်ဆံနေထိုင်ကျင့် အပြည့်အဝရှိထားဖူးလျက် သူသည် ဥက္ကဋ္ဌ အီးလီး
 ယော့အား လာမည့်ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဘယ်သမ္မတလောင်းအား မဲပေးမည်
 ဆိုသည်ကို ပြောကြားပေးပါရန် အရေးတကြီး မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်
 ခြေကြားလေသည်။ သို့ဖြင့် သူသည် ဥက္ကဋ္ဌ၏ ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို
 ရရှိသွားပြီးလျှင် သူ၏ သတင်းဦးနှင့်အတူ ခရင်မဆွန်သတင်းစာတိုက်သို့
 ပြန်၍ သုတ်ခြေတင်လေသည်။ သို့ဖြင့် နောက်နေ့ထုတ်တွင် 'ဥက္ကဋ္ဌ
 အီးလီးယော့က မကွင်းလေကို မဲပေးမည်ဟု ကြေညာ' ဟူသော ခေါင်းစီး
 စာတမ်းဖြင့် ထိုသတင်း ပါလာလေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲမကျင်းပမီ အင်္ဂါနေ့ညတွင် ဟားဗတ်နှင့် မက်ဆာချူး
 ဆက်နည်းပညာတက္ကသိုလ်တို့မှ ရီပတ်ဘလစ်ကင် ကျောင်းသားများ အတူ
 ပူးပေါင်း၍ ဓါတ်မီးရောင်စစ်ရေးပြပွဲတစ်ရပ်ကို ခမ်းနားစွာ ကျင်းပပြုလုပ်
 ကြသည်။

'ကျွန်တော်တို့ အနီရောင်ကတ်ဦးထုပ်ဆောင်း ဝတ်ရုံဝတ်ပြီး အတန်း
 အလိုက် ဘော့စတွန်မြို့ထဲကို ချီတက်သွားကြတယ်။ အဓိကလမ်းမကြီးတွေ
 အလုံးကို ဖြတ်ကျော်သွားလိုက်ကြတာ စုစုပေါင်း ၈ မိုင်လောက် ရှိသွား
 တယ်။ လမ်းတစ်လျှောက် ကြည့်ကြတဲ့ လူအုပ်တွေဟာ တော်တော်ကြီး
 တာတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်တို့ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားကြ
 တာပဲ' သူအိမ်သို့ စာရေးလိုက်လေသည်။

ဆောင်းဦးရာသီနှောင်းပိုင်း နေအိမ်ကား နယူးယောက်မြို့ရှိ ရိုးနေးဆန်ဟိုတယ်ထဲမှ ရုစဗဲခန်းဆောင်ဖြစ်သည်။ ဆာရာရုစဗဲသည် အားအင်ဆုတ်ယုတ်လာနေသော သူမ၏ခင်ပွန်းကို ခေါ်ဆောင်၍ ထိုနေရာသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလအစောပိုင်းက သူမသည် တောင်ကာရိုလိုင်နားပြည်နယ်၊ အိုင်ကင်မြို့၌ ပိုမိုမျှတသော ရာသီဥတုရှိ၍ ဂျိမ်းစ်ကို ခေါ်သွားပြီး နေထိုင်ရန် မျှော်လင့်လျက် တစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံး ငှားထားခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလအလယ်တွင် သူသည် နှလုံးရောဂါ ရလာပြန်သည်။

'ဖေဖေကို အနားယူခိုင်းပါ' ဖရင့်ကလင်က တောင်းပန်ပြောဆိုသည်။ ဒီဇင်ဘာလ ရောက်သောအခါ သူသည် မိဘများနှင့် သွား၍ ပြန်နေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ၏ အဖေတူအမေကွဲအစ်ကို ရိုစီလည်း အလားတူလာရောက်သည်။ ၁၉၀၀ ခု ဒီဇင်ဘာ ၈ ရက်တွင် ရိုးနေးဆန်ဟိုတယ်၌ သူတို့အားလုံး စုဝေးရောက်ရှိနေကြချိန်တွင် ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲသည် အသက် ၇၂ နှစ်အရွယ်၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့လေသည်။

မိခင်နှင့် သားတို့သည် ပို၍ ချစ်ခင်တွယ်တာ သွေးနီးလာခဲ့ကြ၏။ ကင်းဘရစ်သို့ ဖရင့်ကလင်မပြန်မီ ပထမနှစ်သင်တန်း ပြီးလျှင်ပြီးချင်း သူနှင့် ဆာရာရုစဗဲတို့ ဥရောပသို့ စိတ်ပြေလက်ပျောက် အပန်းဖြေခရီး ထွက်ကြရန် သဘောတူခဲ့ကြသည်။

သူသည် ပျက်ကွက်ထားသော စာသင်တန်းလုပ်ငန်းများကို အမိလိုက်၍ ဖြည့်တင်းရန် ပြန်လာခဲ့သည်။ ကင်းဘရစ်မှာ သူ၏ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများကို ပြန်လည်စတင်လုပ်ကိုင်ရန်လည်း ရှိသည်။ ဘော်စတွန်မြို့တွင် အခြေတည်သော ဘေကွန်ဟီးလ်နှင့်လည်း ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ထားသေးသည်။ ထို့ပြင် သူ့အား ခရင်မဆွန်သတင်းစာ၏ အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အကြောင်းကြားလာ၏။ ခရင်မဆွန်တွင် ခန့်အပ်ခံရရေးအတွက် သူသည် အခြား လူအများအပြားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပြီး သူက အပြတ်အသတ် အနိုင်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤပြိုင်ဆိုင်မှုကြောင့် သူသည် ထိုသူတို့နှင့် မိတ်ပျက်သွားခဲ့ရပြီး နှိုင်းစားမဲဆွယ်စည်းရုံးရာမှာ ဘက်လိုက်မှုလည်း မပြုကြတော့ဘဲ တက္ကသိုလ်လောကတွင် သူ့မှာ မိတ်ဆွေမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူ့ဘဝသည် အလျင်အမြန်

ဆိုတိုက်ပြည့်ဝလာခဲ့သည်။ လူတစ်ဦးအနေဖြင့် သူ ဘာကို တွေးခေါ်စဉ်းစား၍ ဘယ်ဘက်မှာ ရပ်တည်သလဲဆိုသည်ကို သိရှိရန် လိုအပ်သည်ဟု သူ တောင်သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။ ထိုသူသည် တစ်ဖက်ဖက်ကို ရွေးချယ် ရပ်တည်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူတိုင်းကို သူနှင့် တစ်ဖက်တည်းမှာ နေထိုင် မျှော်လင့်၍ မရတော့ပါတကား...။

ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်လောကတွင် နေထိုင်သည့်ဘဝနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားအချက်တစ်ခုကိုလည်း သူ စတင်သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။ ကျောင်း သားအားလုံးပင် ကြာရှည်လေးမြင့် ကြီးပမ်းအားထုတ်မှုမပြုဘဲ ဂိုးလ်ကိုစ် အဆောင်တွင် နေထိုင်ရန် မတတ်နိုင်ကြပေ။ ပင်မတက္ကသိုလ်နယ်မြေတွင် သီယဒ် (the yard) ဟုခေါ်သော အဆောက်အဦဟောင်း အဆောင်များတွင် အများကြီး ပို၍နေကြသည်။ အခြားသူများကျပြန်တော့လည်း တက္ကသိုလ် နယ်မြေပြင်ပ၌ မိမိတို့တွင်ရှိသော လုံ့လဝီရိယစွမ်းအားတို့ကို အသုံးချ၍ ဆတ်တတ်နိုင်သမျှ ဈေးပေါပေါဖြင့် နေထိုင်ကြသည်။ ထိုပိုလှသော ထုံ့လဝီရိယအင်အားကို ဖရင့်ကလင်အဖို့ကား ကျောင်းသင်ရိုးညွှန်းတမ်း ထညာရေးထက် ကျော်လွန်သော တက်ကြွလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများတွင် အသုံးပြုခဲ့သည်။ အခြားကျောင်းသားများအဖို့ကား ဟားဗတ်တွင် ဆက်လက်နေနိုင်ရေးအတွက် ဝင်ငွေရအောင် ရှာဖွေခဲ့ကြရပေသည်။ ဤ ကျောင်းသားများထဲမှ အများအပြားသည် တကယ်တော်၍ နှစ်သက်လိုလား ဖွယ်ကောင်းသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ပေါ့စလီယန် သို့မဟုတ် ဆက်စတီပုဒင်းဆိုသော ဝေါဟာရများဖြင့် စဉ်းစားစိတ်ကူးနိုင်ခြင်း မရှိကြ ပေ။ သူတို့သည် လူမှုရေးအရ အရည်အချင်း ပြည့်မီလျှင်တောင်မှ ဤကဲ့ သို့သော အတွန့်အလိပ်များကို မတတ်နိုင်ကြပေ။ ဖရင့်ကလင်သည် ချော်ဆွန်သတင်းစာ၏ သတင်းထောက်တစ်ဦးအနေဖြင့် သူ၏ ပုံမှန် အသုတ်သော အကွေ့အကောက် အချိုးအကွေ့လမ်းကြောင်းများထဲ၌ ထိုကဲ့ သို့သော အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက် အများအပြားကို သိရှိလာခဲ့ပြီး ရ ဘာ ဘဝဆိုသည်မှာ သူ မွေးဖွား ကြီးပြင်းလာခဲ့သော အထူးအဖွင့်အရေး မျက်လောက်ပြည့်လျှံ၍ လုံခြုံစိတ်ချရအောင် အကာအကွယ်အစောင့်အ ကျောက်ခံအဆင့်နှင့် တကယ်ပင် ခြားနားပါပေသည်ဆိုသော အချက်ကို

နားလည်သဘောပေါက်လာခဲ့လေသည်။ တချို့ကျောင်းသားများမှာ ငွေရေးကြေးရေးအရ ပြေလည်ရာပြေလည်ကြောင်းအတွက် ထမင်းကို နှပ်ကျော်စားကြရသည်ဟု သိရသောအခါ တော်တော်ကြီးကို တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရသည်။

သူသည် သတင်းထောက်အလုပ်က သူ၏ တက္ကသိုလ်ပထမနှစ် နွေဦးရာသီမှာပင် ဒုတိယအကြိမ် ကြီးကြီးမားမား လှုပ်ရှားရိုက်ခတ်မှုတစ်ခုကို ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။ သူသည် ခရင်မဆွန်စာဖတ်ပရိသတ်အား နောက်ထပ် သတင်းဦးတစ်ရပ်ဖြင့် ဖမ်းစားခဲ့ပြန်သည်။ ရာထူးလည်းကြီး ပျော်ပျော်ပါးပါးလည်းရှိ၊ နွေးထွေးဖော်ရွေမှုလည်းရှိပြီး သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုမှုကိုလည်း ရရှိခဲ့သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဒုတိယသမ္မတဖြစ်သူ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီသည် ကင်းဘရစ်သို့ရောက်လာပြီးလျှင် အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်ဘာသာရပ်ပါမောက္ခ အက်ဘော့လောရင့်စ်လိုဝဲလ်အိမ်တွင် ပါမောက္ခမိသားစုနှင့် တွေ့ဆုံလျက် ရှိလေသည်။ ပါမောက္ခအက်ဘော့လောရင့်စ်လိုဝဲလ်သည် အေမီလိုဝဲလ်၏ အစ်ကိုဖြစ်၍ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်သော ဂျိမ်းစ်ရပ်ဆဲလ်လိုဝဲလ်၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သည်။ မေးစေ့မြင့်မြင့်နှင့် နားကိုင်းမပါသောမျက်မှန်ကို နှာတံပေါ်တွင် ကျကျနန တပ်ဆင်ထားသည့် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိသော သတင်းထောက်သည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ပြီးလျှင် ပါမောက္ခလိုဝဲလ်အိမ်ကိုခေါ်၍ သူ့အစ်ကိုကြီးအား စကားပြောရန် တောင်းလေသည်။ သီအိုဒိုရစ်စဗွဲသည် ချက်ချင်းပင် ဖုန်းရှိရာသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ဒုတိယသမ္မတ ရုစဗွဲက ပြန်ပြောသည်။ 'အို...ရပါတယ်၊ မနက်ဖြန် မနက် ပါမောက္ခလိုဝဲလ်ရဲ့ အတန်းပြီးနောက် ချက်ချင်းပဲ မင်းနဲ့ အစ်ကိုကြီးတွေ နိုင်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီး အဲဒီအတန်းမှာ အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်ဘာသာရပ်ကို ပို့ချဖို့ရှိနေတယ်'

သူကား ဘာမဆို ဖြစ်သူပါတကား။ ထိုတွေ့ဆုံမှု၏ အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို မထုတ်ပြန်ဘဲထားသည်။ ဖရင့်ကလင်သည့် သူ၏ ရုံးခန်းသို့ ပြန်ပြေးပြီးလျှင် အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာများကို နံနက်ထုတ်ဝေမည့် သတင်းစာအတွက် ရေးသားလေသည်။

'ဒုတိယသမ္မတကြီး သီအိုဒိုရစ်စဗွဲ(ဟားဗတ် ၁၈၈၀)သည် ယနေ့နံနက်

ဥ နာရီအချိန်တွင် စန္ဒားစာသင်ခန်းမ၌ အုပ်ချုပ်ပုံစနစ် ၁ အတန်းမတိုင်မီ
ဇာတိရောက်ဟောပြော ပို့ချပါလိမ့်မည်။ မစ္စတာရုစဉ်သည် နယူးယောက်ပြည်
နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဘဝအတွေ့အကြုံများအကြောင်းကို ဟောပြောမည်ဖြစ်
ပါသည်။

ဥ နာရီမတိုင်ခင် အချိန်အတော်ကြာကပင် ဟောပြောပွဲကို နားထောင်
တို့ကြသော လူအမြောက်အမြား စန္ဒားစာသင်ခန်းမအတွင်းသို့ စုပြုံတိုးဝင်
ဝင်ရောက်နေခဲ့ကြသည်။

ဖရင့်ကလင်သည် အဖြစ်အပျက်အား အောင်မြင်မှုကို ဖော်ပြသော
အတန်စောင့်ရေး၍ အစီရင်ခံလေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် သူတို့ ဥရောပ
သို့သွားသည့် ခရီးလမ်း သင်္ဘောပေါ်တွင် အားလပ်ချိန် ရကြသည့်အခါ
သူတို့တွင် ရေးရန် အချိန်မရခဲ့သော ဟားဗတ်ကသတင်းများအားလုံး၏
ဆောက်ဆုံးအချိန်ထိ ဖြစ်ရပ်များကို သူ့မိခင်အား ပြောပြခဲ့သည်။ သူသည်
သူ့ လေ့လာရန် ရွေးချယ်ထားခဲ့သော အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်ဘာသာရပ်နှင့် ဘောဂ
ဗေဒဘာသာရပ်တို့ကို နှစ်သက်သဘောကျခဲ့သည်။ ဆောင်းဦးရာသီ
ဇာတိရောက်သောအခါ သူသည် ဘောဂဗေဒအပြင် အမေရိကန်နှင့် ဥရောပ
သမိုင်းတို့ကိုပါ နှစ်လုံးပြည့် လေ့လာသင်ယူရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

'ဆောင်းဦးရောက်ရင် ယောက်ျားတွေအတွက် ဟားဗတ်ယူနီယံဟာ
အဆင်သင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

'ဟားဗတ်ယူနီယံဆိုပါလား' သူမသည် သိချင်သည့် အမူအရာဖြင့်
မူတ်လုံးများကို ပင့်၍ပြောလိုက်သည်။

ဟားဗတ်မှ ဘဝသည် အလွန်ပင် ဒီမိုကရေစီနည်းမကျပေ။ သူက
အလွန်တကြားဖြစ်သွားပြီး လူတန်းစားသိစိတ်ရှိသော မိခင်အား အတန်း
အစားခွဲခြားတာ လွန်လွန်းသည့်အကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။ မေဂျာ
ဆင်နရီလီးဟစ်ဂင်ဆန်က အဆောက်အဦအတွက် ရံပုံငွေများ လှူဒါန်းခဲ့
သည်။ ကွင်စီလမ်းရှိ ဟားဗတ်ယူနီယံသည် လူတိုင်း အထူးသဖြင့် အခြား
ထက်လုပ်အသင်းများတွင် မပါသေးသော ပထမနှစ် လူသစ်အားလုံးအတွက်
နေရာကလပ်အသင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး သူတို့အား ခရီးဦးကြိုပြုသည့် ကလပ်
တစ်ခုလည်း ဖြစ်လိမ့်မည့်အပြင် လူတိုင်းသည် အစည်းအဝေးများ ကျင်းပ

ပြုလုပ်နိုင်ပြီး လူမှုရေးကိစ္စရပ်များ ကျင်းပပြုလုပ်နိုင်သော နေရာလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထို့ပြင်လည်း စာကြည့်တိုက်အတွင်း၌ စာဖတ်၊ စာကျက် အလုပ်များကိုလည်း ပြုလုပ်နေပေလိမ့်မည်။

‘သားကော ဝင်မလို့လား’

‘သေချာတာပေါ့ အမေရယ်’

‘ဒါပေမဲ့ အခြားကလပ်တွေကလည်း မကြာခင် မင်းကိုခေါ်ကြဦးမှာ ပေါ့’

သူက အားရပါးရရယ်၍ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ အမေရယ်ဟု သူမအား ပြောလေသည်။ ယခုလောလောဆယ်မူကား ပင်လယ်လေသည် သူ့မျက်နှာ ကို ဝင်တိုးလာသည်။ သူသည် ပင်လယ်ကိုချစ်သည်။ လှေများနှင့် သင်္ဘော များကိုလည်း ချစ်သည်။ ခရီးသည်တင်သင်္ဘောနှင့် ပင်လယ်ပြင်သို့သွားစဉ် တွင် သူတွေ့ခဲ့ရသည့် အပြစ်အနာတစ်ခုမှာ သူသည် ကွပ်ကဲစင်ပေါ်တက်ပြီး ဘီးကို ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ မထိန်းကိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဆောင်းဦးတွင် သူ၏ အထီးကျန်ဖြစ်နေသော မိခင်သည် ဘော်စတန် တွင် အိမ်တစ်ဆောင်ငှား၍ သူနှင့် မကြာခဏ ပို၍တွေ့နိုင်အောင် စီစဉ်လေ သည်။ သို့သော်လည်း သူမသည် ချားလ်မြစ်ကိုဖြတ်၍ သူသွားလာသည့် ခရီးများကြားတွင် မကြာခဏ စာရေးပို့နေဆဲပင် ရှိသေးသည်။ သူ၏ ဦးဆုံး စာများအနက် တစ်စောင်တွင် ‘ညတုန်းကပဲ ယူနီယံကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ကြ တယ်။ လေးစားဂုဏ်ယူစရာအကောင်းဆုံး အခမ်းအနားတစ်ခုပါပဲ’ သူသည် ဖလိုင်းကလပ်ကို ထူထောင်ထားခဲ့သည်ဆိုသော သတင်းကြောင့် သူမိခင်၏စိတ်တွင် အနည်းငယ် သက်သာရာရခဲ့သည်။

မိခင်နှင့် သားတို့သည် အားလပ်ရက်များကို ဟိုက်ပတ်နှင့် နယူး ယော့မြို့များမှာပင် ကုန်လွန်လျက်ရှိကြသေးသည်။ သူတို့သည် အိမ်ဖြူ တော်ကပြုလုပ်သော အခမ်းအနားများသို့လည်း တက်ရောက်သည့်အခါ များရှိသည်။ အထူးသဖြင့် သမ္မတ မက္ကင်လေ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပြီး နောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သမ္မတနေရာသို့ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ ဝင်ရောက်လာပြီးချိန်တွင်ဖြစ်သည်။

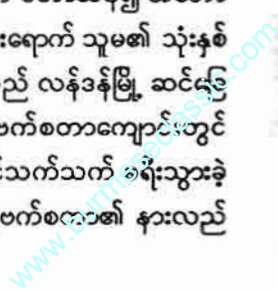
ဖရင့်ကလင်၏ ဒုတိယနှစ်ကုန်ခါနီး ဟိုက်ပတ်သို့အပြန် တစ်ခုသော

အပြန်ခရီးတစ်ခေါက်တွင် နယူးယော့မြို့လယ် ယာဉ်ပေါ်၌ သမိုင်းဝင်ဖြစ်
 သည့် ရုတ်တရက် ရှောင်တခင်ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သွားခဲ့သည်။ စိတ်
 နှောင့်နှေးဖြစ်၍ သူသည် လမ်းလျှောက်မည်အပြု ရပ်ထားသော ရထားများ
 အနက် တစ်စင်းကို ဖြတ်အကျော်တွင် သူ့အတွေးများ ပြတ်သွားသည်။
 သူ သိသည်ဟုထင်သော မျက်နှာတစ်ခုကို သူ မြင်မိသည်။ သူမကို သူ
 သဘာဝသိတာပေါ့။ သူ့ညီမဝမ်းကွဲ အယ်လင်နာရစ်စပဲ။ သူမသည်
 သုံးနှစ်အတွင်း အရမ်း ပြောင်းလဲသွားသည်။ ရုစဉ်တွေထဲမှာတော့ အရပ်
 အမြင့်ဆုံးထဲမှာ ပါသွားပြီ။ သူမ၏ ကျစ်လျစ်သွယ်လျပြီး လှပကျက်သရေ
 ကိုယ်ခန္ဓာမှာ လူကြီးအတွက် ချုပ်လုပ်သောဝတ်ရုံကို မြေကြီးထိလူး
 သည့် ဂါဝန်နှင့် ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူမသည် သူ့အား မှတ်မိလျှင်မှတ်မိချင်းပင် သူမ၏ မျက်နှာသည်
 နှောင့်နှေးရာအပြုံးဖြင့် လင်းထိန်သွားပြီးလျှင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော
 သက်တစ်ဖက်ကို သူ့ထံသို့ ကမ်းပေးလေသည်။ ၁၅ နှစ်ကြာသက်တမ်း
 ကြီးရိုးကားယား အဆီအငေါ့မတည့်မှုတို့သည် ကွယ်ပျောက်သွား
 ဖြစ်သော်လည်း ရှက်တတ်ခြင်း၏ ခြေရာလက်ရာများကား ရှိနေဆဲပင်
 ဖြစ်သည်။ သူမသည် တီဗီလီရီ အိမ်သို့ သွားနေခြင်းဖြစ်၏။ ဥရောပတွင်
 သွားရောက်ပညာသင်ကြားနေသည့် သုံးနှစ်တာကာလသည် ကုန်ဆုံးပြီး
 ခြောက်ခဲ့လေပြီ။

'ကိုယ်နဲ့အတူ အမေလည်းပါတယ်' သူက သူမအား ပြောလေသည်။
 'ဟာ... ပူးလ်မင်းကားပေါ်တက် ကိုယ်တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။ အနည်းဆုံး
 သိင်္ဂီဝတ်ထိလောက်တော့ ကိုယ်တို့ စကားလက်ဆုံကျလို့ရတာပေါ့'

ကျန်ခရီးအပိုင်းကား မိသားစုသတင်းကို အပြန်အလှန်ပြောရင်း
 အပြန်ဝင် ကျော်လွန်သွားခဲ့သည်။ အယ်လင်နာက မဟာဆန်၍ အတော်
 သေးထိတ်လန့်နေသော မစွစ်ရစ်စဉ်အား နိုင်ငံခြားရောက် သူမ၏ သုံးနှစ်
 ကာလအကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။ သူမသည် လန်ဒန်မြို့ ဆင်ငါးခြေ
 နှစ်ထွက်တစ်ခုရှိ အိမ်အယ်လ်အယ်လ်အီးဆူဗက်စတာကျောင်းတွင်
 ဆက်လက်ခဲ့ပြီး ဥရောပတိုက်ကြီးပေါ်တွင် တမင်သက်သက် ခရီးသွားခဲ့
 သည်။ အယ်လင်နာသည် အိမ်အယ်လ်အယ်လ်ဆူဗက်စတာ၏ နားလည်

မူရှိပုံ၊ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော စိတ်ဝင်စားမှုများနှင့် လူသားချင်း စာနာထောက်ထားတတ်သော အမြင်များအကြောင်းကို ပြောပြသောအခါ ကြည်လင်တောက်ပနေသည်။

ဆွေမျိုးများနှင့် ဆရာသမားများက သူမတွင် ဂီတအနုပညာဘက်၌ နိုးကြားလာအောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြပြီးပေပြီ။ သို့သော်လည်း မရပါဘူးဟု အယ်လင်နာက ဆက်၍ ပြောပြသည်။ စာသင် နှစ်တစ်ခုမှာ သူမ၏ အခန်းဖော်သည် လှပသော ဂျာမန်မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သူမ၏ အားလပ်ရက်တချို့ကို သူမ၏ ပြင်သစ်ဘာသာ တိုးတက်မှုရှိလာရေးအတွက် ပြင်သစ်မိသားစုတစ်ခုနှင့်အတူ ပြင်သစ်ပြည် တွင်နေထိုင်၍ ကုန်လွန်ခဲ့သည်။

'မနက်အစောကြို ပထမဆုံးအကြိမ် ကျွန်မ ပဲရစ်မြို့ကို တစေ့တ စောင်းမြင်လိုက်ရခြင်းဟာ အိပ်မက်တစ်ခုလိုပါပဲ' သူမက သူတို့ကို ပြောပြ သည်။

'ပဲရစ်ကို မကြည့်ချင်မမြင်ချင်တဲ့အချိန်ဆိုတာ ကျွန်မမှာ ရှိတယ်လို့ကို မထင်မိဘူး'

ကံကောင်းချင်တော့ အယ်လင်နာ့မိခင်၏ ညီမ အန့်တစ်ဆီ သို့မဟုတ် မစ္စစ်စတန်လေမိုတီမာသည် ထိုအချိန်က ပဲရစ်တွင် နေထိုင်လျက် ရှိ၍ ဤအိပ်မက်မှာ လုံးဝ တကယ်ဖြစ်နိုင်သော အိပ်မက်ဖြစ်ခဲ့ရလေ သည်။

အယ်လင်နာ၏ ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ ရရှိခဲ့သော အစီရင်ခံ စာကြောင့် ဆာရာရုစဗွဲသည် အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်ခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံခြား ခရီးနှင့် အခြားဘာသာစကားများနှင့် ပတ်သက်သော ဗဟုသုတသည် အရေး ကြီးသည်ဟု သူမ ယုံကြည်သည်။ အယ်လင်နာသည် ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ ဂျာမနီ၊ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အီတလီတို့တွင် ခရီးသွားခဲ့သည်ဟု သိရ၍လည်း ပို၍ပင် ဝမ်းသာကျေနပ်မိသေးသည်။

'ဒါနဲ့ ခုတော့ လူတိုင်းက ကျွန်မကို ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာမယ်လို့ အတင်းပိုင်း ပြောနေကြတယ်'

'ဟုတ်တာပေါ့' ဖရင့်ကလင်၏ မိခင်က လေးနက်စွာ ဖွင့်ဟပြောဆို

အယ်လင်နာမှာ ဖရင့်ကလင်ဒရစ်

သည်။

အယ်လင်နာ၏ အဘွားဟောလ်မှာ တီဗိုလီရှိအိမ်တွင် အများအားဖြင့် အချိန်ကုန်သည်။ သို့သော်လည်း အယ်လင်နာကား သူမအမေ၏ နောက်ထပ်ညီမတစ်ယောက်ဖြစ်သော အန့်ပပ်ဆီ သို့မဟုတ် အိဒ်သ်လစ် အိမ်တန်ဟောလ်နှင့်အတူ ဆောင်းရာသီတွင် နယူးယော့မြို့ အနောက် ၃၇ ကီလိုမီတာ အိမ်မှာနေရန် စီစဉ်ထားသည်။ သို့မှသာ သူမအနေဖြင့် လူမှုဆက်ဆံရေးအရ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှုများကို ခံယူရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

'ကိုယ်တို့ဆီက ဖိတ်စာတွေလည်း မင်းဆီကို ရောက်လာပါလိမ့်မယ်' ဖရင့်ကလင်က သူမအား စိတ်ချအောင် ပြောကြားလိုက်ရာ သူမိခင်သည် သဘောတူ ခေါင်းညိတ်လေသည်။

ဟိုက်ပတ်သို့ ရောက်သောအခါ ဖရင့်ကလင်သည် အယ်လင်နာအား ရထားပေါ်တွင်ထား၍ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့် သူမိခင်တို့ကား မကြာခင်မှာပင် ကမ်ပိုဘဲလိုသို့ သွားရေးအတွက် အစီအစဉ်များတွင် စိတ်ရော ချစ်သော အလုပ်များနေကြသည်။ မစွမ်းရစေ့က ပေ ၆၀ ရှည်သော ရွက်သမ္ဗန် အိတ်ဖိနပ် (၂) ကို ရောင်းချနေသည်။ ဂျိမ်းစ်ရစဗဲက သူ မကွယ်လွန်မီ နေရာထိုင်က ဝယ်ယူထားခဲ့သည်။ သူမိခင်မှာ ဝယ်ယူရှာမတွေ့သေး၍ ဖရင့်ကလင် ဝမ်းသာနေသည်။ သူက ထိုလှေကိုစီးပြီး ပင်လယ်အော်ထဲ သွက်သွက်ရသည်ကို အလွန်ပျော်သည်။

ဟားဗတ်သို့ သူ၏ အငယ်တန်းနှစ်အတွက် ပြန်ရောက်လာသော အခါ သူ၏ အချိန်ဇယားမှာ သူ့အကြိုက် ဘာသာရပ်များဖြစ်သော သမိုင်းနှင့် အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်တို့ဖြင့် ဝန်ပိနေလေသည်။ ထို့ပြင် သူသည် ဖလိုင်းကလပ်နှင့် ဟားဗတ်ယူနီယံနှစ်ခုစလုံး၏ စာကြည့်တိုက်ကော်မတီများတွင် အပါအဝင်လေသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ စာကြည့်တိုက်များတွင် စာအုပ်စာတမ်းများ တစ်စတစ်စ တိုးတက်များပြားလာရေးအတွက် ကျန်ရှိသော အချိန်များကို တစ်ပတ်နှုန်းစာအုပ်အရောင်းဆိုင်များတွင် ရှာဖွေမှုနှောက်နှော အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူသည် ခရစ်မဆွန်သတင်းစာ၏ အယ်ဒီတာတစ်ဦး ဖြစ်နေခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ထိုနှစ်အတွင်းမှာပင် သူ့ကို ဟတ်ဗတ် နှစ်ပတ်လပ်တွင်လည်း ထည့်သွင်းထားကြသည်။ သီးသန့် လူနည်းစု

www.burmeseclassic.com

အဖြစ်ဆုံး ပေါ့စ်လီယန်ကမူကား သူ့အား ဆက်လက်၍ ဥပေက္ခာပြုလျက် ပင် ရှိသေးသည်။ အကြောင်းကား သူသည် 'ယဒိ' က ကျောင်းသားများနှင့် တရင်းတနီး လက်ပွန်းတတီးနေလွန်း၍ ဖြစ်ပုံရသည်။ သူသည် ပို၍ ဒီမို ကရက်တစ်ဖြစ်သော ယူနီယံအတွက် အလုပ်တွေ လုပ်လွန်းပြီး ယေဘုယျ အားဖြင့် မိမိလူတန်းစားအတွက် တာဝန်ဝတ္တရားများကို မေ့ထားပုံရသည်ဟု လည်း ယူဆကောင်း ယူဆနိုင်ကြပေသည်။

ဆောင်းရာသီ အားလပ်ရက်များတွင်ကား သူနှင့် သူ့အမေတို့မှာ ဟိုက်ပတ်၊ နယူးယော့မြို့၊ ဝါရှင်တန်မြို့တို့တွင် ပတ်ချာလှည့်လျက်ရှိပြီး ရံဖန်ရံခါလည်း ဟိုအခမ်းအနား ဤအခမ်းအနားတို့တွင် အယ်လင်နာနှင့် တွေ့တတ်သည်။ သူမကား ခမ်းခမ်းနားနား ညနေခင်း ပွဲတက်ဂါဝန် ဝတ်ထားသည့်အခါ အံ့မခန်း လှပပါပေ၏တကား။

သူသည် သူမအား အမျိုးသားရေးနှင့် ကမ္ဘာ့ရေးရာများတွင် အလွန် တရာ သိမြင်နှံ့စပ်မှုရှိ၍ ချက်ချက်ချာချာလည်း ရှိခြင်းကြောင့် သမ္မတ၏ တူမနေရာနှင့် အလွန်သင့်တော်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ သူမသည် အသင်းအဖွဲ့ကိစ္စရပ်များကိုထက် လူအများ သက်သာချောင်ချိရေးလုပ်ငန်း များကို ပို၍ အရေးထား ဂရုစိုက်သည်ကို တွေ့ရ၍လည်း လေးစားဂုဏ်ယူ မိသည်။

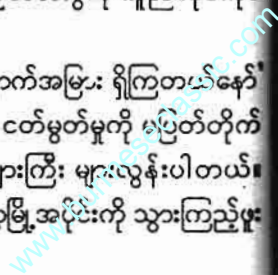
'အဘွားနဲ့ ကျွန်မအဒေါ်တို့ကတော့ ကျွန်မ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ဖြစ်လာ မှာကိုထက် အခုလို ကလေးများ ကူညီရေး အသင်းနေရာမျိုးမှာ အချိန်ကုန် သွားမှာကို စိုးရိမ်နေကြတယ်'

'အဲဒီအဖွဲ့ကို ခင်ဗျားအဘိုး ရစဉ်က တည်ထောင်ခဲ့တာ မဟုတ်လား'

'မဟုတ်ပါဘူး။ သူက ဂေါပကတစ်ဦးပါ။ သို့ပေမဲ့ လူငယ် အသစ်မှာ တော့ သူ ကိုယ်တိုင်သွားပြီး ကျေးဇူးတော်နေ ညစာစားပွဲကို ကူညီလုပ်ကိုင် ပေးလေ့ ရှိခဲ့တယ်'

ကမ္ဘာပေါ်မှာ မရှိဆင်းရဲသားတွေ အမြောက်အမြား ရှိကြတယ်နော်'

'သေချာပေါက် ရှိတာပေါ့၊ ဖရင့်ကလင် ငတ်မွတ်မှုကို မပြတ်တိုက် ပွဲဆင်ရင်း အသက်ရှင်နေရတဲ့လူတွေဟာ အများကြီး များလွန်းပါတယ်။ ငရဲဆိုတာ ထမင်းချက်ခန်း လို့ခေါ်တဲ့ နယူးယော့မြို့အပိုင်းကို သွားကြည့်ဖူး

သော့

ထိုအချိန်က သူ ခေါင်းခါပြခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း နောက်ပိုင်းမှာ အယ်လင်နာထံ သူ အလည်ရောက်သွားသည့်အခါ နယူးယော့မြို့၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းအောက်ပိုင်းမှာရှိသော ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များကို မြင် ရွာခဲ့ရသည်။ ထိုဘက်အခြမ်း ရီဗင်တန်လမ်း အခြေချအိမ်တွင် အယ် လင်နာသည် ကလေးစာသင်တန်းတစ်တန်း ဖွင့်ထားသည်။ သူမသည် အသက်ငယ်သေးသော မိန်းကလေးအုပ်စု တစ်စုအား အကသင်ပေး ရသည်ကို သူ တွေ့ရှိရသည်။ ကလေးများသည် ဧည့်သည်အနီးသို့ အား ထက်သရော ဝိုင်းလာကြပြီး သူ့ကို မစ်ရစဗဲရဲ့ မိတ်ဆွေလားဟု မေးကြ သည်။

သူ့အမေက အယ်လင်နာအား ဟိုက်ပတ်ပါတီပွဲသို့ ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ အဖွဲ့ထဲလင် အလွန်ပျော်လေသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ ခံစားချက်များ ထို့ ထုတ်ဖော်ပြသလိုခြင်း မရှိသေး၍ သီးသန့် ဂရုစိုက်မှုကိုသာ ပြုလုပ် ခဲ့သည်။ သူ၏ အမှန်တကယ်ခံစားချက်များကား ပို၍ပို၍ နက်ရှိုင်းလာ ခဲ့သည်။

သူ၏ အငယ်တန်းနှစ် ကုန်ဆုံးချိန်တွင်ကား ဘီအေဘွဲ့အတွက် နှုတ်ထူးများ အလုံအလောက်ဖြင့် ပြီးမြောက်ခဲ့ပြီး ဟားဗတ်ကို စွန့်ခွာရန် သွတ်လပ်မှု ရခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အခြားသော တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုများ က သူ့တို့ ချုပ်ထားကြသည်။ သူသည် ဖလိုင်းကလပ်၏ စာကြည့်တိုက်မှူး ချုပ်ဖြစ်ပြီး ဟက်စတီပူဒင်းကလပ်ကလည်း လာမည့်နှစ်အတွက် သူတို့၏ စာကြည့်တိုက်မှူးအဖြစ် သူ့ကို ခန့်ထားကြပြီးဖြစ်သည်။ ခရင်မဆွန်သတင်း စာစာ သူ့အား နောက်နှစ်အတွက် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက် ပြီးဖြစ်သည်။ သူ့အမေ၏ သဘောတူညီချက်ကို ရယူပြီးနောက် စတုတ္ထနှစ် အတွက် ဟားဗတ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ခရင်မဆွန်အတွက် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် အလုပ်အကိုင်အကောင်းမွန်ဆုံး အလုပ်တစ်ခုဖြစ်အောင် သူ့သည် အချိန်နှင့် ဉာဏ်ပညာစွမ်းရည်ကို ပိုမိုများပြားစွာ အသုံးပြုလျက် ရှိနေပြီး စူးစိုက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အကြာကြီးကတည်းက ပိုင်းပိုင်းဖြတ်ဖြတ် သီအိုရီပြောသားပဲ၊ ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းလွန်းသည့် သတင်းစာတစ်စောင်။

သူသည် ထိုသတင်းစာအား လန်းဆန်းတက်ကြွ၍ အားအင်ပြည့်ဖြိုးလာအောင် လုပ်ပေးခဲ့သည်။ သူသည် သမိုင်းနှင့် ဘောဂဗေဒဘာသာများဖြင့် ဘာသာရပ်တချို့ကို မဟာဝိဇ္ဇာတန်းသို့ မျှော်မှန်းဦးတည်၍ စာရင်းပေးထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ စိတ်ပါဝင်စားမှုများကို ခရင်မဆွန်က စားသုံးပစ်လျက်ရှိသည်။

သို့သော်လည်း သူ၏စိတ်အာရုံသည် ခရင်မဆွန်မှာချည်း နစ်နေသည့်ကားမဟုတ်။ အကြောင်းမှာ ယခုအခါ သူသည် အယ်လင်နာအား ချစ်မိနေပြီဆိုသည်ကို သိရှိလေသည်။ သူမအား သူသည် လေးလေးနက်နက် ပိုးပန်းလျက်ရှိပြီး အချိန်ရတိုင်း သူမထံ ရောက်သွားတတ်လေသည်။ သူမမှာလည်း ဝိုက်တလော၏ သမီး သူမ၏မိတ်ဆွေ ဂျိန်းရိတ်နှင့်အတူ အခြေချအိမ်၌ပင် အလုပ်လုပ်လျက် ရှိနေသေးသည်။ ဝိုက်တလောသည် ယခုအခါ ဟေရယ်ထရီဖြွန်းဟုခေါ်သော နယူးယော့ ထရီဖြွန်းသတင်းစာပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ သူမသည်လည်း စားသုံးသူများအဖွဲ့ချုပ်အတွက် စတိုးဆိုင်၊ ကုန်တိုက်ကြီးများနှင့် အဝတ်အထည်စက်ရုံများတွင် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်မှု အခြေအနေများကို ကူညီ၍ စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။ ထိုအတွက် ဖရင့်ကလင်က သူမအား အထူး လေးစားအထင်ကြီးမိသည်။ အကြောင်းမှာ ပြုပြင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူမ၏ယုံကြည်ချက်များအား မဖြစ်မနေ လိုက်နာလုပ်ကိုင်ရန် ရှက်တတ်ခြင်းကို သူမ မည်မျှ တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ရကြောင်း သူသိရှိ၍ဖြစ်လေသည်။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ပြုပြင်ရေးကို အထူး စိတ်ပါဝင်စားသည်။ ယခုအခါ သူသည် ခရင်မဆွန်၏ အယ်ဒီတာဖြစ်သည်။ သူသည် ဟားဗတ်၌ များစွာလိုအပ်နေသော ပြုပြင်ရေးတချို့အတွက် ကောင်းသူကိုကယ်၍ မကောင်းသူကို ပယ်ရမည့် အနေအထားတွင် ရောက်နေသည်။ သူသည် သူသည် ဘောလုံးအသင်းအား လုပ်နိုင်သည်ကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ခေလုပ်ဆောင်သည့်အတွက် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဝေဖန်ရှုတ်ချလေသည်။ သူသည် ကစားသမားများအား ကူညီပံ့ပိုးပေးခြင်း မပြုသည့်အတွက် ကျောင်းသားအဖွဲ့အား ဒေါသတကြီး ပြစ်တင်ဝေဖန်လေသည်။ ဟားဗတ် ယူနီယံသို့ ဦးတည်သွားသည့်လမ်းကား ဗွက်ပေါက်နေသော လမ်းကြမ်း

သစ်ခုဖြစ်၍ ခက်ခက်ခဲခဲ ကိုးရိုးကားယား လျှောက်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။
ကျောင်းသားများနေထိုင်ကြသည့် ကျောင်းဆောင် အများအပြားမှာ
ပြောင်ပြောင်ပင် တွေ့မြင်နေရသည့် မီးထောင်ချောက်များဖြစ်၍ မီးသတ်ဘူး
များနှင့် အသက်ကယ်လှေကားတို့ ရှိထားဖို့လိုအပ်လေသည်။

သူ၏ အယ်ဒီတာ့အဘော် စာမျက်နှာ၌ ဝေဖန်ရေးသားရမည့်
အပိုင်းတွင် နိုင်ငံရေးပါလာလေသည်။ သူသည် အရေးပါအရာရောက်မှု
အသစ်တစ်ရပ်ဖြင့် ရေးသားရပေမည်။ အကြောင်းမှာ ပြီးခဲ့သော ဇန်နဝါရီ
ထုတ် သူ့အသက် ၂၁ နှစ် ပြည့်ခဲ့ပြီ။ လာမည့် နိုဝင်ဘာလတွင် ပထမဆုံး
အထွေထွေအောင်ပွဲ ဖြစ်မည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သမ္မတအနေဖြင့် အစ်ကိုကြီး
ထက်ဒီ၏ မူဝါဒများကို သူ မထောက်ခံဘဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ တက်ဒီရစဗဲ
သည် သမ္မတ၏ အနေအထားကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်ထက်ပို၍ အင်အား
ကြီးအောင် ကြိုးပမ်းခြင်းဖြင့် ချိန်ခွင်လျှာအား တစ်ဖက်သို့ စောင်းစေမည့်
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရကို ရုတ်ချည်း ပေါ်ပေါက်အောင် ဖန်တီးလျက်ရှိသည်။ ဖရင့်
ကလင်သည် သူ့ဖခင် ရွေးချယ်ခဲ့သော ပါတီသို့ တကယ်ပင် ပြန်သွားတော့
မည်ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဟိုက်ပတ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ပြီး ပထမဆုံးမဲကို
ပေးခဲ့သည်။ သူသည် ထိုမဲကို ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဘက်အတွက် ပေးခဲ့
လေသည်။

ထိုနိုဝင်ဘာလမှာပင် ကျေးဇူးတော်နေ့အတွက် ဟိုက်ပတ်သို့ မြန်မြန်
သွယ်သွက် ခရီးတစ်ခေါက် သွားခဲ့ပြန်သည်။ ဟိုက်ပတ်မှာ ကျေးဇူးတော်
နေ့ အခမ်းအနားများ အမြဲတမ်းရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဤနှစ် ဖရင့်ကလင်
အထက်တန်းရစဗဲစဉ်သော အခမ်းအနားကဲ့သို့ တစ်ခါမျှ မရှိခဲ့ပေ။ အရေးအကြီး
ဆုံးအချက်သည်ကား အယ်လင်နာဖြစ်သည်။ ဖရင့်ကလင်သည် သူမနှင့်
သူ့ဖခင်တို့နှင့်အတူ နယူးယော့မှ ရထားစီး၍ သွားကြသည်။

ပထမဆုံး အခွင့်ကြိုခိုက်မို့ ဟိုက်ပတ်သို့ ရောက်ရှိချိန်မှာပင် သူ
ကျွန်ုပ်လုပ်သွားလိမ့်မည်ကို သိလျက်နှင့်ပင် သူ့မိခင်အား ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်
သတင်းကို ဖွင့်ဟပြောကြားလိုက်လေသည်။ သူနှင့် အယ်လင်နာဟိုက်ပတ်
အတူတူရှိနေကြပြီ။ သူက သူမအား လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခဲ့ပြီး သူ၏
အဘယ့်အတွက် သူမက သဘောတူလက်ခံခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။ သူ့ကို

လက်ထပ်ယူရန် သူသည် သူမအား စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း ပြောဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုလက်ထပ်ပွဲကို သူ သိပ်မကြာမီမှာ ပြုလုပ်လိုပေသည်။

မစွပ်စွဲသည် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားပြီး လုံးဝ မထင်မှတ်ဘဲ အငိုက်မိသလို ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ သူက လက်ထပ်ထိမ်းမြားလောက်အောင် အသက်အရွယ်မကြီးသေး။ အယ်လင်နာလည်း ၁၉ နှစ်ထဲဝင်ခါစပဲ ရှိသေးတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ သူမတွေးထားခဲ့သည်မှာ ဒက်ဒဟန်းက ကွင့်စီ မိန်းကလေး။

သတိထားလျက် သူသည် သူမအား အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်ရှင်းပြပြီးလျှင် အယ်လင်နာကိုလည်း ယုံကြည်စိတ်ချလာစေရန် ကြိုးစားလေသည်။

‘မေမေရယ်...ကျွန်တော်တို့မှာ အမြဲတမ်း ရှိလာခဲ့တာတွေဟာ ဘာမှ ပြောင်းလဲမသွားနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ရှိနေကြမှာပါ။ တစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ အခု အမေ့မှာ ချစ်စရာ သားသမီးနှစ်ယောက် ရှိလာပြီး အမေ့ကို ချစ်ခင်ကြင်နာမယ့်သူကလည်း နှစ်ယောက်ရှိလာတော့မှာပါပဲ။ အမေသိတဲ့အတိုင်း အယ်လင်နာဟာ အမြဲတမ်း အဘက်ဘက်မှာ အမေ့ရဲ့ အစစ်အမှန်သမီး ဖြစ်နေမှာပါ’

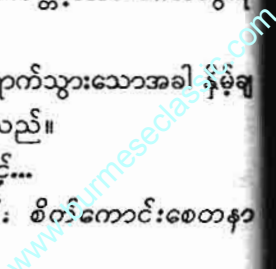
သူမ၏ ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ချက်အတိုင်း အယ်လင်နာ၏ ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အချင်းကို သူမက သိလာသောအခါ

ဆာရာရုစဉ်သည် အလွန်စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သည့် ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ သူမသည် ဟိုက်ပတ်၏ ရှုမောဖွယ်ကောင်း၍ အရည်အချင်းပြည့်ဝသည့် အိမ်ရှင်မအဖြစ် ဂုဏ်သိက္ခာရှိသောနေရာကို ပြန်၍ ယူလိုက်ပြီးလျှင် ကျေးဇူးတော်နေ့ ညစာစားပွဲကို ကြီးမှူးပြုလုပ်ပေးလျက် အစီအစဉ်ကို စိတ်ထဲမှာ အချဉ်ပေါက်ကာ လာလတ္တံ့သော မင်္ဂလာပွဲကို ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့လေသည်။

အယ်လင်နာသည် နယူးယော့သို့ ပြန်ရောက်သွားသောအခါ နှိမ့်ချစွာဖြင့် စာတိုကလေးတစ်စောင် ရေးလိုက်လေသည်။

‘ချစ်လှစွာသော အန်တီအမေဆယ်လီရှင့်...

မနေ့က ကျွန်မအပေါ် အလွန်အမင်း စိတ်ကောင်းစေတနာ

ထားခဲ့ခြင်းအတွက် စာရေးသား၍ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြားလို
 ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စအပေါ် အန်တီအမေ ဘယ်လိုခံစားရမယ်၊ အန်တီ
 အမေအတွက် ဘယ်လောက်ခက်ခဲမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိရှိသဘော
 ပေါက်ပါတယ်။ သို့ပေမယ့်လည်း ကျွန်မအဖို့ကတော့ အန်တီအမေ
 ကျွန်မအပေါ် အနည်းငယ်မျှလောက် ချစ်မြတ်နိုးတတ်စေဖို့ သိပ်ကို
 လိုလားပါတယ်။ အန်တီအမေ သိထားရမှာက လွန်ခဲ့တဲ့ နွေရာသီမှာ
 ကျွန်မ အန်တီအမေကို ရင်းနှီးခင်မင်စွာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုတွေ တိုးပွား
 လာခဲ့ရသလို အမြဲတာဝန်လည်း အန်တီအမေ ဆန္ဒရှိတာကို လုပ်ကိုင်
 ပေးမှာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖရင့်ကလင်အပေါ် ကျွန်မ ဘယ်လို ခံစားမှု
 ရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မ ပြောပြလို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မ
 ပြောပြနိုင်တာတစ်ခုတော့ ရှိပါတယ်။ အဲဒါက ကျွန်မရဲ့ ကြီးမားမြင့်
 မြတ်တဲ့ ဆန္ဒဟာ သူ့ကို အဖိုးထိုက်တန်တဲ့ သူတစ်ဦးဖြစ်တယ်ဆိုတာ
 ကို အမြဲတမ်း ထင်ရှားအောင် လုပ်ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်’

ခရင်မဆွန် သတင်းစာတိုက်ရုံးခန်းကို ပြန်အရောက် နောက်နှစ်ရက်
 ကြာသောအခါ ဖရင့်ကလင်သည် သူ့မိခင်ထံသို့ စာရေးလိုက်သည်။

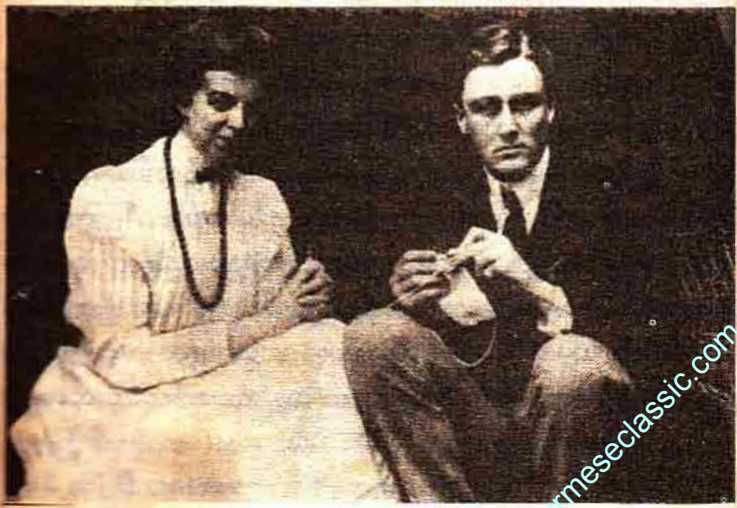
‘အချစ်ဆုံးမေမေခင်ဗျား...’

ကျွန်တော် အမေ့ကို ထိခိုက်နာကျင်အောင် လုပ်မိပြီဆိုတာကို
 ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်။ အမေသိတဲ့အတိုင်းပါပဲ။
 ကျွန်တော် အမှန်ပင် တတ်နိုင်ခဲ့မယ်ဆိုရင် အဲဒီလို လုပ်ခဲ့မိမှာ မဟုတ်
 ပါဘူး။ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ သိခဲ့တာလည်း
 ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ တခြားနည်း ရှိသည်ဆိုလျှင်လည်း ဘယ်တော့မှ
 ဧည့်စားမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုလည်း သိပါတယ်။ အကျိုးတရားက
 တော့ ယခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပျော်ရွှင်ဆုံး
 လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ အလားတူ ကံအကောင်းဆုံးလူလည်း
 ဖြစ်ပါတယ်’

နောက် သီတင်းပတ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သူ့မိခင်
 အနည်းငယ် စိတ်တိမ်းညွတ်လာပုံရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမသည်

အလွန်ကျိုးကြောင်းဆီလျော်သော စေ့စပ်အပေးအယူတစ်ရပ်ဖြင့် ရှေ့သို့ တိုးလာခဲ့သည်။ သူနှင့် သူ၏ တစ်ခန်းတည်းနေဖက် သူငယ်ချင်း လတ်ထ ရောဘာရောင်းတို့သည် သူမနှင့်အတူ ကာရစ်ဘီယံ အပျော်စီး သင်္ဘောတစ်စီး ဖြင့် သီတင်းပတ်အနည်းငယ်ကြာအောင် သွားရောက်ကြရမည်။ ထိုကာလ က သူ့အား ပြန်လည်စဉ်းစားသုံးသပ်ရန် အချိန်ရစေလိုမိမည်။ သင်္ဘောသည် သူတို့ကိုတင်၍ လှပတောက်ပြောင်သော နေရာတစ်သီကြီးသို့ ခေါ်ဆောင် သွားစေသည်။ ပွေတိုရီကို၊ ထရီနီဒတ်၊ ကျူးရာဆာအိုနှင့် ကျူးဘားတို့ ပါဝင် သည်။ သို့သော်လည်း အပူပိုင်းဒေသ ကျွန်းများအကြား အကြာကြီး လှည့်လည်သွားလာရာမှ မတ်လထဲတွင် ပြန်ရောက်သွားသောအခါ ချစ်မြဲ ချစ်လျက်ပင် အယ်လင်နာကို လက်ထပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကား သန္နိဋ္ဌာန် ခိုင်မြဲနေဆဲပင် ရှိသည်။

မစွပ်ရစေ့သည် နောက်တစ်ဖန် သူ့သားအား ဝါရှင်တန်သို့ ခေါ်သွား ပြီးလျှင် သူမ၏ အကောင်းဆုံး အဆက်အသွယ်တချို့အား ဖျောင်းဖျပြော ဆို၍ လန်ဒန်ရှိ အမေရိကန်သံရုံးတွင် သူ့ကို အတွင်းဝန်တစ်ဦးအဖြစ် ခန့် ထားပေးရန် ပြောကြားလေသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ မစွပ်ရစေ့က သူမ၏

ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်နှင့် သူ၏ ချစ်ဖနီး အယ်လင်နာရုစဉ်

www.burmeseclassic.com

အဆက်အသွယ်များထံ သွားနေခိုက်တွင် အယ်လင်နာသည် သူမ၏ အဒေါ်ဘိုင်၊ မစ္စစ်ဝီလျံကောင်းလ် စသူတို့ထံ အလည်လာရင်း ဝါရှင်တန်တွင် ရောက်နေလေရာ ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့သည် သူတို့၏ အဖိုးတန် အချိန်ကလေးများတွင် အတူတကွ ထမင်းထွက်စားလိုက်၊ ရှုခင်းမြင်ကွင်းတွေကို ကြည့်လိုက်ဖြင့် အချိန်ကုန်နေခဲ့ကြသည်။ ဖရင့်ကလင်အား အသက်ငယ်သေး၍ နိုင်ငံခြားတွင် အလုပ်ခန့်အပ်၍ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကြေညာချက်ထွက်လာသောအခါ အတူတကွ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် သက်ပြင်းချမိခဲ့ကြသည်။

မစ္စစ်ရုစဗဲအဖို့ကာ၊ လက်ထပ်ထိမ်းမြားရေးကို လက်ခံခွင့်ပြုရုံမှအပ အခြားလုပ်ဆောင်စရာ မရှိတော့ပေ။ သူမနှင့် ငယ်ရွယ်သူ အယ်လင်နာတို့သည် ချစ်ခင်ရင်းနှီးသူများ ဖြစ်လာကြအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြ၏။ သူတို့သည် ဟားဗတ်သို့ အတူသွား၍ ဘွဲ့နှင်းသဘင်တွင် အနက်ရောင် ဘွဲ့ဝတ် နံရံနှင့် ကြက်သွေးရောင်စလွယ်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားသော ဖရင့်ကလင်အား ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ အယ်လင်နာသည် သူမ၏ အားလပ်ရက် အပန်းဖြေခရီးကို ကမ်ပိုဘဲလိုကျွန်းပေါ်တွင် သူတို့နှင့်အတူ ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်သည် သူမိခင်အား သူ ပညာဆက်သင်ဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုခဲ့သည်။ ဆောင်းဦးရာသီ ရောက်သောအခါ သူသည် ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေဘာသာရပ်များကို စတင် လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။ မကြာမီ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခြင်းကို တရားဝင်ကြေညာ၍ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကို လာမည့် နွေဦးရာသီတွင် ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြလေသည်။

* * *

အခန်း (၄)

ပြည်နယ် အထက်လွတ်တော်အမတ်

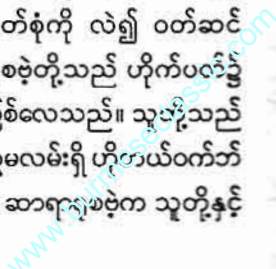
ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာရစဗဲတို့၏ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲကား အမေရိကတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ဖူးသမျှ အထူးခြားဆုံး အခမ်းအနားများ အနက် တစ်ခု ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိသည်။ အယ်လင်နာသည် မိဘမဲ့ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်၍ သူမ၏ အဖေဘက်မှ အနီးဆုံးဆွေမျိုးမှာ သူမအဖေနှင့် ညီအစ်ကို တော်သူ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ သီအိုဒိုရစဗဲ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ ကြောင့် သမ္မတကြီးရစဗဲသည် ကိုယ်တိုင်လာရောက်၍ သတို့သမီးအား အပ်နှင်းပေးလေသည်။ ဤအတွက် သမ္မတအနေဖြင့် သွားလာရာနေရာ တိုင်း၌ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးကြရသော ရဲများ၊ အက်ဖ်ဘီအိုင် တာဝန်ရှိ သူများ၊ အရပ်ဝတ်စုံထောက်များနှင့် လျှို့ဝှက်စုံထောက်များသည် ကြိုတင် ၍ ပြင်ဆင်နေရာယူထားခဲ့ကြလေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အစိုးရ က ဆောင်ရွက်သော အစီအစဉ်များနှင့် ဆာရာရစဗဲပြုလုပ်သော အစီအစဉ် များကြားတွင် သတို့သမီးနှင့် သတို့သားတို့အနေဖြင့် အခမ်းအနား အစီ အစဉ်တွေအကြောင်း ပြောစရာဆိုလို့ ရှိပါဦးတော့မလား...ဘယ်မှာ ပြောစရာ ရှိဦးတော့မှာလဲ။

အခမ်းအနားဖွင့် ဧည့်ခံပွဲကို ၁၉၀၅ ခု စိန့်ပက်ထရစ်နေ့တွင် နယူး ယော့မြို့ အရှေ့ ၇၆ လမ်း နှစ်အိမ်တွဲ အဆောက်အဦးတစ်ခု၌ ကျင်းပပြု လုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအိမ်တွင် ထမင်းစားခန်း နှစ်ခန်းပါဝင်၍ ထိုအခန်းနှစ်

ဆန်တို ဆွဲတံခါးများဖြင့် ပိုင်းခြားထားသဖြင့် လိုအပ်ပါက ထိုတံခါးများကို ဆောက်သို့တွန်းကာ အပိုနေရာလွတ်များကို ဖန်တီးယူနိုင်သည်။ ထိုအိမ်များ၏ အိမ်ထောင်ရှိပြီးသော အယ်လင်နာ၏ ဝမ်းကွဲအစ်ကိုတစ်ယောက်နှင့် ထိုသူ၏ မိခင်တို့ ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။ သတို့သမီးသည် သမ္မတကြီး၏ လိုက်ပါဆောင်ရွက်မှုကို ခံယူလျက် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်သည်။ သူမသည် သူမ၏ အဘွားဟောင်း ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အိစက်ညက်ညော့ရှ် ရေသီနားနှင့် ဆရပ်ဆယ်စာပန်ဖြင့် အနားကွပ်ထားသော အဖြူရောင် မင်္ဂလာဝတ်စုံရှည်ကြီးနှင့် ဆာရာရစဉ်ထံမှ လက်ဆောင်ပေးသည့် ပုလဲအစစ်များ စီခြယ်ထားသော လည်ကပ်ကော်လာတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားခဲ့သည်။ လတ်ထရော့ဆရောင်းကား လူပျိုရုံဖြစ်ပြီးလျှင် သိက္ခာတော်ရအင်ဒီကော့ ပီးဘော်ဒီက အခမ်းအနားကို ကျင်းပပေးလေသည်။

အခမ်းအနားကို တစ်အိမ်တွင် ပြုလုပ်၍ မုန့်ပဲသရေစာတို့ကို အခြားတစ်နေရာတွင် ကျွေးမွေးဧည့်ခံသည်။ ကျွေးမွေးဧည့်ခံခြင်းကို စတင်ပြုလုပ်လိုက်သည့်အချိန်တွင်ပင် သတို့သမီးနှင့် သတို့သားတို့သည် ပျော်ရွှင်မှုမျှတစွာ အပြုံးကို တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် ဖလှယ်ကြရသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ကိုချည်း သက်သက်ချန်ထားကာ မေ့မေ့လျော့လျော့ပြု၍ ဧည့်သည်များသည် ပျော်ရွှင်ရယ်မောတတ်သော သမ္မတကြီးထံ စုပြုံပိုင်ဆိုင်သွားကြပြီး အနောက်ဘက် တောရိုင်းဒေသတွင် သူ၏ စွန့်စားခန်းများအကြောင်း ဇာတ်လမ်းကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြောပြနေခိုက် အားတက်သော နားထောင်ကြလေသည်။ သူသည် သူရောက်သွားသည့် နေရာတိုင်း၌ ပြုပြင်သမှုကို အလိုအလျောက် မသိလိုက်မသိဘာသာ ဖွဲ့ယူသွားတတ်လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မင်္ဂလာကိတ်မုန့်ကို လှီးဖြတ်လိုက်ကြ၏။ သည် ဆောက်တွင်ကား အယ်လင်နာသည် ခရီးသွားဝတ်စုံကို လဲ၍ ဝတ်ဆင်ထား၏။ ဤအချိန်တွင် မစ္စတာနှင့် မစ္စမိဒ်လာနိုရုစဉ်တို့သည် ဟိုက်ပလ်ဒ်စ်တစ်ဝတ် ပျားရည်ဆမ်းကြရန် ထွက်ခွာနိုင်ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။ သူတို့သည် နယူးယော့သို့ ပြန်လာကြ၍ အနောက် စတုတ္ထ-ပဉ္စမလမ်းရှိ ဟိုတယ်ဝက်ဘီဇာတာတွင် အခန်းကလေးတစ်ခန်း၌ နေကြသည်။ ဆာရာရစဉ်က သူတို့နှင့်

နီးနီးနားနားတွင် ရှိနေရန်အတွက် ၂၀၀ မယ်ဒီဆင်ရိပ်သာလမ်း၌ အိမ်ကလေးတစ်ဆောင် ငှားရမ်းနေလေသည်။ ဇွန်လတွင် ဖရင့်ကလင်၏ စာသင်တန်းများ ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ဥရောပသို့ တကယ် မင်္ဂလာခရီးအစစ် ထွက်ခွာကြလေသည်။ ခမ်းနားသည့် ခရီးတစ်ခုပါပေ။

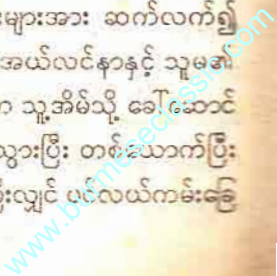
ထိုခရီးသည် အမှန်တကယ်ပင် ခမ်းနားသည့် ခရီးတစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ဖရင့်ကလင်အဖို့ သူ့ခြေထောက်အောက်၌ ရွှေလျားနေသော သင်္ဘောတစ်စင်း၏ ကုန်းပတ်ရှိနေရန်သာ လိုအပ်သည်။ ထိုနေရာ၌ သူသည် လွတ်လပ်မှု၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုအပြင် အချစ်ဖြင့်ထုံမွမ်းသော ဘဝတို့ကို ခံစားနေရလျက်ရှိသည်။ သူသည် ဦးခေါင်းကို အပေါ်ဘက် ခပ်မြင့်မြင့် စောင်းထားပြီး မျက်နှာကို လေတိုက်ခတ်ရာဘက်သို့ လှည့်ထားသည်။ ပင်လယ်သည် လမ်းခရီး၏ အများဆုံးအပိုင်း၌ ရေရဟတ်လည်ရန် ဆည်ထားသော ရေအိုင်ကဲ့သို့ ညင်သာချောမွေ့လှသည်။ ရှည်ကြာလှသော ရေလမ်းခရီးအတွင်း၌ သူတို့သည် လမ်းလျှောက်၍ စကားပြောရန်၊ ထိုင်၍ စကားပြောရန်၊ တစ်ဦးအကြောင်း တစ်ဦး သိရှိရန်နှင့် အတူတကွ ကြီးပြင်းခဲ့ရပုံတို့ကို အေးအေးလူလူ လေ့လာရန် အချိန်ကြာကြာ ရရှိခဲ့ကြသည်။

အယ်လင်နာ၏ ကလေးဘဝနှင့် ကြီးပြင်းခဲ့ခြင်းကား သူနှင့် ခြားနားသည်။ သူမ၏ ငယ်စဉ်ကဘဝသည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုနှင့် အထီးကျန်ဖြစ်မှုတို့ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေသည်။ သူမ၏အမေ အင်နာဟောလ်သည် နယူးယောက်မြို့၏ လူမှုအသိုက်အဝန်းတွင် အရေးပါသော မိသားစုတစ်ခုမှ ဆင်းသက်ခဲ့ပြီး အလွန်အမင်း ချောမောလှပသော အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ ဟောလ်မိသားစုဝင် အမျိုးသမီးအားလုံး ချောမောလှပကြသည်။ အယ်လင်နာ၏မိခင် စိတ်ပျက်အားငယ်ခဲ့ခြင်းကား သဘာဝကျပေသည်။ သူမတွင် ပထမဆုံးမွေးသော ကလေးသည် ရွက်ကြမ်းရေကျိုမိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရပြီး ကလေး၏ ရှေ့ဘက်ပိုင်း၌ အရိုးမပါရှိခဲ့ပေ။ သူ၏ဖခင်က ထိုကလေးကို ချစ်မြတ်နိုးသည်။ အယ်လင်နာသည် ထိုအဖြစ်အပျက်ကို သိရှိခဲ့၏။ သူမ၏မိခင်က ထိုသမီးကို 'အဘွား' ဟု ခေါ်သည်။ ကလေးက ပြုံးရယ်ခြင်းမရှိ၍ ထိုသို့ ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူမသည် အရှက်ရပြီး စိတ်က မလုံမလဲ ခံစားခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း သူမ၏ဖခင်ကမူ

ကြားပြီး သူ့မိတ်ဆွေများကိုပင် ပြသခဲ့သေးသည်။ သူမ၏ဖခင်သည် ပျော်
 နှင်တတ်၍ ရုပ်ရည်ချောမောသည်။ သူမသည် သူ၏ နွေးထွေးမှုနှင့် ချစ်ခင်
 ကြင်နာမှုအတွက် သူ့ကို အားကိုးခဲ့သည်။ အယ်လင်နာ အသက်ရှစ်နှစ်တွင်
 သူမ၏မိခင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သွား၍ သူမ၏ မိသားစုနေအိမ်ဘဝ
 စွက်စီးခဲ့ရသည်။ သူမနှင့် သူမ၏အစ်ကို ဟောလ်တို့အား သူတို့၏ အဘွား
 ထံသို့ ပို့ထားခံခဲ့ကြရသည်။ သူမ၏မောင်လေး အီးလီးယော့သည် သူမ၏
 ဇီဝနှင့် တစ်ချိန်တည်းလောက်တွင် ဆုံဆို့နာဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရသည်။
 အယ်လင်နာ ရင်ကျိုးခဲ့ရပြီး သူမ၏ဖခင်နှင့် ဝေးခဲ့ရသည်။ သူမ၏ဖခင်
 သည် အလွန်မှ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မြူးမြူးကြွကြွနေတတ်ပြီး ကလေးများအား
 ကျွေးမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းအတွက်လည်း ယုံကြည်ခံရပါလျက် ဤသို့
 ဖြစ်ရသည်ကို သူမ နားမလည်ခဲ့ပေ။ သူမသည် ဆောင်းရာသီတွင် နယူး
 ယော့မြို့ အနောက် ၃၇ လမ်းမှ ဟောလ်နေအိမ်တွင်နှင့် နွေရာသီတွင်
 ဖတ်ဆန်မြစ်ကမ်းရှိ တီဗိုလီမှနေအိမ်တွင် ပျော်ရွှင်အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်း
 သည့် သူလာရောက်မည့် အချိန်အခါများကို စိတ်ထက်သန်စွာ စောင့်စား
 ခဲ့သည်။

သူမ အသက် ၁၀ နှစ်မပြည့်မီမှာပင် သူမ၏ဖခင် ကွယ်လွန်သွားရှာ
 သည်။ ထိုသတင်းကို ကြားရသော သူမသည် အံ့ဩတုန်လှုပ်ခဲ့ရပြီး အချိန်
 ကြာမြင့်စွာပင် မယုံနိုင်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုနောက်တွင်ကား သူမသည်
 တဖြည်းဖြည်း အိပ်မက်နှင့် စိတ်ကူးယဉ်အတွေးကမ္ဘာထဲတွင် ခိုလှုံခဲ့ရလေ
 တော့သည်။

ဖရင့်ကလင်မှာကဲ့သို့ပင် သူမမှာလည်း မိသားစု နှစ်ဖက်စလုံးမှ
 ဆွေမျိုးအုပ်စုများရှိသည်။ ထိုဆွေမျိုးများအနက် ထူးဆန်းအံ့ဩစရာ
 အကောင်းဆုံးမှာ သူမ၏ ဦးလေးတော်သူ သီအိုဒိုဖြစ်လေသည်။ သူသည်
 ကွယ်လွန်သွားရှာသော သူ့အစ်ကို၏ သားသမီးများအား ဆက်လက်၍
 နှုတ်ခြည်မပြတ် ဂရုစိုက် စောင့်ကြပ်ပေးခဲ့သည်။ အယ်လင်နာနှင့် သူမ၏
 အစ်ကို ဟောလ်တို့အား အိုင်စတာပင်လယ်ကမ်းက သူ့အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်
 သွားလျှင် သူသည် မြင်းရထားဆီသို့ ပြေးထွက်သွားပြီး တစ်ယောက်ပြီး
 တစ်ယောက် ရင်အုပ်မကွာ ဆွဲယူခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် ပင်လယ်ကမ်းခြေ

သောင်ခုံပေါ်၌ သူတို့နှင့်အတူ ခုန်ပေါက်မြူးထူး ဆော့ကစားလျက် သူသည် သူ၏ တစ်နေ့တာအချိန်ကို စိတ်ပါလက်ပါ ကုန်လွန်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဤမင်္ဂလာခရီးကား ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့ နှစ်ဦးစလုံး အဖို့ တကယ့်အစစ်အမှန် လူကြီးဘဝကို နိဒါန်းပျိုးခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယခုအချိန်ကား သူတို့သည် လွတ်လပ်၍ သူတို့လုပ်ချင်သည့် အရာများကို လုပ်ရန်နှင့် သူတို့မြင်တွေ့ချင်သည့် နေရာများကို ကြည့်ရှုရန် မိမိတို့၏ အစီအစဉ်များကို ဖန်တီးလုပ်ဆောင်နိုင်ကြပေသည်။ သူတို့သည် အလွန် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာကောင်းသည့် အချိန်ကို ရရှိကြတော့မည်ဖြစ်သည်။

သူတို့မှာ ဆောင်ရွက်စရာ တာဝန်ဝတ္တရားတချို့တော့ ရှိသည်။ အိမ်သို့ စာရေးအစီရင်ခံရမည်။ ဆွေမျိုးများထံ ခေတ္တဝင်လည်၍ နှုတ်ဆက် ကြရမည်။ အင်္ဂလန်မှာ အယ်လင်နာသည် သူမ၏ ကျောင်းနေဖက် မိတ်ဆွေ ဟောင်းတချို့နှင့် မတွေ့ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ဝင်ရောက် နှုတ်ဆက် သတင်းမေးရန်ရှိသည်။ သူမ၏မိတ်ဆွေ ဂျိန်းရေဒ်သည် လန်ဒန်တွင် သူမ၏မိဘများနှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ဖရင့်ကလင်၏ ဒလာနို အဒေါ်တစ်ယောက်မှာ ပဲရစ်မြို့တွင်ရှိသည်။ သူတို့သည် သူမထံဝင်၍လည်း ဂါရဝပြုခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ပဲရစ်မှ အရူးထခြင်းများ ဆိုသော ရုပ်ရှင်ကိုလည်း သွားရောက်ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ ထိုကားထဲမှ ကချေ သည်တို့၏ မလုံတလုံ အဝတ်အစားများကြောင့် အယ်လင်နာသည် အံ့ဩ တုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်ကမူ အလွန် လူကြီးဆန်ပြီး ထိုကိစ္စမျိုး တွင် အလွန်မှ လောကအရေးနှင့် နှံ့စပ်ကာ သဘောထားကြီးလေဟန်ဆောင် ၍ ရယ်မောလေသည်။

သူတို့သည် ပြင်သစ်ပြည်မှ အီတလီသို့သွား၍ ဗင်းနစ်တွင် ရှုခင်း များကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုခြင်းနှင့် ပွန်ဒိုလာစီးခြင်းတို့ဖြင့် အံ့ဩပျော်ရွှင် စွာဖြင့် ၁၀ ရက်ကြာခဲ့ကြသည်။ အီတလီတွင် တစ်မြို့ပြီးတစ်မြို့ ဖြတ်သန်း သွားလာကြပြီးနောက် ဆွစ်ဇာလန်နှင့် ဩစတြီးယားတို့သို့ ဆက်လက် သွားရောက်ကြပြီးလျှင် ပဲရစ်နှင့် လန်ဒန်တို့သို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှ ကျွန်းစုတွင် ရှိနေကြခိုက် သူတို့လုပ်ဆောင်ချင်ကြသည့် ဒီးခြားတစ်ခုကို လည်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် စကော့တလန်ကိုဖြတ်၍ အနံ့

သည်လည်သွားလာခဲ့ကြသည်။ စိမ်းလန်း၍ တလိပ်လိပ်တက်နေသော
ထိုဆင်းဒေသများကိုဖြတ်၍ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် အကောင်းဆုံးခရီးကို သွားနေ
စဉ် သူတို့သည် စကော့လူမျိုးတို့၏ ပိတုန်းရောင် နက်မှောင်နေသည့်
ဆယ်ရီယာခွေးကလေး 'ဒပ်ဖီ' ကို ဝယ်လာခဲ့ကြသည်။ ထိုခွေးကလေးသည်
သူတို့ ပိုင်ဆိုင်ဖူးသည့် ပထမဦးဆုံး စကော့ခွေးမျိုးဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် လည်ပတ်ကြိုးတပ်ဆင်ပေးထားသော စကော့သားက
နှင့်အတူ ပျော်ရွှင်မှုတို့ဖြင့် ရွန်းရွန်းဝေလျက် စက်တင်ဘာလထိအောင်
ဆီ နယူးယော့သို့ ပြန်မရောက်ခဲ့ကြပေ။ အယ်လင်နာသည် ပင်လယ်ပြင်ကို
ဖြတ်သန်းသည့် အပြန်ခရီးတွင် အတော်ကလေး နေထိုင်မကောင်း ခံစား
ရသည်။ သူမသည် ပထမဦးဆုံးကလေးကို ဗိုက်ထဲ၌ သယ်ဆောင်နေရပြီ
ဖြစ်လေသည်။

သူတို့မရှိခိုက်တွင် ဆာရာရစဗဲကား အပျင်းထူပြီး အချိန်ဖြုန်းမနေခဲ့
ဘဲ သူမသည် အရှေ့ ၃၆ လမ်း အမှတ် ၁၂၅ တွင် သူတို့အတွက် အိမ်
တစ်ဆောင် ငှားရမ်းထားခဲ့သည်။ သူမ၏ ကိုယ်ပိုင် နယူးယော့မြို့နေအိမ်မှ
အနီးတို လမ်းတစ်လျှောက်စာ ဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်ကို ပရိဘောဂများဖြင့်
မျှော်မိ တန်ဆာဆင်ထားပြီး အစေခံများပင် ငှားရမ်းပေးထားခဲ့သည်။

'အမေ တကယ် စိတ်ကူးကောင်းတာပဲ အမေရယ်' ဖရင့်ကလင်က
ဆိုပြန်ပြောကြားလေသည်။ သူ့ဇနီးသည်မှာလည်း သူမအကြိုက် ကိုယ်ပိုင်
ဆွေဆွယ်မွမ်းမံပြုပြင်လိုမှုတချို့ ရှိလိမ့်မည်ကိုလည်း သူ နားလည်သဘော
ဆင်တင်ခဲ့သည်။

သူတို့သည် အိမ်သစ်တွင် အတည်တကျ အခြေချ နေထိုင်ခဲ့ကြ
သည်။ ဖရင့်ကလင်သည် ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်တွင် ဥပဒေသင်တန်းများ
ကို ပြန်တက်ခဲ့သည်။ ငယ်ရွယ်၍ အတွေ့အကြုံမရှိသေးသော အယ်လင်
နာသည် အကြံဉာဏ်အကူအညီများအတွက် သူမ၏ ယောက္ခမကိုပင်
အားကိုးအားထားပြုခဲ့ရလေသည်။ ၁၉၀၆ ခု မေလ ၃ ရက်နေ့တွင်
အလေးကို မွေးဖွားသည်။ မိန်းကလေးဖြစ်၍ သူမ၏ မိခင်အမည်ကို အစွဲ
ပြုကာ အင်နာအယ်လင်နာဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ထိုနေ့ရှာသီတွင်
အယ်လင်နာ၊ ဖရင့်ကလင်နှင့် ကလေးတို့သည် အားလပ်ရက် အနားယူချိန်

ကို ကမ်ပိုဘဲလိုတွင် ကုန်လွန်ကြ၍ ဆာရာရစဉ်မူကား ဥရောပသို့ သွားခဲ့သည်။ ကလေးသည် ဖျတ်လတ်လန်းဆန်းသော ပင်လယ်လေဖြင့် ပွင့်လန်းစေည်၍ ကြီးထွားတိုးတက်လာခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့သည် သမီးအား ဟတ်ဖ်မွန်း (၂) သင်္ဘောဖြင့် ရံဖန်ရံခါ ခရီးတိုရွက်ဖွင့်၍ ခေါ်သွားတတ်ကြသည်။

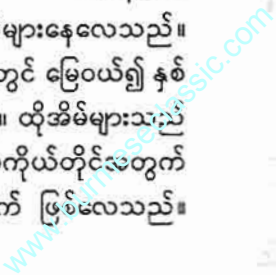
ဒုတိယဆောင်းရာသီကို နယူးယော့တွင် ကုန်လွန်၍ ပထမဆောင်းတုန်းကနှင့် များစွာတူလေသည်။ ဖရင့်ကလင်သည် သူ၏ ဥပဒေပညာလေ့လာမှုကို အပြီးသတ်ခဲ့သည်။ ဝတ်လုံစာမေးပွဲများလည်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သူ၏ အဆက်အသွယ်များကို အသုံးပြု၍ ဆောင်းဦးတွင် ဝေါလ်လမ်းမကြီး အမှတ် ၅၄ ၌ရှိသော ကာတာ၊ လက်ဒ်ယဒ်နှင့် မိလ်ဘန်းခေါ် ဥပဒေအကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီတွင် ဥပဒေထိန်းသိမ်းရေးအရာရှိအဖြစ် ရာထူးနေရာကို အခက်အခဲမရှိ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။

ဖရင့်ကလင်သည် တကယ့်လက်တွေ့ကျသော ဥပဒေပညာကို ဆက်၍ လေ့လာသင်ယူနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ စာသင်ခန်းများထဲ၌ လေ့လာသင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့ပြီးသော ဥပဒေပညာရပ်များထက်ပို၍ နောက်ထပ်လအနည်းငယ်ကြာမျှအတွင်း လေ့လာသင်ယူမှုသည် လူတို့၏ နေ့စဉ်ဘဝနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ အမှန်ပါပဲ အသစ်စက်စက် အတွေ့အကြုံမရှိသေးသော ဥပဒေထိန်းသိမ်းရေးအရာရှိကား လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်မဟုတ်သော ထူးထူးဆန်းဆန်း အလုပ်များလုပ်ရခြင်းကိုပင် ကျေနပ်ခဲ့ရလေသည်။ ကောင်တီမှတ်တမ်းထိန်းသိမ်းရေးအရာရှိရုံးသို့ စာချုပ်တစ်ခုကို လွှဲပြောင်းပေးရန်ကိစ္စ တိုင်တည်ချက်ကလေးတစ်ခုအား ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးရေးအတွက် ဒေသဆိုင်ရာ တရားခွင်သို့ တင်ပေးခြင်း။ သူသည် ဘယ်တုန်းကမှ မသိရှိခဲ့ဖူးသော လူအမျိုးအစားပေါင်းစုံနှင့် တွေ့ဆုံလာခဲ့လေသည်။ ပေါ့စလီယန်အကြောင်း မကြားဖူးသူများ၊ ပေါ့စလီယန်ကလပ်သို့ မဝင်ရောက်ရမှားကို ပူပန်ဖို့ဆိုတာ တော့ ထားလိုက်။ ၁၅ ဒေါ်လာ သို့မဟုတ် ၂၀ ဒေါ်လာလောက်နှင့်ပင် ချမ်းသာသူများ၊ တစ်ပတ်ရစ် အဟောင်းဆိုင်က ဝယ်ယူထားခြင်း ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည့် ဝတ်စုံတစ်စုံတည်းသာ ပိုင်ဆိုင်သော ယောက်ျားများ၊ အရပ်မြင့်မြင့်

အရပ်ပုပုလူများ၊ အသားမဲသူများ၊ အသားလတ်သူများ၊ ရေမိုးချိုး
 သန့်ရှင်းနေသူများ၊ ရေမိုးမချိုးရ၍ ညစ်ပတ်ပေကျသူများ အမျိုးမျိုး
 သူထံသို့ အမှုတစ်ခု ရောက်လာသည့်အခါတိုင်း သူ့မှာ ဒေသဆိုင်
 နိုင်ငံရေးနှင့် ထိတွေ့ဆက်စပ်သွားပြီး သူသည် တစ်မိဟောလ်၏ အကျင့်
 မြတ်ခြင်းမူများအား စောင်းငဲ့ကြည့်မိလေသည်။ နယူးယော့မြို့၏ နိုင်ငံရေး
 သည် ဟားဗတ်နှင့် ဟိုက်ပတ်တို့နှင့် ခြားနားလေသည်။ သို့သော်လည်း
 သူတို့ကို လှုံ့ဆော်ပေးရာတွင်ကား အတူတူသာဖြစ်သည်။ ဟိုက်ပတ်တွင်
 သူ့အင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သော လူထုလုပ်ငန်းများ၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများနှင့် မြို့
 ဆံတွင် အယ်လင်နာလုပ်ကိုင်ခဲ့သော လုပ်ငန်းများအားလုံးတို့ကို ဆက်စပ်
 ခြုံစမ်းသဘောပေါက်လာခဲ့သည်။

အယ်လင်နာရစဉ်ကား လက်ထပ်ပြီးနောက် နှစ်တချို့ကြာအောင်
 လူမှုရေးလုပ်ငန်းများတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။
 အကြောင်းမှာ သူမ၏ အချိန်အများစုကို ကလေးများ မွေးဖွားပြုစု စောင့်
 နှောင့်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်နေရ၍ ဖြစ်သည်။ ၁၉၀၇ ဒီဇင်ဘာ ၂၃ တွင်
 သူတို့၏ ဒုတိယကလေး မွေးဖွားသည်။ ထိုအချိန်၌ ဖရင့်ကလင်မှာ
 အဘဘလက်ဒ်ယဒ်နှင့် မိလ်ဘန်ကုမ္ပဏီနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်၍
 အနည်းငယ်မျှသာ ကြာသေးသည်။ ဒုတိယကလေးမှာ သားယောက်ျား
 ဖြစ်၍ သူတို့ အလွန်ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ကြပြီးလျှင် သူ၏ အဘိုးအမည်
 ထိုအစွဲပြု၍ ဂျိမ်းစ်ဟု အမည်ပေးကြသည်။ မွေးဖွားပြီး သုံးလေးလအတွင်း
 သူငယ်တို့သည် များစွာ သန်မာထွားကျိုင်းခြင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် သူ၏
 အဘများမှာ နွေဦးနှင့် နွေရာသီတို့တွင် ကမ်ပိုဘဲလိုနှင့် ဟိုက်ပတ်ထက်ပို၍
 ချီးမွမ်းပေး မသွားဖြစ်ခဲ့ကြပေ။

ထိုအတောအတွင်း မစွစ် ဆာရာရစဉ်မှာ သူမဘာသာ စီမံကိန်းတစ်
 ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရင်း အလုပ်များနေလေသည်။
 သူမသည် မင်ဟတ်တန်တွင်ရှိသော အရှေ့ ၆၅ လမ်းတွင် မြေဝယ်၍ နှစ်
 သုံးသုံး အိမ်တစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုအိမ်များသည်
 ၄၇ နှင့် ၄၉ တို့ဖြစ်၍ ပထမနံပါတ်သည် သူမကိုယ်တိုင်ဖွဲ့စက်
 ဖြစ်ပြီး ဒုတိယမှာ သူမ၏သားနှင့် သူ့မိသားစုအတွက် ဖြစ်လေသည်။

ဖရင့်ကလင်ကာ: နယူးယောက်မြို့တစ်ဝိုက်ရှိ သူ၏ လှုပ်ရှားတက်ကြွ ဆောင်ရွက်မှုများတွင်သာ စိတ်အာရုံ ဝင်စားလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများကို ဘယ်အမျိုးသမီးက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေး နေသည်ဟူသော အချက်ကို သတိမထားမိ၊ ဂရုလည်း မပြုမိခဲ့ပေ။ သို့ဖြင့် ဆောင်းဦးရာသီ ရောက်လာသောအခါ အိမ်သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြ သည်။

အိမ်သစ်သို့ရောက်၍ သူတို့၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ လျှောက်လှမ်းဝင် ရောက်သွားသောအခါ ဖရင့်ကလင်သည် သူ့ဇနီးအား မှန်တင်ခုံစားပွဲတွင် ထိုင်လျက် ဝမ်းနည်းပက်လက် နာနာကျည်းကျည်းဖြင့် ငိုကြွေးနေသည် ကို တွေ့ရလေသည်။

‘အလို ...ဘာဖြစ်တာလဲ’ သူက သိချင်၍ မေးလေသည်။

‘ကျွန်မကိုယ်တိုင် စီမံလုပ်ကိုင်ထားတာ မဟုတ်တဲ့အိမ်မှာ ကျွန်မ မနေချင်ဘူး’ သူမသည် ရိုက်ပြီးပြော၊ ပြောပြီးရိုက် ဖြစ်နေလေသည်။ ‘ဘာတစ်ခုမှ ကျွန်မ ဖြစ်ချင်တဲ့ ပုံစံမဟုတ်ဘူး’

သူသည် သူမဘေးတွင်ထိုင်၍ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစား၍ နှစ်သိမ့် နေလေသည်။ အနည်းငယ် နမောနမဲ့ဖြစ်သွားရသည့်အတွက်လည်း သူမနှင့် ရယ်စရာလုပ်၍ ပြောနေလိုက်သည်။ ထိုကိစ္စ ထားလိုက်ပါတော့။ သူမသည် တတိယကလေးမွေးဖို့ အခြေအနေ ရောက်လာနေလေပြီ။ သူမသည် ကလေး မွေးဖို့ သန္ဓေလွယ်သည့် အချိန်များတွင် အမြဲ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ ယင်းကိစ္စကြောင့် ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ကောင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ဖရင့်ကလင်အဖို့ကား သူ၏ မိသားစုနေထိုင်မှုဘဝကို လုံးဝ ကျေနပ် ရောင့်ရဲမှုရှိပေသည်။ သူသည် ခြေလှမ်းကျဲကျဲလှမ်း၍ အိမ်ထဲ ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်လုပ်ကာ ဒပ်ဖီနှင့် သူ၏ ၂ နှစ်ခွဲသမီးကလေး အင်နာအယ်လင် နာတို့နှင့် ဆော့ကစားလေ့ရှိသည်။ ညနေခင်းများတွင် မိတ်ဆွေများလို ခေါ်လာ၍ ညနေစာ အတူစားကြသည်။ မနက်ခင်းဆိုလျှင်ကား သူ့ကား က တစ်စုနီးစုနီးမြည်၍ သူ၏ရုံးခန်းသို့ ထွက်သွားလေသည်။

အခုဆိုလျှင် သူသည် ဥပဒေထိန်းသိမ်းရေးအရာရှိများကြားတွင် ဩဇာညောင်းသည့် အရည်အချင်း ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးရှိသူ ဖြစ်နေလေပြီ။

ထိုရာတကာမှာ သူသည် သတ်မှတ်ချိန်ထက်စော၍ အောင်မြင်ပြီးမြောက်
သည်ချည်းဖြစ်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း အခြားသူများက
သူသည် ဥပဒေပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဘဝကို သိပ်ပြီး
အလေးအနက်ထားခြင်းမရှိဟု ယူဆကြသည်။

‘အို...ကျွန်တော် အမြဲတမ်း ဥပဒေပညာနဲ့ အသက်မွေးမှာမဟုတ်
ပါဘူး’ သူက ရယ်လားမောလား ပျော်ပျော်နေသေခဲ အမူအရာမျိုးဖြင့် သူတို့
ထံ ပြောပြလေသည်။

‘တစ်နေ့ကျရင် ကျွန်တော် သမ္မတ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

ထိုရာထူးတွင် သူတို့ဆွေမျိုးတစ်ဦး ရှိနေ၍ ထိုပြက်လုံးသည်
ဆင့်တော်၍ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော ပြက်လုံးဖြစ်လေသည်။ အလားတူ သူလည်း
ထိုရာထူးကို ဆက်ခံနိုင်အောင် ဆက်လက်ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရန် ရည်ရွယ်
ချက်ရှိသည်ဟု သူတို့ကို အခိုင်အမာ ပြောကြားလိုက်ရာ ရောက်ပေသည်။
ထိုအခါအနေဖြင့် ပြည်နယ်လွှတ်တော်၊ ထိုနောက် လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်
ကြီး၊ ထိုနောက် နယူးယောက်ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ ထိုမှ အိမ်ဖြူတော်
ဝန်ကြီး

၁၉၀၉ ခု မတ်လတွင် တတိယကလေးကို အယ်လင်နာရစဗဲ ဓွေး
ဖွားလေသည်။ ဖရင့်ကလင်ဒီလာနိုရစဗဲ (ဂျူနီယာ)ဟု အမည်မှည့်ခေါ်
သည်။ ဆောင်းဦးရာသီ မတိုင်မီထိ မိသားစုတစ်ခုလုံး အားလုံး အဆင်ပြေ
ချောမွေ့ခဲ့ကြသည်။ ဆောင်းဦးရာသီ ရောက်သောအခါတွင်ကား ကလေး
သုံးဦးတုပ်ကွေးမိ၍ ဖျားကြပါတော့သည်။ အင်နာအယ်လင်နာနှင့် ဂျိမ်းစ်
ထို့ကား ပြန်လည်၍ သက်သာလာကြသည်။ သို့သော်လည်း အက်မ်ဒီ၊ အာရ်
အမည်တူ ရှစ်လအရွယ် သားကလေးမှာ ပြန်လည်သက်သာလာခြင်းမရှိဘဲ
ပျောက်ဆုံးတွင် ဆုံးပါးသွားခဲ့ရသည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချား စိတ်ထိခိုက်
ကြေကွဲခဲ့ကြရသော မိဘများနှင့် မိတ်ဆွေများက အလောင်းကို ဟိုက်ပတ်
သို့ ယူဆောင်သွားပြီး စိန့်ဂျိမ်းစ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း သုသာန်တွင် မြှုပ်နှံ
သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြသည်။ မိဘများမှာ ဤကဲ့သို့ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ကလေး
ထို သူတို့ ယခုကဲ့သို့ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ခဲ့ကြပေ။
သူတို့သည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ အလုပ်အကိုင်အပေါ်မှာသာ ပို၍ ပြင်းပြင်းထန်ထန် အာရုံစူးစိုက်ထားခဲ့၍ ထိုကိစ္စမှ အတော်ပင်စိတ်သက်သာ ရာ ရလာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မကြာမီ ဆောင်းရာသီရောက်လာသောအခါ အယ်လင်နာသည်လည်း နှစ်သိမ့်မှု ရလာသည်။ သူမသည် နောက်ထပ် ကလေးတစ်ယောက် မွေးဖွားရန် အခြေအနေ ရှိလာပြန်သည်။

ယခုအချိန်အထိ ဖရင့်ကလင်၏ စိတ်ဝင်စားမှုများကား မိမိဘဝနှင့် ပတ်သက်သည့် ဦးတည်ချက်လမ်းကြောင်းတစ်ခုတည်းတွင် ရှေ့ဆောင်နေ ခဲ့သည်။ ဟားဗတ်တွင် ကျောင်းတက်စဉ် စောစောပိုင်းကာလမှစ၍ သူသည် နိုင်ငံရေးဘက်တွင် တဖြည်းဖြည်း ဉာဏ်ရည်တိုးတက်လာခဲ့သည်။ သမ္မတ ရာထူးကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ ရယ်စရာ သောစရာ ပြောခဲ့ခြင်းမှာ အမှန်စင်စစ် ပြက်လုံးထုတ်နေခြင်းသက်သက်ကား မဟုတ် ပေ။ သို့သော်လည်း သူ့အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ၏ အယူအဆ သဘောလမ်း ကြောင်းနှင့် တစ်ထေရာတည်းတူအောင် သူလိုက်လုပ်သွားမည်ကား မဟုတ် ပေ။ သူ့သား ကွယ်လွန်သွားသည့် ဆောင်းရာသီမှာပင် ဖရင့်ကလင်သည် ဥပဒေရေးရာ ဗဟုရအလုပ်ကိစ္စများက သူ့အား ဒွတ်ချက်စံကောင်တီနှင့် ဒီမိုကရက်ပါတီခေါင်းဆောင်နှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုဆွေးနွေးဖြစ်သွားခဲ့ သည်။ ယင်းသို့ စပြောဖြစ်ရာမှ ပြောစရာအကြောင်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာကာ ဆက်၍ ဆွေးနွေးခဲ့ကြရာမှ မကြာမီ သူ့အား ကိုလံဘီယာ ပွတ်နမ်နှင့် ဒွတ်ချက်စံကောင်တီများပါဝင်သော ခရိုင်နယ်မြေကို ကိုယ်စား ပြု၍ ပြည်နယ်အထက်လွှတ်တော်သို့ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ပါမည်လားဟု မေးလာကြလေသည်။ ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီက အလွန်အလေးသာနေ သည့် ဒေသတွင် ထိုကိစ္စများ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သည့် အရာတစ်ခုသာဖြစ် သည်။ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကို ကိုယ်စားပြု၍ အထက်လွှတ်တော်အတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူတိုင်းပင် နိုင်ခြေမရှိခဲ့ပေ။

ရုစမ့်ကား သက်သောင့်သက်သာပင် စိတ်ပြောင်းသွားခြင်းမရှိပေ။ အနိုင်မရနိုင်ကြောင်းသိလျက်တောင်မှ သူသည် ရွေးကောက်ပွဲ အမည်စာရင်း တင်သွင်းခြင်းကို သေချာပေါက် လက်ခံနိုင်ပေသည်။ သူ့ပါတီအတွက် ဤအလုပ်ကို သူ အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ပါလျှင် အနာဂတ်မှာ ရွေး

ဆောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရေးအတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် အခြေအနေကို ရရှိနိုင်သည်။ အကြံဉာဏ်ကောင်း နည်းလမ်းကောင်းတွေရှိပြီး အားလပ်ချိန်နှင့် စွမ်းရည်သတ္တိရှိသူများအနေဖြင့် မိမိတို့၏ အချိန်များကို ဖြည့်သူလူထုအား အလုပ်အကျွေးပြုသည့် လုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်သင့်သည်ဟု သူ့ဖခင်က မကြာခဏ ပြောကြားခဲ့သည်။

အခက်အခဲသည် ခလုတ်ကန်သင်းတစ်ရပ်ကား ရှိ၏။ ရုစဉ်ဆွေမျိုး စုဝင်တို့သည် မတူခြားနားသော ပါတီများတွင် ပါဝင်နေကြသော်လည်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လေးလေးနက်နက် သစ္စာရှိကြသည်။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် ထိုယ်စားလှယ်လောင်းဖြစ်လာရန် အလားအလာရှိသော ဖရင့်ကလင်က ဝါရှင်တန်တွင်နေထိုင်သော သီအိုဒိုရစဉ်၏ညီမ အန်တီဘိုင်အား မကြာမီက နှုတ်ခွာယူခဲ့သော ရီပတ်ဘလစ်ကင်သမ္မတအနေဖြင့် ရုစဉ်မိသားစုတစ်ဦးက ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကို ကိုယ်စားပြု၍ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံမည်ဆိုလျှင် မည်သို့ သဘောထားမည်ဆိုသည်ကို သိရှိရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်သည် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ၏ ထိုက်လှိုက်လှဲလှဲ အားပေးမှုကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ဖြင့် ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရုစဉ်သည် အခြားနေရာများကိုထက် သူများစွာ ပိုမိုနှစ်သက်သဘောကျသော ကမ္ဘာကြီး၏အရေးပါသည့် ထောင့်စွန်းနေရာ ဟတ်ဆန်မြစ်ဝှမ်းသို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် အကောင်းဆုံး မဲဆွယ်စည်းရုံးမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့သည်။ ဟိုက်ပတ်တွင် သူနှင့်အတူ သူ့ကလေးနှစ်ယောက်နှင့် သူ့အမေတို့ရှိသည်။ အယ်လင်နာ ထား နယူးယော့မြို့တွင် ဆက်လက်ရှိနေပြီး နောက်ထပ် ကလေးတစ်ယောက်မွေးရန် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။ ၁၉၁၀ ခု စက်တင်ဘာလ ၂၃ တွင် အီလီယော့ကို မွေးသည်။

အယ်လင်နာ ထူထူထောင်ထောင် သွားသွားလာလာနှင့် သူ မိန့်ခွန်းပြောသော အစည်းအဝေးများသို့ မတက်ရောက်နိုင်မီ အချိန်ကြာမြင့်စွာ တလင်သူ၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလှုံ့ဆော်ရေးလုပ်ငန်းမှာ ခရီးရောက်နေခဲ့သဖြင့် ရာသီအလိုက် ပေါ်ထွက်လာကြသော နိုင်ငံရေးသမားများမှာ သူ ငုတ်ငုတ်နစ်နစ် နှစ်မြုပ်၍ လုပ်ပုံကို မြင်ရသောအခါ အလွန်အံ့ဩနေကြသည်။ သူသည်

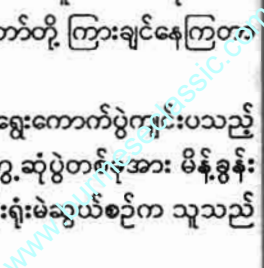
ဆလင်ဒါပုံ မဲဆွယ်နယ်လှည့်ကားနှစ်စီးကို ပိုင်ရှင် ဒရိုင်ဘာနှင့်တကွ ငှားရမ်းပြီးလျှင် အခြားသော ဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ နှင့်အတူ စတင်ထွက်ခွာပြီးလျှင် ကောင်တီသုံးခုအတွင်းရှိ မြို့တိုင်းရွာတိုင်းသို့ရောက်အောင် ခရီးလှည့်လည်လေသည်။

သူ၏ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ရယ်ရယ်မောမော တက်တက်ကြွကြွရှိနေသော စိတ်ဓာတ်ယုံကြည်မှု အားလုံးသို့ ကူးစက်သွားသည်။ သူသည် စိတ်ပျော်ရွှင်၍ ဟာသပြောခြင်းကို နှစ်သက်မြတ်နိုးရုံမက ဉာဏ်ပညာ ထူးချွန်ထက်မြက်၍ ရုပ်ရည်လည်း ချောမောလှပသူ ဖြစ်သည်။ အသက် ၂၉ နှစ် မပြည့်သေးသော်လည်း သူ၏ လယ်ယာပြဿနာများနှင့်ပတ်သက်သော ဗဟုသုတကြောင့် လယ်သမားများ၏ အထင်ကြီးလေးစားမှုကို ခံရလေသည်။ သူသည် ဤတစ်ခုတည်းသော ဒေသကြီးအတွင်း၌ သူကိုယ်တိုင် လယ်သမားတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူ့ရှေ့မှ စံနမူနာပြသွားသော သူ့ဖခင်အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ မဲဆန္ဒရှင်များသည် သူတို့၏ အလုပ်ခွင် အဝတ်အစားများဖြင့်ပင် သူဆွေးနွေးပြောဆိုသော မြေဆီလွှာများ၊ ပန်းသီးအထွက်များ၊ ဈေးကွက်များ၊ သစ်တောကာကွယ်ထိန်းသိမ်းရေးများအကြောင်းတို့ကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်ခဲ့ကြလေသည်။

သူသည် တက်ဒီ မဟုတ်သည့် အကြောင်းကို ပြက်လုံးအများအပြား ပြောခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင် လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်က သူ့အား 'ခင်ဗျားက တက်ဒီမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ခင်ဗျား သွားကိုမှ မပြဘဲ' ဟု ပြောလေသည်။

အခြားတစ်ကြိမ်တွင် သူက ပရိသတ်အား 'ကျွန်တော်က စကားပြောကောင်းသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။' 'ခင်ဗျားဟာ ရုစမဲ့ဆိုတဲ့ အပြောကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ အဲဒီအယူအဆအတိုင်းသာ တွန့်တော် တို့ကို မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောပါ။ ကျွန်တော်တို့ ကြားချင်နေကြတာလည်း အဲဒါပါပဲ'

သူသည် မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှုအား ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပသည့် နေ့မတိုင်မီ တစ်ရက်ကမှပင် ဟိုက်ပတ်တွင် တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုအား မိန့်ခွန်းပြော၍ နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။ စတင်လှုံ့ဆော်စည်းရုံးမဲဆွယ်စဉ်က သူသည်

အပြောကောင်းတစ်ဦး မဟုတ်ခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း ရွေးကောက် ပွဲတွင်နေ့ ခဲပေးမှုများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါတွင်ကား သူသည် ရွေးချယ်ခံ ကိုယ်စား ထွက်တစ်ဦးဖြစ်လာရန် လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကောင်းစွာ ရောက်ရှိနေခဲ့ လေပြီ။

ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်များကြောင့် ရွေးချယ်ခံ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းကို ဝင် အံ့ဩစိတ်လှုပ်ရှားသွားစေခဲ့သည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် အတိုက်အခံ ချီဝတ်ဘလစ်ကင်ကိုယ်စားလှယ်လောင်းအား ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကို ကိုယ် စားပြု၍ အနိုင်ရခဲ့ပြီး အခြားသော ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ၏ ရှေ့မှ ခြားနေခဲ့လေသည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော ၃၂ နှစ်ကာလအတွင်း အဆိုပါ ခရိုင်မှ ပထမဆုံး ဒီမိုကရက် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ဖြစ်လေသည်။ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်မှာ နယူးဘိုးလ်မိသားစုဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

မစ္စစ်ရစဉ်ကား အယ်လ်ဘာနီမြို့ ပြည်နယ်လမ်း အမှတ် ၂၄၈ တွင် ငှားထားသော အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့လေသည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ် ထလည်း အမှတ် ၅၄ ဝေါလမ်းမကြီးရှိ သူ၏ စာရေးစားပွဲမှ ဆီးနိတ်လွှတ် တော်ထဲမှ စားပွဲသို့ ရွှေ့ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ဆာရာရစဉ်က ရက်အနည်း ထပ်ကြာအောင် သူတို့နှင့်အတူနေ၍ အနေကျအောင် ကူညီဆောင်ရွက်ပေး ခဲ့သည်။ အယ်လ်ဘာနီမှအိမ်တွင် ပထမဆုံး ဆောင်ရွက်ရသော လူမှုရေး ဘာဝန်ဝတ္တရားကား အထက်လွှတ်တော်အမတ် ရစဉ်၏ မဲဆန္ဒရှင်များ အတွက် နှစ်သစ်ကူးနေ့ ဧည့်ခံပွဲတစ်ရပ် ကျင်းပပြုလုပ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်လေ သည်။

အခန်း (၅)

အယ်လ်ဘာနီမှ ဝါရှင်တန်သို့

ရွန်းရွန်းဝေ၍ ယုံကြည်မှုပြည့်နေသော လူငယ်အထက်လွတ်တော်
 အမတ်နှင့် သူ၏ဇနီးတို့သည် နှစ်သစ်ကူးနေ့တွင် လာရောက်ကြသူများအား
 လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့ကြလေသည်။ သူသည် ဧည့်သည်များကြား၌ ကျက်သရေရှိ
 စွာ လှုပ်ရှားသွားလာနေစဉ် သူ၏ လှပသော ဘဲဥပုံမျက်နှာသည် အခုတွင်
 ပင် နယူးဂျာစီပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံထားရ
 သော ဒီမိုကရက်တစ်အမတ် ဝုဒရီဝီလ်ဆင်နှင့် အတော်ပင် တူလေသည်။

ချစ်ခင်စွဲမက်ဖွယ်ရာ အထက်လွတ်တော်အမတ်သစ်အနေဖြင့်
 အထက်လွတ်တော် ခန်းမဆောင်ထဲ၌ လှုပ်လှုပ်ရွရွနှင့် အမတ်များကြားတွင်
 ပျောက်ကွယ်နစ်မြုပ်သွားမည်ကား မဟုတ်။ သူသည် မဲဆန္ဒရှင်များက သူတို့
 လိုချင်သော အချက်များကို သူ့အား ဆွေးနွေးပြောပြထားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။
 ထိုလိုအပ်ချက်များနှင့် အညီဖြစ်သော မူဝါဒများအတိုင်း သူ လိုက်နာ
 လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားရန် သူ့မှာ ရည်မှန်းချက် ထားရှိပေသည်။ သူသည်
 သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်ဟု သူသဘောရဆုံးဖြစ်သော အချိန်များ၌
 ဆီးနိတ်ခန်းဆောင်ထဲတွင် မိန့်ခွန်းပြောရန် ခွန်အားအပြည့်ဖြင့် ထလေသည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူ့အား ရေပန်းစားလော့က်အောင်
 အနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားစေမည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာ
 သည်။ သူသည် နယူးယော့မြို့တွင် တန်ခိုးကြီးနေသော တမ်နီဟောလ်

ယန္တရားအား ဆန့်ကျင်သည့် တိုက်ပွဲကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့လေသည်။ နယူး
 ယော့ပြည်နယ်မှ ပြည်ထောင်စု အထက်လွှတ်တော်အမတ်များအနက် တစ်ဦး
 အတွက် ရာထူးသက်တမ်းကာလသည် ကုန်ဆုံးခဲ့သည်။ လက်ရှိ တာဝန်
 ထမ်းဆောင်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်မှာ ရီပတ်ဘလစ်ကင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း
 ထိုခေတ်အခါက ပြည်ထောင်စု အထက်လွှတ်တော်အမတ်များကို ပြည်နယ်
 ဥပဒေပြုလွှတ်တော်များက ရွေးချယ်တင်မြောက်ရသည်။ နယူးယော့ ဥပဒေ
 ပြုလွှတ်တော်တွင် လူများစုမှာ ဒီမိုကရက်များဖြစ်၍ နောက်လာမည့် အထက်
 လွှတ်တော်အမတ်မှာ ဒီမိုကရက်တစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုသည်ကို မည်သူ့ကို
 ချွဲ ပြောပြရန်မလိုပေ။ ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲမှာ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွင်း
 တွင်ဖြစ်၍ မြို့နှင့်တော၊ အဟောင်းနှင့်အဟောင်း ပြိုင်ဆိုင်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။
 တစ်မနိက ဝီလျံရှိဟန်ကို ထောက်ခံကြောင်း ကြေညာလေရာ ဖရင့်ကလင်
 ဒလာနီရစဗဲကလည်း ရှိဟန်၏ ရန်သူ အက်ဒွပ်အမ်ရှက်ပါဒ်ကို ထောက်ခံ
 ၍ လှုံ့ဆော်စည်းရုံး မဲဆွယ်လေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သည့် ပုဂ္ဂလိက အောင်
 မြင်မှုတစ်ရပ်အဖြစ်သို့ တိုးတက်စုစည်းဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ပါတီက
 သူ့အား ရဲရင့်သတ္တိရှိ၍ အကြောက်တရားကင်းရုံမက ဉာဏ်ပညာစူးရှထက်
 မြက်ပြီး သူ၏ နက်ရှိုင်းမှုများအား လိုအပ်သည့်အခါမှသာ ထုတ်ဖော်ပြသ
 ဖုံတို့ကို တွေ့ရှိလာခဲ့သည်။ သူတို့ရွေးချယ်တင်မြောက်ခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆ
 ခဲ့ကြသော ဖော်ရွေ၍ ပျော်ပျော်နေတတ်သော ထိုလူဘယ်မှာလဲ။ သူသည်
 သတင်းပတ်များနှင့်ချီ၍ ကြာအောင် ဥပဒေပြုလွှတ်တော်အား ရှေ့မတိုး
 နောက်မဆုတ်ဖြစ်စေခဲ့ပြီး၊ တပ်မနိက လိုက်လျောအလျော့ပေး၍ အောင်မြင်
 နှုတ်မိပင် စေ့စပ်အပေးအယူပြုလုပ်၍ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းတစ်ဦးကို ရွေး
 ချယ်ခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဗဲ၏ နာမည်ကား ယခုအခါ တိုင်း
 ပြည်နှင့်ဆိုင်သော သတင်းတွင်ထည့်သွင်းဖော်ပြခံရလျက်ရှိလေပြီ။ အ
 ကြောင်းမှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနှံ့အပြားရှိ နိုင်ငံရေးသမားများမှာ
 စာနိခိုးအင်အားကြီးမားသော အင်ပါယာစတိတ်တွင် ဘာတွေဖြစ်ပျက်သလဲ
 ဆိုသောအချက်ကို အမြဲမပြတ်စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေခဲ့ကြ၍ ဖြစ်လေသည်။
 သို့သော်လည်း တစ်မနိနှင့်နပန်းသတ်ပွဲမှာ ပြီးဆုံးမသွားသေးပေ။ သူက

ကျားကို ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်အောင် လုပ်ထားရုံသာရှိသေးသည်။

ဤစောစောစီးစီး အောင်မြင်မှုကြောင့်ပင် သူသည် ပြည်နယ်အထက် လွှတ်တော်ထဲတွင် အလွန်ဩဇာကြီးလာသော်လည်း ငြိမ်သက်ရပ်တန့်မနေပဲ ဟတ်ဆန်မြစ်ဝှမ်းသစ်တောများအား မပျက်စီးအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ရေးအတွက် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးဆောင်ရွက်ပြန်လေသည်။ သူသည်သစ်ပင် များအား သစ်ပင်ဆိုသည့်အဖြစ်နှင့်ပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးလှသည်။ သူငယ်စဉ် ကာလက ဤသစ်ပင်များကြားတွင် လှည့်လည်သွားလာရင်း ငှက်အမျိုး သစ်များတွေ့တိုင်း လိုက်လံဖမ်းဆီးခဲ့ဖူးသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာတစ်လျှောက် သူသည် သဘာဝတရား၏ ဘက်ညီချိန်ကိုက်မျှတမှုအတွက် သစ်ပင်များ မည်မျှအရေးကြီးပုံ၊ ကြွေကျသွားသောသစ်ရွက်များကြောင့် မြေဆီလွှာကို မြေဩဇာဘယ်လောက်ကြွယ်ဝတိုးများလာစေပုံ၊ သစ်ပင်များက မြေဆီလွှာ အတွင်းရှိ ရေငွေ့အစိုဓာတ်ကို မည်သို့ထိန်းသိမ်းပေးပုံ၊ သစ်ပင်များကြောင့် အအေးဓာတ်ကိုရရှိပြီး မိုးတိမ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေကာ မြစ်ဝှမ်းဒေသ၌ မိုးရွာ ချပုံတို့ကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့သည်။ အကယ်၍ သစ်လုပ်ငန်းအကျိုးစီးပွား တစ်ခုတည်းကို ကြည့်ပြီး အမြော်အမြင်ရှိရှိရွေးချယ်ခြင်းလည်း မပြု၊ ပြန် လည်ပြုစုပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးခြင်းလည်းမရှိပဲ အားလုံးကို ခုတ်ပစ်နေခြင်းအား ခွင့်ပြုထားမည်ဆိုပါက ပေါများကြွယ်ဝ၍ စိမ်းလန်းစိုပြေကာ မြေဩဇာ ကောင်းမွန်သည့် မြစ်ဝှမ်းဒေသသည် မြေဆီလွှာများ တိုက်စားပြိုပျက်ခံရ ပြီး လွင်တီးခေါင်ဖြစ်လျက် အသုံးမဝင်သည့် ကျတ်တီးမြေဘဝသို့ ရောက် သွားပေလိမ့်မည်။

သူသည် သူ၏ကိုယ်ရေးအရာရှိအား သူ၏လုပ်ငန်းနှင့် စာပေးစာ ယူဆက်သွယ်မှုတို့ကို အချိန်ရသမျှ မနားမနေလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်စေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝှမ်းလုံးအပြင် အခြားတိုင်းပြည်များနှင့်ပါ ဆက်သွယ်၍ အထူးအရေးတကြီးသဘောထား၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ ခန့်မှန်းသွားလာခြင်းများနှင့် ပြည်ပနိုင်ငံများနှင့်ပါ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှုများ ကြောင့် သူ၏အမေရိကနှင့် နိုင်ငံတကာရေးရာ အယူအဆများသည် အခြား သူများထက် ပို၍ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းခဲ့လေသည်။ ထိုပြင်လည်း သူနှင့်အခြား ရှေ့နေနှစ်ဦးတို့သည် အမှတ် ၅၂ ဝေါလ်စထရီတွင် မာဗင်၊ ဟူးကားနှင့်

ရစဉ်အမည်ရှိ အစုစပ်ဥပဒေအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။

သူသည် သူ၏အိမ်ထောင်နှင့်ပတ်သက်သော အလုပ်များကိုလည်း အားလပ်အောင် လုပ်ကိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် အယ်လ်ဘာနီတွင် သူသည် အစည်းဝေးများနှင့် ကွန်ဖရင့်များကို မကြာခဏကျင်းပသည်။ မြို့ပြင်ထွက် ထာကြသည့် ဧည့်သည်များအတွက် အိပ်ခန်းအပိုများကိုလည်း ထားရှိပေးသည်။

အယ်လ်ဘာနီ၌ နေထိုင်ရသည့်ဘဝကို သူ့ဇနီးပျော်ရွှင်ကျေနပ်လျက် နှိမ့်သည်ကို သူသတိပြုမိလေသည်။ ယင်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် လူမှု ဆက်ဆံရေးအရ တိုးတက်မှုမှန်သမျှကို သူမဆက်လက်စိတ်ပါဝင်စားလျက် ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ပိုင်းမှာ သူ့မိခင်သည် ဟိုက်ပတ်နှင့်နယူးယော့ တို့သို့ ပြန်သွားပြီးခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ သူနှင့် အယ်လ်လင်နာ အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်မှာ ခြောက်နှစ်ကြာခဲ့ပေပြီ။ ယခုအချိန်၌ သူမအနေဖြင့် ပထမဆုံးအကြိမ် ကိုယ့်အိမ်ထောင်ကို ကိုယ်တိုင်ဦးစီးအုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဧည့်သည်များအား ဧည့်ခံရခြင်း၊ ကော်မတီ အစည်းအဝေးများတွင် အကျွေးမွေးများဖြင့် တည်ခင်းပြုစုခြင်းတို့အား သူမ နှစ်သက်သဘောကျခြင်းတို့ကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပင် ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ငန်းများအား သူမဘာသာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လုပ်ကိုင်ရခြင်းသည် သူမအဖို့ ယခင်ကထက်ပို၍ မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှုရှိလာခဲ့လေသည်။ သူမသည် နိုင်ငံရေးကို အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားတတ်လာလျက်ရှိသည်ကို သဘောပေါက်၍ သူသည် ကျေနပ်ဝမ်းသာခဲ့ရလေသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဉ်သည် သူ၏မိသားစုအား နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ချစ်မြတ်နိုးခဲ့လေသည်။ သားသမီးများ တဖြည်းဖြည်းကြီးပြင်းလာကြပြီး နားလည်သဘောတတ်သည့်အရွယ်သို့ ရောက်လာခြင်းကြောင့် သူလည်း သားသမီးများအတွက် ပို၍ပို၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုရလာခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုလည်း သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးတွင် သူပထမဦးစားပေးချစ်မြတ်နိုးသော အရာကား အနုန်တကယ်ပင် နိုင်ငံရေးဖြစ်ပြီး နိုင်ငံရေးအရ ထိုးထွင်းသိမြင်မှုနှင့် ဉာဏ် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိမှုတို့ကား သူ၏အကြီးမားဆုံးထူးချွန်မှုများပင်ဖြစ်သည်။

သူ၏နိုင်ငံရေးထိုးထွင်းသိမြင်နိုင်စွမ်းသည် ၁၉၁၁ ခုနှစ်က နယူးဂျာစီပြည်နယ်နှင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဝီလ်ဆင်ထံသို့ ရောင်ခြည်ထိုးလျက်ရှိသည်။ လူအများအပြားတို့က ဝီလ်ဆင်အား သမ္မတဖြစ်နိုင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အရည်အသွေးအကျင့်သိက္ခာရှိသူအဖြစ် ရည်ညွှန်းပြောဆိုလျက်ရှိကြသည်။ သူ့အား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်တင်မြောက်ကြပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် ဝီလ်ဆင်သမ္မတဖြစ်ရေးကလပ်များ ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။ သမိုင်းစာအုပ်များအား အငမ်းမရဖတ်ရှုသူ ရစမဲ့သည် ဝုဒရိုဝီလ်ဆင်ရေးသားခဲ့သော အမေရိကန်သမိုင်းကျမ်း ၅ တွဲနှင့် ဆောင်းပါးတို့အများအပြားတို့ကို ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပြီး ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးနေခဲ့ပေပြီ။ ဝီလ်ဆင်သည် ဉာဏ်ပညာကြီးမားသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတစ်ဦးအနေဖြင့် သူ၏ အရည်အချင်းကို နယူးဂျာစီပြည်နယ်တွင် တွေ့မြင်သိရှိနေရပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သူ့အားကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျတွေ့မြင်လိုလှသည်။ ထို့ကြောင့် ဆောင်းရာသီအတောအတွင်း၌ သူသည် နယူးဂျာစီပြည်နယ်သို့ ခရီးထွက်ခဲ့ပြီး အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဝီလ်ဆင်ထံ အလည်တစ်ခေါက်သွားရောက်ခဲ့လေသည်။

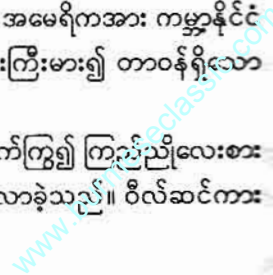
အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား တန်ဖိုးကြီးမြင့်၍ ခမ်းနားထည်ဝါသည့် ပရိဘောဂအခင်းအကျင်းများကြားတွင် လုံးဝသက်သောင့်သက်သာရှိပြီး အရေးပါ၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ထိပ်ထိပ်ကြိပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ အာလ္လာပသလ္လာပစကားလက်ဆုံကျနိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အား အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၏ ရုံးခန်းထဲသို့ ခရီးဦးကြိုပြု၍ ခေါ်ဆောင်သွားသောအခါ သူသည် တုန့်ခနဲ နှိမ့်ချရိုကျိုးသွားသကဲ့သို့ ခံစားမိလိုက်လေသည်။ ပရင်စတန်တက္ကသိုလ်၏ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်းကား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ့်ကြည်မှုရှိသော လူငယ်များနှင့်ပြောဆိုဆွေးနွေးသည့်အခါတွင် မိမိကိုယ်ကို လုံးဝထိန်းထိန်းချုပ်ချုပ်နှင့် နေသားတကျရှိခဲ့သည်မှာ သိသာပေသည်။

နောက်ဘက်တွင် သားရေဖုံးစာအုပ်များတင်ထားသော စာအုပ်စင်များရှိ၍ သူ၏မဟော်ဂနီစာရေးစားပွဲကြီး၏ နောက်တွင်ထိုင်လျက်ရှိသော ဝီလ်ဆင်သည် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ကြားဖူးသမျှအနက် အလှပဆုံးစကားလုံးများကို ရွေးချယ်သုံးနှုန်း၍ ပြောလေသည်။ ဝီလ်ဆင်သည် အသက် ၅၅ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း အရပ်သွယ်သူဖြစ်၍ အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင်

နုနုယံပုံရသည်။ သူ၏ မျက်လုံးများမှာ သူ၏အနားကွပ်မပါ လက်မနှင့် ထိညှိုးဖြင့် ဖိညှပ်ထားသော မျက်မှန်ကိုဖောက်၍ သံမဏိရောင်ထနေသည်။ သူ၏ထင်ရှားပေါ်လွင်သော မေးရိုးများမှာ သံတုံးသံခဲကဲ့သို့ မာကျောကြံ့ခိုင်ပုံရသည်။ သူ၏မျက်နှာသည် ကျကျနနပြုံးနေသော သဘောမရှိ။ သူသည်တစ်ခုတည်းသော ပြည်နယ်ကိုအုပ်ချုပ်နေခြင်းထက်များစွာ ပိုမိုကြီးကျယ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို ထုတ်ဖော်ပြသလျက်ရှိသည်။ “လွတ်လပ်မှု” ဆိုသော စကားလုံးသည် ပစ္စတာဝီလ်ဆင်အတွက် အလွန်ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော အဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင်လျက်ရှိသည်။

သူက လွတ်လပ်မှုသစ်ဆိုသည့်အကြောင်း၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အစိုးရအား လူအနည်းငယ်၏လက်မှ လွတ်မြောက်စေပြီး ပြည်သူလူထုအား တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ အာဏာနှင်းအပ်ရမည်ဆိုသောအကြောင်းတို့ကို ဆွေးနွေးပြောဆိုလေသည်။ “နိုင်ငံအများတို့က ဤနနယ်ပျိုမြစ်သော တိုင်းပြည်သည် ၎င်း၏နနယ်ပျိုမြစ်၍ မထိခိုက်မပျက်စီးသေးသော အင်အားဖြင့် ဘာတွေလုပ်ဆောင်လိမ့်မည်ဆိုသောအချက်ကို ရင်တမမဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ကား ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်အားတောင့်တင်း၍ ကြံ့ခိုင်မှုရှိသည်ဆိုသောအချက်ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားရန်မှအပ အခြားပြောစရာမရှိပေ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့အား အင်အားတောင့်တင်းကြံ့ခိုင်လာအောင် ဘယ်အချက်က ဖန်တီးပြုလုပ်ပေးခဲ့သလဲ။ လူသန်းပေါင်းများစွာတို့၏ ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ဂုဏ်ယူကြွားဝါတတ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်ခြင်းလည်း မရှိသော ထိုသူတို့၏ ပင်ပန်းခက်ခဲစွာ ဆုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော အလုပ်၊ ယင်းကား ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်၏ဂုဏ်ရောင်ပြောင်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး၊ ဘယ်မိသားစုမှ၊ ဘယ်ဒေသမှ၊ ဘယ်လူမျိုးထံမှ တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်များ ပေါ်ပေါက်လာတော့မည်ဆိုသည်ကို ဘယ်သူမှ ကြိုတင်နိမိတ်ဖတ်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိပါ။” သူသည် အမေရိကအား ကမ္ဘာနိုင်ငံများ မိသားစု၏ ယုံကြည်စိတ်ချရပြီး အင်အားကြီးမား၍ တာဝန်ရှိသော အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတစ်ခုအဖြစ် ရှုမြင်ခဲ့လေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွ၍ ကြည့်ညှိလေးစားစွာပြည့်ဖြင့် နယူးယော့သို့ အလျင်အမြန်ပြန်လာခဲ့သည်။ ဝီလ်ဆင်ကား

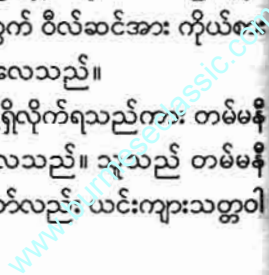

အတွေးအခေါ်အမြော်အမြင်ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေတကား၊ သူသည် သူ့ဘဝအား သူ့စံနမူနာပြုသော အရာများအတွက် ပေးလှူသွားမည့် လူစား မျိုးပေတကား။ သူ၏ကြီးမြတ်သော မျှော်မှန်းချက်ကား ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး တည်း။ သူသည် စစ်ကိုအမှတ်ရနိုင်သေးသူ မဟုတ်လား။ သူ့မိသားစုမှာ ကျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ ဩဂတ်စတာတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ ဖခင် သည် ပြည်တွင်းစစ်ကာလက ပထမပရက်စဘီတရီယန်ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ၏ ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ပရဝဏ်အတွင်း ရှိ သုဿန်မြေအား ပြည်ထောင်စုအကျဉ်းသားများအတွက် သစ်လုံးခံတပ် အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည်။ စစ်ပွဲပြီးဆုံးချိန်တွင် ဝိလ်ဆင်သည် အသက် ၉ နှစ်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်၍ စစ်အတွင်းမြင်တွေ့ခဲ့ရသည်တို့ကို နားလည်သဘော ပေါက်မှတ်မိနိုင်လောက်သည့်အရွယ် ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ စစ်ပွဲအတွင်း ရိက္ခာမလုံလောက်ခြင်းနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း၊ စစ်တပ်များချီတက်သွား ကြခြင်းနှင့် လူအများအပြားတို့ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ကြခြင်းတို့ကို ဝိလ် ဆင်မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး ကောင်းစွာလည်း အမှတ်ရနေလေသည်။

“ဝိလ်ဆင်ဟာ ပြည်ထောင်စုရဲ့ သမ္မတကြီးဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဖြစ်သင့် တယ်လို့လည်း ကျွန်တော်ထင်တယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ပါတီခေါင်း ဆောင်များအား တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောပြလေရာ အများအပြား က သူ့အယူအဆကို သဘောတူခဲ့ကြသည်။

ဝိလ်ဆင်သမ္မတဖြစ်ရေးစည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှုမှာ ပြည်ထောင်စုတစ်ဝှမ်း လုံးတွင် အရှိန်ကောင်းလျက်ရှိနေလေပြီ။ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဝိလ်ဆင်ကိုယ် တိုင်လည်း တိုင်းပြည်အနှံ့သို့ ခရီးထွက်၍ လူစုလူဝေးများအား မိန့်ခွန်း ပြောကြားလျက်ရှိစဉ် ဖရင့်ကလင်ရစဗဲသည် အခြားသူများနှင့်အတူ နယူး ယော့ပြည်နယ် ဝိလ်ဆင်ကွန်ဖရင့်ကို ဖွဲ့စည်းရန် လုပ်ဆောင်ပြီးလျှင် လာမည့် အမျိုးသားဒီမိုကရက်တစ်ညီလာခံအတွက် ဝိလ်ဆင်အား ကိုယ်စား ဩသည့်ကိုယ်စားလှယ်များကို စုရုံးသိမ်းသွင်းလေသည်။

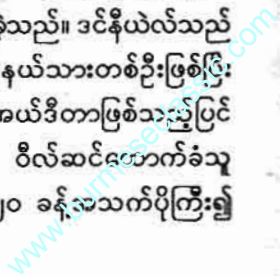
ချွတ်ချင်းဆိုသလို အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်တွေ့ရှိလိုက်ရသည်ကား တစ်မနိ အဖွဲ့က ဝိလ်ဆင်အား ဆန့်ကျင်ခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ သူသည် တစ်မနိ အဖွဲ့အားပြဿနာတစ်ရပ်တွင် အနိုင်ရထားခဲ့သော်လည်း ယင်းကျားသတ္တဝါ

သည် ခါတိုင်းလိုပင် အင်အားကြီးဆဲဖြစ်သည်။ ၎င်း၏ဩဇာသည် နယူး
 ဘော့ပြည်နယ် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအပေါ် လွှမ်းမိုးထားခဲ့သည်။ ၁၉၁၂
 ခု ဇွန်လတွင် ဘောလတီမိုးမြို့၌ ညီလာခံကျင်းပသည့်အခါ နယူးယော့
 ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် အိုဟိုက်အိုပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဂျပ်ဆင်ဟာ
 နှစ်အတွက် အစုတစ်စုအဖြစ် အာမခံကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ ညီလာခံမတိုင်မီ
 သီတင်းပတ်များအတွင်းက ဝီလ်ဆင်၏ အခွင့်အလမ်းများမှာ အလွန်အမင်း
 သာလှသည်မဟုတ်ပေ။ ချိန်ခွင်လျှာသည် ကံကောင်းလော၊ ကံဆိုးလော
 သောအချာမပြောနိုင်သည့် အခြေအနေရှိသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဝီလ်ဆင်အား အမည်တင်သွင်းခွင့်ရရန်
 မိတ်အားထက်သန်နေဆဲဖြစ်ပြီး သူနှင့်အယ်လင်နာတို့သည် ဘောလတီမိုး
 သွင် အိမ်တစ်ဆောင်ငှားလိုက်ကြသည်။ ထိုကြောင့် မျက်နှာစုံညီအစည်းအ
 သမားကို အချိန်နှင့်အမျှလက်လှမ်းမီသွားပြီးလျှင် ထိုအစည်းအဝေးများ
 စတင်မိပြင်းထန်သည့် အစီအစဉ်များကို ချမှတ်လုပ်ဆောင်ရန်လည်း အချိန်
 ရှိလေသည်။

ရစဉ့်သည် ညီလာခံကော်မိတီတစ်ခုမှတစ်ခုသို့ အရှိန်အဟုန်ပြင်း
 ပြင်းတူးပြောင်းသွားလာရင်း ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်
 ဆောင် လူအများအာရုံစိုက်ခြင်းကိုခံခဲ့ရသည်။ သူသည် အရပ်အမောင်း
 ဆောင်း၍ ရုပ်ရည်ချောမောပြီး စွမ်းအားကြီးမားသော ဝုဒ်ရိုဝီလ်ဆင်အတွက်
 ဆုံးမစွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် လူအများကသတိပြုမိ
 ကြသည်။ နယူးယော့ပြည်နယ်မှ လွတ်လပ်သောသတင်းစာများ၏ အယ်
 ဒီတာတချို့မှာ သတင်းဌာနသို့ဝင်ရောက်ရန် လက်မှတ်အခက်အခဲရှိနေ
 သည်ဟု ကြားရသောအခါ သူသည် ထိုဌာန၏အကြီးအကဲ ဂျိုးဇက်ဖတ်
 ဒင်နီယဲလ်ထံအလျင်အမြန်သွားရောက်၍ ဆွေးနွေးပြောဆိုရာမှ သူတို့နှစ်ဦး၏
 အရေးကြီး၍ ထာဝရချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုလည်း အစပြုခဲ့သည်။ ဒင်နီယဲလ်သည်
 သူ့ခွန်ထင်ရှားသော မြောက်ကာရိုလိုင်းနားပြည်နယ်သားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး
 နယူးယော့နယ်အင်အော့ဘာဇားဗားသတင်းစာ၏ အယ်ဒီတာဖြစ်သည့်ပြင်
 အမျိုးသားကော်မိတီလူကြီးနှင့် အားထားရသည့် ဝီလ်ဆင်ပေးကမ်းခံသူ
 ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ထက် နှစ် ၂၀ ခန့်လောက်ပိုကြီး၍

အသင့်အတင့်တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ရှိပြီးလျှင် ဆံပင်တိုတိုနှင့်ဖြစ်သည်။ နယူးယော့ ပြည်နယ်မှ ထူးချွန်ထက်မြက်၍ အသက်ငယ်ရွယ်သော အထက်လွှတ်တော် အမတ်၏ ထူးကဲသောသတ္တိနှင့် တက်တက်ကြွကြွလျင်လျင်မြန်မြန်လှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်ချက်များကြောင့် သူ့အားလုံးဝနှစ်သက်သဘောကျခဲ့လေသည်။ ထိုနှစ်ဇွန်လနောက်ဆုံးပတ်အတွင်း ညီလာခံပူးတွဲလုပ်ငန်းများကြောင့် သူတို့ သည် ထပ်ဖန်တလဲလဲအတူတကွအလုပ်လုပ်ခွင့်ရခဲ့ကြသည်။

ဇွန်လဆိုသည်မှာ ဘောလတီမိုးတွင် ပူအိုက်၍စိုထိုင်းသော ရာသီဥတု ဖြစ်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်၊ စီးကရက်နှင့်ဆေးတံသောက်သူရာပေါင်းများစွာ တို့ဖြင့် ပြည့်ကျပ်လျက်ရှိသော ညီလာခံခန်းမဆောင်သည် အိုက်စပဲပူလောင် လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဖရင့်ကလင်ဒလာနိုရစဗဲကား ခမ်းခမ်းနားနား ထည်ထည်ဝါဝါရှိလှသည်။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ တစ်ခါတစ်ရံညလုံးပေါက် အစည်းအဝေးများ၏ တိုးမြှင့်လာနေသော တင်းမာပြင်းထန်လာမှုနှင့် လှုပ် ရှားတက်ကြွမှုတို့ကြောင့် သူ၏သွေးခုန်နှုန်းကို မြန်စေသည်။ သူ၏မျက်လုံး ကျားကား ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုဖြင့် တောက်ပလျက်ရှိသည်။ ဝီလ်ဆင်ဖြစ်ရ မည်။ ဖြစ်ခဲ့ပြီပဲလေ။

ဤကား တစ်နိုင်ငံလုံးရွေးကောက်ပွဲတွင် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အနိုင် ရနိုင်ခဲ့သော နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်သည်။ နိုင်မှာပေါ့ ထိုမတိုင်မီ သီတင်းတစ်ပတ် ကမှပင် ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီသည် ချီကာဂိုမြို့အားကစားရုံကြီးအတွင်း ၌ ကျင်းပပြုလုပ်သော ၎င်းတို့၏ ညီလာခံတွင် ထက်ခြမ်းကွဲသွားခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ရီပတ်ဘလစ်ကင်ညီလာခံသည် ဒီမိုကရက်များက ၎င်းတို့ ဇာသာ ထိုညီလာခံကို မစီစဉ်ခဲ့လျှင်လည်း ပို၍အကောင်းဖက်သို့ ပြောင်း လဲလာစရာမရှိပေ။ အိုဟိုင်အိုပြည်နယ်မှ သမ္မတဝီလျံဟိုးဝဒ်တပ်ဖွဲ့အား တဖန်ထပ်မံ၍ လိုလားကြသော ကွန်ဆာဗေးတစ်များနှင့် တပ်ဖွဲ့မတိုင်မီက အိမ်ဖြူတော်တွင် ရှစ်နှစ်ကြာမျှ သမ္မတတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးသော သီအိုဒို ရုစဗဲအားပြန်၍ အမည်တင်သွင်းလိုကြသော ပရိုဂရက်ဆစ်များအကြား ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ညီလာခံတတိယနေ့တွင် တပ်ဖွဲ့အရွေးခံမည့်အချက် ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်နေသော အစ်ကိုကြီးတက်ဒီအရေးနိမ့်၍ ညီလာခံမှထွက်ခွာသွားသည်။ ယခုတော့

သူက သူ့ကိုယ်ပိုင်တတိယပါတီတစ်ရပ် ထူထောင်ဖွဲ့စည်းရန် ပြောဆိုဆွေးနွေးလျက်ရှိသည်။ ဒီမိုကရက်များကမူကား ဖွဲ့ပါစေဟု ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စွာ ဆွတ်လင့်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၁၂ ခု ဇွန်လ ၂၄ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ဘောလတီမိုး၌ တရားဝင်ချက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးကျင်းပခိုက် ညီငယ်ဖရင့်ကလင်ကား သူ့အနေဖြင့် ပဏာမရွေးချယ်ပွဲများအားလုံးနှင့် နောက်ဆုံးအဆိုပြုမှုများနှင့် ထောက်ခံသော မိန့်ခွန်းများထိ အမှန်တကယ်ဖြတ်သန်းကျော်လွှားနိုင်မည်လောဆိုသည်ကို မပြောတတ်အောင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ အမည်တင်သွင်းခြင်းများကို ကြာသပတေးနေ့ထိ မဆောင်ရွက်ရသေးပေ။ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းရှစ်ဦးအား ပြိုင်ကွင်းတွင် နေရာချပေးထားသည်။ ပထမမှာ အဲလ်ဘားမားပြည်နယ် အထက်လွတ်တော်အမတ် အော်စကာအန်ဒါဝုဒ်၊ ထို့နောက် မစ်ဆူရီပြည်နယ်မှ ချမ်ပဲကလပ်၊ သူသည် အောက်လွတ်တော်ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ဖြစ်သည်။ တစ်ဦးစီသည် ကြာမြင့်စွာ သဘာပေးခြင်းခံကြရသည်။ အစည်းအဝေးသည် ညလုံးပေါက်ကြာမည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ နံနက် ၂ နာရီထိ နယူးဇာလီပြည်နယ် ကမ်ဒင်မှ ဂျန်ဒဗလျူဝက်စ်ကော့သည် ဝီလ်ဆင်အား အမည်တင်သွင်းရန် မထွက်ပေါ်လာသေးပေ။ ဆက်လက်လုပ်ရသည့် သရုပ်ပြခြင်းကလည်း နာရီဝက်ကြာသည်။

ညီလာခံသည် နောက်ဆုံးတွင် သောကြာနေ့၌ ပထမအကြိမ် လျှို့ဝှက်မဲပေးစနစ်ဖြင့် စတင်မဲပေးခြင်းကို ပြုလုပ်ကြသည်။ ရလဒ်မှာ ကလပ် ၄၄၀၂၊ ဝီလ်ဆင် ၃၂၄၊ ဟာမ္မန် ၁၄၈၊ အန်ဒါဝုဒ် ၁၁၇၂ အသီးသီးဖြစ်ပြီး ညွှန်လူများက နောက်မှဝေးဝေး ခွာ၍လိုက်ကြသည်။ ပွဲမှာ ကလပ်နှင့် ဝီလ်ဆင်တို့အကြားတိုက်ပွဲဆိုသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ တစ်ယောက်ယောက်က သုံးပုံနှစ်ပုံမဲရရှိရမည်ဖြစ်လေသည်။ တောက်လျှောက် ၉ ဦးကို အမည်စာရင်းခေါ်၍ စစ်ဆေးသည်။ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ များများစားစားတိုးတက်သူမရှိ။ ထိုနောက် နယူးယော့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ပြောခွင့်ရသူ မတ်တတ်ရပ်၍ ထိုမဲအုပ်စုကြီးကို ကလပ်အား ထောက်ခံသည် ဆက်သို့ ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ တစ်မနီအဖွဲ့ပေပဲ။

ဖရင့်ကလင်ရစဉ်အဖို့ ခုတော့ သူ့ဘဝ၏ငယ်ရွယ်နုပျိုမှုနှင့် လုံ့လ

ဝိရိယစွမ်းအား တစ်စမကျန်နှင့်၊ သူ၏ နိုင်ငံရေးပင်ကိုယ်အရည်အချင်း၏ အစအနတိုင်းအပြင် အလားတူ အခြားသော ဝိလ်ဆင်ထောက်ခံသူတို့၏ အားကိုလိုအပ်လျက်ရှိလေပြီ။ နယူးဂျာစီတွင် စောင့်ဆိုင်းနေသော ဝိလ်ဆင်ကမူ သူ့နာမည်ကို ပြန်လည်ရပ်သိမ်းချင်နေလေပြီ။ သို့သော်လည်း သူ့အတွက် လုပ်ကိုင်ပေးနေသူများကမူကား ထိုစကားကိုကြားကြလိမ့်မည်မဟုတ်။ ရုစဉ်သည် ဘောလတီမိုးရှိ ဝိလ်ဆင်ဌာချုပ်ထံသို့ ပြေးဝင်သွားလိုက် ပြေးထွက်လာလိုက်၊ ထိုမြို့တွင်ရှိသော ၎င်း၏အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလိုက် ပြေးထွက်လာလိုက်၊ ကွန်ဖရင့်များနှင့် ကန့်လကာနောက်ကွယ်မှ လူစုများ ထံသို့ ပြေးဝင်သွားလိုက် ပြေးထွက်လာလိုက်နှင့် ပျာယာခတ်အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။

အယ်လင်နာရုစဉ်လည်း အစည်းအဝေးတချို့သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အဖြစ်အပျက်အတော်များများမှာ ကန့်လကာနောက်ကွယ်၌ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းများဖြစ်၍ ထိုဖြစ်ရပ်အားလုံးကို သူမနားလည်သဘောပေါက်မှုမရှိခဲ့ပေ။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကလည်း သူမအား ရှင်းပြထားရန် အချိန်မရခဲ့၍ နောင်မှရှင်းပြမည်ဟု ကတိပြုထားခဲ့ရသည်။

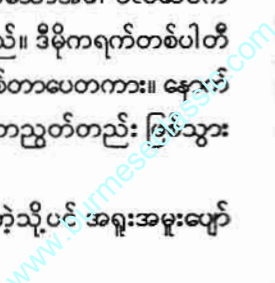
“ကျွန်မတို့က မောင့်ကိုတွေ့ရဖို့ဆိုတာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်နေပြီ။ မောင့်မှာလည်း ကျွန်မတို့သားအမိတွေနဲ့ ဆုံတွေ့ဖို့ကို မဆိုထားနဲ့ သတိရအောက်မေ့ဖို့တောင်အနိုင်နိုင်ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်မကလေးတွေကို ခေါ်ပြီး ကမ်ပိုဘဲလိုကို ပြန်တာကောင်းလိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ ညီလာခံပြီးသွားတဲ့အချိန်ကျမှ မောင် ကျွန်မတို့နဲ့လာတွေ့ပါတော့” နောက်ဆုံးတော့ အယ်လင်နာက ထုတ်ဖော်ပြောရလေတော့သည်။

သူလည်း သဘောတူလိုက်ပြီးလျှင် ပူအိုက်၍မီးခိုးအူနေသော ဌာနချုပ်နှင့်အစည်းအဝေးခန်းမသို့ သုတ်ခြေတင်၍ ပြန်သွားလေသည်။ ဒီရေသည် ဝိလ်ဆင်ဘက်သို့ လှည့်ပြောင်းလာပြီဖြစ်၍ သူသည် ထိုနေရာတွင်ပင် အသက်ရှူရပ်သွားမတတ် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရက်အတော်ကြာအောင် နေခဲ့ရသည်။ အခြားပြည်နယ်များမှ ပါတီလူကြီးများက ၎င်းတို့နှင့်အပြိုင် ကြီးပမ်းသော တမ်မနီအဖွဲ့အား သိသိသာသာစိတ်ဆိုးကြသည်။ အမည်စာရင်းတစ်ခုပြီးတစ်ခုခေါ်သည်။ လျှို့ဝှက်မဲပေးမှု ၂၆ ခုမြောက်သို့ရောက်

သောအခါ ကလပ်က ၄၆၃၂ မဲရရှိ၍ ဝီလ်ဆင်က ၄၀၇၂ မဲရရှိကြသည်။ အရေးမပါသော ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ နှုတ်ထွက်သွားကြပြီး တန်းစီထားသော အဆင့်များကို ပိတ်ပစ်လိုက်သည်။ တစ်မနီအဖွဲ့ဝင်များနှင့် ဝီလ်ဆင်လုပ်သားများတို့သည် စကြိုများပေါ်တွင်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုယ်စားလှယ်များကြားတွင်သော်လည်းကောင်း မပြောင်းမလဲခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ အလုပ်လုပ်၍ ဆွေးနွေးပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ညီလာခံကို တနင်္ဂနွေနေ့သို့ ဆွဲဆိုင်းလိုက်သောအခါ ကိုယ်စားလှယ်လောင်းနှစ်ဦးစလုံးက ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ်ဖြစ်နေသောအခြေအနေကို အဆုံးသတ်သွားစေရန် ရုပ်သိမ်း ဆင်ကြရမည်ကဲ့သို့ပုံရှိသည်။

သို့ရာတွင် မဲခွဲဆုံးဖြတ်သည့်အခါ ဝီလ်ဆင်ဖက်သို့ တဖြည်းဖြည်း တစ်သမတ်တည်း ဦးတည်လာခဲ့သည်။ လျှို့ဝှက်မဲ ၁၅ ခုမြောက်ပေးပြီး သွားသောအခါ ကလပ်အဖို့ အကျဘက်သို့ စတင်လာခဲ့သည်။ တနင်္လာနေ့ တစ်နေ့လုံး လျှို့ဝှက်မဲပေးကြသည်။ ဇူလိုင်လ ၂ ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဝီလ်ဆင်က ဦးဆောင်သည့်ဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသည်။ လေးဆယ့်နှစ်ကြိမ်မြောက် လျှို့ဝှက်မဲပေးသောအချိန်တွင် သူက ၄၉၄ မဲရ၍ ကလပ်က ၄၂၀ မဲရနေသည်။ ဝီလ်ဆင်ထောက်ခံသူများကား သွေးရူးသွေးတမ်းအခြေအနေသို့ ဆိုက်လုမတတ်ဖြစ်နေလေပြီ။ ထိုမဲပေးပြီးသောအခါ ကြီးမားသော အီလီနွိုက်စ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ဝီလ်ဆင်ဘက်သို့လှည့်ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဆန်းနီးယားတို့ကလည်း မကြာမီတစ်သဘောတည်းလိုက်လုပ်လာခဲ့ကြသည်။ လေးဆယ့်ခြောက်ခုမြောက် လျှို့ဝှက်မဲပေးသောအခါ အယ်လ်ဘားဘားက ရေပန်းစားနေသော ဝီလ်ဆင်အဖွဲ့နှင့်ပူးပေါင်းလာခဲ့ပြီး အလားတူ ဝင် အိုဟိုင်အိုကလည်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ညီလာခံကား အကြီးအကျယ် ပြင်းထန်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးချုပ်လိုက်သောအခါ ဝီလ်ဆင်က ၅၅၀ မဲရရှိပြီး ပါတီ၏ သမ္မတလောင်းဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ဆောင်ပွဲခံရေးအတွက် လိုက်လုပ်ပေးခဲ့ရသည့် တစ်နှစ်တာပေတကား။ နောက်ဆုံး လျှို့ဝှက်မဲတစ်မဲကြောင့် ညီလာခံသည် တညီတညွတ်တည်း ပြီးသွားခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အခြားသူအားလုံးကဲ့သို့ပင် အရူးအမူးပျော်

ရွှင်ခဲ့သည်။ ခြေကုန်လက်ပန်းလည်း ကျသွားခဲ့သည်။ မျက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးခန်းထဲတွင် သီတင်းတစ်ပတ်ကျော်ကြာခဲ့ပြီး ထိုကာလအတွင်း အိပ်ချိန်ပင်မရသလောက်ဖြစ်ပြီး အစာလည်းကောင်းကောင်းမစားလိုက်ရပေ။ သူသည်အပြေးအလွှားသွား၍ အယ်လင်နာထံ ကြေးနန်းပို့သည်။

ဒီနေ့လယ်က ဝီလ်ဆင်ကို သမ္မတလောင်းအဖြစ်အဆိုပြုလိုက်ပြီ မောင့်ရဲ့မပီမပြင်အစီအစဉ်များက သိပ်ကောင်းအလွန်ကောင်း၍ အောင်ပွဲခံလိုက်ပြီ.....ဖရင့်ကလင်

ကမ်ပိုဘဲလိုသင်္ဘောဆိပ်ကမ်းသို့ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ခုန်တက်ရောက် ရှိသွားသောအခါ သူသည် ဝမ်းသာပီတိတို့ဖြင့် ရွန်းလဲ့တောက်ပလျက်ရှိသည်။ သူသည် ခြောက်နှစ်အရွယ်သမီးကြီး အန်နာအား ဦးခေါင်းဖြင့် တိုး ဝှေ့ပြီးနောက် လေးနှစ်ခွဲအရွယ်သားဖြစ်သူ ဂျိမ်းစ်ကို လေထဲသို့ မြောက်တင်ပြီးလျှင် နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော သားငယ် အီလီယော့အား ပခုံးပေါ်တင်၍ အိမ်အရောက်သယ်ဆောင်သွားလေသည်။

နိုဝင်ဘာလထဲတွင်ကား သူကိုယ်တိုင်ပြန်လည်အရွေးခံရရေးအတွက် အချိန်အခါရောက်လာပေတော့မည်။ သူယခင်က တစ်ခါမျှ မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှု မလုပ်ခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် သူမဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှုတွေ လုပ်တော့မည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြေညာလေသည်။ သူလုပ်ဆောင်ခဲ့သမျှအရာရာတိုင်းကား ပြည်နယ်အတွင်း၌ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီတစ်ခုလုံး အင်အားတောင့်တင်းခိုင်မာလာရေးသာဖြစ်လေသည်။

“မောင် အရင်ဆုံး ဘာမျှမလုပ်ပဲ အနားယူမှဖြစ်မယ်” အယ်လင်နာက သူ့အားပြောလေသည်။ ထိုစကားကို သူမသည် အလေးအနက်သဘောထား၍ ပြောကြောင်းကို သူမ၏လေသံဖြင့် သူခန့်မှန်းနိုင်သည်။

အနားယူခြင်းဆိုသည်မှာ ဟတ်ဖ်မွန်း (၂) သင်္ဘော တက်မကျင်ပေါ်တွင် လက်တင်ပြီးလျှင် ဆောင်းဦးရာသီ၌ မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးဇုန်စိတ်ကူးတွေးတောလျက် ဖန်ဒီပင်လယ်အော်ရေပြင်ပေါ်တွင် လျှပ်ပြေး၍သွားနေခြင်းကို ဆိုပေသည်။ ယင်းသည် အေးမြလန်းဆန်းသော ဧရာထဲတွင် ရေကူးရင်း ရေပေါ်တွင် ပက်လက်မျှောကာ လွင့်မျောနေကြသော မိုးတိမ်များကို ရှုစားလျက် ဆောင်းဦးတွင် ရွေးကောက်ပွဲမဲဆွယ်စည်းရုံးလှုပ်ရှား

ရေး အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲနေခြင်းဟုလည်း အဓိပ္ပာယ်ရသေးသည်။ ထို
ဗုဒ္ဓမက ထမင်းစားစားပွဲတွင် ဝိုင်းထိုင်ကာ ညနေခင်းအေးအေးလူလူ စား
ကောင်းသောက်ဖွယ်တို့ကို စားသောက်ရင်း ဇနီး၊ မိခင်၊ ဧည့်သည်မိတ်ဆွေ
များနှင့်အတူ ဆောင်းဦးမဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးလုပ်ငန်းအကြောင်းများ
ထို ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းဟုလည်း ဆိုလိုသေးသည်။

“ကိုယ်တို့ ဒီနှစ်စောစောပြန်ကြရမယ်” သူကလေးလေးနက်နက် မှတ်
ချက်ပြုလိုက်သောအခါ အယ်လင်နာက သဘောတူလေသည်။

ဟိုက်ပတ်သို့ သူတို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက် မစ္စတာနှင့်မစ္စစ်ရစဉ်တို့
သည် နယူးယော့က သူတို့၏အိမ်ကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရန် သွားကြသည်။
အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် အနည်းငယ်ရာသီဥတုကိုက်သလို ခံစားရပြီးလျှင် ထိုညနေ
မှာပင် သူအဟုတ်ဖျားလေတော့သည်။

နောက်နေ့မနက်တွင်ကား သူသည် တကယ်ပင်ဒုက္ခဆင်းရဲခံစားရ
လေသည်။ မစ္စစ်ရစဉ်က ဆရာဝန်ခေါ်၍ပြသော်လည်း ဆရာဝန်ကပါ ရက်
အတော်ကြာအောင် ဘာရောဂါဆိုသည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်ပဲဖြစ်ခဲ့သည်။
နောက်ဆုံးတွင် မစ္စတာရစဉ်အား ဖိစီးနှိပ်စက်နေသော ဝေဒနာမှာ အူရောင်
ငန်းဖျားရောဂါဟု စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသည်။ ခင်ပွန်းသည်အား ပြုစုစောင့်
ရှောက်ရင်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာသည်ဟု ခံစားလာမိရင်းက မစ္စစ်ရစဉ်အား
လည်း ထိုရောဂါစွဲကပ်လေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ပြင်းပြင်း
ထန်ထန်ဖျားကြသည်။ မစ္စစ်ဆာရာရစဉ် သူတို့အား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန်
ဟိုက်ပတ်မှ အပြေးအလွှားရောက်လာခဲ့သည်။

အယ်လင်နာရစဉ် မြန်မြန်သက်သာလာသော်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊
အာရ်မူကား မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးလုပ်ဖို့ မဆိုထားနှင့် အိပ်ရာမှထဖို့
ဝင် မစဉ်းစားနိုင်လောက်အောင် အသည်းအသန်ဖျားနေလေသည်။ စိတ်ကူး
နှင့်လက်တွေ့ တခြားစီဖြစ်နေပါပေါ့လား။ သူသည် ဗျာများခဲ့ရလေသည်။
တကယ်ကို ခုလိုနှစ်မျိုးမှာမှ ဖြစ်ရတတ်ပလေ။ ရီပတ်ဘလစ်ကင်အဖွဲ့ကြီး
ထံ တတိယပါတီတစ်ခုကွဲထွက်လာခဲ့ပြီ။ ပရိုဂရက်ဆစ်ပါတီဆိုပဲ။ လူအ
များကတော့ ဘူးလ်မူဆာဟုသိကြသည်။ သူတို့က အစ်ကိုကြီးဘက်ဒီကို
အဆိုတင်သွင်းထားကြ၏။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံဘာလကွင်းလယ်မှာ အခိက

သမ္မတလောင်းသုံးဦးရှိလိမ့်မည်။ ရိပ်တံဘလစ်ကင်နှစ်ဦးနှင့် ဒီမိုကရက်တစ်ဦးတို့ဖြစ်၏။

မျက်နှာရှုံ့မဲ့လျက်နှင့်ပင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ့ကံကြမ္မာကို လက်ခံခဲ့ရသည်။

“မေရယ်....” သူသည် သူ့ဇနီးအား ခေါ်၍ပြောလေသည်။

“အယ်လ်ဘာနီက လူးဝီဟိုးဝဲဆိုတဲ့ သတင်းစာသမားကို မှတ်မိသေးသလား။ နောက်ဆုံးအကြိမ် မောင်အထက်လွှတ်တော်အတွက် ပြိုင်တုန်းက သူမောင့်ကို ထောက်ခံပေးခဲ့တယ်လေ။”

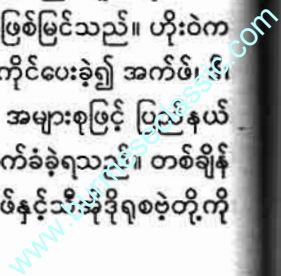
သူမက ခေါင်းညိတ်၍ပြောလေသည်။ “သိပ်ပိန်ပြီး ဒဏ္ဍာရီထဲက လူပုကလေးလို စီးကရက်တွေ သိပ်သောက်တဲ့တစ်ယောက်လား။”

“ဟုတ်တယ်၊ မောင့်ရဲ့ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို မောင့်ကိုယ်စား နိုင်နိုင်နင်းနင်း လုပ်ပေးဖို့ သူ့ကို မေးကြည့်ရရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ်။”

“ခုလို စွန့်စားရမယ့် အလုပ်ကို လုပ်ပေးပါလို့ သူ့ကို မေးရအောင် မောင့်မှာ အခွင့်အရေးရှိလို့လား။”

သူမသည် လွတ်လပ်သော တောပိုင်းသတင်းစာ၏ ပိုင်ရှင်အကြောင်းကို စဉ်းစားနေသည်။ သူယခု ဒေဝါလီခံနေရသည်။ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ ယန္တရားက လုပ်ကိုင်သော အရာတစ်ခုအား သူမထောက်ခံပဲ ဆန့်ကျင်ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ ယင်းယန္တရားက သူရရှိထားသော အစိုးရတရားဝင်ကြော်ငြာအားလုံးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးသွားစေခဲ့သည်။ ယင်းကြော်ငြာများမှရသည့် ဝင်ငွေသည် သူ၏ အကြီးမားဆုံး ဘဏ်ငွေစာရင်းဖြစ်သည်။

လူးဝီဟိုးဝဲက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးကို လုပ်ကိုင်ပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်ဒလာနိုရစဗဲထံ၌ ကြီးမားသော အနာဂတ်တစ်ရပ်ကို သူမြင်တွေ့လေသည်။ ရစဗဲကလည်း လူးဝီဟိုးဝဲအား ယုံကြည်အားကိုးလောက်သည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးအဖြစ်မြင်သည်။ ဟိုးဝဲက မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို ကောင်းမွန်စွာလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား ကျေနပ်လောက်သည့် မဲအရေအတွက် အများစုဖြင့် ပြည်နယ်အထက်လွှတ်တော်သို့ ပြန်လည်ရွေးချယ်တင်မြောက်ခံခဲ့ရသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ဝုဒရိုဝီလ်ဆင်က သမ္မတအဖြစ် ဟပ်ဖ်နှင့်အီးဆိုးဒိုရစဗဲတို့ကို

အနိုင်ရရှိခဲ့သည်။ ထိုပြင် ရွေးကောက်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ထပ်ဝမ်းသာ
ဧရာအချက်တစ်ရပ်ရှိသေးသည်။ ဂရိတွန်နှင့် ဟားဗတ်တို့တွင် အက်ဖ်၊
ဒီ၊ အာရ်၏ မိတ်ဆွေရင်းချာဖြစ်ခဲ့သော လတ်ထရောဘာရောင်းသည် နယူး
ယော့ ပထမကွန်ဂရက်ဆိုင်ရာ ခရိုင်မှ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ ရွေးချယ်
တင်မြှောက်ခံခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယင်းတို့အားလုံးက အထက်လွှတ်တော်အမတ် ရုစဗ်အား အူရောင်
ငန်းဖျားရောဂါမှ တဖြည်းဖြည်းပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ် ပြန်လည်သက်သာလာရေး
တို့ အထောက်အကူပြုခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးသူပြန်၍ လျှောက်လှမ်းသွား
ထားနိုင်သောအခါ သူ၏ဥပဒေရုံးသို့ အပြေးအလွှားရောက်သွားပြီး အဲလ်
ဘာနီရထားကို အမြန်အမှီလိုက်စီးကာ ပြဿနာတွေအကြောင်းကို ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်းရဲရဲတင်းတင်းပြောကြားရန် အထက်လွှတ်တော်ထဲ၌ ငှါးငှါးစွင့်
စွင့်ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်ထွက်လာလေသည်။

မတ်လထဲတွင် သူသည် သမ္မတရာထူးနှင့်အပ်သည့် ဖွင့်ပွဲအခမ်းအ
နားသို့ တက်ရောက်ကြည့်ရှုရန်ဝါရှင်တန်တွင် ရောက်နေခဲ့သည်။ ဝီးလဒ်
ဟိုတယ်၏ ဧည့်စောင့်ခန်းမကြီးအား မြန်မြန်ဖြတ်လျှောက်စဉ် သူသည်
ဂျိုးဇက်ဖပ်ဒင်နီယဲလ်အား လှမ်းမြင်၍ အပြေးအလွှားသွားကာ လက်ကို
ခမ်းဆွဲလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားရေတပ်ဝန်ကြီးခန့်အပ်ခဲ့ရလို့ ဝမ်းသာပါတယ်။ ခင်ဗျားအ
တွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကပြောလေသည်။ အင်နီယဲလ်
မှာ အရည်အချင်းရှိသည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သူသိလေသည်။
ယင်းဆုလာဘ်နှင့် သူထိုက်တန်သည်ဟု သူယူဆသည်။

ဝန်ကြီးဒင်နီယဲလ်၏ တုန့်ပြန်ပြောကြားချက်ကြောင့် သူအံ့ဩတုန်
လှုပ်သွားသည်။

“လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီး ရာထူးနဲ့ခင်ဗျား ဝါရှင်တန်ကိုလား
ချင်သလား”

“ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပြီးလာလို့ရမှာလဲ” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က
အော်ပြောလိုက်မိသည်။ “လာချင်လိုက်သမျှ ဘယ်လိုပြောရန်နဲ့တောင်မသိ၊
လောကမှာ ဘယ်အရာထက်မဆို ကျွန်တော့်ကို ပိုပြီးလျှောက်ဝမ်းသာစေရ

မယ့်အရာပဲ။ အုပ်ချုပ်ရေးသစ်နဲ့ ဆက်သွယ်မှုရသွားရင် ကျွန်တော်ပျော်ရမှာပေါ့။ တစ်သက်လုံးသင်္ဘောတွေကို ကျွန်တော်ချစ်လာခဲ့တာ၊ ရေတပ်ကျောင်းသားလည်းဖြစ်ခဲ့ပြီးပြီ။ လက်ထောက်ဝန်ကြီးဘဝကတော့ အားလုံးရဲ့ အထက်မှာရှိတဲ့ တစ်နေရာပေါ့လေ။ အဲဒီရာထူးကိုရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် သိပ်လိုချင်ပါတယ်”

ဒင်နီယဲလ်သည် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သမ္မတဝီလ်ဆင်နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့ရသည်။ သမ္မတကြီးကလည်း တကယ်ပဲ သူဆောင်ရွက်ပေးပါမည်ဟု ကတိပေးလေသည်။

သူသည် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအတွင်းမှ ရာထူးတစ်ခုကို လိုလားလျက်ရှိသည်ဟူသော ပါတီတစ်ဆင့်စကား အဆင့်ဆင့်အရိပ်အမြွက်ထွက်နေမှုများကို ဖရင့်ကလင်က ရပ်စဲပစ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တကယ်တော့ သူလိုချင်သည့်အရာကို ရရုံသက်သက်မျှော်လင့်ခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ထိုရာထူးသည် သူ့အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ တစ်ခါကလုပ်ကိုင်သွားခဲ့ဖူးသော နေရာဖြစ်၍ ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူ၏နှလုံးသားသည် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်ပေါက်ထွက်မတတ် လှုပ်ရှားနေသည်။ သူသည် သမ္မတရာထူးနှင့်အပ်ခြင်းအခမ်းအနားသို့ ကိုယ်တိုင်တက်ရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ထိုနေရာကကပ်ပီတော်ခေါ် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်အဆောက်အဦရှေ့ စင်မြင့်ပေါ်၌ နတ်ထွက်သွားတော့မည့် သမ္မတကြီး တပ်ဖ်နှင့် ဝင်ရောက်နေရာယူတော့မည့် သမ္မတကြီးဝီလ်ဆင်တို့သည် မြင့်မားထင်ရှားစွာရှိနေကြသည်။ လုံခြုံစိတ်ချရမှုအတွက် စင်မြင့်ရှေ့ရှိကျယ်ဝန်းသောနေရာကို ကြိုးအတားအဆီးများဖြင့် ရှင်းလင်းအောင်လုပ်ထားသည်။ သို့သော်လည်း သမ္မတကြီးဝီလ်ဆင်က ကြိုးများကို ကြည့်၍ပြောလေသည်။ “ကြိုးတွေကို ဖယ်ပေးလိုက်ပါ။ လူတွေဝင်ပါစေ။” လူစုလူဝေးများ အံ့ကြွ၍ ရှေ့သို့တိုးဝင်ကာ သူရပ်နေသည့် စင်မြင့်ခြေရင်းထိရောက်လာသည်။ ထိုနောက်ဖွင့်ပွဲမိန့်ခွန်းကို သေသေချာချာတစ်လုံးချင်းနားထောင်ကြသည်။

“ယနေ့သည် အောင်ပွဲခံသော နေ့တစ်နေ့မဟုတ်။ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံရန် ရည်စူးကြသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သည်။ ဤနေရာ၌ စူးစူးလင်းလင်းကြခြင်းကား ပါတီ၏အင်အားများမဟုတ်ကြ။ လူသားတစ်ရပ်လုံး၏ အင်အားများ

ဖြစ်သည်။ လူအများ၏ ဘဝများကား ခိုင်မာရေရာမှုမရှိကြ။ သူတို့၏ နှလုံး
သားများက ငါတို့အား တောင်းပန်ခယနေကြသည်။ ငါတို့ဘာလုပ်ကြ
မည်ကိုပြောကြားရန် သူတို့၏ မျှော်လင့်ချက်များက ငါတို့အား တောင်းဆို
တိုက်တွန်းနေကြသည်။”

* * *

အခန်း (၆)

လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီး

ထိုတစ်လတည်းမှာပင် သမ္မတနှင့်ပြည်ထောင်စုအထက်လွှတ်တော် တို့က သူ့အားရာထူးခန့်ထားခြင်းကို အတည်ပြုပြီးကြောင်း သတင်းစကား တို့ လက်ခံရရှိခဲ့၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို၍ ရာထူး လက်ခံယူရန် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူကြောင်း ဖော်ပြသည့် ပထမဆုံးရောက်လာသော စာများအနက်တစ်စောင်မှာ တက်ဒီရုစဗဲထံမှ ဖြစ်လေသည်-

“မင်းကို အဲဒီရာထူးမှာ ခန့်ထားလို့ ငါသိပ်ပြီး ကျေနပ်ဝမ်းသာမိ တယ်၊ လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် မင်းပျော်ရွှင်မှုအပြည့်အဝ ရရှိမယ်လို့ ငါအခိုင်အမာယုံကြည်ပါတယ်၊ မင်းဟာ အရေးကြီးတဲ့ အလုပ် တွေကို လုပ်ရလိမ့်မယ်လို့လည်း ငါယုံကြည်တယ်”

ဝါရှင်တန်က ရာထူးတစ်ခုကား ထုံးစံအတိုင်း နိုင်ငံ၏ မြို့တော်ကြီး တွင် မိသားစုတစ်ခုလုံးအတွက် တစ်အိုးတစ်အိမ်နေထိုင်ခြင်းဘဝဟု အဓိပ္ပာယ် ရလေသည်။ အယ်လင်နာကား တာဝန်သစ်များကို စတင်ထမ်းဆောင်ရသည့် အခါ သူမကိုယ်သူမ နိုင်ငံရေးနှင့်ပို၍ပင် နီးစပ်လာသေးသည်ကို တွေ့ရှိရ လေသည်။ အထက်လွှတ်တော်အမတ်မင်းများ၊ တရားသူကြီးများနှင့် ရေတပ် အရာရှိကြီးများ၏ ဇနီးများအား ဧည့်ခံပြုစုခြင်း၊ သူတို့ထံအလည်သွား ဆရာကံခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရပေသည်။ လတ်ထရောဘရောင်းသည်လည်း

သူ၏မိသားစုအား ဝါရှင်တန်သို့ ရွှေပြောင်းခဲ့လေရာ ယင်းမှာ အလွန်ကျေနပ်
မင်းသာစရာပင်ဖြစ်လေသည်။

အစ်ကိုကြီးတက်ဒီကြိုတင်တွက်ချက်ပြသကဲ့သို့ပင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်
အဖို့ ချက်ချင်းပင် အလွန်ကောင်းမွန်အရေးပါသောလုပ်ငန်းကို လုပ်ရလေ
သည်။ သူ့ထက်များစွာ အသက်အရွယ်ကြီးသူများက သူ၏ ချွင်းချက်ပြုရ
လောက်သော စီမံခန့်ခွဲမှုအရည်အသွေးကို လေးစားလာကြရပေသည်။ ရေ
တပ်ဝန်ကြီးသည် ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရပြီး ဝန်ကြီးအ
ဦးအဝေးများသို့ တက်ရောက်ရသည်ကို သူတွေ့ရှိရလေသည်။ ထို့ပြင်
လက်ထောက်ဝန်ကြီးမှာလည်း သမ္မတကြီးနှင့်ရော ကွန်ဂရက်ခေါင်းဆောင်
များနှင့်ပါ ဆွေးနွေးရသည့်ပြင် အစည်းအဝေးစားပွဲမှာတွင် တောင်ပုံရာပုံ
လုပ်ငန်းများကို တာဝန်ယူပေးရလေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား ထိုလုပ်ငန်းကို ထိုမျှလောက်နှင့်လက်လွတ်
လိုက်ရန် မရည်ရွယ်ပေ။ ရေတပ်နှင့်သင်္ဘောကျင်းတို့တွင် သင်္ဘောအများ
အပြားရှိလေရာ သူသည် ထိုသင်္ဘောများအကြောင်းကို ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးနဲ့
စပ်သွားသည်ထိ ပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်လေသည်။ ထိုကြောင့် ဌာနက သူ့အား
အတွင်းရေးမှူးတစ်ဦးပေးထားသော်လည်း အယ်လ်ဘာနီတွင်ရှိသော လူးဝီစီ
ဝဲထံစာရေး၍ ဝါရှင်တန်သို့လာရောက်ကာ သူ၏ကိုယ်ရေးအရာရှိအဖြစ်
တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။ လူးဝီစီဝဲလည်း ဖရင့်ကလင်
ဒီရစဗဲအား လုံးဝ ချစ်ချစ်ခင်ခင်သစ္စာရှိလေသည်။ သူက ဖရင့်ကလင်အား
“လေးစားမြတ်နိုးအပ်သော နောက်လာမည့်သမ္မတကြီး” ဟုလည်းကောင်း၊
စေတနာဖျူးချားပရက်ဆီးဒင့်ဟုလည်းကောင်း စ၍ ခေါ်နှင့်လေသည်။ သူ
သည် ချက်ချင်းပင် သူ့ဇနီးနှင့်ကလေးနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ ဝါရှင်တန်သို့
ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။

ရစဗဲလည်း မြန်နိုင်သမျှမြန်မြန်ပင် ရေတပ်အခြေစိုက်စခန်းများသို့
သွားရောက်၍ သင်္ဘောများကို စစ်ဆေးလျှင်ပင် အသက်ပိုကြီးသော ရေတပ်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများသည် ရေနွေးငွေ့သင်္ဘောများမှာ အတော်ပင်သစ်နေကြသေး
၍ ရွက်သင်္ဘောများကို အမိန့်ပေးကွပ်ကဲထိန်းချုပ်ထားခဲ့ကြသည်။ သူသည်
ရွက်သင်္ဘောများကို ကျွမ်းကျင်စွာကိုင်တွယ်နည်းကို အများကြီးသိသေးကြောင်း သူတို့

သဘောပေါက်သွားသောအခါ အလွယ်တကူပင် မိတ်ဆွေများအဖြစ် ရင်းနှီးသွားခဲ့ကြသည်။

သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းများနှင့် ကမ်းရိုးတန်းသင်္ဘောလမ်းများအား စစ်ဆေးရေးခရီးသွားသောအခါ သူ့အားလိုက်ပို့ပေးရေးအတွက် အမိန့်ပေးရန် သူ့တွင် အာဏာအလုံအလောက်ရှိလေသည်။ သို့ဖြင့်တစ်နေ့တွင် သူသည် ဖျက်သင်္ဘောဖလပ်ဇာပေါ်တက်၍ မိန်းပြည်နယ် ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် လှည့်လည်သွားနေသည်။ မိန်းကမ်းခြေနှင့်ကမ်းပိုဘဲလိုကျွန်းအကြား ကျဉ်းမြောင်း၍ ရေတိမ်သောနေရာသို့ ရောက်သောအခါ အယ်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် လှမ်းတက်လိုက်ပြီးလျှင် သင်္ဘောကို သူ့ဖြတ်သန်းခေါ်ဆောင်သွားမည်ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ တပ်မှူးဗိုလ်ဝီလျံ၊ အက်ဖ်၊ ဟောလ်ဆေး (ဂျူနီယာ) က ထိုစိတ်ကူးမှာ မလွယ်ကူကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် သူ၏ထင်မြင်ချက်ကို ပြောလေသည်။ အမြန်နှုန်းမြင့်မားသော ဖျက်သင်္ဘောတစ်စင်းသည် ရွက်တိုင်တစ်တိုင်တည်းသာပါသော ရွက်လှေကလေးတစ်စင်းမဟုတ်ပေ။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ပြုံး၍ သူ၏စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို အရေးမထားပဲ ပဲ့ဝင်ကိုင်လေသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသောအခါ သင်္ဘောဦးစီးမှူး ဟောလ်ဆေးမှာလည်း စိတ်သက်သာရာရသွားပြီးလျှင် ပြုံးနိုင်လေတော့သည်။

နောက်တော့ ဟောလ်ဆေးကပြောသည် “ဖျက်သင်္ဘောဦးက ရေလက်ကြားအောက်ဖက်သို့ တည့်တည့်ညွှန်ပြနေနိုင်တယ်၊ သို့ပေမယ့် စိတ်ချရတဲ့ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရောက်နေတယ်လို့ တထစ်ချမဆိုနိုင်ဖူး၊ သင်္ဘောဟာ ကွပ်ကဲစင်နားက အမှတ်နေရာကို မဏ္ဍိုင်ပြုပြီးလည်တယ်၊ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ သင်္ဘောအရှည်ရဲ့ သုံးပုံနှစ်ပုံဟာ မဏ္ဍိုင်ရဲ့ သင်္ဘောပဲ့ပိုင်းဖြစ်ပြီး ပဲ့ပိုင်းသည် ဦးပိုင်းအပိုက်၏ နှစ်ဆလှုပ်ရမ်းလိမ့်မည့် အဓိပ္ပာယ်လည်းဖြစ်တယ်။ မစ္စတာရုစဗဲပထမအကြိမ်လှည့်လိုက်တဲ့အခါ သူဟာပဲ့ပိုင်းကို ကြည့်ပြီး ငါတို့ပဲ့ပိုင်းရဲ့ အရမ်းကိုစစ်ဆေးကြည့်နေတာကို မြင်ရတယ်၊ အဲဒီမှာ ကျွန်တော့ရဲ့ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေပြီးသွားတယ်၊ သူဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူ့သိတယ်လေ”

ရေတပ်ဗိုလ်ကြီး ဟာရီးလ်အာရ်စတပ်အဖြစ်အပျက်ကို ကြားသောအခါ ရယ်မော၍ပြောလေသည်။ “အို....မစ္စတာရုစဗဲကတော့ သိပ်တော်တဲ့

ဇာလိန်မှူးပဲဗျို။”

မစ္စတာရုစဉ် အဓိကစိုးရိမ်ပူပန်သောအချက်ကား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ရေတပ်မှာသေးငယ်လွန်း၍ လုံလောက်မှုမရှိသောအချက်ဖြစ်သည်။ သူခရီးတွေ အများကြီးသွားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဥရောပနိုင်ငံရေးကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းထွင်းဖောက်သိနားလည်ခဲ့သည်။ နယ်နိမိတ်များနှင့် နယ်မြေပြဿနာများ အငြင်းပွားမှုကြောင့် ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသော ဘော်လကန်ဒေသမှ စစ်ပွဲများအကြောင်းကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် သူလေ့လာဖတ်ရှုခဲ့သည်။ ဇာလိန်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးအဖြစ် သူစတင်တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန်တွင် ဝထမဘော်လကန်စစ်ပွဲဖြစ်ပွား၍ ဘော်လကန်ဒေသမှ တူရကီလူမျိုးများ နောင်ထုတ်ခံရပြီးစအချိန်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယဘော်လကန်စစ်ပွဲသည် ဇွန်လတွင် ထဖြစ်ပြန်သည်။ ဘူလဂေးရီးယားကတစ်ဖက်၊ ဆားဗီးယားနှင့် ဂရိတို့ကတစ်ဖက်ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် တစ်လမျှသာကြာသည်။ သို့သော် ဇာလိန် နိုင်ငံငယ်ကလေးများအကြား ရန်လိုမုန်းတီးမှုများ ပေါ်ပေါက်သည့် အခါတိုင်း အင်အားကြီးနိုင်ငံများ ပါဝင်လာကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ပိုမိုကြီးမား၍ ပိုမို၍လည်း အရည်အသွေးပြည့်ဝပြီး ကျွမ်းကျင်မှုရှိသော ရေတပ်တစ်ခုတည်ဆောက်ရေးကို စိတ်မြန်စွာထောက်ခံဖြင့် သည်းမခံနိုင်တော့လောက်အောင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်လေသည်။ သူသည် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းမှရော၊ ရေတပ်ပိုင်းကပါ ခုခံဆန့်ကျင်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ရလေသည်။ သမ္မတဝီလဆင်ရော ဒင်နီယဲလ်ပါစစ်အင်အားဖြင့် ခြိမ်းခြောက်လိုသူများမဟုတ်ကြပေ။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးပင် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဖတ်သက်၍ လေးလေးနက်နက်ယုံကြည်မှုရှိကြသူများဖြစ်သည်။ ရုစဉ်ကား ခေါင်းမာ၏။ ထို့အတူပင် သူ့အထက်လူကြီးကလည်း ခေါင်းမာသည်။ သူ့အထက်လူကြီးမှာ အမြင်မကျယ် ကျဉ်းမြောင်း၍ ဒေသဆန်သည်ဟု အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ယူဆသည်။ သူသည် သူနှင့်ဝန်ကြီး ဒင်နီယယ်တို့အကြား ကမ္ဘာ့ရန်ဖြစ်ပုံအကြောင်းများကို ရှုန်းရှုန်းဝေးအောင်ပြောလာလေဟောသည်။ သူသည် လူမှုရေးအရ လူအများစုဆေးရာ နေရာများတွင်ပင် သူ့အား သရော်လှောင်ပြောင်၍ တောသားငမန်းဟုခေါ်လေသည်။ ငှောက်ဆုံးတွင် သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သူ၏ မချေမငံအပြုအမူကြောင့် ရုစဉ်အားကြိမ်းမောင်း

ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

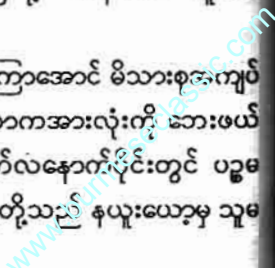
ယင်းသို့ ပြစ်တင်မာန်မဲ့မှုကို ရစေ့လက်ခံခဲ့သည်။ သူ့ရာထူးနှင့် စာလျှင် သူက ပိုပြီးကြီးကျယ်လွန်းနေခဲ့သည်မဟုတ်လော။ တကယ်တော့ သူ့မှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဆက်ဆံရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အများကြီးလေ့လာ ထားခဲ့ပြီးဖြစ်လေသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ပြီးနောက် မကြာမီပင် သူသည် တမ်မနီဟောလ်ထံမှ နောက် ထပ်ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပြစ်တင်မာန်မဲ့မှုတစ်ရပ်ကို ခံယူခဲ့ရပြန်သည်။ လက် ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးဘဝဖြင့် တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကလေးမျှသာကြာသေး သောအချိန်တွင် ဘယ်သူ့ကိုမျှလည်းမတိုင်ပင်၊ အယ်လင်နာကိုပင် တိုင်ပင် ခြင်းမပြုပဲ ပြည်ထောင်စုအထက်လွှတ်တော်အတွက် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရန် ရည်ရွယ်ထားရှိကြောင်း ကြေညာလိုက်လေသည်။ ဝန်ကြီးဒင်နီယဲလ်နှင့် လူးဝီဟိုဝဲတို့က သူ့အားအကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြော ဆိုကြသော်လည်း ၁၉၁၄ ခု စက်တင်ဘာတွင် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီကိုယ် စားလှယ်အကြံရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။

သဘာရင့်ဝါရင့်များဖြစ်ကြသော တမ်မနီလူဟောင်းကြီးများက ဤ ကိစ္စမျိုးကို မည်သို့ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ ကိုင်တွယ်သွားကြမည်ကို သိရှိ ကြသည်။ သူတို့က ပါတီထဲတွင် အလွန်လေးစားခံရပြီး ဘယ်သူမျှဆန့်ကျင် ကန့်ကွက်လာနိုင်စရာမရှိလောက်အောင် အရည်အချင်းရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ဦးအား အက်၊ ဒီ၊ အာရ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ကိုယ်စားလှယ်လောင်းအဖြစ် တင်သွင်းခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်လည်း နွေရာသီတွင် အယ်လင်နာနှင့်ကလေးများ ရှိရာ ကမ်ပိုဘဲလိုသို့ ထွက်သွားခဲ့ပြီး အယ်လင်နာအား နောင်တရစွာဖြင့် ပြောလေသည်။ “လူးဝီကတော့ မောင်ရူးသွားပြီလို့ထင်နေတယ်” သူမက မူ နှုတ်ခမ်းစုရုံစု၍ ဘာမျှပြန်မပြောပေ။

ထိုနွေရာသီတွင် အချိန်အတော်ကလေးကြာအောင် မိသားစုအကျပ် အတည်းပြဿနာတစ်ရပ်ကြောင့် နိုင်ငံရေးသောကအားလုံးကို ဘေးဖယ် ထားလိုက်ရသည်။ အယ်လင်နာသည် ဩဂုတ်လနောက်ပိုင်းတွင် ပဉ္စမ မြောက်ကလေးအား ကိုယ်ဝန်ရှိခဲ့လေသည်။ သူတို့သည် နယူးယော့မှ သူမ

၏ ပုံမှန်ဆရာဝန်အား လာရောက်၍
 ဆောင်ရွက်စေရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။
 သို့သော်လည်း သူတို့မွေးရက်အတွက်
 ထွဲခဲ့ကြသည်။ ၁၉၁၄ ဩဂုတ်လ ၁၆
 မှတ်ညနောက်ပိုင်းဟုတွက်ခဲ့ကြသည်။
 သူ၏ ကလေးမှာလည်း လမ်းမှန်
 အတိုင်း ရှိနေသည်ဟု သဘောပေါက်
 သူ့ဆရာဝန်ကို ခေါ်မထားခဲ့ကြပေ။
 အဖွဲ့ကလင်သည် ကမန်းကတမ်း အဝတ်
 အစားဝတ်ကာ သူ၏ လှေသမားတစ်ဦး
 အား ရွက်လှေကိုအသင့်ပြင်ရန် ပြတင်း
 ဆက်မှလှမ်း၍အော်ပြောပြီးလျှင် အမြန်ဆုံး
 ဝေးလှမ်းအော်ကိုဖြတ်ကာ လမ်းမကြီး

၁၉၁၃ ခုနှစ်က လက်ထောက်
 ရေတပ်ဝန်ကြီးအဖြစ်
 ခန့်အပ်ခံရစဉ်

သို့သွားရောက်ပြီးနောက် သူတို့၏မိတ်ဆွေဟောင်းကြီး မိန်းပြည်နယ်၊ လှဘက်
 မြို့နယ် ဒေါက်တာ အီး၊ အိတ်ချ်၊ ဘင်းနက်အား ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။
 အခြေအနေမှာ ဆက်၍ ရှုပ်ထွေးနေဆဲ၊ ခက်ခက်ခဲခဲမွေးဖွားခြင်းတစ်
 ချပ်ဖြစ်သည်။ မစွမ်းရစေ့သည် ထိုညတစ်ညလုံးနှင့် နောက်နေ့တစ်နေ့လုံးကြာ
 ဆောင် ပင်ပန်းစွာ မွေးခဲ့ရသည်။ ဒေါက်တာဘင်းနက်မှာ သူမရော ကလေး
 ၏ နှစ်ဦးစလုံးစိတ်ချယုံကြည်ရသည့်အချိန်ထိ သူမအနားမှာပင် ရှိနေခဲ့သည်။
 ဆယ်ခုနှစ်ရက်နေ့ညနေခင်းတွင်မှ သားယောက်ျားကလေး နောက်တစ်
 ဆက်မွေးဖွားလေရာ မိဘများမှာ ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဗဲ (ဂျူနီယာ)
 သို့သော အမည်ကို တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ မှည့်ခေါ်လိုက်ကြပြန်လေသည်။

မိသားစုနှင့်နိုင်ငံရေး ဖိအားပေးမှုများပေါင်း၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်
 အား တိုင်တောနေကြလေပြီ။ သူ၏ ကြွစောင်းစောင်းနိုင်မှုမှာ တဖြေးဖြေး
 ကွယ်ပျောက်သွားနေသည်။ မျက်ထောင့်အတွန့်အစင်းကြောင်းကလေးမှာ
 မှတ်လုံးများကို ရစ်ဝန်းပေါ်လွင်စပြုလာပြီ။ သူသည် သူ၏ဇနီးနှင့်အသစ်
 စက်စက်သားကလေးတို့ကို မိခင်နှင့်သူနာပြုတစ်ဦး၏ စောင့်ရှောက်မှုဖြင့်
 ထားခဲ့၍ စက်တင်ဘာလတွင် ကျင်းပမည့်ပါတီကိုယ်စားလှယ် အကြံရွေး

ကောက်ပွဲအတွက် နယူးယော့ပြည်နယ်သို့ ပြန်သွားခဲ့လေသည်။ ယခုအချိန် အရဆိုလျှင် သူမနိုင်နိုင်၊ သူမအောင်မြင်နိုင်ဆိုသည်ကို သူလေးလေးနက်နက် သိသည်။ သူ့အပြတ်အသတ်အရုံးပေါ်မည်။ အကြောင်းမှာ မိမိထက် ပို၍ နှံ့စပ်အမြော်အမြင်ရှိသူများနှင့် သူသည် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်း မပြုခဲ့ရပေ။

သူလုပ်ရကိုင်ရ ခွတီးခွကျဖြစ်နေသည့်အခြေအနေကို ကုစားရန် သူ့မှာ အချိန်မရလိုက်ပေ။ ကမ္ဘာဖြစ်ရပ်များက လူအများ၏ အာရုံကိုပြောင်းလဲသွားစေခဲ့သည်။ ဒုတိယဘော်လကန်စစ်ပွဲဖြစ်ပွားချိန်မှစ၍ ဥရောပသည် အလျင်အမြန်ပင် လက်နက်တပ်ဆင်ထားသော ဂိုဏ်းတစ်ခုဖြစ်လာနေသည်။ ဂျာမနီမှ စစ်ဝါဒီဆန်ဆန်အစိုးရသည် ၎င်း၏ ငြိမ်းချမ်းသော ကာလစစ်တပ်အား ခြိမ်းခြောက်နိုင်သည့်အတိုင်းအဆထိရောက်အောင် တိုးချဲ့လျက်ရှိပြီး အခြားတိုင်းပြည်များဖြစ်သော ပြင်သစ်၊ ရုရှနှင့် ဩစတြီးယားဟန်ဂေရီတို့ကလည်း ကျီးလန့်စာစားအခြေအနေကြောင့် မိမိတို့၏ စစ်တပ်များကို တိုးချဲ့နေကြသည်။ ၁၉၁၄ ခု ဇွန်လတွင် ဩစတြီးယားဟန်ဂေရီနိုင်ငံ၏ နန်းလျှာမင်းသား အာချီဒူးဖရန်စစ်ဗာဒီနန်နှင့် ၎င်း၏ကြင်ယာတို့သည် ဘော်လကန်နိုင်ငံတစ်ခုတွင် တိုင်းခန်းလှည့်လည်သွားလာနေခဲ့ကြသည်။ ဆာဘီးယားနယ်ခြားနှင့် အလွန်နီးကပ်သည့် ဆာရာယေဗိုမြို့သို့ရောက်သောအခါ သူတို့လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်းခံလိုက်ရပေသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်အတွက် ဆာဘီးယားနိုင်ငံကို အပြစ်တင်ကြသည်။ ယင်းအမှုကိစ္စအား ကမ္ဘာတရားရုံးတစ်မျိုးဖြစ်သော သဟိတ်မြို့ခုံရုံးဖြင့် ကြားနာစစ်ဆေးရန် ဆာဘီးယား၏ ကမ်းလှမ်းချက်ကို လျစ်လျူရှုခဲ့ကြသည်။ ဩစတြီးယား-ဟန်ဂေရီက ဆာဘီးယားကို စစ်ကြေညာသည်။ ရုရှက စစ်ပြင်သည်။ ဂျာမနီက ရုရှကို စစ်ကြေညာသည်။ ထိုနောက် ပြင်သစ်အပေါ် ကြေညာသည်။ ဂျာမနီက ပြင်သစ်ကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် ဘယ်လ်ဂျီယံကို ဖြတ်ကျော်၍ ချီတက်ခြင်းဖြင့် ဘယ်လ်ဂျီယံ၏ ကြားနေရေးကို ချိုးဖျက်လိုက်သောအခါ ဂရိတ်ဗြိတိန်က ဂျာမနီကို စစ်ကြေညာလေသည်။

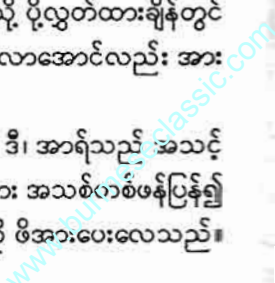
ကျန်စစ်ပွဲတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက တလယံကို ပါဝင်ပတ်သက်လာနိုင်သည်ကို သဘောပေါက်မိသောအခါ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏

အသွက်လျှာသွက် ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောတတ်သည့် အလေ့အကျင့်အကြောင်းအကျန်ကလေးများပင် ပျောက်ပျက်သွားကြသည်။ သူသည် ဝီလ်ဆင်၏ ဗျက်လုံးများထဲမှ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှု သမ္မတ၏ နှုတ်ခမ်းများကို တင်းကြပ်နေအောင် ဖိကိတ်ထားခြင်း၊ ဂျိုးဇက်ဖပ်ဒင်နီယဲလ်၏ ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ အင်အားဖြင့်ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို မလိုလားမှုတို့ကို သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။ ဂျာမနီ၏ စစ်ပြင်ဆင်ရေးအစီအစဉ်ကြောင့် ဥရောပတစ်တိုက်လုံး စစ်ပြင်ဆင်ရေးကိန်းဆိုက်ခဲ့ကြရသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဉ်တွင် ယခုအခါ သားသုံးယောက်ရှိထားသည်။ ဂျိမ်းစ်က ခုနစ်နှစ်ခန့်၊ အီလီယောကလေးနှစ်၊ ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဉ် (ဂျူနီယာ) ကို ရုရှအပေါ် ဂျာမနီက စစ်ကြေညာပြီး ဆယ့်ခုနစ်ရက်အကြာမှာ မွေးသည်။ သူတို့သည် ကြီးပြင်းလာကြ၍ အနာဂတ်စစ်ပွဲတစ်ပွဲ၏ စစ်မြေပြင်များတွင် သေကြရမည်လော။ သားယောက်ျားများရှိလာခြင်းကြောင့် လူတစ်ယောက်အဖို့ ရပ်နား၍ လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားလာရသည်။ ယင်းကြောင့် လူတစ်ဦးအဖို့ အစစ်အမှန်ဉာဏ်ပညာကို ရရှိစေပြီး အသက်ရှည်စေသည်။

ဝါရှင်တန်တွင်ကား နောက်ရက်များ၌ ဝမ်းနည်းစိတ်မချမ်းမြေ့ခြင်းနှင့် ခိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းတို့ဖြင့် တင်းမာ၍ မဲမှောင်လျက်ရှိသည်။ ဆောင်းဦးရာသီတွင် အယ်လင်နာ သူနှင့်လာ၍ ပြန်လည်ပေါင်းဆုံနိုင်ခြင်းကြောင့် သွေးနွေးပြောဆိုဖက်ရကာ သူဝမ်းသာကြည်နူးခဲ့ရသည်။ သူမနှင့်ဆွေးနွေးခြင်းကြောင့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပို၍ကောင်းမွန်စွာ ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆရာတပ်အရာရှိငယ်များ၏ ဇနီးများလည်း သူမပြန်လာခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာသော်လည်း ခွဲကြသည်။ သူမသည် သူတို့၏ မိခင်သဖွယ်ဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးများ၏ ခင်ပွန်းသည်များအား အန္တရာယ်ရုံများသို့ ပို့လွှတ်ထားချိန်တွင် မုန့်ရစဉ်သည် သူတို့အား နှစ်သိမ့်ပေးပြီး သတ္တိရှိလာအောင်လည်း အားပေးသည်။

ဥရောပစစ်ဖြစ်ပွားလာခြင်းကြောင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အသင့်ခြင်ရေးအတွက် သူ၏ မေတ္တာရပ်ခံတောင်းဆိုချက်အား အသစ်လစ်ဖန်ပြန်၍ ဖြေလုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် တကယ်ပင် ဒင်နီယဲလ်ကို ဖိအားပေးလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ရေတပ်မတော်ကို တည်ဆောက်ရမည်။ ဗြိတိသျှ ရေတပ်စုတစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့သော် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအဖို့ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ် လိမ့်မည်။

ဗြိတိသျှရေတပ်သည် အင်အားကြီးမား၏။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးရှိ ၎င်း ၏ ကိုလိုနီနယ်များကြောင့် ဂရိတ်ဗြိတိန်အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက လူနာတင်ယာဉ်များနှင့် ကယ်ဆယ်ရေးရိက္ခာများကို ပြည်ပသို့ သယ်ယူပို့ ဆောင်ပေးရေးတွင် အကူအညီအထောက်အပံ့ရရှိစေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က အင်္ဂလန်တွင် ရောက်ရှိနေခဲ့သော မစ္စတာဟားဘတ်ဟူးဗားအား ဥရောပ တိုက်ရှိ စစ်ဒဏ်ခံရ၍ ငတ်မွတ်နေသူများသို့ ရိက္ခာဝေငှရေးလုပ်ငန်းကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ဗြိတိန်သည် ဂျာမနီအား စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ သယ် ပို့လက်ခံရရှိနေခြင်းကိုလည်း အလွန်ခက်ခဲသွားအောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့ သော်လည်း ဂျာမီမှာ ယူဘုတ်ဟုခေါ်သော လက်နက်အသစ်တစ်မျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားခဲ့သည်။ ရေငုပ်သင်္ဘောကား ပေါ်ခါစသာရှိသေး၍ ပထမကမ္ဘာ စစ်သည်ရေငုပ်သင်္ဘောကို အတိုင်းအတာကြီးကြီးဖြင့် ပထမဆုံးအသုံးပြုခဲ့ သည့်ကာလဖြစ်သည်။ ယူဘုတ်သင်္ဘောတစ်စုများအား စေလွှတ်၍ ဗြိတိန် ကို ဝိုင်းရံပိတ်ဆို့ပြီး ရိက္ခာဖြတ်တောက်ရန် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ဂျာမနီ သည် အကန့်အသတ်မရှိသော ရေငုပ်သင်္ဘောစစ်ဆင်ရေးကို ဦးတည်လုပ် ဆောင်နေသည်ဆိုသောအချက်အား မကြာမီသိရှိလာကြသည်။ ယင်းမှာ လက်နက်တပ်ဆင်မထားသော ကုန်သည်သင်္ဘောများရော၊ စစ်သင်္ဘောများ ပါမကျန် တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်လေသည်။ ၁၉၁၅ ခု မေလ ၇ ရက်နေ့တွင် ရေ ငုပ်သင်္ဘောတစ်စင်းက လက်နက်တပ်ဆင်မထားသော ခရီးသည်တင်ပင်လယ် ကူးသင်္ဘောကြီး လူစီတေးနီးယားအား တိုက်ခိုက်နှစ်မြုပ်ခဲ့၍ အမေရိကန် နိုင်ငံသား ၁၀၀ ကျော်အပါအဝင် ခရီးသည် ၁၂၀၀ အသက်ဆုံးရှုံးပျက် စီးခဲ့ကြရသည်။ တိုးမြင့်လာနေခဲ့ပြီးသော လူထု၏ ခံစားချက်သဘောငှား မှာ အနှံ့အပြားဆူပူအုံကြွလာကြတော့သည်။

အမေရိကန်ရှိ လူထု၏ ပြင်းပြသောခံစားချက်ဇက်ကြီးကို ထိန်းကိုင် ရန် သမ္မတဝီလ်ဆင်ကြီးပမ်းခိုက်မှာပင် သူသည် ဂျာမနီအား တာဝန်ရှိရှိ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလုပ်ဆောင်ရန် ပြောကြားပြီး လက်နက်မဲ့ရေးယာဉ်များ

အပေါ် ရေငုပ်သင်္ဘောစစ်ဆင်ရေးပြုလုပ်နေခြင်းအား ရုပ်ဆိုင်းပေးရန် ဆောင်းဆိုခဲ့မည်။

ရုစဗဲက သမ္မတကြီးထံ ထောက်ခံအားပေး၍ လေးစားဂုဏ်ယူကြောင်း စတင်စောင့်ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ “ကျွန်တော် ရိုးရိုးလွယ်လွယ်ပဲပြောချင် ပါတယ်။ ဤကာလ ဤနေ့ရက်များအတွင်း သမ္မတကြီး၏ လုပ်ဆောင် ချက်များသည် ကျွန်တော်၏အမြင်အယူအဆများအတိုင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခုပြီးတစ်ခု သမ္မတကြီးအရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ရချက်တွေကို ကျွန်တော် အပြည့်အဝနားလည်သဘောပေါက်ပါသည်။ ကျွန်တော်၏ အလုံးစုံသစ္စာရှိမှု နှင့် ကြည်ညိုလေးစားမှုတွေကို သမ္မတကြီးသိရှိပြီးဟု မျှော်လင့်သည့်အတွက် ထပ်မံဖော်ပြရန်မလိုတော့ပါ။ သို့သော်လည်း သမ္မတကြီးသွားနေသော လမ်း ကြောင်းကို တိုင်းပြည်က သဘောတူ၍ အခိုင်အမာ ထောက်ခံလျက်ရှိသည် ဟူသော အချက်ကိုမူ ကျွန်တော် မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်ပါသည်....”

“ဤကဲ့သို့သော သတင်းစကားမျိုးကို ကြားသိရ၍ တာဝန်ထမ်းဆောင် ရကျိုးနပ်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။” သမ္မတ ဝီလ်ဆင်က စာပြန်ကြားခဲ့ သည်။

အရေးကြီးသော ဤကာလနေ့ရက်များအတွင်း၌ ဝီလ်ဆင်၏ ကြီး မြတ်မှုနှင့် လုံးဝအနစ်နာခံရည်စူးမှုအား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ နားလည် သဘောပေါက်မှုမှာ ပို၍ ပို၍ လေးနက်လာခဲ့သည်။ စစ်ပြင်ဆင်ရေးအစီ အစဉ်အား နောက်ဆုံးမရှောင်မလွှဲသာ သဘောတူလိုက်ရသည့်အတွက် ဝီလ်ဆင်အား မချီတင်ကဲ စိတ်ဝေဒနာခံစားစေခဲ့ရသည့်အချက်ကို သူသိရှိ သည်။ ဝီလ်ဆင်သည် စစ်၏အနိဋ္ဌာရုံများကို အတွင်းကျကျမြင်တွေ့ခဲ့ဖူး သည်။ သူသည် ဤကဲ့သို့သော မည်သည့်ဖြစ်ရပ်မျိုးကိုမျှ အမေရိကတွင် တစ်ဖန်ပြန်၍ မဖြစ်စေလိုတော့ပေ။

အခြားသော အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိကြီးအများစုတို့ကဲ့သို့ပင် ရုစဗဲ ထည်း နွေရာသီတစ်ခုလုံး ဝါရှင်တန်မှာပင် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့ ရသည်။ ကမ်ပိုဘဲလိုတွင် ရှိကြသော မိသားစုထံစာဖြင့်ပင် ဆက်သွယ်နေခဲ့ သည်။ သို့သော်လည်း ဇူလိုင်လ၏ ပထမနေ့တွင် သူသည် ပြင်းထန်စွာ ခိုက်အောင့်လျက် နံနက်စောစောအိပ်ရာမှ နိုးလာခဲ့သည်။ အဟအိမ်ကလည်း

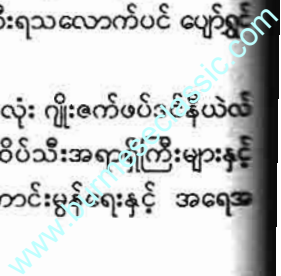
နာသည်။ ခေါင်းလည်း ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကိုက်သည်။ သူသည် လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကို တီးလိုက်ရာ သူ၏ယောက်ျားအစေခံအပြေးအလွှားရောက်လာသည်။ နောက်နာရီအနည်းငယ်ကြာသောအခါ သူသည် ဆေးရုံခွဲစိတ်ခန်းထဲသို့ ရောက်နေလေသည်။ သူ၏အူအတက်ကို ခွဲစိတ်ဖြတ်ထုတ်ပစ်ခဲ့ရသည်။ ရှည်ကြာ၍ ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းသော နာလန်ထချိန်ကိုလည်း သည်းခံ၍စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ လူသား၏အကြံအစည်များအား ဘုရားသခင် ဆယ်တင်ပေးခြင်းကား မြန်ဆန်လှပေစွ။

ဇူလိုင်တစ်လလုံးနီးနီးကို သူသည် ကမ်ပိုဘဲလိုတွင် မိသားစုနှင့်အတူ ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ သြဂုတ်လထိ ဝါရှင်တန်သို့ မပြန်နိုင်ခဲ့ပေ။ သြဂုတ်လထဲတွင်မှသာ ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

“ရာသီဥတုက တော်တော်ပူတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အားလုံးအဆင်ပြေပြေပါပဲ” သူသည် အယ်လင်နာထံ စာရေးသားခဲ့သည်။ “ကလေးတွေကို မွေးမွေးပေးလိုက်ပါရဲ့၊ ပြီးတော့ အီလီယော့ကို သူ့ကတိအတိုင်း အချိန်ကို ပြောတတ်အောင်သင်ယူထားဖို့မမေ့ပါနဲ့လို့ ပြောပေးပါ။” နောင်နှစ်ရက်ကြာပြီးသောအခါ ရေးပြန်သည်။ “ဌာနကအခြေအနေတွေကတော့ အသင့်အတင့်ငြိမ်သက်နေပုံရတယ်။ ထုံးစံအတိုင်းအလုပ်တွေကတော့ တောင်ပုံရာပုံပါပဲ” ထိုနောက် ယင်းသီတင်းပတ်အတွင်းမှာပင် ရေးပြန်သည်ကား “အချစ်ဆုံး အချစ်ကလေးတို့....မနေ့က မွန်းလွဲပိုင်းမှာ ဖေဖေကြီး မက်ဟင်နီကို သုံးညထွက်လာခဲ့တယ်၊ ချေဗီချေးစံမှာ အများကြီးပိုပြီး ရာသီဥတုအေးမြမှုရှိလို့ပါ”

ချေဗီချေးစံသည် နယ်ခြားကို ကျော်ဖြတ်ပြီး မေရီလင်းပြည်နယ်ထဲထိရောက်သည်။ ထိုနေရာသို့ရောက်သွားခိုက် မိတ်ဆွေများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ဂေါက်သီးလေးငါးပွဲလောက်ကစားလိုက်ရ၍ နေသာထိုင်သာရှိသွားခဲ့သည်။ သူသည် ဂေါက်သီးရိုက်ကစားခြင်းကို ရွက်လှေစီးရသလောက်ပင် ပျော်ရွှင်လေသည်။

ဆောင်းဦးနှင့်ဆောင်းရာသီတစ်လျှောက်လုံး ဂျိုးဇက်ဖပ်ဒင်နီယဲလ်နှင့် ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဗဲတို့သည် ရေတပ်ထိပ်သီးအရာရှိကြီးများနှင့် အတူ အမေရိကန်ရေတပ်အင်အားတိုးတက်ကောင်းမွန်ရေးနှင့် အရေအ

တွက်တိုးတက်များပြားလာရေးတို့ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်
 ထမ္ဘာကြီး၏ စစ်ရေးတင်းမာမှုများမှာ ပို၍သာ ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။ ထိုကာလ
 အလယ်လောက်တွင်ပင် .အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် လည်ချောင်းနာရောဂါ
 အပြင်းအထန်ခံစားလာခဲ့ရသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အလုပ်ပိလွန်း၍
 ဖြစ်လေရာ အတ္တလန္တိတ်မြို့သို့သွားရောက်၍ အနားယူခဲ့ရလေသည်။ ဤ
 အကြိမ်တွင် သူ့မိခင်က လာရောက်ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးသည်။ အကြောင်း
 နှာ အယ်လင်နာသည် ဝါရှင်တန်မှ အိမ်တွင်ပင် ငြိမ်သက်စွာနေခဲ့ရ၍ဖြစ်
 သည်။ သူမသည် ဆဋ္ဌမကလေးအား ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေပြီဖြစ်ပြီး ၁၉၁၆
 ခု မတ်လ ၁၃ ရက်တွင် ဂျန်အက်စပင်ဝေါလ်ရစဗဲကို မွေးဖွားခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့ဦးရာသီတွင် စစ်ထဲပါဝင်လာရမည်ကို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေရ
 မှအား နောက်ထပ်စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုတစ်ရပ်က လာရောက်ပေါင်းဆုံပေး
 လိုက်သည်။ ယင်းကား ကလေးသူငယ်ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေရောဂါ (သို့မဟုတ်)
 ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါ ပြန့်ပွားကူးစက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။ ပိုလီယို
 သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ယခင်ကပင်ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူးသည်။ သို့ရာ
 တွင် ၁၉၁၆ ခု နေ့ဦးရာသီတွင် ကူးစက်ပြန့်ပွားခြင်းကား တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသမျှ
 တွင် အဆိုးရွားဆုံးဖြစ်လေသည်။ ထိုကူးစက်မှုသည် နယူးယော့မြို့ ဘရွတ်
 ကလင်းတွင် သုံးလေးခုလောက် ဖြစ်ပွားခြင်းမှစတင်ခဲ့ပုံရသည်။ ထိုမှတစ်
 ဆင့် နယူးယော့တစ်မြို့လုံး၊ လောင်းအိုင်လင်းနှင့် အန္တလန္တိတ်ကမ်းခြေအ
 ပေါ်ပိုင်းအောက်ပိုင်းတို့ထိ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိသွားသည်။ ယင်းရောဂါနှင့်အတူ
 ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုများလည်း ပြန့်နှံ့ခဲ့သည်။ ဘာကြောင့်ဖြစ်ရသည့်
 အကြောင်းရင်းကို ဘယ်သူမျှမသိရှိကြပေ။ မည်သည့်ဇီဝရုပ်မျိုးကြောင့်
 ထိုရောဂါဖြစ်ရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုရောဂါမည်သို့ပြန့်ပွားသည်ကို
 လည်းကောင်း သိရှိသူမရှိခဲ့ပေ။ ရောဂါဖြစ်ပွားသူများမှာ အများအားဖြင့်
 အသက် ၁၆ နှစ်အောက်ကလေးများဖြစ်ကြပြီး ယင်းတို့အနက် လေးပုံသုံး
 ပုံမှာ အသက်ငါးနှစ်အောက်ကလေးငယ်များဖြစ်ကြသည်။ လူထောင်ပေါင်း
 များစွာတို့သည် ကလေးသူငယ်သားသမီးများကို ပိုက်၍ မီးရထားများရှိရာ
 သို့ ပြေးကြ၊ ကားများပေါ်ပြေးတက်ကြနှင့် လွတ်ရာတိုင်းပြည့်၏ အခြား
 ဒေသများသို့ ရှောင်ခွာထွက်ပြေးရန် အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ရဲများက ၎င်း

တို့အား ရပ်တန့်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြရသည်။ ဆရာဝန်များနှင့်သူနာပြုများကား ရောဂါစွဲကပ်ခံနေရသူများအား စောင့်ကြည့်ရုံသာ တတ်နိုင်ကြပြီး မှန်ကန်သင့်တော်သည့်အလုပ်ကို လုပ်ဖို့ မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။ နယူးယော့တစ်မြို့တည်းမှာပင် ရောဂါဖြစ်ပွားမှုသည် ၉၀၀၀ ခန့်ရှိ၍ ယင်းတို့အနက် ၂၀၀၀ ခန့်သေဆုံးခဲ့သည်။

“မောင့်အချစ်ဆုံးမေ....ကလေးကိုယ်တစ်ခြမ်းသေရောဂါ ဖြစ်ပွားနေမှုဟာ နယူးယော့နှင့်အနီးအနားဒေသတွေမှာ ကြောက်ခမန်းလိလိပါပဲကွယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဇူလိုင်လအစောပိုင်းတွင် ဝါရှင်တန်မှ ကမ်ပိုဘဲလို ရှိ သူ့ဇနီးထံစာရေးခဲ့လေသည်။

၁၉၁၆ ခု ဇူလိုင်လ ၂၆ ရက်တွင် သူက သူမအားပြောပြခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်တွင် ရာသီဥတုသည် “ရေဆူမှတ်နိုးနိုးရောက်နေပြီ....မဖြစ်မနေ မောင်လည်း ထွက်ခွာဖို့ မျှော်လင့်နေဆဲ....ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညပေါ့ မီးရထားနဲ့ အစွဲပို့သို့ သောကြာနေ့မနက်ရောက်....ဩဂုတ်လ ၄ ရက် မွန်းတည်ချိန် နယူးယော့မှာ ပြည်နယ်ကော်မတီအစည်းအဝေးကို မောင်တက်ဖို့ ရှိတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က....မောင်စိုးရိမ်တာက....တတိယနေ့မနက် (သို့မဟုတ်) ထိုမတိုင်မီညမှာပင် မောင်ကင်ပိုကထွက်ခွာရမည်ဆိုတဲ့အချက်ပါ....ချစ်သော မေ နေကောင်းတယ်ဆိုလို့ မောင်အထူးဝမ်းသာတယ်....အချစ်များစွာဖြင့်၊ သောကြာနေ့ကို မောင်တမ်းတနေတယ်....မင်းရဲ့မြတ်နိုးသစ္စာရှိသော.... အက်ဖ်”

သူ၏ ခဏတဖြုတ်မိသားစုထံရောက်သွားခြင်းကား စိတ်အေးလက်အေးဖြစ်သွားစေသည်။ ကလေးများမှာ ခါတိုင်းကဲ့သို့ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ အသေးအဖွဲနေထိုင်မကောင်းဖြစ်ခြင်းတို့ကား ရှိသည်။ သို့သော်လည်း အခြားတစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့သည် အားလုံးကျန်းကျန်းမာမာရှိကြသည်။ ဘုရားသခင်ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့်ပါပဲ။ ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ရင်း ထိုသို့တော့မိခဲ့သည်။ သူတို့ကို ထားခဲ့ပြီး သူမသွားချင်ခဲ့ပါ။ သို့တိုင်အောင် ဤနှစ်သည် သမ္မတရွေးချယ်ပွဲနှစ်ဖြစ်နေသည်။ ၇၃ရီပီလဆင်ပြန်၍ ဒေရွေးခံစေရမည်။ သူပြန်အရွေးခံရမှဖြစ်မည်။

ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါ နောက်ထပ်အသစ်ဖြစ်ပွားမှုအရေ

အတွက်မှာ ဩဂုတ်လထဲသို့ရောက်လာသည်ထိ အရှိန်မသေးသေးပေ။ ဆက်လက်တိုးပွားနေဆဲဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က အယ်လင်နာအား အန္တရာယ်မကျော်လွန်မချင်း ကလေးတွေနှင့်အတူ ကမ်ပိုဘဲလိုမှာပင် ဆက်လက်ရှိနေရန် ဖျောင်းဖျပြောဆိုထားခဲ့သည်။ သူမကလည်း စက်တင်ဘာတစ်လလုံးကုန်ပြီး ဆောင်းရာသီထဲဝင်ရောက်သည်ထိ နေပေးခဲ့သည်။ သူမက အစေခံများအား ကူးတို့သင်္ဘောရှိခိုက် ကုန်းမကြီးသို့ထွက်ခွာသွားခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ယူဘုတ်ရှား၍လက်တွေ့မှာ ကျွန်းပေါ်တွင် စွန့်ပစ်ခံထားရသလိုဖြစ်နေသည်။ နောက်ဆုံးအောက်တိုဘာလထဲသို့ရောက်သောအခါ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ရေတပ်သင်္ဘောတစ်စင်းအား တာဝန်ပေး၍ သူတို့တို့ သွားရောက်ခေါ်ယူစေကာ ဟိုက်ပတ်ဆိပ်ကမ်းသို့ သယ်ယူပို့ပေးစေနိုင်ခဲ့သည်။ အယ်လင်နာလည်း သားသမီးများကို ဟိုက်ပတ်တွင် သူတို့၏အဖွား ကလေးထိန်းဆရာမနှင့်သူနာပြုဆရာမတို့နှင့်အတူ ထားခဲ့ပြီး ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်သွားကာ ဖရင့်ကလင်နှင့်အတူရှိနေခဲ့လေသည်။

“ကပ်ဆားတစ်ခုခုကျရောက်ဖို့ ရှိနေသေးသလို ကျွန်မ ခံစားရတယ်” သူတို့နိုင်ငံ၏ မြို့တော်တွင် တစ်ကြိမ်ပြန်၍ ဆုံတွေ့ရချိန်၌ သူမက ပြောသည့်အခါ သူသည် တည်ကြည်လေးနက်စွာ ခေါင်းညိတ်လေသည်။ ဤစစ်ပွဲ ရှည်ကြာနေခဲ့သော် အမေရိကသည် သေချာပေါက်စစ်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းခံရတော့မည်ဖြစ်ပေသည်။

စစ်ထဲသို့ဝင်ရေး မဝင်ရေးပြဿနာမှာ သမ္မတရွေးပွဲမဲဆွယ်စည်းရုံးရာတွင် အရေးကြီးသောအကြောင်းအရာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ တချို့က အင်အားဖြင့်အနိုင်ကျင့်ခြင်းကို ဆန့်ကျင်၍ လွတ်လပ်မှုအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်မှာ အမေရိက၏တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ တချို့ကမူ ဧည့်သည်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်ပင်ဖြစ်စေ စစ်ထဲသို့ဝင်ရောက်ခြင်းသည် မှားသည်ဟုယူဆကြပြန်သည်။ တချို့ကလည်း အမေရိကန်က စစ်ထဲဝင်ရောက်ခဲ့လျှင် သူတို့အိတ်ထဲသို့ လိုမိုဝင်လာမည့် အကျိုးအမြတ်များကို လိုရင်ကြသည်။ အမေရိကတွင် နိုင်ငံရေးနောက်ခံမတူသော အင်အားစုများ အများအပြားရှိကြသည်။ သူတို့သည် ယခုအချိန်ထိ စစ်ပွဲတွင် နှစ်ဖက်စလုံး၌ပါဝင်နေကြသော တိုင်းပြည်အသီးသီးကို ကိုယ်စားပြုနေကြသည်။ ထိုပုံကား

ချုပ်သည် ပို၍ရှုပ်ထွေးလာနေဆဲဖြစ်သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်များသည် နီးကပ်နေပြီဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးမဲစာရင်းများ ပြန်ဝင်မလာမချင်း ၃၃ရိုဝီလ်ဆင်သည် ရာထူးပြန်လည်ဆက်ခံရေးမှာ မသေချာသေးပေ။

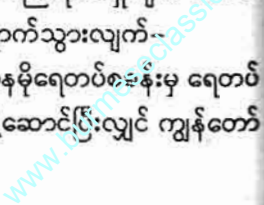
ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများမှာ ဆက်လက်၍အရှိန်မြင့်ပြီးရင်းမြင့်ရင်း မြင့်လျက်ရှိသည်။ မဟာမိတ်များကရော၊ ဗဟိုအင်အားကြီးနိုင်ငံများကပါ နှစ်ဖက်စလုံးက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား သူတို့ဖက်မှပါလာအောင် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိကြသည်။ သမ္မတဝီလ်ဆင်ကား စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒီတစ်ဦးဖြစ်၍ အမေရိကအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာကောင်စီတစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းဖန်တီး၍ အနာဂတ်ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို ခေါင်းဆောင်မှုပေးရမည်ဟု သူကြိုတင်မြင်မိကြောင်း ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား သမ္မတဝီလ်ဆင်ထက်ပို၍ တိုက်လိုခိုက်လို စိတ်ဖြင့် စိတ်မရှည်တော့သည့်သဘောထားရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဝီလ်ဆင်လက်အောက်၌ ကြာကြာလုပ်ကိုင်ရလေ ပို၍အသက်ကြီးသူနိုင်ငံခေါင်းဆောင်၏ အရှိန်ဩဇာကို လေးလေးနက်နက်ခံယူလာရလေဖြစ်သည်။

၁၉၁၇ ခု ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံနှင့် သံတမန်ဆက်ဆံရေးဖြတ်တောက်ပစ်ရန် လိုအပ်လာကြောင်း တွေ့ရှိလာရလေသည်။ ဂျာမနီနိုင်ငံသည် အကန့်အသတ်မထားပဲ ရေငုပ်သင်္ဘောစစ်ဆင်ရေးဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရုံမက အခြားသောရက်စက်ရမ်းကားမှုများကိုလည်း ကျူးလွန်လျက်ရှိလေသည်။ ဝီလ်ဆင်နှင့် အခြားသောနိုင်ငံတကာသံတမန်များက ထိုလုပ်ရပ်များကို ဟန့်တားရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသော်လည်း အချည်းနှီးသာဖြစ်လေသည်။

ကျူးဘာကျွန်း ဝှမ်တာနမိုရှိ အမေရိကန်ရေတပ်စခန်း၌ ရေတပ်စုပိုပြီး ဝန်ကြီးဒင်နီယဲလ်လည်း ဝါရှင်တန်တွင်မရှိဆိုသည်ကို သိရှိလျက် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အိမ်ဖြူတော်သို့ အလျင်စလိုရောက်သွားလျက်--

“သမ္မတကြီး ဝီလ်ဆင်ခင်ဗျား.....ဝှမ်တာနမိုရေတပ်စခန်းမှ ရေတပ်စုအား ယူဆောင်၍ ရေတပ်သင်္ဘောကျင်းသို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်

တို့အနေဖြင့် စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ရမည်ဆိုပါက အဆင်သင့်ဖြစ်နေရန် ပြင်ဆင် တပ်ဆင်မှုများပြုလုပ်ထားရှိစေခွင့်ပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။”

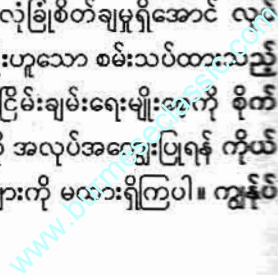
“ကျွန်ုပ်ခွင့်မပြုနိုင်သည့်အတွက် အလွန်စိတ်မကောင်းပါဘူး မစ္စတာ ရစဗဲ”

ဂျာမန်သံအမတ်အား ထုတ်ပယ်လိုက်ပြီးနောက် သိပ်မြန်မြန်ဆန်ဆန် ယင်းသို့လုပ်ဆောင်ပါက ရိုင်းစိုင်းသောလုပ်ရပ်အဖြစ် အဓိပ္ပာယ်ကောက် ယူသွားနိုင်သည်ဟု မစ္စတာဝီလ်ဆင်က ရှင်းပြလေသည်။ အနာဂတ်တွင် သမ္မတဖြစ်လာမည့်သူအတွက် သံတမန်နည်းပရိယာယ်အရ နောက်ထပ် သင်ခန်းစာတစ်ရပ်ဖြစ်လေသည်တကား။

နောက်သီတင်းပတ်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် သမ္မတဝီလ်ဆင်သည် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်အဖွဲ့ဝင်များနှင့် သူ၏ဝန်ကြီး အဖွဲ့တို့၏ ရှေ့မှောက်သို့သွားရောက်၍ ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုနှင့် စိတ်နှလုံး မသာယာသော မျက်နှာဖြင့် စစ်ကြေညာခွင့်ကို တောင်းဆိုလေသည်။ သူ၏ မိန့်ခွန်းတွင် ကြားနေသင်္ဘောရေယာဉ်များအပြင် လူနာတင်ဆေးရုံသင်္ဘော များပါပင်မကျန်အောင် ထပ်တလဲလဲအလျှော့မပေးနဲ့ နစ်မြုပ်ပစ်နေပုံကို ဖော်ပြခဲ့သည်။ “ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်ကား ကလဲစားချေလိုခြင်းသော် လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံ၏စစ်အင်အားကြီးမားမှုဖြင့် သေချာပေါက်အောင်ပွဲခံ အနိုင်ရမည်ကိုသိ၍သော်လည်းကောင်း အချင်းမဟုတ်၊ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်တရား၊ လူ့အခွင့်အရေးတို့အား ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြု သည့် တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟူသောအချက်ကို သက်သေထူရန် သာဖြစ်သည်....”

စစ်သတင်းစကားကို ကြားနာရန် ဖရင့်ကလင်နှင့်အယ်လင်နာတို့ သည် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

“ကမ္ဘာကြီးအား ဒီမိုကရေစီအတွက် လုံခြုံစိတ်ချမှုရှိအောင် လှုပ် ဆောင်ကြရပေမည်။ နိုင်ငံရေးလွတ်လပ်မှုတည်းဟူသော စမ်းသပ်ထားသည့် အခြေခံအုတ်မြစ်များပေါ်တွင် ကမ္ဘာကြီး၏ ငြိမ်းချမ်းရေးမျိုးစေ့ကို စိုက် ပျိုးရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ကိုယ် ကျိုးကိုယ့်အတ္တတည်းဟူသော ရည်မှန်းချက်များကို မလားရှိကြပါ။ ကျွန်ုပ်

တို့သည် အနိုင်ယူသိမ်းပိုက်ခြင်းကို အလိုမရှိ၊ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးခြင်းကိုလည်း မလိုလားပေ....”

သမ္မတကြီးမိန့်ခွန်းပြောပြီးသွားသောအခါ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြလေသည်။ အကြမ်းဖက်မှုကို အကြမ်းဖက်မှုဖြင့် ဘယ်အခါမှကုစား၍မရနိုင်ဟု ယူဆကြသောသူ အနည်းငယ်တို့ကား ဦးခေါင်းကိုညွတ်၍ ဂါရဝပြုခဲ့ကြပြီး ကျန်လူများမှာ စိတ်လှုပ်ရှား၍ပျော်ရွှင်မြူးကြွစွာ အော်ဟစ်ပြောဆိုခဲ့ကြလေသည်။

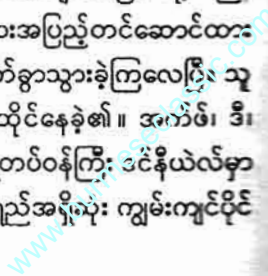
“ကျွန်မလည်း ရင်တမမနဲ့သွားရောက်နားထောင်ခဲ့ပါတယ်” မစ္စစ်ရုစဗွဲက နောက်ပိုင်းတွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ “ပြီးတော့ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့ထိ ကျရောက်လာတော့မယ့်အပြောင်းအလဲကို စိတ်မှာ စွဲနေရင်း ခေါင်းတွေ မူးနောက်နေခဲ့တယ်”

သူမသည် ကြက်ခြေနီစားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်၍ ဖရင့်ကလင်မူကား သူ၏စိတ်ကူးအတွေးများအား စုစည်း၍စာရွက်ပေါ်တွင် ရေးမှတ်သည်။ “ပိုမိုရှင်းလင်းပီပြင်၍ ပိုမိုတိကျပြတ်သားသော အမေရိကန်အမျိုးသားဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မြင့်မားသော ရည်မှန်းချက်တို့နှင့် ပတ်သက်သော ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်ကို မလုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့” ထိုနောက် သူသည် အားနည်းပျော့ညံ့သူအား ရှင်းလင်းဖယ်ရှားမည့်လုပ်ငန်းအစီအစဉ် တစ်ရပ်ကို မနားမနေရေးဆွဲနေလေသည်။ သတင်းစာတစ်စောင်၏ အယ်ဒီတာအာဘော်မှ ၎င်းအား “စိတ်ဓာတ်ခွန်အားကောင်းသူ” “လက်သီးကို တင်းတင်းမာမာဆုပ်ထားသူ” ဟုခေါ်လိုက်ပြီး သူ၏ နာမည်အား ရုစဗွဲဟု မှည့်ခေါ်ထားခြင်းမှာ အံ့ဩစရာမရှိပေဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သူ၏စိတ်အားထက်သန်ပြင်းပြမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သူတို့နှင့်ပတ်သက်၍ သူလုပ်လိုသော အလုပ်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း လူအများနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ပဋိပက္ခဖြစ်အောင်ကား လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိပေ။ သူတို့တွင် ဂရိတွန်ကျောင်းသားကလေးဘဝ၏ နှစ်လိုဖွယ်ရာများနှင့် ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်လူကြီးဘဝ၏ လက်ခံနိုင်ဖွယ်ရာ ခေါင်းဆောင်မှုအရည်အသွေးအားလုံးရှိနေတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ အယူအဆခိုင်မာ၍ အတွေ့အကြုံများသော သတင်းစာဆရာများ သူ့ထံလာ၍ ထုတ်ပြန်ရန်မဝံ့မရဲဖြစ်

သော သတင်းကိုရယူရန် ကြိုးစားကြသည်။ သူက နွေးနွေးထွေးထွေး ဆော်ဖော်ရွေရွေ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ဆက်ဆံပြောဆိုမှုအောက်တွင် သတင်းစာ ဆရာများမှာ အရည်ပျော်ခဲ့ရပြီး ဘာသတင်းမှမရပဲ ပြန်ခဲ့ကြရသည်။ မကြာမီ ဝါရှင်တန်တွင် 'အဆင်ပြေသွားချင်ရင်တော့ ရုစဉ်ကလေးဆီသာသွားလိုက်' ဟု ပြောစမှတ်ပြုလာကြသည်။

အမေရိကန်ရေတပ်အား စနစ်တကျဖွဲ့စည်းပုံဖော်၍ ချက်ချင်းတိုက် ခဲ့ဝင်စေခဲ့သည်။ ယင်းကြောင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မှာ များစွာ ဂုဏ်သိက္ခာ ထက်လာခဲ့သည်။ သူကား ထိုထက်ကျော်၍ အရေးကြီးသော မဟာဗျူဟာ အရ စဉ်းစားတွေးခေါ်လာခဲ့လေပြီ။ သူက အင်္ဂလိပ်ရေလက်ကြားနှင့် မြောက် ဖင်လယ်ကို မိုင်းအရံအတားများဖြင့် ပိတ်ဆို့၍ ရေငုပ်သင်္ဘောများအန္တရာယ် ထို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရန် စီမံကိန်းတစ်ရပ်ကို တင်ပြအဆိုပြုလေသည်။ သူ့အဆိုမှန်သည်ဟု သူယုံကြည်သည်။ သူသည် သူ့ဌာနအကြီးအကဲနှင့် ထည်းကောင်း၊ မဟာဗျူဟာကျွမ်းကျင်သူများနှင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မတ ဝီလ်ဆင်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗြိတိသျှရေတပ်မတော်ဦးစီးဌာနနှင့်လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်၍ နောက်ဆုံးအောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားသည်ထိ သူ၏ အယူအဆ ထို ပြင်းပြင်းထန်ထန်လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။ စစ်ပြီးသွားသောအခါ ထိုလုပ်ဆောင် ချက်က ဗြိတိသျှကျွန်းစုအား ရေငုပ်သင်္ဘောအန္တရာယ်မှ ဟန့်တားကာကွယ် စရာတွင် များစွာထိရောက်မှုရှိကြောင်း ပြသခဲ့လေသည်။

၁၉၁၇ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းသို့ရောက်သောအခါ နောက်ထပ်ရည်မှန်းချက် တစ်ရပ်သည် သူ့ရင်ထဲ၌ လှုပ်ရှားနှိုးထလာခဲ့ပြန်သည်။ ဝိုင်းဝန်းပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်ကြရန် ဆန္ဒဖြစ်သည်။ လတ်ထရော့ဘရောင်းကား တင့်ကား တပ်ဖွဲ့တစ်ခုတွင် မိမိပုဂ္ဂလိကအနေဖြင့် အပျော်တမ်းပါဝင်ခဲ့လေသည်။ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ် ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်းအများအပြားတို့လည်း စစ်ယူနီဖောင်းဝတ်ဆင်လာကြသည်။ လူငယ်များအပြည့်တင်ဆောင်ထား သော သင်္ဘောများကား ပင်လယ်ရပ်ခြားသို့ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြလေပြီ။ သူ ထား ဝါရှင်တန်က စာရေးစားပွဲတွင် လုံခြုံစွာထိုင်နေခဲ့၏။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ဘာလုပ်ချင်သည်ကို သိရှိရသောအခါ ရေတပ်ဝန်ကြီး ဒင်နီယဲလ်မှာ ခေါင်းခါလေသည်။ ဝါရှင်တန်မှ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်အရှိဆုံး ကျွမ်းကျင်ပိုင်

နိုင်မှုအရှိဆုံး လူများအနက်မှ တစ်ဦးသည် စစ်ပြီးဆုံးသည်ထိ ရာထူးတွင် ဆက်လက်ရှိနေရမည် ဖြစ်လေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက ဆောင်းဦး ရာသီတွင် ပြုလုပ်မည့် နယူးယော့ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရေးကို စဉ်းစားရန် သူ့အားတိုက်တွန်းကြသော်လည်း သူက ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ စစ်ကို ဦးစားပေးရမည်။ စစ်ပြီးဆုံးသောအခါ ကြာရှည်တည်တံ့မည့် ငြိမ်းချမ်းရေးရှိဖို့လိုသေးသည်။ ဝီလ်ဆင်၏လားရာ အမြင်အတိုင်း သူလည်းရှုမြင်ထားသည်။

၁၉၁၈ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် ဝီလ်ဆင်သည် သူ၏ နာမည်ကျော် 'ဆယ့် လေးချက်' ကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ တင်သွင်းခဲ့သည်။ ထိုအချက်များ ဖြင့် သူသည် စစ်ကြီးပြီးဆုံးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စံပြုဆောင်ရွက်ကြရမည့် သူ၏မဟာစိတ်ကူးစံနမူနာအတွက် စီမံကိန်းတစ်ရပ်ကို အကျဉ်းရုံး၍ ဖော် ငြထားသည်။ သဘောတူစာချုပ်များကို ပွင့်လင်းစွာဆွေးနွေး၍ ပွင့်လင်းစွာ သဘောတူချုပ်ဆိုကြရေး၊ ပင်လယ်ရေပြင်ကို လွတ်လပ်စွာသွားလာခွင့်ရှိ ရေး၊ မျှတသော ကုန်သွယ်ရေးဥပဒေများ ပြဋ္ဌာန်းရေးတို့ ပါဝင်သည်။ ဆယ့် လေးချက်မြောက်မှာ အရေးအကြီးဆုံးအချက်ဖြစ်ပြီး "နိုင်ငံကြီးများနှင့် နိုင်ငံ ငယ်ကလေးများပါ အလားတူစွာ နိုင်ငံရေးအရ လွတ်လပ်မှု၊ နယ်မြေတစ် လုံးတစ်ဝတည်းရှိမှုတို့အား အပြန်အလှန်အာမခံနိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်၍.... နိုင်ငံများ၏ အထွေထွေအသင်းအဖွဲ့တစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းကြရမည်" ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

၁၉၁၈ ခု ဇွေရာသီအတွင်း အစိုးရက မစ္စတာရုစဗဲအား စစ်ပွဲကို တိုက်ရိုက်သွားရောက်ကြည့်ရှုခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က နိုင်ငံခြားရှိ အမေရိ ကန်ရေတပ်ဖွဲ့များအား စစ်ဆေးရန်နှင့် စစ်မြေပြင်ဒေသများအား လေ့လာနိုင် ရန် သူ့အားစေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခရီးမှာ လျှို့ဝှက်ခရီးတစ်ခုဖြစ်၍ သူ့အားမည်သူမျှလိုက်ပါပို့ ဆောင်ခြင်းမပြုခဲ့ကြပေ။ သူစီးနင်းလိုက်ပါသွားသော ဖျက်သင်္ဘောမှာ သယ် ယူပို့တောင်ရေးသင်္ဘောငါးစင်းအား စောင့်ကြပ်လိုက်ပါသော အစောင့်အကြပ် ထဲမှ တစ်ခုဖြစ်ပြီး ရေငုပ်သင်္ဘောများအား လှည့်စားရန် ခြေလိမ်မြွေကောက်

အကြောင်းဖြင့် သွားခဲ့ရသည်။ သူသည် ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက် နှစ်သင်္ဘောပေါ်ပါလာသော အခြားသူများအား အေးဆေးတည်ငြိမ်သော အသံဖြင့် ပြောဆိုလေသည်။ တကယ်တော့ သူ၏စိတ်လှုပ်ရှားမှုနှင့် တင်းကြပ်နေမှုကို ဖုံးကွယ်ရန်ကြိုးပမ်းရင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ အခြားသူများအား သူက ပို့လွှတ်နေခဲ့သည့် အလုပ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

သူသည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသို့ ဦးစွာဆိုက်ရောက်သွားသည်။ အင်္ဂလန် တွင် ဗြိတိသျှနှင့်အမေရိကန်ရေတပ်အရာရှိများနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ပြီးလျှင် ဆေးရုံများသို့ သွားရောက်၍ ဒဏ်ရာရသူများအား တွေ့ဆုံသည်။ “ဒီမှာ မှ တကယ်စစ်ပွဲနဲ့အများကြီး ပိုပြီးနီးနီးကပ်ကပ်ရင်းရင်းနီးနီး တွေ့ထိရတယ်” သူ၏နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတွင် သူရေးသားခဲ့သည်။ “ကျွန်ုပ်၏ရေတပ် တပ်ရင်းကြီးတစ်ခုမှာ လူ ၁၂၀၀ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီးနောက် တပ်ရင်းကြီးတစ်ခုမှာ တော့ ၈၀၀ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။” ရေလက်ကြားကို ဖြတ်၍ ပြင်သစ်ပြည်သို့ သွားရောက်သောအခါ သူသည် ဒန်းကတ်ခေါ်ဆိပ်ကမ်းမြို့သို့ ဆိုက်ရောက် သွားသည်။ သူ၏စိတ်တက်ကြွမှုများကား အောက်သို့စိုက်ဆင်းသွားကြ သည်။ ဒန်းကတ်သည် စစ်ရေးအရအရေးပါသောနေရာဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ဆိုး ရွားသောအချိန်ကာလနှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့ရလေပြီ။ “ဤနေရာ၌ အိမ်အကောင်း ဆို၍ တစ်လုံးမျှမကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။ ညစဉ်ပုံးကြိခံလာခဲ့ရသည်မှာ သုံးနှစ်ကြာ ခဲ့ပြီးသည်မှာ ဖြစ်နိုင်သည်....မြို့ထဲတွင် ပြတင်းပေါက်မှန်တစ်ချပ်ကိုမျှ မမြင် တွေ့ခဲ့ရ....အိမ်တိုင်းလိုလို၏ ရှေ့မျက်နှာစာမှာ ဖုံးဆံအပိုင်းအစများ ထိမှန် ခံရပြီး ကျောက်ပေါက်မာကဲ့သို့ ချိုင့်ခွက်များဖြင့် ဗရဟ္မဖြစ်နေသည်။”

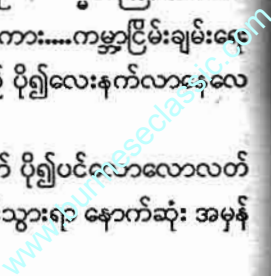
တဖြေးဖြေးတစတစ စစ်၏အဓိပ္ပာယ်မှန်သည် သူ့အား ရှင်းလင်း ပီပြင်၍လာခဲ့သည်။ ဗုံးလာကြိမှုတစ်ခုအတွင်းတွင်ကား သူသည် ဗုံးခိုကျင်း တစ်ခုထဲ၌ ခိုလှုံ၍အကာအကွယ်ယူလိုက်ရသည်။ လူအများ၏ အေးဆေး တည်ငြိမ်၍ သူရသတ္တိရှိကြပုံကို သူမြင်တွေ့ခဲ့လေသည်။ ပဲရစ်မြို့သို့ အသွား လမ်းတွင် သူသည်ကာလိုင်းမြို့ကို ဖြတ်ခဲ့ရသည်။ “ကာလိုင်းမြို့ကား ဆိုး ဆိုးရွားရွား ဗုံးဒဏ်ခံထားရလေသည်။” ယာဉ်သွားလမ်းကြောတစ်လျှောက် ၌ သူ၏အရာရှိ မှန်လုံကားကြီးသည် နေရာဖယ်ပေးနေကြသော လူစုခွဲများ ကို ဖြတ်ကျော်သွားလေသည်။ “မြို့များကျေးရွာများအားလုံးတွင် စစ်သား

များကို လူနေအိမ်များ၌ နေရာချပေးထားသည်။” ပဲရစ်တစ်မြို့လုံးလိုလို ရှေ့သို့တိုးလာနေသော ဂျာမန်ရှေ့တန်းတပ်များ၏ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံနေရလေပြီ။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မှာ စစ်ပွဲနှင့်အလွန်နီးကပ်၍ရှိနေလေပြီဟု ခံစားရလေသည်။ ရှေ့တန်းမျက်နှာစာသို့ စတင်မထွက်ခွာမီ၊ သူသည် ဟားဗတ်ဟူးမားအား ဂုဏ်ပြုတည်ခင်းသည့် ပဲရစ်က ထမင်းစားပွဲတစ်ခုသို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအခမ်းအနားတွင် ပြင်သစ်သမ္မတနိုင်ငံ၏ သမ္မတကြီး မွန်စီယာပွန်ကာရေနှင့် မဒမ်ပွန်ကာရေတို့အား စကားပြောဆိုခွင့်ရခဲ့သည်။

ရှေ့တန်းသို့သွားလမ်းမှာ ကမ်းခြေမှ ပဲရစ်ထိလာခဲ့ရသော လမ်းထက် ပင်ပို၍ တင်းမာခက်ထန်သေးသည်။ သူသည် ထောင်းထောင်းကြေအောင် ပျက်စီးပြိုလဲနေသော ကျေးရွာများကို ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့ရသည်။ မန်းမြစ်လမ်းရှိ ရဲတိုက်ကြီးသီယာရီမှာ လုံးဝပျက်စီးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ဤကား မန်းမြစ်ပေါ်မှ ဒုတိယတိုက်ပွဲ၏ အလွန်အရေးကြီးသောနေရာတစ်ခု၏ မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ယခင်ရက်အနည်းငယ်ကမှသာ မဟာမိတ်တို့အောင်ပွဲခံခဲ့သည်။ “ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့ရှိ ကွင်းပြင်ထဲ၌ မကြာခဏ မြင်တွေ့ရသော ကြက်ခြေခတ်ကလေးများက အကာအကွယ်မဲ့ကွင်းပြင်ထဲ၌ ကျဆုံးသွားသောသူများအား အမှတ်အသားပြုထားကြသည်။”

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဗဲ ကြည့်လိုက်သည့်နေရာတိုင်းတွင် သူမြင်တွေ့ရသော အရာများကား..... “ပြောင်းပြန်လန်နေသော ကျောက်တုံးများ၊ လဲနေသောသစ်ပင်များ၊ ကသုတ်ကယက်ရရာနှင့်ဖြစ်သလိုပြုလုပ်ထားသော ခိုလှုံစရာ ကတုတ်ကျင်းများ၊ သံချေးတက်နေသော လှံစွပ်များ၊ သေနတ်အကျိုးအပျက်များ၊ အရေးပေါ်ရိက္ခာသံဃူးများ၊ လက်ပစ်ဗုံးများ၊ လွှင့်ပစ်ထားသော ကုတ်အင်္ကျီများ၊ မိုးရေထိထားသော ရည်းစားစာများ.....” ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ စစ်ကြေညာရန် တင်ပြတောင်းဆိုစဉ်က သမ္မတကြီး ဝီလ်ဆင် နက်နက်နဲနဲခံစားခဲ့ရသည်မှာ အံ့ဩစရာမရှိပေတကား..... ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ချက်သည် ပို၍လေးနက်လာနေလေသည်။

သူ၏ ခော်တော်ကားသည် နေရာရွေ့လျက် ပို၍ပင်လောလောလတ်လတ် ဗုံးကြဲခံထားရသော ရွာများထဲသို့ မောင်းဝင်သွားရာ နောက်ဆုံး အမှန်

တကယ်စစ်ဆင်ရေးများ၏ ပထမဆုံးအမှတ်လက္ခဏာဖြစ်သော စောင့်ကြည့်
 လေ့လာရေး မိုးပျံပူဖောင်းတစ်ခုသို့ရောက်လာကြသည်။ ထိုနေရာ၌ သူသည်
 ဆေးရုံတစ်ရုံထဲသို့ ရောက်ရှိပြီး ခွဲစိတ်ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် ကုသမှုခံယူနေသော
 စစ်သားတစ်ဦးအား ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့ရှိနေသော
 အဆောက်အဦအား ဗုံးတစ်လုံးထိမှန်ပြီး ပြတင်းပေါက်မှန်များအားလုံး စိစိ
 ညက်ညက်ကွဲပျက်လွင့်စင်ကုန်ကြသည်။ သူ့ကားသည် ဂျာမန်တို့စောင့်
 ကြပ်ကြည့်ရှုနေသော ယာဉ်သွားလမ်းတစ်နေရာအား ဖြတ်သွားသောအခါ
 နောက်နားသိပ်မဝေးသော နေရာတွင် ဗုံးတစ်လုံးကျရောက်ပေါက်ကွဲလေ
 သည်။

သူ့ကားသည် ဗာဒွန်သို့ထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းပို့သည့်လမ်းအတိုင်း
 မြတ်ကျော်မောင်းနှင့်သွားခဲ့သည်။ “အိမ်အကောင်းဆို၍ တစ်လုံးမျှမကျန်
 ခဲ့ပေ။” အဖော်များနှင့်အတူ ခမောက်ဆောင်း၍ ဓာတ်ငွေ့ကာမျက်နှာဖုံး
 ဖတ်ကာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ စစ်မြေပြင်သို့အရောက်သွားသည်။ စစ်သားများ
 နှာ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းမရှိ၊ ကျန်းမာရေးနှင့်မညီ လေဝင်လေထွက်မကောင်း
 သည့် လိုဏ်ခေါင်းများထဲတွင် အနားယူနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။
 ချွတ်တန်းပစ်ခတ်နေသည့်နေရာနှင့် ကိုက်သုံးလေးရာခန့်အကွာသို့ရောက်
 သွားသောအခါ ဗုံးဆံအမြောက်ဆံများ ပစ်ခတ်ကျရောက်ပေါက်ကွဲမှုများ
 ကြောင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လှုပ်လှုပ်ရွရွရွပ်
 ရွတ်ခတ်နေသည့် မြေပြင်မြင်ကွင်းကိုတွေ့မြင်ခဲ့ရသည်.... “ဘာမျှမရှိ ဗလာ
 ဟင်းလင်း၊ မိုင်းပြာမှောင်ညို ဆိုင်းဆိုမ်းခိုးငွေ့များ၊ ခြောက်ကပ်တိတ်ဆိတ်
 အသက်မရှိတော့သော....”

အေးလေ....သူကစစ်ကို မြင်တွေ့ချင်ခဲ့တာပဲမဟုတ်လား.....အဲဒါ
 စစ်ပဲလေ။

ဤကား ယဉ်ကျေးပါသည်ဆိုသော လူသားတို့အကြား တစ်ဦးနှင့်
 တစ်ဦးကွဲလွဲချက်တွေကို ဖြေရှင်းသည့်နည်းဖြစ်လေသည်တကား။

အခန်း (၇)

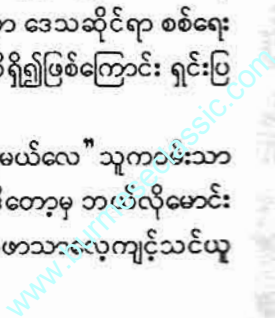
ပိုလီယို (အကြောသေရောဂါ) ရိုက်ချက်

အက်မ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အမေရိကသို့ ပြန်ရန်အတွက် ပြင်သစ်ပြည် ဘရက်စ်ဆိပ်ကမ်း၌ သင်္ဘောပေါ်သို့တက်ရောက်သွားသောအခါ အဖျား ဝင်၍ စိတ်မချမ်းမြေ့ခံစားရပြီးလျှင် အဆစ်အမြစ်တွေလည်း ကိုက်ခဲလာ သည်။ သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူအများအပြားလည်း အလားတူခံစားကြရသည်။ အကြောင်းကား သူတို့သည် ဥရောပတွင် ပြန့်ပွားနေသော ကူးစက်ရောဂါ ကြောင့် တုပ်ကွေးမိလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ့်တော့ သင်္ဘောနယူး ယော့သို့မရောက်မီ အတော်များများသေဆုံးခဲ့ကြသည်။ ရစဗဲအား တိုက် ခိုက်သောရောဂါသည် နယူးမိုးနီးယားခေါ် အဆုပ်ရောင်ရောဂါအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ အယ်လင်နာသည် သူ့အားသင်္ဘောဆိပ်တွင် လူနာတင် ယာဉ်တစ်စီးနှင့် ဆရာဝန်တစ်ဦးတို့နှင့်အတူ တွေ့ဆုံ၍ ဟိုက်ပတ်သို့ခေါ် ဆောင်သွားသည်။ ဟိုက်ပတ်တွင် အချိန်အတော်ကြာအောင်ဖျားနာနေပြီး နောက် တဖြေးဖြေးပြန်လည်နာလန်ထလာခဲ့သည်။

ဤသည်ကား အလွန်တက်ကြွလှုပ်ရှားနေသော လူတစ်ယောက်အဖို့ တကယ့်ကို အစမ်းသပ်အစစ်ဆေးခံနေရသည့်ကာလဖြစ်လာသည်။ အထူး

သဖြင့် ဤအချိန်သည် ဝါရှင်တန်တွင် သူရှိနေရန် အလွန်လိုအပ်နေသည့် အချိန်ဖြစ်မှန်း သူသိလေသည်။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်မှာတော့ သူ့အဖို့ သားစုနှင့်အပြီးအပြတ်ပြန်လည်ဆုံစည်းခွင့်ရ၍ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုရရှိခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များ၊ တိုင်းပြည်၏ဖြစ်ရပ်များကြောင့် သူတို့သည် အထယ်ပင်ကွဲကွာနေခဲ့ကြရသည် မဟုတ်လော။ အသက် ၁၂ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော အင်နာအယ်လင်နာတွင် “အကြီးအကဲ” ဟုအမည်ရသော ရဲခွေးကလေးတစ်ကောင်ရထားသည်။ ယခုတော့ သူမနှင့်သူ့အဖေတို့ ထိုခွေးကလေးအကြောင်းကို ပြောစရာတွေအများကြီးရနေကြပြီ။ အခြားခွေးတွေတို့တော့ မိသားတစ်စုလုံးပိုင်သည်။ သို့သော်လည်း သည်တစ်ကောင်ကို မူထား တကယ်ပင် သူမတစ်ယောက်တည်းသာပိုင်သည်ဟု ငြင်းခုံ၍လည်း ဖြစ်သည်။ တောင်းပန်၍လည်းဆိုသည်။ ထိုခွေးကလေးကို သူမသည် သူ့သဘောထားအခြေခံပေါ်တွင် ထားရှိလိုပေသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က နှစ်ထိုသဘောထားကို ယုံကြည်ပေးလိုက်သည်။ သူ့သားများကလည်း သူ့ထံသို့ အရဲလာကြပြီး သူတို့လှပခေတ်မီအောင် ပြုပြင်မွမ်းမံထားကြသောလှေများ၊ သူတို့စုဆောင်းထားခဲ့ကြသော ပိုးမွှားများနှင့်ပိုးတောင်မာများကို ပြကြပြီး ချွင် သူတို့အရွယ်ရောက်သည်နှင့် ရိုင်ဖယ်သေနတ်ကိုယ်စီထမ်း၍ အမဲထိုက်ရန်လျှောက်လဲနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ဖခင်ဖြစ်သူကလည်း သူ့အချိန်များသည်နှင့် သူငယ်စဉ်က တောနင်းလျှောက်လှမ်းသွားခဲ့သည့် သစ်တောများတို့ဖြတ်၍ သူတို့ကိုခေါ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပြုလေသည်။ သို့သော် ထည်း ကမ်ပိုဘဲလိုမှာရှိသော သူတို့၏ လှေအကြောင်း သူတို့အားလုံးက သိချင်ကြသည်။ သူတို့ကို နောက်ထပ်သင်္ဘောတစ်စင်းရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း အာမခံလေသည်။ ဟတ်မွန်း (၂) သင်္ဘောကို သူ့အစိုးရသို့ရောင်းချလိုက်ရကြောင်း၊ အကြောင်းမှာ ဒေသဆိုင်ရာ စစ်ရေးဆရာကျင့်မှုများပြုလုပ်ရန် လိုအပ်နေသည်ကို သူသိရှိ၍ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

“သားတို့အတွက် ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်းရစေမယ်လေ” သူကသမီးသာကြည့်နူးစွာ ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်သည်။ “အဲဒီတော့မှ ဘယ်လိုမောင်းနှင့်ကိုင်တွယ်ရမယ်ဆိုတာ တစ်ယောက်ချင်းကိုယ့်ဖာသာလေ့ကျင့်သင်ယူ

ကြတော့ပေါ့”

ကလေးများ အိပ်ရာဝင်သွားကြသောအခါ ဖရင့်ကလင်နှင့်အယ်လင် နာတို့မှာ ကလေးများ၏ အနာဂတ်အတွက် အထူးသဖြင့်သူတို့၏ ပညာရေး နှင့်ပတ်သက်၍ အချိန်ယူဆွေးနွေးခဲ့ကြလေသည်။ အင်နာအားနိုင်ငံ၏ မြို့ တော်နှင့်နယူးယော့မြို့တို့တွင်ရှိသော အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းများတွင် တက်ရောက်သင်ကြားခွင့်ပြုထားသည်။ ထိုခေတ်က မိန်းကလေးများအနေ ဖြင့် ကောလိပ်ကျောင်းသို့တက်ရောက်သည့်အစီအစဉ်လုပ်လေ့မရှိခဲ့ကြပေ။ သည်တော့ အင်နာ၏မိဘများကလည်း သူမအတွက် အစီအစဉ်များချမှတ် မနေကြတော့ပေ။ သို့သော်လည်း သူမသည် နောက်ဆုံးလက်ထပ်ထိမ်း မြားခြင်းမပြုမီ လအနည်းငယ်ကြာမျှ ကော်နဲလ်စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ယောက်ျားကလေးများမှာမူကား ထုံးစံအတိုင်း ဂရိတွန်ကျောင်းသို့ တက်ရောက်ကြပေလိမ့်မည်။ သူတို့၏လျှောက်လွှာများကို အချိန်အတန်ကြာ ကပင် တန်းစီဖိုင်တွဲထားခဲ့ပြီ။ ဂျိမ်းစ်က ၁၉၂၀ ခု ဆောင်းဦးရာသီတွင် အစောဆုံးသွားရောက်ရပေလိမ့်မည်။

ဇနီးမောင်နှံတို့ ဆွေးနွေးကြရမည့် အခြားအချက်တစ်ခုလည်း ရှိသေး သည်။ ယင်းကား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အဖို့ အလွန်အမင်းပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရ သည့်အကြောင်းဖြစ်သည်။

“မေရယ်....မောင်ပြန်ပြီး နေထိုင်ကောင်းသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် တပ် ထဲဝင်ရမယ်၊ မောင်ဒီမှာ ဆက်နေလို့မရဖူး.....။ မောင်မြင်တွေ့ခဲ့တဲ့အတိုင်း ပဲလေ....ဟိုမှာ လူတွေဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေကြရတယ်”

ကံကြမ္မာကလည်း သူ့အတွက် အခြားအစီအမံများရှိသေးသည်။ သူ နှင့်အယ်လင်နာတို့ ကလေးများနှင့်အတူ ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်သွားပြီး မဆုတ် မဆိုင်းမှာပင် သဲကြီးမဲကြီးဆယ်လက်ဖြစ်ပွားနေသေးသော တုပ်ကွေးတူး စက်ရောဂါသည် သူတို့မိသားစုကို ဖြတ်တိုက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်ကလေး သုံးယောက်အပြင် အစေခံသုံးယောက်တို့ပါ တုပ်ကွေးမိပြီး သဲကြတော့ သည်။ အယ်လင်နာ၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်စွမ်းဆောင်နိုင်မှုတို့သည် မကြာ သေးမီနှစ်များအတွင်း ရုတ်ချည်းဆိုသလို များစွာတိုးဝက်လာခဲ့သည်။ သူမ

သည် သူနာပြုဆရာမတစ်ဦးတည်း၏ အကူအညီဖြင့် သူတို့အားလုံးကို အောင်အောင်မြင်မြင်ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်သည်ပြင် ကြက်ခြေနီအဖွဲ့အတွက် သည်း အလုပ်လုပ်ပေးလျက်ပင် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ဖြစ်ရပ်များက သူစစ်ထဲဝင်ရောက်ရေးကို ဟန့်တားခဲ့သည်။ ၁၉၁၈ ခု နိုဝင်ဘာလ ၁၁ ရက်တွင် စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့သည်။ နွေရာသီတွင် ဩစတြီးယား-ဟန်ဂေရီနိုင်ငံ ပြိုပျက်သွားခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာလတွင် သူ့လမ်းရိုးယားနှင့် တူရကီတို့လက်နက်ချကြသည်။ ဂျာမနီနှင့် မဟာမိတ်တို့အကြား စစ်ရပ်ဆိုင်းရန် သဘောတူညီမှုရခဲ့ကြသည်။

နောက်ဘာဖြစ်လာမည်ကို အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သိသည်။ အမေရိကန် ဩစထရီးယားအနေဖြင့် မိမိအတွက် ဘာအကျိုးအမြတ်မျှရရန်မရှိပါပဲလျက် စစ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအခြေခံပေါ်တွင် စစ်ထဲသို့ဝင် ဆုတ်ခဲ့သည့် တစ်ခုတည်းသော တိုင်းပြည်ဖြစ်သည်။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာ မိမိသည့် ငြိမ်းချမ်းရေးတစ်ရပ် ဖန်တီးတည်ဆောက်ရန် ကမ္ဘာ့ပြည်သူတို့က မိမိတို့အား မျှော်လင့်အားထားနေကြသည်ဟု ယူဆသည်။ သို့ပြင် ၀၃၅ နှစ်ဆင်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုမည့် ပဲရစ်ညီလာခံသို့ အမေရိကန် သံတမန်ကြီးအဖြစ် တက်ရောက်လာခဲ့လေသည်။

ဒီဇင်ဘာလစောစောပိုင်းတွင်ပင် သမ္မတဝီလ်ဆင်နှင့်အခြားသံတမန် များသည် သဘောတူညီညွတ်စွာပညိုသွားကြလေသည်။ နောက်လတွင် ရုစဗဲ သည်း လိုက်သွားသည်။ လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးအနေဖြင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော ရေတပ်သင်္ဘောများနှင့် စစ် မှုထမ်းများအား စစ်မှုထမ်းဆောင်နေခြင်းမှ ရပ်သိမ်ခွင့်ပြုခြင်းအား ကြီးကြပ် စနစ် ပြည်ပသို့သွားရောက်ခဲ့ရလေသည်။

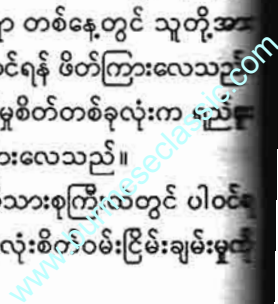
ဖရင့်ကလင်နှင့်အယ်လင်နာတို့သည် သဘောတူညီသွားသောခရီး ထမ်းတွင်ပင် တက်ဒီရစဗဲကွယ်လွန်ကြောင်း သတင်းကြားခဲ့ကြရသည်။ ပဲရစ်သို့ရောက်လျှင် ရောက်ချင်းပင် သူတို့သည် ပဲရစ်တွင် ရှိနေသော တက်ဒီ စီသားနှစ်ယောက်ဖြစ်သော ကာမစ်နှင့်သီအိုဒို (ဂျူနီယာ) တို့အား သွား ဆုတ်တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ကြသည်။ အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ၏ သားများအနက် သားယောက်မှာ အမှုထမ်းဘဝကို ဝင်ရောက်နေခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ အာချီ

ဘော၊ သိအိုဒို (ဂျူနီယာ) နှင့် ကွင်တင်တို့မှာ အမေရိကန်တပ်ဖွဲ့များနှင့် အတူရှိကြပြီး ကွင်တင်မှာကျဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကာမစ်ကား ဗြိတိသျှစစ်တပ် ထဲတွင် ရောက်နေသည်။

ရုစဗဲဇနီးမောင်နှံတို့သည် လူမှုရေးအခမ်းအနားပွဲများ၌ အရေးကြီးသော လူပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးနှင့်တွေ့ဆုံကြသည်။ တစ်စုံတစ်ရာအရေးပါသော သူတိုင်း ပဲရစ်မှာရောက်နေကြသည်ဟု ထင်စရာပင်ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး ညီလာခံနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းများမှာ သူတို့ထံသို့ စိမ့်ယိုထွက်လာ လာလျက်ရှိသည်။ အခြေအနေမှာ တိုးတက်ကောင်းမွန်နေခြင်းမရှိ။ သမ္မတ ဝီလ်ဆင်သည် သူ၏နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းဖွဲ့ရေးအယူအဆအတွက် ရဲရင့် ရင့်တိုက်ပွဲဝင်လျက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ညီလာခံတွင် တက်ရောက် နေကြသော အခြားနိုင်ငံများမှာ မိမိတို့၏ အကျိုးစီးပွားနောက်ကိုလိုက်၍ ဂျာမနီပိုင်နက်နယ်မြေများကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးစေရုံမက သူပေးဆပ်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ထက်ကျော်လွန်သော စစ်လျော်ကြေးများပေးဆောင်စေခြင်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်အရေးယူရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ရ သည်။ ဝီလ်ဆင်ကဲ့သို့ အနာဂတ်ကို ဝေးဝေးသို့မျှော်တွေးထောက်ချင့်သော အတွေးအမြင်ရှိသူတို့မှာ အခက်ခဲဆုံးနှင့်စိတ်ပျက်စရာအကောင်းဆုံးအချိန် တစ်ချိန်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ပဲရစ်မြို့အပြင်ဖက်၌ ဗာဆေးတွင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသော အပြီးသတ် ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ် ၌ ပါဝင်ခဲ့သော နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းတစ်ရပ်နှင့်ပတ်သက်သော သဘော တူညီချက်ကို ရရှိအောင် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ကြရာတွင်ကား အမှန်ပင် အောင်မြင်ခဲ့ကြပေသည်။

ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့သည် သမ္မတဝီလ်ဆင်နှင့်ဇနီးတို့နှင့် အတူ သင်္ဘောတစ်စင်းတည်းဖြင့် ပြန်လာကြရာ တစ်နေ့တွင် သူတို့အား ဝီလ်ဆင် မိသားစုနှင့်အတူ နေ့လည်စာ သုံးဆောင်ရန် ဖိတ်ကြားလေသည်။ တကယ်ပင် မစ္စတာဝီလ်ဆင်သည် သူ့ယုံကြည်မှုစိတ်တစ်ခုလုံးက နည်းနာ ခွဲသည့်အကြောင်းအရာကို သူတို့အား ပြောကြားလေသည်။

“အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ကမ္ဘာမိသားစုကြီးလယ်တွင် ပါဝင်ရ ပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက ကမ္ဘာကြီး၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်းငြိမ်းချမ်းမှုထိ

ပျက်စီးစေလိမ့်မည်။ အမေရိကသည် ကိုယ်ကျိုးမဖက် ယုံကြည်အားထား နေသည့် တစ်ခုတည်းသော နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု အားလုံးက ထင်မြင်ယူဆလျက် ဖြစ်သည်။”

ဘောစတွန်မြို့တွင် သင်္ဘောဆိုက်ကပ်သောအခါ သမ္မတဝီလဆင် အား သောင်းသောင်းဖျဖျဩဘာပေး၍ ခရီးဦးကြိုပြုကြသည်။ ထိုမြင်ကွင်း ။ ရုစဉ်တို့ ဇနီးမောင်နှံအား မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ရင်ဖိုစိတ်လှုပ်ရှားစေခဲ့ သည်။ သူတို့၏ကားသည် သမ္မတကြီး၏ ကားနောက်မှာ ပျော်ရွှင်မြူးကြွ ချဩသော လူအုပ်များ ရံထားသည့် လမ်းများအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဖရူတာကယ်လ်ဗင်ကူးလစ်ချ်နှင့် ဇနီးတို့ဂုဏ်ပြုတည်ခင်းထားသော နေ့လည် စားစားပွဲသို့ လိုက်ပါသွားကြသည်။ ဝါရှင်တန်သို့ အပြန်ခရီးသည်လည်း အလားတူ ပျော်ရွှင်ဖွယ်စိတ်အားတက်ကြွစရာများဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိ သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့ဌာနေသို့ ပြန်ရောက်ကြပြီးနောက် မကြာခင်ပင် ဥရောပနိုင်ငံများနှင့်ပတ်သက်ဆက်နွယ်ခဲ့သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အစီစဉ်မှန်သမျှသည် အခွင့်မသာအခြေမလှပဲ ပြင်းထန်သည့် တုံ့ပြန်မှုတစ် ချပ် ကျရောက်လာခဲ့သည်။ သမ္မတဝီလဆင်သည် ခရီးလှည့်လည်သွားလာ ဖြစ် တစ်နိုင်ငံပြီးတစ်နိုင်ငံ ဆွေးနွေးပြောဆိုကာ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီး အကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြခဲ့သည်။ အလားတူ အက်မ်၊ ဒီ၊ အာရ်လည်း သမ္မတဝီလဆင်ကဲ့သို့ပင် ဥရောပနိုင်ငံများသို့ လှည့်လည်သွားရောက်ခဲ့ရ သည်။ သို့သော်လည်း အထီးကျန်နေရေးဝါဒဒီရေမှာ ဆက်လက်၍တိုးမြှင့် ထားနေခဲ့သည်။

ဝီလဆင်အဖို့ ပြည်တွင်း၌ သူ၏မဟာအိပ်မက်စီမံကိန်းအား ငြင်း ထယ်ခံရခြင်းမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာဖြစ်ရသည်။ စက်တင်ဘာလကုန်ပိုင်း သို့ရောက်လာချိန်တွင် သမ္မတဝီလဆင်သည် ကာလီဖိုးနီးယားပြည်နယ် ရှေး ဘလိုမြို့တွင် ပရိသတ်အား မိန့်ခွန်းပြောကြားပြီးနောက် မေ့လဲသွားသည် ဟူသော သတင်းစကားသည် ရုစဉ်ထံသို့ရောက်လာလေသည်။ ဝါရှင်တန် သို့ ပြန်ရောက်လာသောအခါ ဝီလဆင်သည် သူ၏လက်ဝဲလက် ကိုယ်တစ် ခြမ်းလုံး မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သည့် သွေးကြောပိတ်သည့် ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့

ရလေသည်။

ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်လာရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုအား ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရေးမှာ သူ၏ပါတီအပေါ်တွင် တည်နေလေပြီ။ အားလုံးတညီတညွတ်တည်းမဟုတ်သော်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်နှင့်အတော်များများတို့ကမူ ဝီလဆင်နှင့်သဘောထား ကိုက်ညီကြလေသည်။

၁၉၁၈ ခု ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီသည် အထက်အောက်လွှတ်တော်နှစ်ရပ်စလုံးအား ထိန်းချုပ်ထားနိုင်စွမ်းမရှိခဲ့တော့ပေ။ ၁၉၂၀ တွင် သမ္မတရွေးကောက်ပွဲ စတင်ကျင်းပသောအခါ အင်အားကောင်းသော ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီက အလားအလာကောင်းတစ်ရပ်ကိုရရှိပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အင်တိုက်အားတိုက် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

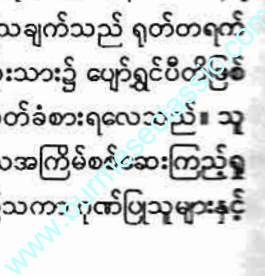
ဇွန်လတွင် အမျိုးသားညီလာခံများ ကျင်းပပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စိတ်ဝင်စားစရာများသည် တစ်ဖန်ပြန်၍ အသက်ဝင်လာပြန်သည်။ ရီပတ်ဘလစ်ကင်တို့သည် ချီကာဂိုမြို့တွင် တွေ့ဆုံစည်းဝေးကြ၍ မိမိတို့၏ အကွဲအပြဲကို ကုစားခဲ့ကြသည်။ ထိုနောက် အိုဟိုင်အိုးပြည်နယ် ကွန်ဆစ်တစ်အထက်လွှတ်တော် အမတ်ဝါရင်၊ ဂျီ၊ ဟာဒင်းအား သမ္မတလောင်းအဖြစ် အဆိုပြုခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဆန်ဖရန်စစ္စတိုတွင် ကျင်းပသော ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီညီလာခံသို့ တက်ရောက်၍ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ရေးပါတီစင်မြင့်တွင် အဓိကလမ်းစဉ်တစ်ရပ်ပေါ်လာရေးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးပမ်းလှုပ်ဆောင်မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်ခဲ့သည်။ သူက နယူးယောက်ပြည်နယ်အထက်လွှတ်တော်အမတ် အယ်လ်ဖရက်၊ အီး၊ စမစ်အား သမ္မတလောင်းအဆိုပြုခွင့်ရရန် လိုလားခဲ့သည်။

အယ်လ်ဖရက်၏အကြောင်းကား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အကြောင်းနှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။ သူ့ကို နယူးယော့မြို့ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် အိုင်ယာလန်မှ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော ဆင်းရဲသားမိသားစုတစ်ခုမှ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုရပ်ကွက်များသည် အယ်လင်နာက ဖရင့်ကောင်အား ပြသခဲ့ဖူးသည့် ရပ်ကွက်များနည်းတူပင်ဖြစ်သည်။ အယ်လ်ဖရက် ၁၂ နှစ်တွင်

သူခင်ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူကျောင်းထွက်ခဲ့ရပြီး အလုပ်ခွင်
 ဆင်ခဲ့ရသည်။ သူ့မိခင်က ထီးစက်ရုံတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်စဉ် သူက နေ့လုပ်
 သားတစ်ဦးအဖြစ် ရမိရရာ အလုပ်လုပ်၍ဝင်ငွေရှာခဲ့ရသည်။ နောက်ပိုင်း
 နှာတော့ သူသည် ဖူလ်တန်ဖစ်ရှ်မာတ်ကက်တွင် တစ်နေ့ကို ၁၂ နာရီမျှ
 ဆင်လုပ်ခဲ့ရသည်။ အသက် ၂၁ နှစ်တွင် သူသည် ရင့်ကျက်၍ အတွေ့အကြုံ
 များပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိသော လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်လာကာ ခရိုင်ဒေသနိုင်ငံရေးတွင်
 ဆက်တက်ကြွကြွပါဝင်လာခဲ့သည်။ သူသည် ပြည်သူလူထုနှင့်ဆိုင်သော
 ထုပ်ငန်းများတွင် ဝင်ပါလာပြီး တဖြည်းဖြည်း ခက်ခက်ခဲခဲ အစိုးရအုပ်ချုပ်
 ဆရာနေစစ်အကြောင်းကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လေ့လာသင်ယူတတ်မြောက်
 ထားခဲ့သည်။ သူသည် ပြည်နယ်ဥပဒေပြုလွှတ်တော်၌ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်
 ထားချိန်တွင် ပြည်နယ်အစိုးရအတွင်း၌ ဘယ်သို့သော ပြုပြင်ရေးများနှင့်
 ဆိုင်တက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဆောင်မှုများ လိုအပ်လျက်ရှိသည်ကို သိရှိ
 ထားသည်။ သူသည် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်လာသောအခါ ယင်းပြုပြင်
 ဆရာလိုအပ်ချက်များကို ထိထိရောက်ရောက်လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့သို့ရောက်သောအခါ
 ဆုံးစံအတိုင်း ရှုပ်ထွေးမှုများ၊ ကိုယ့်ဖက်သူဖက်ပါအောင် ဆွဲဆောင်စည်း
 ခုံးသိမ်းသွင်းမှုများ၊ ညီလာခံမတိုင်မီ ကျင်းပသော အစည်းအဝေးများနှင့်
 အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲချမှတ်ခြင်းလုပ်ငန်းများဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေ
 သည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ယင်းမှပေါ်ထွက်လာသည့် အကျိုးဆက်ကား
 ထွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်က ဘောလတီမိုးတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်ကဲ့သို့ပင်
 များစွာ သံသယဖြစ်ဖွယ်ကောင်းသည်။ သို့သော်လည်း အခမ်းအနားဖွင့်
 လှစ်သည့်နေ့တွင်ကား သမ္မတဝီလဆင်၏ ပုံတူဆီဆေးပန်းချီကားကြီး
 တစ်ချပ်ကိုပါ ဖွင့်လှစ်ပြသခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့် ယခုအခါဝေဒနာခံစားနေရ
 သော သမ္မတကြီးအား ဂုဏ်ပြုသော သရုပ်ဖော်ပြသချက်သည် ရုတ်တရက်
 ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေရာ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ နှလုံးသား၌ ပျော်ရွှင်ပီတိဖြစ်
 နှူသည် လှုပ်ရှားနှိုးကြွလာပြီးလျှင် ပွင့်ထွက်မတတ်ခံစားရလေသည်။ သူ
 သည် နယူးယော့ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ဒုတိယအကြိမ်စစ်ဆေးကြည့်စု
 သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ပြသကာ ဂုဏ်ပြုသူများနှင့်

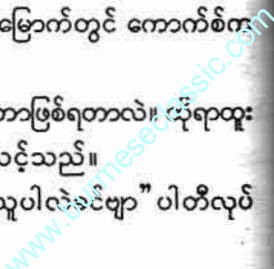
ထရပ်၍ မပူးပေါင်းရသေးပေတကား၊ သည်တော့ သူ့ပြည်နယ်အကြောင်းကို သူတို့ထည့်မတွက်ပဲ နေ၍မရနိုင်ဆိုသည်ကို သူသည် သူတို့အား ပြောရပေတော့မည်။ သူသည် ထိုလူများအကြားသို့ လေးလေးမှန်မှန် လျှောက်လှမ်းသွားပြီးလျှင် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်လူတစ်ယောက်ထံမှ ပြည်နယ်အလံထံ ဆွဲယူလိုက်ပြီးလျှင် ထိုအလံနှင့်အတူ မင်းလမ်းများထဲ၌ စစ်ရေးပြနေသော လူတန်းထဲသို့ ပြေးဝင်၍အလံကို မြင့်နိုင်သမျှမြင့်အောင် ကိုင်မြှောက်မြှင့်တင်ပေးလိုက်လေသည်။ သူကား ခွန်အားဗလကြီးမား၍ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါပေသည်။

ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများကို အဆိုပြုရန် အချိန်ရောက်လာသော အခါတွင်ကား ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဗဲသည် အယ်လ်စမစ်အား ထောက်ခံ အဆိုပြုသူများထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ သူသည် စိတ်မရှည်လောက်အောင် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ အမည်တင်သွင်းအဆိုပြုခြင်း၊ ထောက်ခံခြင်း၊ ဆန္ဒထုတ်ဖော်ပြသခြင်းတို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုလုပ်ရရုံမက ပြည်နယ်များကိုလည်း အကူရာစဉ်အလိုက်အလှည့်ကျခေါ်သေးသည်။ ပထမဆုံးမဲစာရင်းတွင် ကိုယ်စားလှယ်လောင်း ၂၂ ဦးရှိသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းတို့အနက် လေးဦးသာ အမှန်တကယ် အင်အားရှိသည်ကို ပြသနိုင်ကြသည်။ ထိပ်ဆုံးတွင် သမ္မတမဝီလဆင်၏ သားမက်ဖြစ်သူ ကာလီဖိုးနီးယားမှ ဝီလျံ၊ ဂျီ၊ မက္ကဒူး၊ ဒုတိယမှာ ပင်ဆီဗေးနီးယားမှ မီချဲပါလ်မား၊ ထိုနောက် အိုဟိုင်အိုမှ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဂျိမ်းစ်၊ အမ်၊ ကောက်စ်နှင့်နောက်ဆုံးမှာ အယ်လ်စမစ်ဖြစ်လေသည်။

ထိုနောက် လျှို့ဝှက်မဲပေးမှုများ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြုလုပ်ကြသည်။ အယ်လ်စမစ်မှာ ကြာကြာပင်မခံပဲ မြန်မြန်အရေးနိမ့်သွားသည်။ နောက်ဆုံးမှာ မက္ကဒူးနှင့်ကောက်စ်တို့အကြား အကျိတ်အနယ်ပြိုင်ပွဲဖြစ်လာသည်။ ပြည်နယ်တစ်ခုပြီးတစ်ခု အစဉ်အတိုင်းခေါ်၍ ၄၄ ခုမြောက်တွင် ကောက်စ်က နောက်ဆုံးအနိုင်ရသွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဒုတိယသမ္မတရာထူးက ဘာဖြစ်ရတာလဲ။ ထိုရာထူးအတွက် ဝီလဆင်ကို လိုလားထောက်ခံသူဖြစ်သင့်သည်။

“မစ္စတာကောက်စ်ရဲ့အကြိုက်က ဘယ်သူပါလဲခင်ဗျာ” ပါတီလုပ်

ဘေးများက မေးကြလေသည်။

“ကျုပ်ရဲ့ ရွေးချယ်ချက်ကို ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ နယူးယော့ပြည် နယ်ရဲ့ ဖရင့်ကလင်ဒီ၊ ဒီ၊ ရုစဉ်ပါ” သူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအစည်းအဝေးသို့ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မတက်ရောက်ခဲ့ပေ။ ကန့်လ ကနောက်ကွယ်တွင် နေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အား မစွတာကောက်စ် နှင့်တွဲဖက်၍ ဒုတိယသမ္မတနေရာဝင်ရောက်အရွေးခံမည်လားဟု မေးသော အခါ လည်ဆန်မွေးကို ခါရမ်း၍ မြေကြီးကိုခွာရှုပ်နေသော မြင်းပျိုတစ် ဧကကဲ့သို့ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကာ ပြိုင်ပွဲကို စတင်ရန် စိတ်အားထက် သန်နေလေသည်။

ညီလာခံမှ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးအား ထောက်ခံသည့် အင် အားတောင့်တင်းသော အခြေခံရပ်တည်ချက်တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပြီး နေပြီ။ ခုတော့ ဝုဒရိုဝီလဆင်၏ လုပ်ရပ်မှန်ကန်ကြောင်းကို အကြောင်းပြ ချက် ခိုင်လုံသွားလေပြီ။ သူတို့သည် တိုင်းပြည်၏ ထောင့်ကြိုထောင့်ကြား ကျန်စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ကြတော့မည်။ လှည့်ပြောင်းလာနေသည့် ရေစီး ကြောင်းကိုပင် ဆန့်ကျင်၍ သူတို့အနိုင်ရကြပေလိမ့်မည်။

အိုဟိုင်အိုပြည်နယ်မှ တစ်ယောက်က သူ့အမည်ကို အဆိုပြုတင် သွင်းလေသည်။ ပြုံးရိပ်သန်းနေသော အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အယ်လ်ဇေစ်က ထောက်ခံသည့် မိန့်ခွန်းကို ပြောကြားလေသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ့အား သောင်းသောင်းဖျဖြာသဘာပေးမှုကို ရရှိလိုက်၍ အံ့ဩခဲ့ရသည်။ တကယ်တော့ အခြားသော ကိုယ်စားလှယ်လောင်းများ ရုပ်သိမ်းသွားကြ၍ သူ့အား တခဲနက်သဘာပေးလျက် အဆိုပြုလိုက်ကြလေသည်။

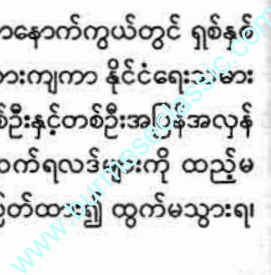
သူက သဘောတူလက်ခံကြောင်း မိန့်ခွန်းကို လှပခမ်းနား၍ လေး စားဂုဏ်ယူဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကျွန်ုပ်သည် ဒုတိယသမ္မတရာထူးအတွက် အဆိုပြုချက်အား မာန်မာနမထား ပကတိနှိမ့်ချစွာ ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်မြတ်နိုးသော တိုင်းပြည်အား မိမိတွင်ရှိသမျှ ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်းရှိသရွေ့ အလုပ်အကျွေးပြုလိုသော နက် ရှိုင်းသည် ဆန္ဒဖြင့်သဘောတူလက်ခံပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်လုံးများ ကို ဖွင့်၍ ခေတ်သစ်လူနေမှု အဖွဲ့အစည်းသည် ဘက်ပေါင်းစုံမှ ခွပ်ထွေး

ပါဝင်လျက်ရှိပြီး ယဉ်ကျေးသော လူတို့၏ ဘဝများသည် အခြားသော တိုင်းပြည်များမှ အခြားသောလူမျိုးများ၏ ဘဝများနှင့် အပြန်အလှန်ယှက်နွယ် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်ဆိုသော အချက်ကို ရှုမြင်ကြရပေမည်။ စစ်ကို ကြေညာ၍ တိုက်နိုင်သော်လည်း ငြိမ်းချမ်းရေးကို ကြေညာ၍ မရရှိနိုင်။ နှစ်ဖက် အပြန်အလှန်သဘောတူညီချက်ဖြင့် တည်ဆောက်ကြရပေမည်။ယနေ့ အချိန်အခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့အား ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ၏ မိသားစုဆွေးနွေးပွဲ စားပွဲ ဝိုင်းတွင် ထိုင်စရာ တစ်နေရာကမ်းလှမ်းပေးအပ်လျက်ရှိသည်။ လူမျိုးငယ်များအား မိမိတို့၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးအဖြေရှာနိုင်ရေးအတွက် အစစ်အမှန် လုံခြုံအာမခံချက်ရရှိရေးကို ရည်မှန်းချက်ထားရှိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အတိတ်ကကောင်းမွန်သောနေ့ရက်များဆိုသည်ကား ထာဝရကုန်လွန်သွားခဲ့ကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာမရှိ။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မျက်လုံးများအား ရှေ့တွင် ပိုမိုသာလွန်ကောင်းမွန်၍ သစ်လွင်သော နေ့ရက်များကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုရန် လေ့ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၍ဖြစ်ပါသည်။ အမေရိကန်၏ အခွင့်အရေးသည် လက်တစ်ကမ်း၌ ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာကြီးအား ကြီးမြတ်သော စံနမူနာ....တစ်ရပ်ဖြင့် ခေါင်းဆောင်မှုပေးသွားနိုင်ပါသည်။

သူနှင့် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၏ အမြော်အမြင်ရှိသော ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက ၁၉၂၀ သည် စစ်ပြီးကာလတုန့်ပြန်မှုနှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်၍ ရိပ်တိဘလစ်ကင်နှစ်ဟု သိမြင်နားလည်ထားကြသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း ထိုနိုင်ငံရေးကစားပွဲကြီးမှ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ပျော်ရွှင်ပီတိဖြစ်မှုကို မရရှိခဲ့ပါပေ။ ထိုပြိုင်ဆိုင်မှုက သူ့အား နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှုံးသည်ဖြစ်စေ အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွစေခဲ့ပြီး မိန့်ခွန်းပေါင်း ရာထောင်ချီ၍ ပြောကြားရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

အမျိုးသားနိုင်ငံ အစိုးရထံ၌ ကန့်လန့်ကာနောက်ကွယ်တွင် ရှစ်နှစ်နီးပါးရှိနေခဲ့ခြင်းကြောင့် သူသည် ထုသားတေသားကျကာ နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦးအနေဖြင့် ရင့်ကျက်မှုရရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအပြန်အလှန် ဆေးအယူရှိရမည်၊ ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အကျိုးဆက်ရလဒ်များကို ထည့်မတွက်ပဲ၊ လုပ်မည်ဟုအစပြုအားယူပြီးမှ မပြီးမပြတ်ထား၍ ထွက်မသွားရ။

ထုပ်၍ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်အခါ မိမိပါတီအတွင်းရှိ အုပ်စုများအားလုံးနှင့် အဆင်ပြေ၍ ညီညွတ်သဟဇာတဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်ဆိုသည် တို့ကို သူသည်တတ်မြောက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အစစ်အမှန်ယုံကြည်မှုဖြင့် အယ်လ်စမစ်အား ထောက်ခံ၍ သူမိန့်ခွန်းပြောခဲ့ခြင်းကြောင့် တစ်မနီအဖွဲ့ နှင့် သူ၏ ဆက်ဆံရေးမှာ လွယ်ကူချောမွေ့အဆင်ပြေခဲ့သည်။ ဤအချက် သည် ကောင်းမွန်၏။ တကယ့်ကို ကောင်းမွန်သော အချက်ဖြစ်သည်။

ရစဗဲနှင့် ကောက်စ်တို့သည် တိုးတက်မှုရရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် အလိုအလျောက်ပင် ပထမခြေလှမ်းအနေဖြင့် မဲဆွယ်စည်းရုံးရာတွင် သမ္မတ ကြီးထံသွားရောက်လည်ပတ်၍ ဂါရဝပြုကြမည်ဟု သဘောတူကြသည်။

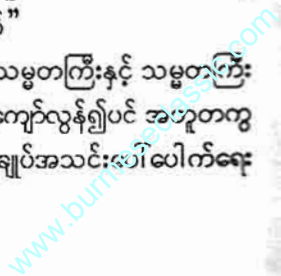
အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ၃၃ရီပီလဆင်ကို မြင်သောအခါ သူ၏ မျက် ထုံးများ၌ မျက်ရည်များ ဝဲလာကာ လျှံကျမတတ်ခံစားရလေသည်။ ပူအိုက် သော နွေရာသီနေ့တစ်နေ့ဖြစ်သော်လည်း ခြောက်သွေ့နွမ်းရိ၍ မသုံးစွဲတော့ သော တံဘက်ကြီးတစ်ထည်ဖြင့် ရစ်ပတ်လျက် သူသည် အိမ်ဖြူတော်၏ ဆင်ဝင်တစ်ခုပေါ်ရှိ ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အနားယူနေသည်။ သူ ၏ လက်ဝဲဖက်လက်မောင်းမှာ တုံ့ဆိုင်းတုံ့ဆိုင်းဖြင့် အသုံးပြု၍မရတော့ သေး။ သူ့အနီးသို့ချည်းကပ်လာနေသည့် လူများကိုပင် သူသည် သတိမပြု မိခဲ့ပေ။

“သူကတော့ တော်တော့ကို မကျန်းမာသူတစ်ဦးဖြစ်သွားပါပြီ” အုပ် ချုပ်ရေးမှူးကောက်စ်က ရစဗဲအား တိုးတိုးပြောလေသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ကောက်စ်က သမ္မတကြီးအား စကားပြောလေရာ သူ့အသံကို ကြားသောအခါတွင်မှ ဝီလဆင်သည် ခေါင်းထောင်လာပြီး ထွင် တိုးတိုးအားပြောသောလေသံဖြင့် ပြန်ပြောလေသည်။

“အခုလို လာရောက်ခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သင်တို့ ထာရောက်ကြ၍ ကျွန်ုပ်များစွာ ဝမ်းသာပါတယ်”

“သမ္မတကြီးခင်ဗျား.....ကျွန်တော်တို့ဟာ သမ္မတကြီးနှင့် သမ္မတကြီး ခဲ့ အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်တို့နဲ့ ရာနှုန်းပြည့်မက ကျော်လွန်၍ပင် အဟူတကွ နှိုင်းကြမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းပေါ်ပေါက်ရေး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ပါတယ်”

သမ္မတဝီလဆင်သည် တစ်ဖန်ထပ်မံ၍ အင်အားချိနဲ့၍ မကျန်းမာသော အသံဖြင့်ပြောပြန်သည်။

“ကျွန်ုပ်များစွာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သူတို့သည် လူသားတို့အား စစ်တည်းဟူသော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ် အဖြစ်ဆိုးမှ ကယ်တင်ရန် တိုက်သောတိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားသော မဟာစစ်သူကြီးပေတကားဟု ထင်မှတ်ခဲ့ကြပေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ပထမဆုံးမဲဆွယ်စည်းရုံးရေးခရီးကို ဝေးလံသည့် အနောက်မြောက်ဖက်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ရေတပ်ဌာနအကြောင်းကို သတင်းရေးလာခဲ့ကြသော သတင်းစာဆရာနှစ်ဦးဖြစ်သော မာဗင်မက်အင်တိုင်ယာနှင့် စတီဖင်တီအာလီတို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။ သူတို့ကား ဖရင့်ကလင်နှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူရှိကြပေလိမ့်မည်။ လူဝီဟိုဝဲမှာမူ ရေတပ်ကိစ္စများကို ရှင်းလင်းပေးရန် ဝါရှင်တန်တွင် နေရစ်ခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ နိုင်ငံကို ဖြတ်သန်းသည့် ဒုတိယခရီးတွင်မူ လူးဝီဟိုဝဲသည် အခြားသူများနှင့်အတူ ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့သည်။ ရုစဗဲသည် သမ္မတရွေးချယ်ပွဲမဲဆွယ်စည်းရုံးရင်း တတိယခရီးအဖြစ် နိုင်ငံကိုဖြတ်သန်း၍ ခရီးထွက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် သူ၏အထူးသီးသန့်ကားပေါ်၌ ပိုမိုကြီးမားသော လူစုတစ်စုပါလာသေးသည်။ ထိုလူများထဲတွင် အယ်လင်နာရုစဗဲလည်းပါသည်။ လူးဝီဟိုဝဲတွင် အလွန်ဉာဏ်ထက်မြက်၍ အကင်းပါးသော မျက်လုံးရှိပြီး ထိုမျက်လုံးကို အသုံးပြုသည့်နေရာတွင် ဘယ်အခါမျှ အခွင့်အလမ်းလက်လွတ်သွားသည်ဟူ၍ မရှိပေ။ ဤမဲဆွယ်စည်းရုံးရေးခရီးတွင် သူသည် မစ္စတာရုစဗဲ၏ မိန့်ခွန်းများကို မစွပ်ရုစဗဲနှင့်အတူ မကြာခဏပြန်လှန်စိစစ်သုံးသပ်သည်။ အကြောင်းမှာ မစွပ်ရုစဗဲ၏ အယူအဆများနှင့် ဝေဖန်ဆန်းစစ်မှုတို့သည် အလွန်အသုံးဝင်၍ အထောက်အကူဖြစ်လေသည်။ သူက သူမအား သူတတ်နိုင်သလောက် နိုင်ငံရေးအကြောင်းကို သင်ကြားပြသပေးခဲ့သည်။

“အရင်ကဆိုရင် ကျွန်မစင်မြင့်ပေါ်တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နဲ့ အချိန်ကို အသုံးပြုလေ့မရှိဘူး။ မိန့်ခွန်းတစ်မျိုးတည်းကိုပဲ အများကြီး အာရုံစူးစိုက်ပြီး နားထောင်တယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းပင်ပန်း လှူတွေ မြင်တွေ့နေရ

တာကို ကျေနပ်တယ်။ လုံးလုံးမသိသေးတဲ့ လူစိမ်းတွေကို နှုတ်ဆက်ရတာ
သည်း နှုတ်က သွန်ကျလာသလို ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရတယ်” သူမက ပြောပြ
လေသည်။

“မင်းလုပ်ပုံကိုင်ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး လူးဝီကတော့ သဘောကျနေ
တယ်” ဖရင့်ကလင်က သူမအား ပြောပြသည်။ သူမကလည်း လူးဝီဟိုဝဲ
ဆိုပဲ အစွမ်းကုန်ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

“ရှင်နဲ့အတူ ရှိနေကြတဲ့ ဟောဒီလူတွေထဲက အများစုဟာ တစ်နေ့
ကျရင် ရှင်သမ္မတဖြစ်လာတော့မယ်လို့ ယူဆနေကြတယ်....ဖရင့်ကလင်”
သူမက သူ့ကို ပြောပြလေသည်။

ဤရွေးကောက်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိပါက နောင်သမ္မတရာထူးအတွက်
တိုယ်စားလှယ်လောင်းဖြစ်လာရန် သူ့အား အင်အားခိုင်မာတောင့်တင်းသည့်
အနေအထားတစ်ရပ်ကို ရရှိစေပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း သူနှင့်အုပ်ချုပ်
ရေးမှူး ကောက်စ်တို့မှာ တိုင်းပြည်အတွင်း၌ နေရာရလာနေသည့် အထီး
ကျန်နေရေးဝါဒီတို့၏ တုံ့ပြန်မှုကို ရပ်တန့်သွားအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့
ကြပေ။ ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီသမ္မတလောင်းက အပြတ်အသတ်အနိုင်ရရှိ
သွားပြီး ဟာဒင်နှင့်တွဲဘက်အရွေးခံသူ ကယ်လ်ဗင်ကူးလစ်ချ်တို့ သမ္မတနှင့်
ဒုတိယသမ္မတရာထူးအား ဆက်ခံသွားခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် မည်မျှစိတ်ပျက်အားငယ်သွားခဲ့သည်ကို အယ်လင်
နာအသိဆုံးဖြစ်လေသည်။ “ကျွန်မတို့ရဲ့ ကျေးဇူးတော်နေ့ကို ဟိုက်ပတ်မှာ
ထွင်းပဖို့ စီစဉ်ကြတာကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်မတို့ အရင်ကျင်းပခဲ့ဖူး
တာတွေထက်ပိုပြီး ထူးထူးခြားခြားပျော်စရာနေ့ဖြစ်အောင် လုပ်ကြမယ်လေ...၊
ဒီသားစုပြန်လည်ပေါင်းဆုံပွဲပေါ့”

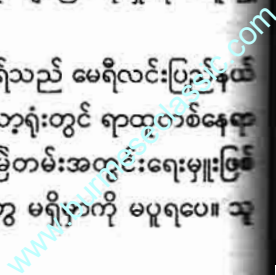
သို့ဖြင့် ဆွေမျိုးစုတစ်ခုလုံး စုဝေးမိသွားကြကာ အတော်ပင် ဟုတ်
သွားသည်။ ဆာရာရစဲမှာ သူမ၏သား အစိုးရ ရာထူးရာခံဘဝဖြင့်
သိက္ခာမကျခဲ့၍ တိတ်တိတ်ကလေး စိတ်သက်သာရာ ရခဲ့သည်။ ပြီးလော့
သားသမီးကလည်း ငါးယောက်ရှိနေလေပြီ။ အင်နာအယ်လင်နာမှာ ယခု
၁၄ နှစ်ရှိပြီ အလှတိုးလျက်ရှိ၏။ ရွှေရောင်ဆံပင်ရှည်က သူမ၏ ကျောပေါ်
သို့ကျလျက်။ သူမက၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က သွယ်လျလျ၊ နေ့လည်

နေ့ခင်း ဘလောက်စံနှင့်စကတ်ဝတ်ထားလျှင် နွဲ့နွဲ့နောင်းနောင်း ရှုချင်စေ
ဇွယ်ကလေး။ ဂျိမ်းစ်မှာ ၁၃ နှစ်ပြည့်လှလှ၊ ဂရိတွန်မှာ ပထမနှစ်ဝက်တက်
နေရာမှပြန်ရောက်လာသူ။ အိလီယော့က ၁၀ နှစ်။ ဖရင့်ကလင် (ဂျူနီယာ)
၆ နှစ်နှင့် ဂျွန်က ၄ နှစ်နှင့် ၆ လသာ။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား မကြာမတင်ပင် အရင်ကအတိုင်း ကိုယ့်
ဖာသာကိုယ် ပျော်ပျော်နေတတ်လာခဲ့သည်။ သီအိုဒိုရစ်စဗဲ (ဂျူနီယာ) သည်
လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီးသစ် ဖြစ်လာသည်ဟု ကြားကြရသောအခါ
သူနှင့်မစွပ်စွဲတို့သည် အနှိပ်၍ ရယ်မောခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းကား ထို
ရာထူးကို ရယူခဲ့သည့် တတိယမြောက်ရစဗဲပင် မဟုတ်လော။ ငယ်ရွယ်
သော တက်ဒီသည် ရိပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီသမ္မတလောင်းအတွက် အ
တက်သရော စည်းရုံးလှုံ့ဆော်၍ မဲဆွယ်ပေးခဲ့သည်။ သူ့ဖခင်၏ အစဉ်
အလာပေကိုး။ ခုတော့ သူ ဆုလာဘ်ချီးမြှင့်ခံရပြီဖြစ်လေသည်။

ဒီမိုကရက်တစ်ရစဗဲမိသားစုတို့သည် ဟိုက်ပတ်တွင် ခရစ္စမတ်ခွဲ
တော်ကာလ၌ နောက်ထပ်ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတစ်ရပ် ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့ကြသေး
သည်။ ထိုနောက်မှသာ သူတို့သည် နယူးယော့က အိမ်တွင် ဆောင်းရာသီ
ခိုနားရန် အခြေချခဲ့ကြသည်။ ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက် သီတင်းပတ်အနည်း
ငယ်ကြာအောင် မိသားစုနှင့်အတူနေရင်း မာဂ္ဂါရိုက်လဲဟင်းအမည်ရှိ
အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးက ခေတ္တာယာယီအားဖြင့် အတွင်းရေးမှူး၏ လုပ်ငန်း
များကို လုပ်ကိုင်ပေးပြီး မစ္စတာရစဗဲအား စာပေးစာယူအဆက်အသွယ်များ
ကို လိုက်မီအောင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ သူမကား လူတိုင်းအဖို့
အလျင်အမြန်ပင် လေးစားစရာ အမျိုးသမီးကလေးဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူမ
သည် အလုပ်အကိုင်အရည်အသွေး ပြည့်ဝ၍ ပျော်ရွှင်တက်ကြွပြီး သွက်
လက်ချက်ချာမှုရှိသည်။ ထိုကြောင့် အံ့ဩဖွယ်ရာ ချစ်မြတ်နိုးမှုကို ခံယူရရှိ
ခဲ့သည်။

ရွေးကောက်ပွဲပြီးနောက် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် မေရီလင်းပြည်နယ်
၏ ဒီဒယ်လ်တီ-အင်-ဒပိုစစ်ကုမ္ပဏီမှ နယူးယော့ရုံးတွင် ရာထူးတစ်နေရာ
လက်ခံလိုက်သောအခါ သူမသည် သူ၏အမြဲတမ်းအတွင်းရေးမှူးဖြစ်
လာခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူ့မှာ လုပ်စရာတွေ မရှိမှာကို မပူရပေ။ သူ

သည် ယခုအချိန်တွင် အင်းမိမက်၊ မာဗင်နှင့်ရစဉ်အမည်ရှိ သူ၏ကိုယ်ပိုင် ဥပဒေအကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီတွင် အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လျက်ပင်ရှိနေသေးသည်။

နွေဦးရာသီနီးလာသောအခါ ရစဉ်မိသားစုသည် ကမ်ပိုဘဲလိုကျွန်း ဆီတွင် ရှည်လျား၍ အေးမြသော နွေရာသီကို ကုန်လွန်ရန် အစီအစဉ် ပြုထုပ်ကြသည်။ ကလေးများက သူတို့၏ ရွက်လှေအသစ်ကြီး ဝီရိယိုအ ခြောင်းကို စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွစွာ ပြောနေကြသည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ခေါ် သေးသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးသစ်သည် ယခင်အုပ်ချုပ်ရေးက ရေတပ်အရေးကိစ္စ မှုအား မည်သို့ခြယ်လှယ်လုပ်ကိုင်သွားသည်ကို ဆိုးဆိုးရွားရွား စုံစမ်း စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်လာခဲ့လေသည်။ ထိုကြောင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အနေ ဖြင့် လာရောက်အစစ်ဆေးခံ၍ ရှင်းလင်းထုချေခြင်းပြုရမည်ဖြစ်ပေသည်။ မန္တရစုစဉ်များ ကလေးတွေကို ခေါ်၍ ကမ်ပိုဘဲလိုသို့ ပြန်ကာ ထိုမှပင် သူတို့ စောင့်နေခဲ့ရသည်။ သူသည် နိုင်ငံ၏မြို့တော် အပူဆိုက်နေသည့် ချောသို့ ပြန်သွားလေသည်။

ရုပ်ရည်ချောမော၍ ထူးချွန်ထက်မြက်သော ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဉ် သည် အသေးစိတ်အချက်အလက်များမှ စ၍ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက် အောင် မှတ်မိလေရကား စိတ်ချယုံကြည်ရဆုံး မျက်မြင်သက်သေဖြစ်သွား ခဲ့သည်။ “ကြီးကြီးမားမား ပြစ်မှုများ မပြောပလောက်သော အသေးအမွှား ပြစ်မှုများ ကျွန်ုပ်ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဆိုသော ပြစ်မှုအမျိုးအစားအားလုံးအား ထိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်း၊ သွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်း ထောက်ခံ သော သက်သေအထောက်အထားသည် ဘယ်နေရာမှာမှမရှိ” သူနောက် ဆုံး နိဂုံးချုပ်ပြောခဲ့သောစကားဖြစ်သည်။

“အထက်လွှတ်တော် အမတ်ကြီးများအနေဖြင့် သူတို့အား ထောက် မိချက်ပေးသည့်အနေနှင့် သက်သေအထောက်အထားကို ထုတ်ဖော်ပြဆို ခြင်း မပြုနိုင်ပါ.....နိုင်ငံရေးဘောလုံးပုတ်တဲ့အဖြစ်နှင့် ရေတပ်မတော်ဟို အသုံးချတဲ့ ဤလုပ်ရပ်ကို ရုပ်တန်းကရပ်ပစ်ဖို့လိုပါတယ်။ နေရာတစ်ခုမှာ ဖြည့်သူလူထုတွေဟာ ပြီးခဲ့သော သမိုင်းအား တစ်ဘက်သတ်ပြောဆိုဆွေး နွေးမှုတွေအပေါ် ငြီးငွေ့စိတ်ကုန်နေကြပါပြီ....” သူရှင်းလင်း၍ အားလုံး

ပြီးသွားသောအခါ အမှုတစ်ခုလုံးကို ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်တွင် သူသည် အယ်လင်နာထံ စာရေးခဲ့သည်။

“အချစ်ဆုံးမေ....မနေ့က ဆိုးရွားလှတဲ့ အပူထဲမှာ မောင် ဝါရှင်တန် က ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။ မောင် အဲဒီကိုရောက်တဲ့အချိန်မှာ အဲဒီလှေတွေ ကို ရွက်တိုင်တွေထူ၊ ဆိုင်းကြိုးတွေ တပ်ပြီး အားလုံးအဆင်သင့်ရှိမယ်လို့ မျှော်လင့်တာပဲ....။ ကလေးတွေ အားလုံးကို မွေးမွေးပေးလိုက်တယ်။ နေ့ အတွက်လည်း အများကြီး....မင်းရဲ့သစ္စာရှိသော....အက်ဖ်။”

သူသည် မောပန်းနေ၏။ ခြေကုန်လက်ပန်းပင်ကျခဲ့သည်။ အေးမြ ၍ လတ်ဆက်သောလေနှင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် သီးသီးခြားခြားအပန်းဖြေ အနားယူခြင်းတစ်ရပ်ကို လိုလားတမ်းတခဲ့သည်။ စစ်ကြီးပြီးကတည်းက ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးသူ၏ အားလပ်ရက်အပန်းဖြေခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့သည် ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့ဖြစ်၏။ သူသည် သူ့အား ကျွန်းသို့တင် ဆောင်သွားသည့် လှေ၏ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် ရပ်လျက်ရှိသည်။ ရာသီဥတု က သိပ်မသာယာလှ။ မြူနှင်းတွေ ကျရောက်နေသည်။ လှေမှာ နှေးကွေး စွာ သွားနေရသည်။ သူကား ရောက်ချင်လှ၍ စိတ်မရှည်တော့ပေ။

သူသည် သူ့ရည်ရွယ်ထားသော ပင်လယ်ရေနက်ပိုင်းတွင် ငါးထွက် ဖမ်းရေးအကြောင်းကို တွေးမိသည်။ စခန်းချရပ်နားမည့် ခရီးတွင် သူသည် ကလေးတွေကိုပါ ခေါ်သွားလိမ့်မည်။ ပျော်ပွဲစားအစီအစဉ်တချို့လည်း သူတို့ လုပ်ထားကြပါစေ။

မစွပ်တိုဝဲနှင့် သူမ၏ကလေးများလည်း သူတို့မိသားစုနှင့်အတူ လိုက်ပါလာကြသည်။ နောက်ရက်အနည်းငယ်အတွင်း လူးဝီဟိုဝဲလည်း အပြင်သို့ ထွက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူက သူမအား ယုံကြည်စိတ်ချ အောင် ပြောကြားခဲ့သည်။

နောက်သီတင်းပတ်တွင်ကား သူ သူ့မိသားစုနှင့် ဧည့်သည်များသည် လှေကို ရွက်ဖွင့်၍သွားကြသည်။ ရေလည်း ကူးကြသည်။ အပြင်အလှောင် လှည့်လည်သွားလာကြသည်။ တင်းနစ်ကစားကြသည်။ ရှည်လျားသော ညများကို အနားယူကြသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ပင်ပန်းမှုကို ဖယ်ရှား ပစ်နိုင်ခဲ့ပုံကား မရပေ။ သူ့သားများအား ဝီရိယိုကို မည်ကဲ့သို့ကိုင်တွယ်

www.burmeseclassic.com

အင်းနှင့်သွားလာရမည်ကို သင်ပြပေးခြင်းကပင် အထောက်အကူရှိပုံမ
သိပေ။

ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်ကား ကြည်လင်လှပ၍ သာယာသော လေနု
အကလေး တိုက်ခတ်သောနေ့ဖြစ်၍ သူသည် ကလေးများနှင့် အယ်လင်
တို့အား ရွက်လှေစီးရန် ခေါ်သွားခဲ့သည်။ သူတို့သည် လေဖြင့် ရေပြင်
တွင် လျှပ်တိုက်၍စီးကြသည်။ လူကလေးများက တစ်လှည့်စီ ပဲ့ကိုင်ပေး
ကြသည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက် ပြန်၍လာကြသောအခါ သူတို့သည် သစ်
ပင်များအပေါ်၌ မီးခိုးတန်းအစုအစုကို သတိပြုမိကြသည်။ ယင်းတို့သည်
သစ်ပင်များထိပ်ဖျားနှင့် ပွတ်ကာသီကာသွားနေ၍ မီးအန္တရာယ်ကို ဖော်ပြ
နေသည့်အရာဖြစ်သဖြင့် လူတိုင်းတွင် တာဝန်ရှိလေသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊
အာရ်သည် လှေကိုသောင်ခုံတွင် ချက်ချင်းပင်တင်၍ ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ကမ်း
ခြေသို့ အပြေးအလွှားသွားကာ မီးတောက်များကို ငြိမ်းသတ်လိုက်ကြသည်။

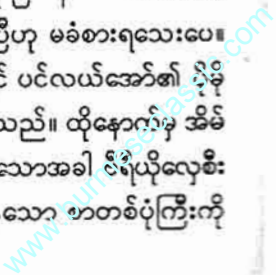
မီးငြိမ်းသွားသောအခါ သူတို့တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်၍
ရယ်မောကြလေသည်။ သူတို့အားလုံးပင်ပန်းနွမ်းခွေသွားကြပြီး ပူအိုက်၍
ညစ်ပတ်ပေရေကုန်ကြသည်။ သူတို့၏ မျက်နှာများနှင့် အဝတ်အစားများ
အနက်ရောင်အစင်းအလျားများဖြစ်၍ ရယ်စရာကောင်းနေသည်။

“ငါတို့ရေကူးပစ်ကြရမယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က ပြောလေသည်။

“ရေကူးမယ်....ရေကူးမယ်” ကလေးများကလည်း ဝမ်းသာပျော်ရွှင်
စွာ အော်ပြောကြပြီးလျှင် လိတ်ဂလင်ဆေဗန်ခေါ် ကမ်ပိုဘဲလိုကျွန်းပေါ်မှ
ကျွန်းတွင်းရေကန်ကလေးဆီသို့ တဟုန်ထိုးပြေးသွားကြလေသည်။

မစွမ်းရစေ့ကား အိမ်သို့ပြန်သွား၍ သူတို့ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ညနေ
အတို ကြီးကြပ်ပြင်ဆင်ပေးနေလေသည်။

ကလေးများနှင့်အတူ ရေကန်ထဲတွင် ရေကူးပြီးနောက် အက်ဖ်၊ ဒီ၊
အာရ်သည် လန်းဆန်း၍ အားအင်ပြည့်တင်းလာပြီဟု မခံစားရသေးပေ။
ဦးကြောင့် သူသည် လွှားခနဲပြေးထွက်သွားပြီးလျှင် ပင်လယ်အော်၏ ဦးမို
နွမ်းအေးသော ရေထဲသို့ ဦးစိုက်ခုန်ဆင်းလိုက်လေသည်။ ထိုနောက်မှ အိမ်
သို့ ခြေလှမ်းစိပ်စိပ်ဖြင့် ပြန်လာခဲ့ရာ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဝီရိယိုလှေစီး
မှု အပြင်သို့ သွားနေခိုက် စာတိုက်မှ ရောက်ရှိနေသော ဗာတစ်ပုံကြီးကို

ခုန်အုပ်မိရက်သား ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် ရေစိုအဝတ်ကိုပင် မလဲအား ပဲ ရှေ့ဖက်ဆင်ဝင်ဆောင်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီးလျှင် လက်ခဲရရှိထားသော စာများကို ဖတ်ရှုလေတော့သည်။

ထိုအခိုက် သူသည် ရုတ်တရက်ချမ်းစိမ့်ပြီး ခိုက်ခိုက်တုန်သွားသည်။

“ကိုယ်အအေးမမိချင်ဘူး” သူက အယ်လင်နာအား ပြောလေသည်။

“အိပ်ရာတန်းဝင်မှပဲထင်တယ်၊ နွေးနွေးထွေးထွေးကလေးဖြစ်သွားအောင်လေ”

“သူ ညစာစားဦးမှာလား” ဟု သူမကမေးသည်။

“မစားတော့ဘူး၊ ကိုယ်မဆာဘူး၊ ချမ်းပဲချမ်းနေတယ်။”

သူသည် အိပ်ရာထဲသို့ လျှောဝင်သွားပြီးလျှင် စောင်များကို မေးနေထိဆွဲတင် ခြုံလွှမ်း၍ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်အောင်နေလေသည်။ ထိုနေ့က ရွက်လှေစီးခြင်း၊ ရေကူးခြင်းနှင့် ကျွန်းဖြတ် တာတိုပြေးခြင်းတို့ကား သူ့အား သာယာလန်းဆန်းမှုရအောင် လုပ်သင့်သော အလုပ်များဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ကိုယ်လုံးကိုက်ခဲနေသည်။ ဘာမျှမစားပဲ ဝမ်းပျက်ဝမ်းအောင့်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အိပ်ငိုက်လာ၍ မှိန်းနေသော်လည်း ကြက်အိပ်ကြက်နိုးဖြစ်နေသည်။ ကျောအောင့်၍ ခဏခဏ နိုးနေပြန်သည်။ ခြေထောက်တွေလည်း နာလာ၍ သူ့မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။ သူ အယ်လင်နာကိုလည်း နိုးမသွားစေချင်။

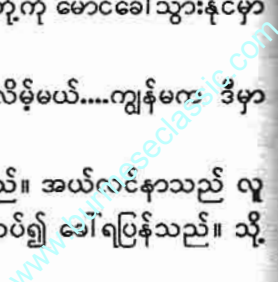
မနက်မိုးလင်း၍ အယ်လင်နာ သူ့နံနားသို့ရောက်လာပြီး နဖူးပေါ်သက်တင်၍ စမ်းကြည့်ကာပြောလေသည်။

“ဖရင့်ကလင်....မောင် အဖျားရှိနေပြီ”

“မောင် အများကြီးလည်း နာကျင်နေတယ်၊ မေရယ်....ကလေးတွေကို ကတိပေးထားတဲ့ စခန်းချခရီးအတွက် သူတို့ကို မောင်ခေါ်သွားနိုင်မှာဟုတ်တော့ဘူး”

“ဂရေ့စ်ဟိုဝဲက သူတို့ကိုခေါ်သွားပါလိမ့်မယ်....ကျွန်မက ဒီမှာ အောင်နဲ့အတူနေခဲ့ပါမယ်”

သူ၏ နာကျင်မှုများမှာ ပို၍ဆိုးလာသည်။ အယ်လင်နာသည် လူကန်မှ ဒေါက်တာဘင်းနက်အား တစ်ကြိမ်ထပ်၍ ခေါ်ရပြန်သည်။ သို့

အောက်သို့သွား ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်

သော်လည်း ဆရာဝန်သည် ရောဂါလက္ခဏာများကို မမှတ်မိပေ။

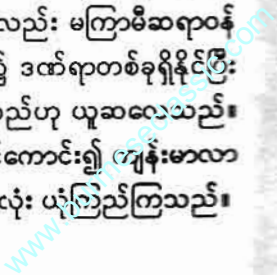
သွက်ချာပါဒရောဂါသည် ဝင်ရောက်လာပြီး အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ခြေထောက်များ၊ ထိုနောက် သူ၏ကျောကုန်း၊ လက်မောင်းနှင့် လက်ဖြန့် များသို့ ပြန့်သွားလေသည်။ ဂရေ့စ်ဟိုဝဲက သူမ၏ခင်ပွန်းထံ ကြေးနန်း ဖြင့်ချက်ချင်းလိုက်လာရန် မှာကြားလေသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေခင်းတွင် အက်ဖ်၊ အီ၊ အာရ်သည် အထိနာနေပြီ ဖြစ်၏။ သောကြာနေ့တွင် သူလုံးလုံးလမ်းမလျှောက်နိုင်တော့ပေ။ လူဝီဟို ဝဲသည် ထိုအချိန်၌ သူ့နံဘေးသို့ရောက်နေလေပြီ။ သူနှင့်ဒေါက်တာဘင်း နတ်တို့သည် ပြည်မကြီးသို့ အတူပြန်သွားကြပြီး အခြားဆရာဝန်တစ်ဦးကို ရွာကြသည်။ ဖီလာဒဲလ်ဖီယာမှ ပါရဂူတစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါက်တာ ဒဗလျူ၊ ဒဗလျူကိန်းသည် ဘားဟာဘာတွင် ကာကွယ်ဆေးထိုးပေးလျက်ရှိသည်။ သူက ကမ်ပိုဘဲလိုသို့ ပြန်ရောက်လာရန် သဘောတူလေသည်။ ဒေါက်တာ ထိန်း၏ အယူအဆက ကျောရိုးအောက်ပိုင်းအတွင်း သွေးခဲနေ၍ သွက်ချာ ခါဒဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုသည်။

“သူ့ရဲ့ ကြွက်သားများကို နေ့စဉ်ဂရုတစိုက်နှိပ်နယ်ပေးပါ”

အယ်လင်နာရုစဉ်နှင့် လူဝီဟိုဝဲတို့နှစ်ဦးသာ ကျွန်းပေါ်တွင် သူနာ ပြုဟူ၍ ရှိကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် သူတို့ချစ်ခင်သော လူနာအား နာရီမလပ်အတူတကွပြုစုစောင့်ရှောက်ကြသည်။

နှိပ်နယ်ခြင်းသည် နာကျင်လှ၏။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အသက် ထို အောင့်၍ ထိုနှိပ်နယ်မှုများကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ခံနိုင်အောင် ကြိုး စားသည်။ ဆရာဝန်က သွေးခဲနေခြင်းသည် သူ၏သွေးလှည့်ပတ်မှုစနစ်အ တွင်း၌ တဖြည်းဖြည်းနစ်ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်။ သူ သည် သူ၏လက်များကို ပြန်လည်အသုံးပြုလာနိုင်သောအခါ ဆရာဝန်ပြော သော သဘောတရားမှာ မှန်ပုံရသည်။ သို့သော်လည်း မကြာမီဆရာဝန် သည် စိတ်ပြောင်းသွားပြီး ကျောရိုးနစ်ကြောထဲ၌ ဒဏ်ရာတစ်ခုရှိနိုင်ပြီး ယင်းမှာပို၍ အရေးကြီးစိုးရိမ်ဖွယ်ရာဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆလေသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် နောက်ဆုံးတွင် နေထိုင်ကောင်း၍ ဖျန်းမာလာ လိမ့်မည်။ ယင်းအချက်ကိုကား ဆရာဝန်နှစ်ဦးစလုံး ယုံကြည်ကြသည်။

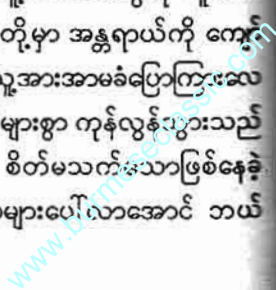
နောက်ဆုံးတွင်ဆိုတာ ဘယ်တော့လဲ။ သူက ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်ချင်နေပြီ။ ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်သွားချင်ပြီ။ ရေကူးချင်ပြီ။ သူ့ကလေးတွေ နှင့်အတူ သောင်ခုံပေါ်တွင် အပြေးပြိုင်ချင်ပြီ။ သူ့အိမ်နီးချင်းတွေနှင့်အတူ ဂေါက်သီးရိုက် ကစားချင်ပြီ။ လူဝီဟိုဝဲနှင့်အတူ အနာဂတ်မဲဆွယ်စည်းရုံး ရေးအတွက် အစီအစဉ်တွေ ရေးဆွဲချင်ပြီ။ လူမမယ်ကလေးတစ်ယောက် လို ဘာမှမတတ်နိုင်ပဲ အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းပြီး ဘယ်လောက်ကြာကြာ နေရဦးမှာလဲ။

သစ္စာရှိသော လူဝီဟိုဝဲသည် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ကိုယ်ရေးအတွင်း ဝန်အဖြစ် မလျှော့တမ်းလုပ်ကိုင်လျက် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ စာများကို အော် ဂျ် ဖတ်ရှုပြီးလျှင် ထိုသူတို့ထံ ပြန်ကြားစာများ ရေးသားပေးပို့လေသည်။

ဩဂုတ်လနေ့ရက်များသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သာသာယာယာမရှိ ပဲ ကုန်မှန်းမသိကုန်သွားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အဖျားဝေဒနာသည် တွယ်ကပ်နေသည်။ အလားတူပင် နာကျင်မှု ဝေဒနာမှာလည်း လုံးလုံး ယောက်ကင်းသွားခြင်း မရှိသေးပေ။ ဆရာဝန်များက ကျောရိုးအောက်ပိုင်း တွင် ပျစ်ခဲနေခြင်းကြောင့် ကလေးသူငယ်ဆန်ဆန် သွက်ချာပါဒရောဂါဖြစ် ပွားရသည့် အကြောင်းရင်းဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်သည်ဟု အကြံပြုလာကြသည်။ ထိုအကြံပြုချက်ကြောင့် လူတိုင်းပင် စိတ်မချမ်းမြေ့ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

အယ်လင်နာက ပါရဂူတစ်ဦးကိုခေါ်၍ တိုင်ပင်ရန် ဆက်၍ပြောနေ သည်။ သို့နှင့်ပင် မကြာမီ ဘော့စတွန်မြို့မှ ဒေါက်တာရောဘတ်ဒဗလျူလို ဗက်ရောက်ရှိလာသည်။ သူက စွဲကပ်နေသည့်ဝေဒနာမှာ လုံးဝချွင်းချက်မရှိ ပိုလီယိုရောဂါဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ကြေညာလေသည်။

ဒါဆိုလျှင်လည်း သူ့ကလေးတွေကကော အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ရုတ်တရက်ထိတ်ထိတ်ပြာပြာမေးလေသည်။ သူ့ကလေးတွေကို ကူးစက် မည်ဆိုလျှင်လည်း အကာအကွယ်မရှိဘူး။ သူတို့မှာ အန္တရာယ်ကို ကျော် လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာလိုဗက်က သူ့အားအာမခံပြောကြားလေ သည်။ သို့သော်လည်း နောက်ထပ်သီတင်းပတ်များစွာ ကုန်လွန်သွားသည် ထိ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏စိတ်၌ သူတို့အတွက် စိတ်မသက်သာဖြစ်နေခဲ့ လေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်၏ ရောဂါလက္ခဏာများပေါ်လာအောင် ဘယ်

လောက်အချိန်ကြာခဲ့သည်ကို ကြည့်ပေါ့။

သူ့တွင် စွဲကပ်နေသော ဝေဒနာမှာ ဘာဆိုသည်ကို သိရှိပြီမို့ ခုတော့ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာရေးအတွက် သူ့ဘာကိုမျှော်လင့်နိုင်ပါသလဲ။ နောက် ဆုံးမှာတော့ သူ့အတွက် မျှော်လင့်စရာမရှိဘဲ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ့ဇနီးအား ရုတ်တရက်စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းစွာကြည့်၍ ခေါင်းတိုခေါင်းအုံးတွင် တင်၍ မှီထားလေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ဒေါက်တာ လိုဗက်၏ နောက်ထပ်ကျန်ရှိသေးသော အကြံပေးစကားကို နားထောင်ခဲ့ကြလေသည်။

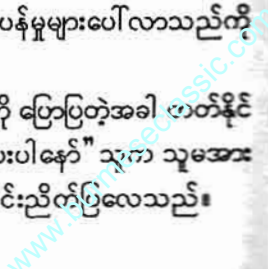
“ဆေးဝါးတွေကတော့ ဘာမှသိပ်အကျိုးမထူးတော့ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်...။ အစာစားချင်စိတ်အာသာကို ပျက်စေတယ်ဆိုရင် ဆေးပေးရကျိုးမနပ်တော့ပါဘူး...။ အိပ်ပျက်ခြင်းအတွက်ကတော့ ဘရိုမိုက်ဟာ အသုံးဝင်နိုင်ပါတယ်။”

နှိပ်နယ်ပေးခြင်းမှာလည်း ကောင်းမွန်လှသည် မဟုတ်၍ သူက ရပ်တန့်ပစ်စေလိုသည်။

“ပြုစုကုသမှုကို ထပ်လုပ်ဖို့ဆိုတာ လုပ်စရာ ဘာမှမရှိတော့ဘူး။” သူက ဆက်၍ပြောပြသည်။ “ဒီတော့ ဒီအချက်ဟာ မိသားစုကို နားလည်အောင် ပြောပြဖို့အခက်ဆုံးအချက်ပါပဲ။ ရေခွေးနဲ့ရေချိုးတာကို ခုချိန်မှာ ပြန်စဉ်းစားသင့်ပါတယ်။ အဲဒါက တကယ်ပဲ အထောက်အကူရရှိစေပြီး လူနာကို အားပေးရာရောက်ပါတယ်။ သူ့ခြေထောက်တွေနဲ့ ရေအောက်မှာ အများကြီး ပိုအလုပ်လုပ်နိုင်တာပေါ့။ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုနှင့် တစ်ခါတလေ ဒေါသထွက်မှုဖြစ်ဖို့လည်း အလားအလာရှိပါတယ်။”

သူတို့ချည်း ရှိနေကြချိန်တွင် ဖရင့်ကလင်က သူ၏စိတ်ထိခိုက်နာကျည်းမှုကို အယ်လင်နာအား ဖွင့်ဟပြောပြလေရာ သူမ၏ မျက်နှာတွင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသော အမူအရာနှင့် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများပေါ်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

“မောင့်အကြောင်း မေမေနှင့်ကလေးတွေကို ပြောပြတဲ့အခါ ငါတို့နိုင်သမျှ ညင်ညင်သာသာ သိမ်သိမ်မွေ့မွေ့ အသိပေးပါနော်” သူ့က သူမအား တောင်းပန်ပြောကြားလေရာ သူမကလည်း ခေါင်းညိတ်ပြုလေသည်။

သူမသည် အားတက်စရာကောင်းသော အမှတ်လက္ခဏာတစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့နေရပေမည်။ ကျောက်သားကျောက်စိုင်ကဲ့သို့ မာကျောခက်ထန်သော အမူအရာတစ်ရပ်သည် သူ၏ မျက်လုံးများထဲတွင် ပေါ်လာလေသည်။ ထိုအမူအရာမျိုးကို ယခင်က တစ်မိအဖွဲ့ကို အာခံစိန်ခေါ်တုန်းကနှင့် ရေတပ်ကို တည်ဆောက်ဖို့ ဝါရှင်တန်နှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်တုန်းက၊ ပြီးတော့ မကြာသေးမီက စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုတွေမှာ သူ့အပေါ်စွပ်စွဲချက်တွေကို ပြန်လည်ဖြေကြားဖို့ ဝါရှင်တန်ကို သွားတုန်းက သူမမြင်တွေ့ခဲ့ရပုံတွေကို အမှတ်ရနေမိသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား မည်သည့်တင်စီးမှုမျိုးကိုမျှ

ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ် ဇနီးမောင်နှံကို သူတို့၏သမီးကြီး အင်နာ၊ သားကြီးဂျိမ်းစ်တို့နှင့် ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ ၁၉၀၈ နယူးယောက်၌တွေ့ရစဉ်

ခေါင်းငုံ့ခံသည့် လူစားမျိုးမဟုတ်။ ရောဂါပိုးမွှားတစ်ကောင်ကိုပင် ခွင့်မပြု။

သူမသည် သူ့ကိုထားခဲ့ပြီးနောက် ဆာရာရုစဗဲထံ အထူးသတိထား၍ စာတစ်စောင်ရေးလေသည်။ ဆာရာသည် တစ်နေ့လုံးဥရောပတွင် ရောက်နေခဲ့ပြီး တစ်နေ့နေ့တွင် ရောက်လာဖို့အချိန်စေ့နေပေပြီ။

“အချစ်ဆုံး မေမေရှင်....ဖရင့်ကလင်အတော်ကလေးနေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်္ဂါနေ့ မေမေကိုဆင်းပြီးလာမကြိုနိုင်လို့ သူ့အများကြီးစိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတာပဲ။ မေမေပြန်လာလို့ ကျွန်မတို့အားလုံးအထူးဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြပါတယ်။ မေမေအနားမှာ ပြန်ရောက်လာလို့ ကျွန်မတို့ဘယ်လောက်အားတက်ပြီး ပျော်ရွှင်ပီတိဖြစ်ကြရတာကို မေမေတောင် တွေးမိမယ် မထင်ဘူး....”

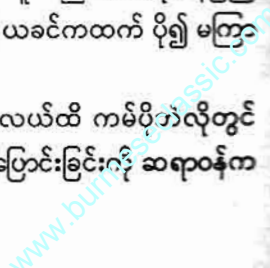
စာက တည်ငြိမ်ပြီး အရေးတကြီးမဟုတ်သကဲ့သို့ ရေးထားသော်လည်း ဆာရာရုစဗဲသည် ကမ်ပိုဘဲလိုသို့ ကတိုက်ကရိုက်ရောက်သွားလေသည်။

ထိုအတောအတွင်း ဆရာဝန်က သက်သောင့်သက်သာရှိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထထိုင်ဖို့ လူနာကို ပြောထားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကမူ လွယ်ကူသက်သာသည့်အချိန်ထိ စောင့်ဆိုင်းမနေခဲ့တော့ပေ။

“မေရှေ....ခုပဲ စမ်းကြည့်ကြစို့နော်” လွှတ်တော်ထဲမှာသာ ဆိုလျှင် ခန်းမတစ်ခုလုံး ဟိန်းသွားသည့် လေသံဖြင့် သူကပြောလေသည်။

ထိုလုပ်ဆောင်ချက်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင်အဖို့ရော စောင့်ကြည့်နေကြသည့် အယ်လင်နာနှင့် လူဝီဟိုဝဲတို့အတွက်ပါ အလွန်အမင်းနာကျင်သည့် ဒုက္ခကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ လူဝီဟိုဝဲသည် သတ္တိကြောင်၍ စိတ်အားငယ်မသွားအောင် တင်းထားသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ပြန်လည်သက်သာလာရမည်ဟု သူ့စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။ တစ်နေ့မှာ သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတဖြစ်လာလိမ့်မည်ဆိုသည်ကို ယခင်ကထက် ပို၍ မကြာခဏပြောလေသည်။

သူတို့အားလုံးသည် စက်တင်ဘာလအလယ်ထိ ကမ်ပိုဘဲလိုတွင် ဆက်နေခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မတိုင်မီနေရာရွှေ့ပြောင်းခြင်းကို ဆရာဝန်က ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်၍ဖြစ်သည်။

“ကျွန်မတို့လေ မောင့်ကို နယူးယော့သို့ခေါ်သွားဖို့ စီစဉ်နေကြတယ်”
အယ်လင်နာက သူ့အားပြောပြလိုက်သည်။ “မောင့်ကို ပရက်စ်ဘီထရီယန်
ဆေးရုံမှာ ဒေါက်တာဂျော့ဒရိတ်ပါရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုနဲ့ ထားဖို့ ဒေါက်တာ
လိုဗက်က ဆန္ဒရှိနေတယ်”

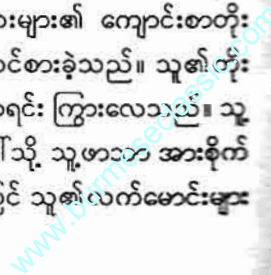
“ဂျော့ဒရိတ်ပါဟာ ဂရိတွန်မှာ မောင့်ထက် တစ်နှစ်စောပြီး စာရေး
ပွဲအောင်သွားတယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က စိတ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနှင့် ရုတ်တ
ရက်ပြောလိုက်သည်။ “သူ့ရဲ့ပြုစုစောင့်ရှောက်မှုနဲ့ နေရမယ်ဆိုတော့ မောင်ထ
သဘောကျပါတယ်”

လူဝီဟိုဝဲသည် စီးကရက်ကို ခါတိုင်းလိုပင် တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ်
သောက်နေလေသည်။ သို့သော်လည်း ခါတိုင်းထက် အများကြီးပိုမြန်နေ
သည်။ သူသည် ဖရင့်ကလင်၏ နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ပူ
ပန်နေသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မှာ ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါစွဲကပ်နေသည်
ဆိုသော အချက်ကို သူသည် ဘယ်သူ့အားမျှ အသိမပေးလိုပေ။ သတင်း
စာသမားများ၊ အထူးသဖြင့် ဓာတ်ပုံဆရာများက သူ့အား လူနာတင် ထမ်း
စင်ဖြင့် တင်သွားသည်ကို မြင်မသွားစေလိုပေ။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား
နယူးယော့သို့ သယ်ဆောင်သွားရေးအတွက် သူ၏ အစီအစဉ်ကို မိသားစု
အား သူကထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်သည်။ သူသည် ကမ်ပိုဘဲလိုမှ လှေနှစ်
စင်းထွက်ခွာရန် လိမ္မာပါးနပ်စွာ အစီအစဉ်ပြုလုပ်သည်။ ထို့နောက် အက်ဖ်၊
ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ စက်လှေကြီးဖြင့် အစွပို့ဆိပ်ခံတံတားတစ်ခုသို့ ဆိုက်
ရောက်လိမ့်မည်ဟု သတင်းစာများသို့ သတင်းထုတ်ပြန်ပေးလိုက်သည်။
သို့ဖြင့် သတင်းထောက်တစ်အုပ်ကြီး ထိုနေရာတွင် သွားရောက်စောင့်နေခဲ့
ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဟိုဝဲသည် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား အခြားသဘော
ဆိပ်တစ်ခုမှ လူနာတင်ထမ်းစင်ပေါ်တွင် တင်၍ ကမ်းခြေသို့ခေါ်ဆောင်သွား
ပြီးလျှင် ရထားပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ကိုယ်ပိုင်ရထားကားထဲသို့ သွင်း
လိုက်လေသည်။ ဟိုဝဲ၏ အစီအစဉ်သည် အလုပ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ လူဝီ
ဟိုဝဲ၏ နိုင်ငံရေးစီမံကိန်းများ အမြဲအလုပ်ဖြစ်ခဲ့သည့်နည်းအတိုင်းပင် ဖြစ်
သည်။ ပြည်သူလူထုအားလုံး အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ မျက်နှာကို ရထားပြတင်း
ပေါက်မှ ခေါင်းညိတ်၍ ပြုံးပြလျက် မြင်လိုက်ကြရလေသည်။

မိန်းမှ နယူးယော့မြို့သို့ ရထားစီး၍ သွားသည့် ခရီးကား ရှည်ကြာ ထူသည်။ အဆက်မပြတ် တုန်ခါ၍ ဆောင့်နေခြင်းကြောင့် လူနာ၏ ကျော နှင့်ခြေထောက်များကို နာကျင်အောင် ဆွပေးနေသလိုဖြစ်သည်။ သို့သော် ထည်း သူသည် သူ၏တိုတောင်းသော စိတ်ပျက်မှုနှင့် နာကျင်မှုတို့အား သူ၏မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေများ၏ မျက်နှာများတွင် ထင်ဟပ်၍ ကြည့်မြင် စေခဲ့သည်။ သူသည် ထိုဖြစ်ရပ်ကို နောက်ထပ်မတွေ့မြင်လိုတော့ပေ။ ထိုဖြစ်ရပ်မဖြစ်တော့ဖူးဟုလည်း သူသည် စိတ်ကို ဒုံးဒုံးချလိုက်တော့သည်။ သူ့ကိုယ်သူ 'လူမမာ' ဟု မှတ်ယူမထားတော့။ သူ့ကလေးများအားလည်း သူ့ကို 'လူမမာ' (သို့မဟုတ်) အများနှင့်မတူဟု စဉ်းစားမှတ်ယူခြင်းမျိုးကို ခွင့်မပြုတော့။ မကျန်းမာခြင်းဆိုသော အပိုင်းသည် ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ကျန်သော အပိုင်းမှာကား တက်ကြွလှုပ်ရှားနိုင်သည့် ဘဝကိုရရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင် ရန်သာရှိတော့သည်။ အကယ်၍ လမ်းလျှောက်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ကို ပြန်မရ နှိမ့်ပါက သူ့အနေဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာကို အခြားတစ်နည်းနည်းဖြင့် နေတတ်သွား အောင် လေ့ကျင့်သင်ယူသွားရပေမည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အနေကျသွားသောအခါ ဒေါက်တာ ဒရိတ်ပါက သတင်းစာသမားများအား လူနာသည် မပြင်းထန်သော ပိုလီယိုရောဂါခွဲတပ် ခံရကြောင်း၊ သို့သော်လည်း ပြန်လည်သက်သာလာနေ၍ အမြဲတမ်းခြေ ထောက်မသန်မစွမ်းဖြစ်နေမည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ပရက်စဘီတာရီယန်ဆေးရုံထဲ၌ကား သူ့နာပြုဆရာမများနှင့် အလုပ် သမားများအား စင်္ကြံများတွင် သွားချည်ပြန်ချည် နောက်ပြောင်နေသည့် သူ၏အသံကို ဟိန်းနေအောင် ကြားကြရသည်။ အယ်လင်နာက ကလေး များကို သူနှင့်တွေ့ရအောင် ခေါ်လာသောအခါ သူသည် ကလေးများနှင့် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ထွေးလာလောင်းလာကစားလေသည်။ သူသည် သူ့တုန်းကကဲ့သို့ပင် အမြဲတမ်းကလေးများ၏ ကျောင်းစာတိုး တက်မှုနှင့် သူတို့၏ရည်ရွယ်ချက်များကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။ သူ၏တိုး တက်ကောင်းမွန်လာမှုအကြောင်း သူတို့အားပြောရင်း ကြွားလေသည်။ သူ့ အိပ်ရာအပေါ်မှ ချိတ်ဆွဲထားသော ကွင်းများပေါ်သို့ သူ့ဖာသာ အားစိုက် ၍ တတ်နိုင်အောင် သင်ယူလေ့ကျင့်ထားပုံ၊ ထိုပြင် သူ၏လက်မောင်းများ

၁၃၈
ကြီးထွားလာနေသည့် ကြွက်သားများအား ကွေးဆန့်၍ ထုတ်ပြ
လေသည်။

သူ၏အထက်လူကြီးဟောင်း ဂျိုးဇက်ဖပ်ဒင်နီယဲလ်သည် မြောက်
တာရီလိုင်နားမှ လာ၍ သူ့ကိုတွေ့သည်။ အခြားသူအားလုံးကဲ့သို့ပင် ဒင်
နီယဲလ်သည် မသန်မစွမ်း ဘဝဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျနေ၍ အားပေးမှုလိုနေ
သော လူတစ်ဦးကို တွေ့ရမည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
ကုတင်နားသို့ရောက်သွားသောအခါ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က သူ၏မေးထီ
တစ်ချက်ပြင်းပြင်းထိုးလိုက်၍ ဒင်နီယဲလ်ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်သွားသောအခါ
အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဝါးခနဲရယ်လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား လူမမာသတင်းမေးရအောင် လာတယ်လို့
တွေးလာတယ်ပေါ့လေ....ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ဘယ်ပွဲမှာမဆို ခင်ဗျားလောက်
ကို အလဲထိုးနိုင်ပါသေးတယ်”

သူ၏စိတ်ဓာတ်သတ္တိတို့ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းနိုင်အောင် သူ့အ
အများဆုံးအကူအညီပေးခဲ့သူကား ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း သိက္ခာရှိ
သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အမျိုးသမီးကောင်းတစ်ဦးပေတည်း။ သူမသည် နေ့စဉ်
နေ့တိုင်း သူ့အနားတွင်ရှိသည်။ သူသည် သူ့ကုတင်ခြေရင်း၌ တည်တည်
ငြိမ်ငြိမ်သစ္စာရှိစွာ ရပ်နေသော အယ်လင်နာကို သေသေချာချာကြည့်မိသော
အခါတိုင်း သူ့အမြဲသဖြင့် နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့သည်ထက် များစွာ
ပိုမို၍ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်အားကောင်းသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို သူ့လက်
ထပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာခဲ့ရပေသည်။

ထိုပြင် အနာဂတ်နှင့်ပတ်သက်၍ သူမနှင့်သူ့မိခင်တို့အကြား ဆက်
လက်၍ဖြစ်ပေါ်နေသည့် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးတိုက်
ပွဲတစ်ပွဲရှိသည်ကို သူသိသည်။ သူ့မိခင်က သူ့အားဟိုက်ပတ်မှာ ပြန်၍
အနားယူစေလိုသည်။ သူ၏ ကျန်ရှိနေသေးသော အချိန်အပိုင်းအား ထေ
စွာ ပင်မသန်စွမ်းသော လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးဘဝနှင့် ကုန်လွှင့်စေလို
သည်။ သို့သော် သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးကို သူ့ဇနီးကပို၍သိသည်။
ဘယ်အမျိုးသမီးက ပို၍ ခိုင်မာအားကောင်းသည်ကို သူ့သဘောပေါက်
ပြုလာသည်။ သည်တော့ ဘယ်သူက အနိုင်ရမလဲ။ သူ၏စိတ်ဓာတ်သတ္တိ

တို့ကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းရန် တစ်ယောက်သောသူ အမှန်တကယ်သိရှိ နှိုလိုအပ်နေသည့်အချက်ကား သူ့ဇနီးသည် သူ့နံ့နားတွင် တိုက်ပွဲဝင်လျက် ရှိသည်ဆိုသောအချက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ပရက်စဘီတရီယန်တွင် သီတင်းခြောက်ပတ်ကြာပြီးနောက် သူသည် ထိုအပ်သလောက်တိုးတက်လာခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် ခေါင်းအုံးဖုံကိုမှီ၍ ထထိုင်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ခြေထောက်များမှာမူ အချိန်ကြာမြင့် စွာ အသုံးမဝင်ပဲဖြစ်နေခဲ့သည်။ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့တွင် သူ သည် သူ့မိသားစုထံ အိမ်ပြန်ခဲ့သည် သူ၏မိသားစုတစ်ခုလုံးအနေဖြင့် အတော်ခက်ခဲသည့် ညှိနှိုင်းမှုတစ်ရပ် လုပ်နေကြရပြီဟု သူ့အလေးအနက် ဆွေးမိသည်။ သူသည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ စွမ်းဆောင်နိုင်ပြီး ပုံမှန်လည်းဖြစ် ဆောင် အားထုတ်ကြိုးပမ်းရပေမည်။ သူတို့အကြိုက်နေ့စဉ် လုပ်နေကျလုပ် ငန်းစဉ်အတိုင်း ပြန်စကြရမည်။ ဆောင်းရာသီကို နယူးယော့မြို့က အိမ်မှာ၊ ဆေးခန်းတော်နေနှင့် ခရစ္စမတ်နေ့များကို ဟိုက်ပတ်မှာ၊ နွေရာသီနေ့ရက်များ ထို ကမ်ပိုဘဲလိုမှာ။ သူသည် ထ၍ ထိုင်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ သူ့လက်မောင်းများ နှင့် ပခုံးများကို အပြည့်အဝအသုံးပြုလာနိုင်ခဲ့လေပြီ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ချွတ်လှေကို ကြိုးဆွဲ၍ ငါးများတံကိုဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ပင်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဖြစ်နိုင်ချင်းသူသည် သူ၏ဥပဒေရုံးသို့ နေ့စဉ်စ၍ သွားပေတော့မည်။

ဤအတွက် ကုသမှုနှင့် သူ၏ခြေထောက်များနှင့် ဝမ်းဗိုက်ရှိ ချိနဲ့ နှို့တွန့်သွားသော ကြွက်သားများ ပြန်လည်ရှင်သန်အားကောင်းလာအောင် ဆေးထူးလေ့ကျင့်ခန်းများ ထပ်မံပြုလုပ်ရပေမည်။

ဤလုပ်ငန်းများအားလုံး အောင်မြင်ပြီးမြောက်ရေးအတွက် သူသည် ဖြစ်နိုင်လျှင် ပင်ကိုယ်စိတ်ဓာတ်စရိုက်ဉာဉ်တစ်ခုလုံးကို အသစ်ပြန်လည် ဆည်းပူးရရှိအောင် လုပ်ရပေမည်။ ထိုဉာဉ်အသစ်သည် စိတ်ရှည်သည်းခံ နိုင်မှု (ခန္တီတရား) ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၈)

အောက်ဆုံးအဆင့်ထိရောက်သွားပြီးမှ အပေါ်သို့ပြန်၍

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကို ကူညီနေကြသော ဆရာဝန်များနှင့်သူနာပြုများက သူ့အား လူ့ခန္ဓာတရားအရာ၌ အကောင်းမွန်ဆုံးသင်ခန်းစာကို ပေးခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံလည်း သူတို့ခမာ ကိုယ်တိုင်မှာ ထိုပညာရပ်၌ ဗဟုသုတ ချို့တဲ့ကြ၍ စိတ်ပျက်ပြီး ပခုံးတွန့်ပြကြသည်။ ထုံးစံအတိုင်း ပိုလီယိုအကြော သေရောဂါဘာသာရပ်အား သူ့အပြင်းအထန်စိတ်ဝင်စားလာလေရာ ဆရာဝန်များမှာ သူတို့ကိုယ်တိုင် မသိသောအကြောင်းအရာကို သူ့အားပြောမပြနိုင်ခဲ့ကြပေ။ သူသည် အစိုးရကိစ္စများတွင် ကြိုးနီးစနစ်ကို ဖြတ်ကျော်သွား၍ ရကောင်းရပေမည်။ သို့ရာတွင် ဆေးသုတေသပညာရပ်တွင်ကား ဖြတ်လမ်းမရှိပေ။ သူတို့မှာ သူတို့ဘဝတစ်သက်တာလုံး ထပ်ဖန်တလဲလဲ လုပ်ကြရမည်၊ ရှာဖွေကြရမည်၊ မျှော်လင့်ချက်ထားကြရပေမည်။

ပိုလီယိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့သိသလောက် သူ့အားပြောပြချက်အရ ၎င်းသည် အလွန်ရှေးကျသောကာလကပင်ရှိခဲ့သော ရောဂါဝေဒနာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ်အီဂျစ် သင်္ချိုင်းအုတ်ဂူတစ်ခု၏ ရုပ်ပုံတစ်ပုံ၌ ညှိုးခြောက်ပိန်ချည့်နေသော ခြေလက်အင်္ဂါတစ်ခုပါသော အရုပ်တစ်ခုကို ဖော်ပြထားသည်။ ဆာဝေါလ်တာစကော့၏ ခြေထောက်ကျိုးခဲ့ရခြင်းမှာ ပိုလီယိုကြောင့် ဖြစ်ဖွယ်ရာရှိသည်။ ပိုလီယိုသည် ခိုင်းရပ်စ်ပိုးတစ်မျိုးကြောင့်ဖြစ်ရသည်။ ထိုပိုးသည် သေးငယ်လွန်း၍ လက်ရှိအနုကြည့်မှန်

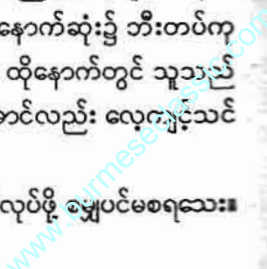
ပြောင်းဖြင့် ကြည့်၍ မမြင်နိုင်ပေ။ ထိုပိုးသည် တစ်နေရာမှတစ်နေရာ၊ လူ တစ်ယောက်မှတစ်ယောက်သို့ မည်သို့ကူးစက်သွားသည်ကို အမှန်တကယ် ပြောပြနိုင်သူမရှိသေးပေ။ ပိုလီယိုဗိုင်းရပ်စ်ပိုးသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်စနစ်အတွင်း သို့ဝင်ရောက်သွားသည်နှင့် နှစ်ကြောကြွက်သားများကို တိုက်ဖျက်လေသည်။ ဤသည်ကား သွက်ချာပါဒ်ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းရင်းဖြစ်လေသည်။

၂၀ ရာစုအတွင်းတွင်မှသာ ပိုလီယိုရောဂါသည် ဤကဲ့သို့သော အထူးအစီးများပြားသော အချိုးအစားများဖြင့် ဖြစ်ပွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် ပထမဆုံးကူးစက်ပြန့်ပွားခဲ့ခြင်းကား မကြာ သေးသော ၁၈၉၄ ခုနှစ်ကမှပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၁၆ ခုနှစ် တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းလောက် အနံ့အပြားကူးစက်ပြန့်ပွားမှုမျိုးကား မရှိခဲ့ပေ။ ထိုအခါက မစွစ်ရစေခဲ့သည် ကလေးများအား အောက်တိုဘာလထိအောင် ထွတ်ရာ ကမ်ပိုဘဲလိုမှာပင် ထားခဲ့ရသည်။

ရောဂါကို ကုသနည်းနှင့်ပတ်သက်သော သဘောတရားများကို ဆရာဝန်များက တစ်ယောက်တစ်မျိုးပြောနေခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့အားလုံးလက်ခံသဘောတူနိုင်သည့် အခြေခံအချက်တစ်ရပ်ရှိသည်။ ယင်းကား ဆက်လက်၍ ကျန်းမာနေရန်၊ (သို့မဟုတ်) ပြန်လည်ကျန်းမာ ထာစေရန် ကြွက်သားသည် အလုပ်လုပ်ရမည်ဟူသော အချက်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လှုပ်ရှားမှုကို ပေးနိုင်သော နှစ်ကြောများသည် ဆိုင်းသွားပြီး ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် လှုပ်ရှားမှုမပြုတော့လျှင် ပြင်ပအကူအညီတစ်ခုခုဖြင့် ထွပ်ရှားပေးခြင်း (သို့မဟုတ်) နှိပ်နယ်ပေးခြင်းပြုရပေမည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မှာ သူ၏အိပ်ရာအပေါ်ဖက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသည့် ဩဇာပန်တီးပြုလုပ်ထားသော ကိရိယာပေါ်သို့ ကိုယ့်ဖာသာအထူးအား နှိပ်၍ မပြတ်ရွှေ့ပြောင်းပေးခြင်းဖြင့် သူ၏ကျောဖက်ကြွက်သားများ သန်မာ ထာအောင် ပြုလုပ်ရပေမည်။ သို့မှသာ သူသည် နောက်ဆုံး၌ ဘီးတပ်ကု သားထိုင်ပေါ်တွင် တက်၍ ထိုင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက်တွင် သူသည် ချိတ်ထောက်ပေါ်တွင် မိမိကိုယ်ကိုချိန်ဆတတ်အောင်လည်း လေ့ကျင့်သင် ထုရပေမည်။

သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အိပ်ရာမှလွတ်အောင်လုပ်ဖို့ ချွေပင်မစရသေး။

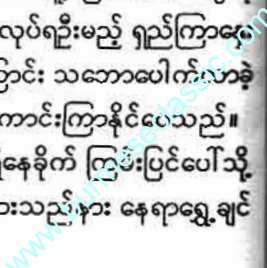
သူ၏ ဒူးများနောက်ဖက်မှ ကြွက်သားများသည် တင်းကျပ်လာပြီး ရှုံ့တွန့်လာကြသည်။ ဆရာဝန်များက သူ၏ ဒူးများအား အမြဲတမ်းဆိုင်းမသွားအောင် ကျောက်ပတ်တီးကိုင်ပေးခဲ့ကြသည်။ တဖြည်းဖြည်းနာကျင်စွာဖြင့် သင် ဆရာဝန်များက ကြွက်စွန်းရွက်ကို ပြန်၍ အသကုန်ဖြန့်ကြသည်။ ကျောက်ပတ်တီးနောက်ဖက်မှ သပ်များကို နေ့စဉ်အနည်းငယ်ပို၍ နက်အောင် သွပ်သွင်းပေးကြသည်။ နောက်ဆုံး သူတို့ကျောက်ပတ်တီးများကို ဖယ်ရှားလိုက်သောအခါ သူ့မှာ သံမဏိအထိန်းကိရိယာတပ်ဆင်ရေးကို စတင်ကြိုးစားရန်ကန်ရပြန်လေသည်။

သတ္တုအထိန်းကိရိယာကို သူ့ခြေထောက်များပေါ်တွင် တပ်ဆင်နေစဉ် သူသည် ပက်လက်လှန်၍ စန့်စန့်ကြီးအိပ်ပေးခဲ့ရသည်။ ထိုနောက် သူသည် အကူအညီဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားစိုက်၍ နေရာရွေ့ကာ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ခွန်အားဗလကြီးမားသော လက်ထောက်ရေတပ်ဝန်ကြီး၊ ဝိလဆင်ကို သမ္မတရာထူးတွင် အရွေးခံရအောင် ခံဆွယ်ည်းရုံးပေးခဲ့သူ တစ်မျိုးသားလုံးနှင့်ဆိုင်သော ရာထူးတစ်ခုအတွက် ရွေးချယ်ခံကိုယ်စားလှယ်လောင်းဖြစ်ခဲ့သူအား ခြေထောက်များကို မတင်၍ နို့စို့ကလေးငယ်တစ်ဦးအား ပထမဦးဆုံးလမ်းလျှောက်တတ်အောင်သင်ပေးသကဲ့သို့ ချိုက်ထောက်များဖြင့် လမ်းလျှောက်တတ်အောင် သင်ပေးခဲ့ရပေသည်တကား။ တစ်ကြိမ်အားစိုက်ကြိုးပမ်းပြီးတိုင်း သူသည် ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ပြန်၍ပြန်၍ ကျသွားသည်။ အားစိုက်ရမှုကြောင့် သူ့မျက်နှာမှ ချွေးများ စီးကျလာကြသည်။

“နွေဦးရောက်ရင်တော့ ကျူပ်လမ်းလျှောက်ရတော့မယ်၊ မောင်မင်းတို့ မြင်တွေ့ရမယ်၊ မြင်တွေ့ရတော့မယ်”

သို့သော်လည်း နွေဦးရာသီမတိုင်ခင်မှာပင် သူ့ခြေထောက်တွေကို ပြန်အသုံးပြုနိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာ သူကိုယ်တိုင်ရှေ့၌ လုပ်ရဦးမည့် ရှည်ကြာမော့ကွေးသော လုပ်ငန်းတစ်ရပ်လုပ်ရန်ရှိနေသေးကြောင်း သဘောပေါက်လာခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ငန်းသည် နှစ်များနှင့်ချီ၍ ကြာကောင်းကြာနိုင်ပေသည်။

အိပ်ခန်းထဲတွင် သူတစ်ယောက်တည်းရှိနေခိုက် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ဆင်းရန်ကြံလာသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဟိုနားသည်နား နေရာရွေ့ချင်

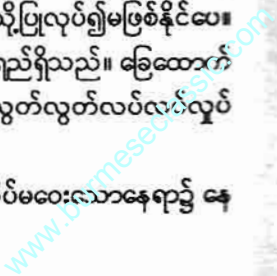
သောအခါ သူသည် တွား၍သွားရသည်။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို အောက်ဆုံးအဆင့်ထိ နိမ့်ကျသွားခဲ့ပြီဆိုသည်ကို သိရှိခဲ့လေသည်။ ကလေးဘဝသို့ တဖန်ပြန်ရောက်သွား၍ ဒုတိယအကြိမ်ကြီးပြင်းခွင့်ရလာသောအခါတွင်မူ ထား ယခင်ထက် သာလွန်၍ကောင်းမွန်စွာ ကြီးပြင်းကောင်းကြီးပြင်းလာနိုင်ပေမည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ကြမ်းပြင်တွင် တွားသွားနေရသမျှ (သို့မဟုတ်) ကလေးသူငယ်ကဲ့သို့ အခြားသူများ၏လက်မောင်းကို မှီ၍ နေရာရွှေ့ပြောင်းသွားနေရသမျှ လူထုပရိသတ်ရှေ့၌ ပြန်လည်ပေါ်လာဖို့ ဆိုသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါဦးမည်လော။ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး.....။ ဘုရားသခင် ကယ်မှပါပဲ....။ အကယ်၍ သူသည် စင်မြင့်ပေါ်တွင် မိန့်ခွန်းပြောသူတစ်ဦးအနေဖြင့် ပေါ်ထွက်ဖို့ဆိုလျှင် မိမိ၏ ခြေနှစ်ဖက်ပေါ်တွင် စုံရပ်နေဖို့ လိုပါလိမ့်မည်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့အနေဖြင့် ကုသမှုအသစ်မှန်သမျှကို ရှာဖွေ နူးစမ်းရန်လိုရုံမက ရှုံ့တွ၍ သွက်ချာပါဒလိုက်သွားသော ကြွက်သားများအား ပြန်လည်တည်ဆောက်ပေးရေးအတွက် ဆရာဝန်များ သိရှိဖော်ထုတ်ပြီးသမျှသော အယူအဆမှန်သမျှကိုပါ ရှာဖွေရပေမည်။

မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ မာရီယွန်မှ ဒေါက်တာ ဝီလျံမက္ကဒေါ့နယ်သည် သူ၏ပထမဆုံး အထူးကုသမားတော်ဖြစ်သည်။ ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင်နာတို့သည် နွေရာသီတိုင်း မာရီယွန်သို့ သွားရောက်ခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်အတော်ကြာသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူထံမှ အထူးလေ့ကျင့်ခန်းများကို လေ့လာသင်ယူခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဒေါက်တာလိုဗက်ထံမှ အားတက်စရာ နည်းထမ်းအကြံကောင်းကိုလည်း ရရှိခဲ့သည်။ ဒေါက်တာလိုဗက်က ရေကူးခြင်းသည် သူ့အတွက်ကောင်းသည်ဟု အကြံပေးလေသည်။ သူသည် ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်လှုပ်ရှားပျော်ရွှင်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ သူသည်ရေအောက်တွင် ခြေထောက်များကို လှုပ်ရှားသည်။ ကုန်းပေါ်တွင် ထိုသို့ပြုလုပ်၍မဖြစ်နိုင်ပေ။

ကိုယ်ခန္ဓာသည် လက်တွေ့တွင် ရေကိုခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ ခြေထောက်များသည် အပေါ်မှအလေးချိန် ဘာမျှမရှိပဲ လုံးဝလွတ်လွတ်လပ်လပ်လှုပ်ရှားခွင့်ရသည်။

ဟတ်ဆန်မြစ်ကမ်း သူတို့၏ မြောက်ဖက်သိပ်မဝေးသောနေရာ၌ နေ

သော ဗင့်ဆင့်အက်စတာစ်မိသားစုက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား သူတို့၏ ရေ ကူးကန်ကို အသုံးပြုရန် ဖိတ်ကြားသဖြင့် သူသည်မကြာခဏသွားရောက်ခဲ့ သည်။

“ကျုပ်ရောက်နေတဲ့ နေရာသို့ရောက်အောင် ရေကပို့ပေးတယ်၊ ကဲ ကျုပ်ကို ပြန်ခေါ်သွားပေးတာပဲ” သူသည် သူ၏ယာဉ်မောင်းအား ရေတွင်ပေါလောမျောပါနေရင်း ပျော်ရွှင်စွာ အော်ပြောလေသည်။

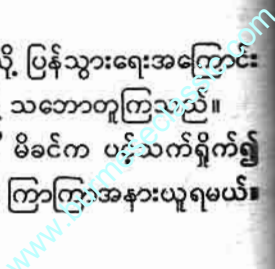
နေ၏အလင်းရောင်ကလည်း ကြွက်သားနှင့် နစ်ကြောတို့ နဂိုအ တိုင်းပြန်ဖြစ်လာအောင် လုပ်ဆောင်ပေးကြောင်း မကြာခင် သူတွေ့ရှိလာ သည်။ သူသည် ဆောင်းရာသီအပန်းဖြေကာလကို ဖလော်ရီဒါတွင် သွား ရောက်အသုံးပြုရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်လေသည်။

အခြားသော လုပ်ဆောင်ချက်များအနေနှင့် ပြောရလျှင် စာရင်းမှ ပြန်၍ ကြီးထွားလာပြီး အရင်ကကဲ့သို့ အံ့မခန်းရှည်လျားများပြားလာသည် သူသည် သူ၏ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ဖြင့် နေအိမ်တစ်ဝိုက်တွင် လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲသွား၍ တဝီဝီအသံကြားနေရသည်။ မစွီလဲဟင်းအားလည်း ပေးစာ ပြန်စားများအား နှုတ်မှ ဆုံးဖြတ်ချက်များ ချမှတ်ပေးနေသည်။ လူဝီဟိုဗဲ နှင့်လည်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်သည်။ အခြားသောသူများနှင့် ယခင်သမ္မတကြီး က သူကျန်းမာရေးကို အစွန့်လွှတ်ခံပြီး လုပ်ဆောင်ထားသော ကမ္ဘာပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေး စံထားချက်များအား မြှင့်တင်ပေးရန် ဝုဒရိုပီလဆင်ဖောင် ဒေးရှင်းကို စတင်ဆောင်ရွက်နေကြသော အခြားသူများနှင့် အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲသည်။

သူ မကျန်းမမာ မဖြစ်မိကဆိုလျှင် ကင်းထောက်လူငယ်များမှာ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အကြိုက်ဆုံးလုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူသည် ဂရိတ် တား နယူးယော့အုပ်စု၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သူတို့အတွက် လုပ်ငန်းကို ဆက် လက်လုပ်ကိုင်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဆောင်းဦးရောက်လျှင် သူ၏ဥပဒေရုံးသို့ ပြန်သွားရေးအကြောင်း ကို စတင်စဉ်းစားကြရန် သူနှင့်အယ်လင်နာတို့ သဘောတူကြသည်။

“အို....မဟုတ်သေးဘူး....ဖရင့်ကလင်” မိခင်က ပင့်သက်ရှိက်၍ ပြောလေမည်။ “မင်းအလုပ်လုပ်တာထက်ပိုပြီး ကြာကြာအနားယူရမယ်။

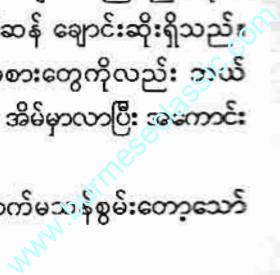

မင်းအားစိုက်ထုတ်နေတာတွေ များလွန်းတယ်။ မင်းကိုယ်မင်းအလွန်အကျွံ
တွေ လုပ်မိနေပါလိမ့်မယ်ကွယ်”

သူမ ပင့်သက်ရှိုက်၍ ပြောခြင်းမှာ တကယ်တော့ အံ့ဩစရာမဟုတ်
ဘူး။ ရုစဗဲအိမ်ထောင်သည် တစ်ခါလေး လူတွေလာလိုက်ကြသွားလိုက်
ကြနှင့် တရုန်းရုန်းဖြစ်နေတတ်ကြသည်။ လူဝီဟိုဝဲ၏ အကူအညီဖြင့်
အယ်လင်နာသည် နိုင်ငံရေးတွင် ပို၍ တက်ကြွစွာပါဝင်လာခဲ့သည်။ သူမ
၏ တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုများကြောင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား အရေးကိစ္စများ
အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးကိစ္စများတွင် ပို၍ ပို၍ ပြန်လည်ပါဝင်လိုသည့် စိတ်
ဓါတ် လှုံ့ဆော်ပေးရာရောက်လိမ့်မည်ဟု သူမနှင့် ဟိုဝဲတို့နှစ်ဦးစလုံးအလေး
အနက်ယုံကြည်ယူဆကြသည်။ သူမသည် သူမလုပ်ခဲ့သော လူမှုသက်သာ
ချောင်ချိရေးလုပ်ငန်းကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးကလပ်အ
သင်းအများအပြား၌ တက်ရောက်၍ စကားပြောခဲ့သည်။ ၁၉၂၀ တွင် ဥပဒေ
ပုဒ်မအလိုက် ၁၉ ပြင်ဆင်ချက်စာပိုဒ်ကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်
နိုင်ငံလုံးတွင် အမျိုးသမီးများအား မဲပေးခွင့်ရရှိစေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမျိုး
သမီးကလပ်အသင်းများမှာ ခါတိုင်းထက်ပို၍ တက်ကြွလာခဲ့သည်။ အယ်
လင်နာသည် အိမ်ထောင်စုတွင် နောက်လူတစ်ယောက်လည်း တိုးထားသေး
သည်။ ထိုသူကား သူမ၏ အတွင်းရေးလက်ထောက် မာလဗီနာသွမ်ဆင်
ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးချင်းကြက်ခြေနီလုပ်ငန်းတွင် ဆုံတွေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်
သည်။

ရုစဗဲ သားသမီးများက မစ်သွမ်ဆင်ကို ချစ်ကြသည်။ သူတို့သည်
ချက်ချင်းဆိုအလိုပင် နာမည်ကို 'တွမ်မီ' ဟု ပြောင်း၍ ခေါ်လိုက်ကြသည်။
သူတို့သည် မစ္စီလဲဟင်းကိုလည်း ချစ်ခင်ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့
သည် လူဝီဟိုဝဲကိုမူ ဘယ်တော့မှ နှစ်သက်သဘောကျတတ်ကြမည်မဟုတ်
ပေ။ သူ့မှာ ပျိုအန်ချင်စရာ ပန်းနာရင်ကျပ်ဆန်ဆန် ချောင်းဆိုးရှိသည်။
စီးကရက်နဲ့တွေ့ကလည်း ဟောင်လို့။ အဝတ်အစားတွေကိုလည်း ဘယ်
တော့မျှ မီးပူတိုက်ဝတ်တာမရှိ။ ဒါနဲ့တောင် သူက အိမ်မှာလာပြီး အကောင်း
ဆုံးအခန်းရထားတာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။

သို့ရာတွင် သူတို့၏ဖခင်သည် ခြေထောက်မသန်စွမ်းတော့သော်

လည်း မိသားစုအိမ်ထောင်၏ ဦးစီးဖြစ်နေသေးသည်ကို သူတို့သဘောပေါက်နေကြသည်။ လူဝီဟိုဝဲသည် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အချစ်ဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို သူ၏ကလေးများက လက်ခံကြရမည်ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ခြေထောက်များ မသန်စွမ်းခြင်းကြောင့် ဘာမဆို သူ၏မိသားစုနှင့် နေရေးထိုင်ရေး တင်းကျပ်လာသည်။ သူတို့ကြောင့် သူစိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသောအခါ သူစိတ်တိုသည်။ ဒေါသထွက်သည်။ အိလိယော့ကား သူ့ဖခင်၏ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ကြည့်၍ ယခုအချိန်တွင် သူ့စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းမှာ မလိမ္မာရာရောက်သည်ဟု သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၂ ခု ဆောင်းဦးတွင် သူ့ကို ဂရိတွန်သို့ ပို့သည့်အခါ သူသည် မသွားလို၍ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် မျက်လုံးပြူးသွားမည်။ သူ့အဖို့ကား ဂရိတွန်နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ဘာကိုမျှ မမြင်။ သူသည် ကျောင်းကိုချစ်သည်။ ဂျိမ်းစ်လည်း အလားတူပင်။ အိလိယော့လည်း ထိုကျောင်းကို ချစ်တတ်အောင် သင်ယူရမည်သာဖြစ်၏။ စိတ်လှုပ်ရှားသော မြင်ကွင်းများနှင့်မျက်ရည်များကို မြင်ရခြင်းကား စိတ်မချမ်းမြေ့စရာဖြစ်၏။ အိလိယော့ ဂရိတွန်သို့သွားခဲ့လေသည်။

ဒုက္ခဝေဒနာ ဖိစီးခံရမှုကြောင့် သူ၏စိတ်နေစိတ်ထားပြောင်းလဲလာခဲ့သည်ဆိုသော အချက်ကို အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကိုယ်တိုင်ထက် ဘယ်သူမှ ပိုမသိပေ။ သူ၏စိတ်ဆန္ဒစွမ်းအားသည် ကျောက်စိုင်ကျောက်သားပမာ ခိုင်မာလာသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူ၏ တွေးခေါ်စဉ်းစားမှုတို့သည် ပို၍ လေးနက်လာခဲ့သည်။ သူတန်ဖိုးထားသော အရာများအပေါ် သူ၏ခံယူမှုတို့မှာလည်း ပို၍နက်နဲသိမ်မွေ့လာသည်။ ပိုလီယိုရိုက်ချက်ကိုမခံရမီတုန်းကဆိုလျှင် သူကြီးပြင်းခဲ့ရသော ဘဝအနေအထားမှ မျှော်လင့်၍ ရနိုင်သည်ထက်ပို၍ ဒီမိုကရေစီကျပြီး တလောကလုံးနှင့်ဆိုင်သော သဘောထားများကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေသော အပေါ်လွှာဘဝကိုသာ သူလုံးလုံးသိနေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအသိသည် မရှိဆင်းရဲသားများနှင့် မကျန်းမာသူတို့အပေါ် ညှာတားထောက်ထားရမည်ဆိုသည့် အပေါ်စီးမှ ကြည့်မြင်သည့်သဘောထားဖြစ်သည်။ ယခုအခါမှာတော့ ရုတ်ခြည်းဆိုသလို သူသည် သူတစ်ပါးကို အကူအညီထုတ်

သက်ခံယူရမည့် အကူအညီများ လိုအပ်နေသူတို့အထဲတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်
နေသည်။ စားစရာမရှိသူများ၊ အလုပ်အကိုင်မရှိသူများ၊ ကျန်းမာရေး
မပြည့်စုံသူများ၊ လမ်းလျှောက်စရာ ခြေထောက်မရှိသူများစသော ကမ္ဘာပေါ်
ရှိ နိုင်ငံဆင်းရဲသားများအပေါ် သူ၏ ရှုမြင်ချက်တစ်ခုလုံးသည် အသစ်ပြောင်း
ထဲတိုးတက်သွားလေသည်။

ခနဥစ္စာကြွယ်ဝသူများနှင့် စွမ်းရည်ပြည့်ဝသူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်
တိုင် တစ်ခြားတစ်ပါးသူတို့၏ ဘဝသာယာကောင်းမွန်ရေးအတွက် အာရုံ
စူးစိုက်၍ လုပ်ဆောင်သင့်ကြသည်ဟု သူ့ဖခင်က ပြောခဲ့ဖူးသည်။ သူသည်
နိုင်ငံရေးသို့ ပြန်သွားနိုင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြန်သွားနိုင်ဖို့လည်း သေချာ
သည်။ “အာရုံစူးစိုက်” ဆိုသော စကားတွင် အဓိပ္ပာယ်သစ်တစ်ရပ်ရှိလာရပေ
မည်။

သူဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့်ရချိန်မှစ၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်း
ထဲရှိ နိုင်ငံရေးအဆက်အသွယ်များနှင့် စာပို့စနစ်ဖြင့် ဆက်လက်ဆက်သွယ်
ထိစပ်လျက်ရှိနေခဲ့သည်။ သူသည် ဒီမိုကရေစီနှင့် ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးတို့နှင့်
ပတ်သက်၍ လှုံ့ဆော်သည့် အမှာစာများကို ရေးသား၍ ညနေစာစားပွဲများ
နှင့် အစည်းအဝေးများသို့ ပေးပို့ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူနာမည်ကို နိုင်ငံ
ရေးအရ ဆက်လက်ရှင်သန်နေအောင် လုပ်ရာ၌ သူအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဒီမို
ကရက်တစ်ပါတီယန္တရားက ၁၉၂၂ ခု အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရွေးပွဲတွင် ဝင်ရောက်
ယှဉ်ပြိုင်ရန် သူ့အား မေတ္တာရပ်ခံတောင်းခံဟု ကောလာဟလသတင်းများ
ချွတ်ပေါ်ခဲ့သည်။

ထိုသတင်းများကို သူကြားသောအခါ “ဒီနှစ်မဝင်ဘူး” ဟု အက်ဖ်၊
အီ၊ အာရ်က ကြေညာခဲ့သည်။

ယခုနှစ်အဖို့ နယူးယော့ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတွက်
သူတ အယ်လ်စမစ်ကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်စေလိုသည်။ လူဝီဟိုဝဲနှင့် အယ်
ဆင်နာ၊ မစ္စီနှင့်တွမ်မီတို့၏ အကူအညီဖြင့် သူသည် ထိုကိစ္စဖြစ်မြောက်
စေအောင် အမြောက်အမြားလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သူတို့မိသားစုတွင် ဟတ်
ဆန်မြစ်ဝှမ်း၌ အိမ်နီးချင်းများဖြစ်ခဲ့သော မော်ဂျင်သော်မိသားစု ရှိခဲ့သည်။
သူတို့၏ အကူအညီကိုလည်း သူရရှိခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်နှင့်သူတို့

သည် နှစ်အတော်ကြာက သိကျွမ်းခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်က သူသည် သူ၏ အနီရောင်မက်ခွဲလ်ကားဖြင့် ပြည်နယ်အထက်လွှတ်တော်အမတ်နေရာအတွက် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးပြုလုပ်နေခဲ့ချိန်ဖြစ်သည်။ အဲလီနာမော်ဂျင်သော် (မစ္စစ်ဟင်နရီမော်ဂျင်သော်-ဂျူနီယာ) နှင့် အယ်လင်နာရုစဗဲတို့သည် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသည်။

အယ်လ်စမစ်အား ဤသို့ဒုတိယအကြိမ်ထောက်ခံမှုပေးခြင်းကား တကယ်ပင် တစ်မနီကျားအား ယဉ်ပါးအောင်လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အယ်လ်စမစ်သည် နယူးယော့ပြည်နယ်တွင် အနိုင်ရလိုက်၏။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီက ကျန်တစ်နိုင်ငံလုံးကို လှည့်ကျင်းအနိုင်ယူသွားသည်။ နိုဝင်ဘာရွေးကောက်ပွဲ၏ အခိုးအငွေများ၊ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်မှုများနှင့် အမှုန်အမွှားများအား ရှင်းလင်းဖယ်ရှားပစ်ပြီးနောက် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ကျားအနေဖြင့် အမွေးကို ချောမွေ့သွားအောင် ပွတ်သပ်ပေးခိုင်းရန် ငြိုးငြိုးငြိမ်ငြိမ်အသံကလေးပြု၍ ရောက်လာမည်ဟု အပြည့်အဝမျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။

သူ့ကျန်းမာရေးကောင်း၍ အသင့်ဖြစ်နေမှပဲ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်၊ နေ့ကူးတာတွေလုပ်မှဖြစ်မည်။ အပျော့ဆွဲ၍လုပ်ရမည်၊ အားစိုက်၍လုပ်ရမည်။ ဤကြွက်သားများ ပြန်လည်ရှင်သန်ပြီး အသုံးဝင်လာအောင် နည်းအမျိုးမျိုးသုံး၍ လေ့ကျင့်လုပ်ကိုင်ရမည်။ သူ့အနေနှင့် ကျန်ချိုက်ထောက်များကိုပါ အနိုင်ယူထားမှပဲ။ သူ့ကိုယ်သူ အလွန်အကျွံတွေလုပ်နေပြီဟု သူ့မိသားစုက ယူဆကြသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ခွန်အားကို သူသိသည်။ ဟိုက်ပတ်က ဝင်းထဲမှာ သူ၏နှစ်တန်းဘားများရှိသည်။ ထိုတန်းဘားများဖြင့် သူ၏လက်မောင်များနှင့် ပခုံးများအား ကောင်းလာအောင်လုပ်သည်။ နေ့စဉ်သူသည် ကျောက်စရစ်လမ်းများတစ်လျှောက် သူ၏ချိုက်ထောက်ဖြင့် ဝင်ဝန်းကြီးစွာ လျှောက်သည်။ တစ်ကြိမ်တိုင်းမှာ ခရီးအကွာအဝေးကို အနည်းငယ်တိုး၍ ရောက်အောင်ကြိုးပမ်းအားထုတ်သည်။ ချိုက်ထောက်ဖြင့် လမ်းလျှောက်ခြင်းကား ကိုယ်ကိုဟိုဖက်သည်ဖက် တိမ်းစောင်းမသွားအောင် ချိန်ဆ၍ ချိုက်ထောက်ကို သူ၏ရှေ့သို့ရောက်အောင် ယိုင်တိယိုင်တိုင်ပို့ဆောင်ပြီးမှ ခြေထောက်များကို ဒရုတ်တိုက်ဆွဲ၍ ချိုက်ထောက်သို့

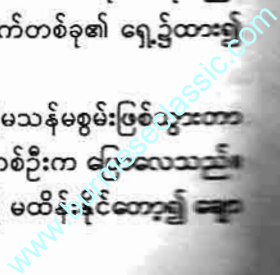
ထူရသည်။ ခြေထောက်များမှာ သံမဏိပေါင်လေးဆယ်ခန့်ကို ထမ်းထားရသည်။

၁၉၂၂ ခု ဆောင်းဦးရာသီနောက်ပိုင်းတွင် သူသည် အလုပ်ခွင်သို့ ပြန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ အမှတ် ၅၂ ဝေါလမ်း၌ တက်ရမည့်အိမ်ရှေ့ဆရာကားထစ်များရှိသည်။ ထိုအိမ်၌ သူ၏ဥပဒေကုမ္ပဏီတည်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ဘရောဒဝေးလမ်း အမှတ် ၁၂၀ ရှိ ဖိဒယ်လ်တီ-အင်-ဒပိုဇစ် ကုမ္ပဏီတွင် မူတက်ရမည့်လှေကားထစ်များ မရှိပေ။ ထိုကြောင့် သူသည် နုတ်ယအလုပ်နေရာသို့ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။ ယင်းကား သူ့ရောဂါဝေဒနာဖိစီးခံနိုင်ရန်အတွက် တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကလေးမျှသာ ကြာသေးသောအချိန်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ကို အသုံးပြု၍ သွားနိုင်ခဲ့ပြီ။ သူ့ကိုယ်သူ အဆောက်အဦထဲသို့ ရုတ်ခနဲ အလျင်အမြန်ဝင်သွား၍လည်း ရနိုင်သည်။ သို့သော်လည်း ဤအလုပ်ပြန်ဝင်သည့် ပထမနေ့၌ လမ်းလျှောက်၍ ဝင်လာသည့် သဘောဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ အဆောက်အဦတွင် တာဝန်ကျအလုပ်သမားက ကားတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ သူသည် သူ၏ခြေထောက်များကို အပြင်သို့ လွှဲထုတ်၍ ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး ထိန်းချုပ်စီရိယာတပ်ထားသော ဒူးဆစ်များကို ရုတ်ခနဲသော့ပိတ်လိုက်သည်။ သူသည် ယာဉ်မောင်း၏ အကူအညီဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ရွှေ့သွားပြီးလျှင် မတ်ရပ်အနေအထားသို့ ရောက်သောအခါ ချိုက်ထောင်ကို ယူလိုက်သည်။

လူအုပ်ငယ်တစ်ခုသည် ဝေဒနာညှဉ်းပန်းခံနေရသော လူ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကို စုဝေးကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်။ လူလျှောက်ဘေးလမ်းကို ဖြတ်၍ စကျင်ကျောက်ခင်းထားသော စင်္ကြံတစ်လျှောက်အတိုင်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် တဖြည်းဖြည်းပက်ကျိသွားသလို ဆက်၍ သွားနေရသည်။ တစ်ကြိမ်တိုင်းမှာ သူသည် သူ၏ချိုက်ထောက်ကို သူ့ရှေ့သို့ရောက်အောင် တိုးပေးရသည်။ သူ၏ယာဉ်မောင်းက ခြေတစ်ဖက်ကို ချိုက်ထောက်တစ်ခု၏ ရှေ့ဦးထား၍ လျှော်မသွားအောင် ထိန်းပေးရသည်။

“အဲဒါ မစ္စတာရစ်ဗဲ မဟုတ်လား၊ သူ့ခုလိုမသန်မစွမ်းဖြစ်သွားတာ ထွန်တော်မသိခဲ့ဖူးဗျာ.....” သိလိုစိတ်ပြင်းပြသူတစ်ဦးက ပြောလေသည်။ ရုတ်တရက် ချိုက်ထောက်တစ်ဖက်သည် မထိန်းနိုင်တော့၍ ချော

ဗွတ်နေသော ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လျောထွက်သွားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် မနိုင်မနင်းကားရားကြီးဖြစ်ပြီး စန့်စန့်ကြီး ကျသွားလေရာ ကြည့်နေသူများကား ပင့်သက်ရှိုက်၍ ဝိုင်းအော်ကြသည်။ အကယ်၍သာ သူတို့က မျက်ရည်ကျခြင်း (သို့မဟုတ်) ဒေါသထွက်ခြင်း (သို့မဟုတ်) အရှက်ရခြင်းကိုသာ မျှော်လင့်ထားကြပါက သူ့ပရိသတ်သည် စိတ်ပျက်သွားကြပေလိမ့်မည်။ သူသည် နှင်းကမ္ဘာတစ်ခုပေါ်မှ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံကျသွား၍ ပျော်ရွှင်သောကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ထထိုင်ကာ အော်ပြောလိုက်သည်။

“လူငယ်လေးတွေထဲက တစ်ယောက် ငါ့ကို ကူညီစမ်းကွာ၊ ငါ့ယာဉ်မောင်းက ငါ့ကို မနိုင်ဘူးဟေ့”

လူငယ်တစ်ယောက် ရှေ့သို့ထွက်လာပြီးလျှင် သူ၏ ခြေထောက်များကို ကိုင်တွယ်၍ အကူအညီပေးသည်။ သူသည် အနက်ရောင်ဆံပင်ရှိပြီး ရုပ်ရည်ချောမောသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အရပ်သိပ်မမြင့်သော်လည်း ကြံ့ခိုင်တောင့်တင်းမှုရှိသည်။ သူတို့သည် ဓာတ်လှေကားတစ်စင်းတည်းထဲသို့ ဝင်သွားကြပြီး အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က အလိုအလျောက်ပင် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေသွားလေသည်။

“ကျုပ်နာမည် ရုစမဲ့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်သိပါတယ်” လူငယ်က ပြောလိုက်သည်။ “ကျွန်တော် ဆရာ့ကို မှတ်မိပါတယ်၊ ကျွန်တော့နာမည် အိုကွန်းနား၊ ဘာဆီးလ် အိုကွန်းနားပါ။ ဒီအဆောက်အဦမှာပဲ ကျွန်တော့်ဥပဒေရုံးရှိပါတယ်”

ယင်းကား နောက်ထပ်တစ်သက်တာ ရင်းနှီးချစ်ကြည်မှုတစ်ခု၏ အစဖြစ်လေသည်။ သူတို့သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးပို၍ပို၍ မကြာမကြာတွေ့ဖြစ်ကြသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်လည်း တဖြည်းဖြည်းတိုးတက်လာသည်။ ရက်သတ္တပတ်လျှင် တိုတောင်းသော နှစ်ရက်တာ ရုံးတက်ချိန်မှ သုံးရက်နှင့် လေးရက်သို့ တိုးတက်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် လအနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် သူ့ကိုယ်သူသည် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင် အစုစပ်ဥပဒေလုပ်ငန်းထူထောင်ရေးကို ဆွေးနွေးပြောဆိုလာခဲ့ကြသည်။ ရုစမဲ့အင်အိုကောင်နား။ ထိုသဘောတူညီချက်အား ၁၉၂၅ ခု ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် စတင်အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြသည်။

ဘာစီလ်အိုကွန်းနားနှင့် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးခဲ့ကြသည့် ထိုပထမ ၂ နှစ်

အတွင်းမှာ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ဝေဒနာအား ကုသမှုကို ဆက်တိုက် လုပ်ကိုင်ပြီး ချိုက်ထောက်အသုံးပြုမှုကိုလည်း ဆက်၍လေ့ကျင့်သည်။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်ဦးရာသီအစောပိုင်းတွင် သူသည် ဖလောရီဒါ၌ စမ်း၍ အနားယူအဝန်း ခြေကြည့်သည်။ ဝီယိုနာ (၂) ခေါ်ငှားရမ်းထားသော လှေအိမ်တစ်စင်းပေါ် တွင် လိုက်ပါ၍ ငါးများခရီးထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် လန်းလန်းဆန်းဆန်း နေလောင်၍ အသားညိုလျက် ပြန်လာကာ သူဖမ်းမိခဲ့သည့် ငါးများကို ပြု၍ကြွားနေခဲ့သည်။ ကရစ်ဘီယံရေပြင်တွေမှာ ငမန်းတွေ ပွားများနေခြင်း ကြောင့် ရေကူးခြင်းကို အကန့်အသတ်နှင့်သာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း နေ ရောင်ခြည်အနွေးဓာတ်မှာ သေချာပေါက်အထောက်အပံ့ဖြစ်စေသည်ဟု သော အချက်ကိုမူ သူယုံကြည်ခဲ့သည်။

“လာမယ့် ဆောင်းရာသီရောက်ရင် အဲဒီမှာ အိမ်လှေတစ်စင်းဆင်း ဝယ်အုံးမယ်”

သူသည် နွေရာသီများကို မာရီယွန်၊ မက်ဆာချူးဆက်နှင့်ဟိုက်ပတ် ဟူ၍ ခွဲခြမ်းထားသည်။ တဖြည်းဖြည်းပျော့အိပ်နီကြုံ နေသော ခြေထောက် ကြွက်သားများမှာ အတော်အတန်ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။ သို့သော် လည်း ပြုတ်ထားသောခေါက်ဆွဲအခေါင်းပွလိုသာရှိနေသေး၍ ဘာမျှလုပ်နိုင် မည်မဟုတ်သေးပေ။ သူ့ခြေထောက်များသည် အထိန်းကိရိယာများမပါပဲ သူ့အလေးကို ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဤအချက်ကို သူကောင်းကောင်းသိထား သည်။ အယ်လင်နာကသာ သူ့ခြေထောက်တွေအစား သွားရောက်၍ နိုင်ငံ ရေးခရီးလှည့်လည်ခြင်း၊ မိန့်ခွန်းပြောခြင်းနှင့် သူကိုယ်စားအစည်းအဝေး တက်ရောက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရပေလိမ့်မည်။

သို့တိုင်အောင် အားလုံးကိုတော့လည်း လုပ်ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ၁၉၂၄ ခု ဇွန်လနောက်ဆုံးပတ်မှာ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အမျိုးသားညီလာခံ တို့ နယူးယော့မြို့ မယ်ဒီဆင်စကွဲယားဂါးဒင်းမှာ ကျင်းပကြလိမ့်မည်။ ၎် အခမ်းအနားကိုတော့ သူတက်မှာပဲလေ။

၁၉၂၄ ညီလာခံမတိုင်မီ သီတင်းပတ်များအတွင်း နေအိမ်ဝန်းကျင် မှာတော့ အုံးအုံးကြွက်ကြွက်ကို ဖြစ်နေတော့တာပဲ။ ပါတီခေါင်းဆောင်များ အဆက်မပြတ်လာလိုက်ကြသွားလိုက်ကြနှင့်။ မစ္စီလီပင်း၏ လုပ်ငန်း

တော့ ပြီးတယ်ကိုမရှိပါဘူး။ လူဝီဟိုဝဲမှာလည်း တကယ့်ကို ဝမ်းသာပီတိ
 တွေဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူသည် ထိုလှုပ်ရှားမှုများအားလုံးနှင့်ပတ်သက်၍
 အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ကိုယ်တိုင်ထက်ပင်ပို၍ ပျော်ရွှင်နေသည်ဟု တစ်ခါတစ်ရံ
 ထင်မြင်ရသည်။ အကြောင်းကတော့ ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဗဲသည် သူ၏
 နိုင်ငံရေးပြန်၍ ခေတ်ထလာအောင် လုပ်တော့မည်ဖြစ်၍ပင်ဖြစ်သည်။ သူ
 သည် ဤများပြားသော ပရိသတ်ထုရှေ့တွင်....သူ့ခြေထောက်များဖြင့်....
 မတ်တတ်ရပ်၍....အယ်လ်စမစ်၏ အမည်ကို ကိုယ်စားလှယ်လောင်းအဖြစ်
 အဆိုတင်သွင်းပေတော့မည်။

တစ်နေ့သောအခါ အဆိုတင်သွင်းသော နာမည်သည် ရုစဗဲဖြစ်လိမ့်
 မည်ဟု ဟိုဝဲက စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်လေသည်။
 လွန်ခဲ့သော သီတင်းသုံးလေးပတ်လောက်ကပဲ ရှိသေးသည်။ သူသည် ဖရင့်
 ကလင် နံနက်စာစားနေခိုက်၊ သူ့အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပြီး စကားပြောဆို
 ခဲ့သည်။ သူသည်ဝမ်းသာကြည်နူးမှုဖြင့် ရွှင်လန်းတောက်ပြောင်နေသည်ကို
 တွေ့ခဲ့ရသည်။ ရုစဗဲသည် သူ့ခြေထောက်တစ်ဖက်အား အုပ်ထားသော
 အဝတ်ကိုလှန်၍ လက်ညှိုးထိုးပြကာ အော်ပြောလိုက်သည်။ “လူဝီရေ....
 ကြည့်ပါဦး....ကျုပ်ခြေချောင်းကလေးကို တွန်းလို့ရပြီဟေ့”

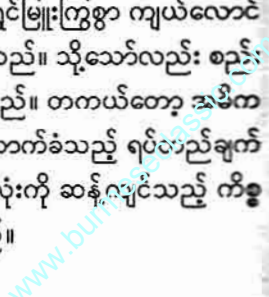
လပေါင်းများစွာ ကြာအောင် သူသည် ဤချိန်၍ မလှုပ်ရှားနိုင်သော
 ခြေချောင်းအင်္ဂါများအပေါ် နေ့စဉ်နေ့တိုင်းစိတ်အာရုံရောက်အောင် အတင်း
 ဖိကြိုးစား၍ ရုန်းကန်နေခဲ့ရပေသည်။ သူ၏ ကျောကုန်းနှင့်ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းမှ
 ကြွက်သားများကား ပြန်လည်ကောင်းမွန်သက်သာလာနေကြပေပြီ။ ထို
 ကြောင့် သူ၏ခြေထောက်များလည်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်သက်သာရာရမည်
 ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အမည်တင်သွင်းအဆိုပြုမိန့်ခွန်းကိုသာ ပြော
 ရမည်မဟုတ်၊ နယူးယော့ပြည်နယ် စမစ်သမ္မတဖြစ်ရေး မဲဆွယ်စည်းရုံးရေး
 ကော်မတီတွင် ဥက္ကဋ္ဌရာထူးကိုလည်း လက်ခံထားခဲ့ရသည်။ ထိုပြင် ညှိလာခံ
 ခဲ့ စကားပြောစင်မြင့်ကော်မတီသည် သူ့အယူအဆများ၏ အရေးပါမှုကို
 သဘောပေါက်နားလည်လာကြပေတော့မည်။ ဤနှစ်ဆွေးနွေးကြရမည့်အ
 ကြောင်းအရာများဖြစ်သည်။ ကူကလပ်ကလန်ခေါ် ကေးသုံးလုံးကိစ္စသည်

အဓိကခေါင်းစဉ်တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူက ကေသုံးလုံးနှင့် ၎င်းကို ကိုယ်စားပြုသည့် ခွဲခြားဆက်ဆံခြင်းနှင့်မလိုမုန်းထားခြင်းအစွဲအလန်းမှန်သမျှကို ရွတ်ချပြစ်တင်သော နိုင်ငံရေးရည်မှန်းချက်နှင့်အခြေခံရပ်တည်ချက်တစ်ရပ်ရှိရန်လိုလားသည်။ အယ်လ်စမစ်သည် ရိုမန်ကက်သလစ်ဘာသာကို အလွန်ရိုသေကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ညီလာခံက သူ့အား သတ္တိရှိရှိ အဆိုပြုမည်ဆိုပါက မလိုမုန်းထားခြင်း အစွဲအလန်းကို ဆန့်ကျင်သည့်ပါတီ၏ သဘောထားသည် နှစ်ဆတိုးမြှင့်သွားပေလိမ့်မည်။ အခြားသော အကြောင်းအရာကြီးတစ်ရပ်လည်းရှိသေးသည်။ ၎င်းမှာ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးကိစ္စအပေါ်တွင် အပြုသဘောရပ်တည်စေလိုသည်။ သူက ထိုကိစ္စကို အမေရိကန်ပြည်သူလူထု၏ ဆန္ဒသဘောထားကောက်ခံယူရေးကို ဆောင်ရွက်စေလိုသည်။ အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်းများက တန်းတူညီမျှ အခွင့်အရေးရပ်တည်ချက်တစ်ရပ်ကို ဖိအားပေးတောင်းဆိုနေကြသည်။ ဟုတ်သားပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မပေးနိုင်ပဲရှိရမလဲ။

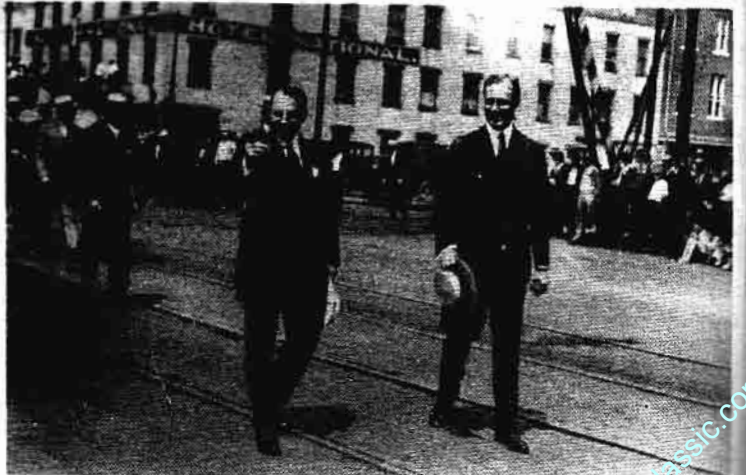
သူသည် ဆူပူလှုပ်ရှားနေသည့် နိုင်ငံရေးဗဟိုအချက်အချာနေရာတွင် တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ ရောက်ရှိလာရခြင်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားမြူးကြွလျက် တရွရွဖြစ်နေလေသည်။ သူ့သား ဂျိမ်းစ်သည် ယခုသူ့လောက်ပင် အရပ်ဖြင့်နေလေပြီ။ သူဂရိတွန်မှ အိမ်သို့ပြန်လာပြီးလျှင် သူ၏လက်ထောက်အဖြစ် သူနှင့်အတူ ညီလာခံသို့ လိုက်သွားပေလိမ့်မည်။

ခါတိုင်းလိုပင် ရီပတ်ဘလစ်ကင်ညီလာခံသည် စတင်ကျင်းပကြသည်။ ဤအကြိမ် ရီပတ်ဘလစ်ကင် ဒီအတက်၏ အထွတ်အထိပ်၌ အင်အားတောင့်တင်း၍ စည်းလုံးညီညွတ်ကြသည်။ မက်ဆာချူးဆက်အထက် လွှတ်တော်အမတ် ကယ်လ်ဗင်ကူးလစ်ချ်ကို အဆိုတင်သွင်းခဲ့ကြသည်။ ဒီမိုကရက်တစ်ညီလာခံကိုလည်း အလားတူပျော်ရွှင်မြူးကြွစွာ ကျယ်လောင်စူးရှသော ဘင်အဖွဲ့များဖြင့် စုဝေးကျင်းပခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း စည်းလုံးညီညွတ်မှုမှာ အတော်ကလေးလျော့နည်းသည်။ တကယ်တော့ အဓိကပြဿနာများဖြစ်သော အသင်းချုပ်ကြီးအား ထောက်ခံသည့် ရပ်တည်ချက်ထို အောင်မြင်စွာ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ကေသုံးလုံးကို ဆန့်ကျင်သည့် ကိစ္စတစ်ရပ်တွင်ကား တစ်မဲတည်းဖြင့်ရှုံးနိမ့်ခဲ့သည်။

လူဝီ၊ ဖရင့်ကလင်၊ အယ်လ်နှင့်ပါတီ၏ အဓိကအရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်
အားလုံးက ရှေ့တွင် ပြဿနာများရှိနေသည်ကို သိရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏
သမ္မတကိုယ်စားလှယ်လောင်း ရွေးချယ်ခြင်းကား အရေးကြီးအခရာအကျ
ဆုံးဆိုသည်ကို ဖရင့်ကလင်ရော ကျန်လူများပါ အားလုံးသိရှိကြသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဉ်အဖို့ကား ယခင်က ရှိခဲ့သော နိုင်ငံရေးအ
ကျိုးအမြတ်အစွမ်းအစများ ဘာတစ်ခုမျှ ဆုံးရှုံးနစ်နာသွားခြင်းမရှိခဲ့ပေ။
တကယ်တော့ သူ့အနားယူခဲ့ရသော ကာလမှာပင် နက်နဲသောအတွေးအခေါ်
အယူအဆကို ရရှိရန် အခွင့်အလမ်းများ ဖန်တီးလာခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအချက်
ကပင် သူ၏နိုင်ငံရေးအရည်အသွေးများကို တိုးတက်သွားစေခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။ တင်းမာပြည့်သိပ်ပူအိုက်မွန်းကျပ်နေသော ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း
၌ ပရိသတ်သည် သူ့အား ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ဖြင့် ယူဆောင်လာပြီးလျှင်
အခြားသော မိန့်ခွန်းပြောမည့် ခေါင်းဆောင်များနှင့်အတူ နေရာယူသည်ကို
မြင်သောအခါ ပို၍လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကြသည်။ အားလုံးကပင် သည်
နှစ် သူပြန်လာတော့မည်ဆိုသည်ကိုကား တစ်ဆင့်စကားဖြင့် သိနေကြပြီး

၁၉၂၀ ခုနှစ်က ဒုသမ္မတ စည်းရုံးရေးခရီးစဉ်အဖြစ် ဒေဟန်၌
ဖရင့်ကလင်ဒီရစဉ်နှင့် အိုဟိုင်းယိုးပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဂျိမ်းစ်ကော့စ်တို့ကို အတူတွေ့ရစဉ်

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့ထဲ၌ သူ့အား လေးစားကြည်ညို၍ သစ္စာရှိသူ ရာပေါင်းများစွာတို့ ပါဝင်ကြလေသည်။

သူသည် လူထုပရိသတ်ကြီးကို ကျော်၍လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ့အိတ်ထဲတွင် ရေးလာသော မိန့်ခွန်းကို တွေးမိ၏။ လုံ့လစိုက်မှုနှင့်အစည်းအဝေးများအကြောင်းကို ထည့်ရေးထားခဲ့သည်။ သူနှင့်အယ်လ်တို့အတွက် ဤအချိန်သည် ဧရာမအချိန်ကောင်းကြီးပေတကား။ ညီလာခံသဘာပတိက သူ့ကို ပရိသတ်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက် သူသည် သူ့ခြေထောက်များကို ဆန့်ရန် အထိန်းကိရိယာအား သော့ခတ်၍ အကူအညီဖြင့် မိမိခြေထောက်ပေါ်တွင် ထရပ်လိုက်သည်။ ချိုက်ထောက်များကိုယူ၍ မိန့်ခွန်းပြောသူ၏ နားသည့်စားပွဲခုံသို့ အကူအညီမပါဘဲ လှမ်းသွားခဲ့သည်။ စင်မြင့်ကိုဖြတ်၍ ရုန်းကန်ကြိုးစား၍ လှမ်းသွားနေသည်ကို မြင်တွေ့ရသော လူထုပရိသတ်သည် စိုးရိမ်ပူပန်မှုနှင့် ချစ်ခင်လေးစားမှုတို့ဖြင့် သိမ်မွေ့ညင်သာစွာ ခေတ္တခဏမျှ ငြိမ်ကျသွားကြသည်။ ဟော သူရောက်သွားပြီ။ သူသည် စားပွဲခုံသို့ ရောက်သွားသောအခါ တစ်ဖက်ဖက်သို့ ယိုင်မသွားအောင် ထိန်း၍ စားပွဲခုံစွန်းကိုလက်ဖြင့် မြဲမြံစွာဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ သူသည် ချိုက်ထောက်ကို ပေးအပ်လိုက်ပြီးလျှင် သူ၏မေးကို မြင်သာအောင် မြင့်၍ ပျော်ရွှင်နေကြသော လူထုပရိသတ်ဖက်သို့ ကြည့်ကာ ကြည်လင်သော မျက်နှာနှင့် ထင်ရှားပေါ်လွင်သော အပြုံးတစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီးလျှင် မိန့်ခွန်းကို စ၍ပြောလေသည်။

မြေပဲအိတ်များ တဒေါက်ဒေါက်မြည်သံရပ်သွားကြသည်။ မီးညှို့ထားသော ဆေးပြင်းလိပ်များ အမှတ်မဲ့မီးငြိမ်းသွားကြပြီး ဗလုံးဗထွေးပြောနေကြသော စကားများ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြသည်မှာ အပေါ်ထပ်ပွဲကြည့်စင်များမှာပင် ဘာသံမျှမကြားရတော့။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအနေဖြင့် အယ်လ်စမစ်၏ အောင်မြင်မှုများ၊ ကြိုးနိုးစနစ်ကို သူဖယ်ရှားပစ်နိုင်စွမ်းရှိပုံ၊ သူ၏တည်ကြည်လေးနက်၍ သမာဓိရှိမှု၊ အမှားအယွင်းများ၊ အကျင့်ပျက်ခြစားမှုများအား သူတို့ကံဖျက်နိုင်စွမ်းရှိပုံတို့အား ပရိသတ်သို့ သူရှင်းလင်းပြောပြခဲ့သည်။ “သူ့မှာ သူပြောသမျှတို့အား ကြားရသူတို့ထံသို့ ရိုးသားဖြူစင်မှုကိုသာမက တရားနည်း

လမ်းကျမှုတို့ကိုပါ သယ်ဆောင်ပို့ပေးနိုင်တဲ့ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာဝိသေသ လက္ခဏာရှိပါတယ်။ သူဟာ နိုင်ငံရေးစစ်မြေပြင်က ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေတဲ့ စစ်သည်တော်ဖြစ်ပါတယ်....။”

သူက ‘ပျော်ရွှင်နေတဲ့စစ်သည်တော်’ ဆိုသော စကားကို ပြောလိုက် သောအခါ ညီလာခံသဘင်သည် သောင်းသောင်းဖြဖြဩဘာပေးသံများဖြင့် ပွက်လောရိုက်သွား၍ မိန့်ခွန်း၏ နောက်ဆုံးအပိတ်စာကြောင်းများကိုပင် မကြားလိုက်ကြရတော့ပေ။ အယ်လ်စမစ်နှင့်ဖရင့်ကလင်နှစ်ဦးစလုံးတို့အ တွက် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုတို့ကား သောသောညံနေတော့သည်။ သူတို့မှာ မိမိတို့အဆိုပြုသူအား အဆိုပြုနိုင်ခဲ့ရုံသာဖြစ်ပေသည်။ သူ့အဖို့ကား ယှဉ် ပြိုင်မည်ဆိုလျှင် ကောင်းစွာ ယှဉ်ပြိုင်၍ ရနိုင်လောက်ပေပြီတကား။

ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ဖြင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ရှိရာသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ညီလာခံ စံသွားသောအချိန်တွင် သူသည် စကားပြောစင်မြင့်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

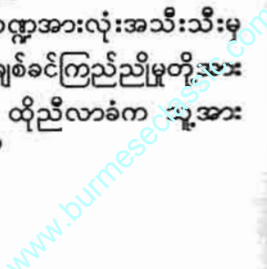
ထိုနယ်ပယ်၌ အလားတူဩဘာပေးခြင်းခံရသော နောက်ထပ်ထင်ရှား သည့် ကိုယ်စားလှယ်လောင်းတစ်ဦးရှိသေးသည်။ သူကား ကာလီဖိုးနီးယား ပြည်နယ်မှ ဝီလျံဂစ်ဘ်မက္ကဒူးဖြစ်သည်။ မက္ကဒူးထံမှ လုံလောက်သော မဲအ ရေအတွက်ကိုအရယူ၍ ပျော်ရွှင်နေသော စစ်သည်တော်အား အမည်တင် သွင်း အဆိုပြုရန် လုပ်ဆောင်ရေးမှာ ခက်ခဲသော အလုပ်တစ်ခုဖြစ်ပေသည်။

ညီလာခံတစ်ခုလုံးကား ခက်ခဲ၍ ကြေကွဲဖွယ်ရာ အလုပ်တစ်ခုဖြစ် သည်မှာ ထင်ရှားသိသာလှသည်။ ကိုယ်စားလှယ်က သမ္မတလောင်းအရွေး ခံမည့်သူများအား နောက်ဆုံးမဲပေးကြသောအခါ ရှေ့မတိုးနောက်မဆုတ် အခြေအနေသို့ ရောက်တော့မည်ကား သိသာထင်ရှားလှသည်။ သို့သော် လည်း နိုင်ငံရေးယန္တရားအကြောင်းကို ကောင်စွာသိရှိသော သူများပင်လျှင် မည်မျှရှည်ကြာအောင် အချိန်ဆွဲသွားမည်ကို တကယ်ပင် မခန့်မှန်းတတ် ကြပေ။ ညီလာခံတစ်ရပ်ဆိုသည်မှာ မဂ္ဂမလှအရေးနိမ့်ရသည့် အဖြုတ်မျိုးမ ရှိပေ။ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့တွင် သူတို့သည် မျက်နှာစုံညီအစည်းအဝေးတက် ပြီး ၁၅ မဲကို အစဉ်လိုက်ခေါ်ခဲ့ကြသေးသည်။ မက္ကဒူး-၄၇၉၊ စမစ် ၃၁၅၅ နှင့် လူများစုမဲကို တစ်ယောက်မျှမရရှိခဲ့ပေ။ နောက်ဆုံးဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်နေ့

တွင် ရာနားနီးနေသော မဲများနှင့်အတူ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ညီလာခံအား မိန့်ခွန်းပြောပြန်သည်။ မက္ကဒူးက အလားတူလုပ်မည်ဆိုပါက အယ်လ်စမစ် သည် ပြန်၍ရုပ်သိမ်းလိမ့်မည်ဟု သူကပရိသတ်အား ပြောလေသည်။ ပထမ တွင် မက္ကဒူးက ငြင်းပယ်သည်။ သို့သော်လည်း နောက်တစ်နေ့တွင် သူရော စမစ်ပါ နှစ်ဦးစလုံး သူတို့၏ နာမည်များကို ရုပ်သိမ်းပေးလိုက်ကြသည်။ ဤတွင် မထင်မှတ်ပဲ အနိုင်ရသွားသော အနောက်ဗာဂျီးနီးယားမှ ဂျွန်၊ ဒဗလျူ၊ ဒေဗီကို ညီလာခံမှ အဆိုပြုလေသည်။ စတင်သည်နှင့်ပင် ထိုနှစ် သည် ရီပတ်ဘလစ်ကင်နှစ်ဖြစ်လေသည်။ ခုတော့ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ သည် လူထု၏ လေးစားမှုကို လက်လွတ်ဆုံးရှုံးခံလိုက်ရပြီး အရှုံးဖက်က တွက်၍ ရွေးကောက်ပွဲကို စဉ်းစားခဲ့ရလေသည်။

ထိုညီလာခံ၌ ထင်ရှားအရေးပါသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကား လူထု၏ လေးစားခံရမှုကို မဆုံးရှုံးခဲ့ကြပေ။ တစ်ဦးမှာ အယ်လ်စမစ်ဖြစ်၍ သူသည် နိုဝင်ဘာလတွင် နယူးယော့ပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ပြန်လည် အရွေးခံခဲ့ရသည်။ အခြားတစ်ဦးမှာ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် သစ်ဖြစ်သည်။ သတင်းဌာနများအားလုံးက သူ့အတွက် ထုတ်လွှင့်ဖြန့်ချိ ပေးကြသည်။ အရေးပါသော ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးက သူ့ထံပုဂ္ဂိုလ် ရေး စာရေး၍ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။ ညနေခင်းကမ္ဘာသတင်းစာက-

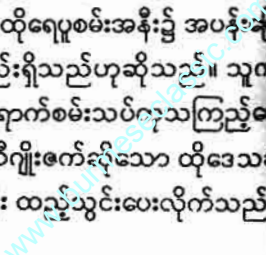
“အုပ်ချုပ်ရေးမှူးစမစ် နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ ရှုံးသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီး ပါ။ ဖရင့်ကလင်ဒီရစ်စွဲသည် ၁၉၂၄ အမျိုးသားညီလာခံ၏ သူရဲကောင်း အစစ်အမှန်အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆန့်ကျင်ဖက်ရန်ပြုမှုက သူ့ အား အဖိုးမတန်သည့်အရာကို အငြင်းပွားခြင်း၊ ဘာသာရေးတစ်ယူသန်မှု၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရည်မှန်းချက်များအပေါ် ပဋိပက္ခဖြစ်မှု၊ သေးနုတ်သည့် ဂိုဏ်းအုပ် စုဆန်သော မလိုမုန်းထားမှုတို့ထက် မြင့်မားသည့်နေရာသို့ သူ့အား မြင့် တင်ပေးခဲ့ကြပေပြီ။ တစ်တိုင်းပြည်လုံး၏ ကဏ္ဍအားလုံးအသီးသီးမှ တိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့များ၏ ရိုသေလေးစားမှုနှင့် ချစ်ခင်ကြည်ညိုမှုတို့အား အနိုင်ရလိုက်သည့် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် ထိုညီလာခံက သူ့အား ခန့်အပ်တင်မြောက်နေရာပေးလိုက်ကြပေပြီ....”

အခန်း (၉)

ရေပူစမ်းများ၌ ကုသမှုကြားကာလ

ညီလာခံတွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် တွေ့ဆုံခဲ့သော လူထုပရိသတ်များ ထဲ၌ ဂျောဖော်စတာ ပီးဘော်ဒီအမည်ရှိ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ဘဏ်သူဌေးနှင့် ပြည်သူ့ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလည်းပါသည်။ ပီးဘော်ဒီသည် သူ၏အချိန်အများစုကို သူ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှိရာ နယူးယော့မြို့တွင် ကုန်လွန်သည်။ သို့သော် သူ့မှာ ဂျော်ဂျီယာတွင်လည်း အကျိုးစီးပွားများရှိသည်။ ညီလာခံပြီးသွား၍ မကြာမီမှာပင် ဖရင့်ကလင်သည် မစ္စတာပီးဘော်ဒီထံမှ စာတစ်စောင်လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ ထိုစာတွင် သူက ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ အန္တလန္တာမြို့တောင်ဖက် ၇၅ မိုင်ခန့်အကွာရှိ မယ်ရီဝဲသာကောင်တီ ရေပူစမ်းများရှိရာ အရပ်၌ သူပိုင်နေရာတစ်ခုရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထိုနေရာ၌ အပူရှိန် ၈၈ ဒီဂရီရှိသော သတ္တုဓာတ်ပျော်ဝင်နေသည့် ရေဋ္ဌေးပူရေအိုင်တစ်ခုသည် အဆောက်အဦများ ဥပစာ၌ တည်ရှိသည်။ ထိုရေအိုင်သည် ရောဂါဝေဒနာကို ကုသပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် တန်ခိုးအာနိသင်များရှိသည်ဟု သယံကြည်ကြောင်းလည်း ဖော်ပြထားသည်။ ထိုရေပူစမ်းအနီး၌ အပန်းဖြူအနားယူသည့် ဟိုတယ်အဟောင်းတစ်ခုလည်းရှိသည်ဟုဆိုသည်။ သူက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား ထိုရေပူစမ်းတွင် လာရောက်စမ်းသပ်လှူသကြည့်စေလိုသည်။ သူ့အား ယုံကြည်စိတ်ချစေရန် လူဝီဂျိုးဇက်ဆိုသော ထိုဒေသခံလူတစ်ဦးရေးသားသော စာတစ်စောင်ကိုလည်း ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

လူဝီဂျိုးဇက်သည် ပိုလီယိုကြောင့် လက်မောင်းများနှင့်ခြေထောက်များ အလုပ်မလုပ်နိုင်ပဲဖြစ်ခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည် ယခုအခါ ထိုရေ အိုင်၏ ကျေးဇူးကြောင့် သံမဏိအထိန်းမပါပဲ ကြိမ်တုတ်ကိုထောက်၍ လမ်း လျှောက်နိုင်ပြီဟုဆိုလေသည်။

ထိုအချက်ကား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကို အားတက်စေလောက်သည့် အရာဖြစ်လေသည်။ ရေကူးခြင်းနှင့် ရေထဲတွင် ခြေထောက်များအား လှုပ် စွားလေ့ကျင့်ခြင်း၏တန်ဖိုးကို သူလည်းသိထားနှင့်သည်။ တကယ်တော့ သူသည် ယခုအခါ သံမဏိအထိန်းမပါဘဲ ရေထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်နိုင်နေ ပြီဖြစ်သည်။ သူ့ရေကူးသောနေရာတိုင်း၌ အခက်တွေ့နေရသည်ကား ရေမှာ အေးလွန်းနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ရေထဲတွင် လိုသလောက်ကြာ ကြာ မနေနိုင်ပေ။ ခုတော့ အကယ်၌ သူသည် ဤသဘာဝရေပူစမ်းကို သွား၍ အသုံးပြုကြည့်မည်ဆိုလျှင် အေးစက်မှုမရှိပဲ တစ်နာရီ (သို့မဟုတ်) တစ်နာရီကျော်ကျော်ခန့်ကြာအောင် ရေထဲတွင် ဆက်၍နေနိုင်ပြီး.....ထိုရေ ထဲတွင် သတ္တုဓာတ်ပါဝင်၍ ကုသပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် အာနိသင်လည်း ရှိမည်ဆိုလျှင်တော့.....။

သူသည် ရွေးကောက်ပွဲနေ့ထိပင် စောင့်မနေခဲ့တော့ပေ။ ၁၉၂၄ ခု အောက်တိုဘာလ ၃ ရက်တွင် သူနှင့်အယ်လင်နာအပြင် မစ္စီလဲဟင်းတို့ သည် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ ဘူးလော့ဗီးလ်ရွာကလေး၏ ဘူတာရုံကလေး သို့ မီးရထားဖြင့် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာအား မယ်ရီဝဲသာအင်း တို့ အကြောင်းပြု၍ ရေပူစမ်းများဟု အမည်ပြန်ပေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် သူတို့ကို ကြိုဆိုနှုတ်ဆက် ရန် အားတက်သရော စောင့်နေကြသော လူများကို မြင်တွေ့ကြသည်။ မစ္စစ်ရုစဗဲသည် ကားနောက်ပိုင်းမှနေ၍ ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ လှမ်းထွက် ထိုက်သောအခါ ထိုလူအုပ်ထဲမှတစ်ယောက်သည် ရှေ့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ၏ နာမည်မှာ တွမ်လျှိုင်းလက်စ်ဖြစ်သည်ဟု သူကဆိုသည်။ သူသည် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ် ကိုလံဘတ်စ်မြို့မှ “အင်ကျိုင်းယာရားဆန်း” သတင်းစာ ၏ သတ္တိရှိသော ပိုင်ရှင် အယ်ဒီတာဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာမီသိရှိလာကြသည်။ သူသည် သူ၏သတင်းစာတွင် ကေသုံးလုံးအဖွဲ့အကြောင်းကို သတ္တိရှိရှိ

ဖွင့်ချရေးသားခဲ့၍ အလုပ်မှထွက်ပေးခဲ့ရသည်။

လွိုင်လက်စ်သည် လွန်ခဲ့သော ၅ နှစ်က ရေပူစမ်းဟောင်းကို စိတ်ဝင်စားလာပြီး လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုတစ်ခုကို မျှော်တွေး၍ ထိုနေရာကို စာချုပ်ဖြင့် အငှားချထားခဲ့သည်။ သူ့မှာ အောင်မြင်မှုများစွာ မရခဲ့၍ ရုစဉ်တို့ ဆိုက်ရောက်မလာမီ ၂ နှစ်က ဂျော့ဖော်စတာပီးအော်ဒီအား ထိုနေရာထိုဝယ်ယူရန် ဖျောင်းဖျပြောဆိုခဲ့သည်။

လွိုင်လက်စ်နှင့်အတူ မစွမ်းလွိုင်လက်စ်၊ မစ်ဂျော်ဂျီယာဝီလ်ကင်းနှင့် မစ်မင်နီဘူးလော့ချ်တို့ ပါရှိကြသည်။ ဒေသဆိုင်ရာခေါင်းဆောင်မိသားစုနှစ်စုဖြစ်သည်။ သံမဏိအထိန်းမပါပဲ ကြိန်သားတုတ်ကို အားပြုသွားလာရသော လူဝီဂျိုးဇက်နှင့် အခြားလူအများအပြားလည်းရှိသည်။ ထိုအချိန်၌ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ချိုက်ထောက်များဖြင့် လေးလံဖွံ့ထွားသော ပခုံးကြီးများကို ကုန်းကုပ်ထောက်မလျက် ခရီးသည်အတက်အဆင်း ပလတ်ဖောင်းပေါ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ညှို့ယူဖမ်းစားလောက်သည့် အပြုံးကို သူတို့အား တစ်ချက် လက်ခနဲပြုံးပြလိုက်စဉ် ရထားမှ သူ့အား သယ်ချ၍ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထားပေးကာ ကျော်ဂျီယာဝီလ်ကင်းကား သို့သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးရန် ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

ကောင်းကင်ကို နေရောင်ခြည်ဆန်းထားသည်။ လေသည် ကြည်လင်၍ နွေးထွေးနေပြီး ထင်းရှူးနံ့ဖြင့် ထုံမွမ်းလျက်ရှိသည်။ ကျော်ဂျီယာပြည်နယ်၏ ဤအပိုင်းသည် တောင်ထူတပ်၍ အမြင့်နေရာအများအပြားရှိသည်ကို သဘောမပေါက်ခဲ့ပေ။ ဤကုန်းတန်းကို ပိုင်းမောင်တိန်ဟုခေါ်ကြောင်း သူ၏အိမ်ရှင်များက သူ့အားပြောပြကြသည်။ အပလာ ချီယံတောင်တန်း၏ တောင်ဖက်အဖျားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

မယ်ရီဝဲသာ အင်းရှေ့တွင် ကားထိုးရပ်လိုက်သောအခါ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဦးခေါင်းကို နောက်ဖက်သို့ ပစ်ပေါက်သလိုဖြစ်သွား၍ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်လေသည်။ အဆောက်အဦမှာ ရှေးဆန်၍ အလုပ်သုံးထပ်ပါသော သစ်သားအဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကြမ်းပြင်တစ်ခုစီ၌ ပွင့်နေသော ဝရံဒါများဖြင့် ပိုင်းပတ်ထားသည်။ ငိုဖိုရီယခေတ် အဆင်တန်ဆာများဖြင့် လိုအပ်သည်ထက်ပင် ပို၍ တန်ဆာဆင်ထားသည်။

အဆောက်အဦ၏ အမိုးကို လေးထောင့်အမိုးခုံးငယ်တစ်ခုဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်။ ထိုအမိုးခုံးငယ် ထိုနေရာတွင် တပ်ဆင်ရောက်ရှိလာရသည့် အကြောင်းရင်း တစ်စုံတစ်ရာကိုမူကား သိရှိနိုင်ဖွယ်ရာမရှိပေ။

“လုံးလုံးစုတ်ပြတ်နေပြီးတဲ့ ဟိုတယ်တစ်ခုပဲဟေ့” သူက အပျော်အပါး ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်သည်။

သူနှင့်မစွပ်စွဲတို့သည် ထိုဟိုတယ်ကြီးတွင် မတည်းကြပေ။ သူတို့သည် ဟတ်ဟုခေါ်သော လူများပိုင်သည့် အနီးအနားမှ တစ်ထပ်တိုက်ကလေးတစ်လုံးတွင် နေရာချလိုက်ကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား အင်းတည်ရှိရာ မတ်စောက်သော တောင်ကုန်း၏ ခြေရင်း၌ တည်ဆောက်ထားသော ရေကန်တွင် စမ်းသပ်၍ ရေကူးကြည့်လိုစိတ်မှာ အသည်းအသန်ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ဤနေရာ၌ သူ့အား အထောက်အပံ့အကူအညီဖြစ်စေသည့်အရာ တစ်စုံတစ်ခုရှိသလားဆိုသည်ကို သူသည် မဆုတ်မဆိုင်းသိလိုလှသည်။ ယင်းကား နေရာကျပြီးသည်နှင့် လုပ်ရမည့်အစီအစဉ်ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်မှ ရေကန်၏ ကမ်းစပ်ပေါ်၌ ဆင်းလိုက်သည့်အချိန်မှာပင် သူသည် ရေထဲသို့ လွယ်ကူသက်သာစွာ ဆင်းသွားသည်။ သူ၏လက်ဖြန်လက်မောင်းတို့သည် သန်မာ၍ ခွန်အားရှိနေကြသည်။ နွေးသော ရေသည် သူ့ပတ်ပတ်လည်၌ နက်သည်ထက်နက်လာသောအခါ သူသည် စိတ်လက်ပေါ့ပါးပြေလျော့၍ သက်သောင့်သက်သာအဖြစ်ကို ခံစားရလေသည်။ ထိုရေအား သူ့မျှော်လင့်ခဲ့သကဲ့သို့ ငန်သော အရသာ (သို့မဟုတ်) အခြားဓာတ်သတ္တုများအရသာကိုကား မတွေ့ရပေ။ သို့သော်လည်း ယင်းမှာ တကယ်တမ်းစမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့်ခြင်းကား မဟုတ်ပေ။ ဤနေရာ၌ သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးအချက်ကား သူသည်ဆန္ဒရှိလျှင် ထိုရေထဲ၌ နှစ်နာရီမျှကြာအောင် ဆက်၍နေနိုင်သည်။ သူ့နေနိုင်သည်မှာ အပေအချာပင်ဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ဖြစ်၏။ သူသည် ရေကူး၏။ လှေကူးခန်းများ လုပ်သည်။ အခြားသော ရေကူးသူများနှင့် ဘောလုံးကစားခြင်းလည်း လုပ်သည်။ သူ၏သံမဏိအထိန်းကိရိယာမပါဘဲ မတ်မတ်ရပ်သည်။ သူ့အလွန်မော့၍ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားသောအခါ သူ့ကိုယ်သူ ဒုရွတ်တိုက်ဆွဲ၍

တက်လာပြီးလျှင် နေပူထဲတွင် နောက်ထပ်တစ်နာရီ နေဆာလှသည်။

လူဝီဂျိုးဇက်လမ်းပတ်လျှောက်နေသည်ကို မြင်သောအခါ သူသည် အရင်ကကဲ့သို့ စိတ်မရှည်နိုင်ဖြစ်မှုမှာ သိသိသာသာပေါ်လွင်သွားခဲ့သည်။ လူဝီသည် ဤရေကန်မှာပင် သူ၏ခြေထောက်များကို ပြန်လည်အသုံးပြုနိုင် သွားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အဖို့ သူကား ဘာတိုးတက်မှုကိုမျှပင် မတွေ့ မြင်ရသေးပေ။

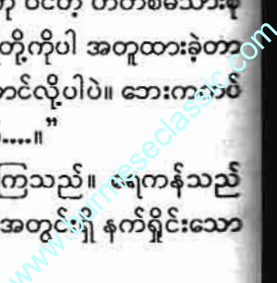
“မစ္စတာရုစဗဲ....အနည်းဆုံး သီတင်းသုံးပတ်လောက်တော့ အချိန် ယူရပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ....” လူဝီနှင့်အခြားသူများက သူ့အား သတိပေး ပြောကြားကြသည်။ “အဲဒီထက် စောလို့တော့ ဘာရလဒ်မှ တွေ့ရမယ် မဟုတ်ပါဘူး....။”

ဒါပေမဲ့ ခက်တာက တစ်နိုင်ငံလုံးနှင့်ဆိုင်သည့် ရွေးကောက်ပွဲက ရောက်လာပေတော့မည်။

သူနှင့် အယ်လင်နာတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုကို တိုင်ပင်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ ကြရသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အရ သူသည် သီတင်းသုံးပတ်၊ သို့တည်းမဟုတ် သုံးပတ်ထက်ပို၍ ကြာအောင် ဆက်နေခဲ့မည်။ အယ်လင်နာကမူ နယူးယော့ သို့ ပြန်သွား၍ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲများကို တက်ရောက်မည်ဖြစ်သည်။

“လူတိုင်းထောက်ထားစာနာမှုရှိကြပါတယ်၊ ဒီနေ့ခင်းပိုင်းက မစ္စတာ လွိုင်လက်စ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ကားနဲ့ခေါ်သွားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကျေး လတ်ဒေသတစ်ခွင်အနှံ့ ခရီးတစ်ခုပို့ဆောင်ပေးခဲ့တယ်” အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် က သူ၏မိခင်ထံစာရေးသားခဲ့သည်။ “မက်မွန်းသီးခြံတွေ အများကြီးတွေ့ ရပေမယ့် အပစ်ပယ်ခံထားရတာတွေနှင့် ဆင်းရဲမွဲတေမှုတွေကလည်း အမြောက်အမြားပါပဲ။ တစ်ထပ်တိုက်ကလေးက ကြည်နူးစရာကောင်းပြီး သက်သောင့်သက်သာရှိပါတယ်။ တစ်ထပ်တိုက်ကို ဝင်တဲ့ ဟတ်စ်မိသားစု က ကျွန်တော်တို့အတွက် ရှိုင်းနှင့်ထမင်းချက်မေရီတို့ကိုပါ အတူထားခဲ့တာ လေ။ ကျွန်တော်တို့အများဆုံး ဖိမ်ကျကျနေနိုင်အောင်လို့ပါပဲ။ ဘေးကပ်ရက် အိမ်မှာတော့ လွိုင်လက်စ်မိသားစုရှိပါတယ်....။”

သို့ဖြင့် ရေကန်ဖက်သို့ ပြန်ရောက်သွားကြသည်။ ရေကန်သည် တစ်မိနစ်လျှင် ဂါလံ ၈၀၀ နှုန်းဖြင့် ကမ္ဘာမြေကြီးအတွင်း၌ နက်ရှိုင်းသော

ပပ်ကြားအက်တစ်ခုမှ ဒလဟောစီးထွက်နေသော ရေတို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်။ သူသည် မနက်တိုင်း ထိုရေကန်တွင် အချိန်ကုန်၍ နေ့လည်ပိုင်းတွင်မူ စာများကို ဖတ်၍ မစွဲအား ညွှန်းကြားချက်များပေးသည်။ ထိုနောက် အပန်းဖြေအနားယူရင်း တံဆိပ်ခေါင်းစုဆောင်းသည့်အလုပ်ကို လုပ်သည်။ သို့မဟုတ် လျှင်လည်း လျှိုင်းလက်စိမိသားစုနှင့်အတူ တောပိုင်းဒေသများသို့ ခရီးလှည့်လည်သည်။

ရေပူစမ်းများရောက် ထိုပထမနေ့ရက်များအတွင်းက ထိုရေကန်သည် သူ့ဘဝ၏ အရေးအကြီးဆုံးဆုံချက်အမှတ်နေရာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် သူ၏ ဒုက္ခဝေဒနာမှ ပြန်လည်သက်သာလာရေး မဟာဇာတ်မှန်းချက်နှင့် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားချက်တို့ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ တကယ်လည်း သူ၏ ခြေထောက်များသည် များမကြာမီမှာပင် လူတိုင်းကြိုတင်မှန်းဆာထားခဲ့ကြသည်ထက်စော၍ တိုးတက်မှုများရရှိလာခဲ့သည်။ ရက်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် အထိန်းကိရိယာများမပါပဲ ရေထဲတွင် မတ်တတ်ရပ်လာနိုင်ရုံမက ခြေလှမ်းများလည်း စတင်လှမ်းလာနိုင်ခဲ့သည်။

အလွန်သာယာကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် သူသည် သူ၏အပေါင်းအသင်းများအား လှမ်းခေါ်၍ပြောလေသည်။

“ငါ အသက်ဝင်လာသလို ခံစားရတယ်၊ ငါလေ မကျန်းမမာဖြစ် ချိန်ကတည်းကစပြီး ခုပထမဆုံးအကြိမ် ငါ့ခြေချောင်းကလေးတွေ အသက်ဝင်လာတာကို ခံစားရတယ်” သူ၏အသံ တုံတုံရီရီဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိကြပေသည်။

ဒါပဲပေါ့၊ လိုချင်တာက ဒါပဲလေ....။ သူဒီနေရာကို ထပ်တလဲလဲ လာရတော့မှာပေါ့။ နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုလျှင် သူသည် နိုင်ငံရေးပရိသတ်ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်၍ မိန့်ခွန်းပြောနိုင်တော့မည်။ ချိုက်ထောက်လည်း လုံးလုံးလိုတော့မည်မဟုတ်။ သူ၏အထိန်းကိရိယာများပင် မလိုတော့ပဲလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ချုပ်လိုက်လျှင်ကား သူသည်ပင် သူ့အတွက် အကောင်းဆုံးဆရာဝန်ဖြစ်လေသည်။ တကယ့်ဆရာဝန်အစစ်တွေက သူ့ဝေဒနာအကြောင်းကို သိပ်မသိကြပေ။ သူ့ဘယ်လိုနာကျင်ခံစားရသည်ကို သူ့သဘာဝအသိဆုံးဖြစ်လေ

သည်။ ဒေသဆိုင်ရာ ဆရာဝန်တစ်ဦး၏ အကူအညီကို ယူ၍ သူသည် လူကြွက်သားများနှင့်ပတ်သက်သော ဇယားများကို ရေးဆွဲ၍ မည်သည့်ကြွက်သားများက ခူးကိုကွေးညွတ်အောင်လုပ်ပေး၍၊ မည်သည့်ကြွက်သားများက မာတောင့်အောင်လုပ်ပေးသည်။ လမ်းလျှောက်သည့်အခါ မည်သည့်ကြွက်သားများကို အသုံးပြု၍လျှောက်ရသည်။ မတ်တတ်ရပ်သည်အခါနှင့် ထိုင်သည့်အခါ မည်သည့်ကြွက်သားများက အလုပ်လုပ်ပေးမည် စသည်ဖြင့် ကြွက်သားတစ်ခုစီ၏ တာဝန်ထမ်းဆောင်ပုံအတိအကျကို လေ့လာမှတ်သားခဲ့လေသည်။

သူသည် ယခုအခါ ရော်ဂျီယာနယ်ကို သိမ်းပိုက်နေထိုင်ခဲ့ကြသော ခရိအိန္ဒိယန်လူမျိုးများ၏ ဒဏ္ဍာရီကို ယုံကြည်လက်ခံလာခဲ့ပေပြီ။ ယင်းဒဏ္ဍာရီက ဤရေပူကန်များ၌ ရောဂါဝေဒနာကို ကုသပျောက်ကင်းစေနိုင်သည့် တန်ခိုးစွမ်းအားများရှိသည်ဟုဆိုလေသည်။ လူဖြူများ ဤဒေသသို့ ရောက်မလာမီက သူတို့သည် မကျန်းမာသူများနှင့် စစ်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရသော စစ်သည်များကို ယင်းစမ်းချောင်းသို့ ယူဆောင်လာပြီး ကုသပျောက်ကင်းအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ကြသည်ဟုဆိုလေသည်။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ထိုနေရာကို အလွန်ယုံကြည်သက်ဝင်မှုရှိခဲ့ကြပြီး ဒေသအတွင်းနေထိုင်ကြသော လူမျိုးနွယ်စုအားလုံးတို့က ခိုလှုံရာနေရာအဖြစ် တရိုတသေသဘောထားခဲ့ကြသည်။ ဤစမ်းမြေ၌ ရှိနေသူအား မည်သည့်ရန်သူကမျှ ကိုယ်ထိလက်ရောက်စော်ကားခြင်း မပြုနိုင်ဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်၍ ဤနေရာသို့ ဆောင်ယူလာပြီး ထိုဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုကို ခံယူသင့်သောသူ မည်မျှရှိလေသနည်း။

“ကျွန်တော်ပြန်ရောက်သွားချိန်မှာ” သူက သူ့မိခင်ထံရေးသော အထဲတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ “မစ္စတာဂျော့ဖော်စတာပီးဘော်ဒီနဲ့ အကျေအလည်ဆွေးနွေးတော့မှာပါ။ သူက ဒီမြေယာထဲက အကျိုးစီးပွားတွေကို အမှန်တကယ်ထိန်းချုပ်ထားသူဖြစ်ပါတယ်။ ကလေးသူငယ်သွက်ချာပါဒ်နှင့် ဆွေးနွေးသားရင်းရောဂါများကို ဒီနေရာမှာပင် ကုသပျောက်ကင်းအောင် ကောင်းစွာဆောင်ရွက်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်နေပါတယ်”

နယူးယော့မြို့သို့ ပြန်ရောက်သွားသောအခါ သူသည် သူ၏တွေ့ရှိ

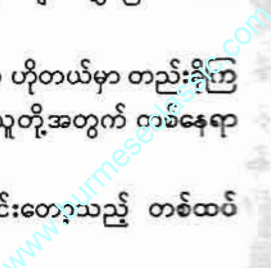
ချက်နှင့် တိုးတက်မှုတို့အကြောင်းကို ပီးဘော်ဒီထက် ပို၍ လူအများအပြား နှင့်အတူ သူ၏ဥပဒေအစုစပ်လုပ်ငန်းသစ်ကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် သူသည် ရေပူစမ်းများသို့ ပြန်၍ သီတင်း ၆ ပတ်ကြာ နေခဲ့သည်။ ကျန်အကြိမ်တွင် အင်အားကြီးမားသည့် သူ၏ခေါင်းဆောင်မှု ဝယ်ကံသည်ဘက်အားလုံးသို့ ရိုက်ခတ်ခဲ့လေသည်။

တစ်မျိုးသားလုံးနှင့်ဆိုင်သော နိုင်ငံရေးအရ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းနှင့် ရေပူစမ်းများသို့ ပထမအကြိမ်ရောက်မလာမီက “ပျော် နှင်နေသော စစ်သည်တော်” မိန့်ခွန်းအား ပြောထားခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် ဒေသ တွင်းသတင်းစာများက ထုံးစံအတိုင်း သူရောက်ရှိလာခြင်းကို သတင်းရေး သားဖော်ပြကြသည်။ သတင်းစာတစ်စောင်ကဆိုလျှင် “ကျန်းမာရေးအတွက် ခြေပြန်ကူးခြင်း” ဟူ၍ပင် ခေါ်ဆိုကာ သူ့အကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်စောင် တို့ ချဲ့ချဲ့ကားကားရေး၍ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးအား အခြားသော သတင်းစာများတွင်လည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြကြကာ သူ့ကိုရော၊ ရေပူစမ်း များကိုပါ ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဆွဲဆောင်ပေးခဲ့ကြသည်။

သူသည် ဒုတိယအကြိမ်ရောက်ရှိ၍ အနေကျသည်နှင့် ထိုနေရာ အား ကျန်းမာရေးအပန်းဖြေစခန်းတစ်ခုအဖြစ် တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင် ၍ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိမှုအလားအလာအကြောင်းကို တွမ်လျှိုင်းလက်စ်နှင့် အခြား သူများတို့နှင့်ပါ အေးအေးဆေးဆေးအချိန်ယူ၍ ဆွေးနွေးလေသည်။ ထို အချိန်မှာပင် သွက်ချာပါဒဝေဒနာရှင်နှစ်ဦးတို့သည် မီးရထားဖြင့် ဆိုက် ရောက်လာကြပြီး ဘူတာရုံတွင် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ထူး ဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ တန်ခိုးစွမ်းအားတို့ကို မျှော်လင့်လျက် မိမိတို့သဘော အလျောက် ရောက်လာကြသည်မှာ သိသာထင်ရှားပေသည်။ အက်မ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ထိုအခက်အခဲပြဿနာထဲသို့ ပါဝင်သွားလျက် လွှဲပြောင်းခေါင်း ခံလိုက်လေသည်။

“သူတို့ ယခုလောလောဆယ် ရွာထဲဖက်က ဟိုတယ်မှာ တည်းခိုကြ ဝါစေ” သူက ပြောလေသည်။ “ပြီးမှ ငါတို့ဒီမှာ သူတို့အတွက် ငာမနေရာ ဖြင်ဆင်လိုက်ကြတာပေါ့”

မြေပြင်ပေါ်မှာတော့ အခြေအနေမကောင်းတော့သည့် တစ်ထပ်

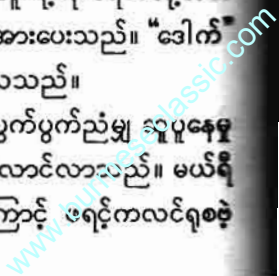

တိုက်တစ်လုံးရှိသည်။ ထိုတိုက်ကို အလျင်စလိုပြုပြင်၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်
က မဆိုင်းမတွ “သဘောပျက်” ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။

လူတွေ သိအောင်ကြော်ငြာပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် အခြားသူများလည်း
ရောက်ရှိလာကြလေရာ ဆယ်ယောက်ထိဖြစ်သွားသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်
ကား ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေလေသည်။ သို့သော်လည်း သူ့မှာ ဟိုတယ်များ
အထူးသဖြင့် နွေရာသီအားလပ်ရက်အပန်းဖြေအနားယူဟိုတယ်များအ
ကြောင်းအနည်းအကျဉ်း လေ့လာရဦးမည်ဖြစ်ပေသည်။ မယ်ရီဝဲသာအင်း
မှာ အပန်းဖြေအနားယူသူတို့သည် ထမင်းစားခန်းသို့ သူတို့ရောက်လာသော
အခါ မသန်စွမ်းသူတို့အား အရိုင်းအစိုင်းပြုပြီး ငေးစိုက်ကြည့်ကြပြီး သူတို့
လည်းကူးသော ရေကန်မှာ ရေကူးနေသည်ကို တွေ့ကြသောအခါ ဟစ်အော်
ကန့်ကွက်ကြတော့သည်။ သူတို့သည် ပိုလီယိုရောဂါ ကူးစက်ခံရမည်ကို
စိုးရိမ်ကြသည်။ ဘာမှ ကူးစက်စရာ အန္တရာယ်မရှိပါဘူးဆိုသည်ကို ထိုသူတို့
အား ရှင်းပြဖို့ဆိုသည်မှာလည်း မသင့်တော်ပေ။

အစပထမတော့ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အချေအတင်စကားများ
နေကြခြင်းကို လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။ သူနှင့်လူဝီဂျိုးဇက်တို့သည် အခြားဆယ်
ယောက်နှင့်အတူ ရေကန်ထဲသို့ရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုသူတို့ကို အားပေး
ကြသည်။ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်အောင်လည်း စကားပြောပေးကြသည်။ ရေကူး
တတ်အောင်လည်း သင်ပေးကြသည်။ သူက လူဝီကို ရေငုပ်၍ ရှောင်ပုန်း
သည်။ လူဝီက သူ့နောက်မှလိုက်၍ သူ့အား ရေငုပ်၍ ပြန်ရှောင်ပုန်းသည်။
သူတို့သည် ရော်ဘာဘောလုံးကြီးတစ်လုံးအား အနံ့အပြားပစ်ပေးကြသည်။
ပင်ဆီလ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်မှ ဖရက်ဘော့စ်ဆိုသော အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်
ခြောက်ခြောက်လူတစ်ယောက်ပါသည်။ ဝဝတုတ်တုတ်အမျိုးသမီးလူနာ
နှစ်ယောက်လည်းပါသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က သူတို့ကို ရေထဲသို့ဆင်း
၍ မတ်တတ်ရပ်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်သင်ကြားရန် အားပေးသည်။ “ဒေါက်”
ရုစဗဲကား သူတို့အားလုံးကို အကူအညီပေးနေလေသည်။

သို့သော်လည်း အခြားဧည့်သည်များ၏ ပွက်ပွက်ညံ့မျှ ခူပူနေမှု
မှာ လျစ်လျူရှုထား၍ မရလောက်အောင် ကျယ်လောင်လာသည်။ မယ်ရီ
ဝဲသာအင်းမှာ အုပ်ထိန်းမှုလို့နေ၍ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် ဖရင့်ကလင်ရုစဗဲ

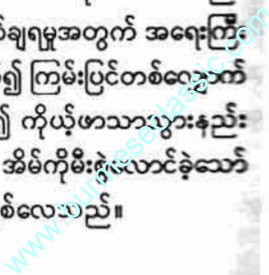
သည် သူ၏ လူနာစာရင်းအတွက် မိမိ၏ ကုန်ကျစရိတ်ဖြင့်ပင် ဒုတိယရောက်
အိမ်ထောင်ကို တည်ဆောက်လေသည်။ သူသည် မယ်ရီဝဲသာအင်း၏ အောက်
ခြေနှင့်တစ်ပြေးညီမြေပြင်ကို ရှင်းလင်းစေ၍ သီးခြားထမင်းစားခန်းတစ်ခန်း
တို့လည်း ပြုလုပ်စေခဲ့သည်။

မကြာမီ အယ်လင်နာရစဉ် “ရေပူစမ်းများ” သို့ရောက်လာသည်။
သူမနှင့်အတူ ၁၉ နှစ်ပြည့်တော့မည့် အင်နာ၊ လူဝီဟိုဝဲနှင့် အင်နာ၏ ရဲခွေး
‘အကြီးအကဲ’ တို့လည်း ပါလာကြသည်။ ထိုဒေသက တောတွေထဲမှာ
ခွားတွေရှိ၍ အင်နာ၏ ‘အကြီးအကဲ’ အကိုက်ခံရမည်ကို အခုအချိန်မှာ
သတိပေးရမှာက မသင့်တော်သေး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရစဉ်မိသားစုမှာ အနည်း
ဆုံး ခွေးတစ်ကောင်မပါဘဲ ပြည်စုံခြင်းမရှိ။ ထိုအချိန်က သားများမှာ
ကျောင်းတွင် ရောက်နေကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ရေပူစမ်း
များကို ပထမဆုံး အခွင့်အရေးအနေနှင့်တော့ဖြင့် တွေ့ကြပေလိမ့်မည်။

အယ်လင်နာနှင့် လူဝီဟိုဝဲတို့သည် မကြာမီပင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အပြင်
အခြားသူများတို့နှင့်ပါ ထိုနေရာနှင့်ပတ်သက်၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အနာဂတ်
စိတ်ကူးအကြောင်းတို့ကို အကြာကြီး ပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။

ထိုနှစ်နေရာသီတွင် သူသည် မက်ဆာချူးဆက်ပြည်နယ်၊ မာရီယွန်
မြို့ရှိ ဒေါက်တာမက္ကဒိုနယ်ထံ ပြန်သွားသည်။ သို့သော်ငြားလည်း ထိုဒေ
သ၌ ရှိသောရေသည် ထိုကုသမှုမျိုးအတွက် အေးလွန်း၍ မဖြစ်နိုင်ပေ။
ဒေါက်တာမက္ကဒိုနယ်သည် အခြားနည်းလမ်းများဖြင့် သူ့အားအကူအညီ
ပေးခဲ့သည်။ သူက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား လေးထောင့်ခြံစည်းရိုးကို ပတ်
၍လမ်းလျှောက်နိုင်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်လည်း ခြံစည်းရိုးကို ဆွဲကိုင်
ကာ သံမဏိအထိန်းများမပါပဲ မိမိကိုယ်ကို တရွတ်တိုက်ဆွဲ၍ လျှောက်
သည်။ ဒေါက်တာ မက္ကဒိုနယ်က သူ့အား နောက်ထပ်တစ်ခု သင်ပေးသည်။
ယင်းသင်ကြားချက်မှာ သူ၏ ပုဂ္ဂလိက လုံခြုံစိတ်ချရမှုအတွက် အရေးကြီး
လေသည်။ ယင်းမှာ မိမိ၏ လက်များကို ထောက်၍ ကြမ်းပြင်တစ်လျှောက်
ရွေ့သွားခြင်းဖြင့် အခန်းကို အလျင်အမြန်ပတ်၍ ကိုယ့်ဖာသာသွားနည်း
ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မိမိတစ်ဦးတည်းရှိနေခိုက် အိမ်ကိုမီးရှို့လောင်ခဲ့သော်
မိမိကိုယ်ကို ကယ်ဆယ်ရန်နည်းကို သိထားဖို့ဖြစ်လေသည်။

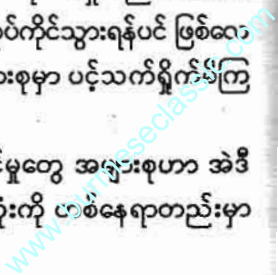
၁၉၂၅ ခုနှစ် နွေရာသီကုန်ဆုံးချိန်တွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏ချိုက်ထောက်များဖြင့် ခြေထောက်တစ်ဖက်၌သာ အထိန်းဝတ်၍ ဝေရာပေါင်းအတော်များများထိအောင် အမှန်ပင် လျှောက်လှမ်းသွားနိုင်ခဲ့လေသည်။ လက်ျာဖက်ခြေထောက်သည် ပြန်လည်၍ရှင်သန်လာနေပြီဖြစ်သည်။

သူသည် ဆောင်းရာသီကို နယူးယော့မြို့တွင်ပင် ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ ဘာဆီလ်အိုကွန်းနားနှင့်အတူ ဥပဒေကုမ္ပဏီသစ်တိုးတက်လာရေးကို ဆောင်ရွက်သည်။ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များနှင့်ဆက်လက်၍ အဆက်အသွယ်များပြုလုပ်သည်။ ၇၃ရိုပီလဆင်ဖောင်ဒေးရှင်းအား အကူအညီပေးသည်။ ရှေ့စမ်းများနှင့်ပတ်သက်၍ တွမ်လျှိုင်းလက်စနှင့် ဂျောဖော်စတာပီးဘော်ဒီတို့နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသည်။ သူကား ပုံမှန်ထက်ပို၍ လုပ်ဆောင်ချက်အမြောက်အမြားကို လုပ်ဆောင်နိုင်သူဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင်လည်း ထိုလုပ်ဆောင်ချက်များအနက် ယခုအခါ လုပ်ဆောင်ချက်နှစ်ခုမှာ သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ယင်းတို့မှာ ကမ္ဘာ့အစိုးရများမှတစ်ဆင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးခြင်းနှင့် ပိုလီယိုကို နားလည်သဘောပေါက်အောင် စည်းရုံးလှုံ့ဆော်၍ အနိုင်ယူရန် ဖြစ်လေသည်။

ရှေ့စမ်းများက လုပ်ငန်းမှာ ငွေတွေအကုန်အကျများလာနေပြီ။ ဤအတိုင်းဆက်သွားနေ၍ မဖြစ်ပေ။ တွမ်လျှိုင်းလက်စမှာ အရည်အချင်းပြည့်ဝသည့် မန်နေဂျာတစ်ဦးမဟုတ်။ လျှိုင်းလက်စမှာ ကျန်းမာရေးကလည်း အလွန်ဆိုးရွားပြင်းထန်လာနေကြောင်း ရှစ်ခုသိရှိခဲ့သည်။ ဒါ့အပြင် ပီးဘော်ဒီမှာကလည်း ထိုနေရာနှင့်ပတ်သက်၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ စိတ်ထဲ၌ စိတ်ကူးရှိသလောက် ခမ်းကြီးနားကြီး အစီအမံမျိုးဆက်လုပ်သွားလောက်အောင် ဘာအတွေးစိတ်ကူးမျှမရှိ။ အဖြေကား တစ်ခုသာရှိသည်။ ပီးဘော်ဒီထံမှ ထိုနေရာကို ဝယ်ယူပြီး ကိုယ်တိုင်စီမံခန့်ခွဲလုပ်ကိုင်သွားရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ သူ့စိတ်ကူးကို သိရှိကြရသောအခါ မိသားစုမှာ ပင့်သက်ရှိုက်မိကြလေတော့သည်။

“ဖရင့်ကလင်.....မင်းရဲ့ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ဆိုင်မှုတွေ အလွှားစုဟာ အဲဒီမှာပါသွားပါလိမ့်မယ်။ မင်းပိုင်ဘဏ္ဍာငွေအားလုံးကို ငါ့စီမံနေရာတည်းမှာ

“အောသုံးတာဟာ အမြော်အမြင်မရှိရာ ရောက်တော့မှာပေါ့”

သူကား တခစ်ခစ်ရယ်ရုံကလွဲ၍ ဘာမှ ပြန်မပြောပေ။

ဖေဖော်ဝါရီလ ရောက်သောအခါ သူသည် ဖလော်ရီဒါက သူ့စိတ် ထူးထူးခွဲသော လှေပေါ်အိမ် လာရူးကိုးကို ဝယ်ယူလိုက်သည်။ ထိုပြင် ငါးဖမ်းရေယာဉ်တစ်စင်းဖြင့် ကမ်းရိုးတန်းကမ်းလွန်တွင် အပန်းဖြေအနား ထူရင်း ငါးထွက်ဖမ်းနေသည်။ သူရေယာဉ်ပေါ်တွင် ရှိနေခိုက် တွမ်လျှိုင်း ထက်စံကွယ်လွန်ကြောင်း သတင်းရရှိသည်။ သူသည် မစွပ်စွဲလျှိုင်းလက်စံ ထံ နှစ်သိမ့်သည့် စာတစ်စောင်ကို ချက်ချင်းရေးပို့လိုက်သည်။

သူ၏ ရေယာဉ်ကီးဝက်စ်တွင် ကျောက်ချရုပ်နားစဉ် ဂျော့ပီးဘော်ဒီ ၏ညီ ချားလ်စ်၊ အက်စ်၊ ပီးဘော်ဒီသည် ရေယာဉ်ပေါ်တွင် သူ့ထံသို့ အ ထည်ရောက်လာသည်။ အလားတူပင် ရှေ့စမ်းများရှိ ဟတ်တစ်ထပ်တိုက် ဖိုင်ရှင် ဝီလျံဟတ်လည်း ရောက်လာသည်။ အက်စ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူတို့ ထို ခေါ်၍ အပန်းဖြေငါးဖမ်းခရီးတစ်ခေါက်ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုခရီးအတွင်း ဤ သူသည် မယ်ရီဝဲသာအင်းအဟောင်းအဖြစ် ယင်းနှင့်တွဲစပ်နေသော အရာ အားလုံးကို သူဝယ်ယူလိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်လာကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာစရာရှိသည် ဟူသော အယူအဆအား သူတို့ခေါင်းထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။ သူတို့ကမ်းသို့အပြန်တွင် သူသည် သူတို့အား ကီးဝက်စ်ရေတပ်ဝင်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး စစ်ကာလကတည်းကပင် သူနှင့်သိကျွမ်းနေခဲ့ကြသော ရေတပ်အရာရှိများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေသည်။ ထိုနောက် ထိုသူတို့အား လုံးကို ခေါ်ဆောင်၍ အရသာရှိသော ညနေစာစားပွဲတစ်ရပ်ဖြင့် တည်ခင်း နေ့ညခံလေသည်။ တကယ်တော့ သူတို့ကို ဧည့်ခံဖျော်ဖြေလိုက်သည်မှာ လေးရက်ကြာလေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူတို့သည် ရစဉ်၏ညှို့ယူဖမ်း စားမှုဖြင့် ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြလေသည်။ နောက်တစ် ဝတ်ကြာသောအခါ သူသည် သူ့မိခင်ထံ စာရေးလိုက်လေသည်။

“ရှေ့စမ်းများကို ကျွန်တော်ဝယ်ယူထားခဲ့သလို ထင်စရာရှိပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်က အမေ့ကို ထိုလုပ်ငန်းအပေါ် အများကြီးဝင် စားစေချင်ပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ အမေ ကျွန်တော့်ကို အကြံဉာဏ် တွေပေးပြီး အများကြီးကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်လို့ပါပဲ။ အဲဒီနေရာ

www.burmeseclassic.com

ကို စနစ်တကျကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်လိုက်လျှင် ကောင်းမွန်တဲ့အလုပ်တွေကို အများကြီးလုပ်ကိုင်နိုင်ရုံမက ဘဏ္ဍာငွေကြေးအရလည်း အောင်မြင်မှုရလာ တာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်....။”

ရေပူစမ်းများကား ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ဗဟိုဌာနတစ်ခုဖြစ်လာ ခဲ့ရသည်။ သူလုပ်နိုင်သလောက်လည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်မရောက်မချင်း ဘာကိုမျှလက်မှတ်မထိုးပါနဲ့ဦး။ ကျွန် တော်မွန်းလွဲပိုင်းရထားစီးပြီးလာခဲ့ပါမယ်” ဥပဒေအစုစပ် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ထံမှ ကြေးနန်းစာရရှိခဲ့သည်။

ဘာစီလ်အိုကွန်းနားဆိုက်ရောက်လာသောအခါ နှစ်ယောက်သား သည် အဆောက်အဦများနှင့် ဥပစာများကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြသည်။ ရုစဉ်ရေးဆွဲထားသော ပုံကြမ်းများကို လေ့လာကြသည်။ နာရီများစွာ ဆွေး နွေးကြသည်။ ထိုလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ကုန်ကျရမည့် ဘဏ္ဍာ ရေးငွေရေးကြေးရေးဖက်က ရှုမြင်ချက်အပေါ် ဘာစီလ်အိုကွန်းနားအနေဖြင့် သံသယရှိနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် အမြတ်အစွန်း မယူသော ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ကြပြီး ထိုအဖွဲ့ကို ရျော်ဂျီယာရေပူစမ်းများဖောင်ဒေးရှင်း ဟုခေါ်တွင် စေခဲ့ကြသည်။ ဘာစီလ်အိုကွန်းနားက သူနယူးယော့သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ရောက်ချင်းစာရွက်စာတမ်းများကို ရေးဆွဲပြုစုရန် ကတိပြုခဲ့သည်။

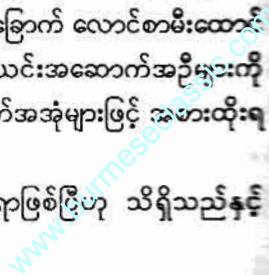
အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် မယ်ရီဝဲသာနှင့် ခရိအိန္ဒိယန်လူမျိုးများ၏ အနာရောဂါကုသပျောက်ကင်းသည်ဟု ယူဆခဲ့ကြသော အထွတ်အမြတ် နေရာတည်ရှိသည့် မြေဧက ၁၂၀၀ ခန့်ကို ဝယ်ယူခဲ့လေသည်။ သိပ်မကြာ လိုက်မီမှာပင် အသစ်ဖွဲ့သော ဖောင်ဒေးရှင်းက ထိုမြေကို သူ့ထံမှ ဝယ်ယူ လေသည်။ သူသည် ထိုနေရာအတွက် အရစ်ကျပေးချေရန် အာမခံထား သော ခန့်မှန်းခြေဒေါ်လာ နှစ်သိန်းအတွက် ဖောင်ဒေးရှင်းထံမှ ကတိပြု သောစာကို လက်ခံရရှိခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဖောင်ဒေးရှင်းက သူကုန်သိ လွန်ချိန်ထိ ပြန်ပေးရန်လိုမည်မဟုတ်ပေ။ ထိုနောက် သူသည် ထိုငွေပမာဏ နှင့်ညီသော ငွေတစ်ရစ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင်အတွက် အသက်အားမခံပေါ်လစီ တစ်ရပ်ထားရှိပြီး ဖောင်ဒေးရှင်းအား ဆက်ခံသူအဖြစ် ထားရှိလိုက်သည်။

သို့ဖြင့် သူတကယ်ကွယ်လွန်ချိန်တွင် ထိုအသက်အာမခံငွေက အကြွေးငွေ
ကို ရှင်းလင်းပေးသွားမည်ဖြစ်လေသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ခေါင်း
ရှင်း၍ လိမ္မာပါးနပ်သော စီမံကိန်းချမှတ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ဇနီး၊ သူ့မိခင်
နှင့် အိုကွန်းနားအားလုံးက ထိုအချက်ကို သတိရမိခဲ့ကြသည်။

ထိုနေရာကို ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင်သွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍မူ
မပြီးမပြတ်တစ်ဝက်တစ်ပြက်နှင့် ပွဲထုတ်ရန် သူမရည်ရွယ်ပေ။ သူသည်
ဆရာဝန်ကားမဟုတ်။ အမေရိကန်အရိုးရောဂါကုသမှုဆိုင်ရာ ဆေးပညာ
အသင်းက ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ အတ္တလန္တာမြို့တွင် နှစ်ပတ်လည်ညီလာခံ
ကျင်းပတော့မည်ဟူသော သတင်းကို ကြားရသည်နှင့်ချက်ချင်းပင် သူ၏
နေရာကို လာရောက်စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ ထောက်ခံချက်များပေးနိုင်မည့် ကျွမ်း
ကျင်သူပညာရှင်များ စေလွှတ်ပေးရေးအတွက် အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်
မျှောင်းဖျသိမ်းသွင်းပြောဆိုလေသည်။ သူတို့ကလည်း အထူးကုဆရာဝန်
ကြီးသုံးဦးပါကော်မတီတစ်ရပ်ကို ခန့်အပ်တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းနောက်
တော့ သူသည် နယူးယော့မြို့မှ ခွဲစိတ်ကုသ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ
လဲရှိုင်းဒဗလျူဟတ်ဘတ်၊ မစ်ဟဲလင်နာတီမဟွန်နီနှင့် ရေကူးနည်းသင်ပြ
သူ ဆရာတစ်ဦးတို့နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ လဲရှိုင်း
ဒဗလျူဟတ်ဘတ်မှာ ပိုလီယိုရောဂါဝေဒနာရှင်များအား ၁၀ နှစ်ခန့်ကြာ
အောင် ကုသလာခဲ့ပြီးသူဖြစ်ပြီး မစ်ဟဲလင်နာတီမဟွန်နီမှာ ကုထုံးတစ်ခုဖြင့်
အထူးပြုကုသသည့် သမားတော်ဖြစ်ရုံမက လေ့ကျင့်သင်တန်းတက်ထား
သော သူနာပြုလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဒေါက်...ရစဗဲ၏ လူနာများကို
စူးစမ်းလေ့လာ၍ သူတို့နှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ကြကာ တွေ့ရှိချက်အားလုံးကို
ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ အတတ်ပညာဌာနသို့ အစီရင်ခံရန် ဖြစ်လေသည်။

သူသည် ထိုစုတ်ပြတ်နေသော အဆောက်အဦများအား ချက်ချင်းပင်
မြို့လှဲချပစ်ချင်သည်။ ယင်းတို့သည် သစ်သားခြောက် လောင်စာမီးထောင်း
ချောက်များ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်နေ့ကျလျှင် ယင်းအဆောက်အဦများကို
လုံခြုံစိတ်ချမှုရှိပြီး လှပသော ခေတ်မီအဆောက်အအုံများဖြင့် အစားထိုးရ
ပေလိမ့်မည်။

ထိုနေရာသည် သူပိုင်ဆိုင်သော နေရာဖြစ်ပြီး သိရှိသည်နှင့်

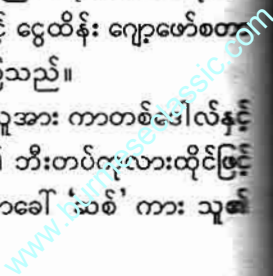
သူသည် သူ၏ စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့် စိတ်ကူးအတွေးနယ်ချဲ့မှုတို့ထံ
ထိန်းချုပ်မနေတော့ပေ။ ချောမွေ့ညင်သာသော ယာဉ်သွားလမ်းများနှင့် ချိုင့်
ထောက်များဖြင့် လျှောက်၍ ကောင်းမည့်လမ်းများ၊ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်မှု
အတွက် အဆင်ပြေစေမည့် စောင်းလျှောနေရာများ ရှိရပေမည်။ သူသည်
ချက်ချင်း ပြန်မဆောက်နိုင်လျှင်တောင် ညစ်ပတ်မှောင်မည်းသော အဆောက်
အအုံများအား အနည်းဆုံး ဆေးအသစ်တစ်ထပ်လောက်တော့ သုတ်ပေးနိုင်
ရပေမည်။ သူသည် အစီအစဉ်များနှင့် ပုံကြမ်းများကို ထပ်မံ၍ ရေးဆွဲ
သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း အပျော်တမ်း အင်ဂျင်နီယာနှင့် သဘာဝရှုခင်း
ပန်းချီဆရာဟု နောက်ပြောင်ခေါ်ဝေါ်သည်။ ပြီးနောက် သူက သူ့အသံ
ချမ်းသာကြွယ်ဝသူအားလုံးတို့အား အလည်တစ်ခေါက် လာရောက်ကြံ့ခို
ဖိတ်ခေါ်လေသည်။

ရေပူစမ်းများအား ယခုအခါ လူနာများအတွက် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ရေကူး
ကန်များ၊ ထမင်းစားခန်း၊ လူနေအိမ်တန်းများ ရှိကြသည်။ အပန်းဖြေ အနား
ယူသူများအတွက်မူကား အခြား ဆိတ်ငြိမ်ရာနေရာတစ်ခုခုကို ရှာတွေ့နိုင်
ကြပေသည်။ သို့သော် ထိုနေရာသည် အပန်းဖြေ အနားယူသူတို့ တည်း
ခိုသည့် ဟိုတယ်တစ်ခု၏ လှပကြည်နူးရှုချင်ဖွယ်ရာအားလုံး ရှိရပေမည်။
ဆေးရုံတစ်ခု၏ ခြောက်သွေ့ငြိမ်းငွေ့ဖွယ် ခက်ထန်တင်းမာ၍ မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ
လုံးဝ မရှိစေရပေ။

၁၉၂၆ ခု မေလအကုန်တွင် ထိုနေရာကို ဖွင့်လှစ်၍ အင်ဘတ် တီ
ကားတစ်စီး စီမံအုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ထားရှိခဲ့သည်။

အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် နယူးယော့သို့ ပြန်သွား၍ ဤ အမြတ်အစွန်း
မယူသော ကော်ပိုရေးရှင်းသစ်၏ ပထမအရာရှိများနှင့် စုပေါင်းဆောင်ရွက်
ကြသူများနှင့် ဆွေးနွေးစည်းဝေးပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင်ဒီ၊ ရုစဗွဲ-
ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဘာစီလ်အိုကွန်းနား- အတွင်းရေးမှူးနှင့် ငွေထိန်း ဂျော့ဖော်စတ
ဗီးဘော်ဒီ၊ လူဝီဟိုဝဲနှင့် အခြားသူများ ပါဝင်ကြသည်။

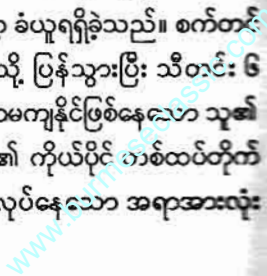
ထိုကိစ္စပြီးသည်နှင့် သူသည် သမီးဖြစ်သူအား ကာတစ်ဒေါလ်နှင့်
ထိမ်းမြားလက်ထပ်သည့် အခမ်းအနားသို့ သူ၏ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ဖြင့်
ဝဲလှည့်၍ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ အင်နာအယ်လင်နာခေါ် 'ဆစ်' ကား သူ၏

အကြီးဆုံးကလေး ဖြစ်ရုံမက တစ်ဦးတည်းသောသမီးလည်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ယခုတစ်လောအချိန်တွင် သမီးတစ်ဦးအဖြစ်ကဲ့သို့ပင် မိတ်ဆွေ တစ်ဦးအဖြစ်နှင့်ပါ ပြောဆိုလောက်အောင် အရွယ်ရောက်လာခဲ့ပြီဖြစ်လေ သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအချက်သည် အမှန်အားဖြင့် ပိုင်းခြားရအတော်ခက် ခဲသော ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် ပြင်းထန်သော အချိန်ကာလများ ရှိခဲ့သည်။ သူ ဒုက္ခဝေဒနာ ခံစားရသည့် စောစောပိုင်းကာလက သူမသည် ကိုင်တွယ်ရခက်ခဲသည့် ဆယ်ကျော်သက် အပျိုဖော်ဝင်ချိန်အရွယ် ဖြစ်လေ ရာ သူ၏ စိတ်မရှည်ဘဲ ပြတ်တောင်းတောင်း ပြောဆိုခဲ့မှုတို့ကြောင့် အကြိမ် ကြိမ် ဝမ်းနည်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းတို့မှာ အားလုံး ပင် အတိတ်၌ ကျန်ခဲ့ကြလေပြီ။ ယခုအချိန်တွင်ကား သူသည် မျက်နှာကို တက်ကြွရွှင်လန်းသည့်အသွင် ဆောင်ထားရပေမည်။ သူမ၏ လက်ထပ် မင်္ဂလာအခမ်းအနားသည် ထာဝရ ဂုဏ်ယူအမှတ်ရစရာဖြစ်အောင် ကြည့်ရှု စီစဉ်ပေးရမည့် အရာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ခါတုန်းက သူကိုယ် တိုင်နှင့် အယ်လင်နာတို့ထံမှ ခံစားမှုအမြင်ပသာဒသည် အစ်ကိုကြီးတက်ဒီ ထံ မသိလိုက် မသိဘာသာ ပါသွားသကဲ့သို့ သတို့သမီးနှင့် သတို့သားတို့ ထံမှ အပြင်ပသာဒခံစားမှုကို မိမိက အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ရယူလာခြင်းမျိုးမဖြစ် အောင် ဂရုပြုရပေမည်။

ထိုနေ့ရာသီက မိသားစု၏ ကြီးကြီးမားမား အခြားဖြစ်ရပ်မှာ သူ၏ အကြီးဆုံးသား ဂျိမ်းစ်သည် ဂရိတွန်မှကျောင်းပြီး၍ ဘွဲ့လက်မှတ် ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ သူကား အရပ်မြင့်၍ ရုပ်ရည်ချောမောသည့် နောက်ထပ် ရုစဗဲ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဩဂုတ်လတွင် သူနှင့် အယ်လင်နာတို့သည် မက်ဆာချူးဆက်ပြည် နယ်၊ မာရီယွန်မြို့သို့ ပြန်သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဒေါက်တာ မက္ကဒေါ့နဲလ်၏ ကုသပြုစုမှုကို နောက်တစ်ကျော့ ခံယူရရှိခဲ့သည်။ စက်တင် ဘာလအကုန်တွင်ကား သူသည် ရေပူစမ်းများသို့ ပြန်သွားပြီး သီတင်း ၆ ပတ်ကြာ နေထိုင်သည်။ သံသယရှိနေပြီး သဘောမကျနိုင်ဖြစ်နေသော သူ၏ မိခင်ကိုလည်း အတူခေါ်သွားခဲ့သည်။ သူ့မှာ သူ၏ ကိုယ်ပိုင် တစ်ထပ်တိုက် ကလေးကို စတင်ဆောက်လုပ်နေခဲ့လေပြီ။ သူလုပ်နေသော အရာအားလုံး

နှင့် ပတ်သက်၍ သူမ၏ စိတ်ကူး အယူအဆ အကြံဉာဏ်များကို သူ
 အလိုရှိလေသည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ် စောစောပိုင်းတွင်ပင် သူသည် ရေပူစမ်းများ
 သို့ တစ်ကြိမ် ထပ်၍ သွားပြန်သည်။ ဤအကြိမ်သည် သူ သွားရောက်ခဲ့
 သမျှအနက် အချိန်အကြာဆုံးအခေါက် ဖြစ်သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁
 ရက်မှ မေလ ၁၂ ရက်ထိ ကြာသည်။ ထို့ပြင် မေလ ၂၄ ရက်မှ ဇွန်လ ၁၁
 ရက်ထိ တစ်ကြိမ် ရောက်ပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင် သူ၏ ကိုယ်ပိုင်
 တစ်ထပ်တိုက်ကလေးကို သိမ်းပိုက် နေရာဝင်ယူလိုက်လေသည်။ ထို့ပြင်
 နောက်ထပ် မြေဧက ၁၂၀၀ ကို ဝယ်ယူရေး၊ ဟိုတယ်ကို ပြုပြင်မွမ်းမံရန်
 စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်အောင် ချိန်းဆိုချက်များ၊ ခန့်အပ်ချက်များ ပြုလုပ်ရေး၊
 မိမိ၏ ကုသပြုစုမှု ခံယူရေးကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ရေး၊ လက်ကို လေထဲတွင်
 မြောက်၍ အထိန်းကိရိယာများ မပါဘဲ ခြောက်သွေ့သောမြေပေါ်တွင်
 နှစ်တန်းဘားများအကြား၌ မိနစ်အတော်ကြာအောင် မတ်တတ်ရပ်နိုင်သည့်
 ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့ရှိချက်ကို ရှာဖွေဖန်တီးယူရေးတို့လည်း ပါဝင်
 သည်။

ဤ စိတ်လှုပ်ရှား ကြည်နူးဖွယ်ရာဖြစ်ရပ်ကို သူသည် များနိုင်သမျှ
 များသောလူများအား မျှဝေ၍ ရရှိစေတော့မှာပါတကား။ ဂျော်ဂျီယာ ရေပူ
 စမ်းများဖောင်ဒေးရှင်းသည် ၎င်း၏ အထောက်အပံ့ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း
 များအား တိုးတက်များပြား၍ ပိုမိုကျယ်ပြန့်အောင် တိုးချဲ့ပြီးလျှင် ပိုမိုတိုး
 တက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ဆောင်ပေးရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုလုပ်ဆောင်
 ချက်အား သူမြင်တွေ့ရပေတော့မည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်ထံ အကူအညီတောင်း
 ခံရန်သော်လည်းကောင်း၊ အကြံဉာဏ် ရယူလို၍သော်လည်းကောင်း ဘာပဲ
 ဖြစ်ဖြစ် ဘာအကြောင်းကြောင့်မဆို သူ့ဘက်မှာရပ်၍ သူ့ကို ထောက်ခံလို၍
 လာရောက်သူပင်ဖြစ်စေ မည်သူမဆို ရေပူစမ်းများအကြောင်း လေ့လာမှတ်
 သားသည့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်းတချို့ကို အသုံးပြုရန် မျှော်လင့်နိုင်ပေသည်။

* * *

အခန်း (၁၀)

နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး

လူ အမြောက်အများတို့သည် မရေတွက်နိုင်သော အကြောင်းများဖြင့် အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်ထံ ရောက်လာကြသည်။ သို့သော်လည်း အများအားဖြင့် သူ၏ နိုင်ငံရေးအမြော်အမြင်ရှိမှုနှင့် ထူးချွန်ထက်မြက်မှုတို့ကြောင့်သာရောက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဖောင်ဒေးရှင်းအား တီထွင်ဖန်တီးမှုပြုနေခိုက်တွင်ပင် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွင်း၌ ညီညွတ်သဟာဇာတဖြစ်မှုကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် လုပ်ကိုင်လျက် ရှိသည်။ ၁၉၂၄ ခုနှစ်၏ ဖမ်းနည်းစိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းခဲ့ရသော ညီလာခံပြီးနောက် ဝါတီ၏ အတွင်းအပြင် နှစ်ရပ်စလုံးတွင် ပြုပြင်လုပ်ကိုင်စရာ အမြောက်အမြား ရှိနေလေသည်။ သူသည် တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီခေါင်းဆောင်များထံ စာရေး၍ ပါတီသည် ဘာကို ကိုယ်စားပြု၍ ရပ်တည်သင့်သည်ကို တင်ပြခဲ့သည်။ ပါတီသည် ကြီးမြတ်သော လစ်ဘရယ်ပါတီ (The Great Liberal Party)၊ လွတ်လပ်မှုနှင့် ခွင့်လွှတ်သည့်ခံတတ်မှု (freedom and tolerance)တို့၏ ချန်ပီယံဖြစ်ရမည်။ ပါတီသည် လက်လှမ်းမီ အစွန်း (extreme left) သို့သော်လည်းကောင်း၊ လက်ယာအစွန်း (extreme right) သို့သော်လည်းကောင်း မရောက်ရ။ သို့ရာတွင် ရှေ့ကို လှမ်းရမည်။ ဝါတီသည် ၎င်းအား ဦးဆောင်ရန် သောမတ်စ်ဂျက်ဖာဆင် အသစ်တစ်ဦး ထို့အပ်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုကောင်း ဆိုနိုင်ပေသည်။ ။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး

သဘောတူနိုင်သည့် ဘုံအခြေခံ လမ်းစဉ်တစ်ရပ် ရှိသည်။ ထိုလမ်းစဉ်ကား တိုးတက်သော ဒီမိုကရေစီ (Progressive Democracy) ဖြစ်သည်' ဟု သူက သူတို့အား ပြောပြလေသည်။

သူသည် အထူးသဖြင့် အယ်လ်စမစ်အား ထပ်မံ၍ ကိုယ်စားလှယ် လောင်းအဖြစ် အဆိုပြုလိုသည်။ ယင်းကိစ္စဖြစ်လာအောင် သူ ကြိုးစား၍ အလုပ်လုပ်သည်။ သူသည် ညီလာခံတွင် စမစ်၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရသူမန်နေဂျာပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သူသည် ၁၈ နှစ်ပြည့်တော့မည့် အီးလီးယော့အား တက္ကဆပ်ပြည်နယ်၊ ဟူစတန်မြို့တွင်ပြုလုပ်သော ၁၉၂၈ ညီလာခံသို့ သူ၏ လက်ထောက်လည်းဟုတ်၊ အဖော်လည်းဟုတ်လျက် သူနှင့်အတူ ခေါ်သွားခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ၄ နှစ်က သူသည် ညီလာခံရှေ့မှောက်သို့ ချိုင်းထောက်ကို အားပြု၍ ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူမှာ ကျောကုန်းနှင့် ဝမ်းဗိုက်ကြွက်သားများ အလုံအလောက် ပြန်လည်သက်သာမှု ရလာခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သူ၏ အထိန်းကိရိယာဖြင့် လိုသလိုလည်း ချိန်ဆလာနိုင်ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကြိမ်လုံးတစ်ခုကိုထောက်၍ အခြားလက်တစ်ဖက်ဖြင့် သူ့သား၏ လက်မောင်းကိုမှီကာ သွားလာနိုင်ပြီဖြစ်လေသည်။

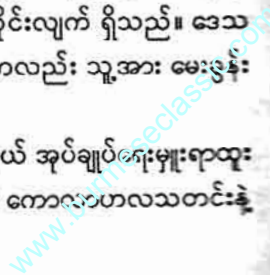
သူသည် နောက်ထပ် အိုက်စပူလောင်၍ ရုတ်ရုတ်သံသံ ဆူညံနေကြသော လူစုလူဝေးအား အရေးကြီးသော ခြားနားချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် ရေဒီယိုကွန်ရက်များဖြင့် အဆိုပြုသည့်မိန့်ခွန်းကို တစ်ဖန် ပြောရပေဦးမည်။ ယခင် ၄ နှစ်ကြာက ညီလာခံကို သီးခြားလွတ်လပ်သော စခန်း ၁၄ ခု အသံလွှင့် ပြောကြားခဲ့သည်။ ဤညီလာခံကိုကား အင်ဘီစီနှင့် စီဘီအက်စ် အသံလွှင့် ကွန်ရက်ကြီးနှစ်ခုဖြင့် လွှင့်ထုတ်ပေးပေလိမ့်မည်။ ထိုအသံလွှင့်ချက်ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တစ်ဝန်းလုံးမှ ကြားကြပေလိမ့်မည်။ ဤ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာသစ်သည် စကားပြောသည့်အခါ နည်းနာသန်တစ်ရပ် လိုအပ်သည်ဆိုသော အချက်ကို အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်က အထူးတလည် သိရှိထားသည်။ သူသည် မမြင်ရသော သူ့ပရိသတ်အတွက် သူ၏မိန့်ခွန်းတို့ ရေးသားစီကုံးခဲ့သည်။ တကယ်တမ်း စတင်ပြောပြဆိုသောအခါ သူသည် ကျယ်ပြောလှသော သူ၏ ပရိသတ်ထုအား ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်း

သော အသံပိုင်ရှင် အဟောအပြော အာဝဇ္ဇန်းကောင်းသူ ဖြစ်သွားရလေသည်။ သူ၏ ယဉ်ကျေးမှုရှိသော မိသားစုနောက်ခံနှင့် ဂရိတွန်နှင့်ဟားဗတ်တို့၌ သူ ကြိုးပမ်းအားထုတ်လာခဲ့သည့် အဆင့်ဆင့်သော ပညာရေးလုပ်ငန်းစဉ်တို့ကြောင့် သူ၏အသံထွက်မှာ လှပသပ်ရပ်မှုရှိ၍ သူ၏ ပြတ်သားလေးနက်သောအသံမှာ ရေဒီယို အသံလွှင့်ပြောကြားခြင်းအတွက် ဖြစ်သွားလေသည်။

ဤအချိန်၌ မဆုတ်သာမတိုးသာ အခြေအနေ မရှိပေ။ အယ်လ်စမစ်အား အလျင်အမြန် အဆိုပြုလိုက်ကြသည်။ ဇွန်လ ၃၀ တွင် အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် ရေပူစမ်းများသို့ ပြန်၍ ကောင်းကောင်းအနားယူသည်။ သူ ရည်ရွယ်ထားသည့်အတိုင်း အယ်လ်စမစ်အတွက် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ရန် သူ့ကိုယ်သူ ပြင်ဆင်နေခဲ့သည်။

ယခုအခါ သူသည် ပျော်ရွှင်နေသော ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးကဲ့သို့ အစည်းအဝေးသဘာပတိလုပ်လျက် ရေပူစမ်းများ၌ ညီလာခံခေါ်ရန် မင်းမိဖုရားမင်းညီမင်းသား မှူးမတ်တို့ အစုံအလင်နှင့် နန်းတော်တစ်ခုလုံး ရှိနေလေသည်။ ကစားပြီဆိုလျှင် သူနှင့် အဖော်ပြုရေးအတွက် လူနာများမှာ ကျွက်ကျက်ညံ့အောင် တောင်းဆိုကြသည်။ အိမ်နီးချင်းများကလည်း နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအား သူ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကောင်း ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည်ဆိုသော ကောလာဟလသတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိလိုသဖြင့် လာရောက်မေးမြန်းကြသည်။ ထိုနေရာတွင် သီးခြား တစ်ထပ်တိုက်ကလေးဖြင့် နေထိုင်သော မစ္စီလဲဟင်းကလည်း သူ့အတွက် ရောက်လာသော စာများကို ဖွင့်ဖောက်၍ ရွေးထုတ်ကာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ပုံထားသည်။ တက္ကဆပ်ညီလာခံပြီးနောက် ဒေါက်တာဟတ်ဘတ်က သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို စစ်ဆေးကြည့်လိုသည်။ မစ်မဟွန်နီကလည်း သူမ၏ ကုထုံးနည်းအရ ကုသမှုကို ပြန်စရန် သူ့အား စောင့်ဆိုင်းလျက် ရှိသည်။ ဒေသတွင်းရှိ သတင်းစာများမှ သတင်းထောက်များကလည်း သူ့အား မေးမြန်းတစ်ခုနှစ်ခု မေးစရာရှိနေကြသည်။

‘မစ္စတာရုစပဲခင်ဗျား...နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံမယ်ဆိုတဲ့ ကောလာဟလသတင်းနဲ့

ပတ်သက်လို့ ဘယ်လို အခြေအနေရှိပါသလဲ'

'လုံးဝ အခြေအမြစ် မရှိပါဘူး...ဘာရွေးကောက်ပွဲကိုပဲ ဝင်ဖို့ စဉ်းစား စဉ်းစား...အဲဒီလို မစဉ်းစားမီ ကျုပ်မှာ အနည်းဆုံး ၂ နှစ် ကုသဖို့ လိုပါသေး တယ်'

ယခုအခါ သူသည် အင်းနှင့် တည်ဆောက်နေဆဲဖြစ်သော မိုးလုံလေ လုံ ရေကူးကန်သစ်တို့အတွက် အဆောက်အအုံတစ်ခုလုံးကို အပူပေးသည့် စနစ်အား စိတ်ဝင်စားကြောင်း လူတိုင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။ ယခုအချိန်ထိ ရေပူစမ်းများသို့ အလည်ရောက်ခဲ့ပြီးသည့် သူ၏ ထင်ရှားအရေးပါသော မိတ်ဆွေအများအပြားအနက် အက်ဒ်ဆဲဖို့ဒ်မိသားစုလည်း ပါဝင်သည်။ သူတို့က မိုးလုံလေလုံ ရေကူးကန်တစ်ခုအတွက် ငွေများ လှူဒါန်းသွားကြ ၍ လူနာများအဖို့ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပြုစုကုသမှုကို ခံယူရရှိနိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပေ သည်။

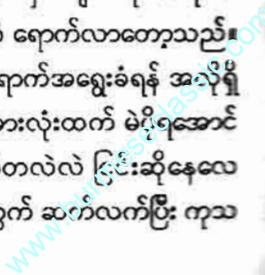
ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရုံလောက်ကို မလုပ်လိုသည့် အခြားအကြောင်းတစ် ခုလည်း သူ့တွင်ရှိသည်။ သူနှင့် လူဝီဟိုဝဲအပြင် အယ်လင်နာတို့ပါ ဤနှစ် သည် ဒီမိုကရက်တို့၏ နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်လာမည်မဟုတ်ဟု သဘောတူထား ကြသည်။ တိုင်းပြည်သည် ရီပတ်ဘလစ်ကင်အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေးအောက်တွင် ပို၍ ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာနေသည်။ အလုပ်အကိုင်တွေကပေါ့၊ သုံးစရာ ငွေကြေးတွေကလည်း မရှား။ ပြည်သူလူထုက ဤအခြေအနေကို စွန့်စားပြီး ပြောင်းလဲပစ်ရန် လိုလားကြမည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ အယ်လ်စမစ်အနေ ဖြင့် ရီပတ်ဘလစ်ကင်သမ္မတလောင်း မစ္စတာဟားဗတ်ဟူးဗားအား နိုဝင် ဘာမှာ အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် အလွန် ခက်ခက်ခဲခဲ ပွတ်ကာသိကာ အနိုင်ရခြင်းပဲ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ယခုအချိန်တွင်ကား မစ္စစ်ရစဗွဲမှာ သူမ၏ ဇင်ပွန်းသည်ကဲ့သို့ပင် နိုင်ငံရေးပါ ရှုတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီဟု ဆိုရလောက်ပေ သည်။ သူမသည် မစ္စတာစမစ်၏ တစ်မျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ နိုင်ငံရေး စည်းရုံး မဲဆွယ်ရေးအတွက် အမျိုးသမီးများ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရေး ဗျူရို၏ အကြီး အကဲ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူမသည် တစ်ချိန်တည်းတွင် နေရာအများအပြား ၌ လုပ်ငန်းအများအပြားကို ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်ခြင်းကြောင့် အက်ဖ်ဒီအာရ် က သူမမှာ သူ့ထက်ပို၍ ဉာဏ်ရည် ထူးချွန်ထက်မြက်မှုရှိသည်ဟု ယုံကြည်

လေသည်။ သူမသည် အမျိုးသမီးအဖွဲ့အစည်း အများအပြားတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လှုပ်ရှားသည်။ တန်ဖိုးရှိသော အရေးတော်တော် များများအတွက် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ပြည်သူလူထုအား ပြောဆိုစည်းရုံး ရေးလုပ်ငန်းကိုလည်း အခြေအနေ အချိန်အခါနှင့်အညီ အမိလိုက်၍ လုပ် ဆောင်သည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် သူမ၏ သားလေးယောက်ကို ဂရုတစိုက် စောင့်ရှောက်သည်။ အငယ်ဆုံးသား ဝျွန်မှာ ဂရိတွန်သို့ ဝင်ရောက်ကာစ သာ ရှိသေးသည်။ ထို့ပြင် ဟိုက်ပတ်၊ နယူးယော့၊ ကမ်ပိုဘဲလိုနှင့် ရေပူ စမ်းများရှိ အိမ်လေးအိမ်ကိုလည်း စီစဉ်ညွှန်ကြား အုပ်ချုပ်နေခဲ့သည်။ ဒါတွင် မက သူမတွင် စာသင်ကြားသည့် အလုပ်လည်း ရှိသေးသည်။ တော့ဒ်ဟန် တာ အထူးသီးသန့်ကျောင်း၌ မိန်းကလေးများအား သမိုင်းဘာသာနှင့် စာပေ ဘာသာရပ်တွင် နည်းပြအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ စက်တင်ဘာ ရောက်လျှင် သူ ရေပူစမ်းများသို့ ပြန်သွားရမည်ဟု ဖရင့်ကလင်နှင့် အယ်လင် နာတို့ သဘောတူခဲ့ကြသည်။ သူမကမူ ရိုချက်စတာ၌ ပြုလုပ်မည့် ဒီမို ကရက်တစ်ပါတီ ပြည်နယ်ညီလာခံသို့ တက်ရောက်ပေလိမ့်မည်။

‘အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးကို ဝင်ပြိုင်ရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ကိုယ်ဘယ်လို ခံစားရတယ် သိတယ်မဟုတ်လား’ သူမက သူ့အမေးကို ခေါင်းညိတ်လေ သည်။

ယင်းကား အမြော်အမြင်ရှိသော သတိပေးနှိုးဆော်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမှာ ဤအချိန်၌ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် ပါတီတွင် အယ်လ်စမစ်ပြီးလျှင် ဒုတိယအရေးပါဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း ခဲဆန္ဒရှင် အများအပြား၏ အမြင်တွင် သူကပင် ပို၍ အရေးပါသည်ဟု မြင်ကြသည်။

ညီလာခံအတွက် ရိုချက်စတာတွင် ကိုယ်စားလှယ်များ ဆိုက်ရောက် ပြီးကြသည်ဆိုလျှင်ပင် ရေပူစမ်းများသို့ ဖုန်းခေါ်သံ ရောက်လာတော့သည်။ ဝါတီက အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်ကို အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဝင်ရောက်အရွေးခံရန် အသိုရှိ နေသည်။ သူသာလျှင် သူတို့အတွက် အခြားသူအားလုံးထက် မဲပိုရအောင် ထုပ်ပေးနိုင်သည်။ သူကမူ ‘မဖြစ်ပါဘူး’ ဟု ထပ်တလဲလဲ ငြင်းဆိုနေလေ သည်။ သူ့မှာ ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်းရေးအတွက် ဆက်လက်ပြီး ကုသ

မူ ခံယူရပေမည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ဖုန်းခေါ်သည်ကို ပြန်မဖြေဘဲ ရုပ်ထားလိုက်ပြီး မစ္စီလဲဟင်းအား ပြောခိုင်းထားလိုက်သည်။ သူ၏ လက်ယာဘက်ခြေထောက်မှာ တကယ်ပင် တိုးတက်ကောင်းမွန်လာလျက် ရှိသည်။

ထို အထိန်းကိရိယာတစ်ဖက်ကို သူ ဖယ်ရှားပစ်ချင်နေပြီလေ။

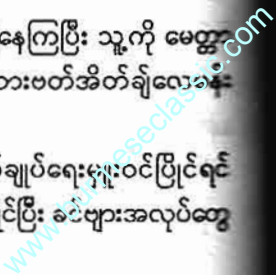
သို့သော်လည်း ပါတီလုပ်သားများက အဘက်ဘက်မှ ဖိအားပေးမှုကို တိုး၍ လုပ်လာကြသည်။ သူ့သမီးကပင် ကြေးနန်းပို့၍ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် တိုက်တွန်းလေသည်။ သူက အိမ်ထောင်ကျပြီးသော သူ့သမီးအား တင်ပါးရိုက်၍ ဆုံးမခံရမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သေးသည်။ ထို့နောက်တွင် သူသည် ဂျော်ဂျီယာပြည်နယ်၊ မန်ချက်စတာမြို့သို့ မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားရန် ထွက်သွားခဲ့သည်။ သူနှင့် မိတ်ဆက်ရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည့် လူထုပရိသတ် ပြည့်နေသည့် ဇာတ်ရုံတစ်ခု၏ စင်မြင့်ပေါ်သို့ သူ တက်ရောက်သွားသောအခါ မစ္စစ်ရုစဗဲထံမှ ဖုန်းလာနေကြောင်း စာတိုလေးတစ်စောင်ကို သူ့အား ကမ်းပေးလိုက်ကြသည်။ ဖုန်းခေါ်ခြင်းကို လွှဲပြောင်းထားခဲ့ကြသည်။

သူ ကောင်းပြောပြီးသွားသောအခါ သူသည် ဖုန်းရှိရာသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ တစ်ဖက်မှ အယ်လင်နာ၏အသံကို သူ ကြားလိုက်ရသည်။ သို့သော်လည်း သူမသည် ဖုန်းကို အယ်လ်စမစ်ထံသို့သာ လွှဲပေးလိုက်သည်။ ဆက်သွယ်ရေးမှာ အလွန်ဆိုးသည်။ သူက ဖုန်းအဆက်အသွယ်ကို ရှေ့စမ်းများဘက်သို့ လွှဲပေးခိုင်းထားလိုက်သည်။ သို့ဖြင့် သူ ပြန်ရောက်သွားသောအခါ ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဖရင့်...’ စမစ်က မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။ ‘ခင်ဗျား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးကို ဝင်ပြိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ အကူအညီပေးတယ်လို့ပဲ သဘောထားပါ့မယ်ဗျာ’

သူတို့အားလုံး ဖုန်းနားမှာ ဝိုင်းအုံ့ရောက်ရှိနေကြပြီး သူ့ကို မေတ္တာရပ်ခံနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမှာ ဟားဗတ်အိတ်ချ်လေခန်း ဖုန်းလှိုင်းပေါ် ရောက်လာပြီး ပြောလေသည်။

‘ဖရင့်ကလင်...တကယ်လို့ ခင်ဗျား အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဝင်ပြိုင်ရင် ကျွန်တော်က ဒုတိယအုပ်ချုပ်ရေးမှူးနေရာကို ဝင်ပြိုင်ပြီး ခင်ဗျားအလုပ်တွေ

အများကြီး သက်သာလျော့ပါးအောင် ကျွန်တော် လုပ်ကိုင်ပေးပါ့မယ်' အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်၏ မျက်နှာ၌ လိုက်လျော့မှုအမူအရာတစ်ရပ်ကို မစွဲဆဲဟင်း တွေ့မြင်လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ သူမသည် ထိုင်ချ၍ ငိုလေသည်။ စမစ် ဖုန်းလှိုင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

'ဖရင့်...' သူက မေးသည်။ 'ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ ခင်ဗျားအဆိုပြုမယ်ဆိုရင် ဝင်ပြိုင်ဖို့ ခင်ဗျား ငြင်းမှာလား' 'ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး...' အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်၏ အသံသည် ဖုန်းထဲတွင် ဆိုနှင့်သွားသည်။ 'ကျွန်တော် မသိဘူး...'

'သူသည် ဖုန်းကို မစွဲသို့ လွှဲပေးလိုက်သည်။ သူသည် သူမကိုမူကား ကြည့်မိတော့ပေ။ နေ့မကုန်မီ သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ်၏ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ကိုယ်စားလှယ်လောင်း ဖြစ်တော့မည်ကို သိသည်။ သူ့မှာ သူနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်မည့် မစ္စတာလေမန်လို အရည်အချင်းရှိသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ရှိလာတော့မည်ကို သိ၍ စိတ်သက်သာမှုလည်း ရခဲ့သည်။

ရှိချက်စတာတွင် ညီလာခံကို ရွှင်မြူးတက်ကြွစွာ ကျင်းပနေကြစဉ် ဆူပူစမ်းများ၌ကား ပူဆွေးသောကရောက်မှုက နေသားကျသွားခဲ့သည်။ တစ်ဦးတစ်လေမျှပင် ပြီးနိုင်သူ မရှိခဲ့ကြ။ အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည် သူ၏ ကျန်းမာရေးကို စွန့်လွှတ်စတေးလိုက်ရုံမက သူ၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာတစ်ခုလုံးကိုလည်း ဆူပူစမ်းများစီမံကိန်းအထဲမှာ မြှုပ်နှံထားခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။

'ကိုယ့်ပါတီကို အထောက်အကူဖြစ်လာစေဖို့ လုပ်တဲ့နေရာမယ် ခင်ဗျားလောက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံတဲ့လူကို ကျုပ် မတွေ့ဖူးသေးဘူးဗျာ' ဖျင်နရယ်မိုတာကား ကုမ္ပဏီကြီး၏ အမှုဆောင်လူကြီး မစ္စတာ ဂျန်၊ ဂျေ၊ ခပ်စကော့က သူ့ထံ စာရေး၍ ပြောကြားခဲ့သည်။

မစ္စတာ ရပ်စကော့သည် အယ်လ်စမစ်၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေး နေရာနေရာဖြစ်သည်။

အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည် ဝမ်းနည်းသောကရောက်နေကြခြင်းအား ရှိနေပါစေဆိုပြီး အချိန်အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ထားလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ကြာမီမှာပင် ရေကူးကန်မှာ ကန်ဖြတ်ရေကူးရင်း ဟိန်းနေသည့် သူ့အသံ

ကို ကြားကြရသည်။ 'ကျုပ်က အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရရင် အဲဒါအတွက် စိတ်ပျက် အားလျော့နေလို့ တို့အားလုံး ဘာအသုံးကျတော့မလဲ' အဘယ်ဘက်မှ ရယ်သံ ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။

အောက်တိုဘာလ စောစောပိုင်းတွင် သူသည် နယူးယော့သို့ပြန်၍ နယူးယော့မြို့ ဘော်လတီမိုးဟိုတယ်တွင် ဌာနချုပ်ထားကာ သူ၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က သူနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ရန် ဆက်မိခဲ့ကြသည့် လူတချို့မှာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သူ့အပေါ် ဆက်လက်၍ သစ္စာရှိခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအချိန်က မစ္စီလီဟင်းမှာ မကျန်းမာ၍ ရေပူစမ်းများမှာပင် နေခဲ့ရ၍ အတွင်းရေးလက်ထောက်အဖြစ် မစ်ဂရေးတူလီက ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အခြားတစ်ဦးမှာ ရှေ့နေ ဆင်မြူရယ် ရှိစ်မန်းဖြစ်ပြီး သူသည် အက်ဖ်ဒီအာရ်ပြောမည့် မိန့်ခွန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အများကြီး လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ ဟင်နရီမောဂျင်သော် ဂျူနီယာကလည်း ထိုအဖွဲ့ထဲတွင် ပါဝင်လာကာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူ့ရှိစ်မန်းနှင့် လူဝီဟိုဝဲတို့မှာ လေးစားအားထားလောက်သည့် စည်းရုံးမဲဆွယ်ရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အတိုက်အခံတို့က အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် မသန်မစွမ်းဖြစ်နေ၍ ပြိုင်၍ အတွက် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်မည်မဟုတ်ဟု သတင်းဖြန့်ကြသည်။ သို့သော်လည်း မကြာမီမှာပင် သူတို့စကား မှားသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြရသည်။ သူသည် ပြည်နယ်အနှံ့အပြားတွင် သူ၏ ထုံးစံအတိုင်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ဆိုင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူသည် လမ်းလျှောက်၍ ဝင်ရောက်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ရယ်သံထွဲကြီးဖြင့် ကြေညာပြောကြားလိုက်လေသည်။ အယ်လင်နာသည် သူမ၏ စွမ်းအားများကို အယ်လ်စမစ်၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးအတွက် ပုံအော့၍ အသုံးပြုခဲ့လေသည်။

၁၉၂၈ ခု နိုဝင်ဘာ ရွေးကောက်ပွဲကား ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွက် နယူးယော့ပြည်နယ်မှအပ ကျန်နေရာတိုင်းလိုလိုတွင် တကယ့်ကို ခြေထွေ ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်လေသည်။ ဟားဗတ်ဟူးဗားခေါင်းဆောင်သော ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီမဲများက လွှမ်းခြုံသွားပြီး ၄၈ ပြည်နယ်ရှိသည့်အနက်

www.burmeseclassic.com

ပြည်နယ် ၄၀ တွင် အနိုင်ရရှိသွားသည်။ တောင်ပိုင်းတွင် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းရှိခဲ့သော ပြည်နယ်တချို့ပင် ရီပတ်ဘလစ်ကင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ယင်းအနက် တချို့မှာ ကက်သလစ်ဆန့်ကျင်ရေး မလို မုန်းထားစိတ်ကြောင့်ဖြစ်ပြီး တချို့မှာ ရီပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီ၏ ဦးတည် ချက်လမ်းကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

နယူးယော့တွင် ရလဒ်များသည် နီးကပ်နေပြီ။ နောက်နေ့မနက်ထိ သူ့အား ရွေးချယ်မှုသည် မသေချာသေးပေ။ အလွန်လည်း နီးကပ်နေလေပြီ။ မောပန်းသော်လည်း ပျော်နေသည်။ အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် နောက်ကို ရဲရဲ ပြန်ကြည့်ခဲ့သည်။ သူတစ်ကျော့ပြန်လာအောင် ကြာညောင်းခဲ့သောနှစ်ကို ရေတွက်ကြည့်သည်။ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီ။ သူသည် ၄၆ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ အရွယ်ကောင်းတုန်းပင် ရှိသည်။ ရှေ့တွင် သူ့အတွက် အချိန်အများကြီး ရှိသေးသည်။ စွမ်းအားနှင့် ယုံကြည်မှုလည်း အပြည့်ရှိသည်။ ယင်းတို့ကို အသုံးပြု၍ သူ အလုပ်လုပ်နိုင်သည်။

နောက်လုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကား ရေပူစမ်းများတွင် ထပ်မံအနားယူ ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ဟိုက်ပတ်သို့ ပြန်၍ ခရစ္စမတ်အားလပ်ရပ် ကာလ ယခင်ကပုံစံ မိသားစု ပြန်လည်ပေါင်းဆုံကြသည်။ ဧည့်ခန်းထဲ၌ ကြီးမားလှသော ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ကို ဝိုင်းရံ၍ အားလုံး ရောက်ရှိကြသည်။ အားလုံးပင် ဖန်သားပြင်နှင့် ငွေရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေသော စားပွဲ ကြီးကို ဝိုင်းပတ်ထိုင်နေကြသူတို့ကား တစ်ကြိမ်က ကလေးငါးဦးဖြစ်ခဲ့ကြ သော အရွယ်ရောက်ကြပြီးသည့် လူငယ်သားသမီးငါးဦး၊ ဂုဏ်ယူမှုဖြင့် ရွန်း ရွန်းဝေလျက်ရှိပြီး သူ၏ နိုင်ငံရေးဘဝကို ကြိတ်မှိတ်လက်ခံထားရသော ဆံပင်ဖြူခဲ့ပြီဖြစ်သည့် သူ၏မိခင်၊ သူ၏ အစဉ်ချစ်ခင်၍ သစ္စာရှိသောဇနီး အားလုံးတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်းတွင် ရယ်ရယ်မောမော စကားတပြော ပြောနှင့်ပင် တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် မသိသေးသည်တို့ကို သိ အောင် အပြန်အလှန် စစ်ဆေးမေးမြန်း ပြောပြနေခဲ့ကြလေသည်။

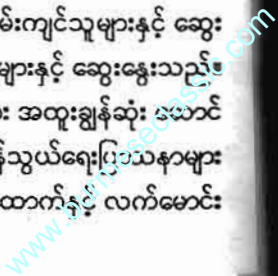
သို့သော်လည်း ၁၉၂၉ ခုနှစ်၊ နှစ်သစ်ကူးနေ့ကိုကား နည်းလမ်းသစ် တစ်ရပ်ဖြင့် အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ထိုအခမ်းအနား ကား နယူးယော့ပြည်နယ်၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် သူ့၏ ရာထူးလက်ခံခွင့်

ပွဲနေ့ဖြစ်သည်။ ၁၆၈၆ ခုနှစ်က ဒတ်ချ်ဘာသာဖြင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော မိသားစု သမ္မာကျမ်းစာအုပ်ဟောင်းကား ကြေးဝါချိတ်များပူး၍ တုပ်နှောင် ထားသော အဖုံးထူကြီးများဖြင့် ဟိုက်ပတ်မှ အယ်လ်ဘာနီသို့ ယူဆောင်ခဲ့ ပြီးလျှင် ထိုကျမ်းစာအုပ်ကြီးကိုရွက်၍ သူသည် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုခဲ့လေ သည်။

သူသည် အမြဲတမ်း လုပ်နေကျအတိုင်းပင် အလုပ်ထဲတွင် စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မြှုပ်နှံ၍ လုပ်ကိုင်လေသည်။ ထိုတာဝန်အား မစ္စတာလေမန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် တာဝန်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းကိုပင် မေ့သွားပုံရသည်။ ပြည် နယ်အတွင်း အဆင့်မြင့်ရာထူးများနှင့် သူ ခန့်အပ်လိုက်သောသူများက သူတို့အားလည်း အလားတူ အလုပ်လုပ်ကြဖို့ သူ မျှော်လင့်ကြောင်း သိရှိ ခဲ့ကြသည်။

သူသည် ခက်ခဲသော အလုပ်များကို ဖြည့်စွမ်းရန် အရည်အချင်း ပြည့်ဝသော လူများကို ရွေးချယ်၍ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ခန့်အပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း ဆန့်ကျင်ဘက်အတိုက်အခံများကပင် ဝန်ခံခဲ့ကြသည်။ ထူးချွန်သည့် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး အလုပ်သမားဌာနတွင် ရောက်ရှိနေခဲ့သော မစ်ဖရန့်စ်ပါကင်အား စက်မှုလက်မှု ဘုတ်အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ဟင်နရီမော်ဂျင်သော် ဂျူနီယာက လယ်ယာစိုက်ပျိုး ရေးအကြံပေးကော်မရှင်၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာပြီး ဆင်မြူရယ်ရိစ်မန်မှာ အုပ်ချုပ် ရေးမှူး၏ အတိုင်ပင်ခံ ဖြစ်လာသည်။

အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်သည် အင်ပါယာစတိတ်ဟုလျှောက်၍ ခေါ်ကြသော နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအဖြစ် ၄ နှစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်။ သူ၏၏ သက်တမ်းနှစ်ကြိမ်ကာလအတွင်းသူသည် နေရာအနှံ့သို့ ခရီးလှည့် ပြီး ပြဿနာအများအပြားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကော်နဲလ်မှာ လယ်ယာလုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်သူများနှင့် ဆွေး နွေးတိုင်ပင်သည်။ ဒေသဆိုင်ရာ အစိုးရ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ဆွေးနွေးသည်။ မကြာမီ စိန်လောရင့် မြစ်ရေကြောင်းသွားလာရေးအား အထူးချွန်ဆုံး ဝယ်ခံ ရွက်ပေးသူ ဖြစ်လာသည်။ အလုပ်သမားများနှင့် ကုန်သွယ်ရေးပြဿနာများ အားလည်း စစ်ဆေးခဲ့သည်။ သူ၏ ကိုယ်ရေးလက်ထောက်နှင့် လက်မောင်း

ပေါ်မှီရသူကား ဂူအာဆေးခရီးဖြစ်သည်။ သူ့သားများထဲက တစ်ယောက်
ယောက်အား အမြဲတမ်း အားထားရဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ။ သူတို့ပညာ
ရေးကို ပြီးဆုံးအောင် သင်ယူကြပြီး သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဘဝကို လွတ်လွတ်
လပ်လပ် နေထိုင်ကြရဖို့လည်း လိုသေးသည်။

အုပ်ချုပ်ရေးမှူးအနေနှင့် သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ်အား
တိုင်းပြည်၏ ကျန်ပြည်နယ်ဒေသများနှင့် အထီးကျန် တသီးတခြားခွဲ၍
မစဉ်းစားပေ။ နယူးယော့မှ လယ်သမားများမှာ အနောက်ဘက်၊ သို့မဟုတ်
တောင်ပိုင်းရှိ လယ်သမားများမှာကဲ့သို့ အလားတူပြဿနာများ မကြာခဏ
ရှိကြသည်။ အလားတူပင် စက်ရုံအလုပ်သမားများနှင့် ဘယ်အလုပ်သမား
မျိုးမှာမဆို အလားတူပြဿနာများ ရှိကြသည်သာဖြစ်သည်။ သူသည်
တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဆက်လက်ဖြစ်ပျက်နေသော အရာများနှင့် ဆက်သွယ်မိ
နေအောင် ဆောင်ရွက်သည်။ သူ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်သော အရာများသည်
ယခုအခါ ပို၍ အရေးပါလာခဲ့ပေသည်။ သူ့ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသက်တမ်း
အတွင်း သူနှင့် စာပေးစာယူ ဆက်သွယ်ထားခဲ့သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်
စုနှင့် ပြည်ပနိုင်ငံများမှ ထင်ရှားအရေးကြီးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမည်များ
ကို စာရင်း ရေးမှတ်ဖော်ပြရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ ယင်းတို့အနက် အထူး ထင်ရှား
ပေါ်လွင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တချို့မှာ တင်နက်ဆီပြည်နယ် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်
အမတ် ကော်ဒဲလ်ဟူးလ်၊ ဗာဂျီနီးယားပြည်နယ်မှ ရစ်ချက်ဒ်နှင့် ဟာရီတို့ဒ်၊
ဟားဗတ်တက္ကသိုလ် ဖဲလဒ်ဖရင့်ဖွတ်တား ပါမောက္ခ ဝိလ်ရော့ဂျားစ်၊ တိုကျိုမှ
ဒုတိယ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နိမူရာ၊ ကနေဒါ ဝန်ကြီးချုပ် ဝီလျံလိုင်ယွန်
မက္ကင်ဒီကင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် သူတို့ လေ့လာဆည်းပူးထားသော အသိပညာဗဟုသုတ
နှင့် အတွေ့အကြုံများကို သူ့အား ရက်ရက်ရောရော မျှဝေပေးကြသည်။
အကြောင်းမှာ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ အလွန် ဖော်ရွေပျူငှာ၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့
စွာ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သူသည် အယ်လ်ဘာတီမှ
နေ၍ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုရှိ မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံသို့ ဤကဲ့သို့ စာရေးသားခဲ့သည်။

‘မိသားစုကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အတိဒုက္ခရောက်နေကြရတာပဲ။
ဂျိမ်းစ်ဟာ နမိုးနီးယားဝေဒနာကို ဖြတ်ကျော်နေရဆဲပါ။ အဲလီယော့ကတော့

ခွဲစိတ်ကုသမှုတစ်ရပ်ကို ခံယူရဖို့ဆဲဆဲ ရှိပါတယ်။ ဖရင့်ကလင်ဂျူနီယာမှာ နှာခေါင်းရိုးကျိုးသွားတယ်လို့ သံသယရှိနေတယ်။ ဂျွန်မှာက ဒူးခေါင်းက အရိုးနုတစ်ခု ထွက်သွားတယ်။ အင်နာနဲ့ သူ့ခင်ပွန်း ကာတစ်စ်ဒေါလ်တို့က တော့ ဥရောပကို အားလပ်ရက်တို့ အပန်းဖြေခရီးသွားနေကြလေရဲ့။ သူတို့ကလေးငယ်ကိုတော့ အမှုဆောင်အိမ်တော်မှာ ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူ ခေတ္တထားခဲ့ပါတယ်။ အယ်လင်နာက နယူးယော့မှာပဲ တစ်ပတ် နှစ်ရက်ခွဲ စာသင်ပြနေတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ကိုယ်တည်း ရီပတ်ဘလစ်ကင် ဥပဒေပြုခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်တဲ့တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ဆင် နွဲ့လျက်ပဲ။ အဲဒီတော့ ဘဝဟာ အတော့်ကို ကသီလင်တနိုင်တာကို ခင်ဗျား တွေ့ပါလိမ့်မယ်'

သူ၏ စာပေးစာယူ ဆက်သွယ်သည့် စာများအရ သူသည် ၁၉၂၉ ခုနှစ် အချိန်များမှာ အခြေအနေ အမှန်ပင် မကောင်းကြောင်းကို သိရှိခဲ့လေ သည်။ နယူးအင်္ဂလန်ဟုခေါ်သော အမေရိကအရှေ့မြောက်ပြည်နယ်အားလုံး တွင် စီးပွားရေး နှေးကွေးကျဆင်းနေသည်။ တောင်ပိုင်းမှ ဝါဂွမ်းစိုက်ပျိုး သူများမှာလည်း သူတို့ဖါသာ ဒေသတွင်း စီးပွားပျက်ကပ် ဆိုက်ရောက် လျက်ရှိသည်။ အနောက်တွင်ကား အခြားသော ဘေးအန္တရာယ် အချက်ပြ မှုများ ရှိနေ၏။ ၁၉၂၂ မှ ၁၉၃၃ ထိ ကာလအတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင် စုတွင် အဖျော်ယမကာ ရောင်းချခြင်းအား အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ချက်တစ် ရပ်ဖြင့် တားမြစ်ပိတ်ပင်ခဲ့သည်(Prohibition)။ ထိုအကျိုးဆက်ကြောင့် မြို့ ကြီးများတွင် တရားမဝင် ထုတ်လုပ်ရောင်းချမှုများနှင့် ဂိုဏ်းဖွဲ့၍ ရာဇဝတ် ပြစ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းများ အမြောက်အများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ နယူးယော့ပြည် နယ်တွင် အလုပ်လက်မဲ့များ တိုးပွားလာနေသည့် အစီရင်ခံစာများအား မစ်ပါ ကင်က သူ့ထံ ပေးပို့လျက်ရှိသည်။ ဤအချက်ကြောင့် သူ၏ စိုးရိမ်ပူပန် မှုသည် အမြဲ တိုးပွားနေရသည်။ နောက်ဆုံး ၁၉၂၉ ခု အောက်တိုဘာလ တွင် စတော့မတ်ကက်ခေါ် စတော့ရှယ်ယာဒိုင် ပြိုကွဲသွားသောအခါ သာမန်ပြည်သူလူထုမှာ သူတို့ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားကြသော ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု ဆိုသည်မှာ ငွေကြေးဖောင်းပွမှုသာ ဖြစ်သည်ကို သိရှိ သဘောပေါက်လာ ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် ၁၉၃၀ ခု အကုန်တွင်

ပြန်လည်အရွေးခံရန် လျာထားခံရပြန်သည်။ စီးပွားပျက်ကပ် ဆိုက်နေပြီ ဖြစ်၍ အလုပ်လက်မဲ့များနှင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုတို့သည် တစ်နိုင်ငံလုံး အနှံ့အပြားတွင် ပို၍ ပို၍ ဆိုးလာနေလေသည်။

သို့သော်လည်း ရွေးကောက်ပွဲမတိုင်မီ လများတွင်ကား အုပ်ချုပ်ရေး မှူး ရုစဉ်သည် နယူးယော့ပြည်နယ် အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာအား ရှင်းရှင်း ပြတ်ပြတ် ရင်ဆိုင်၍ ပြဿနာအချို့ကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ ဝီပတ်ဘလစ်ကင်တို့ လွှမ်းမိုးထားသော ပြည်နယ်ဥပဒေပြုလွှတ်တော်နှင့် ဆင်နွှဲရမည့် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ တိုက်ပွဲများအနက် တစ်ခုမှာ အလုပ်လက်မဲ့ အာမခံပေးရေး (unemployment insurance) ကို ပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုပေးခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယင်းမှာ အချိန်တိုတစ်ခုသာ ကြာမည်ကို သူ မြင်တွေ့ခဲ့သည်။ တကယ်တော့ ထိုအယူအဆသည် အသစ်ဖြစ်၏။ သူသည် ထိုအယူအဆကို ကိုယ်စားပြု၍ ပေါ်ထွက်လာသည့် ပထမဆုံး အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သည်။ ယာယီအရေးပေါ်ကယ်ဆယ်မှု အုပ်ချုပ်ရေး (Temporary Emergency Relief Administration) = TERA ဟု ထင်ရှား၍ အခိုင်အမာဖြစ်နေသော ဥပဒေကြမ်းတစ်ရပ်အား အတည်ပြု ဆေးရန် သူတို့အား အောင်မြင်စွာ ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းသည် ပထမဆုံးသော ထိုအမျိုးအစား ဥပဒေဖြစ်သည်။ အာရ်၊ အိတ်ချ်၊ မေစီအင် ကုမ္ပဏီအမှုဆောင် ဂျက်စစ်စထရောက စည်းရုံးခဲ့ပြီး ဟယ်ရီဟော့ပ်ကင် အမည်ရှိ ထူးချွန်သော လူငယ် လူမှုရေးလုပ်သားအား ထိုအဖွဲ့၏ အမှုဆောင် အရာရှိချုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဟယ်ရီဟော့ပ်ကင်သည်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ဘဝ အဝန်းအဝိုင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီး လူဝီဟိုဝဲကဲ့သို့ပင် ကျန်သူ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး သူ့အပေါ် ဆက်လက်၍ လုံးလုံးလျားလျား သစ္စာရှိခဲ့လေ သည်။ ဟော့ပ်ကင်သည် ၁၉၂၈ ခု ရွေးကောက်ပွဲ မဲဆွယ်စည်းရုံးရာတွင် ဝါဝင်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် TERA တွင် သူ့အား မခန့်မီအချိန်က သူနှင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်တို့မှာ တကယ်တမ်း သိကျွမ်းရင်းနှီးမှု မရှိခဲ့သေးပေ။ ဟော့ပ်ကင်ကို အိုင်အိုဝါတွင် မွေးဖွားခဲ့ပြီး ရုစဉ်ထက် ရှမ်းနှစ်ခန့် ပို၍ ငယ်သည်။ သူသည် တက္ကသိုလ်ပညာ ပြီးဆုံးသည့်အချိန်လောက်ကဝင်

လူမှုသက်သာချောင်ချိရေးလုပ်ငန်း တစ်မျိုးမျိုးအား စိတ်ပါဝင်စားမှုရှိခဲ့ပြီး ၁၉၃၀ တွင် သူ့အား တီအီးအာရ်အေအဖွဲ့၏ အုပ်ချုပ်မှု စီမံခန့်ခွဲရေး အရာရှိချုပ် ခန့်အပ်ခံရချိန်တွင်ကား ဟယ်ရီဟော့ဘ်ကင်သည် ဆင်းရဲမွဲတေမှု ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များနှင့် အလုပ်လက်မဲ့တို့အကြောင်းကို နောကျေအောင် သိကျွမ်းရင်းနှီးနေခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ ဘယ်နေရာမှာ အကူအညီလိုနေသည်၊ ဘယ်လို စီမံခန့်ခွဲရမည်တို့ကို သူသည် အတိအကျ သိရှိလေသည်။ တကယ်တော့ အခြားသော ပြည်နယ်များမှာ ၎င်းတို့၏ အလုပ်လက်မဲ့များအား ကူညီစောင့်ရှောက်မှုများ ပြုလုပ်ရေးအတွက် တီအီးအာရ်အေ ၏ လုပ်ငန်းများကို ပုံတူကူး၍ အလျင်အမြန် လုပ်ခဲ့ကြပေသည်။

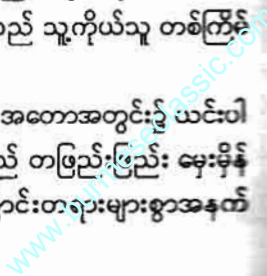
၁၉၃၀ ခုတွင် အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးတွင် ခံအများစုကြီးဖြင့် ပြန်လည် အရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအားဖြင့် သူ၏ စံချိန်တင်ရလောက်သော လုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့်ဖြစ်ပြီး တစ်ပိုင်းမှာ နိုင်ငံရေးဒီရေ ထပ်မံ အလှည့်အပြောင်းဖြစ်ပြန်၍ ဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း စီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် အာဏာလက်ရှိပါတီမှာ အပြစ်ဖို့ ခံနေရပေသည်။ ဒါတောင် အကြောင်းရင်းများမှာ သမိုင်းတွင် နောက်ပြန်ညွှန်းနေရုံမက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားသေ တိုင်းပြည်များတွင်လည်း အလားတူ စီးပွားပျက်ကပ်များ ဆိုက်ရောက်လျက် ရှိနေကြသည်။ နောက်နှစ် နွေရာသီတွင် အင်ဒီယာနာဠိ ပြုလုပ်သည့် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အားလုံးပါဝင်သည့် ကွန်ဖရင့်သို့ အက်ဖ်ဒီအာရ် တက်ရောက်လာချိန်တွင်ကား သူသည် ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်မည့် သမ္မတရွေးချယ်ပွဲအတွက် ပါတီ၏ လူထုထောက်ခံမှုအများဆုံး ရရှိရန် အလားအလာရှိသူ ဖြစ်လာမည်မှာ သံသယရှိစရာမလိုပေ။ သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ်၏ မဲဆန္ဒရှင်များအပေါ် သူ၏ ယုံကြည်မှုကို ပြသခြင်းဖြင့် သူတို့၏ ယုံကြည်မှုကို သူ ရရှိခဲ့လေသည်။ မည်သည့်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးမျှ သူတို့ကိုယ်တိုင်၏ ပြဿနာများကို သူတို့နှင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထိတွေ့၍သော်လည်းကောင်း၊ ရေဒီယိုမှသော်လည်းကောင်း မကြာခဏ အေးအေးလူလူ သူ့ကဲ့သို့ ပြောဆိုဆွေးနွေးသူဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။ တစ်ခါက ဝီလ်ဆင်သည် လူထုအား သူတို့၏ ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင် ပါဝင်ခွင့်ပြုရန် အမိန့်ပေးခဲ့ဖူးသကဲ့သို့ သူသည် ခေတ်မီ

တော့သော ငြီးငွေ့ စိတ်ကုန်ဖွယ်အစဉ်အလာများကို ချိုးနှိမ်၍ ဖြစ်ပျက်နေသည်တို့ကို လူထုအား သိရှိခွင့်ပေးခဲ့သည်။ အကျဉ်းထောင်များအတွင်း၌ လူများ ပြည့်ကျပ်နေသည့် အခြေအနေများနှင့် ညံ့ဖျင်းသော အစားအစာများမှ သက်သာခွင့်ရအောင် သူ၏ အကျဉ်းထောင်ပြုပြင်ရေး ဥပဒေကြမ်းအကြောင်းကို သူတို့အား ပြောပြခဲ့သည်။ ယင်းဥပဒေကြမ်းအား ဥပဒေပြုလွှတ်တော်မှ သူ့ကိုယ်စား အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် သက်ကြီးရွယ်အိုများအတွက် အငြိမ်းစားလစာငွေ၊ အလုပ်ခွင်အခြေအနေ တိုးတက်ကောင်းမွန်ရေး၊ ဆေးရုံသစ်များဆောက်လုပ်ရေးစသော သူ၏ စိတ်ကူးမျှော်မှန်းချက်များအကြောင်းကိုလည်း ပြောပြလေသည်။

ပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့မှာ မကြောက်မရွံ့ သတ္တိရှိရှိ ရဲရဲတင်းတင်းပြောလွန်း၍ တစ်ခါတစ်ရံ အခြားသော ပါတီခေါင်းဆောင်များအား စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်စေသည်။ အဖျော်ယမကာ ရောင်းချခြင်းအား အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ချက်ဖြင့် ဟန့်တားပိတ်ပင်ခဲ့ခြင်း(Prohibition)သည် ဤအချက်အတွက် အလွန်ကောင်းမွန်သည့် ဥပမာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုကိစ္စသည် ပါတီနှစ်ရပ်စလုံး တကွတပြားစီ ဖြစ်သွားလောက်အောင် ကိုင်တွယ်ရခက်သော ပြဿနာဖြစ်ပြီး ထိုကိစ္စကို ထောက်ခံ၍ ကြံကြံခံ မရပ်တည်ရဲကြပေ။ အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်ကား ထိုကိစ္စကို ဆန့်ကျင်သည်။ သူသည် ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်များအား ငွေကြေးနှင့် တန်ခိုးအာဏာ အမြောက်အမြား ရရှိစေသည့် တရားမဝင် ထုတ်လုပ်ရောင်းချခြင်းကို ဆန့်ကျင်သူမဟုတ်လော။ သူသည် ထိုဥပဒေကို ပယ်ဖျက်ရေးအတွက် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သမ္မတရာထူးဆီသို့ ရှေးရှုလာသောအချိန်တွင်ကား အလွန်ကသိကအောက် အခြေအနေတစ်ရပ်သည် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအတွင်း၌ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ အယ်လ်စမစ်သည် သူ့ကိုယ်သူ တစ်ကြိမ်ထပ်၍ အဆိုပြုရန် ဆန္ဒရှိနေပြန်သည်။

အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်နေစဉ် အတောအတွင်း၌ ယင်းပါတီ ထိပ်သီးနှစ်ဦးအကြား ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှုသည် တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်လာနေခဲ့သည်။ အကြောင်းမှာ အခြားအကြောင်းတရားများစွာအနက်

အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် ရေဒီယိုမှနေ၍ ပရိသတ်အား တင်ဆက်နေမှုကို အယ်လ်စမစ်ထံမှ တဖြည်းဖြည်း မသိလိုက်မသိဘာသာ ရယူသွားနေသည်။ မကြာမီပင် အယ်လ်နှင့် ဖရင့်တို့သည် တိုင်းပြည်တစ်ဝန်းတွင် အမျိုးမျိုးသော ပြည်နယ် အခြေခံရွေးပွဲများတွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဒီမိုကရက် အမျိုးသား ညီလာခံသို့ တက်လာကြမည့် ကိုယ်စားလှယ်များအား ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်း ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရင်း တိုက်ပွဲဝင်လျက် ရှိကြသည်။ ၁၉၃၂ ခု ဇွန်လ ၂ ရက်တွင် ချီကာဂိုမြို့၌ အမျိုးသားညီလာခံကျင်းပရန် စုဝေးရောက်ရှိလာ ကြသော အချိန်၌ကား သူတို့သည် သူမသာ ကိုယ်မသာ အကြိတ်အနယ် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ရိပတ်ဘလစ်ကင်ညီလာခံကား ထိုမြို့တွင်ပင် သီတင်းနှစ်ပတ်မျှသာ စော၍ ချောမွေ့တိတ်ဆိတ်စွာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။ အားလုံး မျှော်လင့်ထား ကြသည့်အတိုင်းပင် သမ္မတဟားဘတ်ဟူဗားကိုပင် အဆိုပြုခဲ့ကြသည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မယ်မယ်ရရ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မဖြစ်ခဲ့ကြပေ။ သို့ရာတွင် ယခုတော့.....။

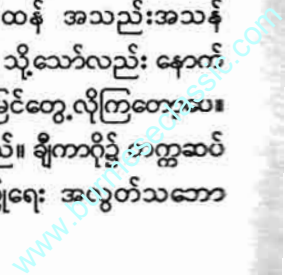
ရုစဉ့်မိသားစုသည် ပါတီလုပ်သားများ၊ အတွင်းရေးလက်ထောက် များ၊ မိတ်ဆွေများနှင့်အတူ အယ်လ်ဘာနီရှိ အမှုဆောင်အိမ်တော်၏ ဧည့်ခန်း တွင် စုဝေးရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ဂျွန်နှင့် အီးလီးယော့တို့ကား မိမိတို့မိသား စု နေအိမ်၌ ရှိကြသည်။ မစ္စီ၊ တွမ်မီ၊ ဂရေစ်တူလီ၊ စစ္စတာနှင့် မစ္စစ်ရိုစ်မန် တို့လည်း ထိုမှာပင် ရှိနေကြသည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် တစ်ဖက်ဘေးတွင် ရေဒီယိုကိုချ၍ အခြားတစ်ဖက်ဘေးတွင် ချီကာဂိုသို့ တိုက်ရိုက် တယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ်ပြုလျက် ထိုင်နေသည်။ လူဝီဟိုဝဲနှင့် ဂျင်မ်ဖာလေတို့ကား ညီလာခံကျင်းပမည့်နေရာ ချီကာဂိုတွင် ရောက်ရှိနေကြပြီး အလားတူပင် ဂျိမ်းစ်၊ ဖရင့်ကလင်ဂျူနီယာနှင့် အန်နာတို့လည်း ရောက်ရှိနေကြသည်။ ယင်းလူစုသည် ညီလာခံ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာပြီး အမြဲတမ်း သဘာပတီ တစ်ဦးက ရွေးချယ်လိုက်ကာ နောက်ဆုံး သမ္မတလောင်း အဆိုပြုရေး မိန့်ခွန်း များ ပြောကြားနေကြချိန်၌ ရှည်လျား၍ တင်းမာသော အချိန်နှစ်များကို တောက်လျှောက်စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြရသည်။ ထိုနေ့ရက်များက တင်းမာမှု များ မြင့်တက်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းမှာ အကောင်းဆုံး လွှင့်ထုတ်ပေးခဲ့သော

ဆုဒီယိုများပင် တကျိကျိ တတောက်တောက်အသံများ ပေါ်ထွက်နေခဲ့၍ ဖြစ်သည်။

အဆိုပြုခြင်းနှင့် ထောက်ခံဆွေးနွေးသော မိန့်ခွန်းများကို တစ်နေ့လုံး ဆက်လက်ပြုလုပ်လျက် ရှိသည်။ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးနှင့် နာမည်ထွက်နေသူ လူငယ် ၉ ဦးတို့အတွက် ဆွေးနွေးပြောဆို စည်းရုံးနေကြရ၍ ညအချိန်ထိ ဆောက်သွားသည်။ နယူးယော့တွင် လင်းအားကြီးအချိန် ရောက်နေပြီ။ ချီတာဂိုတွင်ကား နံနက် ၄:၃၀ ခန့်ရှိ၏။ ပထမဆုံး လျှို့ဝှက်မဲပေးရန် အမည်စာရင်းကို စ၍ခေါ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ၆၆၆၆ မဲ ရ၍ စမစ်က ထာနို မဲ ရရှိကြသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က မဲအများစုကို ရရှိသည်မှာ ဇွင်းပါ၏။ သို့သော် မဲအားလုံး၏ ၁/၃ ပြည့်ရန် လိုပေသည်။ သူသည် ထုတ်ဖော်ပေးထားသော ငန်းတောင်စွပ် ဆေးတံရှည်ကြီးတွင်ထည့်၍ ဇီဝကရက်များကို တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ် သောက်နေလေသည်။ ယခုအခါ စာလေနှင့် ဟိုဝဲတို့ လုပ်ရသည့်အလုပ်ကား နာမည်ထွက်နေသော လူငယ် တို့ဦးထံမှ မဲများအား ရစေ့ဘက်သို့ လှည့်ပြောင်းပေးအောင် ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့များကို ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းစည်းရုံးရန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

တတိယအကြိမ် အမည်စာရင်းခေါ်ချိန်၌ကား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ရရှိသော မဲစာရင်းသည် ၆၈၃ သို့ တိုးတက်သွားပြီး စမစ်၏စာရင်းမှာ ၁၉၀ နှင့်သို့ ကျသွားခဲ့သည်။ ကောင်းလေစွ၊ ကောင်းလေစွ၊ သို့ပေမဲ့ မလုံ လောက်သေးပါ။ တက္ကဆပ်ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ဂျွန်နန်ဂါနာကို ထောက်ခံမဲပေးနေဆဲပင် ရှိသည်။ တက္ကဆပ်သည် မဲအုပ်စုကြီးတစ်ခု ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ဖာလေကသာ တက္ကဆပ်အဖွဲ့ကို လှည့်ပြောင်းအောင် လုပ်နိုင် ချင်ဆိုလျှင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ပြင်းပြင်းပြပြ တွေးမိသည်။ အကယ်၍ စာလေက တက္ကဆပ်ကို လှည့်ပြောင်းလာအောင် လုပ်နိုင်မည်ဆိုလျှင်...

ထိုအချိန်၌ ညီလာခံသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အသည်းအသန် ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ဘယ်သူမျှ အလျှော့မပေးလိုကြ။ သို့သော်လည်း နောက် ထပ် သောင်မတင်ရေမကျ အခြေအနေကိုလည်း မမြင်တွေ့လိုကြတော့။ မဲဆန္ဒရှင်များအမြင်တွင် အရှက်ရစရာ ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ချီကာဂို၌ တက္ကဆပ် တိုယ်စားလှယ်များ မူဝါဒရေးရာ အဆုံးအဖြတ်ပြုရေး အလွတ်သဘော

အစည်းအဝေးကျင်းပနေခိုက် အယ်လင်နာရုစပဲ့သည် အယ်လ်ဘာနီတွင် မီးဖိုဆောင်သို့သွား၍ အားလုံးအတွက် ကော်ဖီပူပူ၊ ဝက်သားခြောက်နှင့် ကြက်ဥတို့ကို ပြင်ဆင်နေခဲ့သည်။ တက္ကဆပ်ကိုယ်စားလှယ်များ ပြန်လာသော အခါ သူတို့၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက တက္ကဆပ်က ရုစပဲ့အား ထောက်ခံကြောင်း ညီလာခံသို့ ကြေညာပြောကြားလိုက်လေသည်။

အပြင်းအထန် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုနှင့် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားကာ အယ်လ်ဘာနီမှ ရေဒီယိုမှာ တုန်ခါသွားခဲ့သည်။ မောပန်းနေခဲ့ကြသော သောတရှင်များသည် သူတို့၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို မေ့လျော့သွားကြပြီး နောက်ကျခံကာ ဆက်၍ ထိုင်နေခဲ့ကြသည်။ အက်ဖ်ဒီအာရ်ကား သွားများ ပေါ်အောင် ပြုံးဖြဲဖြဲကြီး လုပ်၍ သူ၏ သန်မာသောလက်ချောင်းများဖြင့် ကုလားထိုင်၏ ဘီးများကို တင်းကျပ်စွာ ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ထားလေသည်။

ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ခေါင်းဆောင် ဝီလျံဂစ်မက္ကဒူးက ညီလာခံအား မိန့်ခွန်းပြောရန် ခွင့်တောင်းလေသည်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်ပါလိမ့်။ မက္ကဒူးသည် စမစ်၏ လူ မဟုတ်ပေ။ သူနှင့် စမစ်တို့အကြား ပိတ်ဆို့နေမှုကြောင့် သမ္မတနေရာအတွက် သူ၏ ရည်မှန်းချက်များကို စွန့်လွှတ်ရန်အကြောင်း ပေါ်လာခဲ့ရသည်။

'ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်အနေနဲ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွက် သမ္မတတစ်ဦးကို အဆိုပြုဖို့ ဒီနေရာကို ရောက်လာရခြင်းဖြစ်ပါတယ်'

မက္ကဒူးက စ၍ ပြောလေသည်။ ညီလာခံ ခန်းမဆောင်ကြီး တစ်ခုလုံးအား ရိုက်ခတ်မြည်ဟည်းသွားသည့် သူ၏ စူးရှကျယ်လောင်သောအသံထံ အားလုံး ကြားကြရသည်။

'၁၉၂၄ တုန်းက ညီလာခံလို ထောင်းလမောင်းကြေခဲ့ရတဲ့ နောက်ထပ် ပြိုင်ဆိုင်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ရာမှာ ပါဝင်ဖို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သော်လည်းကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ညီလာခံကို သောင်မတင်ရေမကျန်အောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သော်လည်းကောင်း လာရောက်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဒီတော့ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ရဲ့ ၄၄ မဲကို ဖရင့်ကလင်ဒီ၊ ရုစပဲ့အား ထောက်ခံ၍ မဲပေးလိုက်ပါတယ်'

‘မက္ကဒူးရဲ့ ကလဲ့စားချေချိန် ရောက်ပြီဟေ့’

ပရိသတ်ထဲမှ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည့် အသံဖြစ်လေသည်။ သူတို့သည် အရူးအမူးဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဤသည်မှာ တကယ့် ထွင်းဖောက်ဝင်ရောက်သွားသည့် အောင်မြင်မှုပေတကား။ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သည့် အသံကို ပြု၍ အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် သူ၏ ကုလားထိုင်ဘီးကို လှည့်၍ အခန်းကို လှစ်ခနဲ လှည့်ပတ်သွားပြီးလျှင်-

‘ကောင်းလေစွ မက္ကဒူးကြီးရေး...ကောင်းလေစွ မက္ကဒူးကြီးရေး...’

အော်ဟစ်၍ ရွတ်ဆိုကျူးရင့်လိုက်လေသည်။

သူ့သားများကလည်း ဝမ်းသာပျော်မြူးကြလျက် စက္ကူများကို လေထဲသို့ ပစ်လွှတ်ကြလေသည်။ မစ္စီသည် အယ်လင်နာရုစဉ်ထံ ပြေးသွားပြီးလျှင် သူမအား နမ်းလေသည်။ အပြင်ဘက်လမ်းပေါ်ရှိ မော်တော်ကားများလည်း ဟွန်းတီးကြသည်။

မိတ်ဆွေများ၊ အိမ်နီးချင်းများ၊ သတင်းစာများမှ သတင်းထောက်များ စုဝေးရောက်ရှိလာကြသည်။ လျှပ်စစ်မီးသီးလုံးများ ရုတ်ခနဲ လင်းလက်သွားကြသည်။

‘ခင်ဗျား ကျုပ်ရဲ့ လက်ခံကြောင်းမိန့်ခွန်းကို အစအဆုံးဖတ်ပြီးပြီလား’ အက်ဖ်ဒီအာရ်က ဆင်မြူရယ်ရီစ်မင်းအား မေးလေသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ...မစ္စတာရုစဉ်’

သို့ဆိုလျှင် သူကား အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ အစဉ်အလာကို ဖောက်ဖျက်၍ သူသည် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးကို စတင်ပေတော့မည်။ သူ့အား အဆိုပြုထားချက်ကို လက်ခံမည့် တရားဝင်ထမင်းစားပွဲကို သီတင်းပတ် အတော်များများ အချိန်ကုန်ခံ စောင့်နေမည့်အစား ညီလာခံ အစည်းအဝေးကျင်းပနေခိုက်မှာပင် သူသည် လေယာဉ်ဖြင့် ညီလာခံသို့ သွားရောက်၍ အရောက်ပြလိုက်ပေတော့မည်။

အယ်လင်နာရုစဉ်နှင့် ဂျွန်တို့လည်း သူနှင့်အတူ လိုက်ပါရန် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။ အတော်ကလေး လေယာဉ်ဘေးသည့် ခရီးပါပေ။ ဂျွန် လေယာဉ်မှူးလာသည်။ သို့သော်လည်း အက်ဖ်ဒီအာရ် အဖို့တော့ သူ၏ မိန့်ခွန်းကို မွမ်းမံအချောသပ်ရင်း အဆင်ချောသွားခဲ့သည်။

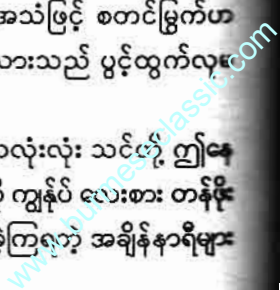
ဂျိမ်းစ်၊ ဖရင့်ကလင်ဂျူနီယာ၊ အင်နာနှင့် ပျော်ရွှင်ပီတိဖြာနေသော လူဝီဟိုဝဲ တို့က သူတို့အား လေဆိပ်တွင် လာကြိုကြသည်။ ညီလာခံသို့ လမ်းခရီး တစ်လျှောက်လုံး ဟိုဝဲနှင့် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်တို့သည် သူ့မိန့်ခွန်းအပေါ် တိုးတိုး အသံဖြင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံ စောဒကတက်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် လမ်းများတစ်လျှောက် စီတန်း၍ နှုတ်ဆက်ကြသော လူစုလူဝေးများအား သူတို့၏ မှန်လုံကားကြီး၏ ပြတင်းပေါက်မှ ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြကြသည်။

'လူဝီရေ... အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်က နောက်ဆုံးတွင် အသံအောကြီးဖြင့် ဟိန်း၍ ပြောလေသည်။

'ကျုပ် အမည်တင်သွင်းခံရသူ ဖြစ်ပြီလေကွာ...'
 လူဝီသည် မိန့်ခွန်းကို ထိုနေရာတွင်ပင် တင်ထားခဲ့၍ ထွက်ခွာသွား ခဲ့သည်။

ခန်းမဆောင်ကြီးကား ထုံးစံအတိုင်း ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသည်။ လေက လည်း မလန်းဆန်းတော့။ အောက်သိုးသိုးအနံ့၊ ဆေးလိပ်မီးခိုးနံ့တို့ဖြင့် ခွမ်းကွပ်လှောင်အိုက်နေပြီ။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေကြသော ကိုယ်စားလှယ်များ မှာ လည်စည်းများ လျော့ကျလျက် ပျော့အိခွေထိုင်နေကြပြီး အိပ်ရေးပျက် ထားကြ၍ မျက်လုံးများမှာ မျက်ဝန်းများ နီနေကြလေပြီ။ သူတို့သည် သူ ဆိုက်ရောက်လာမည့်အရေးကို စောင့်ဆိုင်းရင်း ခန်းမအပြင်ဘက်သို့ ပြုတစ် ပြုတစ် လုပ်နေကြသည်။ သူသည် ချိုင်းထောက်မပါ လက်တစ်ဖက်မှ ကြိမ်တုတ်ကိုထောက်၍ သူ၏ လက်ဝဲလက်ဖြင့် ဂျိမ်းစ်၏ လက်ယာလက်ကို ချိတ်ထားကာ သူတို့၏ရှေ့ရှိ စင်မြင့်ပေါ်၌ ရပ်လျက်ရှိသည်ကို ရုတ်တရက် သိရှိသဘောပေါက်သွားသောအခါ သူတို့သည် လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားကြလေသည်။ မိန့်ခွန်းပြောသူ မှီ၍ စကားပြောသော ခုံစွန်းကို ဆွဲကိုင်ကာ သူ၏ သာယာချိုမြေ့၍ ကြွယ်ဝသောအသံဖြင့် စတင်မြွက်ဟ လိုက်ချိန်တွင် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်၏ ရင်တွင်းနှလုံးသားသည် ပွင့်ထွက်လှ တတ် နိုးကြွလာခဲ့လေသည်။

ကြမ်းတမ်းခက်ခဲတဲ့ ဤ ၆ ရက်တာကာလလုံးလုံး သင်္ဃာတို့ ဤနေ ရာ၌ ဆက်လက်ရှိနေခြင်းအတွက် သင်တို့၏ဆန္ဒကို ကျွန်ုပ် လေးစား တန်ဖိုး ထားပါတယ်။ သင်တို့ရောကျွန်ုပ်ပါ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ကြလား? အချိန်နာရီများ

ကို ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ သိရှိသဘောပေါက်ပါတယ်....။ သမ္မတရာထူး အတွက် ညီလာခံမှ အဆိုပြုခံရသူအဖြစ် ကျွန်ုပ်အား ရွေးချယ်ခြင်းကို တရားဝင် အသိအမှတ်ပြုပေးရန်အတွက် အမျိုးသားညီလာခံရှေ့မှောက်သို့ လာရောက်ခြင်းကား ယခင်က မရှိခဲ့ဖူးတဲ့အရာ၊ ထုံးစံမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စဖြစ်ရပ် ပါ။ သို့ပေမဲ့ ဤအချိန် ဤကာလများကား ယခင်က မရှိခဲ့ဖူးတဲ့အချိန်၊ ထုံးစံမရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ကာလများ ဖြစ်ပါတယ်...'

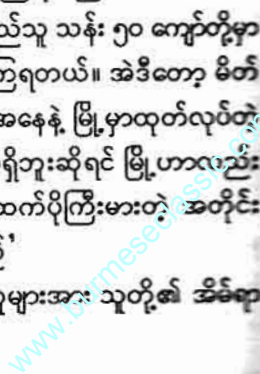
သူသည် လူ့မျက်နှာပေါင်း တစ်ပြင်ကြီးကို လှမ်း၍ ကြည့်လိုက် သောအခါ ကြီးမားသော ဒီလိုင်းလုံးကြီးတစ်ခုကဲ့သို့ မြင့်တက်လာနေသည့် မျှော်လင့်ချက်ကို သူ သေသေချာချာ ရှုကြည့်မိလေသည်။

'ဤမဲဆွယ်စည်းရုံးရေးအတွင်းမှာ ကျွန်ုပ် ရပ်တည်တဲ့နေရာ၊ အချိန် ကာလ ပြဿနာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ မည်သည့် မရှင်းလင်းသောအရာ၊ သံသယပွားစရာကိုမျှ ချန်ထားခဲ့မည်မဟုတ်ဆိုသည့် ကျွန်ုပ်၏ အာမခံချက် ကို သင်တို့ စိတ်ချလက်ချ လက်ခံယူနိုင်ပါတယ်'

အကြီးမားဆုံးပြဿနာကား ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စရာကောင်းသည့် စီးပွားပျက်ကပ်နှင့် လူ ၁၃ သန်း အလုပ်လက်မဲ့ဘဝ ရောက်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဆောက်တည်ရာမရ၊ ငတ်မွတ်နေကြသည့် လူထုများသည် မိမိတို့၏ စနစ်အပေါ် ယုံကြည်မှု မဲ့လာနေကြပြီး အစွန်းရောက်များအဖြစ် သို့ ပြောင်းလဲလာနေကြသည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် သူ ထိထိရောက် ရောက် ဆောင်ရွက်လိုသော ကုသကယ်တင်ရေးများ၏ အရေးကြီးသော အချက်များအား အကျဉ်းရုံး၍ သတိရှိရှိဖြင့် တင်ပြလေသည်။ တောင်သူ လယ်သမားများမှာ အပြင်းထန်ဆုံး ထိခိုက်ခံခဲ့ကြရသည်။

'ကျွန်ုပ်တို့ ဣဦး ရေတစ်ဝက်ဖြစ်သော ပြည်သူ သန်း ၅၀ ကျော်တို့မှာ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးအပေါ် မှီခိုအားထားနေကြရတယ်။ အဲဒီတော့ မိတ် ဆွေများခင်ဗျား....။ အဲဒီ ပြည်သူ သန်း ၅၀ တို့အနေနဲ့ မြို့မှာထုတ်လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ယူဖို့ ပိုက်ဆံမရှိ၊ ငွေသားမရှိဘူးဆိုရင် မြို့ဟာလည်း အလားတူသော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ဒီထက်ပိုကြီးမားတဲ့ အတိုင်း အတာ ပမာဏနဲ့ပင် ဒုက္ခကြုံကြရပေတော့မည်'

သူက သေးငယ်သော အိုးအိမ်ပိုင်ဆိုင်သူများအား သူတို့၏ အိမ်ရာ

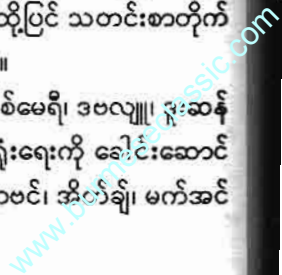
များ လက်လွတ်ဆုံးရှုံးမသွားရအောင် ကယ်တင်လိုသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့ခများမှာ သူတို့ ပေါင်နှံထားသော ပစ္စည်းများအား ရွေးနိုင်စွမ်း မရှိကြပေ။ သူသည် ကုန်သွယ်ရေးအကောက်ခွန်များကို လျှော့ချပေးလိုသည်။ သို့မှသာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကုန်သွယ်ရေးများ ပိုမိုတိုးတက် များပြားလာပေလိမ့်မည်။ သူသည် များစွာ လိုအပ်နေသော လမ်းများ၊ ပန်းခြံများကို တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် စွန့်ပစ်ထားသော၊ မြေဆီလွှာ တိုက်စားခံထားရသော မြေယာများကို သစ်ပင်များ ပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ဖြင့် အလုပ်အကိုင်များကို ဖန်တီးပေးလိုသည်။

'ကျွန်ုပ် သင်တို့ကို အာမခံပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုကျွန်ုပ်လည်း အာမခံပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်သူတွေအတွက် ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်တဲ့ ပြုစုကုသမှုအသစ်တစ်ရပ်ကို ရရှိလာစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

ဤကား သူလုပ်မည့် အထူး အလုပ်တာဝန်ဖြစ်သည်။ ဤကား သူပိုင်ဆိုင်သော ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ စိတ်ပျက်အားလျော့မှုနှင့် ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှုအတွင်းသို့ နက်ရှိုင်းစွာ ကျရောက်နေကြရသော ပြည်သူလူထုများထံသို့ မျှော်လင့်ချက်နှင့်သတ္တိ တည်းဟူသော သတင်းစကားကို ဆောင်ယူလာရန် အထူးအခွင့်အရေးအား သူ့ကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကြီးမြတ်သော တာဝန်တစ်ရပ်ဖြင့် သက်ဝင်စေ့ဆော်နေသော လူတစ်ယောက်။ သူသည် ညီလာခံကြောင့် ပျော်ရွှင်၍ ပင်ပန်းမှုဖြင့် ယိမ်းနွဲ့နေရာမှ သမ္မတရာထူးအတွက် စွမ်းအားစိုက်ထုတ်ရသော မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးဘက်သို့ ရွှေ့ပြောင်းလာခဲ့သည်။ သူသည် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေး ရထားတစ်စင်းဖြင့် တိုင်းပြည်၏ တစ်နံတစ်လျား ဖြတ်၍ ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ဂျိမ်းစ်နှင့် ဂျိမ်းစ်၏ လှပသော ငယ်ရွယ်နုပျိုသည့် ဇနီး ဘက်ဆီကူရင်းအပြင် သူ၏ သမီးကလေး အင်နာတို့ လိုက်ပါကြသည်။ ထို့ပြင် သတင်းစာတိုက်များမှ သတင်းထောက်တစ်ပြုံကြီးလည်း ပါသည်။

နေအိမ်တွင်ကား အယ်လင်နာရုစဉ်သည် မစ်မေရီ၊ ဒဗလျူ၊ ဒူးဆန်နှင့်အတူ ဒီမိုကရက်အမျိုးသမီးများ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဝါရှင်တန်သတင်းစာ သတင်းထောက် မာဗင်၊ အိတ်ချ်၊ မက်အင်

တိုင်ယာသည် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးလုပ်ငန်းအတွက် စီးပွားရေးမန်နေဂျာ ဖြစ်လာသည်။ ဂျင်းမိဖာလေမူကား ဒီမိုကရက်တစ်အမျိုးသားကော်မတီ၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

အက်ဖ်ဒီအာရ် သွားရောက်သည့် နေရာတိုင်းတွင် သူ့အား မော့ကြည့်လျက် သူ၏ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ကြရမည့် အယူအဆများအား နားထောင်နေကြသော မျက်နှာများ၌ မျှော်လင့်ချက်များ ပြန်လည် ပေါက်ပွားလာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ ကျယ်ပြောလှသော သမုဒ္ဒရာပြင် ဈာန်တွင် မေဖလားဝါးသင်္ဘောဖြင့် ခရီး စတင်ထွက်ခွာရသည်နှင့်ပင် တူတော့သည်။ ရှေ့မှာ ဘာရှိသည်ကို ဘယ်သူမှ မသိ။ မုန်တိုင်းတွေ ကျရောက်ဖို့ရှိသည်ကား သေချာလှ၏။ သို့သော် ယင်းမှာ စိန်ခေါ်ချက် အခက်အခဲဖြစ်၍ ယင်းတို့ကို ရင်ဆိုင်ကျော်ဖြတ်ရေးမှာ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အကန့်အသတ်မရှိသော ဖြစ်နိုင်ခြေ အလားအလာတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်လျက်ရှိသည်။

လူထု သဘောထားဆန္ဒ ကောက်ယူမှုများက သီတင်းပတ်တစ်ခုပြီး တစ်ခု စုစုပေါင်းရလဒ်များမှာ မြင့်၍ မြင့်၍ တက်လာနေသည်။ သူနှင့်သူ၏ ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ဖက်တို့သည် တိုးမြင့်လာနေသည့် အောင်ပွဲဒီရေကို မြင်နေကြပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ရှည်ကြာ၍ ခက်ခဲသည့် တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ လှည့်လည်ဟောပြောရသည့်ခရီးအား စတင်ထွက်ခွာခြင်းမပြုစေလိုကြသူများ၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုအကြောင်းကို တွေးမိသည့်အခါတိုင်း သူသည် တစ်ယောက်တည်း တစ်ခပ်ခပ် ရယ်မိသည်။ သူလဲပြုသွားမှာကို စိုးရိမ်ကြတာပါ။ နိုင်ငံရေးဦးဆောင်မှုတို့ ကိုယ့်လက်ထဲမှာထားပြီး စည်းရုံးမဲဆွယ်မှုကို ကိုယ်တိုင် စီမံလုပ်ဆောင်နေခြင်းကြောင့် ပါတီက လူတွေ စိတ်ဆိုးနေကြသည်ကို သူသိလေသည်။ ဒါတွေကို မကြားရတာပဲ ကောင်းပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ သူသည် ယခင် သူတို့နှင့်အတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးစဉ်ကကဲ့သို့ပင် လိမ္မာပါးနပ်သည့် နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကိုမူ သူတို့ ဝန်ခံလာကြပေသည်။

၁၉၃၂ခုတွင် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးပြဿနာများမှာ ရှင်းလင်းပြတ်သားသွားခဲ့သည်။ ကွန်ဆာဗေးတစ်များနှင့် အစဉ်အလာသမားများမှာ ဟူးဗားကို

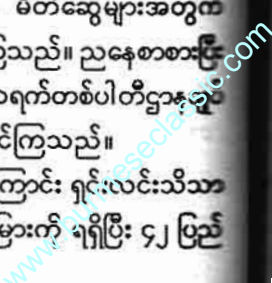
ထောက်ခံခဲ့ကြပြီး လစ်ဘရယ်များနှင့် စွန့်စားရေးသမားများက ရုစဉ်ထံ
 ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။ နယူးအင်္ဂလန်ကဲ့သို့သော ယခင် ကွန်ဆာဗေးတစ်တို့
 ဩဇာသက်ရောက်သည့် ဒေသများတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ မည်သူမှပင် သူ့အား
 နှစ်သက်သဘောကျသည်ဖြစ်စေ ထောက်ခံမဲ ပေးလာနိုင်ခြင်းမရှိသည့်
 လူအများအပြားရှိသည်ကို အက်ဖ်ဒီအာရ် သိထားခဲ့သည်။ သူ၏ ကျောင်း
 အုပ်ကြီးဟောင်း အင်ဒီကော့ပီးဘော်ဒီထံမှ ရွေးကောက်ပွဲနေ့မတိုင်မီကလေး
 က မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ စာရေးခဲ့သည်။

‘ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကျွန်ုပ်သည် ဟူးဗားကို ထောက်ခံ၍ မဲပေးရန် ချွေ
 လင့်ထားသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ် ထင်မြင်ယူဆချက်အရ သူသည်
 အရည်အချင်းရှိသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဤတိုင်းပြည်တွင် ကြုံတွေ့နေရသော စီးပွား
 ရေးအရ ပြင်းထန်တင်းမာနေမှုများမှ သက်သာခွင့်ရနိုင်ဖွယ်ရာရှိသည်ဟု
 ကျွန်ုပ်ထင်မြင်ယူဆသော မူဝါဒများကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့
 ပေသည်။ အစိုးရ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးဦးအား ကျွန်ုပ် ဆန္ဒမဲကို ပေးသည့်အခါ
 ကျွန်ုပ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆက်ဆံမှုကို မစဉ်းစားပါ။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည်
 တိုက်ရိုက်သိက္ခာ ဖောက်ဖျက်ရာရောက်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆပေသည်။’

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဉ်သည် သူ၏ဇာတိပြည်နယ် နယူးယော့ရှ်
 မယ်ဒီဆင်စကွဲယားဂါးဒင်း၌ ကြီးမားများပြား၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေကြသော
 လူထုပရိသတ်အား မိန့်ခွန်းပြော၍ ပေါ့ချ်ကစ်ပဆီမှ အားလုံးကို ချုပ်၍
 အသံလွှင့်ပြောကြားပြီးလျှင် သူ၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးလှုပ်ရှားမှုအား နိဂုံးချုပ်
 လိုက်လေသည်။

ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပသောနေ့တွင် ရုစဉ်မိသားစုသည် ဟိုက်ပတ်စ်
 မဲဆန္ဒပေးရာနေရာများသို့ သွားကြသည်။ ထိုညနေတွင် သူတို့သည် နယူး
 ယော့မြို့အရှေ့ ၆၅ လမ်းနေအိမ်၌ ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများအတွက်
 အလွတ်သဘော ညနေစာစားပွဲတစ်ခု ကျင်းပပေးကြသည်။ ညနေစာစားပြီး
 နောက် သူတို့အားလုံး ဘော်လတီမိုးဟိုတယ်ရှိ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဌာနသို့
 သို့ သွားရောက်၍ ပြန်ကြားချက်များကို နားထောင်ကြသည်။

ရလဒ်များက အပြတ်အသတ် သာလွန်နေကြောင်း ရှင်းလင်းသိသာ
 သည်။ ရုစဉ်သည် လူထုထောက်ခံမဲ အမြောက်အမြားကို ရရှိပြီး ၄၂ ပြည်

နယ်တွင် အနိုင်ရကြောင်း အတည်ပြုကြသည်။ ထိုည မကုန်မီ အစောကြီး ကပင် သူတို့ သိရှိခဲ့ကြသည်။

ဤအချိန်တွင်ကား သူနှင့် သူ့မိတ်ဆွေ အသိုက်အဝန်းနှင့် မိသားစု တို့၏ မျက်နှာများမှာ တည်ကြည်၍ ဣန္ဒြေသိက္ခာ ရှိသွားကြသည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့အားလုံးအတွက် တာဝန်၏ ကြီးလေးမှုကို သဘော ပေါက်လိုက်ကြ၍ ဖြစ်လေသည်။ သူတို့၏ ညနေစာစားပွဲ၌ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စု လျှို့ဝှက်စုံထောက်အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးသည် သမ္မတသစ်အား ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ရန် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုနှစ်ဦးသည် သူတို့နှင့် အမြဲအတူ ရှိ နေကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား သူတို့၏ ဖရင့်ကလင်၊ သူတို့၏ အဖေ၊ သူတို့၏ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်ကို ယခုအခါ အမေရိကန် ပြည် သူလူထုက ပိုင်ဆိုင်သွားပြီဖြစ်၍ သူ့ကို တစ်ချိန်လုံး အထူး ဂရုစိုက်၍ စောင့်ကြပ်ထားရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

မစ္စတာရစဗဲသည် ကပွဲခန်းမဆောင်ကြီးသို့ သွားရောက်၍ ဓာတ်ပုံ ဆရာများအား ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ပြုပြီးလျှင် စကားပြောခွက်မှ မိန့်ကြားလေ သည်။

‘ကျွန်ုပ် စကားတစ်ခွန်းမျှ ပြောလိုပါတယ်။ ဤ ကြီးမြတ်တဲ့ မဟာ အောင်ပွဲကို ရရှိအောင် တာဝန်ယူနိုင်ခဲ့သူ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်း တွင် အခြားသူအားလုံးထက် ပိုမိုသော ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး ရှိပါသည်။ တစ်ဦးမှာ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေနှင့် ရောင်းရင်းဟောင်းကြီး ကာနယ်လူစီ မက်ဟင်နရီဟိုဝဲ ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်မှာ တကယ်တော်တဲ့ အမေရိကန်လို့ ပြောရမယ့် ဂျင်းမိဖာလေ ဖြစ်ပါတယ်’

သူတို့ဌာနချုပ်မှ ထွက်ခွာ၍ ရပြီဆိုလျှင်ပင် ရစဗဲမိသားစုသည် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။

ထိုညက အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်နှင့်အတူ နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ရှိနေခဲ့သူမှာ သူ့သား ဂျိမ်းစ် ဖြစ်သည်။ ဂျိမ်းစ်က သူ့ဖခင်အတွက် အိပ်ရာပြင်ပေးသည်။ မစ္စတာရစဗဲသည် အကူအညီမပါဘဲ မိမိဘာသာ အဝတ်ဝတ်ခြင်း၊ ချွတ်ခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ပေ။ သူ့ဖခင်အနေဖြင့် သွက်ချာပါဒအား ဘယ်လောက်များ များအောင်နိုင်ထားပြီဆိုသည်ကို ဂျိမ်းစ်သည် ထင်မြင်ချက်မပေးဘဲ သတိပြု

မိနေသည်။ သူ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအောက်ပိုင်းတစ်ဝက်၊ သူ၏ ကျောနှင့် ဝမ်းဗိုက် တို့ရှိ ကြွက်သားများမှာ လုံးဝ ကောင်းမွန်ကြပြီ။ သူ၏ ပေါင်များတွင်လည်း အလားတူပင် ဖြစ်သည်။ သူလမ်းလျှောက်သည့်အခါ သို့မဟုတ် စကား ပြောရန် မတ်တတ်ရပ်သည့်အခါ ခြေထောက်များအောက်ပိုင်းတစ်ဝက်နှင့် အထိန်းကိရိယာများဖြင့် သော့ခတ်ထားရသော ဒူးများသာ ကျန်ရှိလေသည်။

အက်ဖ်ဒါအာရ်သည် ခေါင်းအုံးများပေါ်တွင် ကျောကို လှဲလိုက်သော အခါ သူ့မျက်နှာ၌ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း နှိမ့်ချအောက်ကျိုမှု ဝင်လာသည့် အမူအရာ အသွင်အပြင်ကို ဂျိမ်းစ် တွေ့မြင်ရလေသည်။

‘သား ဂျင်မီ...မင်းသိအောင် ပြောထားမယ်...ဖေဖေဘဝမှာ ဖေဖေ ကြောက်တာဆိုလို့ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်...အဲဒါ မီးပဲ...’ သူက ပြောလေသည်။ ‘ဒီညတော့ ဖေဖေ ကြောက်တာ အခြားတစ်ခု ရှိသေးတယ်လို့ ထင်တယ်’ ‘ဘာကို ကြောက်တာလဲ ဖေဖေ’

‘ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ဖို့ ခွန်အားမရှိဘဲ နေမှာကို ဖေဖေကြောက်တာပါ။ ဂျင်မီ...ဒီည မင်းပြန်သွားပြီးတဲ့နောက်မှာ’ သူက ဆတ်၍ ပြောသည်။ ‘ဖေဖေ ဆုတောင်းတော့မယ်...ဘုရားသခင်က ဖေဖေကို ကူညီပါ။ ဒီအလုပ်ကို ဆောင်ရွက်ဖို့...ဒီအလုပ်ကို ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ ဘုရား သခင် ကျွန်ုပ်အား ခွန်အားနှင့် လမ်းညွှန်မှုပေးပါလို့ ဆုတောင်းတော့မယ်။ သား...ဂျင်မီ...မင်းလည်း ဖေဖေအတွက် ဆုတောင်းပေးလိမ့်မယ်လို့ မျှော် လင့်ပါတယ်ကွယ်...’

ဂျိမ်းစ်သည် ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ ဆုတ်ခွာလာခဲ့သည်။ ဖရင့်ကလင် ဒလာနိုရစထဲ၏ မျက်လုံးများကား မှိတ်သွားကြလေ၏။ သူသည် ဘုရား သခင်ကိ လိုအပ်လျက် ရှိသည်။ ခါတိုင်းထက် ယခုအချိန်သည် ပို၍ လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ အကြောင်းမူကား သူသည် သူ၏တာဝန်သစ်ကို တစ်ကိုယ်တည်းဆိုမှ လုံးဝ တစ်ကိုယ်တည်း ရင်ဆိုင်ရတော့မည် ဖြစ်လေ သည်။

* * *

အခန်း (၁၁)

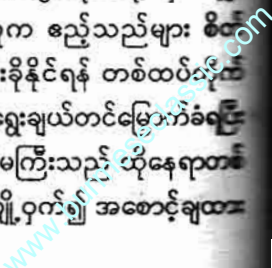
စီးပွားပျက်ကပ်ကို တွန်းလှန်ခြင်း

သူ့ကိုယ်ကို သူ မပိုင်ဆိုင်တော့။ ထို့ကြောင့် သူ့မှာ ကျန်းမာရေးကို ခါတိုင်းထက်ပို၍ စဉ်းစားတွက်ချက်ဖို့ လိုလာသည်။ ထိုအခါက သမ္မတရာထူးဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို မတ်လထိ မကျင်းပသေးပေ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ရွေးကောက်ပွဲနေ့နှင့် ရာထူးဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကြားတွင် ရေပူစမ်းဈေး၌ နှစ်ကြိမ် အားလပ်ရက် အပန်းဖြေနိုင်ခဲ့သည်။ ကျေးဇူးတော်နေ့က သူသည် ထိုနေရာ၌ ရောက်နေခဲ့ပြီး စားပွဲကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ပျော်ရွှင်စွာ ထိုင်၍ ဦးဆောင်မှုပေးလျက် လူနာများနှင့် ဧည့်သည်များအတွက် ဧရာမကြက်ဆင်ကြီးတစ်ကောင်၏ အသားများကို အချပ်အလွှာများဖြစ်အောင် ထိုးဖြတ်နေခဲ့သည်။ အယ်လင်နာရုစဉ်က သူ့ဘေးမှထိုင်၍ အားလုံး အထူးသဖြင့် ဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသမီးများ၏ ကြည်ညိုလေးစားမှုကို ခံယူလျက် သူ ငွားငွားစွင့်စွင့် ရှိနေပုံကိုကြည့်၍ တစ်ခစ်ခစ် ရယ်နေလေသည်။

သူသည် ခန်းလုံးပြည့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စိတ်ဝင်စားမှုဖြစ်အောင် အမြဲတမ်း လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သည်။ ယခုတော့ သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ရေပူစမ်းများဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၌ လှုပ်လှုပ်ရွှရွ စိတ်ဝင်စားစရာတို့သည် အတိုင်းအတာကို ကျော်လွန်သွားခဲ့ပေပြီ။ ကျေးဇူးတော်နေ့အတွက် သူ ထိုနေရာသို့ ရောက်နေစဉ်အတွင်း တစ်ချို့သားလုံးဆိုင်ရာ ထင်ရှားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးတို့သည် လာရောက်ကြ၍

သူနှင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြသည်။ သူသည် ဇန်နဝါရီလကုန်ပိုင်းထိ ထိုနေရာတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ သူတို့သည် အစိုးရအဖွဲ့သစ် ခန့်အပ်ရေးတို့ကို ဆွေးနွေးကြသည်။ စီးပွားပျက်ကပ်နှင့် အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာများအား နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဆောင်ရွက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများအကြောင်း၊ ကြီးထွားလာနေသော ဘဏ်လုပ်ငန်းအကျပ်အတည်းတို့အကြောင်းကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းမတိုင်ခင်ကပင် သူသည် သူ၏ တစ်ထပ်တိုက်ကလေးနှင့် မလုံလောက်တော့ကြောင်းကို သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ သို့နှင့် ၁၉၃၁ ခုတွင် ပို့မိုကြီးမားသည့် နေ့ရှာထိုင်ခင်း အဆောက်အဦတစ်ခုကို စတင် စီမံကိန်းရေးဆွဲ၍ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ထိုအဆောက်အဦကို 'အိမ်ဖြူတော်ကလေး' ဟု ခေါ်တွင်လျက်ရှိပြီး ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် ထိုအိမ်သည် သူ့အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထိုအဆောက်အဦသည် ဖောင်ဒေးရှင်းဝင်း မြေပြင်၏ နောက်ဘက်ရှိ ပိုင်းမောင်တိန်ခေါ် ထင်ရှူးတောင်၏ ဆင်ခြေလျှောပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ ရိုးရိုးကိုလိုနီခေတ်ဟန် အိမ်တစ်ဆောင် ဖြစ်ပြီး ဆေးအဖြူသုတ်ထားသည်။ အတွင်းဘက်နံရံများကို ပြောင်ထင်းရှုသွားဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး အခန်းကျယ်ကြီးများဟူ၍ မထားရှိပေ။ ဧည့်ခန်းနှင့် ထမင်းစားခန်းတို့ကို တစ်ဖက်ခန်းစွန်း၌ ကွင်းကျောက်တုံးမီးဖိုတစ်ခုနှင့် အခြားတစ်ဖက်ခန်း၏ အစွန်းတွင် ထမင်းစား စားပွဲတစ်လုံးအပြင် ကုလားထိုင်များဖြင့် တစ်ပေါင်းတည်းဖြစ်အောင် ဆက်ပေးထားသည်။ သင်္ဘောများအား သူ နှစ်သက်မြတ်နိုးကြောင်းကို အိမ်၏ နောက်ဘက်ဆင်ဝင်ပေါ်တွင် ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ပြသထားသည်။ ယင်းမှာ သင်္ဘောတစ်စင်း၏ ယင်တောင်မြီးကုန်းပတ်ကဲ့သို့ စက်ဝိုင်းပြတ်ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ လက်ရန်းများမှနေ၍ သူသည် သူ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော ထင်ရှူးတောအတွင်းပိုင်းသို့ လှမ်းခွေကြည့်ရှုနိုင်ပေသည်။ အနီးအနားတွင်လည်း သူက ဧည့်သည်များ စိတ်အနှောင့်အယှက်မရှိ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တည်းခိုနိုင်ရန် တစ်ထပ်သိုက်ဧည့်ဂေဟာတစ်လုံး ဆောက်ခိုင်းထားသည်။ သူ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခံရပြီး ချက်ချင်းပင် လျှို့ဝှက်စုံထောက်အဖွဲ့ တစ်ပြုတစ်မကြီးသည့် ယိုနေရာတစ်ဝိုက်၌ သစ်ပင်များကြားတွင် ကင်းတဲများဖြင့် လျှို့ဝှက်၍ အစောင့်ချထား

ခဲ့ကြသည်။

သူ့အား ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ပေးခံထားရသူတို့တွင် အခက်ကြုံရသော အချိန်တစ်ချိန် ရှိသည်။ သူသည် တတ်နိုင်လျှင် သူတို့အား တစ်ပတ်ရိုက်ရသည်ကို သဘောကျတတ်သည်။ သူ့တွင် အထူးသီးသန့် ဒီဇိုင်းထုတ်၍ ပြုလုပ်ထားသော ဖို့ကားတစ်စီး ရှိသည်။ ထိုကားတွင် ခြေခင်းထလပ်၊ ဘရိတ်၊ လီဗာ အရှိန်ပေးစက် အားလုံးကို လက်ဖြင့် ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ဘာသာ တောစပ်ဘက်သို့ လှည့်လည်မောင်းသွားနိုင်သည်။ ကားထဲ၌ကား ရုတ်တရက် ကားစထွက်ချိန်ကလွဲ၍ သူ့အား လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားအောင် ကလိတိုက်စရာမရှိ။ သူ ဘယ်နေရာသို့ သွားသည်ကို သူတို့မသိလိုက်မီမှာပင် ကားသည် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူတို့က နောက်ဆုံး သူ့ကို တစ်ဖန် ပြန်တွေ့ကြသည့်အချိန်တွင်ကား သူသည် တဝါးဝါး ရယ်လေတော့သည်။

သူ ရွေးချယ်တင်မြောက်ခံရခြင်းကြောင့် ရေပူစမ်းများတွင် ဖြစ်လာမှုမည့် အပြောင်းအလဲများအတွက် သူလေးလေးနက်နက် ဝမ်းနည်းနေသည်။ ၎င်း၏ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိနေသည့် အခြေအနေတို့သည် နောင်ယုတ်ပျက်စီးခံရလေမည်ကို ပူဆွေးမိသည်။ သူသည် ဤနေရာ၏ ဦးတည်ရာဘက်အတွက် တာဝန်ရှိမှုအား အခြားသူများသို့ လွှဲပြောင်းသိမ်းယူခွင့် ပြုရတော့မည်ကိုလည်း ဝမ်းနည်းနေသည်။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်မှာတော့ ဘာစီလ်အိုကွန်းနားလည်း သူ့ကဲ့သို့ပင် ဤစီမံကိန်းအပေါ် များစွာ ယုံကြည်မှုရှိနေသည်။ သူတို့သည် ဥပဒေအစုစပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ မဟုတ်ကြတော့သော်လည်း ပိုလီယိုကို တိုက်ဖျက်အနိုင်ယူရေးတွင်ကား စိတ်ချလက်ချ အတူတကွ အလုပ်လုပ်နိုင်ခဲ့ကြပေသည်။

အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် ဖောင်ဒေးရှင်း၌ မီးခံအုတ်များဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အဆောက်အဦများ ပတ်ချာပိုင်းထားသည့် လှပခမ်းနားသော လေးထောင့်ပုံ မြေကွက်လပ်ကြီးနှင့် ယခင် မယ်ရီဝဲသာမရှိတော့သော နေ့က အချိန်ကို စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သည်။ ထိုစိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်သည် ယခုအခါ အကောင်အထည်ပေါ်စ ပြုလာနေပြီ။ နော်မန်ဝီလဆင်ဆေးရုံလည်း ယခင် ၂၄နှစ်ကပင် ပြီးစီးနေခဲ့ပြီး ယခင်လူနာများနှင့် သူတို့၏ မိတ်ဆွေများမှ

ကောက်ခံစုဆောင်းရရှိသော ရုပ်ငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ အမည်ကို လူနာမည်များထဲမှ တစ်ဦး၏အမည်ကို အစွဲပြု၍ မှည့်ခေါ်ထားသည်။ ကျော်ဂျီယာခန်းမကို စီမံကိန်းရေးဆွဲနေသည့် အဆင့်တွင်ရှိပြီး ကျော်ဂျီယာ ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်သူများထံမှ စုဆောင်းရရှိငွေများဖြင့် ဆောက်လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖြစ်နိုင်သမျှ မကြာခဏဆိုသလို ရေပူစမ်းများသို့ လာရောက်နေသူ ကိုယ်သူ ကတိပြုလျက် ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဗဲသည် သူ၏ သမ္မတ ရာထူးလက်ခံမည့်ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားအတွက် မြောက်ဘက်သို့ ခရီးထွက် ခဲ့လေသည်။

၁၉၃၃ ခု မတ်လ ၄ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရစဗဲမိသားစုသည် မြို့တော် ၏ လမ်းများအနံ့ ကားဖြင့် ဖြတ်မောင်းသွားကြရင်း အားပေးထောက်ခံသူ လူစုလူဝေးများအား လက်ဝှေ့ယမ်း၍ နှုတ်ဆက်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် အိမ်ဖြူတော်မှ မဝေးလှသည့် ၁၆ လမ်းပေါ်မှ စိန့်ဂျွန်းအက်ပီစကိုပယ် ဘုရား ရွှံ့ခိုးကျောင်း ဘုရားဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲ အခမ်းအနားသို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြ သည်။

ထိုနေ့နှောင်းပိုင်းတွင်ကား သူသည် တစ်ခါက ဝုဒရိုဝီလဆင်ရပ်ခွဲ သောနေရာ၌ ရပ်၍ သူ၏ ဒတ်ချ်ဘာသာဖြင့် ပုံနှိပ်ထားသော မိသားစု သမ္မာကျမ်းစာ စာအုပ်ဟောင်းဖြင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို၍ ရာထူးလက်ခံယူလေ သည်။ ရာသီဥတုမှာ မှုန်မှိုင်းအေးစက်ပြီး မိုးရွာနေသည်။ သောကဖိစီး၍ အရေးကြီးနေသော လူအုပ်များသည် စိတ်ပျက်အားငယ်မှုနှင့် စိတ်ဓာတ်ကျ နေသော မျက်နှာများဖြင့် သူ့ထံသို့ ရောက်လာကြသည်။ အမေရိကန်ပြည် ထောင်စုသည် စီးပွားရေး ပြုလဲပျက်စီးပြီး ဝရန်းသုန်းကား ဗရတ်ဗရက် အခြေအနေသို့ ကျရောက်မည့် ချောက်ကမ်းပါးပေါ်တွင် ရောက်နေသည်ကို လူတိုင်း သိနေကြပြီးဖြစ်သည်။ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ရပ် မဟုတ်တော့ပေ။ ထိုလူအုပ်ထဲ၌ အများအပြားသည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်လျက်ရှိပြီး အားလုံး အချိန်မှာ နောက်ထပ် ထမင်းတစ်နပ်စားရမည်ကို မသိဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ အခြေအနေသည် အောက်ဆုံးအဆင့်ထိ ရောက်နေပြီ။ စက်ရုံများ ဆက်၍ ပိတ်နေကြရပြီး ဘဏ်များမှာလည်း ပြုတ်နေကြသည်။ မိန့်ခွန်းပြောတော့

မည့်ဆဲဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှာမှလွဲ၍ မျှော်လင့်ချက်သည် တခြား၌ မရှိပေ။ မိန့်ခွန်း ပြောတော့မည့်ဆဲဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုအခြေအနေကို သိရှိလေသည်။

‘ကျွန်ုပ်၏ ရောင်းရင်း အမေရိကန်လူမျိုးများအနေနှင့် ကျွန်ုပ် သမ္မတ ရာထူးသို့ ဝင်ရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်၏ လက်ရှိ အခြေအနေက စေ့ဆော်နေသည့် ရိုးသားပွင့်လင်းမှုနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်တို့ဖြင့် မိမိတို့အား မိန့်ခွန်းပြောကြားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေကြမည်ကို ကျွန်ုပ် အခိုင်အမာ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဤကား အမှန်တရား၊ လုံးလုံးအမှန် တရားအား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရဲရဲရင့်ရင့်ပြောရမည့် အလွန်အမင်း ထူးကဲသည့် အချိန်အခါ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်တွင် တကယ်ကို ရင်ဆိုင်နေရသည့် အခြေအနေများမှ တွန့်ဆုတ်သွားစရာ မလိုပါ။ ဤ ကြီးမြတ်သော တိုင်းပြည်သည် ကြံ့ကြံ့ခံလာသကဲ့သို့ ကြာရှည်တွင် ကြံ့ကြံ့ ခံသွားပါလိမ့်မည်။ ပြန်လည်ရှင်သန်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာလာပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ပထမဦးဆုံးအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အခိုင်အမာယုံကြည်ချက်အား အခိုင်အမာ ပြောကြားပါရစေ။ ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရမည့် တစ်ခုတည်းသောအရာကား စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှု ကိုယ်၌ပင်ဖြစ်ပါသည်။ (The only thing we have to fear is fear itself.)

စိတ်ပျက်အားငယ်မှုသည် သူတို့၏ မျက်နှာများမှ စတင်ထွက်ခွာနေ သည်ကို သူ မြင်တွေ့နေရပေသည်။

‘ဤတိုင်းပြည်က ယခုအချိန်မှာ တက်တက်ကြွကြွ နိုးနိုးကြားကြား အလုပ်လုပ်ရေးကို တောင်းဆိုလျက် ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အကြီးဆုံး နှင့် အဓိကအကျဆုံးတာဝန်ကား ပြည်သူလူထုများ အလုပ်ခွင်တွင် အလုပ် လုပ်နေကြရေး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က ပြဿနာကို အမြော်အမြင်ရှိရှိ၊ သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် မဖြေရှင်းနိုင်စရာ မရှိပါ။ ...ကျွန်ုပ်တို့၏ အခြေခံဥပဒေသည် လွယ်ကူရိုးစင်း၍ လက်တွေ့ကျပါသည်။ အပြောင်း အလဲများကို အလေးထား၍ အရေးကြီးသော အသွင်သဏ္ဍာန်ကို မပျောက် ပျက်စေဘဲ အစီအစဉ်ပြုလျက် သာမန်မဟုတ်သည့် ထူးခြားသော လိုအပ် ချက်များကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ရန် အမြဲတမ်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ အခြေခံ ဥပဒေစနစ်သည် ခေတ်သစ်ကမ္ဘာကြီးက လျက်ဖော်ပေးခဲ့သည့်

လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ကြံကြံခံနိုင်ရည်အရှိဆုံး နိုင်ငံရေးယန္တရား အဖြစ် မိမိကိုယ်ကို ထင်ရှား သက်သေပြခဲ့ခြင်းမှာ ထိုအချက်ကြောင့် ဖြစ်ပါ သည်'

မျက်နှာများ၌ အလင်းရောင် အပြုံးရိပ်တို့ ပေါ်ထွန်းလာကြသည်။

'ကျွန်ုပ်၏ထံ၌ သင်တို့၏ ယုံကြည်မှုကို အပ်နှံထားရှိကြခြင်းကြောင့် အချိန်အခါနှင့် သင့်တော်ကိုက်ညီသည့် သူရသတ္တိနှင့် သစ္စာရှိမှုတို့အား ကျွန်ုပ်က ပြန်လည်ပေးအပ်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ် လုပ်ဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိပါ သည်.....တိုင်းပြည်တစ်ခုလုံးအတွက် ရည်စူး၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင် ၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို နှိမ့်ချကျိုးနွံစွာ တောင်းခံပါသည်။ ဘုရားသခင် သည် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးစီ တစ်ယောက်စီတိုင်းအား ကာကွယ်စောင့်ရှောက် တော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် လာမည့်နေ့ရက်များ၌ ကျွန်ုပ်အား လမ်းညွှန် မှုပေးနိုင်ပါစေ'

သူက လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုဆိုသော စကားကို ပြောထားခဲ့သည်။ ထိုစကားသည် သူ ရည်ရွယ်သည့် အချက်ဖြစ်သည်။ သူ့မှာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ ကို ရွေးချယ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ တင်နက်ဆီပြည်နယ်မှ ကော်ဒဲလ်ဟူးလ် သည် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဟာရိုးလ် အိက်စ်သည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဖြစ်၏။ ဟင်နရီဝေါလေ့စ်က လယ်ယာစိုက် ပျိုးရေးဝန်ကြီးဖြစ်သည်။ ဖရန့်စ်ပါကင်က အလုပ်သမားဝန်ကြီးဖြစ်၍ ဂျိမ်းစ်၊ အေ၊ ဖာလေက စာတိုက်ဆက်သွယ်ရေးမင်းကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူမည်ဖြစ် သည်။

သူ၏ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတောအတွင်းက သူ့အား ချစ်ခင် လေးစား၍ သစ္စာရှိကြသော အထူးကျွမ်းကျင်သူလူစုသည် သူ့ကို ဝိုင်းရံ၍ တဖြည်းဖြည်း စုဝေးခဲ့ကြသည်။ ထိုသူတို့အထဲတွင် ဖရန့်စ်ပါကင်လည်း တစ်ဦးဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ယောက်မှာ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ ရေမွန်နိုလေးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ယင်းတက္ကသိုလ်မှပင် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးပါရဂူ ရက်စ်ဖိုး၊ ဂျီ၊ တပ်ဝဲလ်လည်း ရှိသေးသည်။ ထို့ပြင် ကိုလံ ဘီယာမှပင် ကော်ပိုရေးရှင်းဥပဒေပါမောက္ခ အဒေါ့ဖ်၊ အေ၊ ဘားလ် ဂျူနီယာ။ အလားတူပင် ဆင်မြူရယ်ရိုစ်မန်း၊ ဟင်နရီဝေါလေ့စ်၊ ဘာ့စီလ်အိုကွန်းနား၊

ဘဏ္ဍာရေးပါရဂူ အားနိဒါဘာရချိတို့ ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် ဟင်နရီမော်ဂျင် သော်ဂျူနီယာနှင့် ဂရိတွန်ကျောင်းထွက် ဒိန်းအာချီဆန်တို့လည်း ပါသေး သည်။

သူတို့ကား အစိုးရထဲတွင် တွေ့ရမည်ဟု မျှော်လင့်ရသည့် ထုံးစံ အတိုင်း လူများသည် အမေရိက၏ အကျပ်အတည်းအတွက် အဖြေကို ဆောင်ကြဉ်း၍ ပေါ်လာနိုင်လောက်သည့်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည် သူ၏ အလွန်ကြီးမားသော အတွေးစိတ်ကူးနှင့် စွန့် စားမှုစိတ်ဓာတ်တို့ဖြင့် အခြားတစ်မျိုးကို စမ်းကြည့်ခဲ့သည်။ သူသည် စာပေ လေ့လာသူများဖြစ်သော စီးပွားရေးပညာရှင်များ၊ ဥပဒေပညာရှင် ရှေ့နေများ၊ စိုက်ပျိုးရေးပါရဂူများ၊ အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေး သဘောတရားများအကြောင်းကို နားလည်သူများအား စမ်းကြည့်သည်။ သူတို့သည် သူ့အား ဝန်းရံလာကြ သော ဆွေးနွေးပွဲများ ဖြစ်လာသည်။ မကြာမီ သူတို့အား ဉာဏ်ကြီးရှင်များ အဖွဲ့ (Brain Trust)ဟု ခေါ်လာကြသည်။

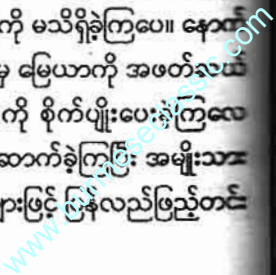
အက်ဖ်ဒီ၊အာရ် သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့နှင့် သူ၏ ဉာဏ်ကြီးရှင်များအဖွဲ့ တို့သည် ဝါရှင်တန်ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားပြီးနောက် တကယ့်ကို လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေချိန်တွင် ရှည်ကြာခက်ခဲသော ကာလတစ်လျှောက်လုံး အတူတူ၍ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်၏ အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေးဖွင့်လှစ်ပြီး သီတင်းပတ်များ တို့ သမိုင်းဆရာများက 'ရက်တစ်ရာကာလ' ဟုခေါ်ကြသည်။ ထို ပထမ ရက်တစ်ရာ ကာလအတွင်း၌ သူနှင့် သူ၏ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်း တို့သည် တိုင်းပြည် လောလောဆယ် ရင်ဆိုင်နေရသော အရေးအကြီးဆုံး ပြဿနာများအား ဖြေရှင်းရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဥပဒေသစ် ၁၅ ခုကို တွန်ဂရက်သို့ ရေးဆွဲတင်သွင်းခဲ့သည်။ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်စလုံးတွင် ဒီမို ကရက်တစ်ပါတီ အမတ်များက လူများစုဖြစ်နေ၍ အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည် အလွန်ကောင်းမွန်သည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။

ထိုဥပဒေများအနက် ပထမဆုံးနှင့် သဲထိတ်ရင်ဖို အဖြစ်သုံးဆုံးကား အရေးပေါ် ဘဏ်လုပ်ငန်းဥပဒေ(The Emergency Banking Act) ဖြစ်သည်။ ဘဏ်များ ကသောင်းကနင်းဖြစ်ပြီး ငွေကြေးစနစ်ကို ပျက်စီး

သွားစေနိုင်သည့် ကျိုးလန့်စာစား အခြေအနေသည် တိုးမြှင့်လာလျက်
 သည်ကို သဘောပေါက်လျက် သူ၏ သမ္မတရာထူး ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားပြီး
 နောက်နှစ်ရက်အကြာတွင် ဘဏ်အားလပ်ရက်တစ်ခုကို ကြေညာ၍ ဘဏ်
 အားလုံးကို ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ နောက်ထပ် သုံးရက်အကြာတွင်
 ကား ဘဏ်များအား ပို၍ တည်ငြိမ်ခိုင်မာသော အခြေခံပေါ်တွင် ပြန်လည်
 ဖွင့်လှစ်နိုင်စေမည့် ဥပဒေသစ်တစ်ရပ်ကို သူ ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။

မတ်လအကုန်တွင် သူသည် အရပ်ဘက်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
 တပ်ဖွဲ့ (The Civilian Conservation Corps) ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။
 ထိုအဖွဲ့က တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ကုန်ရထားများ၏ လက်ရန်းများတွင် ခိုးစီး
 လိုက်ပါနေကြသူများ၊ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်ဘဝ ရောက်နေသူများ၊ ရာဇဝတ်
 မှုများထဲသို့ စီးပျော်ပါနေသူများစသော မျှော်လင့်ချက်မဲ့ပြီး ဦးတည်ချက်မရှိ
 လှည့်လည်သွားလာနေကြသည့် ခိုကိုးရာမဲ့ လူငယ်အားလုံးကို စုစည်း၍
 စွန့်ပစ်ထားသော ပန်းခြံများနှင့် တစ်ချိန်က သစ်တောများဖြစ်ခဲ့သော မြေရိုင်း
 ဖုန်းဆိုးမြေများကို ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံသည့် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်စေ
 ခဲ့သည်။ ထိုစီမံကိန်းအား သစ်တောပါရဂူတစ်ဦးအား ဦးစီးရန် တာဝန်ပေး
 ခဲ့သည်။ မကြာမီပင် လူငယ် နှစ်သိန်းခွဲခန့်သည် စခန်းများတွင် ရောက်ရှိ
 လာကြပြီး ကွင်းပြင်များ၌ အလုပ်လုပ်ကြသည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်
 တိုင်၏ အလုပ်လုပ်ရာမှ အိတ်တွင် ငွေနှင့်ကြေးနှင့် ဖြစ်လာကြပြီး မိမိတို့
 မိသားစုအိမ်သို့ပင် ပိုက်ဆံ ပြန်ပို့လာနိုင်ကြလျက် ကျန်းမာရေးနှင့် မိမိတို့
 ကိုယ်ကို လေးစားတန်ဖိုးထားမှုများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုလူငယ်
 များအနက် အများအပြားသည် ယခင်က မြို့ပေါ် ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်ထဲ
 တွင်ပင် တစ်သက်လုံး နေထိုင်ခဲ့ကြပြီး အပြင်ဘက်သို့ မရောက်ဖူးခဲ့ကြဘဲ
 အမေရိကတွင် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော မြေလွတ်ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးများနှင့်
 လတ်ဆတ်သော လေကောင်းလေသန့်များရှိသည်ကို မသိရှိခဲ့ကြပေ။ နောက်
 ဆုံး၌ သူတို့သည် မြေဆီလွှာ တိုက်စားပြုန်းတီးမှုမှ မြေယာကို အဖတ်သယ်
 ရန် လိုအပ်နေသည့် သစ်ပင်ပေါင်း သန်း ၂၀၀ ကို စိုက်ပျိုးပေးခဲ့ကြလေ
 သည်။ သူတို့သည် ရေသွယ်ဆည်များကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြပြီး အမျိုးသား
 ပန်းခြံများကို ပြုပြင်ပေးကာ ငါးများ၊ သားကောင်များဖြင့် ပြန်လည်ဖြည့်တင်း

ပေးခဲ့ကြသည်။

'အတင်းအကြပ် လုပ်အားပေးစေခိုင်းတာပဲ' ဝေဖန်ရေးသမားများက ဟစ်အော်ပြောဆိုကြသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသို့မဟုတ်သည်ကို အက်ဖ်ဒီအီအာရ် သိရှိသည်။ ဤသည်မှာ စစ်ကာလကဲ့သို့ အကြီးအကျယ် အရေးပေါ် လိုအပ်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဤလူငယ်များသည် အရေးပေါ် အကူအညီ ပေးခဲ့ကြသည်။

ထိုရက်တစ်ရာကာလအတွင်း နောက်ထပ် ထင်ရှားသည့် ဥပဒေတစ်ရပ်မှာ ပြည်ထောင်စု အရေးပေါ် ကယ်ဆယ်ရေးဥပဒေ (Federal Emergency Relief Act) ဖြစ်သည်။ ဤဥပဒေဖြင့် အစာရေစာငတ်မွတ်မှုကို လိုအပ်သောပြည်နယ်များသို့ ဘဏ္ဍာရေးအကူအညီကို အလျင်အမြန် ပေးနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ငန်း၏ အကြီးအကဲအဖြစ် အက်ဖ်ဒီအီအာရ်က နယူးယော့ပြည်နယ်တွင် သူ့အား အလားတူလုပ်ငန်းမျိုး လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ဖူးသော ဟာရီဟော့ပံကင်းကို ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ဤအလုပ်သည် ကျေးဇူးတင်မခံရသော အလုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုအလုပ်၏ ရလဒ်ကြောင့် ဟော့ပံကင်းသည် အမေရိကတွင် လူမုန်းအခံရဆုံး လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် မနှစ်မြို့စရာကောင်းသော အလုပ်တစ်ခုအတွက် အကောင်းဆုံး ရွေးချယ်မှု ဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်အောင် သူ့ကိုယ်သူ ပြသခဲ့သည်။

ဟော့ပံကင်းသည် ရှေ့၌ ရှည်ကြာ၍ အေးမြသည့် ဆောင်းရာသီကို တွေးမိခဲ့သည်။ ဤကဲ့သို့ တစ်ဆက်တည်း စတုတ္ထမြောက်နှစ် ဖြစ်သည်။ အလုပ်လက်မဲ့တို့ကိုပေးသည့် ထောက်ပံ့ကြေးငွေဆိုသည်မှာ လူအများအား အကူအညီပေး၍ ချိုးနှိမ်မှုပြုရာအရောက်ဆုံး နည်းလမ်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်ကို အများ သက်သာချောင်ချိရေး လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံနှစ်ကာလများမှ သူ သိရှိခဲ့ရသည်။ သူသည် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းများ စီမံအုပ်ချုပ်ရေး (Civil Works Administration) အဖွဲ့တစ်ရပ်ကို ဖန်တီးဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ နိုဝင်ဘာလ ရောက်သောအခါ သူတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး၌ ထိုစီမံအုပ်ချုပ်ရေး အဖွဲ့က စုစည်း၍ အလုပ်လုပ်ခိုင်းထားသော အလုပ်လက်မဲ့ လူ ၄ သန်းရှိလေသည်။ ထိုအဖွဲ့က လမ်းများ၊ စာသင်ကျောင်းများ၊ အားကစားကွင်းများ၊ မိလ္လာပိုက်များနှင့် ပန်းခြံသစ်များကို တည်ဆောက်ကြသည်။

ထို အဖွဲ့က ဆရာများအား အလုပ်ပေး၍ သက်ကြီးပညာရေးသင်တန်းများ ပေးစေသည်။ စာရေးဆရာများအားလည်း ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ ပြည်နယ် များ၏ အလွန်လိုအပ်နေသော သမိုင်းများကို ပြုစုရေးသားစေခဲ့သည်။

အက်ဖ်ဒီအာရ်တွင် သူတစ်ပါးအား မိမိ၏ အလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ် သက်၍ သေသည်ထိ လက်တွေ့ကျကျ ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြ လာအောင် စိတ်ထက်သန်ပြီး စိတ်ပါဝင်စားလာအောင် လုပ်ပေးနိုင်သည့် အထူးခြားဆုံးသော ဉာဏ်ပညာစွမ်းရည်တစ်မျိုး ရှိသည်။ ဤအချက်ကို သူသိ၍ သူ၏ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ဉာဏ်ပါရမီအား ယခင်က အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စု၏ မည်သည့်သမ္မတမျှ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖူးခြင်း မရှိခဲ့သော လုပ်ငန်းတာဝန်မျိုးကို အောင်မြင်ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ကိုင်ရာတွင် အသုံးပြု ခဲ့သည်။

'ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ မြန်ဆန်သွက်လက်လာအောင် အရင်းအနှီးတွေ ထပ်ထည့်နေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်' သူက လူထုအား ပြော ကြားခဲ့သည်။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်မှုဥပဒေ (Agricultural Adjustment Act) ခေါ် အေသုံးလုံးက သမ္မတအား မြေဆီလွှာထိန်း သိမ်းရေးနှင့် ကောက်ပဲသီးနှံ လယ်ယာထွက်ကုန်များအား တစ်မျိုးသားလုံး အခြေခံဖြင့် စီမံကိန်း ရေးဆွဲဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အာဏာ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ထိုဥပဒေက နောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးမှု အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာ အောင် နှိုးဆွပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အပြင်းထန်ဆုံး အခြေအတင် ငြင်းခုံမှုကို နှိုးဆွပေးခဲ့သော စီမံချက်မှာ တင်နက်ဆီချိုင့်ဝှမ်း အခွင့်အာဏာဥပဒေ (Tennessee Valley Authority Act) အတိုကောက် တီဗီအေ ဖြစ်သည်။ ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် အက်ဖ်ဒီအာရ် သည် သူ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူများက ပြောဆိုပြစ်တင်နေကြသည့် အပနာပ စကားများကို အရေးမစိုက်ဘဲ ရှေ့သို့ တန်းတန်းမတ်မတ် ဆက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် ရေပူစမ်းများတွင် ရှိစဉ်က မော်တော်ကားဖြင့် အပြင်ဘက်သို့ ထွက်၍ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့သည့် ခရီးစဉ်အတွင်းကပင် ဤချိုင့်ဝှမ်းဒေသတွင် နေထိုင်ကြသော လူအများမှာ နင်းရဲမွဲတေမှုဒဏ်

ခံစားနေကြရသည်ကို သူ သိရှိထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

တင်နက်ဆီမြစ်သည် ဂရိတ်စ်မိုကီတောင်တန်းများရှိ နောဇီးလ်မြို့ အနီးမှ စတင်၍ တောင်ဘက် အလာဘားမားပြည်နယ်ထဲသို့ စီးဝင်သည်။ ထိုနောက် အနောက်ဘက်သို့စီး၍ အလာဘားမားပြည်နယ်၏ မြောက်ဘက် ပိုင်းကို ဖြတ်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ မြောက်ဘက်သို့လှည့်၍ အိုဟိုင်အိုမြစ်ထဲ သို့ စီးဝင်သွားသည်။ အလာဘားမားပြည်နယ်၏ မြောက်ဘက်ပိုင်းထောင့် အရောက်တွင် ထိုမြစ်သည် မာဆယ်ရှောလ်ဟုခေါ်သော ရေတိမ်၍ ကျောက် ဆောင်ပေါများသည့် ရေမော်တစ်ခုကို ဖြတ်၍ အလိပ်လိပ်တက်ကာ ရေမြှုပ် များထနေသည်။ ထိုနေရာ၌ ကျောက်ဆောင်များတွင် အနက်ရောင် ယောက် သွားခွံများ အမြောက်အမြား ကပ်နေကြသည်။

ရွေးကောက်ပွဲနေ့နှင့် ရာထူးလက်ခံဖွင့်ပွဲနေ့အကြား အက်ဖ်ဒီအာရ် သည် နဘရာစကာပြည်နယ် အထက်လွတ်တော်အမတ် ဂျော့နော်ရစ်ထံသို့ စာရေးသားသည်။ 'ကျွန်ုပ် ရှေ့စမ်းများသို့အသွား လမ်းတွင် မာဆယ်ရှောလ် သို့ အလည်ဝင်ရောက်ရန် ယာယီ ကတိတစ်ရပ် ပေးထားပါတယ်'

နော်ရယ်သည် နဘရာစကာပြည်နယ်မှ လစ်ဘရယ်ရီပတ် ဘလစ်ကင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မာဆယ်ရှောလ်၌ ရေကာတာတစ်ခုနှင့် ရေလျှံမှု ကို ထိန်းချုပ်ရေးစီမံကိန်း တစ်ရပ်အတွက် ကွန်ဂရက်မှ ဥပဒေကြမ်းတစ် ရပ် ချမှတ်ပေးရေးကို နှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် တိုက်ပွဲဝင်လာသူ ဖြစ်သည်။ သမ္မတကူးလစ်ချ်က ပထမ ဗီတိုအာဏာနှင့် ပယ်ချခဲ့ပြီးနောက် ဒုတိယ ဗီတိုနှင့် ပယ်ချသူမှာ သမ္မတ ဟူးဗားဖြစ်လေသည်။

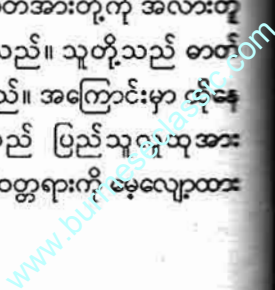
အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် သူ ကတိပေးထားခဲ့သည့်အတိုင်း တစ်ကြိမ် မက ထိုဒေသသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ သူသည် ထိုဒေသ၌ ကောနေသည့် လယ်ယာမြေများပေါ်၌ ပြောင်ပြောင်ကြီး ဆင်းရဲမွဲတေနေမှုမှလွဲ၍ တခြားကို မတွေ့မြင်ပေ။ သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲပစ်ကြ၍ နွေဦးရာသီတွင် ရေလျှံမှုများ ဖြစ်ပွားပြီး အပေါ်ယံမြေဆီလွှာများ ခြောက်ခန်းကုန်ကြကာ မြစ်ငြိမ်က ပိုကျယ်လာပြီး ကျေးလက်ဒေသအပေါ် နေရာပြန့်ကားလာနေသည်။ ထို့ နောက် သူသည် အထက်လွတ်တော်အမတ် နော်ရစ်နှင့် လိုင်၍ စိတ်အား ထက်သန်စွာ စည်းစား တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြသည်။ သူတို့သည် ချိုင်ဝမ်းဒေသ

တစ်ခုလုံးအတွက် ရေကာတာများ၊ ဒေသကြီးအတွက် ဈေးပေါသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အား၊ သစ်တောများ ပြန်လည်ပြုစုပျိုးထောင်ရေး၊ လယ်ယာမြေများကို ပြန်လည်ပြုပြင်ရေး၊ စရိတ်နိမ့် အိမ်ရာများ၊ ဒေသတွင်း စက်မှုလုပ်ငန်းသစ်များ၊ ကောက်ပဲသီးနှံသစ်များ စသည်တို့ပါဝင်သည့် ကျယ်ပြန့်သော စီမံကိန်းတစ်ရပ်ကို ချိုင့်ဝှမ်းဒေသတစ်ခုလုံးအတွက် စတင် စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့အားလုံးက အလုပ်အကိုင်၊ ကျန်းမာရေး၊ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတို့ကို ဦးတည်ရည်ရွယ်ကြလိမ့်မည်။

အထက်လွှတ်တော်အမတ်ကြီး နောရစ်သည် ဤမျှ ကျယ်ပြောလှသည့် အတိုင်းအတာဖြင့် အိပ်မက်ပင် မမက်ခဲ့ဖူးပေ။ သူသည် ဆင်းရဲမွဲတေမှု ဒဏ်ထိခံထားရသော သူတို့ဒေသအပြင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်းရှိ ဤကဲ့သို့သော အခြားဒေသများအတွက်ပါ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မျက်လုံးနှစ်ဖက်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍ တွေးနေမိလေသည်။

'ဒါကတော့ အံ့ဩဝမ်းမြောက်စရာ အကောင်းဆုံး၊ အိမ်ဖြူတော်ထရောက်လာဖူးသမျှ လူသားချင်း စာနာထောက်ထားမှုမှတ်တမ်းမှာ အကျယ်ပြန့်ဆုံး အနှံ့စပ်ဆုံး ဆောင်ရွက်ချက်ပဲ' သူက ပြောလေသည်။

သို့သော်လည်း အထက်လွှတ်တော်အမတ်ကြီး နောရစ်၏ အယူအဆကို လူတိုင်းက မျှဝေမယူနိုင်ကြပေ။ ဒေသအတွင်း၌ ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီတချို့ရှိကြသည်။ ထိုကုမ္ပဏီများက ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းများနှင့်အပြိုင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရန် အစိုးရတွင် အခွင့်အရေးမရှိဟု ကျယ်လောင်စွာ ကန့်ကွက်ဟစ်အော်ကြလေသည်။ သဘောတရားအရဆိုလျှင် သူတို့မှန်လေသည်။ သို့သော် အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် ရေပူစမ်းများတွင် သူ၏ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးနှင့် ဓာတ်အားခ ပေးဆောင်ရခြင်းမှာ မတန်တဆ မြင့်လွန်း၍ နာကစ်နေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထို လျှပ်စစ်မီးနှင့် ဓာတ်အားတို့ကို အလားတူကုမ္ပဏီများက ဝန်ဆောင်မှု ပြုနေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဓာတ်အားခကို သူတို့ကြိုက်သလို တောင်းခံနေခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုနေရာဝန်းကျင်၌ အပြိုင်မရှိ၍ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ပြည်သူ့လူထုအား ဝန်ဆောင်မှုပေးနေသည်ဆိုသော မိမိတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားကို မေ့လျော့ထားခဲ့ကြလေသည်။

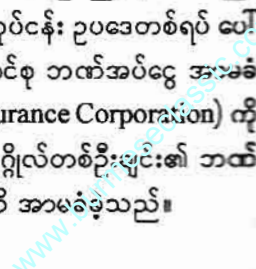

ယင်းကန့်ကွက်မှုတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော ဓာတ်အားကုမ္ပဏီများသည် တီ၊ ဗွီ၊ အေ အား ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲဝင်ရာတွင် ၎င်းတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် စကားပြောကောင်း၍ အံ့ဩဖွယ်ရာ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ရှေ့နေ တစ်ဦးဖြစ်သော ဝင်ဒဲလ်ဝီလ်ကီနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ဝီလ်ကီသည် ဓနသဟာယနှင့် တောင်ပိုင်းကော်ပိုရေးရှင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ပြီး ထိုကုမ္ပဏီတွင် တင်နက်ဆီချိုင့်ဝှမ်း၌ ၎င်းပိုင် ပစ္စည်းများရှိသည်။ တစ်ချိန် တ ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သော ဝီလ်ကီသည် နေရာ အများအပြားတွင် အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်နှင့် အများကြီး တူသည်။ လစ်ဘရယ် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး သာယာညှင်းပျောင်းသည့်အသံဖြင့် စကားပြောကောင်း သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် မလုပ်ရလျှင် အလျှင်း၊ လုပ်ပြီဆိုလျှင် အပြတ်လုပ်တတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။ ရုစဗဲနှင့် ဝီလ်ကီတို့သည် ပြိုင်ဆိုင် မှုအတွက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဘက်ညီနေကြသည်။ ဝီလ်ကီသည် တိုက်ပွဲ ကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တရားလွှတ်တော်ချုပ်ထံအောင် တက်ရောက် သွားပြီးလျှင် သူ့ကိုယ်သူ ထင်ရှားကျော်ကြား လူကြိုက်များသူတစ်ဦး ဖြစ် လာပြီး နောက်ဆုံး သမ္မတရာထူးကို အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်နှင့် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် သည်ထိ လုပ်ဆောင်ခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် တီ၊ ဗွီ၊ အေတိုက်ပွဲ၌ အက်ဖ်၊ ဒီ၊အာရ်က အနိုင်ရပြီး ထိုစီမံကိန်းဖြင့် ချိုင့်ဝှမ်းဒေသအား ပြန်လည် ပြုပြင် ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နောက် ၈ နှစ်ကြာပြီးသောအခါ အယ်လင်နာရစဗဲသည် သူမ၏ ခင်ပွန်းသည် ခရီးသွားလာရေးနှင့် ကြည့်ရှုလေ့လာရေးကို လုပ်ကိုင် ပေးရင်း ထိုဒေသသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

'ဒီထက် ပိုကြွယ်ဝချမ်းသာပြီး တိုးတက်စည်ပင်တဲ့ ဒေသတစ်ခု ဆိုတာ တွေ့ရဖို့ လွယ်လိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး' သူမက ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ဇွန်လထဲတွင်ကား နောက်ထပ် ဘဏ်လုပ်ငန်း ဥပဒေတစ်ရပ် ပေါ် ပေါက်လာသည်။ ထိုဥပဒေကြောင့် ပြည်ထောင်စု ဘဏ်အပ်ငွေ အားခံ ကော်ပိုရေးရှင်း (Federal Bank Deposit Insurance Corporation) ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ဤကော်ပိုရေးရှင်းက လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမျှင်း၏ ဘဏ် အပ်ငွေများ၏ လုံခြုံမှုကို ဒေါ်လာငါးထောင်ထိ အာမခံခဲ့သည်။

သူ၏ ပထမ ရာထူးသက်တမ်း၏ ပထမရက်တစ်ရာ ကာလအတွင်း အက်ဖ်ဒီအာရ်နှင့် ကွန်ဂရက်တို့ စတင်ခဲ့သော စီမံကိန်း ၁၅ ခုအနက် အချိန်အတန်ကြာအောင် လူကြိုက်အများဆုံး ဖြစ်နေခဲ့သော စီမံကိန်းမှာ အင်အာရ်အေဟု အတိုကောက်ခေါ်သော အမျိုးသား ပြန်လည်နာလန်ထရေး စီမံအုပ်ချုပ်မှု (National Recovery Administration)၊ တစ်နည်းအမျိုးသား စက်မှုလက်မှုနာလန်ထရေး ဥပဒေ (National Industrial Recovery Act) ဟုလည်းခေါ်ပြီး အခြားစီမံကိန်းများ၌ မပါဝင်သော အရာအားလုံး လက်တွေ့ကျကျပါဝင်သည့်အပြင် သူတို့ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အရာတချို့လည်း ပါဝင်သည်။

ဧရာမလူထု နိုးကြားပါဝင်မှုကြီးတစ်ရပ်နှင့် စစ်ရေးပြမှုများအပြင် ပိုစတာကြီးများနှင့် အပြာရောင် လင်းယုန်ငှက်ဖြစ်သော ၎င်း၏ အထိမ်းအမှတ်တံဆိပ်ကို ဖော်ပြသော အောင်လံများကို စိုက်ထူ၍ စီမံကိန်းကို စတင်ခဲ့ကြသည်။ အင်အာရ်အေက စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းဌာနအား အလုပ်ချိန် နာရီကို လျှော့ချပေးရေး၊ အနိမ့်ဆုံး လုပ်ခများကို တိုးမြှင့်ပေးရေး၊ အလုပ်သမားများအတွက် စုပေါင်း၍ ညှိနှိုင်းအဖြေရှာရေးနှင့် စက်ရုံ အလုပ်ရုံများ၌ ကလေးအလုပ်သမားများကို အဆုံးသတ်ရေးတို့အတွက် လိုအပ်သော ဥပဒေစည်းမျဉ်းတစ်ရပ် ပြဋ္ဌာန်းပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အချိန်ပြည့် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေသူများအား တစ်ပတ်လျှင် တစ်ရက် သို့မဟုတ် နှစ်ရက် အလုပ်နားခွင့်ပြု၍ ထိုရက်များတွင် အလုပ်လက်မဲ့ လူတချို့အား အချိန်ပိုင်း ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုရေးကိုလည်း တောင်းဆိုခဲ့သည်။ အင်အာရ်အေ အလုပ်စည်းမျဉ်းအား ပြဋ္ဌာန်း ချမှတ်ပေးသော အလုပ်ရှင်များအား ၎င်းတို့၏ ပြတင်းပေါက်များတွင် ထားရှိရန် လင်းယုန်ပြာ အထိမ်းအမှတ်ကြော်ငြာပါ စာရွက် (Blue Eagle Sticker) တစ်ရွက်ကို ပေးအပ်သည်။ လူထုကြီးအားလည်း ထိုဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူအားပေးကြရန် မေတ္တာရပ်ခံပေးကြသည်။ ထိုမျှမက အင်အာရ်အေ၏ စီမံမှုဖြင့် နောက်ထပ် လူထုလုပ်ငန်း စီမံကိန်းများထူထောင်၍ အလုပ်အကိုင်များကို ထပ်မံ ဖန်တီးခဲ့ကြသည်။

အမေရိကန်ပြည်သူလူထုက အင်အာရ်အေအား မိမိတို့၏

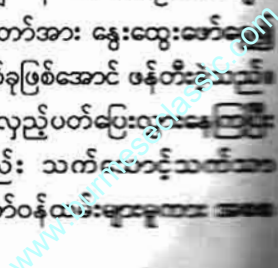
နှလုံးသားတွင် စွဲမြဲသွားသည်ထိ စိတ်အားထက်သန်စွာ လိုလားထောက်ခံ ခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်စီးပွားရေး တဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြစ်သော်လည်း ဆေး ချာပေါက် စီးပွားပျက်ကပ်တည်းဟူသော နက်ရှိုင်းသည့် ချောက်ကမ်းပါး ထဲမှထွက်၍ အပေါ်သို့ တက်ရောက်လာနိုင်ရေးအတွက် ချမှတ်ထားသော အခြားစီမံကိန်းအားလုံးကိုပါ ထိထိမိမိ အကျိုးသက်ရောက်စေအောင် အမ်၊အာရ်၊အေက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

လုပ်ငန်းများ ပြန်လည်ကြီးထွားတိုးတက်လာစေရေးအတွက် အရင်း အနှီးများ ထပ်မံထည့်ဝင်သည့် လုပ်ငန်းမှာ အလုပ်ဖြစ်လျက် ရှိလေပြီ။ သူ၏ ရွေးကောက်ပွဲ မဲဆွယ်စဉ်က ပေးထားခဲ့သော မျှော်လင့်ချက်များမှာ ဆက်လက်၍ ထောင်တက်လာနေသည်။

အယ်လင်နာသည် သူ့ကိုယ်စား တစ်နိုင်ငံလုံးအနှံ့ ခရီးထွက်၍ အခြေအနေများကို စစ်ဆေးသည်။ လမ်းမှန်သို့ရောက်အောင် ပြုပြင်ပေးဖို့ လိုနေသေးသော အခြေအနေများနှင့် အကျိုးသက်ရောက်မှု ကောင်းမွန်သော နေရာများကို လေ့လာစစ်ဆေးသည်။ မည်သည့်အခြေအနေတွင်မဆို သူမသည် ကြေး(ဂျီး)မများ။ ညစ်ပတ်စုတ်ပေနေသော ဆင်းရဲသားရပ်ကွက် များဖြစ်ပါစေ၊ ကြပ်ခိုးစွဲနေသော ကျောက်မီးသွေးမိုင်းများ၊ လယ်ယာအလုပ် ခွင်များ၊ ငါးဖမ်းဆိပ်များ စသဖြင့် နေရာအနှံ့သို့ သူမ သွားရောက်နိုင်ခဲ့သည်။

‘သမ္မတကြီးကတော်က ကိန်းကြီးခန်းကြီး စခန်းကြီး မဟုတ်ဘူးဗျို့- သူလိုကိုယ်လို ဖော်ဖော်ရွေရွေပဲနော်’ မိန်းပြည်နယ်မှ တံငါသည်တစ်ယောက် က ပြောသည်။ ‘ဝတ်ကောင်းစားလှလည်း ဝတ်မထားဘူး...ပြီးတော့ မကြောက်မရွံ့လည်း ပြောတာပဲ’

အယ်လင်နာရစဉ်သည် သမ္မတဘဝတွင် သူမ၏ခင်ပွန်း လုပ်သကဲ့ သို့ပင် သမ္မတကတော်ဖြစ်နေခိုက်တွင် မွန်းကျပ်နေသော အစဉ်အလာများ ကို ချိုးဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။ သူမသည် အိမ်ဖြူတော်အား နွေးထွေးအော်မြှောက် တင်းကျပ်မှုမရှိ ရင်းနှီးပွင့်လင်းသော နေရာတစ်ခုဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့သည်။ မြေးငယ်များနှင့် ခွေးများသည် လွတ်လပ်စွာ လှည့်ပတ်ပြေးလွှားနေကြပြီး လာရောက်ကြသည့် ဧည့်သည်များမှာလည်း သက်လောင့်သက်သာ အေးအေးလူလူ ခံစားကြရသည်။ အိမ်ဖြူတော်ဝန်ထမ်းများကလည်း အေး

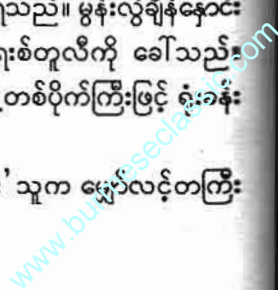
အရာရာသည် ထုံးစံအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေ၍ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ကြသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကား ပျော်ပျော်နေတတ်သော တောသူဌေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ နေရသည်ကိုပင် ကျေကျေနပ်နပ်ရှိ၍ အယ်လင်နာအဖို့မှာလည်း ပေါ်ကြော့နေရန် အချိန်မရှိပေ။ 'မစ္စရစ်စပဲ သမ္မတကတော်ဆိုတာ ဒီလိုလုပ်ရတာ မဟုတ်ဘူး' ဟု ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဦးက ပြောလျှင် 'အရင်က မလုပ်ရင်လည်း ဒါက အခုပဲ' ဟု သူမက ပြန်ပြောတတ်သည်။

အိမ်ဖြူတော်တွင် သူတို့နှင့်အတူ နေထိုင်သူများကား သူတို့၏ အရင်းနှီးဆုံးနှင့်ယုံကြည်စိတ်အချရဆုံး အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်း မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည်။ မာလ်ဗီနာသွမ်ဆင်သည် မစ္စရစ်စပဲ၏ ကိုယ်ရေး အတွင်းလက်ထောက်အဖြစ်ပင် ရှိနေသေးပြီး လူဝီဟိုဝဲမှာ သမ္မတ၏ ကိုယ်ရေးအတွင်းလက်ထောက်နှင့် လူယုံတော်ဖြစ်သည်။ မစ္စလဲဟင်းနှင့် ဂရေးစ်တူလီတို့က စာပေးစာယူ ဆက်သွယ်ရေးများကို အများဆုံး တာဝန်ယူကြရသည်။ မစ်တူလီက အမိန့်ချမှတ် ညွှန်ကြားချက်ပေးသည့်အပိုင်းကို ပိုမိုတာဝန်ယူရ၍ မစ္စီက ရွေးချယ်ခွဲခြားရေးနှင့် အစီအစဉ်များ လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ရသည်။

စတီဇင်အာလီက သတင်းစာများနှင့် ဆက်ဆံရေးလုပ်ငန်းများကို ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်၍ မာဗင်မက္ကင်တိုင်ရာက ချိန်းဆိုချက်များ၊ တွေ့ဆုံမှုများကို စီစဉ်ပေးရသည်။

သမ္မတရစပဲသည် နံနက်တိုင်း ၁၀ နာရီတွင် အလုပ်ခွင်သို့ ရောက်ရှိ၍ တစ်နေ့လုံး တောက်လျှောက် အစည်းအဝေးများနှင့် တွေ့ဆုံမှုများဖြင့် မအားလပ်တော့ပေ။ မသန်မစွမ်းသူ တစ်ဦးနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်နေရသည် ဟု မျှော်လင့်ထားသူတို့သည် သမ္မတကြီးထက် အရင် အများကြီး အချိန်စော၍ မောပန်းနွမ်းနယ်သွားကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ မွန်းလွဲချိန်နှောင်းပိုင်းတွင် သူသည် အချက်ပေးကိရိယာဖြင့် ဂရေးစ်တူလီကို ခေါ်သည်။ သူမသည် ဖြေဆိုခိုင်းမည့် ဆက်သွယ်စာ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီးဖြင့် ရုံးခန်းထဲသို့ ဝင်လာပေလိမ့်မည်။

'တို့မှာ လုပ်စရာတွေက ဒါ အကုန်ပဲလား' သူက မျှော်လင့်တကြီး မေးပါလိမ့်မည်။

‘မဟုတ်ဘူးရှင်’ သူမ၏ အဖြေဖြစ်သည်။

‘ဒါက ကျွန်မ နိုင်သလောက် သယ်လာတာပါ။ ဟိုမှာ နောက်ထပ် လာဖို့ရှိပါသေးတယ်’

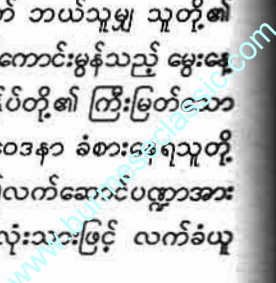
ညနေစာစားပြီးနောက် သူ အလုပ်တစ်ဖန် ပြန်လုပ်သည်။ သူသည် နောက်ဆုံးချိန် လုပ်စရာများကို အိပ်ရာသို့ ယူသွားတတ်ပြီး အိပ်ပျော်မသွား မီ ဖတ်သည်။

သမ္မတ၏ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှုများအကြောင်းကို အများဆုံး ပြောရ သူကား ကိုယ်ရေးအစောင့်ဖြစ်ပြီး သူသည် အခြေအနေတစ်ရပ်လုံးတွင် အစိမ်း သက်သက်အဖြစ်ဆုံး လူဖြစ်သည်။ သူကား ဒု ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရို.စ်. တီ၊ မက္ကင်တိုင်းယား ဖြစ်ပြီး သမ္မတကြီး၏ သမားတော်ဖြစ်သည်။ သူသည် သမ္မတ၏ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ဖြင့် ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်ပြီး သူ၏ ကျန်းမာရေးကို နံနက်နှင့်ညနေတိုင်း စစ်ဆေးသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုအတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ဖြစ်စေ သမ္မတ သွားသည့် နေရာတိုင်းသို့ သူသည် အမြဲ လိုက်ပါရသည်။ အခြားသူများ ကဲ့သို့ပင် သူသည်လည်း အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်၏ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ခြင်း ကို အံ့ဩခဲ့ရသည်။ သူ၏ ခြေထောက်အောက်ပိုင်းများ မသန်စွမ်းခြင်းက လွဲ၍ သမ္မတ၏ ကျန်းမာရေးသည် ထိပ်ဆုံးအဆင့် အမှတ်နေရာ၌ ရှိသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဗဲသည် အမှန်ဆိုသော် အမေရိကန်ပြည် ထောင်စု၏ သမ္မတဖြစ်သည်မှာ နှိုင်းယှဉ်ချက်အရ အသက်ငယ်ရွယ်သေး သူ တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ အိမ်ဖြူတော်၌ ပထမအကြိမ် ကျင်းပသော သူ၏ မွေးနေ့သည် ၅၂ နှစ်မြောက်ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုနေ့အား မသန်စွမ်းသော ကလေးသူငယ်များ၏ အရေးအတွက် သစ္စာပြုရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၄ ခု ဇန်နဝါရီလ ၃၀ရက်နေ့တွင် ဂျော်ဂျီယာ ရေပူစမ်းများ ဖောင်ဒေးရှင်း အတွက် ငွေကြေးစုဆောင်းကောက်ခံခြင်းကို ဂုဏ်ပြုလျက် ပထမဆုံး မွေးနေ့ ကပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ မြို့ကြီးများ နှင့် မြို့ငယ်များတွင် ဤကဲ့သို့သော ပါတီပွဲများ ခြောက်ထောင်ကျော် ရှိခဲ့ သည်။ အိမ်ဖြူတော်၌ ကျင်းပသော ထိပ်ဆုံးပါတီပွဲအခမ်းအနား၌ အက်ဖ် ဒီ၊ အာရ်သည် ရေဒီယိုမှနေ၍ အမေရိကန်ပြည်သူလူထုသို့ မိန့်ခွန်းပြောကြား

ခဲ့သည်။

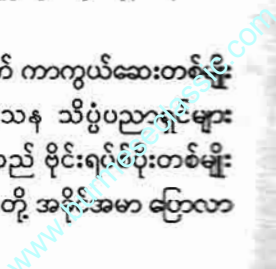
မကြာသေးသော နှစ်များအတွင်းမှာမှသာ ကျွန်ုပ်တို့၏ မသန်မစွမ်းကလေးသူငယ်များ၏ ပြဿနာသည် အမှန်တကယ် အရေးကြီးကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သဘောပေါက်လာခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရှိသမျှ စိတ်ကူး အကြံအစည်များထက်ပင် သူတို့၏ ပြဿနာများသည် များစွာ ပိုမိုများပြား နေပါသည်။ ကဏ္ဍအများအပြားတွင် ထောင်ပေါင်းများစွာသော ထိုကလေးသူငယ်များသည် မည်သည့်အကူအညီကိုမျှ မရရှိကြရုံမက သူတို့ရှိနေခြင်း ကိုပင် ဆရာဝန်များနှင့် ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများက မသိရှိခဲ့ကြပေ။ သင်တို့အားလုံး သိရှိကြသည့်အတိုင်းပင် ရေပူစမ်းများ၌ ရှိနေသော လုပ်ငန်းသည် ကျွန်ုပ်၏ နှစ်နှစ်ကာကာ ယုံကြည်မှုကို ရရှိပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကလေးသူငယ် သွက်ချာပါဒ လူနာရာပေါင်းများစွာတို့သည် ထိုနေရာတွင် ပြုစုကုသမှုကို ခံယူခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကလေးသူငယ် သွက်ချာပါဒဖြစ်မှုသည် အခြားသော ဖြစ်ရပ်အားလုံးမှာထက် ကလေးသူငယ်နှင့် အရွယ်ရောက်ပြီးသူတို့အား များစွာ ပို၍ မသန်မစွမ်းဘဝသို့ ကျရောက်စေပါသည်။ ရေပူစမ်းများသည် မသန်မစွမ်းသူများအား ကြင်နာမှု၊ စိတ်ရှည်သည်းခံမှုနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုတို့ကို ပေးအပ်သည့် နေရာများအနက် တစ်ခုတည်းသော နေရာဖြစ်ပါသည်။ သည်ညတွင် ဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် ပြုလုပ်နေကြသော စေတနာပြုညီဝင်သော ပေးကမ်းလှူဒါန်းမှုများဖြင့် ရေပူစမ်းများသည် တစ်တိုင်းပြည်လုံးနှင့် ဆိုင်သည့် အထူးသဖြင့် ကလေးသူငယ် သွက်ချာပါဒဘက်၌ ၎င်း၏ အသုံးဝင်မှုကို တိုးတက်၍ လုပ်ဆောင်နိုင်လာပေလိမ့်မည်။ သည်ည သင်တို့က ကျွန်ုပ်အား ပေးကမ်းခြင်းလောက် ဘယ်သူမျှ သူတို့၏ မိတ်ဆွေများနှင့် အပေါင်းအသင်းများထံမှ ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် မွေးဖွားအမှတ်ရမှုကို ရရှိဖူးကြမည် မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြီးမြတ်သော တစ်မျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ မိသားစုမှ ထိခိုက်ဝေဒနာ ခံစားနေရသူတို့အတွက် ကျွန်ုပ်မှတစ်ဆင့် ပေးအပ်သော ဤလက်ဆောင်ပဏ္ဏာအား ကျွန်ုပ်သည် နှိမ့်ချ၍ ကျေးဇူးတင်သော နှလုံးသားဖြင့် လက်ခံယူ

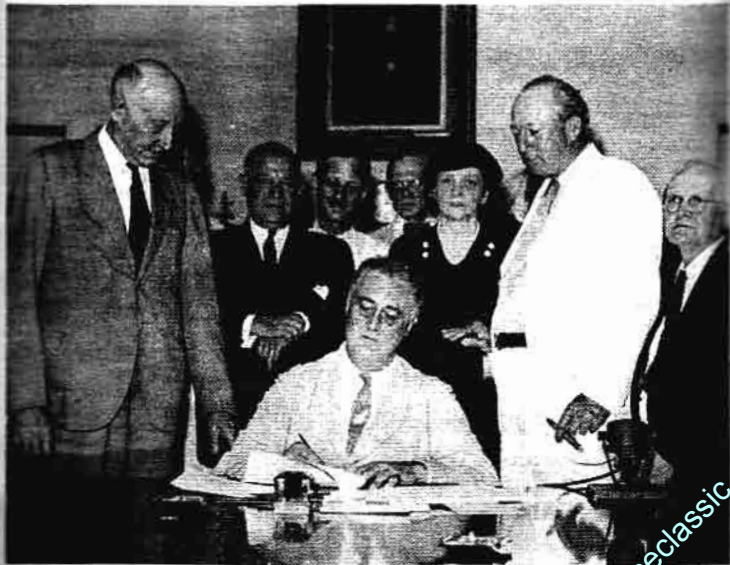
ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်ဆိုသော စကားကလွဲ၍ သင်တို့ပြုသော ကောင်းမှုကုသိုလ်အား ကျွန်ုပ် မည်မျှ လေးနက်စွာ တန်ဖိုးထားသည်ဆိုသော အချက်ကို ပြောပြရန် စကားလုံး မရှိပါ။ ကျွန်ုပ် မှတ်မိသမျှ၌ ကျွန်ုပ်အတွက် အပျော်ရွှင်ဆုံးဖြစ်သည့် ဤ မွေးနေ့အခါသမယတွင် မင်္ဂလာရှိသော ညဖြစ်ပါစေဟု သင်တို့ အား ကျွန်ုပ် နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပါသည်။'

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယင်းသည် သူ သမ္မတဖြစ်လာချိန်မှစ၍ ရေဒီယိုမှ ပြောကြားသည့် ပထမဆုံးမိန့်ခွန်းကား မဟုတ်ပေ။ သမ္မတရာထူး၌ တာဝန် ထမ်းဆောင်ချိန်မှစ၍ သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဘဝဖြင့် သူ အခိုင်အမာ ပြုလုပ်ထားသော အလေ့အကျင့်အတိုင်း ဆက်လက်ကျင့် သုံးလာခဲ့သည်။ လူထုအား သူတို့၏ ပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်၍ တိုက် ရိုက်ပြောဆိုသည့်နည်း ဖြစ်သည်။ ခုတော့ သူ၏ ရေဒီယိုမိန့်ခွန်းအား 'မီးဖို ဘေးက စကားစမြည်' ဟု သူက ခေါ်လေသည်။ ပထမဆုံး ပြောကြား သောမိန့်ခွန်းမှာ သူ၏ သမ္မတရာထူးဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားပြီးနောက် ချက်ချင်း ဘဏ်လုပ်ငန်းအကျပ်အတည်းအကြောင်း ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် အခက်ခဲဆုံး အရှုပ်ထွေးဆုံး အကြောင်းအရာကို အလွယ်ကူဆုံး ဘာသာစကားဖြင့် ရှင်းပြခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လတွင် သူသည် အင်အာရီအေ အကြောင်းကို ရှင်းလင်းမိန့်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၃၄ ခု၊ ဇန်နဝါရီလတွင် မသန် ဓမ္မစား ကလေးသူငယ်များအတွက် ပန်ကြားချက် ပေါ်လာသည်။ ထိုနှစ် ဧကန်မိပင် မီးတောင်ချောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော မယ်ရီပဲသာအင်း အဆောက် အဦဟောင်းများကို ဖြိုချ၍ ရေပူစမ်းများတွင် အိပ်ဆောင်သစ်နှစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ကရက်စ်ဟောလ်နှင့် ဘစ်လ်ဒါစ်ဟောလ်ဟုခေါ် သည်။ နောက်ထပ် လူနာများကို တိုး၍ လက်ခံပြုစုကုသနိုင်ရန် ဝန်ထမ်း များလည်း တိုးချဲ့ခန့်ထားခဲ့သည်။

ပိုလီယိုရောဂါ ကာကွယ်တားဆီးရေးအတွက် ကာကွယ်ဆေးတစ်မျိုး ကို တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် သုတေသန သိပ္ပံပညာရှင်များ သည် တိုးတက်မှုများ ရရှိလာကြသည်။ ပိုလီယိုသည် မိုင်းရပ်စ်ပိုးတစ်မျိုး ကြောင့် ဖြစ်ပွားသည်ဆိုသော အကြောင်းရင်းကို သူတို့ အခိုင်အမာ ပြောလာ

နိုင်ကြသည်။ သို့သော်လည်း ထိုပိုးကို မျက်စိဖြင့်ကြည့်၍ မြင်နိုင်လောက်
 သည့် အနုကြည့်မှန်ပြောင်း သူတို့တွင် မရှိသေးပေ။ ထိုရောဂါပိုးသည်
 လူတစ်ဦးထံမှ အခြားလူတစ်ဦးသို့ မည်ကဲ့သို့ ကူးစက်သွားသည်ကို မသိရှိ
 ကြပေ။ နယူးယော့တက္ကသိုလ်တွင် လုပ်ကိုင်နေသော ဒေါက်တာ မောရစ်
 ဘရိုဒီက ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကို သတ်ပေးသည့် ကာကွယ်ဆေးတစ်မျိုးကို တိုးတက်
 အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဖီလာဒဲလ်ဖီယာမြို့ရှိ တမ်ပဲလ်တက္ကသိုလ်မှ
 ဒေါက်တာ ဂျန်ကိုးလ်မားကလည်း ရှင်နေသော ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးအား ထိန်းချုပ်
 ဟန့်တားပေးသော ဆေးတစ်မျိုးကို တိုးတက်အောင် လုပ်ပေးခဲ့သည်။
 သေစေသော ကာကွယ်ဆေးနှင့် ရှင်နေသည်ကို ထိန်းချုပ်ပေးသော ကာကွယ်
 ဆေးတို့အား သုတေသနပြုကြသော ဆရာဝန်များအကြား အကြီးအကျယ်
 အငြင်းပွားမှု ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုငြင်းခုံမှုသည် နှစ်များနှင့်ချီ၍ပင် ကြာ
 ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၃၄ နှင့် ၁၉၃၅ ခုနှစ်များတွင် နှစ်မျိုးစလုံးအား
 စမ်းသပ်မှု အများအပြား ပြုလုပ်ပြီးနောက် ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်သူ

၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ် ၁၄ ရက်နေ့က လူမှုဖူလုံရေး
 လုပ်ငန်းစဉ်များအတွက် ဖရင့်ကလင်ဒီရူစဗွဲ လက်မှတ်ထိုးနေစဉ်

www.burmeseclassic.com

ပညာရှင်များက ကာကွယ်ဆေးနှစ်မျိုးစလုံးသည် အသုံးပြုလောက်အောင် စိတ်ချရမှု မရှိသေးဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ နောက်ထပ် မြောက်မြားစွာ သုတေသနပြုကြရဦးမည် ဖြစ်ပေသည်။

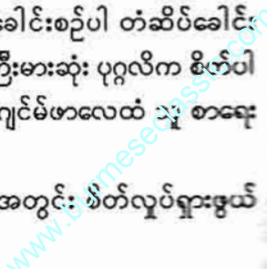
အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်လျက် ပိုလီယိုရောဂါအကြောင်းကို နဲ့နဲ့စပ်စပ် မသိသေး၍ ပိုလီယိုရောဂါ ခံစားနေရသော ကလေးငယ်အား မကူညီနိုင် ဖြစ်နေရသော ဆရာဝန်တစ်ဦး အနေဖြင့် စိတ်ပျက်အားငယ်ဖြစ်ခြင်းကို နားလည်သဘောပေါက်ပေသည်။ ပိုလီယိုဗိုင်းရပ်စ်ပိုးအား မြင်နိုင်စွမ်းမရှိ၍ ဓာတ်ခွဲခန်းများထဲတွင် ဆရာဝန်များ မတက်မကြွ ဖြစ်နေခြင်းကိုလည်း သူသည် နားလည်သဘောပေါက်သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်ပင်လည်း စိတ်ပျက်အားလျော့မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်။ စီးပွားပျက်ကပ်ကိုကား ကျော်လွန်လျက် ရှိနေပြီ။ သို့သော် သူမှန်းသလောက် မြန်ဆန်မှုကား မရှိသေးပေ။ တစ်ကိုယ်တော် အထီးကျန် အယူအဆ သဘောထားများက အမေရိကအား ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိန်းသိမ်းရန် ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်းကြီး တစ်ခုထဲသို့ ဦးဆောင်ဝင်ရောက်သွားရေးအတွက် မဖြစ်နိုင်သေးဘဲလည်း ရှိနေသည်။ သူ့အနေဖြင့် ဟိုနေရာ သည်နေရာမှ တိုးတက်မှု အနည်းငယ်မျှစီဖြင့်ပင် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်လျက် ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှ ဆရာဝန်များကဲ့သို့ပင် စိတ်ရှည်သည်းခံ၍ ကြံကြံခံရပေတော့မည်။

သူ ရာထူးလက်ခံ၍ ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာပင် ကိုလိုနီနယ်များနှင့် အင်္ဂလန်တို့အကြား ငြိမ်းချမ်းရေးကို နယူးဘတ်စ်မြို့၌ ကျောဝါရှင်တန် ကြေညာခဲ့သည့် နှစ် ၁၅၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ် အထူး တံဆိပ်ခေါင်းတစ်ရပ် ထုတ်ဝေကြောင်း ကြေညာခဲ့လေသည်။

'ကျွန်ုပ် စုဆောင်းခဲ့သော တံဆိပ်ခေါင်းတွေထဲမှာတော့ ဤ 'နယူးဘတ်စ်အထိမ်းအမှတ် တံဆိပ်ခေါင်း' ဟု ခေါင်းစဉ်ပါ တံဆိပ်ခေါင်းသည် ကျွန်ုပ်အဖို့အရာမှာ သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ် အကြီးမားဆုံး ပုဂ္ဂလိက စိတ်ပါဝင်စားမှု ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်' စာတိုက်မင်းကြီး ဂျင်မ်ဖာလေထံ သို့ စာရေးသား ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

သူ၏ ပထမ သမ္မတသက်တမ်းကာလအတွင်း ဝိတ်လျပ်ရှားဗွယ်

အကောင်းဆုံး မိန့်ခွန်းများအနက် တစ်ခုမှာ အာလင်တန် အမျိုးသားသင်္ချိုင်း
၌ စစ်ရပ်ဆိုင်းရေး နေ့တစ်နေ့တွင် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်းဖြစ်သည်။

‘ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို တံတိုင်းနံရံတွေနဲ့ ကာရံပြီး ဦးခေါင်းတွေကို သံထဲ
မှာ ထိုးနှစ်ထားလို့ မရပါဘူး။ အဲသည်လို လုပ်လည်း မလုပ်နိုင်ပါဘူး။
ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရှိသမျှ ခွန်အားတွေနဲ့ ရှေ့သို့ တိုးတက်သွား
ပြီး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အလေးပေး၍ ကြိုးပမ်း
အားထုတ်ကြရမယ်...။ နိုင်ငံတွေကြားမှာ မစ္စရီယစိတ်တွေဟာ
ဆက်လက်ရှိနေတယ်။ လက်နက်တပ်ဆင်မှုတွေကို တိုးလုပ်နေကြ
တယ်။ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေတဲ့ အမျိုး
သားရေးရည်မှန်းချက်တွေဟာ ရှေ့ကို အတင်းတိုးဝင်လာနေတယ်’

သို့သော်လည်း သူက သူတို့အား အာမခံသည့် သတင်းကောင်းတစ်
ရပ် ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ယင်းမှာ ကနေဒါနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့
အကြား မကြာသေးသည့် အချိန်ကမှ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် အပြန်အလှန် ကုန်
သွယ်ရေး သဘောတူညီချက်သစ်သတင်းဖြစ်သည်။

‘ဤနမူနာကောင်းသည် တစ်နေ့သောအခါ ကမ္ဘာအနှံ့သို့ ရောက်ရှိ
သွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်မျှော်လင့်ပေသည်။... ကျွန်ုပ်တို့သည်
နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စံနမူနာကောင်းကို ပြ၍ နိုင်ငံ
များတည်းဟူသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများ၏ ငြိမ်းချမ်းသော
တိုးတက်ကောင်းစားရေး၌ ပါဝင်အကျိုးပြုနိုင်ခဲ့သည်ဆိုလျှင် နှစ်ကာလ
များနှင့်ချီ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည့် ခရီးသည် အချည်းနှီး
ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။’

* * *

အခန်း (၁၂)

အတိုက်အခံပြုခြင်း

ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သမ္မတရစဉ်စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ အကြောင်းရှိ၏။ ဥရောပတိုက်သည် နေရာအနှံ့အပြား၌ လက်နက်တပ်ဆင်ထားသော ဂိုဏ်းကြီးတစ်ခု ပြန်ဖြစ်လာနေသည်။ ဂျာမနီအဓိပတိ အဒေါ့ဖ်တစ်လားသည် ၁၉၃၃ ခုနှစ်ကပင် တန်ခိုးအင်အားကြီးထွား၍ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီးလျှင် စစ်လိုလားလျက် ရှိသည်။ ဘင်နီတို မူဆိုလီနီသည် အီတလီ ဘုရင်စနစ်အား အာဏာရှင်စနစ်အဖြစ်သို့ မှန်မှန် တူးပြောင်းပေးလျက် ရှိသည်။ ကမ္ဘာ၏ အခြားတစ်ဖက်ခြမ်းတွင်ကား ဂျပန်နိုင်ငံသည် ၁၉၃၁ ခုနှစ်ကပင် တရုတ်ပြည်နှင့် စစ်ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်။ တရုတ်ပြည်မကြီးပေါ်ရှိ မန်ချူးရီးယားခေါ်ဒေသကို သိမ်းပိုက်၍ မန်ချူးကိုးဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်စေခဲ့သည်။

၁၉၃၃ ခုတွင် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည် အစိုးရအဖွဲ့ ၅၄ ဖွဲ့ထံသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးသဝဏ်လွှာ တစ်စောင်ရေး၍ မကျူးကျော်ရေးနှင့် လက်နက်တပ်ဆင်မှု အစီအမံများကို ဖြတ်တောက်လျှော့ချ သဘောတူညီချက်တစ်ရပ် ပြုလုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့သည်။ ဂျနီဗာတွင် ကျင်းပလျက်ရှိသော နိုင်ငံပေါင်း ၆၀ ပါဝင်သည့် လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲမှာလည်း ဘာမှ အရာမရောက်ပေ။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေဖြင့် ကမ္ဘာတစ်ဝှားရုံးကွင်ပါဝင်ရန် တိုက်တွန်းသည့် စာတစ်စောင်ကိုလည်း အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်သည်

၁၉၃၄ ခုတွင် ကွန်ဂရက်သို့ ပေးပို့ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဆီးနိတ်ခေါ် အထက်လွှတ်တော်က ထိုအဆိုကို မဲခွဲဆုံးဖြတ်၍ ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။

၁၉၃၅ ခု နွေဦးရာသီတွင် ဂျာမနီက ဗာဆိုင်းစာချုပ်ကို စွန့်လွှတ်ဖောက်ဖျက်ကာ လူငယ်များအား စုဆောင်း၍ စစ်တပ်ကြီးတစ်တပ်ကို အသစ်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုနှစ်ဆောင်းဦးရာသီတွင် အီတလီက အီသီယိုးပီးယားတွင် ရန်စလှုံ့ဆော်မှုတစ်ခု ပြုလုပ်၍ စစ်ရေး ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှု ပြုလုပ်လာသည်။ နောက်လ အနည်းငယ်အတွင်းတွင် အီသီယိုးပီးယားကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတကာပုံကားချပ်သည် နက်မှောင်လျက် ရှိ၏။ သို့သော် မိမိတို့ပြည်တွင်း၏ ပုံကားချပ်မှာလည်း လင်းသင့်သလောက် မလင်းပေ။ စီးပွားပျက်ကပ်အပေါ် အလုံးစုံ အောင်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပေ။ သန်းနှင့်ချီသော အလုပ်လက်မဲ့များ ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၃၅ ခုတွင် သမ္မတရစဗဲ၊ သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့နှင့် ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူများသည် အလုပ်သက်သာခွင့်ရေး ဥပဒေကြမ်း (work relief bill) လုံးလုံး အသစ်တစ်ခုကို ရေးဆွဲ၍ ကွန်ဂရက်က အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့သည်။ ထိုဥပဒေက လူ ၃ သန်းခွဲကို အလုပ်ရရှိစေလိမ့်မည်ဟု သူ မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ အေဂျင်စီပေါင်း ၅၀ ပါရှိ၍ အကျော်ကြားဆုံးမှာ ဟာရီဟော့ဘ်ကင် စီမံအုပ်ချုပ်သော လုပ်ငန်းတိုးတက်ရေးအုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ (Work Progressive Administration)ဖြစ်ပြီး အတိုကောက် WPAဟု ခေါ်သည်။ ပြည်သူ့လုပ်ငန်း အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ (Public Works Administration) အတိုကောက် PWAလည်း ရှိသည်။ ယင်းကို ဟာရီးလ်အိက်စ်က အုပ်ချုပ်သည်။ အမျိုးသား လူငယ်အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ (National Youth Administration) အင်၊ ဝိုင်၊ အေနှင့် ကျေးလက် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားတပ်ဆင်ရေး အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ (Rural Electrification Administration) အာရ်၊ အီး၊ အေတို့လည်း ရှိကြသည်။ ယင်းတို့မှာ ထင်ရှား အရေးပါသော အဖွဲ့တချို့ ဖြစ်သည်။

အော်ဘာရေးဝီလျံ ညွှန်ကြားအုပ်ချုပ်သော အမျိုးသား လူငယ် အုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့က အထက်ကျောင်းများနှင့် ကောလိပ်များမှ ကျောင်းသားများအား အချိန်ပိုင်း အလုပ်အကိုင်များ ရရှိအောင် ဖန်တီးပေး၍ သူတို့သည်

ပညာ ဆက်လက်၍ သင်ကြားနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းမနေဘဲ အချိန်ဖြုန်း
နေကြသော လူငယ်များအား အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသင်တန်းများနှင့်
အလုပ်အကိုင်များရရှိအောင်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။ လူမျိုးရေးနှင့်
ဘာသာယုံကြည်မှုကို အရေးမထားဘဲ လူတိုင်းသည် ပြည်ထောင်စု အကူ
အညီပေးရေး အစီအစဉ်မှ ပေးအပ်သော အကူအညီကို ရရှိနိုင်အောင် အက်ဖ်၊
ဒီ၊အာရ်က မလျှော့တမ်း ဇွဲနဘဲဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ သူက အင်၊ ဝိုင်၊
အေ အဖွဲ့၏ နီဂရိုအဖွဲ့ခွဲကို အုပ်ချုပ်ရန် အလွန်တော်၍ အားသွန်ခွန်စိုက်
လုပ်တတ်သော မေရီမက္ကလီယော့ဘက်သွန်းအား ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

၁၉၃၅ ခု မေလ ၁၁ ရက်တွင် အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်သည် ရေပူစမ်းများ
ရှိ အိမ်ဖြူတော်ကလေး (Little White House)ထဲမှ စာရေးစားပွဲတွင် ရောက်
ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် သူသည် ကျေးလက်ဒေသ လျှပ်စစ်တပ်ဆင်ရေး
တည်ထောင်သည့် အလုပ်အမိန့်အမှတ် ၇၀၃၇ ကို လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။
“ကျေးလက်ဒေသများ၌ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်ထုတ်လုပ်မှု၊ တစ်ဆင့်ပို့ပေးမှု၊ ဖြန့်
ဝေမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အတည်ပြုထားသော စီမံကိန်းများဆိုင်ရာ အစီအစဉ်”
ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤအစီအစဉ်က အလုပ်အကိုင်များကို ဖန်တီးပေး
ရုံမက ကျေးလက်ဒေသ လျှပ်စစ်သုံးစွဲမှုစရိတ် ကြီးမြင့်နေမှုကိုလည်း လျှော့
ချပေးမည့်အပြင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား မရရှိသေးသည့် ကျယ်ပြန့်သော ကဏ္ဍ
များသို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားကို ရရှိစေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

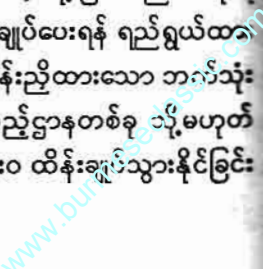
ထိုနှစ်နေ့ရာသီတွင် အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်သည် ဝဂ္ဂနာ အလုပ်သမား
ဆက်ဆံရေးဥပဒေ (Wagner Labor Relations Act) နှင့် လူမှုဖူလုံရေး
ဥပဒေ (Social Security Act) တို့ကိုလည်း လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။

သမ္မတရုစဉ်နှင့် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်တို့သည် ဒုန်းစိုင်းပြေးနေသော
မြင်းများကဲ့သို့ ရှေ့သို့ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလျက်ရှိကြပြီး သူတို့ စတင်
ပစ်လွှတ်ထားသော စီမံကိန်းများ၊ စမ်းသပ်မှုများနှင့်အတူ စီးပွားရေးသည်
တိုးတက်လာခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ စိတ်လှုပ်ရှား အားတက်မှုတို့
မှာ တိုး၍ တိုး၍ လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် ဇော်ကြီးကို ရုတ်တရက် ဒုက္ခ၍ တန့်
ရပ်အောင် လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တရား
လွှတ်တော်ချုပ်က အင်၊အာရ်၊အေသည် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်

လျက်ရှိသည်ဟု ကြေညာကာ တစ်ညီတစ်ညွတ်တည်း မဲခွဲဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမတိုင်မီ သီတင်းပတ်အနည်းငယ်က အင်အာရ်အေ၏ အပိုင်းတစ်ပိုင်းကို ဆန့်ကျင်၍ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခု ဒုတိယဆုံးဖြတ်ချက်ကျမှသာ အစီအစဉ်တစ်ခုလုံးကို နိဂုံးချုပ်သွားစေခဲ့သည်။ သမ္မတအား အာဏာအမြောက်အမြားပေးအပ်ရန် ကွန်ဂရက်တွင် အခွင့်အရေးမရှိဟုလည်း တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ကြေညာပြီး ပြည်ထောင်စုအစိုးရတွင် စက်မှုလုပ်ငန်းများအား ဥပဒေစည်းကမ်းဖြင့် ထိန်းချုပ်ရာ၌ ဆောင်ရွက်ထားခဲ့သည့် အခြေအနေထိရောက်အောင် အခွင့်အရေးမရှိဟုလည်း ဖော်ပြသည်။

အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရသည်။ ခုတော့ သူ့အစီအစဉ်သစ်၏ အကြီးမားဆုံးအပိုင်းသည် နိဂုံးချုပ်သွားရပြီး ထိုအစီအစဉ်သစ်နှင့်အတူ သူ၏ အကောင်းဆုံး ရည်မှန်းချက်တချို့ဖြစ်သော ကြမ်းပြင်ထိ နိမ့်ကျနေသော လုပ်ခ၊ ခေါင်မိုးထိ မြင့်တက်နေသော အလုပ်ချိန်နာရီနှင့် စက်ရုံအလုပ်ရုံများတွင် ကလေးအလုပ်သမားပပျောက်ရေးတို့မှာ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

အခြားတစ်နည်းအားဖြင့် ရှုကြည့်သော် တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် သူ့အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအစိုးရအနေဖြင့် လမ်းသုံးသွယ်အစီအစဉ်တစ်ရပ်ရှိကြောင်း သတိပေးခဲ့သည်။ ယင်းတို့မှာ ကွန်ဂရက်သည် ဥပဒေကို ဖန်တီးပြုလုပ်သော ဥပဒေပြုရေး (legislative)၊ သမ္မတအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဥပဒေကိုအာဏာတည်အောင် လုပ်ပေးသော အုပ်ချုပ်စီမံခန့်ခွဲရေး (executive) နှင့် တရားဥပဒေများ၏ ဉာဏ်ပညာ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုနှင့် ထိုတရားဥပဒေများအား ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်မှုတို့အပေါ် စီရင်ဆုံးဖြတ်အတည်ပြုပေးသော တရားစီရင်ရေးစနစ် (judicial) တို့ ဖြစ်သည်။ အစိုးရဌာန တစ်ခုစီတိုင်းသည် အခြားနှစ်ခုအား ထိန်းချုပ်ပေးရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး တစ်ခုကိုတစ်ခု ချိန်ကိုက်အောင် ထိန်းညှိထားသော ဘက်သုံးဘက်ဌာနသုံးခု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မည်သည့်ဌာနတစ်ခု သို့မဟုတ် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အစိုးရအား လုံးဝ ထိန်းချုပ်သွားနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

အပေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်လောက် အင်အား ခိုင်မာတောင့်တင်း၍ ပိုပြီး လွန်လွန်ကဲကဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော စီမံခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ်ရေး အကြီးအကဲဟူ၍ မရှိခဲ့ဖူးဟု ပြောနိုင်ပေသည်။ သူသည် အပေရိကန်နိုင်ငံအနေဖြင့် သမ္မတတစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့ဖူးသမျှထက် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအင်အား (personal strength) ကို ထုတ်ဖော်ပြသသည်မှာ များလွန်းသည်ဟု တချို့က ယူဆကြသည်။

သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် အက်ဖ်ဒီ၊အာရ်အား ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖော်ဖော်ရွေရွေနှင့် နှစ်လိုဖွယ်ရာဟာသပြက်လုံးများပြောလျက်ပင် တွေ့မြင်ကြရသည်။ သတင်းစာ ဆရာများ မေးသည့်မေးခွန်းများအား သူ မဖြေလိုသည့် မေးခွန်းဖြစ်လျှင် မြန်မြန်နှင့် နှစ်သက်သဘောကျစရာ မှတ်ချက်တစ်ခုခုဖြင့် ရွှေ့ဆိုင်းပစ်တတ်သည်။ သတင်းထောက်တစ်ဦးက သူ့အား အင်၊အာရ်၊ အေနှင့် ပတ်သက်၍ တရားလွတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် သူ ဘယ်လိုသဘောရပါသလဲဟု မေးသောအခါ သူက 'အို... သူတို့က ဟို နောက်ပိုင်း မြင်းဆွဲတဲ့ ရထားလုံးခေတ်မှာ နေနေကြတုန်းပဲကိုး' ဟု ပြန်ပြောခဲ့သည်။ ထိုစကား အမှန်ဖြစ်သည်။ သူတို့အများစုမှာ အသက် ခုနစ်ဆယ် သို့မဟုတ် ခုနစ်ဆယ်ကျော်များ ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်လည်း တရားသူကြီး အိုဝင်၊ ဂျေ၊ ရောဘတ် တစ်ဦးသာ ခြောက်ဆယ်ဖြစ်သည်။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်တိုင်း ဖောက်ပြန်၍ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲသည့် အယူအဆရှိရမည် ဟူ၍ကား တစ်ထစ်ချမဆိုလိုပေ။ တရားသူကြီးများထံမှ လစ်ဘရယ်အကျ ဆုံးတစ်ဦးမှာ တရားသူကြီး လူဝီဘရန်ဒေးဖြစ်ပြီး သူသည် အသက်အကြီး ဆုံးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ပိုမိုများပြားသော စမ်းသပ်စစ်ဆေးရမည့် အမှုများသည် တရားလွတ် တော်ချုပ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။ ရုံးတော်က အစီအစဉ်သစ် (New Deal) အတွက် အခွင့်မသာသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ထပ်မံ၍ ချမှတ် သည်။ ထိုအချက်သည် အေ၊ အေ၊ အေခေါ် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး ဦးနှိုင်း ဆောင်ရွက်ရေးဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် လည်း အခြားတစ်ဖက်တွင် အေ၊ အေ၊ အေ ဆုံးဖြတ်ချက်ပြု၍ မကြာမီ ၎င်းက တီ၊ ဗွီ၊ အေ ကို ထိန်းမပေးခဲ့၍ ဝင်ဒဲလ်ပီလ်ကံ၏ ရှည်ကြာသော

တိုက်ပွဲကို အဆုံးသတ်သွားစေခဲ့သည်။

အင်၊အာရ်၊ အေနှင့် အေ၊ အေ၊ အေ ဆုံးဖြတ်ချက်များ၏ ဘေးဝန်း အကျိုးသက်ရောက်မှုတစ်ရပ်က ကွန်ဂရက်ဘက်အပိုင်းတွင် ပိုမိုလွတ်လပ်သော အနေအထားတစ်ရပ် ဖြစ်လာသည်။ ယင်းမှာ အတိုက်အခံတို့က ရာဘာတံဆိပ်တုံး ကွန်ဂရက်ဟု ခေါ်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်မှာ သေချာပေသည်။ ယခုအချိန်မှ နောင်ကို စွပ်ဖားစီး၍သွားသော ခရီးမှာ ကြမ်းတမ်းလာတော့မည်ကို အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ် သိရှိလေသည်။

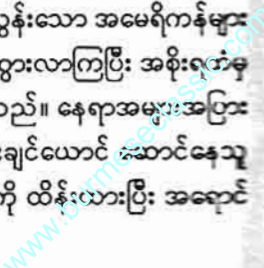
အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်အတွက် ၁၉၃၆ ခု မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးနှင့် ရွေးကောက်ပွဲကား လာမည့် လုပ်ငန်းအစီအစဉ်ဖြစ်သည်။ ဤအတွက် သူ၏ အရင်းနှီးဆုံးနှင့် ယုံကြည်စိတ်အချရဆုံး မိတ်ဆွေမှာ သူ့နံဘေးတွင် ရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နာမကျန်းဖြစ်ပြီးနောက် လူဝီဟိုဝဲသည် သိပ်ကို မကြာသေးခင်ကမှ ကွယ်လွန်ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။ သူ့နေရာကို ဝင်ယူမည့်သူကား ရှိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

သဘာဝကျစွာပင် သူ့ပါတီက သူ့ကို အဆိုပြုခဲ့ကြသည်။ ဂျင်မီဆလေးက မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်၍ သူတို့သည် နေရာအနှံ့ထောင့်စွန်းမကျန် တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ လှည့်လည်၍ တစ်ပွဲပြီးတစ်ပွဲ မဲဆွယ်စည်းရုံးဟောပြောခဲ့ကြသည်။ အက်ဖ်၊ဒီ၊အာရ်က ရေဒီယိုမှနေ၍ လူထုများအား ထကြွနှိုးကြားစေသည့် မိန့်ခွန်းများကို ပြောကြားခဲ့သည်။

'နိုင်ငံအနှံ့ ဖြန့်ကျက်ထွက်ခွာခဲ့သည့် ဤခရီးတွင် ကျွန်ုပ်သည် လယ်သမားများကို ပြောခဲ့ပြီ။ သတ္တုတွင်းလုပ်သားများကို ပြောခဲ့ပြီ။ စက်မှုအလုပ်သမားများကို ပြောခဲ့ပြီ။ ထိုပြောဆိုဆွေးနွေးခဲ့ချက် အားလုံးတွင် ကျွန်ုပ်သည် ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် ရှုမြင်ရသကဲ့သို့ ရှင်းလင်းပြတ်သားသည့် အချက်တစ်ရပ်ကိုလည်း ကြားခဲ့ရသည်။ မြင်လည်း မြင်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချက်မှာ သူတို့သည် လုံးဝန်းသော အရာတစ်ခုလုံးထဲမှ ခွဲခြမ်းစိတ်ပိုင်း၍ မရသောအရာများ ဖြစ်ကြသည်ဆိုသော အချက်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအတွက် ကြိုးပမ်းမှု၌ အခြားသောဘက်မှ လူများ၏ အလုပ်အကိုင်များ အောင်မြင်မှုမရှိသည့် အရေးနိမ့်နေပါက မိမိတို့ဘက်တွင်လည်း ကိုယ်ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်သည့်အလုပ်၌

မည်သူမျှ အောင်မြင်မှုရမည်မဟုတ်။ သင်တို့တွင် ဘဏ်၌ အပ်နှံထားသော ငွေရှိသလား။ ထိုငွေသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သမိုင်းတွင် ယခင်ရှိခဲ့ဖူးသမျှထက် ပို၍ လုံခြုံစိတ်ချရမှု ရှိပါသည်။ ထိုငွေကို အာမခံပါသည်။ သင်သည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူဖြစ်ပါသလား။ သင်၏ စတော့များနှင့် ဘွန်းစာချုပ်များသည် ၅ နှစ်နှင့် ၆ နှစ်အမြင့် အဆင့်များအထိ ရောက်ရှိပါသည်။ သင်သည် ကုန်သည်ဖြစ်ပါသလား။ သင်၏ ဈေးကွက်များ၌ ဝယ်ယူအား (purchasing power) တည်းဟူသော အဖိုးတန်အသက်သွေးသည် ရှိနေပါသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းများမှ သင်တို့၏ ဖောက်သည်များတွင် အကြွေးနည်း၍ ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် ဝင်ငွေများ ရှိနေကြပါသည်။ မြို့ကြီးပြကြီးများမှ သင်တို့၏ ဖောက်သည်များတွင် ပိုမိုများပြားသော၊ ပိုမို ခိုင်မာစိတ်ချရသော၊ ပို၍ ကောင်းမွန်သော အလုပ်အကိုင်များ ရှိနေကြပါသည်။ သင်သည် စက်မှုလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူ ဖြစ်ပါသလား။ စက်မှုလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ဝင်ငွေရရှိမှုများသည် ၄ နှစ်၊ ၆ နှစ် သို့မဟုတ် ၇ နှစ် အတွင်းမှာပင် အမြင့်ဆုံး၌ ရှိပါသည်။ ဒေဝါလီခံရမှုများမှာ နိမ့်ပြီးရင်း နိမ့်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရိပတ်ဘလစ်ကင်ပါတီမှ အက်ဖါဒါအာရ်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်ရန် တင်ဆပ်ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အဲလ်ဖရက်၊ အမ်၊ လင်ဒန်အား အဆိုပြုခဲ့ကြသည်။ ရိပတ်ဘလစ်ကင် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးက အစီအစဉ်သစ် (New Deal)၏ အားနည်းချက်များအားလုံးကို ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်သည်။ သူတို့က အေဂျင်စီ တစ်သိကြီးဖြစ်သော စီဒဗလျူအေ၊ စီစီအေ၊ တီဗွီအေ၊ အင်အာရ်အေ၊ အေအေအေ၊ ပီဒဗလျူအေ၊ ဒဗလျူပီအေ၊ အင်အိုင်အေတို့အား အကွာရာစွပ်ပြုတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြသည်။ ဤစီမံကိန်းများသည် အလုပ်များဟန် ဆောင်နေကြပြီး လက်တွေ့တွင် ဘာမှ တန်ဖိုးမရှိဟု ရိပတ်ဘလစ်ကင်များက ကြေညာပြောဆိုကြသည်။ များပြားလွန်းသော အမေရိကန်များသည် လက်ဖြန့်တောင်းခံသူများအဖြစ်သာ ကြီးထွားလာကြပြီး အစိုးရတံမှ အထောက်အပံ့ကို မျှော်လင့်နေကြသည်ဟု ဆိုသည်။ နေရာအများအပြားတွင် ဤအချက်သည် အမှန်ဖြစ်၏။ အလုပ်များချင်ယောင် ဆောင်နေသူများ၊ အတုအယောင်များ၊ လခရအောင် အလုပ်ကို ထိန်းထားပြီး အရောင်

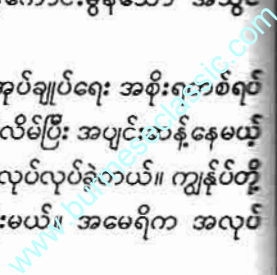
ပြ၍ အလုပ်လုပ်နေသူများ ရှိကြသည်။ စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဘယ်အခါမျှ မပြီးစီးသော လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများ ရှိကြသည်။ တချို့လူများက တောင်းခံမှုတွေ များလာအောင် လုပ်ပေးနေကြသည်။ လေလွင့်ဖြုန်းတီးမှုနှင့် အရည်အသွေး မပြည့်မီမှု သို့မဟုတ် ညံ့ဖျင်းမှုတို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပမာဏထိ ရှိခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် စုစုပေါင်း အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုကား လင်ဒန်သည် မငြင်းဆိုနိုင်ခဲ့ပေ။ သူသည် အက်ဖ်ဒီအာရ်၏ လူကြိုက်များမှုအား လူထုခံဖြင့် မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပေ။ အောက်တိုဘာလ အလယ်တွင် အက်ဖ်ဒီအာရ်၏ မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးရထားသည် ချိကာဂိုမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာသောအခါ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လူတို့က သူ့အား မီးရထားဘူတာမှ ဆီးကြိုကြသည်။ သန်းဝက်မျှရှိသော လူထုကြီးသည် သူ၏မိန့်ခွန်းကို နားထောင်နေအားကစားရုံထဲသို့ တိုးဝှေ့ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူ နယူးယော့သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မယ်ဒီဆင်စကွဲယား ပန်းခြံကြီး၌ နောက်ဆုံး မဲဆွယ်စည်းရုံးရေးမိန့်ခွန်းကို ပြောကြားခဲ့သည်။

'ဒီ နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်းအတွက် ကျုပ်တို့ လက်အိတ်တွေကို ချွတ်ကြန့်သူက သူနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိနေသေးသော ဆင်မြူရယ်ရိစ်မန်အား ပြောကြားခဲ့သည်။ မစ္စတာရိစ်မန်သည် သူ၏ အကြီးအကဲ ဆိုလိုချက်ထိုသို့ရှိလေသည်။

ထိုညက စကားပြော စင်မြင့်ပေါ်တွင် အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် သူ၏ ခြေထောက် အထိန်းကိရိယာများကို ရုတ်ချည်း ဖြုတ်၍ ဆန့်လိုက်ပြီးလျှင် ထရပ်ကာ စကားပြောခုံသို့ လျှောက်သွားလေသည်။ ထို့နောက် သူသည် ဦးခေါင်းကို မြှောက်၍ စောင်းထားပြီးလျှင် မေးစေ့ကိုဖော်၍ မိန့်ခွန်းစပြောလေသည်။ သူသည် ခါတိုင်းထက် သာလွန်ကောင်းမွန်သော အသွင်သဏ္ဍာန်ကို ဆောင်နေပေသည်။

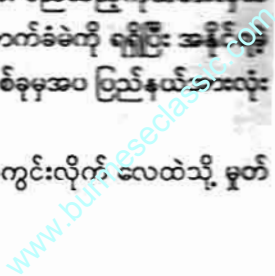
'လေးနှစ်နီးပါးကြာအောင် သင်တို့မှာ အုပ်ချုပ်ရေး အစိုးရတစ်ရပ် ရှိထားခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီအစိုးရဟာ လက်ကိုလိမ်ပြီး အပျင်းဆန့်နေမယ့် အစား အကျိုးလက်ပင့်ပြီး ပင်ပန်းကြီးစွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အကျိုးလက်ကို ဆက်ပြီး ပင့်ထားရလိမ့်ဦးမယ်။ အမေရိက အလုပ်

သမားတွေအတွက် အလုပ်အကိုင်အခြေအနေများ တိုးတက်ကောင်းမွန်
 ရေးအတွက် တကယ့်ကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြရပါလိမ့်ဦးမယ်။
 အလွန်အကျွံ ရှည်ကြာတဲ့ အလုပ်ချိန်ကို လျော့ချဖို့၊ အငတ်ဘေး
 ဆိုက်အောင် နိမ့်ကျနေတဲ့ လုပ်ခကို တိုးမြှင့်ပေးဖို့၊ ကလေးအလုပ်သမား
 ကို အဆုံးသတ်ပေးဖို့၊ အလုပ်သမားကို မဝရေစာပေးပြီး ခိုင်းစေတဲ့
 စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို ရှင်းလင်းဖယ်ရှားပစ်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်
 ပြီး ကြိုးပမ်းရပါလိမ့်ဦးမယ်။ ထုံးစံအတိုင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ
 လက်ဝါးကြီးအုပ်တာကို ဆုံးခန်းတိုင်စေဖို့၊ စုပေါင်း၍ တောင်းဆိုမှုတွေ
 ကို ထောက်ခံပေးဖို့၊ မညီမျှတဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ရပ်ဆိုင်းပစ်ဖို့၊ မရိုး
 ဖြောင့်တဲ့ ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ်မှု အလေ့အကျင့်တွေကို ဖျက်သိမ်းပစ်
 ဖို့ ဆက်လက်ပြီး လုံးပမ်းကြရပါလိမ့်မယ်။ ဒါတွေအားလုံးအတွက်
 ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ တိုက်ပွဲဟာ အစသာ ရှိပါသေးတယ်'

မယ်ဒီဆင် စက္ကယားဂါးဒင်မှ သူသည် ဟိုက်ပတ်သို့ပြန်၍ မဲပေးပြီး
 လျှင် သူ့မိသားစုများ၊ အိမ်နီးချင်းများနှင့်အတူ ရွေးကောက်ပွဲ ပြန်ကြားချက်
 များကို စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။ ဆွေမျိုးများနှင့် ပြည်သူများ လူ ၅၀ ခန့်
 စုဝေးရောက်ရှိလာကြသည်။ အဲလင်နာရစတဲက ညနေစာဘူဖေး စီစဉ်ပေးခဲ့
 သည်။ အစောဆုံး ပြန်ကြားချက်များမှပင် အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် သူ့အနေဖြင့်
 လူထုကြီး၏ သောင်းသောင်းဖြဖြ ယုံကြည်ထောက်ခံမှုကို ရရှိနေပြီဆိုသည်
 ကို သိရှိခဲ့သည်။ သူနှင့် သူ့အပေါင်းအသင်းများသည် စာရွက်နှင့် ခဲတံကို
 လက်တွင်ကိုင်လျက် ရေဒီယိုရှေ့တွင် ထိုင်နေကြစဉ်တွင် ရလဒ်များသည်
 တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ သူ့ဘက်က များပြားလာမှုသည် ခေယ့်
 နိုင်လောက်အောင်ထိ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ရေတွက်စာ
 ရင်းအရ သူသည် အမေရိကန်အပိုင်းတွင် အခြား မည်သည့်ကိုယ်စားလှယ်
 လောင်းထက်မဆို ပိုမိုများပြားသော လူထုထောက်ခံမှုကို ရရှိပြီး အနိုင်ရ
 လေသည်။ မိန်းပြည်နယ်နှင့် ဗာမွန်ပြည်နယ်နှစ်ခုမှအပ ပြည်နယ်အားလုံး
 တွင် သူ အနိုင်ရခဲ့သည်။

'အံ့ဩစရာပဲ' ဆေးလိပ်မီးခိုးများကို အကွင်းလိုက် လေထဲသို့ မှုတ်
 ထုတ်၍ သူက ပြောလေသည်။

'၃၆ ခုနှစ်ရဲ့နှင်းမုန်တိုင်း' သတင်းစာသမားများကပေးသော အမည် ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အထက်တန်းကျောင်းဆရာကြီးဟောင်း ဂရိတွန်မှ ပီးဘော်ဒီပင် ယခုအကြိမ်၌ သူ့ကို မဲပေးခဲ့သည်။ သူ၏ ဒုတိယအကြိမ် သမ္မတရာထူး လက်ခံယူသည့် ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားတွင် မိန့်ခွန်းပြောခဲ့ပြန် သည်။

'အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သမ္မတအဖြစ် ထပ်မံကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆို ပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်သူလူထု ရွေးချယ်ထားသော လမ်းကြောင်းအတိုင်း ရှေ့သို့ ချီတက်လျှောက်လှမ်းသည့် ခရီးတွင် ခေါင်းဆောင်မှုပေးရန် ကျွန်ုပ် သည် တည်ကြည်လေးနက်စွာ တာဝန်ယူပါသည်'

မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုက မိမိကိုယ်ကို လွန်လွန်ကဲကဲ ယုံကြည်မှု ဆီသို့ ရှေးရှုသွားခဲ့သည်။ သူ၏ ဒုတိယသက်တမ်းအတွက် ဖွင့်ပွဲအခမ်း အနားပြီး၍ မကြာမီမှာပင် သူသည် သူ့တွင်ရှိနေသော လူမသိသူမသိ မကျေ မချမ်းဖြစ်နေမှုကို ဖော်ထုတ်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူ၏ အစီအစဉ်သစ် (New Deal) အရ ဆောင်ရွက်ချက်များ အများအပြားကို ဆန့်ကျင်၍ စီရင်ချက်ချနေသော တရားလွှတ်တော်ချုပ်အား ရန်ငြိုးဖွဲ့လာခဲ့သည်။

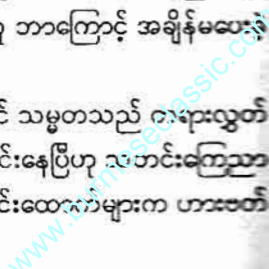
လူတိုင်းတွင် အကျင့်စရိုက်စိတ်ဓာတ်ပိုင်း၌ ဘက်နှစ်ဖက်ရှိသည်။ တစ်ဖက်သည် နှစ်လိုဖွယ်ရာဖြစ်၍ အခြားတစ်ဖက်သည် မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ဤသဘာဝ၌ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် ခြွင်းချက်မဟုတ်ပေ။ သူ၏ မသန်မစွမ်းအဖြစ်သည် သူ၏ နှစ်လိုဖွယ်ရာဘက်ကို နက်ရှိုင်းစေ၍ ပို၍ လည်း တိုးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။ ထိုအချက်ကပင်လည်း မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာဘက်ကို ပို၍ ပြင်းထန်စေပြီး ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရမည်ကို ဂရုစိုက်ဖြစ်စေသည်။ သူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လမ်းမလျှောက်နိုင်ခြင်းနှင့် သူ၏ ပုဂ္ဂလိကအတွက် ဂရုစိုက်မှုများကြောင့် သူ့စိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်ရသည့် စိတ်ပျက်အားလျော့မှုတို့ သည် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခြင်းများ အလုပ်သမား အုံကြွမှုများနှင့် စီးပွား ပျက်ကပ်တစ်ခုလုံးအား ကုစားပေးလိုသည့် သူ၏ ဆန္ဒကို ဖြည့်စွမ်းရန် ဗဟတ် နိုင်၍ စိတ်ပျက်အားလျော့ဖြစ်ခြင်းနှင့် ပေါင်းစပ်မိသွားလေသည်။ တရား လွှတ်တော်ချုပ်သည် လူမှုဖူလုံရေးဥပဒေကိုကား အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုမျှလောက်နှင့် မလုံလောက်။ လုံလောက်ဖို့နေနေသာသာ

နီးပင် မနီးစပ်သေးပေ။

ဘယ်သူ့အားမျှလည်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းမပြုဟု ဆိုရလောက်အောင် လျှို့ဝှက်မှုပြုလျက် သူသည် ကွန်ဂရက်သို့ ဖတ်ကြားတင်သွင်းမည့် အမှာစာတစ်ရပ်ကို ပြင်ဆင်ရေးသားလေသည်။ ထိုနောက် ထိုနေ့မနက်တွင် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ သွား၍ သူ၏ အစိုးရအဖွဲ့နှင့် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်မှ ခေါင်းဆောင်များကို အတူစည်းဝေးစေကာ သူ၏ အမှာစာကို ဖတ်ကြားပြလေသည်။ သူက အထက်တရားရုံးများတွင် ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းရေးနှင့် တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ရေးများကို တောင်းဆိုထားသည်။ သို့သော်လည်း အဓိကမှာ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကို တရားသူကြီးများအားလုံး အသက် ခုနစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးနောက် ၆ လအတွင်း အနားယူရန် တိုက်တွန်းသည့်အပြင် သမ္မတတွင် အနားယူရန် သင့်ပြီးသော တရားသူကြီးများ၏ နေရာတွင် တရားသူကြီးသစ်များကို ၆ ဦးထိ ခန့်အပ်နိုင်သည့် အခွင့်အာဏာ ရှိရေးကိုလည်း တောင်းဆိုထားသည်။ ဤတောင်းဆိုချက်အတိုင်း ဥပဒေ ဖြစ်လာပါက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ချက်ချင်းပင် သူကြိုက်ရာ လူပုဂ္ဂိုလ် ၆ ဦးကိုရွေး၍ တရားသူကြီး ခန့်အပ်နိုင်တော့မည် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းမှာ လက်ရှိ တရားသူကြီး ၉ ဦးအနက် ၆ ဦးမှာ အနည်းဆုံး အသက် ၇၀ ရှိနေကြပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း သူသည် တရားသူကြီး စုစုပေါင်းဦးရေကို ၁၅ ဦးထိ တိုးပေးသွားနိုင်မည်လည်း ဖြစ်သည်။

စားပွဲတွင် ဝိုင်း၍ ထိုင်နေကြသော ယောက်ျားများနှင့် မိန်းမများသည် ရုတ်တရက် အငိုက်မိလျက် နှုတ်ဆိတ်ကာ ငြိမ်နေကြလေသည်။ သမ္မတသည် သူ့ကိုယ်သူ လူတစ်ဦးတည်း အစိုးရဖြစ်အောင် လုပ်နေပြီလော။ သူ အဆိုတင်သွင်းနေသည့်အရာသည် မည်မျှ အန္တရာယ်ကြီးသည်ကို သူ သေချာပေါက် သဘောပေါက်ရပေမည်။ ဤကိစ္စကို သေချာစေ့စပ်သည့် ဆွေးနွေးသုံးသပ်မှုများ ပြုလုပ်နိုင်လောက်အောင် သူ ဘာကြောင့် အချိန်မပေးခဲ့သလဲ။

နေ့စဉ်သတင်းစာများက မကြာမတင်ပင် သမ္မတသည် ငါးရားလွှတ်တော်ချုပ်အား ပြုပြင်ရေးလုပ်ရန် အာဏာတောင်းနေပြီဟု သတင်းကြေညာချက်ထုတ်၍ သတင်းဖြန့်ကြဲလေသည်။ သတင်းထောက်များက ဟားဗတ်

ဟူးဗားအား တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြသောအခါ သူက ယင်းလုပ်ရပ်သည် တရားလွတ်တော်ချုပ်အား ကိုယ်ကြီးဆွဲရာကမည့် ဇာတ်ရုပ်တွေဖြစ်အောင် လုပ်မည့် အစီအစဉ်ဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ကြေညာလေသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကော်ဒဲလ်ဟူးလ်နှင့် အလုပ်သမားဝန်ကြီး ဖရန့်စ်ပါကင်တို့ နှစ်ဦးစလုံးကလည်း ထိုဆောင်ရွက်ချက်ကို ကန့်ကွက်ကြသည်။ သို့သော်လည်း လူထုရှေ့မှောက်တွင် သမ္မတအား အကျပ်အတည်းမပေးလို၍ ဘာမျှ မပြောဘဲ နေခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ရာထူးများမှာ အလွန်ပင် မရေမရာ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ နယူးယော့ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဟားဘတ်လေမန်းကမူ ထိုဥပဒေကြမ်းကို ဆန့်ကျင်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သည်။

အငြင်းအခုံမုန်တိုင်းသည် တဖြည်းဖြည်း နေရာတကာတွင် ထန်လာခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်တွင် တရားလွတ်တော်ချုပ်သည် အလေးစားခံရဆုံး အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော အဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။ သမ္မတ၏ ဤအဆိုပြုချက်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ဥပဒေပညာရှင်များ၊ သမိုင်းပညာရှင်များ၊ အစိုးရဌာနများမှ ကျွမ်းကျင်သူ ပါရဂူများသည် ရေဒီယိုမှ အသံလွှင့်ပြောသူက ပြော၍ ဆောင်းပါးရေးသူက ရေးကြသည်။ မဲဆန္ဒရှင်များထံမှ ထောင်နှင့်ချီသော ကန့်ကွက်စာများကို ကွန်ဂရက်လူကြီးများ တဖွဲဖွဲ လက်ခံရရှိလျက် ရှိကြသည်။

သမ္မတသည် သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်များအား လူထု သဘောပေါက်နားလည်လာအောင် တရားဝင်မဟုတ်သော အလွတ်သဘောနည်းများဖြင့် ရှင်းလင်းပြောဆိုမှုများကို အချိန်ပေး၍ အထူးအလေးထား ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ 'စီးပွားပျက်ကပ်ကိုကား လွန်မြောက်သွားပြီ။ တိုင်းပြည်၏ လူဦးရေ သုံးပုံတစ်ပုံသည် အစာရေစာ မဝ၊ အဝတ်အထည်မလုံလောက်၊ နေစရာ အိုးအိမ်မရှိဘဲ ဖြစ်နေကြသေးသည်' သူက ရှင်းပြလေသည်။ ဤပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် အမျိုးသားရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေများ (national Laws) နောက်ထပ် လိုသေးသည်။ 'ဤအယူအဆမှာ ဘာမှ အဖွဲ့နဲ့ရောက်တာ၊ ဒါမှမဟုတ် အသစ်အဆန်း မပါပါဘူး၊ ပြည်နယ်အများအပြား၏ ဥပဒေများ၊ ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၏ လက်တွေ့အလေ့အကျင့်၊ ကြည်း

တပ်နှင့် ရေတပ်တို့၏ စည်းမျဉ်းများ၊ ငါတို့တက္ကသိုလ်များနှင့် ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများ အားလုံးလိုလို၏ စည်းကမ်းဥပဒေများ၊ အများအားဖြင့် အသက် ၇၀ သို့မဟုတ် ၇၀ ထက်လျော့သော အသက်အရွယ်တွင် အနားယူရန် သတ်မှတ်ပေးချက်၊ ဒါတွေသာ ဖြစ်ကြသည်'

ဥပဒေကြမ်းအား လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏ တရားစီရင်ရေး ကော်မတီ သို့ အသီးသီး လွှဲအပ်ခဲ့သည်။ အထက်လွှတ်တော် တရားစီရင်ရေး ကော်မတီသည် မတ်လထဲတွင် လူထုရှေ့မှောက်၌ ကြားနာမှု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရှေ့နေများ၊ တရားသူကြီးများ၊ အောက်လွှတ်တော်အမတ်များ၊ အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအား သီတင်းပတ်များစွာကြာ အောင် စစ်ဆေး၍ သက်သေခံ ထွက်ဆိုချက်များကို ကြားနာခဲ့ကြသည်။ အတိတ်က အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား သစ္စာရှိခဲ့ကြသော လူအများအပြားပင် ဤကိစ္စတွင် သူနှင့် သဘောကွဲခဲ့ကြသည်။ ရေမွန်မိုလေးသည် လူထုရှေ့မှောက်တွင် ထိုဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ အစစ်ခံ ထွက်ဆိုသည်။ ဒီမိုကရက် အထက်လွှတ်တော်အမတ် ဘာတန်ကေကလည်း အလားတူ အစစ်ခံသည်။ မွန်တာနာပြည်နယ်မှ ရှီးလားနှင့် ဗာဂျီးနီးယားမှ ကာတာဂလပ်စ်တို့လည်း အလားတူပင် ဖြစ်သည်။ တရားသူကြီးချုပ် ဟူးချ်က ကော်မတီသို့ ကန့်ကွက် စာတစ်စောင် ပို့ခဲ့သည်။

စစ်ဆေးကြားနာမှုသည် နွေဦးရာသီနှင့် နွေရာသီရောက်သည်ထိ ဆက်လက်ကြာညောင်းခဲ့သည်။ မည်သည့်အမျိုးသားရေး ပြဿနာကိုမှ ဤမျှလောက် အသေးစိတ်ကျအောင် စဉ်းစားဆွေးနွေးခဲ့ကြခြင်း မရှိဘူးပေ။ အပေးအယူ စေ့စပ်ဖျန်ဖြေရေး အဆိုပြုချက်များကိုလည်း မကြာခဏ တင်ပြခဲ့ကြသည်။ ဥပဒေကြမ်းသည် မှန်မှန်ပင် နောက်သို့ ဆုတ်ခဲ့ရသည်။

ဧပြီလတွင် ၎င်းလုပ်ငန်းများအား ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေသော တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် ဝဂ္ဂနာအလုပ်သမားဆက်ဆံရေးဥပဒေအား အတည်ပြုသောဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချပေးလျက် သမ္မတ၏ အစီအစဉ်သစ်(New Deal)ကို သူတို့ လုံးလုံးဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်လုပ် ကြိုးပမ်းခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဇူလိုင်လတွင် တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အသက်အကြီးဆုံး တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သော ဝီလီဗန်ဒဲဗင်တာ

သည် အသက် ၇၀ မွေးနေ့ရောက်၍ အနားယူကြောင်း ကြေညာလေသည်။
ဤအချက်ကြောင့် သမ္မတအား တရားသူကြီးအသစ်တစ်ယောက် ခန့်အပ်
ရန် ထုံးစံနှင့်အညီ အခွင့်အရေး ရသွားလေသည်။ ထို့ပြင် ရှေ့တွင်လည်း
နောက်ထပ်အခွင့်အရေးများ ရှိနေပေသေးသည်။

ဒေါသစိတ်များ အေးငြိမ်းသွားပြီးနောက် ဥပဒေကြမ်းအား ဆန့်ကျင်
သူ အများအပြားတို့သည် သမ္မတရစဉ်အနေဖြင့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရပုံသဏ္ဍာန်
ကို ဖျက်ပစ်ရန် ကြိုးပမ်းခြင်း လုံးဝမဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာကြ
သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အနေဖြင့် နောင်လာမည့် သမ္မတတစ်ဦးဦးက
ထိုသို့ လုပ်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးကို ဖန်တီးပေးရာ ရောက်ခြင်းကြောင့် အမြော်
အမြင်မရှိရာရောက်သည်ဟု ခံစားမိကြသည်။

အခြားသော အရေးကြီးသည့် သတင်းခေါင်းစဉ်များလည်း လူထု
စိတ်ဝင်စားမှုကို ရလာကြသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း အလုပ်
သမား မငြိမ်သက်မှုများ၊ ပြဿနာများ အမြောက်အများ ရှိခဲ့သည်။ တချို့
နေရာများတွင် သပိတ်မှောက်မှုများနှင့် အဓိကရုဏ်းများပင် ရှိခဲ့သည်။

အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် အင်၊ အာရ်၊ အေ (အမျိုးသား စက်မှုလက်မှု
ပြန်လည်နာလန်ထရေး စီမံအုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့)၏ ဖြည့်ဆည်းချက်တချို့
အထူးသဖြင့် အနိမ့်ဆုံးလုပ်ခများနှင့် အမြင့်ဆုံးအလုပ်ချိန်နာရီ ပြဋ္ဌာန်းထားရှိ
မှုကို အစားထိုးရေးဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက် ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။ သို့
သော်လည်း ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်ကို ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်၍ သူသည် ထိုကိစ္စကို
ပြီးမြောက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပေ။

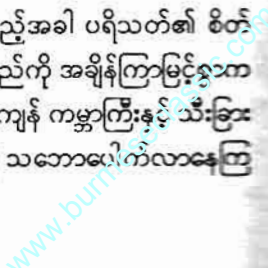
သူသည် သူ့အယူအဆကို စွန့်လွှတ်အရှုံးပေးရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိ
ပေ။ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ကိုယ်တိုင် သိရှိနိုင်ရန် ပြည်ထောင်စုအနှံ့
ခရီးထွက်သည်။ ၁၉၃၇ တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်း
လာသည်။ သူ ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်
အထူးအစည်းအဝေးကို ခေါ်ယူ၍ လုပ်ရန် လိုအပ်သည်ဟု သူ့ယူဆသော
အရာအားလုံးကို အကျဉ်းရှုံး၍ ရှင်းလင်းပြောကြားခဲ့သည်။ လွှဲနေသော
ခေါင်းစဉ်တစ်ခုကား သူ၏ 'လုပ်ခများနှင့် အလုပ်ချိန်နာရီများဥပဒေ' ဖြစ်ပြီး
အခြားတစ်ခုမှာ ပိုလျှံထွက်ကုန်များ အကြီးအကျယ် စုပုံနေခြင်းကြောင့်

လယ်ယာထွက်ကုန်ဈေးနှုန်းများ လျော့ချခြင်း မပြုရအောင် ကောက်ပဲသီးနှံ ထိန်းချုပ်ရေးဖြစ်သည်။ အလုပ်ခွင်ပြင်ပသို့ ရောက်နေသည့် လူဦးရေသည် တိုးပွားလာခဲ့သည်။ ဤအခြေအနေကို မလွဲမသွေ ရင်ဆိုင်ရပေမည်။ သူက ကြီးမားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးများဖြစ်သော ထရပ်စ်အဖွဲ့များနှင့် ကုန်သွယ်ရေးအုပ်စုဖြစ်သည့် ကွန်ဘိုင်းအဖွဲ့များအား ယခုထက်ပို၍ ထိန်းချုပ်ကြည့်ကြပ်မှုကို မြင်တွေ့လိုပေသည်။

သမ္မတရုစဉ်သည် လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် စိတ်ပါဝင်စားမှု အမြောက်အများကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူသည် ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို ဂရုတစိုက် စောင့်ကြည့်နေသည်။ သူ့အား ချီကာဂိုမြို့အောက်တားဒရိုက်ဘစ်ချ်ကို ရည်စူး၍ မိန့်ခွန်းပြောရန် ဖိတ်ခေါ်သောအခါ သူက ကျူးကျော်ရေးသမား နိုင်ငံများအား အဆက်အဆံမလုပ်ဘဲ ဝိုင်းပယ်ထားကြရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

'ကမ္ဘာ့လူဦးရေ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ လွတ်လပ်ရေးနှင့် လုံခြုံရေးတို့မှာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာစနစ်နှင့် တရားဥပဒေမှန်သမျှအား ပျက်စီး ရာပျက်စီးကြောင်း ခြိမ်းခြောက်နေသည့် ကျန်ရှိသော လူ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းကြောင့် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့နေရပေသည်။ တရားဥပဒေနှင့်အညီ ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာတစ်လျှောက် တစ်လောကလုံး လက်ခံ လာကြသော ကိုယ်ကျင့်တရား စံနှုန်းများနှင့် အညီ နေထိုင်လိုကြသော ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းသော လူများသည် မိမိတို့၏ အလိုဆန္ဒ အနိုင်ရ လွှမ်းမိုးနိုင်မည့် နည်းလမ်းတစ်ရပ်အား မလွဲမသွေ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ကြမည်။ ရှာဖွေတွေ့ရှိ ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အခြေအနေသည် တစ်လောကလုံးနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်မှာ ရှင်းလင်းတိကျ လှပါသည်'

အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် သူ မိန့်ခွန်းပြောသည့်အခါ ပရိသတ်၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ဘယ်လို စမ်းသပ်ကြည့်ရမလဲဆိုသည်ကို အချိန်ကြာမြင့်စွာကပင် သိရှိခဲ့သည်။ အမေရိကန်လူမျိုးများအနေဖြင့် ကျန် ကမ္ဘာကြီးနှင့် သီးခြားကင်းလွတ်ပြီး အထီးကျန်နေ၍ မဖြစ်နိုင်သည်ကို သဘောပေါက်လာနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း သူ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

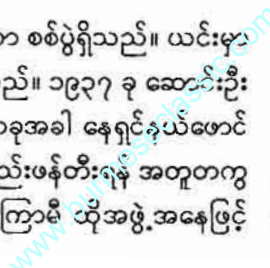

'ကံမကောင်း အကြောင်းမလှစွာပင် ဥပဒေချိုးဖောက်မှု ရောဂါဝေဒနာ ကမ္ဘာကြီးမှာ ပြန့်ပွားလာနေပြီလို့ ယူဆရမလို ဖြစ်နေပါပြီ။ သူက ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

'စစ်ဆိုသည်ကား ကြေညာ၍တိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ မကြေညာဘဲ တိုက်သည်ဖြစ်စေ ကူးစက်တတ်သော အရာဖြစ်ပေသည်။ စစ်သည် စစ်ဖြစ်ပွားရာ မူလနေရာမှ ဝေးကွာသော အရပ်ဒေသ၌ရှိသော နိုင်ငံများနှင့် လူမျိုးများကိုပါ ဝါးမျိုပစ်နိုင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် စစ်နှင့်ကင်းအောင် နေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့သော်လည်း စစ်၏ အန္တရာယ်များသော အကျိုးသက်ရောက်မှုများနှင့် စစ်တွင် ပါဝင်ပတ်သက်ရမည့် ဘေးအန္တရာယ်တို့ကိုကား ကျွန်ုပ်တို့သည် အာမခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ... ငြိမ်းချမ်းရေးကို မြတ်နိုးသော နိုင်ငံများဖက်၌ ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားသော စိတ်ဆန္ဒ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ဖော်ပြရပေမည်။ ထိုရည်ရွယ်ချက်ကား သဘောတူညီထားချက်များနှင့် အခြားသူများ၏ အခွင့်အရေးများချိုးဖောက်ရန် သွေးဆောင်ခံရနိုင်သော နိုင်ငံများအနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့သော လမ်းကြောင်းမှ ရှောင်လွှဲကြရလိမ့်မည်ဟူသော အချက်ဖြစ်ပါသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိန်းသိမ်းရန် အပြုသဘော ကြိုးပမ်းမှုများ ရှိရပါမည်။ အမေရိကသည် စစ်ကို မလိုလားပေ။ အမေရိကသည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို မျှော်လင့်တောင့်တပေသည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကအနေဖြင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ရှာဖွေရာတွင် တက်ကြွစွာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်လျက် ရှိပါသည်'

ဝီလ်ဆင်၏ နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီး ပေါ်ပေါက်ရေးအတွက် ရဲရင့်သော မေတ္တာရပ်ခံပန်ကြားချက်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့ပြီးချိန်မှစ၍ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပေပြီ။

အက်ဖ်ဒီအာရ် ကြေညာတိုက်ခိုက်လိုသော စစ်ပွဲရှိသည်။ ယင်းမှာ ပိုလီယိုရောဂါအပေါ် ဥသုစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရန် ဖြစ်သည်။ ၁၉၃၇ ခု ဆောင်းဦးရာသီတွင် သူနှင့် ဘာစီလ်အိုကွန်းနားတို့သည် ယခုအခါ နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းဟု လူအများ သိနေကြသော အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းဖန်တီးရန် အတူတကွ အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် မကြာမီ ထိုအဖွဲ့အနေဖြင့်

နို့စို့အရွယ် ကလေးသူငယ် သွက်ချာပါဒရောဂါအား မဖြစ်ပွားမီ၊ ဖြစ်ပွားစဉ်အတွင်းနှင့် ဖြစ်ပွားပြီးနောက်ဆိုသော အားလုံးအဆင့်သုံးဆင့်စလုံးတွင် တိုက်ဖျက်သွားမည်ဟု သတင်းစာများသို့ ထုတ်ပြန်ကြေညာလေသည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ရောဂါဝေဒနာအား နားလည်သဘောပေါက်ရန်နှင့် ကာကွယ်တားဆီးရန် နည်းလမ်းတွေ့ရှိရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေကြသည့် တာဝန်ယူထားသော သုတေသနအေဂျင်စီများအား ငွေကြေးထောက်ပံ့ရန်လည်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်ပေးလိမ့်မည်။ ပိုလီယိုရောဂါ အသစ်စွဲကပ်ခံရသူများအား ပိုမိုကောင်းမွန်စွာ ပြုစုစောင့်ရှောက်နိုင်ရန် ဆေးရုံများအားလည်း အကူအညီများပေးအပ်လိမ့်မည်။ ရေပူစမ်းများ၌ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ပြုစုကုသပေးမှုများကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ပေးရုံမက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းလုံးတွင် အခြားသော အလားတူ ကုသရေးဌာနများအားလည်း အကူအညီပေးသွားမည် ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၃၈ ခု ဇန်နဝါရီလ ၃ ရက်တွင် နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းအသစ်အား ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဘာစီလ်အိုကွန်းနားနှင့် ရေပူစမ်းများနှင့် ဆက်သွယ်မှုရှိထားပြီး သူ ကေးသ်မော်ဂန်အား အမှုဆောင်ကော်မတီသဘာပတိအဖြစ် ထား၍ ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။ နယူးယော့မြို့ရှိ အမျိုးသားရုံး၏ ကြီးကြပ်မှုအောက်တွင် တစ်တိုင်းပြည်လုံးအနှံ့ ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့ခွဲများကို ထူထောင်နိုင်ရန် မျှော်လင့်ခဲ့ကြသည်။

အက်ဖ်ဒီအာရ်သည် သူ၏ မွေးနေ့အား ပိုလီယိုတိုက်ဖျက်ရေးအတွက် ဆက်လက်ရည်စူး အသုံးပြုသွားလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဖောင်ဒေးရှင်းက အလှူငွေ အနည်းအကျဉ်းမျှစီ ထည့်ဝင်ကြရန် ပန်ကြားရေးကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ စီးပွားပျက်ကပ်နှစ်များအတွင်း၌ ကြီးကြီးမားမား အလှူငွေတို့သည် နည်း၍နည်း၍ လာကြသည်။ လူအများတို့သည် ပိုက်ဆံအကြွေများ၊ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ပဲခိမျှသာ ပေးပို့နေကြသည်။ အဆင့်မြင့်တင်ရေးလုပ်ငန်းကို ကာလီဖိုးနီးယားရှိ အထူးကုဆရာဝန်အဖွဲ့အား ပေးအပ်ထားသည်။ ထိုအဖွဲ့၏ အထင်ရှားဆုံးအဖွဲ့ဝင်မှာ အက်ဒီကင်ကာဖြစ်၍ နေရာတကာတွင် ကလေးများ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ အက်ဒီကင်ကာက ရေဒီယိုမှနေ၍ တိုက်တွန်းပန်ကြားခဲ့သည်။ သူသည် မကြာသေးသောကာလ

က ၃၂ စက္ကန့် ရေဒီယိုအသံလွှင့်ချက်မျှဖြင့် ရေလျှံမှုဒုက္ခသည်များ ကယ်ဆယ်ရေးအတွက် ငွေအမြောက်အမြားကို စုဆောင်းကောက်ခံနိုင်ခဲ့သည်။

‘ဟောလိဝုဒ်မှာ အခြေတည်ထားတဲ့ အမျိုးသားရေဒီယို အစီအစဉ်များ အားလုံးအနေနဲ့ ဤကြီးမြတ်သော အရေးတော်အတွက် အချိန် ၃၀ စက္ကန့်သာ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံဖို့ လိုမည်ဟု ကျွန်တော် အခိုင်အမာ ပြောလိုပါသည်။ လူတွေကို အိမ်ဖြူတော်သို့ တိုက်ရိုက်အလှူငွေများ ပေးပို့ကြဖို့လည်း တိုက်တွန်းပြောကြားနိုင်ပါသည်’ အက်ဒီကင်တာက ပြောကြားခဲ့သည်။

ခေါင်းများညိတ်ကြသည်။ အလွန်ကောင်း၊ သိပ်ကောင်းသည်။ သို့သော်လည်း စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ရေးအတွက် ကြွေးကြော်သံတစ်ရပ် လိုပေလိမ့်မည်။ မေတ္တာရပ်ခံပန်ကြားမှုပေါ်မှာ အခြေပြုသော သက်ဝင်လှုပ်ရှားသည့် အတွေးစိတ်ကူး စကားရပ် ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်လှမ်းသည်။ ပြီးမှ ဗြိတိန်ခနဲ ပတ်ချာလှည့်လာကာ ပြီးပြီးကြီး လုပ်၍ ပြောလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်တို့ ဆယ်ပြားစေ့များ ချီတက်ကြလို့ဆိုရင် ဖြစ်ပါတယ်’

အစီအစဉ်ချမှတ်သူသည် ချက်ချင်းပင် ယင်းစိတ်ကူးကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်ကား ယင်းဖြစ်ရပ်မှာ သူနှင့် ဆက်နွယ်နေ၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေသည်။

ဆယ်ပြားစေ့များ ချီတက်ပွဲ ပထမဆုံး စည်းရုံးလှုံ့ဆော်မှုကို ၁၉၃၈ ခု ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် စတင်ခဲ့ကြသည်။

အိမ်ဖြူတော်သည် ထုံးစံအရ တစ်နေ့လျှင် စာ ၅၀၀၀ ခန့် လက်ခံရရှိ မြဲဖြစ်သည်။ ပန်ကြားလွှာပြီး ပထမရက်တွင် စာပေါင်း ၃၀၀၀၀ ရောက်ရှိလာပြီး စာပို့အိတ်ကြီးများ တင်ဆောင်ထားသော စာပို့ထရပ်ကားကြီးများ ဆက်လက်၍ ရောက်ရှိနေကြသည်။ မကြာမီ အိမ်ဖြူတော်ဝန်းကျင်၌ ရုံးစာတူသူ မရှိတော့ဟု ပြက်လုံးပြန်သွားသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ကို ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုများဖြင့် နေထိုင်ပြတ်သန်းလာပြီးနောက် သမ္မတရစဗ္ဗသည် အလွန် လှိုက်လှဲနွေးထွေး၍ အမှန်ပင် ကျေနပ်

နှစ်သိမ့်ဖွယ်ရာ တုံ့ပြန်မှုကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။

ထိုနှစ်နွေရာသီတွင် ပထမဆုံး သုတေသနလုပ်ငန်းအတွက် ခွင့်ပြုငွေများကို တက္ကသိုလ်များ၊ ဆေးရုံများနှင့် အခြားအဖွဲ့အစည်းများက ရရှိကြလေသည်။ ပိုလီယိုတိုက်ဖျက်ရေးစစ်ပွဲကား ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပွားနေဆဲပေတကား။

တကယ့်စစ်ပွဲ၏ ကူးစက်မှုသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းတွင် ပြန့်ပွားနေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကျူးကျော်ရေးသမား နိုင်ငံများသည် ပို၍ပို၍ အတင့်ရဲလာနေသည်။ ယခင် ဒီဇင်ဘာလကပဲ ဂျပန်ဗုံးကြဲလေယာဉ်များက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တိုက်လေယာဉ်ပန်းကို နှစ်မြှုပ်ပစ်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၈ ခု မတ်လတွင် ဂျာမနီသည် ဩစတြီးယားအား ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ဆောင်းဦးရာသီတွင် ဟစ်တလာသည် ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယားအပေါ် အကျပ်အတည်းတစ်ရပ်ဖန်တီးပြီး မကြာမီ ဆူဒေတန်ဒေသဟုခေါ်သော မြောက်ဘက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို တောင်းဆိုလေသည်။ ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ် နဗီးလ်ချိန်ဘာလိန်သည် ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ ဘာချီတက်စ်ဂဒင်းတွင် ဟစ်တလာနှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ ထိုနောက်တွင် မြူးနစ်မြို့၌ ကွန်ဖရင့်တစ်ရပ်ကျင်းပ၍ ဟစ်တလာ၊ ချိန်ဘာလိန်၊ မူဆိုလီနီနှင့် ပြင်သစ်ပြည်မှ အေးဒူးဝပ်ဒလာဒီယဲတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲမှ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအလို့ငှာ ဆူဒေတန်ဒေသအား စွန့်လွှတ်လိုက်ရန် ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယားအား အကြံပေးခဲ့ကြသည်။

၁၉၃၉ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ နှစ်ပတ်လည် မိန့်ခွန်းပြောကြားသောအခါ စစ်ပွဲအကြောင်း အများဆုံးဖြစ်လေသည်။ သူက ကွန်ဂရက်နှင့် အမေရိကန်ပြည်သူလူထုအား 'အင်အားနှင့် ပတ်သက်သော အတွေးအခေါ် အယူအဆသစ်များသည် အခြားသော ကမ္ဘာတိုက်ကြီးများအား ဝိုင်းပတ်၍လာပြီဖြစ်ရုံမက ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်ကိုပင် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်လာတော့မည်' ဆိုသည်ကို သဘောပေါက်စေလိုပေသည်။ ကွန်ဂရက်အနေဖြင့် စစ်ဖြစ်နေသော နိုင်ငံများသို့ ရေကြောင်းမှ လက်နက်များတင်ပို့ခြင်းနှင့် ငွေချေးငှားခြင်းအား တားမြစ်ပိတ်ပင်သည့် ကြားနေရေးဥပဒေတစ်ရပ်ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပေ

သည်။ သို့သော်လည်း သူက မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ကာကွယ်ရေးအခြေအနေ နှင့်ပတ်သက်၍ သူတို့အား လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားကြစေလိုပေသည်။ ဤအချက်က အခွန်အတုပ်များကို တိုးမြှင့်ရတော့မည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်လေ သည်။

မြူးနစ်စာချုပ်ထိ ဟစ်တလာ၏စကားမှာ ဘာမျှ အဓိပ္ပာယ်မရှိသည် မှာ ထင်ရှားသည်။ သူသည် နောက်ထပ်နယ်မြေမလိုတော့ပါဘူးဟု အာမခံ ချက်များ ပေးသော်လည်း မကြာမီပင် ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယား၏ ကျွန် အပိုင်းများကိုပါ သိမ်းယူလိုက်လေသည်။ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးသည် ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်မှုများဖြင့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ကြသည်။ ပိုလန်ကို နောက်အကြိမ်မှာ သိမ်း ယူမည့်လက္ခဏာများ တွေ့နေရသည်။ ဩစတြီးယားတို့က ခုခံတွန်းလှန် ခြင်း မပြုခဲ့ကြပေ။ ချက်ကိုစလိုဗက်တို့လည်း ခုခံခြင်း မရှိခဲ့ကြ။ ပိုလန်က ဆန့်ကျင်သည်။ ဤအချက်သည် သူ့အတွက် တိုက်ခိုက်ရန် အကြောင်းပြ ချက်ဖြစ်လေသည်။ ဟစ်တလာ၏ လေယာဉ်ပျံများသည် ဝါစောမြို့ကို စတင်ဗုံးကြဲကြသည်။ ပိုလန်အတိုက်ခံရလျှင် ပိုလန်ကို အကူအညီပေးမည် ဟု သဘောတူထားကြသော ဂရိတ်ဗြိတိန်နှင့် ပြင်သစ်တို့သည် နှစ်နိုင်ငံစလုံး က ဂျာမနီအပေါ် စစ်ကြေညာခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွား လေတော့သည်။

၁၉၃၉ ခု စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်တွင် သမ္မတ ဖရင့်ကလင်ဒါ၊ ရုစဗဲသည် ရေဒီယိုမှ အသံလွှင့် ပြောကြားခဲ့သည်။

‘ဒီမနက် ၄:၃၀ နာရီအချိန်ထိ ကျွန်ုပ်သည် ဥရောပတိုက်၌ အဖျက် အင်အားကြီးမားသော စစ်ပွဲတစ်ပွဲအား တားဆီးပေးမည့် တန်ခိုးကူဒွိပါဒ် တစ်စုံတစ်ခုသည် ပေါ်လာပြီး ဂျာမနီက ပိုလန်အား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှု ကို နိဗ္ဗိတံပေးလိမ့်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကို ဆန့်ကျင်၍ မျှော်လင့်ခဲ့ ပါသည်’ သူက အမေရိကန်လူမျိုးများအား အေးဆေးငြိမ်သက် ယုတ္တိရှိ ကြရန် ‘သတင်းနှင့် ကောလာဟလကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဂရုတစိုက် ခွဲခြား လက်ခံကြရန်’ သတိပေးခဲ့သည်။

‘မည်သည့် ယောက်ျားသော်လည်းကောင်း၊ မည်သည့်မိန်းမသော် လည်းကောင်း ဥရောပစစ်မြေပြင်သို့ အမေရိကန်က မိမိ၏ စစ်တပ်များကို

ပို့လွှတ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မဆင်မခြင် ပြောဆိုခြင်းများကို မပြုကြပါနေ
 နှင့်။ ဤ ယခုအချိန်၌ အမေရိကန်ကြားနေရေးဝါဒအား ထုတ်ပြန်ကြေညာ
 ရန် ပြင်ဆင်လျက်ရှိနေသည်။...ကျွန်ုပ်သည် စစ်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။
 ကျွန်ုပ် စစ်ကို မုန်းသည်ဟူသော စကားကို တစ်ကြိမ်တည်း ပြောကြားခဲ့
 ခြင်းမဟုတ်၊ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြောကြားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် ထပ်၍
 ထပ်၍ ပြောပါမည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ဤစစ်ပွဲနှင့် ကင်းရှင်း
 စွာနေမည်ဟု ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ပါသည်။ ထိုသို့ နေနိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်
 ယုံကြည်ပါသည်။ အဲဒီတော့ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အား အခိုင်အမာ
 အာမခံချက်အပြင် ထပ်မံ၍လည်း အခိုင်အမာ အာမခံချက်ပေးပါသည်။
 သင်တို့၏ အစိုးရသည် ထိုရည်မှန်းချက်ဆီသို့ ဦးတည်ရှေးရှုရေးအတွက်
 ဖြစ်နိုင်ချက်မှန်သမျှကို ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကို
 တားဆီးရေးသည် ကျွန်ုပ် စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် အခြေအနေ၌ ရှိနေသမျှ
 အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအတွင်း၌ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အမှောင်ချထားမည်
 မဟုတ်ပါ။

သူသည် ဝုဒရိုဝီလဆင်၏ မချီတင်ကဲဝေဒနာကို ပြန်လည်ခံစားခဲ့
 ရလေပြီ။

* * *

အခန်း (၁၃)
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်

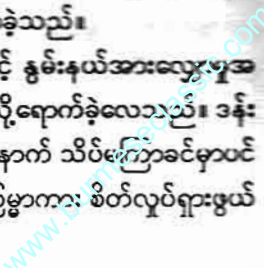
နောက်နှစ်တွင်ကား ဥရောပတိုက်၌ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်တို့သည် တောက်လျှောက်တရူးထိုးပေါ်ပေါက်လာကြသည်။ ဟစ်တလာသည် ပိုလန်ကို မတိုက်မီ သူ၏အရှေ့ပိုင်းဖက် မျက်နှာစာ၌ စိတ်ချရစေရန် ရုရှားနှင့်မကျူးကျော်ရေး စာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုလက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည်။ ပြင်သစ်နှင့်အင်္ဂလန်တို့သည် စစ်တပ်များကို အသင့်ပြင်၍ မြန်နိုင်သမျှမြန်မြန် လက်နက်တပ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဟစ်တလာ၏ စစ်အင်အားကား ဘယ်တော့မှ မရှုံးနိမ့်နိုင်သည့် အင်အားဟု ယူဆရမလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ သူ၏စစ်တပ်များကို ဖြန့်ကြက်ထားပြီးလျှင် နော်ဝေနှင့်ဒိန်းမတ်၊ ဘယ်လဂျီယံနှင့် နယ်သာလန်တို့ကို သိမ်းယူခဲ့သည်။ ပြင်သစ်တို့က ဆွစ်ဇာလန်မှ ဘယ်လဂျီယန်ထိ ရှည်လျားသော မဂ္ဂီနိုလိုင်းခေါ် ကာကွယ်ရေး ခံတပ်တစ်ခုကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဂျာမန်တပ်များက ထိုခံတပ်ကို တစ်ဟုန်ထိုးဝန်းရံလိုက်ကြပြီး နွေဦးရာသီတွင် ရေများလျှံတက်လာသော မြစ်တစ်စင်းကဲ့သို့ ပြင်သစ်ပြည်မြောက်ပိုင်းအတွင်းသို့ ထိုးဝင်သွားခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှတို့ အများဆုံးပါဝင်သော စစ်သည်အင်အား ၄၀၀,၀၀၀ ခန့်သည် ဒန်းကပ်ဒေသ၌ ပင်လယ်ကမ်းခြေတစ်လျှောက်တွင် ပိတ်မိပြီးလျှင် ပိုင်းရံခံခဲ့ကြရလေသည်။ တစ်ပတ်လုံးလုံးကြားအောင် ရန်သူအမြောက်ကျည်ဆံများသည် ၎င်းတို့၏ ပတ်ပတ်လည်၌ ကျရောက်ပေါက်

ကွဲခဲ့ကြလေသည်။ လှေသင်္ဘောမျိုးစုံ၊ လက်ဖြင့်လှော်ခတ်သောလှေ၊ ရွက်လှေ၊ ငါးဖမ်းရေယာဉ်၊ ရေပေါ်တွင် သွားနိုင်သည့် မည်သည့်ရေယာဉ်အမျိုးအစားမဆို အားလုံးတို့သည် အင်္ဂလိပ်ရေလက်ကြားကို ဖြတ်၍ ၎င်းတို့အား ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူရန် အပူတပြင်းသွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှလေတပ်က တတ်နိုင်သမျှအကာအကွယ်ပေးခဲ့သည်။ ဇွန်လအလယ်လောက်တွင် ပြင်သစ်သို့ လက်နက်ချခဲ့ကြလေသည်။ နာဇီတပ်များသည် ပဲရစ်မြို့ကို ဖြန့်ကြက်သိမ်းယူလိုက်ကြပြီးနောက် ပြင်သစ်ပြည်တစ်ဝန်းသို့ ရောက်သွားကြသည်။ အီတလီသည် ဝင်ရိုးတန်းအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံတစ်ခုအနေဖြင့် စစ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့များကို အာဖရိကမြောက်ပိုင်းသို့ ဖြန့်ချိခဲ့သည်။ ဗြိတိန်တိုက်ပွဲ (Battle of Britain) စတင်ခဲ့သည်။ နာဇီလေယာဉ်များက အင်္ဂလိပ်မြို့ကြီးများအား ညလုံးပေါက်မျှ ဖုံးကြံကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံသည်လည်း ဝင်ရိုးတန်းအဖွဲ့ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အတတ်နိုင်ဆုံးအရည်အချင်းပြည့်ဝသော အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များအား သူ့အနားသို့ခေါ်ယူ စုစည်းလိုက်သည်။ ထိပ်တန်းစီးပွားရေးလုပ်ငန်းအမှုဆောင်လူကြီးများသည် နောက်ဆုံးတွင် တိုက်ခိုက်မှုမှတ်ဖြင့် လစာပေးသည့်စနစ်ဖြင့် အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြရသည်။ သမ္မတသည် ပထမကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီက ထိုရာထူး၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဟင်နရီ အယ်လ်စတီမွန်အား စစ်ဝန်ကြီးခန့်ထားလိုက်သည်။ အစီအစဉ်သစ်တုန်းက ရန်သူဖြစ်ခဲ့သော ဖရင့်နေ့အား ရေတပ်ဝန်ကြီး။ ဟင်နရီမော်ဂျင်သော် ဂျူနီယာမှာ နှစ်များစွာ ကြားအောင် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဖြစ်လာသူဖြစ်သည်။ ကော်ဒဲလ်ဟူးမှာ မစ္စတာရူး သမ္မတသက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံး နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်လောက်တွင် ဗြိတိသျှနေသဟာယ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် နမိလ်ချိန်ဘာလိန်အစားဝင်စတန်ချာချီ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့အရေးအခင်းများကြောင့် ဖိစီးမှုနှင့် နှိမ်နင်းမှုအားလျှော့ဖျော့အလယ်မှာပင် ၁၉၄၀ ခု သမ္မတရွေးကောက်ပွဲနှစ်သို့ရောက်ခဲ့လေသည်။ ဒန်းကပ်နှင့် ပြင်သစ်ပြည် ကျဆုံးသည့်ဖြစ်ရပ်များနောက် သိပ်ကြောခင်မှာပင် တွေ့ဆုံကြရသည်။ ပါတီနှစ်ခုစလုံးတို့၏ ကံကြမ္မာကား စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်

ရာ ညီလာခံများနှင့်ဆုံတွေ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရိပ်တဲဘလစ်ကင်တို့က ဇွန်လတတိယပတ်တွင် ဖိလာဒဲလ်ဖီယာ မြို့၌ စုဝေးခဲ့ကြသည်။ အဆိုပြုရေးအတွက် ထိပ်တန်းယှဉ်ပြိုင်မှု ၄ ဦးမှာ နယူးယော့မှ သောမတ်စ်၊ အီး၊ ဂျူဝီ၊ အိုဟိုင်အိုမှ အထက်လွှတ်တော်အမတ် ရောဘတ်၊ အေ၊ တပ်ဖဲ။ အင်ဒီယာနာမှ ဝင်ဒဲလ်၊ အယ်လ်၊ ဝီလကီနှင့် မိချီဂန် အထက်လွှတ်တော်အမတ်အာသာ၊ အိတ်ချ်၊ ဗန်ဒင်ဘတ်တို့ဖြစ်ကြ သည်။ ပထမအကြိမ်အာမခံမဲများအား လျှို့ဝှက်ပေးကြရာတွင် ဂျူဝီက မဲ ၃၆၀ ဖြင့် ဦးဆောင်၍ ဝီလကီက ၁၀၅ မဲဖြင့် တတိယနေရာမှ လိုက်ခဲ့ သည်။

အစီအစဉ်သစ်အား ဆန့်ကျင်အတိုက်အခံပြုသည့် ခေါင်းဆောင်တစ် ဦးအနေဖြင့် ဝီလကီအား လူကြိုက်များမှုသည် သူ၏ တီဗွီအတိုက်ဖျက် ရေးကာလကပင် တမဟုတ်ချင်း ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ သူသည် ကြီးမား သော လူထုပရိသတ်အား မိန့်ခွန်းပြောရုံမက လေလှိုင်းပေါ်မှလည်း ထုတ် လွှင့်ပေးခဲ့သည်။ အမျိုးသားပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သူသည် အခြားသူ တစ်ဦးနှင့် အချေအတင်ငြင်းခုံသည့်အခါ သူ၏ ရန်သူအား အမြဲသဖြင့် မှန် မှန်ညက်ညက်ချေဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။ သူသည် ကျယ်ပြန့်သော ကမ္ဘာ့အမြင် နှင့် သတ္တိဗျတ္တိလည်းရှိသည့် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်၍ အရည်အချင်းပြည့်ဝ သူတစ်ဦးဖြစ်သည်ဆိုသော အချက်မှာ အငြင်းပွားစရာ မရှိပေ။ ညီလာခံ ၌ သူ့အားလူထုထောက်ခံမှုမှာ အချိန်တိုအတွင်းအလျင်အမြန်တိုးမြှင့်သွား ၍ ညီလာခံအား စိတ်ဝင်စားမှုမှာလည်း တမဟုတ်ချင်းလှုပ်ရှားသွားစေ သည်။ လျှို့ဝှက်မဲတစ်ကြိမ်ပေးတိုင်း သူ့အမှတ်မှာတိုးပွားလာလေရာ သူ သည် စာရင်းတွင်ထိပ်ဆုံးသို့ရောက်သွားခဲ့သည်။ ပဉ္စမအကြိမ်မဲပေးအပြီး တွင် သူသည် ၄၂၉ မဲရရှိခဲ့ပြီး ဆဋ္ဌမအကြိမ်မဲပေးအပြီးတွင် အဆိုပြုခွင့်ကို သူအနိုင်ရသွားခဲ့သည်။

ဇူလိုင်လတွင် ချီကာဂို၌ ကျင်းပခဲ့သော ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီအမျိုး သားညီလာခံမတိုင်မီ သီတင်းပတ်အတော်ကြာအောင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် အနေဖြင့် တတိယသက်တမ်းအတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မလျှင်နှင့်ပတ်သက် ၍ ဖြန့်ဝေဆွေးနွေးမှုများ အများအပြားပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဤလုပ်ဆောင်ချက်

မျိုးသည် ယခင်က မရှိခဲ့ဖူးပေ။ ကျောဝါရှင်တန်ကိုယ်တိုင် တတိယသက်တမ်း အတွက် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းကို ငြင်းပယ်သည်။ အစဉ်အလာတစ်ရပ် အား အခိုင်အမာစိုက်ထူထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဝီလကီအား အနိုင်ရဖို့ ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူတော့မည်မဟုတ်ပေ။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ပါတီ တွင် ရှိသမျှ ခေါင်းဆောင်များအနက် အင်အားအကြီးဆုံးကိုယ်စားလှယ် လောင်းဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအနေ ဖြင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှုတ်ခမ်းပေါ်တွင် ယိမ်းထိုး၍ လျှောက်လှမ်းနေရသည် ကို လူအများတို့သဘောပေါက်လျက်ရှိကြချိန်၌ အခြားသောကမ္ဘာခေါင်း ဆောင်များကြား၌ ဩဇာရရှိသော ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ် အလျင်အမြန် ထင်ရှားလာခဲ့သည်။

မစ္စတာရစဗဲကိုယ်တိုင်ကား ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာမျှ မပြောဘဲ ရေငုံနှုတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး၌ ဟိုက်ပတ်နှင့်ဟတ်ဆန် မြစ်ဝှမ်းသို့ ပြန်နိုင်မည့် စိတ်ကူးက သူ့အား ဆွဲဆောင်လျက်ရှိသည်။ သို့ သော်လည်း သူ့အား အဆိုပြုခဲ့လျှင်လည်း သူသည် ငြင်းပယ်မည်မဟုတ် ဆိုသည်ကို မစ္စစ်ရစဗဲက သိထားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ထိုကိစ္စ ကို သေသေချာချာစဉ်းစားသုံးသပ်ခဲ့သည်။ နောက်လာမည့် နှစ်အနည်းငယ် အတွင်း လိုအပ်လာမည့် လုပ်ငန်းတာဝန်အတွက် ပြည်တွင်းနှင့် အပြည် ပြည်ဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံအားလုံးကို ယူဆောင်ပေးနိုင်သည့် ခေါင်းဆောင် သည် အခြားဘယ်သူရှိသနည်း။ သူ့အမြင်အရ တစ်ဦးတည်းသော သူကား နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကော်ဒဲလ်ဟူးလ်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က သူ့ကိုချဉ်းကပ်ကြည့်သောအခါ သူဝင်ပြိုင်မည်မဟုတ် ဒုတိယ သမ္မတနေရာကိုပင် သူဝင်ပြိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိရလေသည်။ အထူး သဖြင့် သူသည် ပါတီပြိုင်ပွဲများတွင် မပါခဲ့လျှင် လက်ရှိရာထူးမှာပင် ဆက် လက်တာဝန်ထမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း ကြေညာလေသည်။ ဤသည်မှာ အချက်တစ်ခုကိုသာ ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။ သမ္မတထံမှ သူသည် သူ့ဝင် ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဆန္ဒမရှိပါဟူသော အမှာစကားကို ရရှိပြီးနောက် ဒီမိုကရက်တစ်အမျိုးသားညီလာခံက သူ၏အမည်ကို ချက်ချင်းပင် ထည့် သသွင်းအဆိုပြုလိုက်ကြသည်။ အခြားသူများကိုလည်း အဆိုပြုကြရာ

ကျင်မိဖာလေးနှင့် ကော်ဒဲလ်ဟူးတို့လည်း ပါဝင်သည်။ သို့သော်လည်း ပထမ အကြိမ် မဲထည့်ရာမှာပင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ၉၄၆၂ မဲ ရရှိ၍ ဖာလေးသည် ချက်ချင်းပင် တညီတညွတ်တည်းဖြစ်အောင် ရွှေ့ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် တစ်ခဲနက်ချီးကျူးထောပနာပြုခြင်းဖြင့် သမ္မတ လောင်းကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်လာခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၄၀ ခု သမ္မတရွေးကောက်ပွဲမဲဆွယ်စည်းရုံးမှုကား အမေရိက ကြံ့ဖူးသမျှတွင် အရောင်အသွေးစုံလင်၍ ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံး မဲဆွယ်စည်း ရုံးမှု တစ်ခုဖြစ်သည်။ နှစ်ဖက်စလုံးတွင် လူထောင်ပေါင်းများစွာတို့ ပါဝင် ခဲ့ကြပြီး ယခင်က နိုင်ငံရေးတွင် မပါဝင်ဖူးသူတို့လည်း ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် လူငယ်များပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ အချိန်အခါတို့သည် စိုးရိမ်ဖွယ် ကောင်း၍ ပြဿနာရပ်များမှာ အရေးကြီးလှပေသည်။ မဲဆန္ဒရှင်များ ဆုံး ဖြတ်ချက်ချရသည်မှာ ယခုလောက်လေးနက်အရေးကြီးသော အချိန်အခါ မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်စားလှယ်လောင်း နှစ်ဦးစလုံးပင် လစ်ဘရယ် လည်းဖြစ် အင်တာနေရှင်နယ်လည်းဖြစ်ကြရုံမက သူတို့ ထောက်ခံပြောဆို သည့်အရာများလည်း တူညီနေကြသည်။ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သည့် အရည် အချင်းရှိ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့၏ တကယ့်တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။ ရွေးကောက်ပွဲနေ့ တွင် ပြည်သူသန်း ၅၀ ခန့် မဲပေးခဲ့ကြသည်။ တစ်မျိုးသားလုံးဆိုင်ရာ ရွေး ကောက်ပွဲတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးသမျှ စုစုပေါင်းမဲအရေအတွက်အများဆုံး ဖြစ် လေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ်အောင်ပွဲရခဲ့ပြန်သည်။ သူသည် ဝီလကီထက် လူထုထောက်ခံမဲ ၅ သန်းပို၍ ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် ပြည်နယ် ဆယ်ခုမှအပ ကျန်ပြည်နယ်အားလုံးတွင် အနိုင်ရခဲ့သည်။

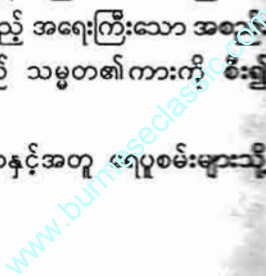
ဟိုက်ပတ်၌ မစွပ်စွဲစွဲနှင့်အတူ ထိုင်၍ ရွေးကောက်ပွဲရလဒ်များကို နားထောင်နေစဉ် သူသည် ရှစ်နှစ်တာအပြည့်အဝတာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးရုံ သာ ရှိသေး၍ အားအင်များစွာ ကုန်ခန်းခဲ့ရပြီကို သဘောပေါက်မိလေသည်။ သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင်သမ္မတရာထူး၌ ရှစ်နှစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် လူတစ်ယောက်အဖို့ အကျိုးပြုပါဝင်မှုသည် လုံလောက်ပြီဟု ယူဆရမည် ဖြစ်ပေသည်။ အထူးသဖြင့် သူရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် သာမန်မဟုတ်

သော ပြဿနာများကို စဉ်းစားကြည့်လျှင် ထိုသို့မှတ်ယူနိုင်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ရှေ့တွင် ပိုမိုကြီးကျယ်သည့်ပြဿနာများရှိနေပေသည်။ ထိုကြောင့် အမေရိကန်ပြည်သူတို့က သူ့အား နောက်ထပ်လေးနှစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြပေသည်။ စစ်တိမ်တိုက်တို့သည် မဲမှောင်၍ လာနေပေသည်။

မည်သည့်အခါကထက်မဆို စစ်တိမ်တိုက်တို့သည် ပို၍ မဲမှောင်လာနိုင်သည်။ ရုစဉ်မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်းထဲသို့ ရွေးကောက်ပွဲရက်ပြီးနောက် မကြာမီ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးတိုးလာခဲ့သည်။ သူ့မှာ နက်မှောင်သည့် အရောင်အဆင်းရှိသော်လည်း သူသည် အိမ်ထောင်စုထဲသို့ အလင်းရောင်နှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ယူဆောင်လာခဲ့ပေသည်။ သူ့နာမည်မှာ “မာရေးဖာလာဟီးလ်၏ ဝရမ်းပြေ” ဖြစ်ပြီး၊ ရှစ်လသားအရွယ် စကော့တစ် ခွေးတစ်ကောင်ဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အလှမ်းဝေးဝမ်းကွီမ မစ်မာဂရက်ဆပ်ကလေးထံမှ လက်ဆောင်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်က ‘ဖာလာ’ ဟု နာမည်ကို အတိုချုံး၍ခေါ်သည်။ ဘယ်ခွေးမှ ဤမျှသူ၏ အရေးပေးမှုကို မခံခဲ့ရပေ။ ထိုအချိန်မှစ၍ သတင်းဓာတ်ပုံများထဲတွင် သမ္မတကို မြင်တွေ့ရသလောက်နီးနီး ဖာလာကို မြင်တွေ့ကြရသည်။ သူတို့သည် အမြဲတမ်းလိုလို အတူတကွရှိခဲ့ကြသည်မဟုတ်လော။

အိဖြူတော်တွင် နေရသည့်ဘဝကို ဖာလာနှစ်သက်သဘောကျသည်။ မနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်ပြီးနောက် သူသည် သမ္မတ၏အိမ်ခန်းထဲသို့ ခုန်၍ဝင်လာပြီးလျှင် ကုတင်ပေါ်သို့တက်လာသည်။ သမ္မတ၏နံနက်စာ ဗန်းထဲတွင် ခွေးဘီစကစ်ကို လိုက်ရှာလေသည်။ ညနေခင်းများတွင်ကား နေ့ဘက်တွင် မည်မျှပင် အကဲစမ်းခံခဲ့ရစေကာမူ သမ္မတသည် သူ့အနားမယူမီ ဖာလာနှင့်အတူ အတော်ကြာကြာ အချိန်ကုန်သည်။ ဖာလာသည် ကာကွယ်ရေးစက်ရုံများကို စစ်ဆေး၍ သမိုင်းတွင်မည့် အရေးကြီးသော အစည်းအဝေးများကို တက်ရောက်ခဲ့သည်။ သူသည် သမ္မတ၏ကားကို စီး၍ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများ ပြုလုပ်သည်။

ဒီဇင်ဘာလတွင် ဖာလာသည် သမ္မတနှင့်အတူ ဂျေပူစမ်းများသို့ လိုက်သွား၍ အရေးတကြီးအနားယူသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ စေတနာထားသော မိတ်ဆွေများနှင့် ဆယ်ပြား
 စေ့များ ချီတက်ပွဲကြောင့် ရေပူစမ်းများ၌ ထူထောင်နေသော အဆောက်အဦ
 များသည် ကြီးထွားတိုးတက်နေသည်။ ၁၉၃၇ ခုတွင် ဘုရားကျောင်းဝတ်
 ပြုဆောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ပြီးစီးခဲ့သည်။ အဓိကအားဖြင့် မစ်ဂျော်ဂျီ
 ဝိလ်ကင်လျူတန်းသော ရန်ပုံငွေဖြင့် ဆောက်လုပ်ပြီး ကက်သလစ်ဘာသာ
 ဝင်များ၊ ပရိုတက်စတင်ဘာသာဝင်များနှင့် ဂျူးလူမျိုးလူနာများအတွက် ဝတ်
 ပြုဆုတောင်းပွဲများကို ကျင်းပပေးသည်။ ထိုဝတ်ပြုဆောင်တွင် နောက်မှီပါ
 ခုံတန်းရှည် အနည်းငယ်သာရှိပြီး ဘီးတပ်ကုလားထိုင်များနှင့် ထမ်းစင်များ
 အတွက် နေရာလွတ်အများအပြားရှိသည်။ နောက်နှစ်တွင် အထိန်းအချုပ်
 ကိရိယာဆိုင်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး လူနာတစ်ဦးချင်းနှင့် သင့်တော်သော အသုံး
 အဆောင်ကိရိယာမျိုးစုံကို ဒီဇိုင်းပုံဖော်၍ စမ်းသပ်ပေးခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊
 အာရ်ကိုယ်တိုင်၏ ခြေထောက်အထိန်းကိရိယာများသည် တစ်ကြိမ်က ပေါင်
 ၄၀ အလေးချိန်ရှိရာမှ ယခုအခါ ပေါင်နှစ်ဆယ်သာ ရှိတော့သည်။ ပို၍
 ပေါ့ပါးသော အထိန်းကိရိယာအမျိုးအစားကို တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်
 ခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ ယခင်နှစ်ကပဲ စာသင်ကျောင်းနှင့်စာကြည့်တိုက်တို့ကို
 ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့သည်။ မစ္စစ်ပင်ကီတပ်ခံက လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။
 ကလေးများနှင့် လူငယ်များ ပုံမှန်ပညာဆက်လက်သင်ယူနိုင်ခဲ့ကြပြီး တစ်ချိန်
 တည်းတွင် ရေပူစမ်းများ၌ ဆေကုသမှုများကိုလည်း ခံယူခဲ့ကြသည်။ ဆေး
 ဘက်ဆိုင်ရာ အဆောက်အဦကိုလည်း ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့၍ အရိုးရောဂါ
 ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်များသည် ထိုနေရာ၌ မသန်မစွမ်းသူများ၏ လှုပ်ရှားပြု
 မူမှုများအား တိုးတက်အောင် ခွဲစိတ်ကုသမှုများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့လေ
 သည်။

အီလက်ထရစ်အနုကြည့်မှန်ပြောင်းကို မကြာမီက အကောင်းဆုံးဖြစ်
 အောင် လုပ်ဆောင်ပြီးခဲ့ကြသည်။ များစွာပို၍ ကြီးမားအောင် အဆချွန်
 ခဲ့ကြသည်။ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးအမျိုးအစားတချို့ကို မြင်နိုင်လာပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်
 ယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဤအချက်က နောက်ဆုံးတွင် သိပ္ပံပညာရှင်နားအနေဖြင့်
 ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများအနက် အသေးဆုံးတစ်ခုဟု ယူဆခဲ့ကြသော ပိုလီယိုဗိုင်း
 ရပ်စ်ကို မြင်တွေ့နိုင်တော့မည့် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချက်ကို သိရ

ခြင်းကား လူ့အသက်ကယ်တင်ရေး သုတေသနလုပ်ငန်းသည် ဆက်လက် တိုးတက်နေသည်ကို သိရခြင်းဖြစ်၍ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စရာကောင်းလှသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် ကမ္ဘာ့နေရာအများအပြားမှရှိနေကြသော လူများသည် လူသား၏ဘဝနှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ကြံစည်အားထုတ်လျက် ရှိနေကြပေသည်။

အနားယူပြီး၍ သမ္မတရစဗဲသည် ဝါရှင်တန်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် ကွန်ဂရက်ပူးတွဲအစည်းအဝေးရှေ့မှောက်၌ သူ၏လွတ်လပ်မှုလေး ရပ် (Four Freedoms) ခေါ် နာမည်ကျော် မိန့်ခွန်းကို ပြောကြားမည်ဖြစ် လေသည်။ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ သူမိန့်ကြားခဲ့သော လွတ်လပ်မှုလေး ရပ်ကား လွတ်လပ်စွာထုတ်ဖော်ပြောဆိုရေးသားခွင့် (Freedom of speech and expression)၊ လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့် (Freedom of worship)၊ မရှိတောင့်တခြင်းမှလွတ်ကင်းခွင့် (Freedom from want) နှင့် ကြောက်ရွံ့ ခြင်းမှလွတ်ကင်းခွင့် (Freedom from fear) တို့ဖြစ်ကြသည်။ ထိုလွတ် လပ်မှုလေးရပ်တို့သည် ယခင်အခါများကထက် ယခုအခါပို၍ အပြတ်အ သတ်သုတ်သင်ဖယ်ရှားပစ်ခြင်းခံရမည့် အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင်နေရသည်ဟု သူက ကွန်ဂရက်သို့အလုံးစုံရှင်းပြခဲ့သည်။ သူပြောသော စကားများ မည်မျှ လေးနက်ကြောင်းကို သူသိရှိသကဲ့သို့ပင် သူမိန့်ခွန်းအား နားထောင်နေကြ သူအားလုံးလည်း သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ကြလေသည်။ သူ့သားလေးယောက် စလုံးပင် စစ်မှုထမ်းနေကြရသည့် အခြေဆိုက်ခဲ့ပေသည်။ အသက်သုံးဆယ် ကျော်ကျော်ကလေးသာရှိသေးသော ဂျိမ်းစ်သည် ရေတပ်ဖွဲ့ကြီး အရံတပ်ဖွဲ့ ထဲတွင် ရောက်နေခဲ့သည်မှာ လေးနှစ်ခန့်ကြာခဲ့ပေပြီ။ အီးလီယော့က ကြည်း တပ်၏ လေကြောင်းတပ်ဖွဲ့တွင် စေတနာ့ဝန်ထမ်းဝင်ရောက်အမှုထမ်းလျက် ရှိသည်။ ဖရင့်ကလင် ဂျူနီယာက ရေတပ်သီးသန့်အရံတပ်ဖွဲ့တွင် ဝင်ရောက် နေသည်။ အငယ်ဆုံး ဝျွန်မှာ မကြာမီရေတပ် ဒု-ဗိုလ်အဆင့်မြင့်တာဝန်အေး ခန့်အပ်ခံရတော့မည်ဖြစ်သည်။

သူ၏ လွတ်လပ်မှုလေးရပ်မိန့်ခွန်းပြောပြီးနောက် တစ်လခန့်အကြာ တွင် ကွန်ဂရက်က အချေး အငှားဥပဒေ (Lend-lease Bill) ကို ပြဋ္ဌာန်း၍ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား ငွေနှင့်ပစ္စည်းများကို မဟာမိတ်တို့ထံတင်ပို့

ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ဟစ်တလာကား နယ်မြေချဲ့ထွင်၍ ကောင်းတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ ဇွန်လထဲ၌ ရုရှားနှင့်ချုပ်ဆိုထားသော မကျူးကျော်ရေးစာချုပ်ကို မေ့ပစ်လိုက်ကာ ရုရှားဖက်သို့ လှည့်၍ ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်လေသည်။

သမ္မတရုစဗဲနှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီတို့ တွေ့ဆုံရန် လိုလားကြသည်။ နှစ်ဦးစလုံးက ထိုသို့သဘောထားရှိကြ၏။ နှစ်ဦးစလုံးပင် အရေးကြီးသော အလုပ်များဖြင့် ဝန်ပိနေကြသည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၄၁ ခုဩဂုတ်လတွင် အစွမ်းကုန်လျှို့ဝှက်လျက် ဝန်ကြီးချုပ်ချာချီသည် “အိတ်ချ်၊ အမ်၊ အက်စ် ဝေလမင်းသား” သဘောဖြင့် လာ၍ သမ္မတရုစဗဲက “ယူ၊ အက်စ်၊ အက်စ် ဩဂတ်စတာ” သဘောဖြင့်လာပြီးလျှင် ပလာစင်တီယာပင်လယ်အော်၊ နယူးဖောင်လန်ကျွန်း၊ အာဂျင်တီယာဆိပ်ကမ်းတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ ထိုနေ့က ရာသီဥတုမှာ မြူတွေ့ဆိုင်းလျက်ရှိပြီး ကောင်းကင်တွင် စစ်လေယာဉ်များ၊ ရေပြင်တွင် စစ်သင်္ဘောများနှင့် ကမ်းခြေတွင် စစ်တပ်ဖွဲ့များက အသီးသီးနေရာယူ၍ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ကြသည်။

သမ္မတနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့သောအဖွဲ့တွင် လက်ထောက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆမ်နာဝဲလ်စ်၊ စစ်ဦးစီးချုပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂျော့၊ စီ၊ မာရှယ် အပါအဝင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအများအပြား၊ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအများအပြားနှင့် အင်္ဂလန်တွင် ရောက်နေခဲ့သော ဟာရီဟော့ပ်ကင်းတို့ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ လက်ထောက်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆမ်နာဝဲလ်စ်က အလွန်အဖိုးတန်သော စာချုပ်မူကြမ်းတစ်ခုကို ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ အီးလီယော့နှင့်ဖရင့်ကလင်တို့သည် ထိုဒေသ၌ တာဝန်ကျနေကြ၍ သမ္မတမှာ သားနှစ်ဦးအား သူနှင့်အတူခေါ်ယူထားနိုင်ခဲ့သည်။

အစည်းအဝေးများ၏ ထုံးစံအတိုင်း တည်ခင်းသည့် ပထမအကြိမ် ညနေစာစားပွဲတွင် ချာချီသည် ဆက်၍ဆက်၍ ဆွေးနွေးပြောဆိုသွားလေရာ လူတိုင်းကို ညှို့ယူဖမ်းစားသကဲ့သို့ ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။ သမ္မတက အခါအားလျော်စွာ မေးခွန်းမေး၍ ထောက်ခံအားပေးသည်။ ထိုတွေ့ဆုံပွဲအကြောင်းကို နောင်တွင် အီးလီယော့က သေသေချာချာရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ “သူသည် သူ့ဆေးပြင်းလိပ်ကို ဟိုဖက်ပါး၊ ဒီဖက်ပါးလှည့်

www.burmeseclassic.com

လျက် အမြဲရွှင်ရွှင်ပျပျဖြင့် နသိုးကြီးတစ်ကောင်လို ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ရှေ့သို့ ကုန်းထားသည်။ သူ့လက်နှစ်ဖက်က လေထဲတွင် ယမ်း၍ အတွင်းစိတ်ခံစားမှုကို ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ဖော်ပြနေကြသည်။ သူ့မျက်လုံးများ လင်းခနဲ လက်ခနဲ အရောင်ထွက်နေကြသည်။”

မကြာမီ နောက်ပိုင်းအစည်းအဝေးများ၌ သိသာလာသည်။ ချာချီသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား စစ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ရေးအတွက် ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းရန် လာရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မတရုစဉ်ကား စစ်ကြီးပြီးနောက် ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အစီအစဉ်ရေးဆွဲချမှတ်ရန်လာခဲ့သည်။ တဖြေးဖြေးစေ့စပ်သေချာစွာဖြင့် သမ္မတရုစဉ်သည် ဩဇာလွှမ်းမိုးသော နေရာကို ရယူလာခဲ့သည်။

“တည်ငြိမ်သော ငြိမ်းချမ်းရေးတစ်ရပ်သို့ ရောက်ရှိရေးအတွက် ခေတ်နောက်ကျနေသော နိုင်ငံများ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးမှာ ပါကိုပါဝင်ရမည့် အချက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်အခိုင်အမာယုံကြည်သည်။ ခေတ်နောက်ကျသော လူမျိုးများ။ ဤအချက်ကို ဘယ်လောက်လုပ်ပေးနိုင်မလဲ။ ၁၈ ရာစုက နည်းစနစ်တွေနှင့် မလုပ်ပေးနိုင်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။” အက်မ်၊ ဒီ၊ အာရ်က မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

သူသည် ဗြိတိသျှ ဒိုမိနီယံလက်အောက်ခံကိုလိုနီနယ်တချို့၌ ရှိနေသော အခြေအနေများကို တိုက်ရိုက်ထောက်ပြပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုအချက်ကို မစွတာချာချီသိရှိလေသည်။

နှစ်ဦးစလုံးပင် စကားပြောကောင်းကြ၍ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာကြသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးလေ့လာစိစစ်လိုက်သောအခါ မစွတာရုစဉ်၏ ရှုထောင့်အမြင်က အနိုင်ရခဲ့လေသည်။

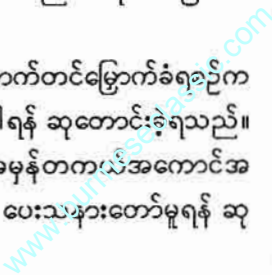
“ငြိမ်းချမ်းရေးတွင် ဘယ်သက်ဦးဆံပိုင်အာဏာရှင်စနစ်မျှ ပါဝင်၍ မဖြစ်နိုင်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရှိသော အဖွဲ့အစည်းအဆောက်အအုံသည် လူမျိုးများ၏ တန်းတူညီမျှမှု လိုအပ်၍ ရှိလည်းရှိရမည်ဖြစ်သည်။” သူသည် မလျော့တမ်းတောင်းဆိုခဲ့သည်။

သူတို့သည် အချက်တိုင်းအပေါ် သဘောတူညီမှုမရရှိကြသော အချိန်များ၌ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ချစ်ချစ်ခင်ခင်လေလေးစားစားစားရှိခဲ့ကြ

သည်။ အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးမသွားမီ အချိန်အတော်ကြာကပင် သူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပထမနာမည် (first name) ကိုခေါ်၍ ပြောဆိုနေခဲ့ကြသည်။ တွေ့ဆုံမှု၏ အရေးအကြီးဆုံးအကြောင်းတရားမှာ မစ္စတာဝဲလ်စ် ယူဆောင်ခဲ့သော စာချုပ်မူကြမ်းဖြစ်သည်။ သူသည် ဤအခါသမယအတွက် ပြင်ဆင်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအရာကား ယခုအခါ အတ္တလန္တိတ်ချာတာ (Atlantic Charter) ဟု ထင်ရှားသော စာချုပ်မူကြမ်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦးတို့ ပြန်သွားကြ၍ မိမိတို့၏ မြို့တော်များသို့ လုံခြုံစွာ ပြန်ရောက်သွားကြသောအခါ သူတို့တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ကြသည့် အစည်းအဝေးသတင်းများနှင့်အတူ ထိုစာချုပ်ပါစာသားကို ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့ကြသည်။

အတ္တလန္တိတ်ချာတာတွင် “နှစ်နိုင်ငံတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင်နယ်မြေသစ်များကို ကြိုးပမ်းရှာဖွေခြင်းမပြု။ မိမိတို့သည် လူမျိုးတိုင်းအား မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အစိုးရပုံသဏ္ဍာန်ကို ရွေးချယ်၍ ထိုအစိုးရ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်၌ နေထိုင်ခွင့်ရှိသည်ဟူသော အချက်ကို ရိုသေလေးစားကြသည်။ စစ်ကြီးပြီးနောက် မိမိတို့သည် ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ အခြားသောတိုင်းပြည်များအား ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ရရှိ၍ စီးပွားရေးအဆင့်အတန်း တိုးမြှင့်လာရေးအတွက် ကူညီကြိုးပမ်းသွားကြမည်။ မိမိတို့သည် နိုင်ငံအားလုံး မိမိတို့၏ နယ်နိမိတ်အတွင်း၌ လုံခြုံစိတ်ချစွာ နေထိုင်သွားနိုင်သည့်နည်းလမ်းများကို ရရှိစေမည့် ငြိမ်းချမ်းရေးတစ်ရပ် အခိုင်အမာ တည်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရန်မျှော်လင့်ပါသည်။ တိုင်းပြည်အားလုံးရှိ လူထုအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏ တစ်သက်တာအား ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ ကင်းလွတ်၍ မိမိတို့ဆန္ဒအတိုင်း လွတ်လပ်စွာနေထိုင်သွားနိုင်ရေးကို အာမခံမည့် ငြိမ်းချမ်းရေးအား အခိုင်အမာတွေ့မြင်ရန် မျှော်လင့်ပါသည်။” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

ပထမအကြိမ် သမ္မတရာထူးတွင် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခံရစဉ်က သူသည် ဘုရားသခင်ထံ ခွန်အားကို ပေးသနားပါရန် ဆုတောင်းခဲ့ရသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ဤမျှော်လင့်ချက်များ အမှန်တကယ်အကောင်အထည်ပေါ်လာအောင် ခွန်အားနှင့်ဉာဏ်ပညာကို ပေးသနားတော်မူရန် ဆု

တောင်းရဆဲပင်ရှိပေသည်။ သူ၏မြင့်မားသော ရာထူး၌ သူသည် ခါတိုင်း ထက်ပို၍ အထီးကျန်ခံစားခဲ့ရသည်။ မကြာခဏဆိုသလို သူသည် လူ့ဘဝ အား သူနှင့်အတူရှိနေနိုင်ဦးမည်ဆိုလျှင် ကောင်းပေလိမ့်မည်ဟု ဆန္ဒပြုမိသည်။ လွန်ခဲ့သော နွေရာသီက မစ္စီလဲဟင်း အပြင်းအထန်မကျန်းမမာဖြစ်ခဲ့၍ သူမသည် သူနှင့်အတူ ပြန်၍အလုပ်လုပ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။ သူ့သားများမှာ သူတို့တာဝန်နှင့်သူတို့ရှိနေကြသည်။ ချာချီနှင့်သူတွေ့ဆုံပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် ဆာရာဒလင်နီရစ်စွဲကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ သူမသည် အသက် ၈၆ နှစ်ရှိခဲ့သော်လည်း ကွယ်လွန်ချိန်ထိ ခွန်အားရှိပြီး သွက်လက် တက်ကြွစွာပင်ရှိခဲ့သည်။ နယူးယော့မြို့တွင် နေထိုင်ပြီး မကြာခဏအိမ်ဖြူတော်သို့ ရောက်ပေါက်လာတတ်သည်။

သမ္မတ၏ သမားတော်က သူ့အား သူ့ကိုယ်သူပို၍ပို၍ အနားမပေးလို့ပဲဖြစ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူ၏တာဝန်ဝတ္တရားတွေက ပို၍ပို၍ ကြီးမားများပြားလာသည်မဟုတ်လော။ ဥရောပတွင် စစ်ဖြစ်နေသည်မှာ ယခုအခါ သုံးနှစ်ကြာညောင်းခဲ့လေပြီ။ ဂျပန်ရေငုတ်သင်္ဘောများမှာ ယခင်စစ်အတွင်းက သူတို့တွေ့ဖူးခဲ့သည်ထက် ပိုမိုရဲတင်းကြရုံမက ပို၍လည်း ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်လာကြသည်။ အချေး အငှားလုပ်ငန်းသည် တစ်ဆင့်တက်လာသည်။ အမေရိကန်ကုန်သည်သင်္ဘောများအား လက်နက်တပ်ဆင်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်နှင့် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟူးလ်တို့သည် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ၌ စစ်ဖြစ်ပွားမည့် အရေးအား ကြိုတင်ဟန့်တားရန် ဂျပန်သံအမတ်အပြင် ဂျပန်ပြည်မှ အခြားသံတမန်များနှင့်ပါ ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပွဲများကို ကျင်းပလျက်ရှိသည်။ ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဂျပန်တို့သည် သူတို့ကဲ့သို့ပင် စိတ်ဝင်စားကြသည်ဟု မှတ်ထင်ခဲ့ကြပေသည်။

သူတို့အတွက် မှားခဲ့လေပြီ။

၁၉၄၁ ခု ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည်စောစောပိုင်းတွင် သမ္မတရစွဲသည် ဝန်ကြီးနော့ထံမှ တယ်လီဖုန်းရရှိသည်။ ဂျပန်သေယာဉ်ပျံများက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ဟာဝိုင်ယီကျွန်း၊ ပုလဲလီပီတန်းရှိ ရေတပ်စုအား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

သစ္စာမဲ့သည့်အဖြစ်ကြောင့် အံ့ဩ၊ ဒေါသထွက်၍ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာခဲ့

ရသော အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အရင်းနှီးဆုံးနှင့် အရေးကြီးဆုံးလူများကို ချက်ချင်းဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။ အယ်လင်နာရုစဗဲသည် အိမ်ဖြူတော်၏ အခြားတစ်နေရာတွင် ဧည့်သည်များကို လက်ခံတွေ့ဆုံလျက်ရှိသည်။ ဂျိမ်းစ် သည် ဝါရှင်တန်နှင့် နီးနီးနားနားတွင် ရှိနေသည်။ ဟာရီဟော့ပင်ကင်၊ ဝန် ကြီးဟူးလ်၊ ဝန်ကြီးနေ့၊ ဝန်ကြီးစတီမ်ဆွန်၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမာရှယ်၊ ဂရေစ် တူလီတို့ရောက်လာကြသည်။ အားလုံးမျက်နှာများ အိုစာနေကြသည်။ စိတ် မချမ်းမြေ့၍ မျက်နှာသွေးဆုတ်နေကြသည်။ သူတို့သည် ရေဒီယိုသတင်း ထုတ်လွှင့်ချက်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခုနားထောင်ခဲ့ကြသည်။ ပစ်ဖိတ်ရေတပ် စု တိုက်ခိုက်ရေးသင်္ဘောအားလုံး မလှုပ်ရှားနိုင်လောက်အောင် ထိခိုက်ပျက် စီးခဲ့ကြရသည်။ ငါးစင်းမှာ နစ်မြုပ်သွား၍ ကရူဇာများ၊ ဖျက်သင်္ဘောများ ရေငုပ်သင်္ဘောများမှာ ပျက်စီးသွားခဲ့ကြသည်။ နေဗီနှင့် မရိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင် လူနှစ်ထောင်ကျော် အသက်ဆုံးရှုံးသွားသည်။

ဂျိမ်းစ်ရုစဗဲရောက်လာသောအခါ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ့အား မောကြည့်၍ ပြောလေသည်။

“ဟဲလို....ဂျင်မီရေ....ဖြစ်ကုန်ပြီကွာ”

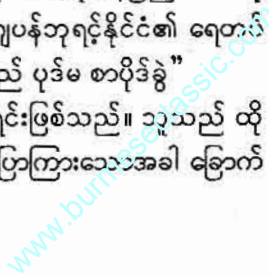
သမ္မတသည် ထိုညနေမှာပင် ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ခေါ်ယူသည်။ ညနေ ၅ နာရီတွင် သူသည် ကွန်ဂရက်သို့ ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းပေးမည့် မိန့်မှာချက်များ ကို အသင့်ပြင်ဆင်ထားသည်။

“ထိုင်ပါဦး.....ဂရေစ်....ကျုပ်မနက်ဖြန် ကွန်ဂရက်ရှေ့မှောက်သွား ပြီး မှာကြားချက်အမိန့်တွေပေးရမယ်။ တိုတိုတုတ်တုတ်ပဲဖြစ်ရလိမ့်မည်။”

သူမသည် လိုက်နာလုပ်ဆောင်လေသည်။

“မနေ့က ပုဒ်ဖြတ် ဒီဇင်ဘာ ၇ ရက် ပုဒ်ဖြတ် ၁၉၄၁ ခု မျဉ်းရှည် အရှက်မရှိယုတ်မာနေမည့်နေ့တစ်နေ့ မျဉ်းရှည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု သည် ရုတ်တရက်နှင့်တမင်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဂျပန်ဘုရင့်နိုင်ငံ၏ ရေတပ် နှင့်လေတပ်ဖွဲ့တို့မှ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည် ပုဒ်မ စာပိုဒ်ခွဲ”

သတင်းအမှာစကားကား တိုတိုနှင့်လိုရင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ထို အမှာစကားအား နောက်နေ့တွင် ကွန်ဂရက်သို့ပြောကြားသောအခါ ခြောက် မိနစ်သာ ကြာလေသည်။

“စစ်မက်ဖြစ်ပွားမှုများ ရှိနေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူများ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပိုင်နက်နယ်မြေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားများသည် အလွန်အရေးတကြီးဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့နေရပြီဆိုသောအချက်မှာ မပီမပြင်မထင်မရှားမဟုတ်။ ဒီဇင်ဘာလ ၇ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် အကြောင်းမဲ့ယုတ်ညံ့သရဲဘောကြောင်စွာ တိုက်ခိုက်ခြင်းကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဂျပန်ဘုရင့်နိုင်ငံတို့အကြား စစ်ဖြစ်ပွားနေသည့်အခြေအနေသို့ရောက်ခဲ့ရပြီဆိုသည်ကို ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်မှ ကြေညာပေးရန် ကျွန်ုပ်တောင်းဆိုသည်။”

သူသည် ယင်းအမှာစာကို ရေးသားကုန်လွန်နေသောအချိန်အတွင်း၌ ဂျပန်တို့သည် မလေးရှား၊ ဟောင်ကောင်၊ ဂူအမ်၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ဝိတ်နှင့်မစ်ဒ်ဝေးကျွန်းများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်မှ စစ်ကြေညာလိုက်သဖြင့် ဆက်၍လိုက်လာမည့်အရာများကား တစ်နိုင်ငံလုံးချွင်းချက်မရှိ အသင့်ပြင်ဆင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ ယောက်ျားများနှင့် မိန်းမများ ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်မှုနှင့်လွတ်လပ်ခွင့်ပုံစံအမျိုးအစားအားလုံးရပ်ဆိုင်းထားရေး လွတ်လပ်သော ဒီမိုကရက်တစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုသော အရာအားလုံးမတည်ရှိတော့ သမ္မတသည် လိုအပ်၍ စစ်သေနာပတိ၏ နေရာကို ရယူလိုက်ပြီ။ အကယ်၍ စစ်ပြီးဆုံးသွားသောအချိန်၌ ဤလွတ်လပ်မှုများနှင့် သီးခြားအခွင့်အရေးများသည် ပြည်သူတို့ထံသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်ဆိုလျှင် ၎င်းမှာ စစ်အတွင်း၌ အမှန်တကယ်အာဏာလက်ဝယ်ရှိ၍ တာဝန်နှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုရယူထားကြသော ယောက်ျားများနှင့် မိန်းမများ၏ တစ်လုံးတစ်ဝတည်းသော ကြီးမားသည့် စီမံဆောင်ရွက်မှုကြောင့်ပင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ်ကား အမေရိကန်သမိုင်းတွင် အမှိုက်မှောင်ဆုံးကာလဖြစ်၍ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ အမှိုက်မှောင်ဆုံးနှစ်လည်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုနှစ်နှင့် ထိုနှစ်နောက်လိုက်လာသော နှစ်များအတွင်း၌ ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစဉ်သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတအဖြစ် အပြင်ကမ္ဘာထိပ်သီးခေါင်းဆောင်ကြီးသုံးဦးအနက် တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် အကြီးကျယ်ဆုံးအနေအထားသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ သူ ဝန်ကြီးရုံးချိနှင့် ရုရှားခေါင်း

ဆောင် ဂျိုးဇက်စတာလင်တို့ကား “ကြီးသုံးကြီး” ဟု ထင်ရှားလာခဲ့သည်။
 အက်မ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် သူ၏အလှမ်းဝေးကွာသည့် ရည်မှန်းချက်
 ပန်းတိုင်ကို ဘယ်အခါမျှ မျက်ခြေပြတ်မခံပေ။ အမှောင်မှိုက်ဆုံးနှစ်၏ ပထမ
 ဆုံးနေ့တွင် ၂၆ နိုင်ငံမှ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ဝါရှင်တန်ဒီစီတွင် အတ္တ
 လန္ဒိတ်ချာတာအား သဘောတူအတည်ပြု၍ ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများနှင့် မည်
 သည့်သီးခြားခွဲထုတ်၍ ငြိမ်းချမ်းရေးသဘောတူချက်ကိုမျှ မပြုလုပ်ဟု
 သဘောတူကြလျက် ကုလသမဂ္ဂကြေညာချက် (The United Nations
 Declaration) ကို လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြလေသည်။ ချာချီသည် ထိုအခါ
 အနားအတွက် ဝါရှင်တန်သို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ခဲ့လေသည်။ သူသည်
 ဇွန်လတွင် နောက်ထပ်ပူးပေါင်းအစီအစဉ်ရေးဆွဲရေးအတွက် တဖန်ပြန်လာ
 ခဲ့သေးသည်။ ထိုအချိန်၌ ဂျပန်တို့သည် ဝိတ်၊ စင်္ကာပူ၊ နယူးဂီနီ၊ ဖိလစ်

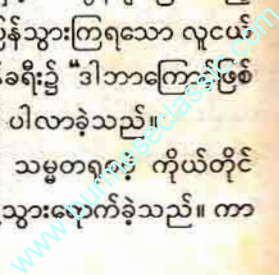
၁၉၄၁ ခုနှစ်၊
 ဒီဇင်ဘာ ၈ ရက်နေ့
 က ဂျပန်နှင့်
 ထိပ်တိုက်တိုက်ခိုက်
 ဖရင့်ကလင်ဒီရူဇွဲဇာ
 အတိအလင်း
 ကြေညာ
 လက်မှတ်ထိုးဆွဲ

ပိုင်၊ အလူရှန်ကျွန်းစုနှင့်မစ်ဒ်ဝေးတို့ကို သိမ်းပိုက်အောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။
ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ၏ စစ်တပ်များက မြောက်အာဖရိကတွင် ဗြိတိသျှအမှတ်
ရုစ်တပ်မကြီးအား တွန်းလှန်လျက်ရှိသည်။

သို့တိုင်အောင် ထိုနှစ်များ၏ အမှောင်ဆုံးအချိန်၌ လူသိပ်များများ
မသိလိုက်ရုံမက သတင်းစာများကလည်း သတင်းရေးသားရန် နေရာမရှိ
မဖော်ပြလိုက်ရသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ နယူးယောက်မြို့ရှိ
မောင့်ဆိုင်ခင်းဆေးရုံ၌ အလားအလာကောင်းသော လူငယ်အလုပ်သင်
ဆရာဝန်တစ်ဦးသည် မစ်ချီဂန်တက္ကသိုလ်၌ ကူးစက်ရောဂါများနှင့် ကာ
ကွယ်ဆေးများကို သုတေသနပြုရန် နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းမှ ထောက်ပံ့
ကြေးတစ်ရပ်ရရှိခဲ့လေသည်။ သူ၏အမည်မှာ ဒေါက်တာဂျိုနာ၊ အီး၊
ဆာလ်ခဲဖြစ်သည်။

ဆောင်းဦးရာသီတွင် အယ်လင်နာရုစဉ်သည် သူမ၏ပထမဆုံး
စစ်ကာလခရီးအဖြစ် အင်္ဂလန်သို့သွားခဲ့သည်။ အင်္ဂလန်တွင် သူမသည်
အရပ်ဖက်ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် အမြင်
ချင်းဖလှယ်ခဲ့သည်။ ကြက်ခြေနီကလပ်များနှင့် ဆေးရုံများတွင် ဒဏ်ရာရ
နေကြသော လူနာများထံသို့လည်း သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ စစ်ကာလ
အတွင်း သူမသည် အလွန်အားစိုက်ရသည့် ခရီးစဉ်အချိန်ဇယားတစ်ခုဖြင့်
ဆက်၍ သွားခဲ့သည်။ သတင်းစာကော်လံစားအဖြစ်လည်း ဆောင်းပါး
များရေးသားပြီး ရရှိသောအကြေးငွေများကို ကြက်ခြေနီသို့တစ်ဝက်နှင့်
အမေရိကန်မိတ်ဆွေများဝန်ဆောင်မှုကော်မတီသို့တစ်ဝက်ပေးလှူခဲ့သည်။
သူမသည် နောက်တစ်ကြိမ်စစ်ကာလခရီးသွားပြန်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်
စစ်ဖိတ်စစ်နယ်ဝန်းသို့ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုနယ်ဖက်၌ သူမသည် အလွန်
များပြားသော ဒဏ်ရာရယောက်ျားကလေးများနှင့် အလွန်များပြားသည့်
သူတို့၏အတွေ့အကြုံများကြောင့် စိတ်ဖောက်ပြန်သွားကြရသော လူငယ်
များကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူမသည် အိမ်အပြန်ခရီး၌ “ဒါဘာကြောင့်ဖြစ်
ရသလဲ” ဟူသော မေးခွန်းတစ်ရပ် စိတ်ထဲတွင် ပါလာခဲ့သည်။

အလားတူ မေးခွန်းတစ်ရပ်ကို သိလို၍ သမ္မတရုစဉ် ကိုယ်တိုင်
၁၉၃၄ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် မြောက်အာဖရိကသို့သွားလျှောက်ခဲ့သည်။ ကာ

ဆာဘလင်ကာမြို့၌ သူသည် သူစိတ်ကူးထားသော စစ်ပြီးကာလအခွဲအစည်းအကြောင်းကို ပြောကြားခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်၌ ချာချိနှင့်ရုစဗဲတို့ကြားတွင် အလွန်နက်ရှိုင်းသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး နားလည်မှုရှိခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒီဂေါလ်၏ တွေ့ရသည်မှာ သူ့အတွက် အတော်ပင်တစ်မျိုးတစ်ဖုံဖြစ်နေသည်။ ပြင်သစ်ခေါင်းဆောင်သည် ကြွပ်ဆပ်ဆပ် အဖက်မလုပ်ချင်ဖြစ်နေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ သားလေးယောက်စလုံး ယခုအခါ တိုက်ခိုက်ရေးတွင် ရောက်နေကြသည်။ သူ့ကာဆာဘလင်ကာတွင် ရောက်နေခဲ့ပြီး အီလီယော့နှင့် ဖရင့်ကလင်တို့ကို တွေ့ခွင့်ရ၍ သူ့မှာအထူးကျေနပ်နှစ်သက်မှု ရခဲ့သည်။ အီလီယော့သည် ကင်းထောက်လေယာဉ်မှူးဖြစ်၍ ဖရင့်ကလင်မှာ မြေထဲပင်လယ်တွင် ဖျက်သင်္ဘောမေရင့်ပေါ်၌ရောက်နေသည်။ ဝှန်သည် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောတစ်စင်းဖြင့် တစ်နေရာရာမှာရှိသည်။ ဂျိမ်းစ်ကလပ်စ်ဖိတ်ဒေသတွင် ကာလ်ဆန်စ်ရိတ်ဒါသင်္ဘောအုပ်စုနှင့်အတူရှိနေသည်။ အင်နာ၏ ခင်ပွန်းမှာလည်း စစ်တပ်ထဲတွင်ပင်ရှိသည်။

မြောက်အာဖရိကတွင် ရှိနေစဉ် သူသည်ကြည့်နိုင်သမျှကို ကြည့်သွားဖို့တောင်းဆိုနေသည်။ ပြင်းထန်သော နေပူရှိန်နှင့်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လော့သည့် မဟာဗျူဟာဆိုင်ရာ အစည်းအဝေးများဖြင့် မအားမလပ်ဖြစ်နေသော်လည်း သူသည် ဂျစ်ကားတစ်စီးဖြင့် ထွက်သွားပြီးလျှင် စစ်တပ်ဖွဲ့မှုကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုသည်။ ပျက်စီးကြေမွနေသော တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာဒေသများကို လေယာဉ်ဖြင့် ပျံသန်း၍ကြည့်ရှုသည်။

၁၉၄၃ ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် ကြားနေ အီရန် (သို့မဟုတ်) ပါရှားနိုင်ငံ မြို့တော် တဟီရန်တွင် မဟာမိတ်ခေါင်းဆောင်များ၏ ညီလာခံကြီးတစ်ကြိမ် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေး၌ သူသည် အခြားထူးခြားထင်ရှားသည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဂျိမ်းစ်ကလင်ကို လေ့လာသိရှိခွင့်ရခဲ့သည်။ သူသည် ရုရှလူ့စည်းအားဖြင့် အတော်ပင် ပုပြတ်ပြတ် ဂင်တိုတိုနှင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သံမဏိစိတ်ဓာတ်ရှိပြီး မှန်တေတေနှင့်မသင်္ကာသည့်ပုံမျိုးဖြစ်သည်။ စစ်ကြီးပြီးနောက် သူ့နိုင်ငံသည် မည်သည့်ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်းတွင်မျှ ပါဝင်ရန် စိတ်အားထက်သန်ခြင်းမရှိပေ။

www.burmeseclassic.com

နှစ်ဖက်အပြန်အလှန်အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းရေးအတွက် ဤကဲ့သို့
 သော မတူခြားနားသည့် စိတ်ဓာတ်စရိုက်သဘာဝရှိသော လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်
 နိုင်ငံများအား ပေါင်းစပ်ရေးကား လွယ်ကူမည့်ကိစ္စမဟုတ်ပါတကား။ သူတို့
 ၏ ညီညွတ်ရေးအတွက် ကြီးလေးသော တာဝန်အမြောက်အမြားသည်
 အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အပေါ်တွင် ကျရောက်လေသည်။ စစ်ကြီးပြီးဆုံး၍ တဖန်
 ပြန်ပြီး လုံခြုံစိတ်ချရပြီဆိုသောအခါ သူတို့အား အချင်းချင်းပူးပေါင်းလာ
 အောင် လုပ်ရေးကား ပို၍ပင်ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

ဒီရေသည် မြောက်အာဖရိက၊ ရုရှားစစ်မျက်နှာနှင့် မြန်မာပြည်တို့
 တွင် လှည့်ပြောင်းလာခဲ့ပေပြီ။ မဟာမိတ်တို့က အီတလီအား ဝင်ရောက်
 တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ပြီးစီးသလောက် အခြေအနေရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ထိုအချိန်
 သည် ၁၉၄၄ ခု ဇွန်လ ၆ ရက်ဖြစ်ပြီး ဥရောပတိုက်ကော်မန်ဒီကမ်းခြေတစ်
 လျှောက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး ဒီဒေ ("D" Day) နေ့ကို ကြေညာချိန်
 ဖြစ်သည်။ တဟီရန်ထိပ်သီးအစည်းအဝေးမှ ချမှတ်ခဲ့သော မဟာဗျူဟာ

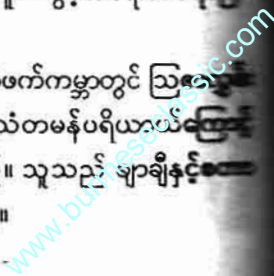
၁၉၄၁ ခုနှစ်၊
 ဒီဇင်ဘာ
 ၁၁ ရက်နေ့က
 ဂျာမနီနှင့်
 ထိပ်တိုက်တိုးဖို့
 ဖရင့်ကလင်ဒီရစဉ်က
 အတိအလင်း
 ကြေညာ
 လက်မှတ်ထိုးစဉ်

ဖြစ်သည်။

ဂျူလိုင်လအလယ်တွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ထိပ်တန်းတပ်များ ကြီးနှစ်ဦးဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဒေါက်ဂလပ်စ်မက်အာသာနှင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချက်စတာနီမစ်တို့နှင့် ဆွေးနွေးရန် ဟာပိုင်ယီသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ သူပစ်ဖိတ်စစ်ဒေသဝန်းတွင် ရှိနေစဉ် သူသည် သူ့တစ်ဦးချင်းအဖေ ဖြင့် ဆေးရုံများသို့ လှည့်လည်သွားရောက်ပြီး ဒဏ်ရာရလူနာများကို ကြည့်ရှုသည်။ လူနာအများအပြားက တကယ် 'သူ' ဆိုသည်ကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ကြိမ်က သူ့ကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်၍ ယခုကဲ့သို့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသူများနှင့် ဘယ်လိုပြောဆိုရမည်ကို သူသိရှိသည်။ သူ့မှာ နိုင်နိုင်နင်းနင်းကြိုးပမ်းအားထုတ်လုပ်ကိုင်ရမည့် ရုပ်ပိုင်းချို့ယွင်းချက် ရှိသည်ကို သဘောပေါက်သောအခါ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် စိတ်ဓာတ်လှ ဆင်းမှုဖြစ်နေရသည်ကို သူနားလည်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ရယ်စရာများပြော၊ ဟာသပျက်လုံးများထုတ်၍ လူနာဆောင်များကို ဖြတ်တော် လာခဲ့သည်။ သူသည် ပြန်လည်လန်းဆန်းရွှင်ပျလာကြပြီး တုန့်ပြန်၍ရည်ကြသောသူများကို မြင်ရသောအခါ သူ၏နှလုံးသားသည် လှိုက်လှဲမွှေးမွှေး ခဲ့ရသည်။

သူအမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသောအခါ သူ့အား စတုတ္ထသက်တမ်းအတွက် ယှဉ်ပြိုင်အရွေးခံရန် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ အမျိုးသားညီလာခံမှ အဆိုပြုထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သူ့အား တရားဝင်အကြံပြုကြသည်။ သူတို့က သူ့အတွက် ပြည်သူလူထု၏ ကြီးမားသော ထောက်ခံမဲကို ရရှိမည်ဟုမျှော်လင့်ကြသည်။ ဒီမိုကရေစီလူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွက် အလွန်လိုအပ်နေသော အလိုအလျောက်ရွေးကောက်ပွဲများဖြစ်ပြီး စစ်ကာလအတွင်း ရပ်ဆိုင်းပစ်၍မရခဲ့သည့် အထူးအခွင့်အရေးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ဖရင့်ကလင် ဒလာနီရုစဉ်သည် အနောက်ဖက်ကမ္ဘာတွင် ဩစထြေးနီးလာနေသည့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။ သူ၏ သံတမန်ပရိယာယ်ကြောင့် ဒီဇင်ဘာ ၁၅ မှ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ရရှိခဲ့သည်။ သူသည် ဗျာချီနှင့်စတင်လင်တို့အကြား ချိန်ကိုက်၍ ညှိနှိုင်းပေးခဲ့သည်။

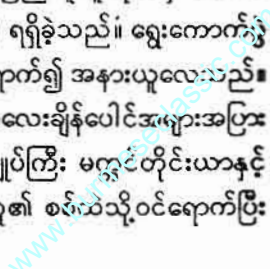

သူ့တွင် ရှေ့အနာဂတ်နှင့်ပတ်သက်သော လားရာအမြင်နှင့် ရည်စူးချက်ရှိ၍ ငြိမ်းချမ်းရေး၏ အန္တရာယ်များကို ကြို၍မြင်တွေ့ခဲ့ပြီး ထိုအန္တရာယ်များအား မည်သို့ကျော်လွှားရမည်ကို သိရှိခဲ့သည်။ သူ ဟာဝိုင်ယီတွင် ရှိနေခိုက်၌ နိုင်ငံ ၄၄ နိုင်ငံတို့၏ မဏာမ ကုလသမဂ္ဂအစည်းအဝေးကို နယူးဟင်ပရိုင်းယားပြည်နယ် ဘရက်တန်ဝှံ့ ဆက်လက်ကျင်းပခဲ့ကြပြီး စစ်လွန်ခေတ်၏ ဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့်ငွေကြေးပြဿနာများအား တွက်ချက်အဖြေထုတ်ခဲ့ကြသည်။ ဘရက်တန်ဝှံ့ပင် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဘဏ်တစ်ရပ်အတွက် အစီအစဉ်များကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာ့ကုန်သွယ်ရေးအား တစ်ဆင့်တိုး၍ လှုပ်ရှားလာအောင် ပင့်တင်ပေးလိုက်သော အလွန်အရေးပါသည့် ပထမခြေလှမ်းဖြစ်ပေသည်။ အက်ဖ်ဒီ၊ အာရ်သည် ထိုခြေလှမ်းအား အလားအလာဖြစ်နိုင်ခြေရှိအောင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

နောက်ခြေလှမ်းကား ဝါရှင်တန်ဒီစီရို ပရဂုဏ်တစ်ခုဖြစ်သော ဒမ်ဘာတန်အုတ်၌ နောက်လတွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော အစည်းအဝေးဖြစ်သည်။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ တရုတ်၊ ရုရှား၊ ဂရိတ်၊ ဗြိတိန်နှင့်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတို့မှ သံတမန်များတက်ရောက်ကြပြီး ကုလသမဂ္ဂ ပဏာမပဋိညာဉ် (Preliminary Charter of the United Nations) ကို ရေးဆွဲခဲ့ကြသည်။ ကွဲလွဲချက်အားလုံးကို မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြသေးသော်လည်း သမ္မတရုစဉ်က သူတို့သည် ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းသဘောတူညီချက် ရရှိခဲ့ကြပြီဟု ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခဲ့ကြသည်။

ဒမ်ဘာတန်အုတ်ပြီးနောက် သူသည် ကိုဘက်သို့အလျင်အမြန်သွား၍ ဝင်စတန်ချာချီနှင့် နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံခဲ့သေးသည်။

နိုဝင်ဘာလတွင် သူသည် အမေရိကန်ပြည်သူလူထုထံမှ သောင်းသောင်းဖြဖြပေးအပ်ခဲ့ကြသော ယုံကြည်မှုမဲကို ရရှိခဲ့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲနေ့ပြီးနောက် မကြာမီ ရှေ့စမ်းများသို့ သွားရောက်၍ အနားယူလေသည်။ သူအလွန်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာအလေးချိန်ပေါင်အများအပြားကျသွားသည်။ သို့သော်လည်း ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မက္ကင်တိုင်းယာနှင့် အခြားအတိုင်ပင်ခံသမားတော် ငါးဦးတို့က သူ၏ စစ်သံသိုဝင်ရောက်ပြီး

၁၉၄၁ ခုနှစ်
အစောပိုင်း၌
ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဉ်းနှင့်
ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ်
ဝင်စတန်ချာချီတို့အား
ညီလာခံ၌
အတူတွေ့ရစဉ်

နောက် သူသည် ရေပူစမ်းများသို့ မရောက်ပေါက်ခဲ့သလောက်ပင်ဖြစ်သည်။
၁၉၄၃ ခုနှင့် ၁၉၄၄ ခုတွင် တစ်ကြိမ်သာရောက်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အနီးကပ်ဆုံးမိသားစုကမူ
သူ၏ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆရာဝန်များ၏ အကောင်းမြင်ချက်ထို
သဘောတူလက်ခံနိုင်ခြင်းမရှိကြပေ။ ဂျိမ်းစ်အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ဖွင့်
ပွဲအတွက် သူ့နံဘေးတွင်ရှိနေစဉ် သူ့ဖခင်၏ ရုပ်ရည်ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို မြင်
ရ၍ လန့်ဖြန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူ့သားကြီး၏ လက်မောင်းပေါ်တွင် သူ
လက်တစ်ဖက်ကို တင်ထားရင်း အခမ်းအနားပြီးမြောက်အောင်ထိ သူသည်
ခက်ခက်ခဲခဲအချိန်ယူရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြောကြားလေသည်။ သို့
တိုင်အောင် ဖခင်နှင့်သားတို့ ထိုင်၍ စကားပြောကြသောအခါ သမ္မတ၏
တစ်ခုတည်းသော စိုးရိမ်မှုမှာ သူ၏ နောက်အကြိမ် 'ကြီးသုံးကြီး' အစဉ်
အဝေးအတွက်သာဖြစ်လေသည်။ သူသည် ထိုအစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်
၍ တရားမျှတပြီး ကြာရှည်တည်မြဲသော ငြိမ်းချမ်းရေးတစ်ရပ်ဖြစ်အောင်
ကူညီဆောင်ရွက်ပေးလိုပေသည်။

“ဒီလိုငြိမ်းချမ်းရေးမျိုးကို ငါတို့ပြီးမြောက်အောင် လုပ်သောင်နိုင်ပါ
တယ်၊ ပြီးမြောက်အောင်လည်း လုပ်ဆောင်ကြရလိမ့်မယ်။”

သူ၏ စတုတ္ထသက်တမ်းအဖွင့်မိန့်ခွန်း၌ သူက မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ချည်း သီးခြားတစ်ကိုယ်တော်ဘဝဖြင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ မနေနိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုသည် ဝေးကွာသော အရပ်၌ရှိကြသော အခြားသူများ၏ ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှုပေါ်တွင် တည်မှီလျက် ရှိသည်ကို သိရှိနားလည်လာခဲ့ကြပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတွေလိုနေကြ ရမည်။ ၎င်းကုလားအုပ်များကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နွားစာခွက်ထဲက ခွေးတွေ လိုလည်းကောင်း နေ့၍မဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်ုပ် တို့သည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများဖြစ်ကြ၍ လူ့အသိုက်အမြုံထဲတွင် ပါဝင်နေ သူများဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို သိရှိခဲ့ကြပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရိုးစင်းသော အမှန်တရားကို သိရှိခဲ့ကြပြီ။”

‘ကြီးသုံးကြီး’ အစည်းအဝေးကို ၁၉၄၅ ခု ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ရုရှား နိုင်ငံတောင်ပိုင်း ပင်လယ်နက်ကမ်းခြေ ကရိုင်မိယန်ရှိ ယော်လတာမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ထိုအစည်းအဝေး၌ ရုစဗဲ၊ ချာချီနှင့်စတာလင်တို့သည် နယ်မြေဆိုင်ရာနှင့် စစ်ပြေငြိမ်းရေးဆိုင်ရာ စည်းကမ်းချက်အများအပြားကို သဘောတူခဲ့ကြပြီး ကုလသမဂ္ဂနှင့်ပတ်သက်သော နောက်ထပ်ကွဲလွဲချက် အနည်းငယ်ကို ဖြေရှင်းပြီးပြေခဲ့ကြသည်။ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ (United Nations Organization) ကို ဖွဲ့စည်းထူထောင်ရေးအတွက် ဧပြီလတွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို၌ ကျင်းပမည့်အစည်းအဝေးသို့ ကိုယ်စားလှယ်များ စေလွှတ် ရန် သဘောတူခဲ့ကြသည်။

“ချစ်သော မေရေ.....”

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် မစွတ်ရစဗဲထံ စာရေးသားခဲ့သည်။

“တို့တွေ အစည်းအဝေးကို နိဂုံးကမ္မတ်အဆုံးသတ်လိုက်ကြပါပြီ။ အောင်မြင်စွာဖြင့်လို့ ပြောရမယ်ထင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ခုစာတစ်ကြောင်းလောက် မင်းကို ပြောပြချင်တာက တို့တတွေ စုအက်တူးမြောင်းဆီကို ထွက်ခွာသွား ကြမည်။ ထိုကမှ နေရပ်ကို ပြန်လာမည်။ ၂၈ ရက်နေ့ထိအောင် ပြန်ရောင်း ပါမလားဆိုတာ အသေအချာမပြောနိုင်ပါ။ ကိုယ်အနည်းငယ် ပင်ပန်းနွမ်း နယ်ပေမယ့် အမှန်ပင် အဆင်ပြေကောင်းမွန်လျက်ရှိပါသည်။”

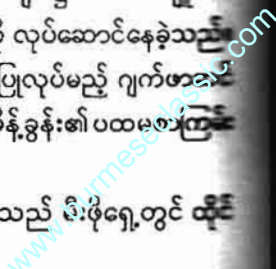
‘တို့တွေ’ ဟု ဤအကြိမ်ပြောသော စကားတွင် သူ၏သမီး အင်နာ လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သမ္မတရစဉ်သည် မတ်လထဲတွင် ယော်လတာအစည်းအဝေးရယူ
 များအကြောင်းကို အစီရင်ခံလျက် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်သို့ မိန့်ခွန်းပြော
 ကြားခဲ့သည်။ သူသည် ယခင်က ပြီးစီးအောင် မဆောင်ရွက်ခဲ့သော အရာ
 တစ်ခုခုကို သူဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သူသည် ခြေထောက်အထိန်းကိရိယာ
 ဖြင့် မတ်တတ်ရပ်လျှင် တင်းမာမှု ဒဏ်ဖြစ်ခြင်းကို ရှောင်ရန် ထိုင်၍ မိန့်ခွန်း
 ပြောလေသည်။

ဆန်ဖရန်စစ္စကို အစည်းအဝေးကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ရေးအတွက် သူသည်
 ခွန်အားကို စုစည်းရန် လိုအပ်မည်ဆိုသည်ကို သိရှိသည်။ ထိုကြောင့် ရော့
 စမ်းများ၌ အလွတ်သဘောအားလပ်ရက်အနားယူမှုတစ်ရပ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။
 မတ်လ ၃၀ ရက်တွင် သူဆိုက်ရောက်သည်။ ဖာလာလည်း သူနှင့်အတူ
 ပါသည်။ သူ့အား မတွေ့မြင်ခဲ့ရသည်မှာ သီတင်းပတ်ပေါင်းများစွာ ကြာ
 သောင်းခဲ့ပြီဖြစ်သော ရေပူစမ်းများမှ လူများသည် သူ့ကိုမြင်တွေ့ကြသော
 အခါ သူမရောက်သည်မှာ မည်မျှကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပြီး သူမည်မျှပင်ပန်းနွမ်းနယ်
 သွားခဲ့ပုံတို့ကို သတိပြုမိကြကာ ပင့်သက်ရှိုက်မိကြလေသည်။ သို့သော်
 လည်း ထင်းရှူးနံ့သင်းသောလေ၊ ရော်ဂျီယာနေနှင့် ရေပူကန်ထဲ၌ ရေထူ
 ရခြင်းတို့ကြောင့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူသည် ပြန်လည်၍မူလအားအင်
 တို့ကို ရရှိကာ လန်းဆန်းလာလေသည်။

ဧပြီလ ၁ ရက်သည် အိစတာပွဲတော်နေ့ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့နံနက်တွင်
 သူသည် ဖောင်ဒေးရှင်း၏ ဝတ်ပြုဆုတောင်းဆောင်၌ ပြုလုပ်သော ဝတ်ပြု
 ဆုတောင်းပွဲသို့ တက်ရောက်ရင်း ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်မှုကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း
 ရရှိခဲ့သည်။ နောက်သီတင်းပတ်တွင် သူသည် ပေးစာများကို ပြန်ကြားခြင်း
 ဧည့်သည်များကို လက်ခံတွေ့ဆုံခြင်း၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို ညီလာခံအတွက်
 အစီအစဉ်များကို ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်း၊ ရေပူစမ်းများ၌ ဘာဘီကျူးစား
 သောက်ပွဲတစ်ခုပြုလုပ်ရေးအတွက် စီစဉ်ခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်နေခဲ့သည်။
 ၁၁ ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းလွဲပိုင်းတွင် သောကြာနေ့ပြုလုပ်မည့် ဂျက်ဖာဆင်
 နေ့ ညနေစာစားပွဲအခမ်းအနား၌ ပြောကြားမည့် မိန့်ခွန်း၏ ပထမစာကြောင်း
 ကို သူရေးသားခဲ့လေသည်။

ဧပြီလ ၁၂ ရက် နံနက်နှောင်းပိုင်းတွင် သူသည် မီးဖိုရှေ့တွင် ထိုင်

နေခဲ့သည်။ ပြည်နယ်သတင်းစာများအား သူ့ရှေ့ရှိ ကတ်ထူပြားစားပွဲတစ်ခု
ပေါ်တွင် ဖြန့်လျက် ဖတ်ရှုအလုပ်လုပ်နေသည်။ အခန်း၏ အခြားတစ်ဖက်
ဧည့်သည်တွင် ပန်းချီဆရာမ မဒမ်အဲလိဇဘက်ရှုမာတော့ဖ်သည် ကင်းဗတ်ကြီး
တစ်ခုရှေ့၌ ရပ်လျက် သမ္မတကြီး၏ ပုံတူပန်းချီကားတစ်ခုကို စတင်၍ ပုံ
ကြမ်းရေးဆွဲနေသည်။ သူမသည် သူ၏ ပခုံးများအား ရေတပ်အပြာရောင်
ဝတ်စုံရှည်တစ်ခုကို လွှမ်းခြုံပေးထားသည်။ သူမသည် သူ့မျက်နှာ၏ မတူ
ခြားနားသည့် ခံစားချက်များကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအမိအရ ဖော်ပြနိုင်ရန်
မကြာခဏ သူနှင့်စကားပြော၍ ဆက်သွယ်မိနေအောင် ကြိုးစားသည်။

အခန်းထဲတွင် အခြားသူများလည်း ရှိသေးသည်။ သို့သော် သူတို့
သည် သမ္မတကြီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ (သို့မဟုတ်) ပန်းချီဆရာကိုသော်
လည်းကောင်း အာရုံပျက်အောင် မပြုလုပ်ကြပေ။ သူ့အား ဖာလာကို လက်
ဆောင်ပေးခဲ့သည့် သူ၏ ညီမဝမ်းကွဲမစ်မာဂရက်ဆပ်ကလေးသည် ကုတင်
ပေါ်တွင် ထိုင်၍ ငြိမ်သက်စွာ တစ်ချောင်းထိုးစာပန်းထိုးနေသည်။ အခြား
ဝမ်းကွဲညီမတစ်ဦးဖြစ်သော မစ်လော်ရာဒလာနီသည် အခန်းပတ်လည်ပန်း
အိုးများတွင် ပန်းများထိုး၍ ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်။ အဖော်အမျိုးသမီးတစ်ဦး
ကနေ့လည်စာအကွက် စားပွဲခင်း၍ ပြင်ဆင်နေသည်။

သမ္မတကြီးသည် ရုတ်တရက် လက်ဖြင့် သူ၏ နဖူးကို ဖိထားပြီး
လည်ဂုတ်ကိုလည်း ပွတ်လေသည်။

“ကျုပ်ပြင်းပြင်းထန်ထန်ခေါင်းကိုက်လာတယ်” သူက ပြောလေ
သည်။

မစ်ဆပ်ကလေးသည် သူ့စကားကို ကြား၍ မော့ကြည့်လိုက်သည်။
သူ၏ လက်ဝဲဖက်လက်မောင်းသည် ချည့်နဲ့သွားပြီး သူ၏ ဦးခေါင်း
ထဲ ရှေ့သို့ ငိုက်ကျသွားသည်။ သူသည် သူ၏ ကုလားထိုင်လက်တန်းပေါ်
တွင် ပစ်လဲသွားကာ သတိမေ့သွားတော့သည်။

သူ၏ ဝမ်းကွဲညီမနုစဉ်းတို့သည် သူ့အား ထောက်မ ပေးရန် မပြေး
လာကြသည်။ “ချက်ချင်းဆရာဝန်ခေါ်ပေးဖို့ ဟိုလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး
တို့ ပြောလိုက်လေ” မစ်ဆပ်ကလေးက ပန်းချီဆရာမအား ပြောလေသည်။
သို့သော်လည်း မစ်ဆပ်ကလေးသည် ကိုယ်တိုင်ပင် ဖုန်းခွက်ထဲမှ

ဖုန်းကိုဆွဲယူလိုက်ပြီး အော်ပရေတာအား ဆရာဝန်ခေါ်ပေးရန် ပြောလေသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပင် ဒေါက်တာ ဟိုးဝပ်ဘရူအင်းသည် ကုသပြုစုရေး ရေကန်မှ ကမန်းကတမ်းရောက်ရှိလာသည်။

သမ္မတ၏ ယောက်ျားအစေခံနှင့် အခြားသူများသည် သူ့အား သူ၏ အိပ်ရာသို့ သယ်ဆောင်ယူသွားကြသည်။ ဆရာဝန်က သူ၏ အဝတ်များကို အလျင်အမြန်ဖြတ်ညှပ်ဖယ်ရှားလိုက်ပြီးလျှင် သူတတ်နိုင်သည့် ကုသမှုကို ပေးလေသည်။ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်သော မျက်နှာဖြင့်သူက “ဦးနှောက်သွေးလွန် တဲ့ရောဂါပဲ” ဟု ပြောလေသည်။

သမ္မတရုစဉ် သတိပြန်လည်မလာတော့ပေ။ သူ့ရောဂါဝေဒနာခံစားရပြီးနောက် တစ်နာရီနှင့်မိနစ် နှစ်ဆယ်အကြာတွင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

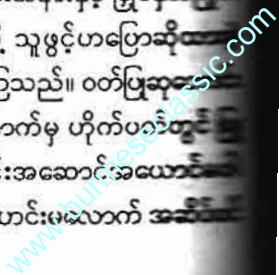
ရုတ်တရက်ဖြစ်၍ အားလုံးပင် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြကာ ယာယီအားဖြင့် ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မိဖြစ်သွားကြသည်။ အတန်ကြာမှ သူ့သည် မည်မျှလောက်ပါဝင်ပတ်သက်နေခဲ့ပြီကို သဘောပေါက်လာကြသည်။ ထို့နောက်တွင်မှ အိမ်ဖြူတော်၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊ သတင်းစာတိုက်များသို့ ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားခဲ့ကြသည်။

ရေပူစမ်းများသို့ အသွားလေယာဉ်ပေါ်သို့ မတက်မီ အယ်လင်နာရုစဉ်သည် သူမ၏ သားသမီးများထံသို့ ကြေးနန်းတစ်စောင်စီပို့ခဲ့လေသည်။

“ချစ်သော သားတို့၊ သမီးတို့....

‘ပါ’ ခုမွန်းလွှဲပိုင်းမှာပဲ ထာဝရအိပ်ပျော်ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ သူ့အလုပ်ကို သူပြီးဆုံးတဲ့ထိ လုပ်သွားခဲ့သလို မင်းတို့ကိုလည်း သူက လုပ်ဆောင်လိမ့်မယ်။ မင်းတို့ကို ဘုရားသခင်စောင့်ရှောက်ပါစေ။ မင်းတို့အားလုံးအတွက် တဲ့ မေမေ။”

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစဉ်၏ အသုဘအခမ်းအနားနှင့် မြှုပ်နှံသည့် ခြင်းကို ယခင်နှစ်များစွာကပင် သူ၏မိသားစုသို့ သူဖွင့်ဟပြောဆိုထားသည့် သူ၏ ဆန္ဒအတိုင်း တစ်သွေမတိမ်းပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဝတ်ပြုဆုပွဲများကို အိမ်ဖြူတော်တွင် ဦးစွာပြုလုပ်၍ ထိုနောက်မှ ဟိုက်ပရစ်တွင် ပြုလုပ်ကြသည်။ အခမ်းအနားများကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းအဆောင်အယောင်မရှိပဲ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သူကား ဟတ်ဆန်မြစ်ဝှမ်းမှ ဟင်း(မလောက် အဆီမလောက်

ခြံဝင်းအတွင်း စိမ်းလမ်းသောလေးထောင့် မြက်ခင်၏အလယ်ဗဟို၌ လဲ
လျောင်းအိပ်စက်ခဲ့လေပြီ။

‘အိမ်ဖြူတော်ကလေး’ ရှိ စာရေးစားပွဲပေါ်မှ သတင်းစာများကြာတွင်
တား ဂျက်ဖာဆင်နေ့ ညစာစားပွဲအတွက် သူရေးထားခဲ့သော မိန့်ခွန်းရှိသည်။
ထိုမိန့်ခွန်းနိဂုံးတွင် သူက အမေရိကန်ပြည်သူတို့အား ဤသို့မိန့်ကြားခဲ့
သည်။

“မပြောင်းမလဲ ကြာရှည်တည်မြဲမည့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို တည်ဆောက်
မည်ဟု ရည်စူး၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခဲ့ကြသော အမေရိ
ကန်လူမျိုးအားလုံးသို့ ကျွန်ုပ်မှာကြားလိုသည်။ အနာဂတ်တွင် ဖြစ်ထွန်း
အကောင်အထည်ပေါ်လာမည့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြိုးပမ်းချက်များအား စည်း
ဆောင်ခတ်၍ ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်နေခြင်းသည် ယနေ့ပစ္စုပ္ပန်၌ ကျွန်ုပ်တို့
ယုံကြည်ဖြစ်ရသည့် အကြောင်းများဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
နိုင်ငံအားကောင်း၍ တက်ကြွလှုပ်ရှားသော ယုံကြည်မှုဖြင့် ရှေ့သို့ ချီတက်
ကြပါစို့။”

* * *

အခန်း (၁၄)

မြင့်မြတ်သော စိတ်ကူးအိပ်မက်ကြီးနှစ်ခု

တကယ်ဖြစ်လာခြင်း

သမ္မတကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သုံးရက်အကြာတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ဝန်းရှိ အရပ်ရပ်သော ဆိပ်ကမ်းမြို့များနှင့် မြို့ကြီးများအထူးရထားများသည် ဆန်ဖရန်စစ္စကို မြို့သို့ ခရီးစတင်ထွက်ခွာခဲ့ကြသည်။ ထိုရထားများသည် နိုင်ငံ ၄၆ ခုမှ ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ရုံးအဖွဲ့ဝင်များ စုစုပေါင်း လူ ၅၀၀၀ ခန့်ကို သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြလေသည်။ ဆန်ဖရန်စစ္စကိုတွင် သူတို့သည် ကြီးသုံးကြီးတို့သဘောတူထားခဲ့သော သမိုင်းတွင် အစည်းအဝေးများကို ကျင်းပကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကြီးသုံးကြီးသည် ယခုကြီးငါးကြီးဖြစ်လာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အက်ဒွပ်၊ အာရ်၊ စတက်တီနီးယပ်-ဂျူနီယာ ကိုယ်စားပြုသော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဆာအန်သိုနီအီဒင်ကိုယ်စားပြုသော ယူနိုက်တက်ကင်းဒမ်း။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဗွီယာချက်ဆယ်အမ်၊ မိုလိုတော့ ကိုယ်စားပြုသော ဆိုဗီယက်ယူနီယံ။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒေါက်တာ တီ၊ ဗွီ၊ ဆွန်းကိုယ်စားပြုသော တရုတ်ပြည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျော့ဘီဒေါကိုယ်စားပြုသော ပြင်သစ်ပြည်တို့ဖြစ်ကြသည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကော်ဒဲလ်ဟူးလ်သည် မကျန်းမာခြင်း

ဖရင့်ကလင်ဒီရုစဗွဲ မကွယ်လွန်မီ နှစ်လခန့်အလို ၁၉၄၅ ခုနှစ် Yalta ထိပ်သီးဆွေးနွေးပွဲ၌ ဗြိတိန်ဝန်ကြီးချုပ်၊ ချာချီ၊ ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် စတာလင်တို့နှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်

၍ ၁၉၄၄ ခု အကုန်တွင် ရာထူးမှ အနားယူခဲ့သည်။ ထိုကြောင့် နိုင်ငံခြား ရေးဝန်ကြီးသစ် စတက်တီးနီးယပ်သည် ညီလာခံ၏ သဘာပတိဖြစ်လာ သည်။

၁၉၄၅ ခု ဧပြီလ ၂၅ ရက်တွင် ညီလာခံစတင်ဖွင့်လှစ်သည်။ သမ္မတ ဟယ်ရီ၊ အက်စ်၊ ထရူမင်းက အိမ်ဖြူတော်မှနေ၍ ကိုယ်စားလှယ်များအား တယ်လီဖုန်းဖြင့် မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့သည်။ ကော်ဒဲလ်ဟူးလ်က သဝဏ်လွှာ ပို့၍ ဤညီလာခံသည် လူသားထုအား လက်တွေ့ဘဝမှ သင်ခန်းစာကို ရရှိခဲ့ခြင်းရှိမရှိဆိုသည်ကို ပြသရန် မှတ်ကျောက်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဖော်ပြခဲ့ သည်။

ညီလာခံလုပ်ငန်းအစည်းအဝေးများသည် နှစ်လမျှကြာခဲ့သည်။ ဒစ် ဘာတန်အုတ်၌ ချမှတ်ခဲ့သော ပဏာမလုပ်ငန်းစဉ်အပေါ် အခြေပြု၍ တုလသမဂ္ဂပဋိညာဉ် စာတမ်းတစ်ရပ်ကို မူကြမ်းမရေးဆွဲနိုင်မီသဘောထား တွဲလွဲချက် အမြောက်အမြားအား ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးအဖြေထုတ်ခဲ့ကြရသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ပဋိညာဉ်စာတမ်းကို အပြီးသတ်နိုင်ခဲ့ကြပြီး

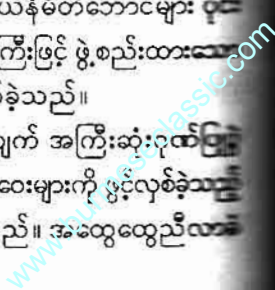
ညီလာခံတက်ရောက်ကြသော နိုင်ငံများက တညီတညွတ်တည်း အတည် ပြုခဲ့ကြသည်။

ပဋိညာဉ်က အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအားလုံးပါဝင်တက်ရောက်ကြမည့် အထွေ ထွေညီလာခံ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တရားရုံးနှင့် လုံခြုံရေးကောင်စီတို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ဆယ့်တစ်နိုင်ငံ ပါဝင်၍ ကြီးငါးကြီးတို့သည် အမြဲတမ်းအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကာ အခြားခြောက် နေရာအတွက် ကျန်အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများထဲမှ အလှည့်ကျဆောင်ရွက်ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ကောင်စီသည် အမြင့်ဆုံးအမှုဆောင်အာဏာပိုင်အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး အရေးအကြီးဆုံး အစီအစဉ်များနှင့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်သည်။

ဤအဓိကအဖွဲ့ခွဲသုံးခုဖြစ်သော တရားရုံး၊ ညီလာခံနှင့်လုံခြုံရေး ကောင်စီတို့ လက်အောက်တွင် အထူးကော်မရှင်များ (စာရင်းအင်းပညာ၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊ မူးယစ်ဆေးဝါးထိန်းချုပ်ရေး၊ ဆက်သွယ် ရေး) နှင့် အထူးသီးသန့်ခွဲထားသော အေဂျင်စီများ (ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဒုက္ခသည်အဖွဲ့၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကုန်သွယ်ရေးအဖွဲ့၊ ကုလသမဂ္ဂစီးပွားရေးနှင့် လူမှုရေးကောင်စီ၊ ယူနက်စကို၊ အပြည်ပြည်ဆိုင် ရာ အလုပ်သမားအဖွဲ့) ရှိကြသည်။ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ကုလသမဂ္ဂသည် ပြောင်းလဲနေသော လိုအပ်ချက်များနှင့် အချိန်အခါများနှင့်အညီ ကိစ္စရပ် များအား ဖြေရှင်းနိုင်စေရန် တိုးချဲ့ခြင်းအပြောင်းအလဲလုပ်ခြင်းတို့ကို ဆောင် ရွက်နိုင်ပေသည်။

၁၉၄၅ ခု မေလ ၇ ရက်တွင် ဆန်ဖရန်စစ္စကို ညီလာခံဆက်လက် ကျင်းပနေဆဲမှာပင် ဂျာမနီလက်နက်ချ၍ ဥရောပတွင် စစ်ပွဲပြီးဆုံးသွားခဲ့ သည်။ ဆောင်းဦးရာသီအစောပိုင်းတွင် ပစိဖိတ်ဒေသစစ်ပွဲလည်း ပြီးဆုံး သွားသည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးစာချုပ်ချုပ်ဆိုရေးနှင့် နယ်နိမိတ်ဘောင်များ ဝိုင်း ခြားပြဋ္ဌာန်းပေးရေး ပဏာမလုပ်ငန်းများကို ကြီးငါးကြီးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ ကောင်စီက ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရုစမဲ့အား အမှတ်ရလျက် အကြီးဆုံးဂုဏ်ပြု၍ အခါသမယသည် ကုလသမဂ္ဂပထမဆုံးအစည်းအဝေးများကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည့် ၁၉၄၆ ခု ဇန်နဝါရီလထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ အထွေထွေညီလာခံ

ကို ၁၀ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပ၍ လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို လန်ဒန်တွင် ၁၇ရက်နေ့ ကျင်းပခဲ့သည်။ သူ့အား ထပ်မံ၍ အမှတ်ရဂုဏ်ပြုကြလျက် မစ္စစ်အယ်လင်နာရစဗဲသည် ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အမေရိကန်ကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့၌ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်လာပြီးလျှင် လူ့အခွင့်အရေးကော်မရှင်ဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်လာသည်။ သူမသည် ၁၉၅၅ ခုထိ ကုလသမဂ္ဂလုပ်ငန်းများအား အာရုံစိုက်၍ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၁ ခု မတ်လတွင် မစ္စစ်ရစဗဲအား ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ၏ ၁၅ ကြိမ်မြောက် အစည်းအဝေးသို့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် တာဝန်ပေးအပ်ခံရသည်။

ကမ္ဘာ့အဖွဲ့သစ်ကြီး၏ ပထမဆုံးနှင့်အရေးတကြီးအဖြစ်ဆုံးလိုအပ်နေသော လုပ်ငန်းကား စစ်ကြောင့် ပြိုလဲပျက်စီးခဲ့ရသည့် တိုင်းပြည်များတွင် အငတ်ဘေးကြုံတွေ့နေရသူများနှင့် အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်နေရသူများအတွက် ကယ်ဆယ်ရေးများနှင့် လမ်းများ၊ တံတားများ၊ အိုးအိမ်များနှင့် ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ပေးရေးတို့ဖြစ်ပေသည်။

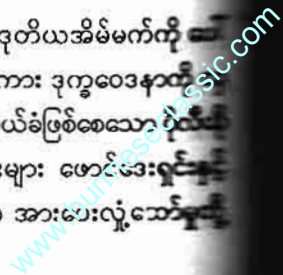
ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးသည် ၎င်း၏သက်တမ်းအတွင်း၌ ပို၍ပို၍ များပြားသော တာဝန်များကို ယူဆောင်ပေးနိုင်စွမ်းရှိလာပြီး ကမ္ဘာကြီး၏ ထုံကြည်မှုနှင့်လေးစားမှုကိုလည်း ပို၍ပို၍ ရရှိလာခဲ့သည်။ အဖွဲ့ကြီးသည် အခြားနိုင်ငံများအား စစ်ပွဲထံသို့ ဆွဲခေါ်သွားနိုင်သည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှု တစ်သိတစ်တန်းကြီးကို စေ့စပ်ဖြန့်ဖြေပေးခဲ့သည်။ ယင်းအငြင်းပွားမှုများကား ပါလက်စတိုင်ပြဿနာ ကက်ရှမ်းယားနှင့်ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယနှင့်ပါကစ္စတန်တို့အကြား သဘောထားကွဲလွဲမှု၊ ဘာလင်ပိတ်ဆို့မှု၊ တောင်တိုရီးယားအား မြောက်ကိုရီးယား၏ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုနှင့် ကွန်ဂိုပြဿနာတို့ဖြစ်သည်။

ပဋိပက္ခများအား စေ့စပ်ဖြန့်ဖြေပေးခြင်းသည် အထောက်အကူပေးဆောင်ရွက်ချက်များအနက် တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ပဋိပက္ခသည် နောက်ဆုံးရလဒ်ဖြစ်ပြီး အခြေအနေများကို ဖော်ပြသည့် လက္ခဏာချက်သာဖြစ်၍ ၎င်းတို့ယ်တိုင်သည် အကြောင်းရင်းမဟုတ်ဟူသည်ကို သဘောပေါက်လျက် ကုလသမဂ္ဂအထူးအေဂျင်စီများသည် စစ်၏အကြောင်းရင်းများကို ကုသရန် အဆက်မပြတ်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေကြသည်။ ဆင်းရဲမွဲတေခြင်း၊ မတရား

ဖိနှိပ်ညှဉ်းပမ်းခြင်း၊ မကျန်းမာရောဂါဘယထူပြောခြင်း လူမျိုးများအကြား အထင်အမြင်လွဲမှားခြင်းများ ဤသည်တို့ကား ကမ္ဘာပေါ်တွင်ဖြစ်ပွားနေသော စစ်ပွဲများ၏ အကြောင်းရင်းများဖြစ်ကြသည်။ စီးပွားရေးအခြေအနေများနှင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းများကို မြှင့်တင်ရေးနည်းလမ်းများကို လေ့လာရန် တိုက်ကြီးအသီးသီးတွင် ကုလသမဂ္ဂသည် အထူးကော်မရှင်များကို ထူထောင်ထားခဲ့သည်။ ယခုအခါ အဖွဲ့ဝင် ၁၀ နိုင်ငံပါဝင်သော လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ကော်မတီ၊ အဏုမြူစွမ်းအင်အား ငြိမ်းချမ်းစွာ အသုံးပြုရေး အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ညီလာခံနှင့် ပြင်ပအာကာသအား ငြိမ်းချမ်းစွာ အသုံးပြုရေး ကော်မတီတို့ ရှိကြသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ နှစ်နှစ်ကာကာသဘောဆန္ဒနှင့် အနီးစပ်ဆုံး ဖြစ်မည့် အထူးအေဂျင်စီကား ယူနိုဆက်ခေါ် ကုလသမဂ္ဂအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကလေးများရန်ပုံငွေအဖွဲ့ဖြစ်သည်။ စစ်ကြီးပြီးနောက် ယူနိုဆက်၏ ယာယီအေဂျင်စီတစ်ခုအဖြစ် စတင်ခဲ့ကြပြီး မကြာမီအမြဲတမ်းပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၆၁ ခု ဒီဇင်ဘာလတွင် သက်တမ်း ၁၅ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ယူနိုဆက်က တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိကလေးများအား နွားနို့နှင့်ဗီတာမင်အပြင် ရောဂါကာကွယ်တားဆီးရေး ကာကွယ်ဆေးများကိုလည်း ပံ့ပိုးပေးသည်။ အေဂျင်စီက ကလေးများ၏ကျန်းမာရေးပြဿနာများကို လေ့လာ၍ လိုအပ်နေသော ဒေသများသို့ ဆရာဝန်များနှင့် သူနာပြုများ ပို့ပေးသည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ကလေးများအား အမြဲတမ်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးတတ်သည်။ သူတို့သည် တစ်နည်းနည်းနှင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေကြရသည်။ ဥပမာပြုခံထားရသည့် ဟုသီလျှင် သူသည် ဘယ်တော့မျှသည်ခံနိုင်စွမ်းမရှိပေ။ ကလေးငယ်များ၏ ရောဂါဝေဒနာဖိစီးခံစားနေရသည်ကို သိလျှင် သူသည် များစွာ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။

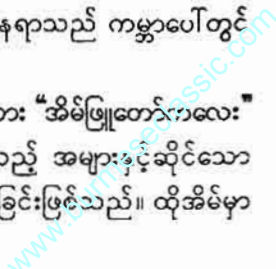
သူကိုယ်တိုင်၏ မကျန်းမာမှုသည် သူ၏ ဒုတိယအိမ်မက်ကို ပေါက်စေသည့် အကြောင်းဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မက်ကား ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို လှူကြီး ခံစားရပြီး မသန်မစွမ်းဘဝဖြင့် အဖြစ်ဆိုးအပယ်ခံဖြစ်စေသော ပုံစံကို အောင်နိုင်ရေးဖြစ်သည်။ ဂျော်ဂျီယာရေပူစမ်းများ ဖောင်ဒေးရှင်းနှင့် အမျိုးသားဖောင်ဒေးရှင်းတို့က သူပေးအပ်ခဲ့သော အားပေးလှုံ့ဆော်မှုတို့

ကြောင့် ကြီးမားသောအောင်မြင်မှုများကို ရရှိထားကြပြီဖြစ်ပေသည်။ ရှေ့စမ်းများအတွင်း၌ စတုဂံပုံမြက်ခင်းပါသော လေးဖက်လေးတန် မီးခံအဆောက်အဦများမှာ ပြီးစီးခဲ့လေပြီ။ ၁၉၅၃ ခုတွင် ရုစဗဲခန်းမကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ၁၉၅၅ ခုတွင် ကလေးများ၏ ပေဗီလီယန်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ရုစဗဲခန်းမ မျက်နှာစာတွင် ဖောင်းကြွပန်းပုရုပ်လုံးပုံနှစ်ခုရှိသည်။ ဝင်ပေါက်၏ လက်ဝဲဖက်တွင် နားမကြားမျက်မမြင် ဟဲလင်ကဲလားနှင့် သူမ၏ ဆရာမ အင်နီဆူလ်ဗန်မေစီတို့၏ ရုပ်ထုများအပြင် သူတို့အောက်တွင် “လုပ်လို့ဖြစ်နိုင်တဲ့အရာမဟုတ်ဆိုစကားကို သူတို့ချင်း ပြောနေကြခိုက်မှာ ထိုကိစ္စပြီးခဲ့ပြီ။ (While they were saying among themselves it cannot be done, it was done” ဆိုသော မော်ကွန်းစာကို ရေးထိုးထားသည်။ ဝင်ပေါက်၏ လက်ျာဘက်တွင် သမ္မတရုစဗဲက ချိုက်ထောက်နှင့် ကလေးတစ်ဦးအား သူ၏ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ပြောနေသည့် ပုံနှင့်ကမ္မည်းစာ “ကြောက်ရွံ့ခြင်းဆိုတာကလွဲလို့ ကြောက်ရွံ့ရမယ့် အရာမရှိ” (There is nothing to fear but fear itself) တို့ကို ထွင်းထုထားသည်။

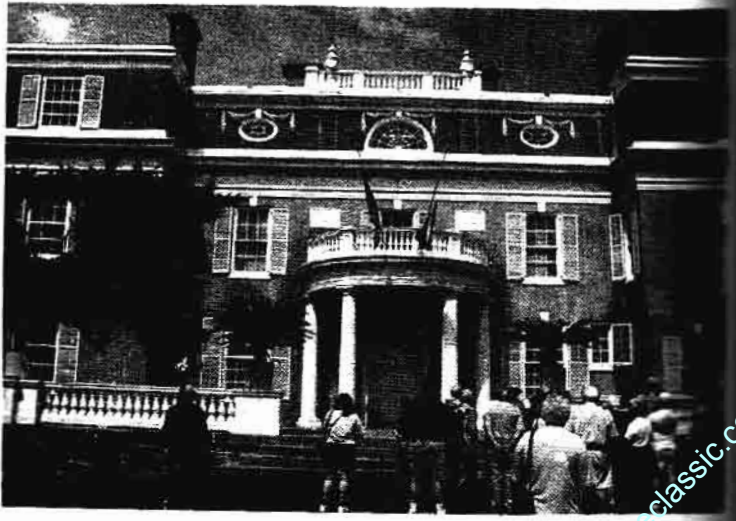
ရှေ့စမ်းများသည် အထောက်အကူပစ္စည်းအဆောက်အဦများနှင့် အတူ ၎င်း၏ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို တိုးချဲ့လာခဲ့သည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းမှု အမျိုးမျိုးအများအပြားကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာခံစားနေကြရသူများအား ပြုစုကုသပေးလျက်ရှိသည်။ မွေးရာပါချွတ်ယွင်းချက်ရှိသူများ၊ အဆင်မပြေဝေဒနာရှင်များ၊ မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများဖြစ်ကြသည်။ ထိုပြင် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ ရှေ့စမ်းများသို့ရောက်လာကြသော လေ့လာသူဆေးဆရာများအတွက် သင်တန်းပေးသည့် နေရာတစ်ခုရှိသည်။ ထိုနေရာတွင် လေ့လာသွားကြသူတို့သည် အတတ်ပညာကျွမ်းကျင်မှုအသစ်များအား မိမိတို့တိုင်းပြည်များသို့ ပြန်လည်သယ်ဆောင်သွားနိုင်ကြသည်။ ကျော်ဂျီယာ ရှေ့စမ်းများ ဖောင်ဒေးရှင်းနှင့် လုံးဝတူသောနေရာသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် မရှိပေ။

နောက်ထပ် အထိန်းအမှတ်နေရာတစ်ခုကား “အိမ်ဖြူတော်လေး” အား ခရီးသည်များလာရောက် လည်ပတ်နိုင်သည့် အများနှင့်ဆိုင်သော တန်ဆောင်းတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအိမ်မှာ

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်နေထိုင်သွားခဲ့စဉ်ကအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ မဒမ်ရှူးမာတော့၏ မပြီးခဲ့သော ပုံတူပန်းချီကားသည် ဧည့်ခန်းထဲရှိ ပန်းချီကားတင်သည့် ဒေါက်ပေါ်တွင် ထောင်လျက်ပင်ရှိနေသည်။ ထိုမြေပြင်ပေါ်၌ပင် မစ်ဂျော်ဂျီ ယာဝီလ်၏ နွေရာသီအိမ်အား ပြတိုက်အဖြစ်ပြောင်းလဲထားသည်။ ထိုပြတိုက်ထဲတွင်ကား မဒမ်ရှူးမာတော့ဖ်၏ အပြီးအစီးရေးဆွဲထားသော သဗ္ဗတကြီး၏ ဒုတိယပုံတူပန်းချီကားကို ပြသထားသည်။ သူ၏ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းများ၊ စိတ်ကြိုက်လူများထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ၊ မကြာခဏသူထံ လက်ဆောင်ပို့ပေးကြသော ကြိမ်တုတ်ရာပေါင်းများစွာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ လှပစွာ ထွင်းထားသော လက်များပင်ပါသေးသည့် ပစ္စည်းများအပြည့်ရှိသော သေတ္တာရှည်ကြီးများလည်းရှိသည်။ ပြတိုက်နှင့်အိမ်ဖြူတော်ကလေးတို့အား ကျော်ဂျီယာပြည်နယ်အစိုးရက ပိုင်ဆိုင်၍လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ပေးထားသည်။

နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းမှာ နယူးယော့တွင်ရှိပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့ ၃၁၀၀ ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၂၀ ကာလအတွင်း ပိုလီယိုဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ရေးတွင် ရရှိခဲ့သော တိုးတက်မှုအားလုံးအတွက်

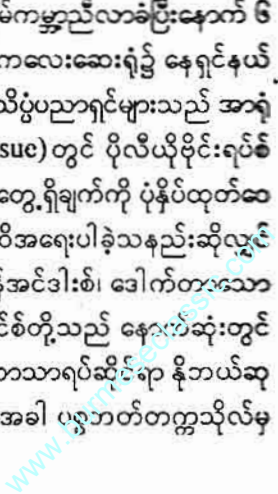

နယူးယောက် Hyde Park ရှိ ဖရင့်ကလင်ဒီရစ်ဗွဲ၏ မွေးရင်းနေအိမ်
လာရောက်လေ့လာ ဂါရဝပြုသူများ

တာဝန်ရှိလေသည်။ ထိုအဖွဲ့က သုတေသနလုပ်ငန်းလေ့ကျင့်သင်တန်းပေးခြင်း၊ ပစ္စည်းကိရိယာ၊ ဆေးဝါးပြုစုကုသမှုနှင့် အခမဲ့ကာကွယ်ဆေးတို့အတွက် ရန်ပုံငွေများ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ပိုလီယိုအရှိန်လျော့ပါးကျဆင်းခဲ့ပြီဖြစ်၍ ၎င်း၏ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများအား မွေးဖွားစဉ် ချွတ်ယွင်းချက်ဖြစ်မှုများနှင့် အဆစ်ရောင်ရောဂါများဖက်တွင် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။

နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းအား စတင်တည်ထောင်စဉ်ကတည်းက ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာခဲ့သော ဘာစီလ်အိုကွန်းနားအား ပိုလီယိုတိုက်ဖျက်ရေး ဗိသုကာအဖြစ် ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ သူ၏အနာဂတ်သို့ ရှုမြင်ချက်သည် အက်စ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ရှုမြင်ချက်ကဲ့သို့ပင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးထိ ရှည်လျားကျယ်ဝန်းသည်။ သမ္မတရုစဗွဲကွယ်လွန်ပြီးနောက် သုံးနှစ်ကြာသောအခါ သူသည် နယူးယော့မြို့တွင် ပထမဆုံးအပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပိုလီယို (အကြောဆေးရောဂါ) ညီလာခံကို စည်းရုံးခဲ့သည်။ နိုင်ငံ ၄၃ ခုမှ သိပ္ပံပညာရှင်များ တက်ရောက်ကြပြီး ထိုရောဂါနှင့်ပတ်သက်သော မိမိတို့၏ အသိပညာ ဗဟုသုတများနှင့် အတွေ့အကြုံများအားလုံးကို တစ်စုတစ်ပေါင်းတည်း ဖြစ်စေခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ပိုလီယိုရောဂါဆိုင်ရာ ဤကမ္ဘာ့ညီလာခံများအား သုံးနှစ်တစ်ကြိမ်စီကိုပင်ဟောဂင်၊ ရောမ၊ ဂျနီဗာတို့တွင် ကျင်းပခဲ့ပြီး ၁၉၆၀ ခုတွင် ကိုယ်ပင်ဟောဂင်၌ ထပ်မံကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ပိုလီယိုနှင့်ပတ်သက်သော ပထမအကြိမ်ကမ္ဘာ့ညီလာခံပြီးနောက် ၆ လ အကြာတွင် ဘော်စတန်မြို့၊ ဘက်ဘေးရှို ကလေးဆေးရုံ၌ နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းအကူအညီဖြင့် လုပ်ကိုင်နေသော သိပ္ပံပညာရှင်များသည် အာရုံကြောမရှိသော အသားမျှ (non-nervous tissue) တွင် ပိုလီယိုဗိုင်းရပ်စ်အား ကြီးထွားအောင်လုပ်ယူနိုင်သည်ဟူသော တွေ့ရှိချက်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ကြသည်။ ဤဆောင်ရွက်ချက်သည် မည်မျှထိအရေးပါခဲ့သနည်းဆိုလျှင် ဆရာဝန်ကြီးသုံးဦးဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာဂျွန်အင်ဒါးစ်၊ ဒေါက်တာသောမတ်စ်ဝဲလားနှင့် ဒေါက်တာဖရက်ဒရစ်ရော်ဘင်စ်တို့သည် နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းတွင် သူတို့၏ တွေ့ရှိချက်များအတွက် ဆေးပညာဘာသာရပ်ဆိုင်ရာ နိဘယ်ဆုချီးမြှင့်ခံခဲ့ကြရသည်။ ၁၉၅၂ ခုသို့ရောက်သောအခါ ပုဂ္ဂလိကတက္ကသိုလ်မှ

ဒေါက်တာဝီလျံမဂ္ဂဒီဟမ်မွန်သည် သွက်ချာပါဒ ပိုလီယိုအား ယာယီကာ ကွယ်တားဆီးမှုတစ်ရပ်ကို ရရှိစေရန် ဂမ္မာဂလိုဗျူလင် (gamma globulin) ကို ကြီးထွားလာအောင် လုပ်ပေးခဲ့သည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင် အဆိုပါတက္ကသိုလ်၌ပင် ဒေါက်တာဂျီနာ၊ အိဆာလ်က သူတိုးတက်အောင်လုပ်ပေးခဲ့သော ပဏာမဗိုင်းရပ်စ်သေကာကွယ်ဆေးတစ်မျိုးသည် အဆင့်မြင့်ကိုယ်ခံအားတစ်ရပ်ကို ရရှိစေလိမ့်မည်ဟု ချွန်လင့်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ ၁၉၅၄ ခုတွင် ဆာလ်၏ ကာကွယ်ဆေးအား နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းမှပင် တဖန်ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဖြင့် နာမည်ကျော် လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုစမ်းသပ်မှုများတွင် ကျောင်းသူကျောင်းသားကလေး ၂ သန်းခန့် ပူးပေါင်းပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဒေါက်တာ ဆာလ်၏ ကာကွယ်ဆေးအား ၆၀ မှ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းထိ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည်ဟု ကြေညာလိုက်သောအခါ နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းသည် ပထမနှင့်ဒုတိယဆင့်တို့မှ သန်းနှင့်ချီသော ကလေးသူငယ်များအား ထိုဆေးထိုးအခမဲ့ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခဲ့လေသည်။

ဒေါက်တာဆာလ်သည် သူ၏လုပ်ငန်းအား ထိုမျှနှင့် ရပ်ဆိုင်းမထားခဲ့ပေ။ သူ့ကာကွယ်ဆေး၏ ထိရောက်မှုကို ပိုမိုတိုးတက်ကောင်းမွန်စေရန် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့မည်။ အခြားသော သုတေသီသိပ္ပံပညာရှင်များထက်လည်း ရပ်တန့်၍မနေခဲ့ကြပေ။ ပိုလီယိုဗိုင်းရပ်စ်အမျိုးအစားသုံးခုရှိ၍ ကာကွယ်ဆေးကို ထုတ်လုပ်ရာတွင် ထိုသုံးမျိုးစလုံး အကျုံးဝင်ရမည်ဆို နှစ်များစွာ စောစောကပင် သူတို့သိရှိခဲ့ကြသည်။ အချိန်ကြာမြင့်လာခဲ့ပြီ နောက်ဆုံး ၁၉၅၅ ခုတွင်မှ ပိုလီယိုဗိုင်းရပ်စ်အား အီလက်ထရွန်အနုကြည့်မှန်ပြောင်းအကူအညီဖြင့် တိတိကျကျပီပီပြင်ပြင်ဖော်ထုတ်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ သိပ္ပံပညာရှင်များသည် နောက်ဆုံးတွင် ပိုလီယိုကိုဖြစ်စေသော ဇီဝရုပ်အား ဓာတုစစ်စစ်မြင်တွေ့နိုင်ခဲ့ကြသည်။

အသစ်ဆုံးလုပ်ငန်းကား အသက်ရှင်သော ဗိုင်းရပ်စ်ကာကွယ်ဆေး ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဆေးအား ဆေးလုံး (သို့မဟုတ်) ဆေးရည်အဖြစ်ဖြင့် ပါးစပ်နှင့်သောက်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်နေကြသည်။ ဤပညာရပ်နယ်ပယ်တွင် အထူးချွန်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ကား ဒေါက်တာအဲလ်ဘတ်

www.burmeseclassic.com

ဆောင်ဖြစ်သည်။ စင်စင်နာတီတက္ကသိုလ်ဆေးပညာကောလိပ်မှဖြစ်သည်။ သူသည် နေရှင်နယ်ဖောင်ဒေးရှင်းခွင့်ပြုငွေများဖြင့် ဆောင်ကာကွယ်ဆေးကို တိုးတက်ကောင်းမွန်အောင် လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုဆေးအား လက်တွေ့စမ်းသပ်မှုများကိုလည်း လုပ်ဆောင်ထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမေရိကန်ဆေးပညာ အသင်းကလည်း ထိုဆေးကို ထောက်ခံအတည်ပြုခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်း၏ အကြီးအကဲဖြစ်သော အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဆေးမှူးချုပ်က လိုင်စင်ပေးရေးအတွက် ထောက်ခံချက်ပေးခဲ့သည်။

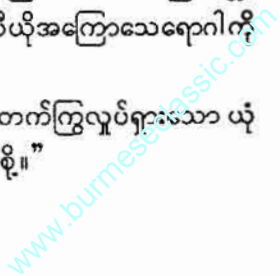
ပိုလီယိုဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲသည် အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ကောင်းစွာရောက်ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုဆေးသည် လူတိုင်းလူတိုင်းအား ကာကွယ်ဆေးထိုးပေးပြီးမှသာ အောင်မြင်သည်ဟု ပြောနိုင်ပေမည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် လူဦးရေတစ်ဝက်ခန့်သည် ကာကွယ်ဆေးမထိုးရသေးပေ။ ပိုလီယိုသားကောင်ဖြစ်ကြရသော အများဆုံးလူဦးရေမှာ ကလေးသူငယ်များဖြစ်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင် အသက် ၄၅ နှစ်အထက်ရှိသူများကို တစ်ခါတစ်ရံစွဲကပ်နိုင်သည်။ ထိုရောဂါပိုးသည် မည်သူ့ကိုမဆိုလည်း စွဲကပ်နိုင်သည်။

ဆာ့လ် ကာကွယ်ဆေးမသုံးစွဲခင်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှ ပိုလီယိုစွဲကပ်သူသည် လူလေးသောင်းခန့်ရှိသည်။ ၁၉၆၀ ခုတွင်ကား ထိုရောဂါဖြစ်ပွားမှု သုံးထောင်ပတ်ဝန်းကျင်သာရှိတော့သည်။ တစ်နေ့သောအခါတွင်ကား ကမ္ဘာ့မည်သည့်နေရာတွင်မျှ ထိုရောဂါစွဲကပ်သူဟူ၍ ရှိတော့မည်မဟုတ်ပေ။

ဤသို့ဖြင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ မြင့်မြတ်သော စိတ်ကူးအိပ်မက်ကြီး နှစ်ခုတို့သည် တကယ်လက်တွေ့ဖြစ်လာခဲ့ပေသည်။ ထိုစိတ်ကူးအိပ်မက်ကြီးနှစ်ခုတို့ကား ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖန်တီးတည်ဆောက်ပေးမည့် ကမ္ဘာ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်လာရေးနှင့် ပိုလီယိုအကြောသေရောဂါကို အောင်နိုင်ရေးတို့ဖြစ်ပေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့သည် ခိုင်မာအားကောင်း၍ တက်ကြွလှုပ်ရှားသော ယုံကြည်ချက်ဖြင့် ရှေ့သို့ဆက်လက်ချီတက်ကြပါစို့။”

* * *

နောက်ဆက်တွဲ

ဖရင့်ကလင် ဒလာနီရစပဲ

အာသာရူလက်ဆင်းဂျား(ဂျူနီယာ)ရေးသည်

သူသည်အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအား စီးပွားရေးအရ လက်မှိုင်ခဲ့
ရသည်ဘဝမှ ဆွဲထုတ်ကယ်တင်ပေးခဲ့ပြီး အမေရိကန်လူနေမှုဘဝအား
လှန်ပြောင်းလဲပေးခဲ့သည့်အပြင် ကမ္ဘာကြီးအားလည်း ဒီမိုကရေစီအတွက်
လုံခြုံစိတ်ချရအောင် ထောက်ကူဖန်တီးပေးခဲ့သည်။

ဘယ်အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်မှာမှ ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်မှာ
လောက် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ မလိုအပ်ပါဟု လော့ဒ်ဒီဘရိုက်စ်က ဖြေဆို
သည်။ ဒီမိုကရေစီသည် မိမိဖာသာဖြစ်တည်အကောင်အထည်ပေါ်လာ
စနစ်မဟုတ်။ ခေါင်းဆောင်မှုက ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို အသက်ဝင်အောင်
အထည်ပေါ်လာအောင် ဆောင်လျဉ်းပေးရသည်။ ဒီမိုကရေစီမဟာခေါင်း
ဆောင်ကြီးများကား စိတ်ကူးကောင်းသူများဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့
အမျိုးသားနိုင်ငံ၏ အနာဂတ် ဘယ်ဆီသို့ဦးတည်ပဲ့ကိုင်ပေးရမည်ဆိုသော
လမ်းကြောင်း၊ ဘယ်ဆိပ်ကမ်းကို ရှာဖွေဆိုက်ကပ်ရမည်ဆိုသော ပန်းဆီ
တို့ကို ပင်ကိုယ်ဓာတ်ခံအရပင် သိစိတ်ရှိနေကြသည်။ မိမိတို့၏ စည်းရုံး
သွင်းနိုင်သော စွမ်းရည်မြင့်သူတို့သည် မိမိတို့ပြည်သူလူထု၏ သဘောထား

ကို ရယူနိုင်ကြကာ ဒီမိုကရေစီစနစ်၏ နက်ရှိုင်းသော စွမ်းအားများကို ထုတ်
လုပ်ပေးကြသည်။

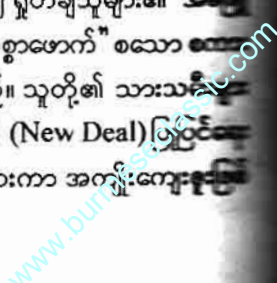
ဒီမိုကရေစီသည် နေရာအများအပြားသို့ အနည်းအကျဉ်းပျံ့နှံ့ခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း ၂၀ ရာစုသည် ဒီမိုကရေစီ၏ စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှု အကဲခတ်မှု
နှင့် အောင်ပွဲခံမှုတို့ဖြင့် ပြည့်နေ၍ အလွန်အရေးပါသော ကာလဖြစ်ပေသည်။
ရာစုနှစ်၏အစပိုင်း၌ ဒီမိုကရေစီသည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးတွင် အခုအခံ
မရှိပြန်ပွားနေပြီဟု ယူဆခဲ့ကြသည်။ နောက်တော့ ၁၉၁၄-၁၈ ပထမကမ္ဘာ
စစ်ကြီးဖြစ်ပွားလာလေရာ ဒီမိုကရေစီသည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အာမခံနိုင်ခြင်း
မရှိဆိုသော အချက်မှာ ထင်ရှားသွားလေသည်။ စစ်ပြီးခေတ်တွင်ကား ဒီမို
ကရေစီစနစ်၏ ဘေးအန္တရာယ်ကြီးမားသော ရန်သူနှစ်ဦးဖြစ်သည့် ဖက်ဆစ်
ဝါဒနှင့် ကွန်မြူနစ်ဝါဒတို့ စတင်သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာကြသည်ကို အမှန်
အတိုင်းတွေ့မြင်သိရှိခဲ့ကြသည်။ မကြာမီ ၁၉၃၀ ကျော်နှစ်များအတွင်း စီးပွား
ရေးပျက်ကပ်ကြီးဆိုက်ရောက်လာသောအခါ ဒီမိုကရေစီစနစ်သည် ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝမှုကိုလည်း အာမခံနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားသွားခဲ့ပြန်သည်။ ထိုကာလ
အတွင်း အကြွင်းမဲ့အာဏာရှင်ဝါဒများကသာ အင်အားစုစည်းမိပြီး အချိန်
အဟုန်ရလာခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင်ကား ဒီမိုကရေစီစနစ်သည် မိမိ၏ အသက်
ဆက်ရေးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်လာရသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။ ၁၉၄၅ ခု
တွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသည် တစ်ဒါဇင် (သို့မဟုတ်) တစ်ဒါဇင်
ခန့်သာရှိတော့သည်။ သို့သော်လည်း ဒီမိုကရေစီအရေးတော်ကို စုရုံးရမှု
ကြီးမြတ်သောခေါင်းဆောင်မှုသည် အချိန်မီပေါ်ထွန်းလာခဲ့လေသည်။ အန
ဂတ်သမိုင်းဆရာတို့သည် သွေးထွက်သံယိုအများဆုံးဖြစ်သော ဤရာစုအ
ပြန်၍ ကြည့်သောအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ၃၂ ယောက်မြောက်
သမ္မတဖြစ်သော ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရစ်ဗုသည် ဒီမိုကရေစီကို အခြေခံသော
စွမ်းအားများနှင့်ယုံကြည်မှုကို ဆော်သြစည်းရုံး၍ စီးပွားရေးပြိုလဲမှုနှင့် စ
ရေးခြိမ်းခြောက်မှုတို့အား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် အများဆုံးတာဝန်ယ
ခဲ့သူ သမ္မတဖြစ်သည်ကို အသိအမှတ်ပြုကြရမည်ဖြစ်ပေသည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ၂၀ ရာစု အမေရိကန်သမ္မတများအနက်

လူအများ၏ ချစ်ခင်မှုကို အခံရဆုံးသမ္မတဖြစ်သလို မုန်းတီးမှုအခံရဆုံးသမ္မတလည်းဖြစ်ပေသည်။ သူ့အား လူအများက ချစ်ခင်ကြသည့်အကြောင်းမှာ သူသည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် မိဘမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသည့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းဖြင့် နေထိုင်ခဲ့ရသူဖြစ်သော်လည်း သာမန်ဆင်းရဲသားများဖြစ်သော အမေခံထားရသူ တိုင်းပြည်၏ တတိယလူတန်းစားဖြစ်သည့် နေစရာမပြည့်စုံ ဝတ်စရာမလုံလောက် အာဟာရချို့တဲ့နေကြသူများ၏ အကျိုးအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရေးကို သူ့ထံကြည်၍ဖြစ်သည်။ သူ့အား လူအများက ချစ်ခင်ကြပေသည်။ အကြောင်းမှာ သူသည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆွဲဆောင်မှုဖြင့် ရွန်းလဲ့ဝေဖြာနေတတ်ပြီး သူ့အလုပ်၌လည်း သူပျော်ရွှင်သည်။ အနာဂတ်အတွက်လည်း သူသည်အကောင်မြင်အယူအဆရှိသည်။ ရုစဉ်က သူ့ကိုမနှစ်မြို့မုန်းသိသော ချားစ်ဒီဂေါပင်လွှင်သူ၏ကြည်လင်ရွန်းမြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရည်အသွေးကို အရှုံးပေးအညံ့ခံကာ 'ထိုအနုပညာသမား' 'သူ့ဖက်ပါအောင် ဆွဲဆောင်တတ်သော ထိုသူ' ဟု သူ့အကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ 'သူနှင့်တွေ့ရသည်မှာ ရုန်းခိုပုလင်းကို အဆိုဖွင့်ရသည်နှင့်တူပါသည်' ဟု ဝင်စတန်ချာချီက ဆိုခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူ့အား မုန်းတီးသူများလည်းရှိကြသည်။ သူ့ပြောင်းလဲမှုကို တောင်းဆိုသည်။ သူ့အဆိုပြုသော ပြောင်းလဲမှုများအား အာဏာရှိသူ အာဏာလျှော့ရေး၊ အဆင့်အတန်းမြင့်နေသူအား အဆင့်အတန်းနှိမ်ရေး၊ ဝင်ငွေများနေသူအား ဝင်ငွေဖြတ်တောက်ရေး၊ အစီအစဉ်ဟောင်း (Old Order) မှ အကျိုးအမြတ်အများဆုံးရနေသော ထိုသူများအား မိမိတို့ကိုယ်ကို အလေးအမြတ်တန်ဖိုးထားနေမှုအား လျှော့ချရေးတို့ဖြစ်လေသည်။ မုန်းတီးမှုသည် ချစ်ခင်မှုလောက်ကြာရှည်မတည်ရှိပဲ ခဏတဖြုတ်သာသဘောမျှဖြစ်သည်။ ကလပ်အသင်းများ၌ ထိုင်၍ ရုတ်ချသူများ၏ 'အိမ်ထောင်က အဲဒီလူ' ကိုယ့်လူတန်းစားအပေါ် အဲဒီသစ္စာဖောက်" စသော စကားများမှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ သူတို့၏ သားသမီးများနှင့် မြေးများမှာ အများအားဖြင့် အစီအစဉ်သစ် (New Deal) ပြုပြင်ရေးများအား ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်၍ ကြင်နာထောက်ထားကာ အကျိုးကျေးဇူးဖြစ်ထွန်းစေသည်ကို တွေ့လာကြရသည်။

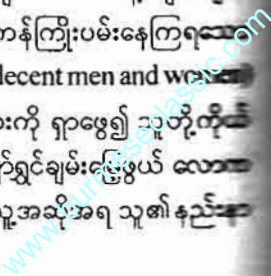
လူထုဆန္ဒသဘောထားကောက်ခံသူ ဂျွန်ဇော့ဘီက လူထုအား ရာစုနှစ်၏ သမ္မတများကို အဆင့်သတ်မှတ်ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံသောအခါ အသက် ၇၀ ကျော်နှင့် အထက်လူကြီးများသာ သူ့အား အိမ်ဖြူတော်က ဘဝကို သတိရမှတ်မိကြသော်လည်း အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်ကသာ ထိပ်ဆုံးမှ ပြေးခဲ့သည်။ သမိုင်းပညာရှင်များနှင့် နိုင်ငံရေးသိပ္ပံပညာရှင်များက ဝါရှင်တန်လင်ကွန်းနှင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်တို့အား အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမိုင်းတွင် အကြီးမြတ်ဆုံး သမ္မတသုံးဦးအဖြစ် တညီတညွတ်တည်းသဘောတူခဲ့ကြသည်။

ရီပတ်ဘလစ်ကင်များကပင် ဤအအောင်မြင်ဆုံး ဒီမိုကရက်တစ်အား ကောင်းချီးဩဘာပေးလာခဲ့ကြသည်။ ရိုနယ်ရီဂင်သည် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား လေးကြိမ်တိုင်အောင် ထောက်ခံမဲပေးခဲ့သည်။ နယူးဂင်းဂရစ်ချ်က အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား ရာစုနှစ်၏ အကြီးမြတ်ဆုံးသမ္မတ (The greatest president of the century) ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့သည်။ ဘော့ဒိုးလ်က အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား စီးပွားပျက်ကပ်ကြောင့် အမှောင်ကျနေသောကာလ၌ စွမ်းအားအပြည့်ဖြင့် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးနိုင်သောခေါင်းဆောင်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း၌ တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်၍ မယိုင်မလဲခွဲနတ်ကြီးသော စစ်သေနပတိနှင့် နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အပြစ်အနာမရှိပြီးပြည့်စုံသူဟုကားမဆို။ သူ၏ ရည်မှန်းချက်များအား ဆောင်ရွက်ရာတွင် သူသည် မကြာခဏဟုလည်း ဆိုနိုင်လျက် မဖြောင့်မမတ် ပရိယာယ်မာယာများဖြင့် ကြိုးကိုင်ခြယ်လှယ်လိုပြီး၊ ဝေလည်ကြောင်ပတ်လည်း လုပ်တတ်ကာ၊ ဟန်လည်းဆောင်လျက် လက်သီးပုန်းလည်းထိုးတတ်ပြန်သေးရာ၊ ရံဖန်ရံခါမှာ ရက်စက်မှုပင်ရှိပြန်သေးသည်။ သို့သော်လည်း သူ့တွင်ကြီးမားသော အင်အားရှိသည်။ သူသည် အာဏာကို ပိုင်ဆိုင်ရာ၌ မြန်ရေရှက်ရေရှိပြီး သူ၏ အုပ်ချုပ်ရေးအား စုစည်းလိုက်ဖြိုခွဲလိုက်လုပ်ပြီးလျှင် လက်အောက်ငယ်သားများကြား၌ ပဋိပက္ခရှိနေခြင်းက အရေးကြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက်မှန်သမျှ သူ့လဲသို့ရောက်လာရအောင် ဆောင်ရွက်ထားသည်။ သူသည် နိုင်ငံရေးသမားစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး ပါတီတွင်း၌ တိုက်ပွဲရှိနေခြင်းကို သူပျော်သည်။ “ကျုပ်က စည်းရုံးမဲဆွယ်

သူ လူဟောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ဒီတော့ ပွဲကြီးပွဲကောင်းဆို ကျုပ်အကြံထိ
ပေါ့” သူပြောနေကျစကားဖြစ်သည်။ “ကျုပ်က ရန်သူဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်
တဲ့ သူတွေရဲ့ အမြင်အတိုင်း ကျုပ်ကိုအကဲဖြတ်ကြစမ်းပါ။” ပိုလီယိုဖီစီး
ခံရမှုမှ သူ့လမ်းသူ့ရဲရဲရင့်ရင့်ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်ခဲ့သော အကောင်းမြင်
သမားတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် သူသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှု ဖိစီးခံနေရသော
တိုင်းပြည်အား ယုံကြည်မှုနှင့်မျှော်လင့်ချက်ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။ သူသည်
နည်းနာအရ လက်တွေ့ဝါဒီ (a realist in means) တစ်ဦးဖြစ်၍ အဆုံးစွန်
အန္တိမအနေဖြင့်ကား စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒီ (an idealist in ends) တစ်ဦးဖြစ်
သည်။ အရေးကြီးသည့်အချက်ကား အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် အယူဝါဒ
(ideology) ကို ဆန့်ကျင်၍ လူသားဝါဒ (humanity) ကို ထောက်ခံခြင်း
ဖြစ်သည်။ ၂၀ ရာစုသည် အိုင်ဒီအိုလိုဂျီဟုခေါ်သော အယူဝါဒနှင့်အများ
ဆုံး ဆက်စပ်သောရာစုဖြစ်သည်။ အဒေါ့ဟစ်တလာနှင့် ဂျိုးဇက်စတာလင်
တို့သည် မှားယွင်း၍ ထိတ်လန့်စရာကောင်းသော တရားသေဝါဒများအ
တွက် လူသန်းပေါင်းများစွာကို စနစ်တကျစတေးခဲ့ကြသည်။ ဒီမိုကရေစီ
စနစ်များအတွင်းမှာပင် စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးက တစ်ခုခုကို ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့
သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အကယ်၍အစိုးရက ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ
အား ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ကြိုးကိုင်မှု မပြုရဆိုသော လေဇေဖဲယားဝါဒကို
ဖွံ့ဖြိုးလိုက်လျှင် လုံးဝဗဟိုအစိုးရဦးစီးချုပ်ကိုင်သောစနစ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းထဲ
သွားအောင် စီရင်ချက်ချသလိုဖြစ်သွားမည်ဟု ယုံကြည်နေကြသူများရှိသည်။
‘တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပုံစံသွင်း၍ အလုပ်ဖြစ်အောင်မလုပ်နိုင်။ ဒီမိုကရေစီအခြေခံ
သောအဖွဲ့အစည်းအဆောက်အအုံများကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရန်
သည် မဖြစ်နိုင်” ဟု ဟားဘတ်ဟူးဗားက ပြောကြားလေသည်။

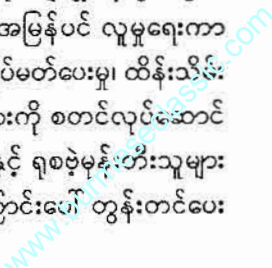
စိတ္တဇဆန်သော အယူအဆယုံကြည်မှုများအား ဆန့်ကျင်လျက်
ဇက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ရုန်းကန်ကြိုးပမ်းနေကြရသော
အမျိုးကောင်းသားများနှင့်အမျိုးကောင်းသမီးများ (decent men and women)
စား ကူညီရန်လက်တွေ့ကျသော နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေ၍ သူတို့ကိုယ်
ကိုယ်နှင့် သူတို့၏သားသမီးများအတွက် ပိုမို၍ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် လောက
ကစ်ခုကို ဖန်တီးတည်ဆောက်ပေးလိုလှသည်။ သူ့အဆိုအရ သူ၏ နည်းနာ

နိဿယမှာ ရဲရဲရင့်ရင့်သတ္တိရှိရှိ ဇွဲနဘဲဖြင့် မလျှော့တမ်းစမ်းသပ်အကောင်အ
 ထည်ဖော်သွားရန်ဖြစ်သည်။ နည်းစနစ်တစ်ခုကို ယူ၍ ထိုစနစ်ကို စမ်းသပ်
 ကြည့်ပါ။ အကယ်၍ မအောင်မြင်လျှင် ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံ၍ အခြား
 နေ့စဉ်တစ်ခုကို စမ်းသပ်ပါ။ သို့သော်လည်း အရေးကြီးသည်မှာ တစ်ခုခုကို
 စမ်းသပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ မအောင်မြင်ခြင်းကို ဖွင့်၍ ဝန်ခံပြောကြားခြင်း
 အပိုင်းမှအပ ထိုနည်းမှာ သူအုပ်ချုပ်ရေး၏ လက်တွေ့လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။

၁၉၃၃ တွင် သူသမ္မတဖြစ်လာချိန်၌ လေဇေဖဲယားသည် အရင်းရှင်
 နေ့စဉ်၏ အဓိကနှစ်နေရာကို လှိုက်စားဖျက်ဆီး၍နေလေပြီ။ အလုပ်သမား
 အင်အားစု (Labar force) ၏ လေးပုံတစ်ပုံကို အလုပ်ခွင်မှ မောင်းထုတ်
 ဖန်ခဲ့ပြီး စုစုပေါင်းအမျိုးသားထုတ်လုပ်မှု (gross national product) အား
 တစ်ဝက်အောက်ထိဖြတ်ချထားပြီးဖြစ်ကာ တော်လှန်ပြောင်းလဲရေးစကား
 များကို ပွစ်ပွစ်ပြော၍ လှုံ့ဆော်နေခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ အားလုံးတစ်လွဲတစ်
 နေ့ဖြစ်ပြီး ယင်းတို့ကို တည်မတ်မှန်ကန်အောင် မည်သို့လုပ်ရမည်ကို
 ဘယ်သူမျှမသိခဲ့ကြပေ။ အရင်းရှင်စနစ်သည် မိမိ၏အတွင်းပဋိပက္ခများဖြင့်
 ဝင် ပျက်စီးပြိုလဲရလိမ့်မည်ဆိုသော ကားလ်မာ့ကစ်၏ ဟောကိန်းမှန်ကန်
 ကြောင်း နောက်ဆုံးသက်သေထူချက်ကို စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးအတွင်း၌ တွေ့
 မြင်နေကြရသော ကွန်မြူနစ်များသာ အူမြူးနေခဲ့ကြသည်။

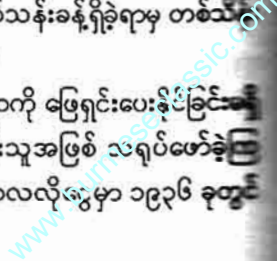
ထို့နောက်တွင် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည်
 လေးစားခန့်ညားဖွယ်ရာ ရုပ်ရည်ရှိပြီး တည်ငြိမ်အေးဆေး၍ ပျော်ရွှင်နှစ်
 သက်ဖွယ်ရာ စရိုက်သဘာဝစိတ်ဓာတ်ရှိပေသည်။ သူသည် အမေရိကအား
 မိမိ၏အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် မိမိ၏အနာဂတ်ကြမ္မာကို ခြယ်လှယ်ကြိုးကိုင်
 သွားနိုင်မည့် အရည်အသွေးကို ပြန်လည်ရရှိစေရန် အကြံအစည်အယူအဆ
 သစ်များ၊ သတ္တိဗျတ္တိအသစ်၊ ယုံကြည်မှုအသစ်တို့ကို ပျော်ရွှင်ရဲဝံ့စွာ သွတ်
 သွင်းပေးခဲ့သည်။ သူ၏အစီအစဉ်သစ်က အလျင်အမြန်ပင် လူမှုရေးကာ
 တွယ်စောင့်ရှောက်မှု၊ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတကျ ကြပ်မတ်ပေးမှု၊ ထိန်းသိမ်း
 ချုပ်ကိုင်မှုတို့အတွက် အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်များကို စတင်လုပ်ဆောင်
 ခဲ့လေသည်။ လေဇေဖဲယားအယူအဆဩဇာခံများနှင့် ရစမ့်မှန်းတီးသူများ
 တ သူသည်တိုင်းပြည်ကို ကွန်မြူနစ်စနစ်လမ်းကြောင်းပေါ် တွန်းတင်ပေး

နေပြီဟု ဆူပူအော်ဟစ်ကြလေသည်။ တကယ်တော့ ယင်းဆောင်ရွက်ချက်များမှာ အယူဝါဒတစ်ခုဟုတ်သလောမဟုတ်သလောဆိုသည်ကို အပထမလက်ရှိအခြေအနေကခွင့်ပြုသည့်တစ်ခုတည်းသော အပြောင်းအလဲသာဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း လူမှုဖူလုံရေး၊ အလုပ်လက်မဲ့နှစ်နာကြေး၊ ပြည်သူ့လုပ်ငန်း၊ လုံခြုံရေးစည်းမျဉ်းများ၊ ကျေးလက်လျှပ်စစ်မီးတပ်ဆင်ရေး၊ လယ်ယာကုန်ဈေးနှုန်းအထောက်အကူများ၊ အပြန်အလှန်ကုန်သွယ်ရေး သဘောတူချက်များ၊ အနိမ့်ဆုံးလုပ်ခနှင့်အမြင့်ဆုံးအလုပ်ချိန်နာရီ၊ စုပေါင်း၍ နေဆစ်ညှိနှိုင်းမှုအာမခံချက်များနှင့် အခြားကျန်အချက်အားလုံးတို့မှာ အရင်ရှင်စနစ်ကိုယ်တိုင်အား ကယ်တင်ရေးလုပ်ဆောင်ချက်များသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဒုတိယသမ္မတသက်တမ်းအဖွင့်မိန့်ခွန်းပြောကြားရာတွင် သူက “ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ဆောင်ချက်များ၏ တိုးတက်မှုကို စစ်ဆေးသည့်အရာကား ရှိပြီးသား ပိုလျှံနေသူများအား ကျွန်ုပ်တို့က ထပ်မံတိုးပွားအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သလောဆိုသည့် အချက်မဟုတ်ဘဲ သိပ်ကိုမရှိဆင်းရဲရှားပါးခက်ခဲနေသူများအတွက် လုံလောက်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ပံ့ပိုးပေးနိုင်ခဲ့သလောဆိုသော အချက်သာဖြစ်ပါသည်” ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၉၀ ကျော်နှစ်များတွင် အလုပ်အကိုင်အခြေအနေမှာ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။ နာမည်ကျော် လုပ်ငန်းတိုးတက်ရေးစီမံအုပ်ချုပ်မှုအဖွဲ့ (WPA) ၏ အကူအညီကိုယူ၍ အစိုးရက အလုပ်ရှင်အနေဖြင့် ရွေးစရာမရှိ နောက်ဆုံးနည်းလမ်းကို သုံးလွှင့်စာသင်ကျောင်းများ၊ စာပို့တိုက်များ၊ လေယာဉ်ကွင်းများ၊ ပန်းခြံများ၊ တံတားများ၊ လိုဏ်ခေါင်များနှင့်အညစ်အကြေးမိလ္လာသိမ်းစနစ်များကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရေးနှင့် အနုပညာများကို စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးစေခဲ့သည်။ ၁၉၄၀ ခု ရွေးကောက်ပွဲတော်သို့ ရောက်သောအခါ အရင်းရှင်ဆန့်ကျင်ရေးမဲသည် ၁၉၃၂ ခုတွင် တစ်သန်းခန့်ရှိခဲ့ရာမှ တစ်သိန်းငါးသောင်းထိလျော့နည်းကျဆင်းသွားခဲ့သည်။

အစီအစဉ်သစ်က အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခြင်းနှင့် ခွဲဝါ၊ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အား အသုံးအဖြုန်းကြီးသူအဖြစ် သရုပ်ဖော်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ ငြိမ်းချမ်းသောကာလလို့လွှဲမှာ ၁၉၃၆ ခုတွင်

၃၆ ဘီလျံသာရှိပြီး ငွေကြေးဖောင်းပွမှုကို ပြုပြင်တည့်မတ်ထားခဲ့သော အချိန်ထက်ပင် အများကြီးပို၍ လျော့နည်းခဲ့သည်။ ရိုနယ်ရီဂင်က နောက်ပိုင်းနှစ်ငါးဆယ်အကြာတွင် ထုတ်ဖော်ပေးခဲ့သည့်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်လိုငွေပြမှုများထက် လျော့နည်းခဲ့သေးသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှင့်ကာကွယ်ရေးဌာနတို့ကြောင့် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်မှုအား ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပစ်ရလောက်အောင် လိုငွေပြမှုကြီးမားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး လျော်ကြေးပေးရသော ဘဏ္ဍာရေးမူဝါဒဖြစ်လာရန် အကြောင်းဖန်လာခဲ့သည်။

အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်မတိုင်မီက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အနှစ် ၂၀ (သို့မဟုတ်) အနှစ် ၂၀ ခန့်ကြာတိုင်း စီးပွားပျက်ကပ်တစ်ကြိမ်ကြိမ်မြဲဖြစ်သည်။ ထိုအခါက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဦးဆောင်သူများက အစီအစဉ်သစ်၏ တည်ဆောက်ရေးဖြင့် စီးပွားရေးတည်ငြိမ်အောင် လုပ်သူများအား မောင်ဖွာဟောင်ဖွာ ရှုတ်ချပြစ်တင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း တကယ့်ဆိုတော့ ထိုအစီအစဉ်သစ်က ရာစုနှစ်တစ်ဝက်ကျော်ကြာအောင် တိုင်းပြည်အား အဓိကစီးပွားပျက်ကပ်ကြီး (major depression) မကျရောက်အောင် ဟန့်တားထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ပြည်တွင်း၌ရရှိခဲ့သော အောင်မြင်မှုအထိန်းအမှတ်သင်္ကေတကား အရင်းရှင်စနစ်အား အရင်းရှင်တို့ လက်မှကယ်တင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

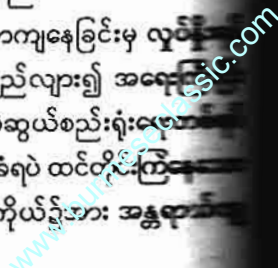
“ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင်အတွက်ရော၊ ကမ္ဘာကြီးအတွက်ပါ ကြီးမြတ်၍ အဖိုးထိုက်တန်သော အစိုးရပုံသဏ္ဍာန်ကို ကယ်တင်ရန် တိုက်ပွဲဝင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။” ၁၉၃၆ ခုနှစ်က သူပြောခဲ့သော မိန့်ခွန်းဖြစ်သည်။ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သော (တစ်ခါတလေလည်း မထူးချွန်မပြောင်မြောက်ပါ) ကြံ့ရာကျပ်နင်းဖန်တီးနိုင်မှုကြောင့် အမေရိက၏ ဒီမိုကရေစီအခြေခံသော ထုံးတမ်းစလေ့ပြဋ္ဌာန်းချက်များ (democratic institutions) သည် ပြန်လည်ရှင်သန်တည်မြဲလာကြသည်။ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ပေါ်ရှိ အခြားသောနေရာများတွင်ကား ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သည် ကမူးရှူးထိုးတိုက်ခိုက်ခံရလျက်ရှိသည်။ ဥရောပ၌ ဟစ်တလာသည် ခရီးဆက်၍ ချီနေသည်။ ဂျပန်သည် တရုတ်ပြည်ကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်၍ ဂျပန်တို့ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုအောက်မှ မဟာအရှေ့အာရှ သာဏှညီမျှကောင်း

စားရေး လောကကြီးတစ်ခုကို စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်မက်လျက်ရှိသည်။

အက်ဖ်. ဒီ. အာရ်၏ နိုင်ငံတကာအရေးပညာပေးမှုကို သူ့အလွန်
လေးစားကြည်ညိုသော သမ္မတနှစ်ဦး၏ လက်သုံးအတိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။
သူ၏ ဆွေမျိုး (ငါးဝမ်းကွဲအစ်ကို) သီအိုဒိုရစဗဲက သူ့အားအမျိုးသားအထူး
စီးပွား (national interest) အင်အားချိန်ခွင်လျှာ ပထဝီနိုင်ငံရေး (bal-
ance of power geopolitics) တို့ကို သင်ပြပေးခဲ့သည်။ လက်ထောက်
တပ်ဝန်ကြီးအဖြစ် သူ့အမှုထမ်းခဲ့သော သမ္မတဂျော့ရိုဘီလဆင်က သူ့အား
အင်အားချိန်ခွင်လျှာထိန်းညှိမှုများကို ကျော်လွန်သော ကမ္ဘာတစ်ခုအား ရွှေ
ကြည့်ခြင်း (The vision of a world beyond balances of power)
ငြိမ်းချမ်းရေးအား စုပေါင်းထိန်းသိမ်းမှုပေါ်တွင် တည်ဆောက်သော အပြည်
ပြည်ဆိုင်ရာ အစီအစဉ်တစ်ရပ် (an international order founded on
the collective maintenance of the peace) တို့ကို ပေးအပ်ခဲ့သည်။
အက်ဖ်. ဒီ. အာရ်၏ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝါဒက သီအိုဒိုရစဗဲ၏ အရှိန်
အရှိအတိုင်း လက်ခံသော လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဝါဒ (realism) အား ဝီလဆင်
၏ စိတ်ကူးတွေးခေါ်မှု အဓိကဝါဒ (idealism) ၏ နှလုံးသားအဖြစ်အထူး
ပြုခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း စစ်ကြီးတွင် မိမိတို့ပါဝင်ဆင်နွှဲရေးကို စိတ်ပါဝင်
မှုမရှိကြတော့သော အမေရိကန်များသည် ကမ္ဘာကြီးကို ကျောခိုင်း၍
ကိုယ်တော်ဝါဒဖက်သို့ လှည့်ပြောင်းခဲ့ကြသည်။ တင်းကြပ်သော ကြား
ဝါဒပဒေများက ကျူးကျော်သူနိုင်ငံများနှင့် ၎င်းတို့၏ ကျူးကျော်မှုတို့
ရသော နိုင်ငံများအကြား ခွဲခြားသတ်မှတ်မည့် သမ္မတ၏ အာဏာကို ပြည်
ပယ်ခဲ့ကြပြီး မည်သည့်အမေရိကန်၏ အရှိန်ဩဇာကိုမဆို သုံး၍ ကျူးကျော်
မှုအား ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုလည်း ဟန့်တားခဲ့ကြသည်။

မိမိ၏တိုင်းပြည်အား အထီးကျန်အိပ်မောကျနေခြင်းမှ လှုပ်နှောင်
ရစေခဲ့သည် လူထုအား ပညာပေးရေးအတွက် ရှည်လျား၍ အရေးကြီး
ကျလောက်အောင်လည်း အပြောကောင်းသည့် မဲဆွယ်စည်းရုံးရေး
ကို စတင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ပြည်ပ၌အဟန့်အတားမခံရပဲ ထင်တိုင်းကြံရာ
ကျူးကျော်မှုသည် နောက်ဆုံးတွင် အမေရိကန်ကိုယ်၌ အန္တရာယ်

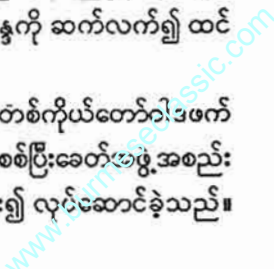

ရောက်လာစေလိမ့်မည်ဟု သူက သတိပေးခဲ့သည်။ “အမေရိက လွတ်မြောက် လိမ့်မည်၊ အမေရိကအနေဖြင့် မေတ္တာဂရုဏာကို မျှော်လင့်၍ ရနိုင်ပါသည် ဟု မည်သူမျှစိတ်ကူးယဉ်၍မရနိုင်” ဟု သူက ပြောခဲ့သည်။ ၁၉၄၀-၄၁ ခု တစ်ကိုယ်တော်ဝါဒီများ (isolationists) နှင့် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရေးဝါဒီ များ (interventionists) အကြားက ငြင်းခုံပွဲသည် ကျွန်ုပ်၏ တစ်သက်တာ တွင် စိတ်လှုပ်ရှားစရာအကောင်းဆုံး အပြန်အလှန်စကားစစ်ထိုးပွဲဖြစ်ခဲ့ သည်။ ထိုငြင်းခုံပွဲသည် ဂျပန်က ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဖုံးကြီးလိုက်သောအခါ ဩန်းခနဲရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ပေသည်။

စစ်ကာလခေါင်းဆောင်အနေဖြင့် အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်သည် ကြည်းတပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများပါဝင်သော အထူးအဖွဲ့တစ်ခုကို ရွေးချယ်ဖွဲ့စည်းလိုက်သည်။ ချာချီနှင့်အကျိုးစီးပွားဖက်ပြုလျက် အရေးကြီး သော မဟာဗျူဟာဆုံးဖြတ်ချက်များကို ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုပြင်လည်း ဝီလဆင်၏ ခြေလှမ်းများအတိုင်းလိုက်၍ စစ်ပြီးဆုံး၍ အောင်ပွဲခံသောအခါ ကြာရှည်တည်မြဲမည့် ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် စီမံကိန်းဆောင်တစ်ရပ် ပေါ်ထွန်းရမည်ဟုလည်း သန့်ဋ္ဌာန်ချခဲ့သည်။

စစ်ကြီးကြောင့် သမိုင်းတွင်မည့်အပြောင်းအလဲကြီးများဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်ကို သူမြင်တွေ့နေသည်။ နမူနာပြောရလျှင် ရုရှားနှင့်တရုတ်ပြည် တို့ပေါ်ထွန်းလာပြီး အနောက်တိုင်းကိုလိုနီဝါဒ နိဂုံးသို့ရောက်လာခြင်းဖြစ် သည်။ သူက ဗြိတိသျှတို့အား အိန္ဒိယကို လွတ်လပ်ရေးပေးရန် ဖျောင်းဖျ ပြောဆိုပြီး ပြင်သစ်တို့က အင်ဒိုချိုင်းနားအား ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးပမ်းနေခြင်းကို ရပ်ဆိုင်းသွားအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။ လွတ်လပ်မှုလေး ရပ်နှင့် ချာချီနှင့်အတူ ပူးတွဲထုတ်ပြန်ခဲ့သော အတ္တလန္တိတ်ချာတာတွင် သူက စစ်ပွဲ၏ ရည်မှန်းချက်များကို ဖော်ပြကြေညာခဲ့သည်။ ထိုရည်မှန်းချက်များ သည်ပင် ယနေ့ကမ္ဘာပြည်သူတို့၏ ပြင်းပြသောဆန္ဒကို ဆက်လက်၍ ထင် ဖော်လျက်ရှိသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးနောက် အမေရိက၏ တစ်ကိုယ်တော်ဝါဒဖက် သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို အမှတ်ရလျက် သူသည် စစ်ပြီးခေတ်အဖွဲ့အစည်း များ၌ အမေရိကန်ပါဝင်ရေးကို ရည်မှန်းချက်ထား၍ လှုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

စစ်ကြီးပြီးဆုံးချိန် နီးကပ်လာသောအခါ ဒီမိုကရေစီခေါင်းဆောင်ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် ယော်လတာတွင် စတာလင်နှင့်တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။ တချို့လူများက ဤအစည်းအဝေးကြောင့် ဥရောပတိုက်သည် ကွဲပြားသွားခဲ့ရသည်ဟုဆိုကြသည်။ အမှန်မှာ အရှေ့ဥရောပအား ဆိုဗီယက်ထိန်းချုပ်မှုကို ထောက်ခံဖို့ဆိုသည်မှာ အဝေးကြီးပါ။ ရုစဗဲနှင့်ချာချီတို့သည် “ပြည်သူလူထုများ၏ ဆန္ဒကိုတုံ့ပြန်လျက် အစိုးရများအား လွတ်လပ်သောရွေးကောက်ပွဲများဖြင့် စောနိုင်သမျှစောစောထူထောင်ပေးရေး” ဆိုသော အာမခံချက်များကို စတာလင်ထံမှ ရယူခဲ့ကြသည်။ စတာလင်က ယော်လတာသဘောတူညီချက်ကို ချိုးဖောက်၍ သူ၏ ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်အောင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ယော်လတာသဘောတူချက်များသည် ဆိုဗီယက်အကျိုးစီးပွားထက် အနောက်နိုင်ငံတို့၏အကျိုးစီးပွားဖက်တွင် ပိုများသည့်အချက်မှာ သိသာထင်ရှားသည်ဟုယူဆရသည်။ တကယ်က ယနေ့ (၁၉၉၈) အရှေ့ဥရောပအနေအထားမှာ ၁၉၄၅ ခုတွင် ယော်လတာကြေညာချက်က ပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ချက်ပင်ဖြစ်သည်။

မျက်မှောက်ခေတ် ကမ္ဘာကြီးကို သုံးသပ်ကြည့်ကြစို့။ အဒေါ့ဟစ်တလာ၏ ကမ္ဘာကြီးမဟုတ်သည်မှာ ရှင်းလင်းပါသည်။ သူ၏ အနှစ်တစ်ထောင် အင်ပါယာမှာ အနှစ်တစ်ဒါဇင်သာကြာသော တိုတောင်း၍ ငွေလွှမ်းသော လမ်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဂျိုးဇက်စတာလင်၏ ကမ္ဘာမဟုတ်သည်မှာလည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားလှပါသည်။ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော ထိုကမ္ဘာသည် ကျွန်တော်တို့၏ မျက်စိရှေ့၌ပင် မိမိဖာသာပျက်စီးယိုယွင်းသွားခဲ့ပါပြီ။ ဝင်စတန်ချာချီ၏ ကမ္ဘာလည်းမဟုတ်ပေတကား။ အင်ပါယာနှင့် ၎င်း၏ ဂုဏ်ရောင်တို့သည် အချိန်ကြာမြင့်စွာကပင် သမိုင်း၌မှေးမှိန်ကွယ်ပျောက်ခဲ့လေပြီ။

ယနေ့ ကျွန်တော်တို့နေထိုင်သော ကမ္ဘာသည် ဖရင့်ကလင်ရုစဗဲ၏ ကမ္ဘာဖြစ်သည်။ ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်ပတ်သက်၍ကား သူတို့သည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၆၀ အကြာက ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကို လွှမ်းမိုးသြဇာညောင်းခဲ့သူများဖြစ်ကြသည်။ သူသည် နှစ်တစ်ထောင်ကာလ၌ အရာဝတ္ထုများ၏ ပုံသဏ္ဍာန်အခြေအနေကြောင့် အံ့သြ

မိမည်မဟုတ်။ သူသည် ဒီမိုကရေစီ၏ တန်ခိုးအင်အားနှင့် သက်ဝင်ရှင်သန်မှုကို ယုံကြည်သူဖြစ်၍ ၂၁ ရာစုက ပြဋ္ဌာန်းပေးလာမည့် စိန်ခေါ်မှုများထို့ ကြိုဆိုမည်သာဖြစ်ပေသည်။

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစဉ်သည် အနာဂတ်နှင့်ပတ်သက်၍ လုံးလုံးစိုးရိမ်ပူပန်မှု ရှိပုံမပေါ်သော မည်သည့်ရာစုတွင်မဆို ရှားရှားပါးပါးနိုင်ငံခေါင်ဆောင်တွေထဲမှ တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

* စာရေးသူ Arthur Schlesinger Jr မှာ ပူလင်တဆရာသမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး The Age of Roosevelt စာအုပ်ကို ရေးသားသူလည်းဖြစ်သည်။

* * *

ရဲရင့်သတ္တိရှိသောခေါင်းဆောင်

ဘိလ်ကလင်တန်ရေးသည်

အမေရိကန်သမ္မတက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ အမွေအနှစ်ကို ချိန်စက်ကြည့်သည်။ အတိုင်းအဆမရှိသော ကြာရှည်ကြုံကြုံခံနိုင်သည့်သတ္တိ၊ မဆုတ်မနစ်မလျော့သော ဇွဲလုံ့လနှင့် သာမန်ပြည်သူတို့အပေါ် ချစ်ခင်လေးစားတန်ဖိုးထားတတ်မှုတို့ကို တွေ့ရှိသည်။

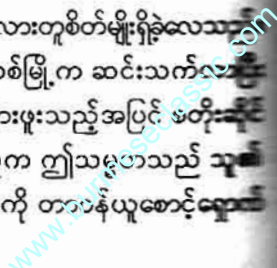
ကျွန်ုပ်တို့၏ မြေးမြစ်များလက်ထက်သို့ရောက်၍ ၂၀ ရာစုသမိုင်းကြောင်းကို ဖတ်ကြသောအခါ လွတ်လပ်မှု၏ အောင်ပွဲခံခြင်းအကြောင်းသည် အရေးအပါဆုံးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ကြရပေလိမ့်မည်။ ဖက်ဆစ်ပါတီနှင့် အကြွင်းမဲ့အာဏာရှင်စနစ်တို့အပေါ် ဒီမိုကရေစီ၏ အောင်ပွဲခံမှု၊ အမိန့်ပေးစီးပွားရေးများအပေါ် လွတ်လပ်သောစီးပွားရေးက အောင်ပွဲခံမှု၊ တစ်ယူသန်ဝါဒအပေါ် ခွင့်လွှတ်သည်းခံတတ်ခြင်းက အောင်ပွဲခံမှုတို့ဖြစ်သည်။ ထိုပြင် ထိုအောင်မြင်မှုများ၏ နောက်ကွယ်၌ရှိသော မောင်းနှင်အား၊ ထိုအောင်မြင်မှုများ၏ ပြယုဂ်သည် သမ္မတဖရင့်ကလင်ဒလာနိုရစဗဲဖြစ်သည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ကြပေလိမ့်မည်။

လွတ်လပ်မှုအတွက် ထိုရာစုနှစ်၏ ရုန်းကန်တိုက်ပွဲပင်မှုအတွင်း၌ ရုစဗဲသည် အရေးအကြီးဆုံးအောင်ပွဲနှစ်ရပ်ကို ရရှိခဲ့သည်။ ပထမအောင်ပွဲ

သည် စီးပွားပျက်ကပ်အပေါ် အနိုင်ရခြင်းဖြစ်၍ ထိုနောက်တွင်ကား ဖယ်ဆီ
 ဝါဒအပေါ် အနိုင်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် မငြိမ်မသက်ဆူပွက်မှုများဖြင့်
 ပတ်ချာဝိုင်းခံနေရသော်လည်း ကြာရှည်တည်မြဲမည့် ငြိမ်းချမ်းသော တစ်
 တစ်ခုကို မှန်းမျှော်ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် သူသည် သူ့ဘဝအား မြှုပ်နှံ
 တိုးတက်သော ခေတ်သစ်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ရုစဗွဲ၏ ခေါင်း
 ဆောင်မှုက အမေရိကကိုသာမကပဲ ရာစုနှစ်၏ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသော
 ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းနေခဲ့ရသည့် ကမ္ဘာကြီးအားလည်း ပဲ့ကိုင်ထိန်း
 ကျောင်း၍ လမ်းပြခဲ့ပေသည်။ ထိုလုပ်ငန်းအား သူသည် ကျွမ်းကျင်နိုင်ခဲ့
 သော နိုင်ငံခေါင်းဆောင်အဖြစ်နှင့် ဆန်းသစ်တီထွင်မှုရှိသော စိတ်ထူး
 တွေးအခေါ်တို့ကို ပေါင်းစပ်၍ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အိုလီဗာဝင်ဒဲလ် ဟော့
 (ဂျူနီယာ) က “ပထမတန်းစား ပင်ကိုယ်စိတ်ဓာတ်” (a first class tem-
 perament) ဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။

ဖရင့်ကလင်ရုစဗွဲကား ယင်းသို့ခမ်းနားကြီးကျယ်သည့် စီမံကိန်းကြီး
 များကို တီထွင်ကြံဆရေးဆွဲခဲ့သော ဗိသုကာဖြစ်သည့်တိုင်အောင်တောင်မှ
 သူသည် သန်းဆယ်ပေါင်းများစွာသော အမေရိကန်ပြည်သူများအား တာဝန်
 ကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျရင်းရင်းနှီးနှီးထိတွေ့ဆက်ဆံခဲ့
 သည်။ ၁၉၆၀ ကျော်နှစ်များက နိုင်ငံရေးစည်းရုံးမဲဆွယ်မှုများကို ကျွန်တော်
 သည် ပထမဆုံးလုပ်ကိုင်စဉ်က ကျွန်တော်ရောက်ရှိသွားသော နေအိမ်များ
 တို့၏ နံရံများနှင့် မီးဖိုခန်းမျက်နှာစာများပေါ်တွင် လှပစွာတန်ဆာဆင်ထား
 သော အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ရုပ်ပုံများကို သတိမပြုပဲမနေနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့
 သည်။ သာမန်အမေရိကန်ပြည်သူများအဖို့ ရုစဗွဲသည် အမြဲတမ်းပင် ကြီး
 ကျယ်ခမ်းနားသည့် သမ္မတကြီးတစ်ဦးဖြစ်ရုံမက သူသည် မိသားစုဘဝ၏
 အစိတ်အပိုင်းလည်း ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အဖိုးကိုယ်တိုင်သည်လည်း အလားတူစိတ်မျိုးရှိခဲ့လေသော်
 သူသည် လူငါးဆယ်သာရှိသော မြို့ကလေးတစ်မြို့က ဆင်းသက်လာပြီး
 တူထူတန်းအဆင့်လောက်သာ ပညာသင်ကြားဖူးသည့်အပြင် ဗတိုးဆိုင်
 စာလေးတစ်ဆိုင်ပိုင်သည်။ သို့သော်လည်း သူက ဤသို့ပင်သည် သူ၏
 စိတ်ဆွေဖြစ်ပြီး သူနှင့်သူ့မိသားစု၏ အနာဂတ်ကို တာဝန်ယူစောင့်ရှောက်

နေသည်ဟု ယုံကြည်လေသည်။ ထိုအချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်အဖိုး၏
 ယုဆချက်သည် မှန်ပေသည်။ မိသားစုကဲ့သို့ တရင်းတနှီးရေဒီယိုစကား
 ပြောခန်းမှ တွေ့ဆုံခဲ့ကြရသော အမေရိကန်လူမျိုးသန်းပေါင်းများစွာတို့သည်
 လည်း အလားတူပင် ယုဆကြလေသည်။ ရစဗဲသည် လူမျိုးဆက်တစ်ခုလုံး
 ၏ မိသားစုနေအိမ်များနှင့် နှလုံးသားတို့တွင် သူ၏ နေရာကိုရရှိခဲ့ပေသည်။
 သူ၏ပုံကို ယခုပြည်သူတို့၏ အိမ်ဂေယာဖြစ်သော အိမ်ဖြူတော်တွင် ချိတ်
 ဆွဲထား၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူသင့်ကြပေသည်။

ပြည်နယ်ဥပဒေပြုလွှတ်တော်အမတ်၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနှင့် သမ္မတတစ်
 ဦးအဖြစ် ရစဗဲသည် နိုင်ငံရေးတွင် ပါဝင်ကြရေး (palitics of inclusions)
 ကို ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုခဲ့ပေသည်။ သူသည် မတူခြားနားသောဒေသများ၊
 မတူခြားနားသော လူတန်းစားများနှင့် မတူခြားနားသော လူမျိုးများအား
 စုစည်းညီညွတ်အောင်ပြုလုပ်လျက် ကျယ်ပြန့်၍ ကြာရှည်တည်မြဲသည့်
 ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့တစ်ခုကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ပြည်ပမှဝင်ရောက်လာသူ
 များ၊ လယ်သမားများနှင့်စက်ရုံအလုပ်သမားများ သူ့အခေါ်အမေ့ခံ အမေရိ
 ကန်များ၏ မျှော်လင့်ချက်ဆန္ဒများကို ပီပီပြင်ပြင်ကွဲကွဲပြားပြားဖြစ်အောင်
 ဖော်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသူတို့အား မိမိကိုယ်တိုင်ကဲ့သို့ပင် အမေရိကန်
 နိုင်ငံသားအဖြစ် သူမှတ်ယူခဲ့လေသည်။

အကောင်းမြင်ဝါဒအား ပြန်လည်ထူထောင်ပေးခြင်းသည် တိုးတက်
 မှု၏ အစဖြစ်သည်ဆိုသောအချက်ကို သူသည် ပိုလီယိုနှင့်ဆင်နွှဲနေရသည့်
 မိမိကိုယ်တိုင်၏ တိုက်ပွဲနှင့် အမေရိကန်တို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကိုအတွင်း
 ကျကျနားလည်သဘောပေါက်ချက်အရ ရစဗဲသည် သူ၏ရိုးတွင်းခြင်ဆီမှ
 ပင် သိနေပေသည်။ “ကျွန်ုပ်တို့ကြောက်ရွံ့ရမည့်အရာကား ကြောက်ရွံ့ခြင်း
 ဆိုသောအရာ ကိုယ်၌ပင်ဖြစ်သည်။ (The only thing we have to fear
 is fear itself) ဟူသောစကားမှာ သူ့ဘဝကို သူလမ်းညွှန်သွားသည့် နည်း
 လမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်အား သူခေါင်းဆောင်သွားသည့် နည်းလမ်း
 နှစ်ခုစလုံးဖြစ်လေသည်။

မည်သည့်အရာကပင် စိန်ခေါ်သည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီးအချက်အ
 လက်များသည် တကယ်ဖြစ်ရပ်အမှန်တရား၏ စိတ်အပိုင်ဘစ်ခုသာဖြစ်၍

ယင်းတို့ကို ဘယ်အခြားအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု သူယုံကြည်သည် မဟာစီးပွားပျက်ကပ်ကြီး၏ နက်ရှိုင်းမှုထဲ၌ တိုင်းပြည်သည် စီးပွားရေး အပြင်းထန်ဆုံးခြိမ်းခြောက်မှုနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည်။ သူသည် တိုင်းပြည် အခြေထောက်များ ကြွထသွားအောင် ပင့်တင်လိုက်ပြီးလျှင် နိုးကြားတတ်ကြ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ကြီးမြတ်သော အမေရိကန်လူလတ်တန်းစား ပေါ်ထွန်းလာခြင်း ဖြစ် လူတန်းစားသည် ဆယ်စုနှစ်ငါးခုကျော်မျှကြာအောင် တိုးတက်မှုနှင့်ကြွယ် ချမ်းသာမှုတို့၏ မောင်းနှင်အားဖြစ်ခဲ့ခြင်းတို့ကို သူရှုမြင်ခဲ့သည်။ သူ၏ အတွေးအခေါ်အယူအဆသစ်များမှ အစီအစဉ်သစ် (New Deal) ၏ စီ ကိန်းများနှင့် အေဂျင်စီများသည် အဆုံးမရှိဟုပင် ထင်မြင်ရလောက်အောင် တစ်သိတစ်တန်းကြီး စီးဆင်းခဲ့ကြသည်။ ဘဏ်လုပ်ငန်းပြုပြင်ရေး၊ အသစ် ကန်တစ်ပြည်လုံး ပြန်၍အလုပ်လုပ်လာအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်သည့် များပြားလှသော ပြည်သူ့လုပ်ငန်းများ၊ ကျေးလက်ဒေသလှုပ်စစ်မီးတပ်ဆင် ရေး၊ အမေရိကန်စစ်သားအခွင့်အရေးဥပဒေ (G.I.Bill) တို့ ပါဝင်သည့် ထိုပြင်သဘာဝကျရာပင် အများဆုံးကြာရှည်တည်မြဲနေမည့် ပြည်တွင်း စီးချက်တစ်ရပ်ကား လူမှုဖူလုံရေး (Social Security) ဖြစ်သည်။ ဤဥပဒေ မှာ လူ့မျိုးဆက်များအကြားတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်သွယ်နှောင်ဖွဲ့ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ ထိုအချိန်မှစကာ သမ္မတတိုင်းက လေးစားဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။ အ ကွက်များထွန်းကားစည်ပင်လာရေးအတွက် အစိုးရသည် အားလုံး၏ အဖွဲ့ အလမ်းများအတွက် အထူးအာရုံစူးစိုက်၍ လုပ်ဆောင်ရန်လိုအပ်ကြောင်း ရုစဉ်က သက်သေထူပြခဲ့သည်။ လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းစီ၏ ရှေ့ဆောင်သူ ရွက်ပြုမှုနှင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်း၏ တာဝန်ရှိမှုများကို အတူတကွရုတ်ချယ် ပေးရမည်ကို သူနားလည်ခဲ့သည်။

ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ကျူးကျော်မှုကို နှိမ်နင်း ၍ ဒီမိုကရေစီကိုကာကွယ်ရန် သမ္မတရုစဉ်သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မိတ်အဖွဲ့တစ်ခုကို ဖန်တီးဖွဲ့စည်းခဲ့ပြီး အမေရိကကို တာဝန်ခံ၍ ခေါင်းဆောင် ခဲ့သည်။ သူက ကျွန်ုပ်တို့၏လွတ်လပ်မှုသည် ကမ္ဘာကြီး၏ လွတ်လပ်မှု ချိတ်ဆက်လျက်ရှိပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏လုံခြုံရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် တာဝန်

www.burmeseclassic.com

တို့၏ပင်လယ်ကမ်းခြေကို ကျော်လွန်၍ ဒီမိုကရေစီကို ထောက်ခံပေးရန် လိုအပ်သည်ပြင် လူ့အခွင့်အရေးသည် အမေရိက၏အရေးဖြစ်ရမည်ဆိုသော အချက်ကို သက်သေထင်ရှားပြသခဲ့သည်။ ၂၀ ရာစု၏အကြီးမားဆုံး အကျပ်အတည်းကာလအတွင်း၌ သမ္မတရုစဗဲသည် လွတ်လပ်မှုအတွက် တိုက်ပွဲဝင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအား ပြတ်ပြတ်သားသားနှင့် ယတိပြတ်တာဝန် ခံ၍ ကတိပြုခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

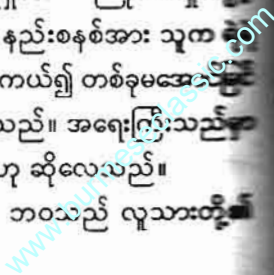
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလစောစောပိုင်းတွင် ကမ္ဘာနေရာအားလုံး၌ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည်ဟု သူပြောခဲ့သော လွတ်လပ်မှုလေးရပ်အား သူကအဓိပ္ပာယ်ရှင်းပြခဲ့သည်။ ထိုလွတ်လပ်မှုလေးရပ်မှာ လွတ်လပ်စွာပြောဆိုခြင်း (freedom of speesh)၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခြင်း (freedom of worship)၊ လိုချင်တောင့်တမှုမှ လွတ်ကင်းခြင်း (freedom from want)နှင့်၊ ကြောက်ရွံ့မှုမှ လွတ်ကင်းခြင်း (freedom from fear) တို့ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းတို့သည် သူ၏ကိုယ်ပိုင်စကားလုံးများ ဖြစ်ပြီး လူသားတို့၏အခြေခံကျသော လွတ်လပ်မှုများဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ အမေရိကန်တို့၏ စံပြုချက်များအား သူ၏ဖွင့်ဆိုရှင်းပြချက်ကြောင့် ကမ္ဘာကြီး၏ စံပြုချက်များအဖြစ် ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာအောင် အထောက်အကူပြုခဲ့သည်။ ထိုတာဝန်ယူ ကတိပြုချက်နှင့် ထိုကတိပြုချက်အား အမေရိကန်သမ္မတအားလုံးက လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ကြခြင်းကြောင့် သမိုင်းတွင်ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် ကမ္ဘာ့ပြည်သူအများစုတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင်ရွေးချယ်သော အစိုးရများ၏ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် နေထိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ကြပြီဟု ကျွန်ုပ်တို့ပြောနိုင်ကြပေသည်။

စစ်အတွင်း ရုစဗဲ၏ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးအား သူ၏ကတိပြုတာဝန်ယူမှုကြောင့် ကမ္ဘာကြီးအား နောက်ထပ်စစ်မီးတောက်လောင်စေခြင်းမှ တားဆီးခဲ့သည့် စုပေါင်းလုံခြုံရေးဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံများ အဖွဲ့အစည်းများ ဓလေ့ထုံးတမ်းများ အခိုင်အမာပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေး စနစ်တစ်ခုလုံးသည် သူ၏တာဝန်ခံကတိပြုမှုမှ အရင်းခံ၍ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ဗြိတိန်လျှင် ကုလသမဂ္ဂအား စိတ်ကူးပုံဖော်၍ အမည်ပေးခဲ့သူမှာ ရုစဗဲပင်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာ

ဘဏ်နှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့တို့အား အခိုင်အမာ ထူထောင်မိခြင်းတို့၏ နောက်ကွယ်မှ ရှေ့ကိုဆင်ခြင်တွေးထောက်မျှော်လင့် ပေးခဲ့သူတို့တွင် သူသည်တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။ သူက ကွန်ဂရက် လွှတ်တော်သို့ နောက်ဆုံးပြောကြားခဲ့သည့် မိန့်ခွန်းတစ်ခုတွင် 'ထိတ်ထိတ် ကြောက်ရွံ့၍ ရုတ်ရုတ်သဲသဲအခြေအနေနှင့် စီးပွားရေးစစ်ပွဲဆင်နွှဲမှုထဲတွင် တဖန်ပြန်မိနေသော ကမ္ဘာကြီး' နှင့် 'နိုင်ငံများအနေဖြင့် အပြန်အလှန်ယုံကြည် မှု၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ကူညီမှုတို့ဖြင့် ပိုမိုကောင်းမွန်သော ဘဝအခြေအနေတစ်ရပ်သို့ ရောက်ရှိအောင်ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေကြသော ကမ္ဘာကြီး' တို့သည် မတူသည့် အဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်ဆောင်နေကြသည်ဟု သူကပြောကြား ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်နှင့် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် ပုံနည်းလမ်းတို့သည် ရုစဉ်၏ အခြေခံသဘောတရားများတွင် အမြစ်တွယ် ခဲ့လေသည်။ ထိုကြောင့်ပင် သမ္မတဖြစ်လာပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ပထမဆုံးဆုပ် ခံသော အလုပ်များထဲမှတစ်ခုမှာ ဟိုက်ပတ်သို့သွားရောက်၍ ဂါရဝပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့်ပင်လည်း ဝန်ကြီးချုပ်တို့နီဘလဲအလည်လာတုန်းက ကျွန်ုပ်သည် သူ့အားခေါ်၍ အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်အထိန်းအမှတ်နေရာသို့ ခေါ် သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စိတ္တဇဆန်သော အယူအဆဟောင်းများအား စစ် တွယ်ထားခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ် သဘောတရားအယူဝါဒတည်းဟူသော တရား သေဥပဒေများ၏ တွန်းအားပေးမောင်းနှင်မှုကို ခံယူနေမည့်အစား ရုစဉ်သည် သူကိုယ်တိုင်ရောက်ရှိနေသည်ဟု တွေ့ရှိရသော ကာလဒေသအခြေအနေ များနှင့်အညီ တီထွင်ဆန်းသစ်မှုများကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ ဖော်ထုတ်ကျင့်သုံး ခဲ့ပေသည်။ အရေးကြီးဆုံးအချက်မှာ သူသည် ပြည်သူလူထုအတွက် အထူး ရှိစေသော လက်တွေ့ကျသည့် အဖြေများကို ရရှိအောင် ကြိုးပမ်းရှာဖွေ ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏လက်တွေ့ကျင့်သုံးသော နည်းစနစ်အား သူက ခံ နှင့်ရင့်မဆုတ်မနစ်စမ်းသပ်မှုဟု ခေါ်ခဲ့သည်။ အကယ်၍ တစ်ခုမအောင်မြင် လျှင် နောက်တစ်ခုစမ်းသပ်ပါဟု သူကရှင်းပြသည်။ အရေးကြီးသည်မှာ တစ်ခုခုကို စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်နေဖို့ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဝင်စတန်ချာချီက အက်ဖ်၊ ဒီ၊ အာရ်၏ ဘဝသည် လူသားတို့၏

သမိုင်း၌ သြဇာကြီးမား၍ ခန့်ညားလေးစားဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ်ရပ်များ အနက် တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့သည်။ စီးပွားပျက်ကပ်နှင့် အကြွင်း မဲ့အာဏာရှင်စနစ်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်ရာ၌လွတ်လပ်မှု၏ အောင်ပွဲခံခြင်းသည် ကြိုတင်ပြော၍ရသောအရာ သို့မဟုတ်၊ ရှောင်လွှဲမရ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမည့်အရာ မဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည် ရဲရင့်သတ္တိရှိမှုနှင့် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်မှုလိုအပ်ပါ သည်။ ရုစဗဲနှင့် သူ၏လူမျိုးဆက်က သူတို့၏ကံကြမ္မာနှင့် ဆုံတွေ့သည့် နေရာဆိုသည်ကို ဘယ်လိုဖန်တီးထားခဲ့သည်ကို ယခုကျွန်ုပ်တို့ သိကြရပြီ ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့ထားခဲ့သော အမွေအနှစ်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ် သော ကမ္ဘာဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ ဖရင့်ကလင်ရုစဗဲနှင့်အမေရိကန်ရာစု တို့က ကျွန်ုပ်တို့အား တစ်စုံတစ်ရာသင်ပြပေးခဲ့သည်ဆိုလျှင် ၎င်းမှာ ကျွန်ုပ် တို့သည် အဖြစ်အပျက်များအား လိုရာကိုပုံဖော်ယူရန် တစ်ခုတည်းသော အမေရိကအဖြစ်အတူတကွ အလုပ်လုပ်ကြရပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက ထိုအဖြစ်အပျက်များက ကျွန်ုပ်တို့အား ပုံဖော်သွားပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ကမ္ဘာကြီးနှင့် ကင်းကွာ၍ ကျွန်ုပ်တို့ဖာသာ သီးခြားမတည်ရှိနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရပ်နားလိုက် ဆက်လုပ်လိုက်နှင့် ထုံပိုင်းထုံပိုင်းခေါင်းဆောင် မှုပေး၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယခုအခါ ဤလူမျိုးဆက်သည် ထောင်စုနှစ်အသစ် ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်ရကား ရုစဗဲပြောသကဲ့သို့ များစွာပေးအပ်ခဲ့ပြီး၊ များစွာလည်း မျှော်လင့်ထားခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

* ၁၉၉၉ ခု ဒီဇင်ဘာတွင် ဤဆောင်းပါးကို ရေးချိန်၌ ဘီလဲကလင်တန်သည် အိမ်ဖြူတော်၌ သမ္မတတာဝန်ထမ်းဆောင်ဆဲဖြစ်သည်။

* * *

အမေရိကကို သမ္မတရုစပဲကယ်တင်ခဲ့ခြင်း

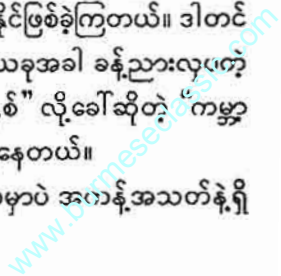
ဂျဝါဟလာနေရူးရေးသည်

ဒီအကြောင်းအရာကို နိဂုံးမချုပ်မိ (နိဂုံးချုပ်ဖို့ကို ကြာကြာအချိန်ဆွဲနေ
 လို့ မရတော့ဘူး။) သမီးကို ဖေဖေက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအကြောင်း
 နောက်ထပ်ပြောပြချင်သေးတယ်။ ယခုအခါ အဲဒီမှာ ကြီးမားပြီးအတော်
 ဖိတ်ဝင်စားစရာ လေ့လာစမ်းသပ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ ဒါကို တစ်
 ဘက္ကလုံးက စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အရင်းရှင်း
 စနစ်က ခေါ်ဆောင်သွားမယ့် အနာဂတ်ကာလရဲ့ အလှည့်အပြောင်းဟာ
 အဲဒီစမ်းသပ်မှုက ပေါ်ထွက်လာမယ့်အကျိုးရလဒ်ပေါ်မှာ တည်မှာဖြစ်လို့ပါ
 ဝဲ။ ဖေဖေထပ်ပြောပါရစေ။ အမေရိကဟာ အခုအချိန်ထိ ခေတ်အမီဆုံး
 အရင်းရှင်နိုင်ငံဖြစ်တယ်။ အချမ်းသာဆုံးဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့စက်မှုနည်းပညာဟာ
 စခြားတိုင်းပြည်တွေထက် ရှေ့ကိုကျော်ရောက်နေတယ်။ ဘယ်တိုင်းပြည်
 ကိုမျှ သူကအကြွေးပေးစရာမရှိ။ သူတင်နေတဲ့ကြွေးက သူတိုင်းသူပြည်သူ
 တွေကို ပေးဖို့ရှိနေတဲ့ ကြွေးသာဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ပြည်ပကုန်သွယ်ရေးဟာ
 စတော်ကြီးမားပြီး ဆက်လက်တိုးတက်နေတယ်။ သို့ပေမဲ့ အဲဒါဟာ သူ့ရဲ့
 ကြီးမားလှတဲ့ပြည်တွင်းကုန်သွယ်ရေးရဲ့ သေးငယ်တဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်
 ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်) သာဖြစ်တယ်။ တိုင်းပြည်ဟာ ဥပမာပတိုက်လောက်

နီးနီး အရွယ်ကြီးပေမယ့် ကွဲပြားခြားနားမှုကလည်း ကြီးမားတယ်။ ဥရောပတိုက်ဟာ တိုင်းပြည်သေးသေးလေးတွေ အများကြီးကွဲပြားနေတယ်။ တိုင်းပြည်တိုင်းမှာလည်း သူ့ရဲ့နယ်ခြားတွေမှာ ကြီးမားတဲ့အကောက်ခွန်တွေရှိနေတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာတော့ မိမိတို့နယ်မြေအတွင်းမှာ အဲဒီလိုကုန်သွယ်ရေးအတားအဆီးတွေ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် အမေရိကန်ပြည်မှာ ကြီးမားကျယ်ဝန်းတဲ့ပြည်တွင်းကုန်သွယ်ရေးကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ်ရတာဟာ ဥရောပတိုက်မှာထက် များစွာပိုပြီးလွယ်ကူခဲ့တယ်။ အမေရိကဟာ အဲဒီအခွင့်အလမ်းအကျိုးကျေးဇူးတွေဖတ်မှာ ဆင်းရဲမွဲတေပြီး ကြွေးဖိစီးမှုဒဏ်ခံထားရတဲ့ ဥရောပနိုင်ငံတွေထက် သာလွန်ခဲ့တယ်။ သူ့မှာ ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ၊ ကုန်စည်တွေဟာ အလွန်အလွန်များပြားစွာရှိခဲ့တယ်။

သို့တိုင်အောင် အဲဒီအရာတွေ အားလုံးရှိပေမယ့်လည်း အရင်းရှင်စနစ်အကျပ်အတည်းက မလွတ်မြောက်ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီအကျပ်အတည်းက သူ့ဆီက မာန်ဝင့်နေမှုမှန်သမျှကို ခွာထုတ်ယူသွားခဲ့လေရဲ့။ အင်အားနှင့်စွမ်းရည်မှာ အကန့်အသတ်မရှိတဲ့လူမျိုးတစ်မျိုးပေါ်သို့ ကြမ္မာဆိုက်လာခဲ့တယ်။ တိုင်းပြည်ဟာ တစ်ပြည်လုံးအနေနဲ့ ချမ်းသာနေတုန်းပဲ။ ငွေတွေလည်း ပျောက်ကွယ်မသွားကြဘူး။ သို့ပေမယ့် အဲဒီငွေတွေဟာ နေရာအနည်းငယ်မှာသာ စုပုံနေခဲ့ကြတယ်။ သန်းပေါင်းရာပေါင်းများစွာသာ ငွေတွေဟာ နယူးယောက်မှာသာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီးရှိနေတယ်။ ဘဏ်သူဌေးကြီး ဂျေပီယာပွန်မော်ဂန်ဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင်ဇိမ်ခံရွက်လှေနဲ့ အပျော်ကစားနေတုန်းပဲရှိသေးတယ်။ အဲဒီရွက်လှေဟာ ပေါင်ငွေ ၆ သန်းတန်တယ်လို့ဆိုတယ်။ သို့ပေမယ့်လည်း အဲဒီတစ်လောက နယူးယောက်ကို “အငတ်ဘေးဆိုက်နေတဲ့မြို့” လို့ ဖော်ပြပြောဆိုခဲ့ကြတယ်။ ချီကာဂိုမြို့လို မဟာမြို့တော်ကြီးရဲ့ မြို့နစ်စိပါယ်အဖွဲ့တွေဟာ လက်တွေ့မှာချွတ်ခြူးကျခဲ့ရပြီး သူတို့ရဲ့ အလုပ်သမားထောင်ပေါင်းများစွာကို လစာမပေးနိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ၊ တကယ့် အဲဒီချီကာဂိုမြို့ကြီးဟာ ယခုအခါ ခန့်ညားလှကြတဲ့ ပြပွဲကြီးတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် “တိုးတက်မှုရဲ့ရာစုနှစ်” လို့ခေါ်ဆိုတဲ့ “ကမ္ဘာ့ကုန်စည်ပြပွဲ” ဆိုတာကို ခင်းကျင်းပြသလျက်ရှိနေတယ်။

အဲဒီမတူခြားနားချက်တွေဟာ အမေရိကမှာပဲ အကန့်အသတ်နဲ့ရှိ

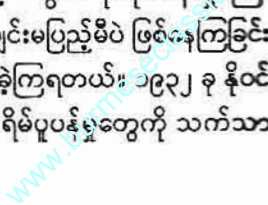
နေတာမဟုတ်ဘူး။ လန်ဒန်မြို့ကို သွားကြည့်ပါ။ ဗြိတိသျှအထက်လွှာသူ တန်းစားတွေရဲ့ အလှူပါယ်ခနုဥစ္စာတွေနဲ့ စည်းစိမ်ယစ်တာတွေဟာ နေရာ တကာမှာ မမြင်ချင်အဆုံးပဲလေ။ သို့ပေမယ့် ထုံးစံအတိုင်း ဆင်းရဲသားရပ် ကွက်တွေမှာတော့ ဘယ်ရှိပါ့မလဲလေ။ လန်ကက်ရှိုင်းယား၊ ဒါမှမဟုတ် အင်္ဂလန်မြောက်ပိုင်း (သို့) အလယ်ပိုင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ဝေလနယ်နှင့်စတော့ တလန်နယ်ဒေသများသို့ သွားလည်ကြည့်ပါ။ အလုပ်လက်မဲ့လူတန်းရှည် ကြီးတွေ၊ ငတ်ပြတ်၍ပိန်ချုံးပြီး မျက်တွင်းဟောက်ပက်ဖြစ်နေကြတဲ့ မျက်နှာ တွေ၊ ပြီးတော့ စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်အောင် ဆင်းရဲစွာနေကြရတဲ့ အခြေအနေတွေကို တွေ့မြင်ရပါလိမ့်မယ်။

အမေရိကမှာ ခုတလောနှစ်တွေအတွင်း ထူးခြားတဲ့လက္ခဏာတစ်ခု က အမျိုးမျိုးသော အထူးသဖြင့် လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်တွေရဲ့ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတွေ တိုးမြင့်လာခြင်းပါပဲ။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ အလုပ်အတူလုပ်ကြတဲ့ လူဆိုးဂိုဏ်း တွေဟာ သူတို့သွားရာလမ်းကြောင်းထဲ ဝင်ရောက်လာသူတွေကို ပစ်ခတ် လေ့ရှိကြတယ်။ မူးယစ်စေတတ်တဲ့ သေရည်သေရက်များရောင်းချခြင်းတို့ တားမြစ်ပိတ်ပင်တဲ့ ဥပဒေတစ်ရပ်ကို အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းချိန်ကစပြီး ရာဇဝတ် မှုအကြီးအကျယ်တိုးလာခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဒီ “တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း” (prohibition) ဆိုတာ အခေါ်အတွင်းပဲ ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးနောက် မကြာမီ ဥပဒေဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းဟာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအား ဖြင့် အလုပ်ရှင်ကြီးတွေက သူတို့ရဲ့အလုပ်သမားတွေကို အဲဒီလိုမူးယစ်စေ တတ်တဲ့ အရက်သေစာသောက်သုံးခြင်းမှ ရှောင်ရှားစေလိုကြလို့ပါ။ ဒါထဲ အလုပ်သမားတွေ အလုပ်ကိုပိုပြီးကောင်းအောင် လုပ်စေလိုလို့ပါပဲ။ သို့သော် ချမ်းသာသူတွေကိုယ်၌က ဥပဒေကို လျစ်လျူရှုပြီး ပြည့်ပက အရက်တွေ ကို တရားမဝင်ဆက်လက်ရယူနေခဲ့ကြတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တရားမဝင် သေရေသေရက်ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုလုပ်ငန်းဟာ အလွန်ပင်ကြီးကျယ် လာခဲ့တော့တယ်။ အဲဒါကို “တရားမဝင် အရက်ခိုးရောင်းခြင်း” (Rum- legging) လို့ ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒီအရောင်းအဝယ်မှာ ပြည်ပက ပိုင်အရက် များနှင့် မူးယစ်စေတဲ့အရက်ပြင်းများကို မှောင်ခိုတင်သွင်းရောင်းဝယ်မှုအပြင် ယင်းတို့ကို လျှို့ဝှက်စွာထုတ်လုပ်ခြင်းလည်း ပါဝင်တယ်။ အဲဒီလျှို့ဝှက်

ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ များသောအားဖြင့် ပိုဆိုးတဲ့အပြင် ပစ္စည်းအစစ်အမှန်ထက်ပိုပြီးတော့လည်း ဘေးအန္တရာယ်များတယ်။ အဲဒီအရက်တွေကို ဆေးနှုန်းကြီးမြင့်စွာနဲ့ ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာကို “ပြော-အေးဆေး” (speak-easy) လို့ခေါ်ကြတယ်။ မြို့ကြီးတိုင်းမှာ အဲဒီလို ပုဂ္ဂလိကအရက်ဆိုင်ထောင်ချင်းများစွာတို့ ပေါ်လာကြတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း အဲဒီဆိုင်တွေဟာ တရားမဝင်ဘူးပေါ့။ အဲဒီဆိုင်တွေ ဆက်လက်တည်မြဲဖို့အတွက် ရဲတွေနဲ့နိုင်ငံရေးသမားတွေကို လာဘ်ထိုးကြရတယ်။ တစ်ခါတလေလည်း အကြမ်းဖက်တာတွေဖြစ်တယ်။ အဲဒီလိုဥပဒေကို မထေမဲ့မြင်ပြုမှုဟာ လူဆိုးအုပ်စုတွေကြီးထွားအားကောင်းလာဖို့ဘက်ကို ရှေ့ရှုသွားစေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ “တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း” ဟာ တစ်ဖက်မှာ အလုပ်သမားများနှင့် ကျေးလက်လူထုအားကောင်းရာကောင်းကြောင်း လုပ်လာအောင် အကျိုးသက်ရောက်စေခဲ့ပြီး အခြားတစ်ဖက်မှာလည်း ကြီးမားတဲ့ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်ကိုကျရောက်စေပြီး အလွန်တန်ခိုးအင်အားကြီးတဲ့ တရားမဝင်အရက်ခိုးရောင်းတဲ့အကျိုးစီးပွားတူ လူတစ်စုကိုကြီးထွားလာစေခဲ့တယ်။ တစ်တိုင်းပြည်လုံးဟာ နှစ်ဖွဲ့နှစ်ပါတီအဖြစ် ကွဲစိပ်သွားခဲ့တယ်။ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်းကို လိုလားသူများအား “အခြောက်များ” (The Dries) လို့ခေါ်ပြီး၊ ဆန့်ကျင်သူတွေကိုတော့ “အစိုများ” (The Wets) လို့ခေါ်ကြတယ်။

လူဆိုးဂိုဏ်းဝင်တွေ ကျူးလွန်တဲ့ ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတွေအနက် အဆိုးဆုံးနှင့်ချောက်ချားစရာအကောင်းဆုံးက ချမ်းသာသူတွေရဲ့ သားသမီးကလေးတွေကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး ချုပ်ထားကာ ပြန်ပေးငွေတောင်းခြင်းပါပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန်တစ်ချိန်က လင်းဘာဂ်ရဲ့ နို့စို့အရွယ်သားကလေးကို အဲဒီလိုပဲ ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့နည်းနဲ့သတ်ပစ်ခဲ့လို့ တစ်ကမ္ဘာလုံး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခဲ့ကြရတယ်။

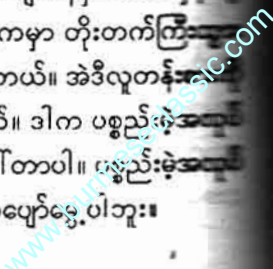
အဆိုပါ ရုတ်ရုတ်သံသံအခြေအနေတွေအပြင် ကုန်သွယ်ရေးကန်ဆိုက်မှုနှင့် အဆင့်မြင့်အစိုးရအရာရှိကြီးများနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးအများအပြားတို့မှာ အကျင့်ပျက်ပြီး အရည်အချင်းမပြည့်မီပဲ ဖြစ်နေကြခြင်းကြောင့် အမေရိကန်ပြည်သူလူထုမှာ စိတ်ပူပန်ခဲ့ကြရတယ်။ ၁၉၃၂ ခု နိုဝင်ဘာ သမ္မတရွေးကောက်ပွဲမှာတော့ သူတို့ရဲ့စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေကို သက်သာ

အောင် ဆောင်ကျဉ်းပေးနိုင်လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ လူသန်းသိင်္ခ
များစွာတို့က ရုစဉ်ဘက်ကိုလှည့်ပြောင်းမဲပေးခဲ့ကြတယ်။ ရုစဉ်ဟာ
တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင်ဖြစ်တယ်။ ဒီပါတီဟာ အမေရိကန်
ပြည်ထောင်စုအတွက် သမ္မတတွေကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်လာခဲ့တာ
အလွန်ခဲခဲယဉ်းယဉ်းကြုံတောင့်ကြုံခဲဖြစ်လာခဲ့တဲ့ပါတီပါ။

မိမိတို့ရဲ့ ထူးခြားထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာတွေကိုပဲ အမြဲစိတ်မှာ ခွဲခြား
ထားခဲ့တဲ့ တိုင်းပြည်အမျိုးမျိုးကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရတာဟာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းပြီး အထောက်အကူလည်းရပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု
မကြာမီက ဖြစ်ရပ်တွေကို ဂျာမနီက ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်
ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဂျာမနီနဲ့နှိုင်းယှဉ်တာဟာ ပိုပြီးနီးစပ်မှုရှိတဲ့ နှိုင်းယှဉ်
ချက်ပါ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ နှစ်နိုင်ငံစလုံးမှာ စက်မှုလက်မှုဇာတိ
ထွန်းကားနေပေမယ့် လယ်ယာလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြတဲ့ လူဦးရေကလည်း
အများကြီးရှိနေကြသေးတယ်။ ဂျာမနီနိုင်ငံရဲ့လယ်သမားတွေဟာ စုစုပေါင်း
လူဦးရေရဲ့ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းရှိတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာတော့ လယ်
သမားတွေက ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိတယ်။ အဲဒီလယ်သမားတွေဟာ တိုင်းပြည်
ရဲ့အမျိုးသားမူဝါဒတွေကို ချမှတ်ရာမှာ အရေးပါတယ်။ အင်္ဂလန်မှာတော့
အဲဒီလိုမဟုတ်။ လယ်သမားအချိုးဟာ အနည်းငယ်သာရှိလို့ လျစ်လျူ
ရတယ်။ သို့ပေမယ့် ခုတော့ သူတို့ပြန်လည်ရှင်သန်ထမြောက်လာ
ကြိုးပမ်းမှုတွေလုပ်နေကြတယ်။

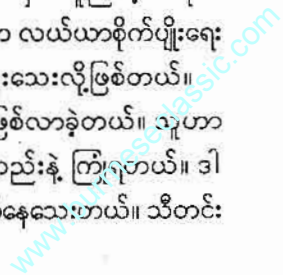
ဂျာမနီမှာ နာဇီလှုပ်ရှားမှုရဲ့ ထင်ရှားတဲ့အရေးတော်ပုံများအနက် တစ်ခု
ကတော့ ပစ္စည်းဥစ္စာမပိုင်ဆိုင်တဲ့ လူလတ်တန်းစားအောက်ဆင့် လူတန်းစား
များရဲ့အရေအတွက် တိုးပွားလာခြင်းပါပဲ။ ဂျာမန်ငွေဖောင်းပွမှုဖြစ်ပြီးနောက်
အဲဒီတိုးတက်ကြီးထွားမှုဟာ လျင်မြန်လာခဲ့တယ်။ ဂျာမနီမှာ တော်လှန်ရေး
ကျလာတာဟာ ဒီလူတန်းစားပါပဲ။ အခုအမေရိကမှာ တိုးတက်ကြီးထွား
လာနေတာဟာ အတိအကျအဲဒီလူတန်းစားပဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီလူတန်းစား
“ကော်လာဖြူပစ္စည်းမဲ့လူတန်းစား” လို့ခေါ်တယ်။ ဒါက ပစ္စည်းမဲ့အလုပ်
သမားလူတန်းစားနဲ့ ကွဲပြားစေချင်လို့ အဲဒီလိုခေါ်တာပါ။ ပစ္စည်းမဲ့အလုပ်
သမားလူတန်းစားက ကော်လာဖြူတွေဘဝမှာ မပျော်ရွှေပါဘူး။

အခြားနှိုင်းယှဉ်စရာတွေကတော့ ငွေကြေးအကျပ်အတည်းတွေပါပဲ။
 ရွှေစံချိန်မှ မတ်ငွေ၊ ပေါင်ငွေနှင့် ဒေါ်လာငွေတို့ ကျဆင်းခြင်းနှင့် ငွေဖောင်း
 ခွမှုအပြင် ဘဏ်လုပ်ငန်းများဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်းတို့ပါ။ အင်္ဂလန်မှာ ဘဏ်
 လုပ်ငန်းအရှုံးပေါ်တာမရှိခဲ့ပါဘူး။ အကြောင်းကတော့ ဘဏ်အသေးစား
 တွေ အများအပြားရှိပြီး ဘဏ်ကြီးအနည်းငယ်က ဘဏ်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
 တို့ ချုပ်ကိုင်ထားလို့ပါပဲ။ အခြားဖက်တွေမှာလည်း သုံးနိုင်ငံစလုံးက အဖြစ်
 အပျက်တွေ ဖြစ်ပျက်သွားတဲ့လမ်းကြောင်းတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုတူနေကြ
 တယ်။ ဂျာမနီက အစောဆုံးအကျပ်အတည်းကြုံတယ်။ ပြီးတော့ အင်္ဂလန်၊
 အဲဒီနောက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု။ တိုင်းပြည်အသီးသီးက တူညီလှနီး
 နီးဖြစ်တဲ့ အဲဒီလူတန်းစားဟာ ဂျာမနီမှာ နာဇီတွေရဲ့ နောက်ကွယ်မှာရှိတယ်။
 အင်္ဂလန်မှာ ၁၉၃၁ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဗြိတိသျှအမျိုးသားအစိုးရနောက်မှာ
 ရှိတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာတော့ ၁၉၃၂ နိုဝင်ဘာ ရွေးကောက်ပွဲ
 မှာ သမ္မတရစ်စတုံးကို ထောက်ခံခဲ့ကြတယ်။ အဲဒါဟာ လူလတ်တန်းစား
 အောက်ဆင့်က လူတွေဖြစ်ပြီး သူတို့ထဲက အများအပြားဟာ ယခင်က
 ဒီပြင်ပါတီတွေကို ထောက်ခံခဲ့ကြတဲ့လူတွေဖြစ်တယ်။ ဒီနှိုင်းယှဉ်ချက်ကို
 သိပ်ပြီး လွန်လွန်ကဲကဲဆောင်ယူသွားလို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး။ အကြောင်းက
 တော့ နိုင်ငံတစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကွဲပြားခြားနားကြရုံမက အင်္ဂလန်နှင့်အမေရိက
 တို့မှာ အခြေအနေဟာ ဂျာမနီမှာလို တိုးတက်ကြီးထွားမှုမရှိသေးဘူးလေ။

သို့ပေမယ့် အရေးကြီးတဲ့အချက်က အဲဒီများစွာ ခေတ်မီတိုးတက်
 တဲ့ စက်မှုနိုင်ငံကြီးသုံးခုမှာ သိပ်တူညီတဲ့ စီးပွားရေးဩဇာလွှမ်းမိုးမှုတွေဟာ
 အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိနေခဲ့ကြပြီ။ အဲဒီတော့ ယင်းနိုင်ငံတွေက ထုတ်လုပ်
 လိုက်တဲ့ အကျိုးရလဒ်တွေဟာ အတူတူဖြစ်ဖို့ အလားအလာရှိနေတယ်။
 ဒါမျိုးဟာ ပြင်သစ်ပြည် (သို့) အခြားတိုင်းပြည်များမှာ တူညီတဲ့အတိုင်း
 အတာထိဖြစ်ဖို့ မရှိ။ အကြောင်းကတော့ ပြင်သစ်ဟာ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး
 ဝိုများပြီး စက်မှုလက်မှုအရ တိုးတက်ခေတ်မီမှုနည်းသေးလို့ဖြစ်တယ်။

၁၉၃၃ မတ်လ အစောပိုင်းမှာ ရစ်စတုံးသမ္မတဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သူဟာ
 ချက်ချင်းပင် ကြီးမားတဲ့ ဘဏ်လုပ်ငန်းအကျပ်အတည်းနဲ့ ကြုံရတယ်။ ဒါ
 တင်မက စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးကလည်း ဆက်လက်ဖြစ်နေသေးတယ်။ သီတင်း

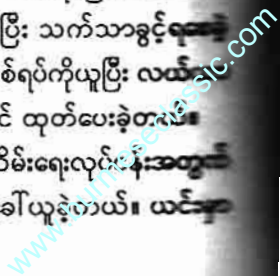

ပတ်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် သူက သူ့သမ္မတရာထူးစတင်ထမ်းဆောင်ချိန် တိုင်းပြည်ရဲ့အခြေအနေကို ဖော်ပြပြောဆိုခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က တိုင်းပြည်ဟာ “တစ်စတစ်စပျက်စီးယိုယွင်းနေတယ်” လို့ သူက ပြောခဲ့တယ်။

ရုစဉ်ဟာ အလျင်အမြန်နှင့်ပြတ်ပြတ်သားသား အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ သူက ဘဏ်များ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့်လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွေကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းဖို့ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်ထံက အာဏာများတောင်းခဲ့တယ်။ အကျပ်အတည်းကြောင့် အလွန်စိုးရိမ်သောကရောက်ခဲ့ရတာတစ်ကြောင်း၊ လူထုခံစားချက်က ရုစဉ်ဘက်ကို ထောက်ခံအားပေးကြလို့ ဩစတရိန်တက်နေတာကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်က သူတောင်းတဲ့အာဏာတွေကို ပေးအပ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ လက်တွေ့မှာ အာဏာရှင်တစ်ဦး (ဒီမိုကရေစီနည်းကျသမ္မတတစ်ဦးဖြစ်ပေမယ့်) ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ လူတိုင်းဟာ သူတို့ကို ဘေးဒုက္ခက ကယ်တင်ဖို့မြန်မြန်နှင့်ထိရောက်တဲ့ အရေးယူဆောင်ရွက်ရေးအတွက် သူ့ကိုမျှော်ကြည့်နေခဲ့ကြတယ်။ သူကလည်း လွယ်ပြန်သလို အမြန်နှုန်းနဲ့ အဟုတ်ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။ သီတင်းဝတ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ အဖက်ဖက်က သူ့ရဲ့အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်တွေကြောင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံးကို အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်သွားစေခဲ့တယ်။ လူထုကလည်း သူ့အပေါ်မှာ ယုံကြည်အားကိုးစိတ်တွေ ပိုမိုတိုးမြှင့်လာခဲ့တယ်။

သမ္မတရုစဉ်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ချက် အများအပြားထဲမှာ ပါဝင်တွေ့က-

- (၁) သူက ရွှေစံချိန်ထားခြင်းကို ရပ်စဲပြီးဒေါ်လာငွေကို တန်ဖိုးချပေးလိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ မြီစားတွေရဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို ချပေးခဲ့တယ်။ ဒေါ်လာငွေဖောင်းပွမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။
- (၂) လယ်သမားတွေကို ထောက်ပံ့ကြေးတွေပေးပြီး သက်သာခွင့်ရအောင် တယ်လီဖုန်းစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို သက်သာခွင့်ရအောင် ထုတ်ပေးခဲ့တယ်။
- (၃) သစ်တောလုပ်ငန်းအတွက်နှင့် ရေလျှံမှုထိန်းသိမ်းရေးလုပ်ငန်းအတွက် လောလောဆယ်အလုပ်သမား ၂၅၀,၀၀၀ ခေါ်ယူခဲ့တယ်။ ယင်းမှာ

အလုပ်လက်မဲ့များကို အနည်းငယ်သက်သာခွင့်ရစေဖို့ဖြစ်တယ်။

- (၄) သူက အလုပ်လက်မဲ့များ သက်သာခွင့်ရရေးအတွက် ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်ထံ ဒေါ်လာသန်း ၈၀၀ တောင်းခဲ့တယ်။ ဒါကိုလည်း ခွင့်ပြုခဲ့တယ်။
- (၅) အလုပ်အကိုင်တိုးမြှင့်ရန် ပြည်သူ့လုပ်ငန်းများအတွက် ချေးယူမယ့် ဒေါ်လာသန်း ၃၀၀၀ ခန့်ရှိတဲ့ ကြီးမားတဲ့ငွေပမာဏကိစ္စကို သူက သီးသန့်ဖယ်ထားခဲ့တယ်။
- (၆) “တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း” ဥပဒေကို မြန်မြန်ပင် ပယ်ဖျက်ပေးခဲ့တယ်။

အဲဒီကြီးမားတဲ့ ငွေလုံးငွေရင်းတွေကို ချမ်းသာသူတွေထံက ချေးငှားယူခြင်းဖြင့် ရရှိအောင်လုပ်ရမှာဖြစ်တယ်။ ရုစဉ်ရဲ့ မူဝါဒတစ်ခုလုံးအနေနဲ့ ကတော့ ပြည်သူလူထုရဲ့ ဝယ်လိုအားကို တိုးမြှင့်ရန်ဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ယခုလည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်တယ်။ သူတို့မှာ ပိုက်ဆံရှိလျှင် သူတို့ဝယ်ယူကြလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင် ကုန်သွယ်မှု ကပ်ဆိုက်နေတာ အလိုလိုလျော့ကျသွားလိမ့်မယ်။ ဒီရည်ရွယ်ချက်အမြင်အရ သူ့မှာ ပြည်သူ့လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စီမံကိန်းကြီးတွေရှိတယ်။ အဲဒီစီမံကိန်းကြီးတွေမှာ အလုပ်သမားတွေ အလုပ်လုပ်ကြပြီး ဝင်ငွေရကြဖို့ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူက အလုပ်သမားတွေရဲ့ လုပ်ခတွေကို တိုးမြှင့်ပေးပြီး၊ အလုပ်ချိန်နာရီကို လျော့ချပေးဖို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လည်း ရှိသေးတယ်။ တစ်နေ့တာအလုပ်ချိန်တိုသွားတာဟာ ပိုမိုများပြားတဲ့ လူတွေအလုပ်ရကြတာလို့ ဆိုလိုတာဖြစ်တယ်။

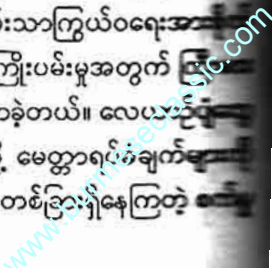
ဒီသဘောထားဟာ စီးပွားရေးအကျပ်အတည်းနှင့်စီးပွားပျက်ကပ်ကာလက အလုပ်ရှင်တွေထားရှိတဲ့ သဘောထားနဲ့ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။ အမြဲတမ်းလိုလိုပင် သူတို့ကလုပ်ခကို လျော့ချပြီး အလုပ်ချိန်နာရီကို တိုးမြှင့်ဖို့ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါက သူတို့ရဲ့ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကစရိတ်တွေကို သက်သာစေဖို့ပါပဲ။ ရုစဉ်က....သို့ပေမယ့် အကယ်၍ ဘုန်ပစ္စည်းတွေ အမြောက်အမြားထုတ်လုပ်မှုကို ပြန်စကြမယ်ဆိုလျှင် လူထုတွေကိုလည်း လုပ်ခကောင်းကောင်းတွေရအောင် လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် ဝယ်နိုင်မှုစွမ်းအားများများတိုးတက်လာအောင် လုပ်ပေးရမှာဖြစ်တယ်လို့ ပြော

ကြားတယ်။

ရုစဉ်အစိုးရက အမေရိကန်ဝါဂွမ်းတွေကို ဝယ်ယူနိုင်အောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆိုဗီယက်ရုရှားကိုလည်း ချေးငွေတစ်ရပ်ထုတ်ချေးခဲ့တယ်။ အစိုးရနှစ်ရပ်တို့ဟာ နှစ်နိုင်ငံအကြားအတိုင်းအတာကြီးကြီးမားမားနဲ့ ထုတ်ပစ္စည်းဖလှယ်ရေးဖြစ်နိုင်ချက် အလားအလာတွေကိုလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်။

အမေရိကဟာ ခုထိအပြည့်အဝနှင့်အကန့်အသတ်မရှိ ပြိုင်ဆိုင်မှုတုံ့ အရင်းရှင်စစ်စစ်နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့တာပါ။ ပုဂ္ဂလိကဆန်တုံ့ နိုင်ငံသား ခုပါပဲ။ ရုစဉ်ရဲ့ မူဝါဒသစ်ဟာ ဒီအချက်နဲ့ သိပ်ပြီးအံဝင်ခွင်ကျမဖြစ်ဘူး။ သူက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နေတာပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် သူက လက်တွေ့မှာ စက်မှုလုပ်ငန်းအသစ် အစိုးရရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှုကို အများအပြားလုပ်လာနေတယ်။ ဒါကို သူက နားမပြတ် တစ်မျိုးနဲ့ ပြောဆိုတာပဲရှိတယ်။ အမှန်တကယ်က အဲဒါဟာ အစိုးရဆိုရှယ်လစ်ဝါဒရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ လုပ်အားရဲ့ အချိန်နားလှည့် အခြေအနေကို ပုံမှန်ဖြစ်အောင် စည်းကမ်းသတ်မှတ်ပေးတာပဲ။ ပြီးတော့ စက်မှုလုပ်ငန်းကို ထိန်းချုပ်ပြီး “အပြတ်အသတ်ပြိုင်ဆိုင်မှု” ကိုတားမြစ်ခဲ့တယ်။ သူက “စီမံကိန်းအစုစပ်လုပ်ငန်းနှင့် ထိုစီမံကိန်းများ အကောင်အထည်ဖော်တာကို စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုခြင်း” လို့ခေါ်ခဲ့တယ်။

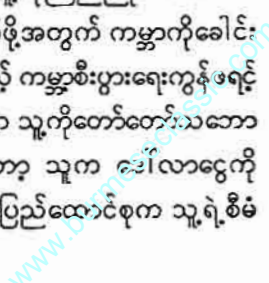
ယခုတော့ အဲဒီလုပ်ငန်းဟာ ထုံးစံအတိုင်း အမေရိကန်တို့ရဲ့ ကြီးပမ်းအားထုတ်မှုနှင့် စွမ်းအားတို့ကြောင့် ဆက်လက်အကောင်အထည်ဖော် လာနေတယ်။ ကလေးအလုပ်သမားစနစ်ကို ဖျက်သိမ်းလိုက်ပြီ။ (အသစ် ၁၆ နှစ်ထိ ကလေးများဖြစ်တယ်။) လုပ်ခတိုးမြှင့်ပေးရေးဆိုတာ ကြွေကြွေ သံဖြစ်ပြီး၊ လခတိုးပေး၊ အလုပ်ချိန်နာရီလျှော့ချပေးဆိုတာတွေကို တောင်းဆိုခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလှုံ့ဆော်စည်းရုံးရေးကို “ချမ်းသာကြွယ်ဝရေးအသံ” ထုတ်မှုကြီး” လို့ခေါ်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံးဟာ အဲဒီကြိုးပမ်းမှုအတွက် ကြိုးပမ်း တုံ့ လှုံ့ဆော်စည်းရုံးရေး ပိုစတာကြီးတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့တယ်။ လေယာဉ်ပျံလျှောက် အလုပ်သမားများနှင့် အခြားလူအများထံသို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်များကို အလျင်အမြန်ပို့ဆောင်ပေးနေကြတယ်။ တစ်သီးတစ်ခြားရှိနေကြတဲ့ စစ်သူ

လုပ်ငန်းများအား လုပ်ခတိုးမြှင့်၍ ပုံသေသတ်မှတ်ပေးတဲ့ ဥပဒေတွေ ရေးဆွဲ
 ခို့ တိုက်တွန်းပြောဆိုနေကြတယ်။ ပြီးတော့ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ပဲ အကောင်
 အထည်ဖော်ကြဖို့လည်း မေတ္တာရပ်ခံတယ်။ အကယ်၍ သင့်တော်တဲ့ ကျင့်
 ထုံးဥပဒေတစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲဖို့ ပျက်ကွက်လျှင် အစိုးရက ယင်းဥပဒေကို
 ရေးဆွဲလိမ့်မယ်လို့ ညင်ညင်သာသာနဲ့ခြိမ်းခြောက်မှုလုပ်ပေးတယ်။ အလုပ်
 ရှင်အသီးသီးတို့မှာ လုပ်ခတိုးမြှင့်ပေးပါမယ်၊ အလုပ်သမားများရဲ့ အလုပ်
 ချိန်နာရီကို လျော့ချပေးပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိစကားတွေနဲ့ အာမခံပုံစံကို လက်
 မှတ်ရေးထိုးကြရတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ပေးတဲ့အလုပ်သမား
 တွေအတွက် ဂုဏ်ပြုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ရန်နှင့် ပျင်းရိဖင့်နွဲ့၍ အလုပ်ခိုက်
 သူများကို အရှက်ရအောင်လုပ်ရန်လည်း အစိုးရက အဆိုပြုထားတယ်။
 ဂုဏ်ပြုခံရတဲ့ အလုပ်သမားများရဲ့ အမည်စာရင်းကို မြို့တိုင်းရဲ့ဆက်သွယ်
 ရေးစာတိုက်ရုံးများမှာ ကပ်ထားပေးလိမ့်မယ်။

အဲဒီလုပ်ဆောင်ချက်တွေကြောင့် ဈေးနှုန်းများနှင့် ကုန်သွယ်မှုမှာ
 တိုးတက်မှုတချို့ ရရှိလာတယ်။ သို့ပေမယ့် တကယ့်ကိုထူးခြားမှတ်သား
 လောက်တဲ့ တိုးတက်မှုကတော့ လုပ်ငန်းမှာ စိတ်စွဲလာပြီး ယုံကြည်မှုစိတ်
 တိုးမြှင့်လာခြင်းဖြစ်တယ်။ ရုံးနိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ ကြောက်စိတ်ဟာ အတော်ပင်
 ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပြီး ဧရာမကျယ်ပြောတဲ့ ပြည်သူလူထုကြားမှာ အထူး
 သဖြင့် လူလတ်တန်းစားတွေထဲမှာ သမ္မတရစဉ်အပေါ် ယုံကြည်မှုဟာ
 သိပ်ကို ကြီးမားသွားခဲ့တယ်။ သူ့ကို အမေရိကရဲ့ မဟာသူရဲကောင်းကြီး
 သမ္မတလင် ကွန်းနဲ့ခိုင်းနှိုင်းခဲ့ကြတယ်။ သမ္မတလင်ကွန်းကလည်း ပြည်တွင်း
 စစ်ဆိုတဲ့ မဟာအကျပ်အတည်းကာလပျက်ကြီးမှာ သမ္မတတာဝန်ထမ်း
 ဆောင်ခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား။

ဥရောပတိုက်မှာပင် လူအများအပြားက သူ့ကိုကြည်ညိုလေးစားလာ
 ခဲ့ကြပြီး စီးပွားပျက်ကပ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ဖျက်ဖို့အတွက် ကမ္ဘာကိုခေါင်း
 ဆောင်မှုပေးဖို့ပင် မျှော်လင့်ခဲ့ကြတယ်။ သို့ပေမယ့် ကမ္ဘာစီးပွားရေးကွန်ဖရင့်
 မှာ အခြားတိုင်းပြည်များက ကိုယ်စားလှယ်တွေက သူ့ကိုတော်တော်သဘော
 မကျဖြစ်ခဲ့ကြရတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူက ခေါ်လာငွေကို
 ရွှေစံချိန်နဲ့ပုံသေသတ်မှတ်ဖို့အပြင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက သူ့ရဲ့စီမံ

ကိန်းကြီးတွေကို ထိခိုက်နိုင်တဲ့ အခြားဘယ်အချက်ကိုမဆို သဘောတူနဲ့
ငြင်းပယ်ရမယ်လို့ သူ့ကိုယ်စားလှယ်တွေကို ညွှန်ကြားခဲ့လို့ပါပဲ။

ရုစဗဲ့ရဲ့ မူဝါဒဟာ စီးပွားရေးအမျိုးသားဝါဒဆိုတာ ရှင်းလင်းသေချာ
ပါတယ်။ သူဟာ အမေရိကကအခြေအနေတွေ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာရေး
ကိုသာ အရေးတကြီးလုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲဒီအချက်ကို ဥပမာ
အစိုးရတချို့က မကြိုက်ကြဘူး။ အထူးသဖြင့် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တွေက
စိတ်ပျက်ကြတယ်။ မြီတီသျှအစိုးရက ရုစဗဲ့ရဲ့ တိုးတက်တဲ့ဖက်သို့ တိမ်ညွှတ်
လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို သဘောမတူဘူး။ သူတို့က လုပ်ငန်းကြီးတွေ ပို
ဦးစားပေးကြတယ်။

သို့တိုင်အောင်လည်း ရုစဗဲ့ဟာ ကမ္ဘာ့ရေးရာတွေမှာ သူ့အရင်သမ္မတ
ထက်ပိုပြီး တက်တက်ကြွကြွပါဝင်ခဲ့တယ်။ လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေးပြဿနာ
နှင့် အခြားနိုင်ငံတကာပြဿနာတွေမှာ သူဟာ အင်္ဂလန်ရဲ့ သဘောထား
ထက် ပိုမိုတိုးတက်ပြီး တိကျပြတ်သားတဲ့ သဘောထားတစ်ရပ်ကို ကိုင်စွဲ
တယ်။ သူက ဟစ်တလာကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပင် သတိပေးလိုက်တယ်။
ဟစ်တလာဟာ ဒါနဲ့ပင် လေသံပြောသွားခဲ့တယ်။ သူဟာ ဆိုဗီယက်ရုရှား
နဲ့လည်း ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်လာခဲ့တယ်။

ယနေ့ အမေရိကမှာ အခြားနေရာမှာထက်ပင် အရေးတကြီးကြည့်ရှု
နေရတဲ့ ပြဿနာကတော့ ရုစဗဲ့မြင်ပုံမလားဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ သူဟာ အရင်
ရှင်းစနစ်ဆက်လက်ရှင်သန်သွားရေးကို သတ္တိရှိရှိကြိုးပမ်းအားထုတ်နေခြင်း
ဖြစ်တယ်။ သို့ပေမဲ့ သူ့အောင်မြင်လျှင်တော့ အဲဒါဟာ “လုပ်ငန်းကြီး” လေး
အရာကျပြီဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပဲ။ အဲဒါကိုလည်း “လုပ်ငန်းကြီး” တွေက သူတို့
အောက် ရောက်သွားပြီလို့ ယူဆဖို့ဆိုတာ အလားအလာပေးပါသေးတယ်။
အမေရိကန် လုပ်ငန်းကြီးတွေဟာ ခေတ်သစ်ကမ္ဘာမှာ တန်ခိုးအင်အား
အကြီးဆုံးသော အပြီးအပိုင်အခွင့်အာဏာနှင့်အပ်ခံထားရတဲ့ အကျိုးစီးပွား
ရှိ လူစုဖြစ်တယ်။ ၎င်းတို့ဟာ ၎င်းတို့ရဲ့ တန်ခိုးအာဏာနှင့် အထူးအခွင့်
အရေးတွေကို သမ္မတရုစဗဲ့က အမိန့်ပေး ညွှန်ကြားရုံနဲ့တော့ စွန့်လွှတ်
သွားကြမယ်မဟုတ်ပါ။ လက်ရှိအချိန်မှာတော့ ငြိမ်နေတယ်။ အကြောင်းက
တော့ လူထုသဘောထားနှင့် သမ္မတရဲ့ လူကြိုက်များမှုကို အဲဒီအခြေအနေ

ကို တော်တော်လွမ်းမိုးထားလို့ဖြစ်မယ်။ သို့ပေမဲ့ လအနည်းငယ်အတွင်း မှာ ကြီးကြီးမားမားတိုးတက်မှုမရှိဘူးဆိုရင်တော့ လူထုသဘောထားဟာ သမ္မတရစဗဲကို ဆန့်ကျင်တဲ့ဘက်သို့ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေကြတယ်။ အဲဒီအခါ “လုပ်ငန်းကြီး” တွေက ရှေ့တန်းကို ထွက်လာကြလိမ့်မယ်။

အရည်အချင်းပြည့်ဝကြတဲ့ လေ့လာအကဲခတ်သူတွေက သမ္မတရစဗဲဟာဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ကို သူလုပ်မိနေပြီဖြစ်ပြီး သူ့အောင်မြင်နိုင်မည်မဟုတ်လို့ယူဆကြတယ်။ သူ့သာအရေးနိမ့်ခဲ့လျှင်တော့ “လုပ်ငန်းကြီး” တွေက တန်ခိုးဩဇာပြိုင်ဘက်ကင်းတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်ဦးမယ်။ ယခင်ကထက်ပင် ပိုပြီးတန်ခိုးထွားကောင်းထွားကြလိမ့်မယ်။ ဒီအခါ သမ္မတရစဗဲရဲ့ နိုင်ငံတော်ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ယန္တရားကို “လုပ်ငန်းကြီး” တွေရဲ့ ပုဂ္ဂလိကအမြတ်အစွန်းအတွက် သုံးစွဲပစ်ကြပေလိမ့်မယ်။ အမေရိကမှာ အလုပ်သမားလှုပ်ရှားမှုဟာ အင်အားတောင့်တင်းမှု မရှိဘူးလေ။ ဒီတော့ အလွယ်တကူပင် ချေမှုန်းခံသွားရနိုင်တယ်။

အထူးမှတ်သားရန်အချက်

သမ္မတရစဗဲရဲ့ အကျပ်အတည်းကို ကျော်လွှားရေးနှင့်အခြေအနေသစ်များနဲ့အညီ အရင်းရှင်စနစ်ကို ပြုပြင်ယူရေး မဟာကြီးပမ်းအားထုတ်မှုဟာ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအောင်မြင်ခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့် အခြေခံမှစပြီး ပြောင်းလဲသွားခြင်းတော့ မရှိခဲ့ဘူး။ အခြေအနေဟာ တိုးတက်မှုရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီကြီးပမ်းမှုဟာ လုပ်ခတွေတိုးမြှင့်ပေးလာအောင်နှင့် အလုပ်ချိန်နာရီလျှော့ချလာအောင် အလုပ်ရှင်တွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခြင်းဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းအမြတ်အစွန်းတော်တော်များများကို အလုပ်သမားများဆီသို့ လွှဲပြောင်းရောက်ရှိသွားရေးအတွက် လုပ်ခဲ့တာပါ။ ကြီးမားတဲ့ အဲဒီစီမံကိန်းကြီးတွေဟာ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိခဲ့တယ်။ အလုပ်ရှင်ကြီးတွေ အထူးသဖြင့် ဖို့ဒ်ကသူတို့ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ရစဗဲရဲ့ကြီးပမ်းမှုကို ခုခံဆန့်ကျင်ခဲ့တယ်။ စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကျင့်ထုံးဥပဒေတွေဟာ မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီတော့ သပိတ်မှောက်

မူတွေ အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ သို့ပေမဲ့ အမေရိကန်အလုပ်သမားတွေ
အင်အားကြီးမားလာခဲ့ကြတယ်။ လူတန်းစားအသိ ပိုမိုခိုင်မာလာတယ်။
အတွေးအခေါ်အယူအဆသစ်တွေ အလုပ်သမားထုထဲကို စိမ့်ဝင်ပျံ့နှံ့သွား
တယ်။ အလုပ်သမားသမဂ္ဂတွေမှာ အသင်းဝင်ဦးရေမြောက်မြားစွာ တိုးပွား
လာခဲ့တယ်။

စီးပွားရေးနာလန်ထူမှုရလာခဲ့တယ်။ “လုပ်ငန်းကြီး” တွေက ပိုပြီး
ရန်လိုလာကာ ရုစဉ်ကို ခုခံဆန့်ကျင်လာခဲ့တယ်။ တရားလွတ်တော်ချုပ်စာ
ရုစဉ်ရဲ့ အဓိကဥပဒေနှစ်ခုဖြစ်တဲ့ အမျိုးသားပြန်လည်နာလန်ထူရေးဥပဒေ
နှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ ပြုပြင်ညှိနှိုင်းရေး ဥပဒေကိုပါ အကျိုးသက်
ရောက်မှု အရှိဆုံးအပိုဒ်များမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနဲ့ ဆန့်ကျင်၍ တရား
မဝင်ကြောင်း ကြေညာခဲ့တယ်။ သို့ဖြင့် ရုစဉ်ရဲ့စီးပွားရေးသဘောတူထား
ချက်သစ်မှာ ပျက်စီးခဲ့ရတော့တယ်။

၁၉၃၆ မှာ ကြီးမားတဲ့ လူထုထောက်ခံမှုနဲ့ ရုစဉ်ကို သမ္မတအဖြစ်
ဒုတိယအကြိမ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခဲ့ကြတယ်။ “လုပ်ငန်းကြီး” တွေနဲ့
သူ့ရဲ့တိုက်ပွဲကို ဆက်လက်ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ကွန်ဂရက်ကို သူမလွှမ်းမိုးခဲ့
တော့ဘူး။ ကွန်ဂရက်က ကိစ္စအများအပြားမှာ သူ့ကိုဆန့်ကျင်ခဲ့တယ်။

* ဂျာမန်လောကဓမ္မာ၏ Glimpses of world History မှ သမီးထံသို့ ပေးစာအမှတ်
၁၉၂ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဖရင့်ကလင်ဒလာနီရစပဲ

(၁၈၈၅-၁၉၄၅)

ဒေါ်ရစ်ကန်းစံဂွံဝင်ရေးသည်

သူသည် နိုင်ငံတစ်ခု၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာရေးအလားအလာအား ပြန်လည်ရရှိအောင် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အမှောင်ဖုံးနေသော ကမ္ဘာကြီးအား ကယ်တင်ရန် ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် အမေရိကန်ရာစုဆိုသော စိတ်ကူးဘုံဗိမာန်ကို တိုးမြှင့်ပေးခဲ့သည်။

သူကွယ်လွန်ရာ ရော်ဂျီယာပြည်နယ် ရေပူစမ်းများမှ အသုဘယာဉ်တန်းသည် တဖြည်းဖြည်းတောင်ပိုင်းကျေးလက်ဒေသကို ဖြတ်၍ ဝါရှင်တန်ရှိ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲကျင်းပမည့်နေရာ ထိုမှယခုအခါ စည်ကားတိုးတက်လျက်ရှိကြသော မြောက်ပိုင်းမြို့ကြီးများကို ဖြတ်ကျော်လျက် နောက်ဆုံးသူ့ကိုမွေးဖွားခဲ့ရာ ဟတ်ဆန်မြစ်ဝှမ်းမှ နယူးယော့မြို့နှင့် မနီးမဝေးအရပ်ရှိ ဟိုက်ပတ်သို့ သွားနေခဲ့ကြသည်။ အသုဘယာဉ်တန်း ဖြတ်သွားသည့်နေရာ တစ်လျှောက်လုံးတွင် သူ့အား ချစ်မြတ်နိုးကြသော သိန်းသန်းချီသည့် အမေရိကန်လူမျိုးတို့ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ရရန်ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီး နိုးကြားသတိရှိစွာဖြင့် ရပ်တန့်၍ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ကြသည်။ အမျိုးသားကြီးများသည် သူတို့၏

ဇနီးနှင့်မိခင်တို့၏ ပခုံးများပေါ်လက်တင်ကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးပူးကပ်၍ မတ်တတ်ရပ်လျက် ဦးခေါင်းများကို ညွတ်၍ငိုကြွေးကြပြီးလျှင် လက်များကို ယှက်၍ ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။ အဖေသည် သားအားချိုမြောက်၍ အထံဖြင့် ရစ်ပတ်ထားသော အသုဘခေါင်းအား သယ်ဆောင်လာသည့် နောက်ဆုံးကားကို ပြုလျှင် “ကျွန်တော် အားလုံးမြင်လိုက်ရတယ်” ဟု လူကလေးက ပြောသဖြင့် “ကောင်းတယ်၊ အဲဒီတော့ မင်းသေသေချာချာမှတ်မိလို့ပဲ ပြီပေါ့နော်” ဟု ဖခင်က ပြောလေသည်။

သူသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ သမ္မတအဖြစ် နိုင်ငံ၏ သစ်တမ်း၌ မငြိမ်မသက်ရုတ်ရုတ်သံသံအဖြစ်ဆုံး ၁၂ နှစ်တာကာလတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သွားခဲ့ပေသည်။ လူအများအပြားတို့က ရုစဗဲသာမရှိခဲ့လျှင် အမေရိကသည် တွေးဝံ့စရာပင်မရှိဟုယူဆကြသည်။ သူသည် နိုင်ငံအား ဒီမိုကရေစီ၏ အလွန်အလွန်ကြီးမားသော အကျပ်အတည်းကြီးနှစ်ရပ်ဖြစ်သည့် စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတို့ကို ဖြတ်ကျော်နိုင်အောင် လမ်းညွှန်မှုပေးခဲ့သည်။ အသုဘခေါင်းဖြတ်ကျော်သွားသည်တို့ စောင့်ကြည့်ခဲ့ကြသော သူတို့သည် သူ၏တိုင်းပြည်အောင်ပွဲခံခဲ့၍ အကျိုးခံစားခဲ့ကြရသူများဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ သားသမီးများလက်ထက်တွင် ကား သူကိုယ်စားပြုရပ်တည်ပေးခဲ့သော အကြောင်းရင်းများဖြစ်သည့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် လွတ်လပ်မှု၊ စီးပွားရေးတရားမျှတမှုနှင့် နိုင်ငံရေးအရ ဒီမိုကရေစီတို့သည် ရာစုနှစ်တစ်လျှောက်အင်အားကို စုစည်း၍ အမေရိကနှင့် ကမ္ဘာနေရာများစွာတို့တွင် လူတို့၏ဘဝကို သြဇာလွှမ်းမိုးလာသည်တို့ တွေ့ကြရပေလိမ့်မည်။

ဤအောင်မြင်မှုများအား သမိုင်းတွင် မတွန်းလှန်နိုင်သော အင်အားစုများ၏ အကျိုးဆက်များအဖြစ် ရှုမြင်လိုသူတွေရှိကြပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် မရှောင်လွှဲနိုင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဖြစ်ပျက်ပြီးနှင့်သောအရာအပေါ် ထင်ယောင်ထင်မှားပြဋ္ဌာန်းပေးလိုက်သော အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုသာဖြစ်သည့် ထိုဖြစ်ရပ်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဖြစ်အပျက်များအား ကိုယ်တိုင်သက်ရှိထင်ရှားတွေ့မြင်ခံစားခဲ့ကြရသူတို့၏ အမြင်များဖြင့် ရှုကြည့်ရန်လိုအပ်ပေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း စစ်ဆေးကြည့်ရှုပါက ရာစုနှစ်အလယ်တွင် အရင်း

www.burmeseclassic.com

ရှင်စနစ်နှင့် ဒီမိုကရေစီသည် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အသည်းအသန်ပျက်စီးကိန်းကြံ့ခဲ့ရပြီး သူတို့၏ပြိုင်ဖက်ကင်းသောခေါင်းဆောင် ဖရင့်ကလင်ဒီလာနီရုစဉ်က တိုက်ပွဲဝင်ရန် ဆင့်ခေါ်ယူသည့် မြောက်မြားစွာသော ပြည်သူလူထု၏ ဧရာမကြီးပမ်းအားထုတ်မှုဖြင့် ကယ်တင်ခဲ့ရသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ပေသည်။

“ဖရင့်ကလင်၊ ဒီ၊ ရုစဉ် အိမ်ဖြူတော်တွင် ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းအတွက် ယခုအချိန်မှ နောင်အနှစ်တစ်ရာကြာသောအခါ လူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဒူးထောက်၍ကျေးဇူးတင်ကြပေလိမ့်မည်” ဟု သူကွယ်လွန်ချိန်၌ နယူးယော့တိုင်း သတင်းစာအယ်ဒီတာအာဘော်အခန်း၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ ကုလသမဂ္ဂတည်းဟူသော ညွန့်ပေါင်းအဖွဲ့ကြီးအား တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းသည် အခြားမည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်စုံတစ်ဦးထက်မဆို သူ၏ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာနေရာတိုင်း၌ ပိုမိုကြီးမားသော မျှော်လင့်ချက်နှင့် သတ္တိတို့ဖြင့်တိုက်ပွဲဝင်ရန် လွတ်လပ်သောလူများအား သူ၏ခေါင်းဆောင်မှုက လှုံ့ဆော်အားပေးခဲ့သည်။

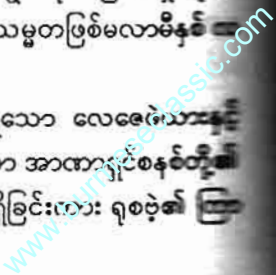
သမ္မတရာထူးအား ရစဉ်ရယူခဲ့သောအချိန်သည် အမေရိကအနေဖြင့် စီးပွားပျက်ကပ်ထဲသို့ရောက်နေသည့် တတိယမြောက်နှစ်ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သမိုင်းတွင် မည်သည့်ယိုယွင်းပျက်စီးမှုမျှ ဤကာလမှာလောက် နက်ရှိုင်းမှု၊ ရှည်ကြာမှု၊ ထိခိုက်မှုမရှိခဲ့ပေ။ သံမဏိ၊ မော်တော်ကား၊ ပရိဘောဂနှင့်အထည်အလိပ်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော စက်ရုံများမှာ အံ့ဩထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ အမေရိကန်လူမျိုးလေးယောက်တိုင်းတွင် တစ်ယောက်သည်အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်၍ မြို့ကြီးများတွင် အလုပ်လက်မဲ့သည် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းနီးနီး ထိရောက်လာသည်။ တောကျေးလက်ဒေသများတွင်ကား ဈေး၌ရောင်းချ၍မရတော့သော ကောက်ပဲသီးနှံတို့သည် လယ်ကွင်းများထဲ၌ ပုပ်ပွပျက်စီးကုန်ကြသည်။ သန်းဝက်ကျော်ရှိသော အိုးအိမ်ပိုင်ရှင်တို့သည် မိမိတို့၏အပေါင်ပစ္စည်းများအတွက် ပေးချေခြင်းမပြုနိုင်ကြတော့၍ အိုးအိမ်များနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းများကို ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရသည်။ ထောင်နှင့်ချီသောဘဏ်တို့သည် အရှုံးပေါ်ကြ၍ သန်းပေါင်းများစွာသော အသက်အာမခံချွေတာစုဆောင်းရေးလုပ်ငန်းများ

ပျက်စီးသွားကြရသည်။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများဖြင့် ထောက်ပံ့ပို့ပေးရန် လှုပ်ရှားနိုင်သည့် ယန္တရားများမှာ မရှိတော့သလောက်နီးနီးဖြစ်ခဲ့ရသည်။

စီးပွားပျက်ကပ်ကြီးသည် ကမ္ဘာကိုပတ်၍သွားလေရာ ဒီမိုကရေစီနှင့် အရင်းရှင်စနစ်တို့သည် နေရာတကာတွင် ဆုတ်ခွာနေခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်က ဝါဒဖြန့်ချိရေးများက ရွေးချယ်ရမည့်လမ်းသည် ဖက်ဆစ်ဝါဒ (သို့မဟုတ်) ကွန်မြူနစ်ဝါဒတည်းဟူသော အစွန်းရောက်ဝါဒနှစ်ခုအနက် တစ်ခုခုဖြစ်သည်ဟု ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။ ဂျာမနီတွင် စီးပွားရေးပြိုလဲခဲ့၍ နာဇီပါတီအောင်ပွဲခံကာ ဟစ်တလာအား အဓိပတိတင်မြှောက်လာကြရသည်။ အီတလီတွင်လည်း ဘင်နီတိုမူဆိုလိုနီသည် ဖက်ဆစ်ဝါဒဟူသော သဘောတရားတပ်ဆင်ထားသည့် အာဏာရှင်၏ တန်ခိုးအာဏာကို သိမ်းပိုက်ယူခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက်ယူနီယံတွင် ဂျိုးဇက်စတာလင်နှင့် ကွန်မြူနစ်သဘောတရားတို့က တန်ခိုးဩဇာလွှမ်းမိုးလျက်ရှိသည်။

“အရင်းရှင်စနစ်ကျဆုံးတော့မည်” ဘာသာရေးပညာရှင် ရိန်းဟိုဆစ်နီဘူအာက “အတွင်းက ပြုပြင်ရေးတွေကို မျှော်လင့်ပြီး ကိုယ့်ဖာသာမဟုတ်ကို အဟုတ်လုပ်မနေကြနှင့်” ဟု ငြင်းခုံပြောဆိုသည်။ အမေရိကန်ကွန်မြူနစ်ပါတီက ၎င်း၏အချိန်ရောက်လာပြီဟု ယုံကြည်ခဲ့သည်။ လူမှုရေးဝေဖန်ဆန်းစစ်မှု လူဝီမန်းဖို့က “ကျွန်ုပ်မဲပေးပြီးဆိုရင်တော့ ကွန်မြူနစ်တွေအတွက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟုဆိုသည်။ “ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီပျက်စီးခြင်းကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးအစမှာ ဖြစ်ပျက်လာနိုင်သည့် အကောင်းဆုံးအချက်တွေထဲက တစ်ခုဖြစ်လိမ့်မည်” ချီကာဂိုတက္ကသိုလ်မှ ပေါဒေါက်ဂလပ်စ်ပြောဆိုသည်။ အခြေအနေကတော့ သိပ်ပြီးအရေးကြီးသွားပြီ..... “အာဏာရှင်ဆန်ဆန် တန်ခိုးအာဏာကို သိမ်းပိုက်ခြင်းကလွဲလို့ ရွေးစရာအခြားမရှိ” နိုင်ငံရေးလေ့လာဆန်းစစ်သူဝေါလ်တာလစ်ပ်မန်းက သမ္မတဖြစ်မလာမီနှစ် အကြာက ရုစဗဲအား သတိပေးခဲ့သည်။

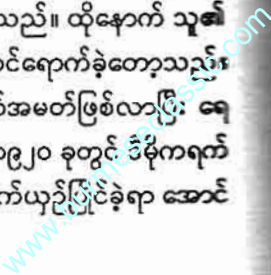
၁၉၂၀ ကျော်နှစ်များ၏ ထိန်းချုပ်၍မရသော လေထေ့(၁)သားနှင့် ၁၉၃၀ ကျော်နှစ်များ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အာဏာရှင်စနစ်တို့၏ အကြား၌ အလယ်အလတ်နေရာကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းတော့ ရုစဗဲ၏ ကြေ

ရှည်တည်မြဲနေသည့်အောင်မြင်မှုဖြစ်လေသည်။ ဒီမိုကရေစီအစိုးရတစ်ရပ် တွင် ဒုက္ခဆင်းရဲကြုံတွေ့နေကြရသော အမေရိကန်လူမျိုးများအား ကူညီ ရန် တာဝန်ရှိသည်။ ထိုအကူအညီသည် အလှူဒါနပြုခြင်းမဟုတ်ပဲ လူမှု ရေးအရ တာဝန်ဝတ္တရားရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကား သူ၏ယုံကြည်ချက်ဖြစ် ၍ သူ၏စကားများနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်နှစ်ရပ်စလုံးအား လမ်းညွှန်ပြမည့် စာရိတ္တသံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို ပေးအပ်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဒီမိုကရေစီအခြေခံ သော ထုံးစံလေ့များနှင့် အဆောက်အအုံများအပေါ် ဤကဲ့သို့အန္တရာယ်ကျ ရောက်ခြင်းမျိုးသည် ပြည်တွင်းစစ်ပြီးကာလကလွဲလျှင် မရှိခဲ့ဖူးဟု ယုံကြည် လျက် ရှစ်စွဲသည် အစီအစဉ်သစ်တစ်ရပ် (a New Deal) ကို ပုံဖော်ဖန်တီး ယူခဲ့သည်။ ထိုအစီအစဉ်သည် အခြေခံအားဖြင့် အစိုးရနှင့်ငင်း၏ ပြည် သူလူထုတို့၏ ဆက်သွယ်မှု (relationship) ကို ပြောင်းလဲလိုက်ပြီး အရင်း နှင့်လုပ်အားတို့အကြား အင်အားချိန်ခွင်လျှာကို ပြန်လည်အစီအစဉ်ပြုလုပ် ပြီးလျှင် စက်မှုလုပ်ငန်းစနစ်အား ပို၍လူအချင်းချင်းညှင်းပန်းရာမရောက် အောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်။

မြောက်မြားစွာသော ပြည်သူ့လုပ်ငန်းစီမံကိန်းများက လူသန်းပေါင်း များစွာတို့အား အလုပ်ပေး၍ စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ လမ်း များဖောက် နှစ်ခြင်း၊ ထို့အပြင် စာကြည့်တိုက်များ၊ ဆေးရုံများကို တည် ဆောက်စေသည်။ လမ်းတံတားများကို ပြုပြင်စေသည်။ သဘာဝဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးလမ်းကြောင်းများ တူးဖော်ခြင်း၊ ပြည်သူ့အဆောက်အဦများ ၌ နံရံဆေးရေးပန်းချီများ ရေးဆွဲ၍ အလှဆင်စေခြင်းတို့ကို လုပ်ဆောင်စေ သည်။ အာမခံစာချုပ်များနှင့် လဲလှယ်ရေးကော်မရှင် (Securities and Exchange Commission) က အတွင်းလူများ၏ ကစားပွဲအဖြစ်လုပ်ကိုင် လာခဲ့သော စတော့မတ်ကက်အား စည်းကမ်းတကျထိန်းချုပ်ပေးခဲ့သည်။ ပြည်ထောင်စုငွေကြေး ရန်ပုံငွေအဖွဲ့က အိမ်အပေါင်ပစ္စည်းများအား အကာ အကွယ်ပေး၍ ပစ္စည်းပိုင်ရှင်များမှာ မိမိတို့၏ အိုးအိမ်များကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းလာနိုင်ခဲ့သည်။ ဥပဒေပြဋ္ဌာန်း၍ အလုပ်သမားအစည်းအရုံးအခွင့် အရေးကို အာမခံပြီးလျှင် အနိမ့်ဆုံးလုပ်ခနှင့်အမြင့်ဆုံးအလုပ်ချိန်နာရီကို အတည်တကျဖြစ်အောင် သတ်မှတ်ပေးသည်။ အားလုံးကိုလွှမ်းခြုံသော

လူမှုရေးစနစ်က အသက်ကြီးသူများ၏ လုံခြုံမှုနှင့်ဂုဏ်သိက္ခာထိန်းသိမ်းကာ
ကွယ်မှုကို အရေးယူဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ရုစဉ်၏ အောင်မြင်မှုများအနက်
အရေးကြီးဆုံးအချက်ကား သူ့ကိုယ်သူယုံကြည်မှုရှိခြင်းနှင့် အမေရိကန်ပြည်
သူတို့အပေါ် သူ၏မယိုင်မလဲသော ယုံကြည်မှုပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက သူ
တွင် သူ၏ရွှင်မြူးတက်ကြွသော ခွန်အားကို အခြားသူများထံသို့ ကူးပြောင်း
ရောက်ရှိသွားစေပြီး ထိုသူတို့အား အကယ်၍ မိမိတို့အချင်းချင်းအတူတကွ
ပူးပေါင်း၍ လုပ်ကြမည်ဆိုလျှင် အရာရာတို့သည် ချောမွေ့အဆင်ပြေ၍
အောင်မြင်မှုရလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လာစေအောင် ပြုလုပ်နိုင်သည့် ထူးခြား
သော စွမ်းရည်တစ်မျိုးရှိသည်။ ဤထူးခြားသော ယုံကြည်မှု၏ အရင်းအမြစ်
သည် သူ၏စောစောပိုင်းကာလကပင် အခြေတည်လာခဲ့သည်။ “ကျုပ်ဆီ
မှာ ရှိသမျှအရာတွေအားလုံး ဘယ်ကရသလဲဆိုရင် ဟတ်ဆန်ကိုပဲ ပြန်သွား
ရလိမ့်မယ်” ရုစဉ်အကြိုက်စကားဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ငြိမ်းချမ်း၍ နှေးကွေး
စွာ စီးဆင်းနေသောမြစ်နှင့် သစ်သားပျဉ်များကို နဘေထပ်၍ ဇိမ်ကျအောင်
ဆောက်ထားသော အိမ်ကြီးကိုချည်း ရည်ညွှန်းပြောဆိုခြင်းမဟုတ်ပဲ ကလေး
ဘဝက သူ့အား ဝန်းရံထားခဲ့သော အချုပ်အချယ်မရှိ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုနှင့်
သစ္စာရှိမှု ဓလေ့စရိုက်တို့ကို ရည်ရွယ်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ စည်း
ကမ်းရှိမှုသည် မျှတ၍ ချစ်စရာကောင်းပြီး မိမိကိုယ်တိုင်၏သဘောထား
ဆန္ဒအား ထုတ်ဖော်ပြသရန် အခွင့်အရေးတို့သည် ပေါများစွာ တည်ရှိသော
နေရာ၊ ထိုနေရာ၌ ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုနှင့် ရိုသေလေးစားမှုတို့ဖြင့် ပြည့်လျှမ်း
နေသည့်အခြေအနေတွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရသော သူ့အဖို့ ကမ္ဘာလောကဆိုသည်
မှာ မူလအခြေခံအားဖြင့်ပင် ခင်မင်ဖော်ရွေမှုရှိ၍ နှစ်သက်လိုလားဖွယ်ရာ
နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်လာခဲ့ပေသည်။ ဂရိတွန်၊ ဟားဗတ်နှင့်
ကိုလံဗီယာတို့တွင် ပညာသင်ကြားပြီးနောက် အချိန်တိုကာလတစ်ခုကြာ
အောင် ဥပဒေအကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် သူ၏
တစ်သက်တာအလုပ်ဖြစ်လာမည့် နိုင်ငံရေးထံသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့တော့သည်။
သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ် အထက်လွတ်တော်အမတ်ဖြစ်လာပြီး ရေ
တပ်ဌာနတွင် လက်ထောက်ဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ၁၉၂၀ ခုတွင် ဒီမိုကရက်
တစ်ပါတီ ဒုတိယသမ္မတလောင်းနေရာကို ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ အောင်

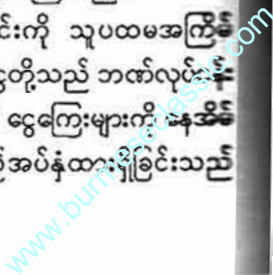
မြင်မှုမရခဲ့ပေ။

သူသည် သူ၏တန်ခိုးဩဇာစွမ်းအားအမြင့်ဆုံးသို့ ရောက်ချိန်၌ အသက် ၃၉ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ သူသည် ပိုလီယိုရောဂါဒဏ်ခံရပြီး (ကိုယ်အောင်ပိုင်းသေသည့်) ပါဒရက်ဝေဒနာရှင် (paraplegic) ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ သူသည် အားကစားသမားတစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ရေကူးခြင်း၊ ရွက်လှေစီးခြင်းတို့ကို ဝါသနာထုံခဲ့သည်။ တင်းနစ်ကစားခြင်း၊ ဂေါက်သီးရိုက်ခြင်းတို့ကို လုပ်ခဲ့၏။ သစ်တောများထဲတွင် ပြေးလွှားသွားလာခဲ့သည်။ မြင်းကျောကုန်းပေါ်တွင် စီးနင်းလိုက်ပါ၍ ကွင်းပြင်များကို ဖြတ်သန်းသွားလာခဲ့သည်။ သူ၏မသန်မစွမ်းဖြစ်မှုကို ကျော်လွှားရန် သိန္နဲဌာန်ပြုလျက် သူသည် သူ့ဘဝ၏ ခုနစ်နှစ်တာအချိန်အား မြှုပ်နှံ၍ မိမိခန္ဓာကိုယ်၌ စွဲကပ်နေသော ရောဂါဝေဒနာကို ပျောက်ကင်းအောင် အလွန်တရာပင်ပန်းခက်ခဲသည့် ကုသမှုကို ခံယူခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ၁၉၂၈ ခုတွင် သူသည် နယူးယော့ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရာထူးအတွက် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီမှ အဆိုပြုချက်ကို လက်ခံချိန်၌ ထိုအောင်မြင်မှုက သူ၏နေ့စဉ်ဆေးဝါးကုသမှုခံယူနေခြင်းကို အဆုံးသတ်သွားစေလိမ့်မည်။ သူ့အနေဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင်၏ စွမ်းအားဖြင့် ဘယ်တော့မှလမ်းပြန်လျှောက်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ဆိုသည်ကို သဘောပေါက်ခဲ့ရပေသည်။ နယူးယော့ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဘဝဖြင့် ၄ နှစ်၊ သမ္မတအဖြစ်ဖြင့် ၁၂ နှစ်ကြာခဲ့သည့် သူ့ဘဝ၏ ကျန်ရှိသော အချိန်ကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင် မတ်တတ်ရပ်ရုံကိုပင် နေရာတကျသော ခတ်ထားသော သူ၏လေးလံသည့်သတ္တုအထိန်းကိရိယာက ပါနေရကား မဟာဒုက္ခကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ရလေတော့သည်။ သို့တိုင်အောင် သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာအား ဒုက္ခိတဖြစ်သွားစေခဲ့သော သွက်ချာပါဒဖြစ်မှုက သူ၏စိတ်ဓာတ်အတွေးအခေါ်နှင့် ဟိရိုဩတ္တပ္ပတရားတို့ကို ကျယ်ပြန့်လာစေခဲ့သည်။ မီးနှင့်ခမ်းသစ်ခြင်းဟု သူ့ဇနီးအယ်လင်နာခေါ်ဆိုသည့်ဖြစ်ရပ်နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် စကားကိုအထက်စီးနှင့်ပြောဆိုခြင်း၊ တစ်ခုခုကို အပေါ်ယံရှုပ်၍ လုပ်ခြင်းမျိုးတို့ လျော့နည်းသွားပြီး အာရုံစူးစိုက်မှု ပိုများလာကာ ပို၍သိမ်မွေ့နက်နဲလာရုံမကပို၍လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလာသည်ဟု ထင်လာရသည်။ အလုပ်သမားဝန်ကြီး ဖရန်းစက်စ်ပါကင်က “သူ့မှာ စိတ်နေစိတ်ထားခရိုက်

သဘာဝကို အပေါ်အောက်လှန်ပစ်ခဲ့ပြီ။ သူသည် အသစ်ဖြစ်သော နှိပ်စက်
 စိတ်နှင့်တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုဆိုင်ရာသဘောတရား အယူအဆအရ ပိုမိုခိုင်ခံ့
 ပြတ်သားသည့် နားလည်မှုတစ်ရပ်ဖြင့် လုံးဝနွေးထွေးလှိုက်လဲသော နှလုံး
 သားနှင့်အတူ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပြီ” ဟု သုံးသပ်အကဲဖြတ်ခဲ့သည်။ အမြဲတမ်း
 ပင် သူသည် ပြည်သူလူထုထဲ၌ ရှိနေခြင်းကို အပျော်ကြီးပျော်ခဲ့သည်။ သို့
 သော်လည်း ယခုအခါတွင်ကား ထိုပျော်ရွှင်မှုသည် ယခင်ကထက်များစွာ
 ပို၍ပြင်းပြလာခဲ့သည်။ သူတို့ထံအရောက်သွား၍ သူတို့ကိုသိကြောင်း ခိတ်
 ဝင်စားကြောင်းပြသသည်။ သူတို့၏စိတ်လှုပ်ရှားခံစားမှုများကို ဖော်ထုတ်
 သိရှိလာသည်။ သူ့ကိုယ်သူ သူတို့နေရာမှာထား၍ ကြည့်သည်။ သို့ဖြင့်
 သူသည် လောကဟောင်းကနှင့်မတူပဲဖြစ်လာပြီး ဆင်းရဲသားများနှင့် အခွင့်
 အရေးမဲ့များအား ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာခဲ့သည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော
 ကံကြမ္မာနှင့်ကြုံတွေ့နေရသူတို့အား ထောက်ထားစေခဲ့သည်။

အမေရိကန်သမ္မတများထဲတွင် သူ့လောက် ပြည်သူလူထုအကြောင်း
 အချိန်ယူပြီး ကျကျနနတွေးတောစဉ်းစားခဲ့သူ မရှိပေ။ ရေဒီယိုကြားခံကိရိ
 ယာကိုသုံး၍ သူသည် ပြည်သူလူထုအား တိုက်ရိုက်စကားပြောသည်။ ရိုး
 ရိုးသာမန်စကားလုံးများနှင့် အပြန်အလှန်တူညီချက်များကို ဖော်ပြသုံးနှုန်း
 ကာ မိသားစုနှင့် အလွတ်တရင်းတန်းပြောသကဲ့သို့ စကားများကို အစဉ်လိုက်
 တစ်သီကြီးပြောခဲ့သည်။ ပြည်သူလူထုအား မိမိဖြစ်စေလိုသည့်ပုံအသွင်ထု
 ဖန်တီးယူရန်၊ ပညာပေးရန်နှင့် အတွေးအခေါ်အယူအဆတို့အား ရှေ့သို့
 တွန်းတင်ပေးရန် ရည်ရွယ်ရုံမက တက်တက်ကြွကြွလှုပ်ရှားဆောင်ရွက်လာ
 ပြီး မိမိတို့နှင့်ပတ်သက်ဆက်စပ်နေသည့် လက်ရှိစိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဖြစ်ရပ်
 ထဲ၌ ပါဝင်ဆင်နွှဲလာကြအောင် ရည်ရွယ်ပေသည်။ ပြည်သူလူထုများက
 သူသည် သူတို့အား ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျစကားပြောနေသည်။ လူသန်းပေါင်း
 များစွာကို တစ်ပြိုင်နက်ပြောနေခြင်းမဟုတ်ဟု ယူဆကြသည်။

ဘဏ်လုပ်ငန်းအကျယ်အတည်းအကြောင်းကို သူပထမအကြိမ်
 ပြောပြီးသောအခါ မြောက်များစွာသော ဘဏ်အပ်ငွေတို့သည် ဘဏ်လုပ်ငန်း
 စနစ်ထဲသို့ ပြန်လည်စီးဝင်လာကြသည်။ မိမိတို့၏ ငွေကြေးများကို နေအိမ်
 ၌ သိုဝှက်ထားခြင်းထက် ဘဏ်များ၌ ပြန်လည်အပ်နှံထားရှိခြင်းသည်

အဘယ့်ကြောင့် ပို၍စိတ်ချလုံခြုံမှုရှိကြောင်း သူက မိသားစုများအား ရှင်းပြခဲ့သည်။ ပစိဖိတ်စစ်ပွဲအကြောင်း မိသားစုကဲ့သို့ ရင်းရင်းနှီးနှီးပြောဆိုရန် ပြင်ဆင်သည့်အခါ သူက လူတိုင်းအား မိမိတို့ရှေ့တွင် မြေပုံကို ဖြန့်ခင်းထားရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ ထိုကြောင့် မြေပုံရောင်းချသော စတိုးဆိုင်များသည် ထိုရက်များကာလတစ်ခုအတွင်း၌ပင် တစ်နှစ်ပတ်လုံးရောင်းရသော မြေပုံအရေအတွက်ထက်ပို၍ ရောင်းချလိုက်ရလေသည်။ ရော်ဘာရှားပါးသွား၍ ထိုရှားပါးသော ရော်ဘာကို အမေရိကန်များ ကူညီဖြည့်တင်းပေးနိုင်ကြောင်း ကြေညာသောအခါ အိမ်ထောင်ရှင်သန်းပေါင်းများစွာတို့က ဝန်ဆောင်မှုပေးရန် ဆော်ဩချက်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကြပြီး မိမိတို့နေအိမ်များနှင့် ခြံဝင်းများအတွင်းသို့သွားရောက်ရှာဖွေ၍ ကလေးများအတွက် သစ်ပင်များတွင် တွဲလောင်းဆွဲကာ ဒန်းဆင်ထားသော ရော်ဘာတာယာဟောင်းများမှအစ ပြန်လည်ရှာဖွေယူဆောင်ပေးကြသည်။ ထိုပြင် ဥယျာဉ်ရေပိုက်ဟောင်းများ၊ ရော်ဘာဖိနပ်များနှင့် ရော်ဘာခါးပတ်များမျှပင်မကျန် ရှာဖွေရယူပေးခဲ့ကြသည်။

ရုစဲက ပြည်သူလူထုအား မိသားစုကဲ့သို့ ရင်းရင်းနှီးနှီးပြောဆိုသည့် စကားဝိုင်းများအား တစ်နှစ်လျှင် ပျမ်းမျှနှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်မျှ ကန့်သတ်၍ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ခေတ်သစ်တွင် သမ္မတများ၏ အပတ်စဉ်ရေဒီယိုမှ မိန့်ခွန်းပြောသည့် အလေ့အထနှင့်မတူပေ။ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အချိန်ကိုရွေးချယ်၍ ဧရာမကြီးမားသော ပရိသတ်ကို ရရှိအောင်လုပ်ဆောင်နိုင်ကြသည်။ ရေဒီယိုအစီအစဉ်များထဲမှာတော့ အကြီးဆုံးဖြစ်၍ လက်ငှေ့ပွဲကြီးများနှင့် ဟာသသရုပ်ဆောင်ပွဲကြီးများ ပါဝင်သည်။ ဝတ္ထုရေးဆရာ ဆောလ်ဘဲလ်လိုးသည် ရုစဲစကားပြောနေစဉ် သူသည် နွေရာသီပူအိုက်သော ညတစ်ည၌ ချီကာဘိုမြို့အတွင်း လမ်းလျှောက်သွားခဲ့ပုံကို အမှတ်ရနေမိသည်။ မိသားစုများသည် မီးဖိုခန်းစားပွဲ၌ ထိုင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဧည့်ခန်း၌စုဝေး၍သော်လည်းကောင်း ရေဒီယိုနားထောင်နေကြသည်ကို ပြတင်းပေါက်များမှ မီးရောင်ဖြင့်မြင်နေရသည်။ သစ်ပင်ကြီးများအောက်၌ ကားမောင်းသူတို့သည် ကားများကို အချင်းချင်းနေရာဖယ်ပေးပြီး တစ်စီးနှင့်တစ်စီးကပ်၍ ရပ်ကာ ရေဒီယိုကို ဖွင့်လျက် ရုစဲမိန့်ခွန်းကို နားထောင်ခဲ့ကြသည်။ ကားမှန်ပြတင်းပေါက်

များကို လှည့်ချ၍ တံခါးများကို ဖွင့်ထားကြသည်။ နေရာတကာတွင် တစ်မျိုးတည်းသော အသံဖြစ်၏။ လမ်းလျှောက်ရင်း တစ်လုံးမလွဲအောင် လိုက်မှတ်၍ရသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ စိတ်နှလုံးကို ထိတွေ့အောင်လုပ်ဆောင်ရာတွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲသည် နောက်ထပ်အရေးကြီးသည့် လက်နက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သူ၏ပထမဆုံးသတင်းစာရှင်းလင်းပွဲတွင် သူက မေးခွန်းများအား စာနှင့်ရေးပြီး ကြိုတင်ပေးပို့ထားရသည့် အသက်မပါသော အလှေအလအား ရုပ်ဆိုင်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ သတင်းထောက်များအား တစ်ပတ်ကိုနှစ်ကြိမ်တွေ့ရန် ကတိပြုပြီး အများအားဖြင့် ထိုကတိကို ထိန်းသိမ်းခဲ့၍ သူ၏ သမ္မတသက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲအကြိမ်တစ်ထောင်နီးနီးပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သတင်းထောက်များနှင့် စကားပြောသည့်အခါ သူမှာ အေးအေးဆေးဆေးသက်သောင့်သက်သာရှိပြီး ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းရခြင်းအကြောင်းများကို ရှင်းပြခြင်း၊ တွေ့ဆုံရန် အချိန်သတ်မှတ်ချက်များကို ကြေညာပေးခြင်း၊ ရင်းရင်းနှီးနှီးဆက်သွယ်မှုများကို ထူထောင်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး ထိုသူတို့အား ရှေ့ဆုံးအမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ဟိုအရင်အတိတ်၏ အကြွင်းအကျန်များအကြောင်းကိုပြောကာ စခြင်းဖြင့် လိုက်လံနွေးထွေးမှုကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖော်ပြတတ်သည်။ သူ၏ မူဝါဒများအား သတင်းစာထုတ်ဝေသူ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းထိ မှန်တမ်းဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသော်လည်း အလုပ်လုပ်နေကြသော သတင်းထောက်များနှင့် သူတွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သံသယကို ရှင်းပြနိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ သတင်းထုတ်ပြန်ပေးချက်တို့သည် ပြည့်ပြည့်ဝဝနှင့် မျှတမှုရှိပေသည်။

အမျိုးသားစီးပွားရေးသည် စစ်ကြီးဖြစ်ပွားလာချိန်ထိ ဆက်လက်ကျဆင်းနေသေးသော်လည်း အစီအစဉ်သစ် (New Deal) ၏ လုပ်ငန်းစီမံချက် အမြောက်အမြားတို့ကြောင့် သန်းဆယ်ပေါင်းများစွာသော အမေရိကန်လူမျိုးတို့အတွက် တစ်ရှိန်ထိုးယိုယွင်းကျဆင်းနေမှုကို ရပ်တန့်သွားစေပြီး စီးပွားရေးသီးခြားနေရာတစ်ခုကို ရရှိခဲ့ကြသည်။ “ကျွန်မတို့ အကူအညီအထောက်အပံ့ခံဘဝနှင့် နေစရာမလိုတော့ဘူး” အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် လေးလေးနက်နက်ပြောကြားခဲ့သည်။ “ကျွန်မဖခင်ပွန်းက အစိုးရ

အလုပ်တွေကို လုပ်နေပြီလေ။” တစ်နိုင်ငံလုံးအပေါ် အုပ်စိုးနေခဲ့သော စိတ်ပျက်အားငယ်မှုကို ရုပ်သိမ်းဖယ်ရှယ်ခဲ့ကြပြီး လှုပ်ရှားမှုနှင့်တက်တက်ကြွကြွလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့် ပျားပန်းခတ်အခြေအနေဖြင့် အစားထိုးခဲ့ကြသည်။ အနာဂတ်အား ယုံကြည်မှုကို အသစ်ပြန်လည်တည်ဆောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဒီမိုကရေစီကို ယုံကြည်မှုပြန်လည်ရှင်သန်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

“လူသားတို့၏ ဖြစ်ရပ်များအတွင်း၌ ရှုပ်ထွေး၍ နားလည်ရခက်သည့် သံသရာလည်မှုရှိသည်။” ဒုတိယသက်တမ်းအတွက် သူ့ပါတီ၏ အဆိုပြုချက်ကို လက်ခံချိန်တွင် ရုစဉ်ပြောကြားခဲ့သောစကားဖြစ်သည်။ “တချို့သော မျိုးဆက်များအတွက် အများကြီးပေးအပ်ခဲ့ပြီ။ အခြားသော မျိုးဆက်များနှင့် ပတ်သက်၍ အများကြီးမျှော်လင့်ထားသည်။ ဤယခုမျိုးဆက်တွင်ကား ကံကြမ္မာနှင့်ဆုံတွေ့ ရမည့်တစ်နေရာသည် ရှိနေပေသည်။”

၁၉၄၀ ခုတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဒီမိုကရေစီလူနေမှုဘဝတို့သည် ပထမအကျပ်အတည်းထက်ပင် ပို၍ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ဒုတိယအကျပ်အတည်းနှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပေသည်။ ဟစ်တလာ၏ စစ်တပ်များသည် ဟော်လန်၊ ဘယ်ဂျီယံ၊ လူဇင်ဘတ်နှင့် ပြင်သစ်ပြည်တို့ကို ဖြတ်ကျော်ချီတက်သွားကြပြီး ဗြိတိန်နိုင်ငံအား တားမနိုင်ဆီးမရသည့် ဧရာမနာဇီယန္တရားကြီးကို တစ်ဦးတည်း ဆန့်ကျင်ရပ်ခံ၍ထားခဲ့လေသည်။ ဗြိတိသျှတပ်များအား ဒန်းကပ်မှ အတင်းအကြပ်ရုပ်သိမ်းရပြီးနောက် “ရန်သူရှေ့မှောက်၌ ဤမျှအရှက်တကွဲဖြစ်ခဲ့ရသည်တိုင်းပြည်ဆိုသည်မှာ ရှိခဲ့ဖူးမည်မဟုတ်” ဝင်စတန်ချာချီက ဝန်ခံခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်၌ ဗြိတိန်တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ရိုင်ဖယ်သေနတ်အလက် ၆ သိန်းနှင့် အမြောက်အလက် ၅၀၀ သာရှိပြီး ယင်းတို့အနက် အတော်များများမှာ ပြတိုက်များမှ ငှားယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် အရေးနိမ့်တော့မည့်ဆဲဆဲ အခြေဆိုက်နေစဉ်တွင် အမေရိကန်စစ်ဖက်ခေါင်းဆောင်များက ရုစဉ်အား မိမိတို့၏ အကန့်အသတ်ဖြင့်သာ ရနိုင်သော စစ်လက်နက်များအား ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ခြင်းကို ရုပ်တန့်၍ ထိုအစား မိမိပြည်တွင်း၌ လက်နက်ပြန်လည်တပ်ဆင်ရေးကိုသာ အာရုံစူးစိုက်ဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟု တညီတညွတ်တည်း တိုက်တွန်းခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်၌ အမေရိကန်၏ စစ်တပ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဆင့် ၁၈ ခု

မြောက်၌သာရှိပြီး ဂျာမနီသာမဟုတ် ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်၊ ရုရှား၊ အိတလီ၊ ဂျပန်နှင့်တရုတ်ပြည်တို့၏ နောက်မှလိုက်ရုံမက ဟော်လန်၊ စပိန်နှင့်ရိုမန်းယားတို့ကိုပင် မမှီပေ။ ၁၉၁၈ ခု နောက်ပိုင်းတွင် အစိုးရရော၊ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍနှစ်ခုစလုံးသည် လက်နက်များထုတ်လုပ်ခြင်းမပြုပဲနေခဲ့ကြ၍ စစ်တော်တွင်ခေတ်မီလေယာဉ်ပျံ၊ တင့်ကားနှင့်သင်္ဘောများမရှိသလောက် လျော့နည်းခဲ့ပြီး စစ်အန္တရာယ်ကို များစွာနောက်တွန်းခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း ရုစဗ္ဗကား သူတတ်နိုင်တာတွေကို ဗြိတိန်သို့ ပို့ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ ရေတိုအားဖြင့် အမေရိက၏ လုံခြုံရေးအတွက် အန္တရာယ်ရှိသည်ဆိုလျှင်ပင် ဗြိတိန်ကို ကူညီထောက်ပံ့ရမည်ဟု သူယူဆသည်။ အကြောင်းမှာ အကယ်၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ခန့်မှန်းတွက်ချက်ခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ခြောက်လအတွင်း ကျဆုံးသွားသည်ဆိုပါက၊ ထိုပြင် ဖမ်းဆီးသွားသော အမေရိကန်လက်နက်များဖြင့် အမေရိကန်ဖက်သို့ လှည့်ပြောင်းလာပါက ထိုအစီအစဉ်တွင်ပါဝင်သူအားလုံးဓာတ်တိုင်တွင် ကြိုးဆွဲချ၍ အသတ်ခံရဖို့ မျှော်လင့်ထားရနိုင်သည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးက သတိပေးခဲ့သော်လည်း ရုစဗ္ဗကား နောက်တွန်းမသွားဘဲ ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့် ၎င်း၏ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီတို့ကို သူယုံကြည်ခဲ့သည်။ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်ဖွယ်ရာအခြေအနေရှိသော်လည်း သူယုံကြည်ခဲ့သည့်အတိုင်း ဗြိတိသျှတို့သည် သူတို့၏မြို့ကြီးများနှင့် နေအိမ်များပေါ်သို့ ဖုံးမှိးရွာချနေသည့်ကြားမှ အမှိုက်ပုံများကို ဖြတ်၍ မနက်အတိုင်း အလုပ်ခွင်သို့ အရောက်သွားခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ပျက်စီးပြိုလဲရပ်ဆိုင်းသွားသည့် အခြေအနေကို လက်မခံဘဲ ဗြိတိသျှလူမျိုးများနှင့် ၎င်းတို့၏ အင်ပါယာသည် အနှစ်တစ်ထောင်ရှည်ကြာခဲ့သည်ဆိုလျှင် ဤအချိန်သည် အလှပဆုံးအချိန်ဖြစ်လိမ့်မည်ဆိုသော ချာချီ၏ ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုကို သက်သေထူရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်နောက်ပိုင်းလများ၌ ချာချီသည် အိမ်ဖြူတော်တွင် ရုစဗ္ဗမိသားစုနှင့်အတူ လာရောက်နေထိုင်ပြီး သီတင်းပတ်များနှင့်ချီ၍ကြာအောင် အချိန်ယူညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ နောင်တွင် ချာချီက အမေရိကန်သံဘမန်တစ်ဦးက “သူသည် သစ္စာအရှိဆုံး မိတ်ဆွေ၊ အမြော်အမြင်ဆုံးရှိဆုံး လူဖြစ်ပြီး ကျုပ်တွေ့ဖူးသမျှထဲမှာ အကြီးမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်” ဟု ပြော

ကြားခဲ့သည်။

၁၉၄၁ ခုတွင် ဂျာမနီက ရုရှားအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သောအခါ ရုစဗဲ့သည် လွှမ်းမိုးလာသော အယူအဆကို တဖန်စိန်ခေါ်ခဲ့ပြန်သည်။ ရုရှားအား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်းက တစ်ကိုယ်တော်နေရေးဝါဒီများအတွက် အမေရိကန်အနေဖြင့် စစ်ပွဲနှင့်ကင်းလွတ်အောင်နေရေး ဉာဏ်ကြီးရှင် အယူအဆကို အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။ အမုန်းပွားနေကြသော အာဏာရှင် စနစ်နှစ်ခု တစ်ခုနှင့်တစ်ခုအသေအလတိုက်နေကြသည်ကို ကြည့်၍ အမေရိကန်တို့အနေဖြင့် ဝမ်းသာအူးမြူးနေသင့်သည်ဟု သူတို့က စောဒကတက်ကြသည်။ အစိုးရအတွင်း၌ ရုစဗဲ့၏ စစ်ဖက်အကြံပေးများကလည်း ရုရှားအနေဖြင့် ကြာရှည်ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းမရှိသလောက် နည်းသည်ဟု ဆင်ခြေပေးကြသည်။ သို့တိုင်အောင် ရုစဗဲ့က အချေးအငှားသဘောတူချက် (Lend-Lease agreement) ထဲ၌ ရုရှားနိုင်ငံကိုပါ ထည့်သွင်းရန် အလျှော့မပေးဘဲ တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ပထမတစ်နှစ်အတွင်းမှာပင် အမေရိကန်က ထောင်ပေါင်းများစွာသော ထရပ်ကားများ၊ သေနတ်များနှင့် ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံများကို ရုရှားသို့တင်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ထိုလက်နက်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ရုရှားစစ်သားများရိက္ခာပြတ်လပ်မှုမရှိအောင် ရိက္ခာများပစ္စည်းများအပြင် ရုရှားစစ်တပ်အတွက် ချည်ထည်များ၊ စောင်များ၊ ဖိနပ်များနှင့် ဘွတ်ဖိနပ်များကိုလည်း အမြောက်အမြားပေးပို့ခဲ့သည်။ ရုရှားတပ်မတော်ခုခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းကြောင့် တစ်လှည့်တစ်ပြန်အားဖြင့် မဟာမိတ်တို့အား အဖိုးတိုက်တန်သည့် အချိန်တည်းဟူသော ရတနာကိုရရှိစေခဲ့ပြီး အမေရိကန်စီးပွားရေးအား လိုအပ်နေသည့်လက်နက်ပစ္စည်းအမြောက်အမြားကို ထုတ်လုပ်နိုင်အောင် လှုံ့ဆော်လှုပ်ရှားပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုလက်နက်များသည် နောက်ဆုံးတွင် ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများကို မှီရုံမက ကျော်လွန်သွားခဲ့သည်။

ရုစဗဲ့အား ဝေဖန်သူတို့က အမေရိကန်အနေဖြင့် စစ်ပွဲအတွက် အသင့်ဖြစ်အောင် ဆော်ဩစည်းရုံးလှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူသည် လွတ်လပ်သော ကုမ္ပဏီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းစနစ် (free-enterprise system) အား ကြီးထွားမလာရအောင် ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချယူဆကြသည်။ သူ၏ ပထမသက်တမ်းနှစ်ခုအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်း

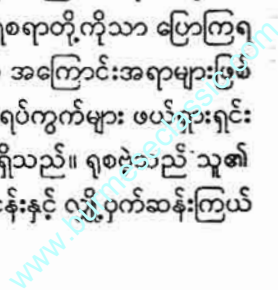
များက လုံးလုံးခေတ်နောက်ကျသည့် ရန်လိုမှုဖြင့် သူ့အားဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။ သူ၏ပြည်တော်သာနိုင်ငံ (welfare state) နှင့် အလုပ်သမားများအား စည်းရုံးစုစည်းရေးအား သူ၏လူတန်းစားကို သစ္စာဖောက်ခြင်းအဖြစ် ရှုမြင်ခဲ့ကြသည်။ အမှန်ပင်သိပ်ကို စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်သူများကား များစွာသော ရိပ်တဘလစ်ကင်စီးပွားရေးသမားများဖြစ်ကြပြီး သူတို့က ရုစဗဲအား နာမည်ကိုပင် ထုတ်ဖော်ခြင်းမပြုဘဲ “အိမ်ဖြူတော်ကလူ” ဟုသာ ရည်ညွှန်းသုံးနှုန်းပြောဆိုကြသည်ထိဖြစ်၏။ သို့တိုင်အောင် စစ်ကာလ ရုစဗဲ၏ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့် အစိုးရသည် တိုင်းပြည်အနေဖြင့် တွေ့ဖူးသမျှ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းနှင့် တွဲ၍ ထုတ်လုပ်မှုတွင် အကောင်းဆုံးအစုစပ်လုပ်ငန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိပ်တန်းစီးပွားရေးသမားများအားလည်း ထုတ်လုပ်မှုအေဂျင်စီများကို လုပ်ကိုင်လာစေပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ထရပ်ဆန့်ကျင်ရေး ဥပဒေ (anti-trust law) မှ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြု၍ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ကုန်ကျစရိတ်အပြည့်ကို ပယ်ဖျက်ပေးခွင့်ပြုရုံမက အကောင်အထည်အခိုင်အမာရှိသော အမြတ်အစွန်းကို အာမခံခဲ့သည်။ ကုန်ထွက်သည် အံ့ဩလောက်အောင် များပြားကြီးကျယ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၃ ခုတွင် အမေရိကန်ကုန်ထုတ်လုပ်မှုသည် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုစာရှေ့သို့ ကျော်တက်နေခဲ့သော ဂျာမနီကို မှီလာခဲ့ရုံမက ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံအားလုံးနှင့် မဟာမိတ်နိုင်ငံကြီးများ ပူးပေါင်းထားသည်ထက် ပို၍များပြားစွာ ထုတ်လုပ်လာနိုင်ပြီး လေယာဉ်ပျံစင်းရေ ၃ သိန်း၊ တင့်ကားတစ်သိန်း၊ ထရပ်ကား ၂ သန်းနှင့် စစ်သင်္ဘော ၈ သောင်းခုနစ်ထောင်ခန့်ဖြင့် မဟာမိတ်များအရေးတော်ပုံသို့ ပါဝင်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ အရေအတွက်ပမာဏများကား အလွန်အလွန်ကြီးမားသည်။ ယင်းပမာဏမှာ လစဉ်ပနားမတူးမြောင်းနှစ်ခုဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့်ညီမျှသည်။ သည့်အပြင်လည်း အလွန်များပြားသော ပိုလျှံမှုရှိသေးသည်။

အရေးအကြီးဆုံးအချက်ကား ရုစဗဲတွင် အလွန်ခန့်ညားလှပသည့် အချိန်ကိုက်ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်တတ်သည့် ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်ရှိသည်။ သမ္မတရာထူး၌ ဘယ်အခါ ဂုဏ်သိက္ခာတက်အောင် လုပ်ရမည်၊ ဘယ်အခါ အရံသီးသန့်ဖယ်ထားရမည်တို့ကို သူနားလည်သည့်၊ သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂျော့မာရှယ်၊ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအန်းနက်ကင်း၊ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး

ဟင်နရီအာနီးနှင့်ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဝီလျံလေဟီတို့ပါဝင်သော ထိပ်သီးစစ်ဖက်အဖွဲ့တစ်ခုကို ရွေးချယ်ပြီး ထိုအဖွဲ့ဝင်များအား စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲရန် ကျယ်ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးသည်။ သို့သော်လည်း အရေးကြီးသည့် အဆင့်နေရာများ၌ အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်ကို သူကသာ အမိန့်ပေးခိုင်းစေသည်။ ထိုဆောင်ရွက်ချက်အားလုံးလိုလို စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးကြီးသော အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိကြသည်။ သူသည် မြောက်အာဖရိကအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရေးကို ကိုယ်တိုင်ပြင်းပြင်းထန်ထန်ဝင်ရောက်ငြင်းခုံသည်။ အဏုမြူဗုံးစမ်းသပ်ထုတ်လုပ်ရေးအတွက် ဒေါ်လာသန်းနှစ်ထောင်သုံးစွဲရန် သူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ စစ်ပွဲမပြီးဆုံးမီ စစ်ပြီးကာလတွင် ပေါ်လာမည့် ဖွဲ့စည်းမှုတွင် ပါဝင်မည့် အစိတ်အပိုင်း နည်းလမ်းများအား မိမိတို့ကိုယ်တိုင်တာဝန်ယူကြရန် မဟာမိတ်များအား တောင်းဆိုခဲ့သည်။

သို့တိုင်အောင် စစ်ပွဲ၏စောစောပိုင်းနှစ်များတွင် အခြေအနေသည် အားတက်စရာမရှိသော အချိန်များရှိခဲ့သည်။ ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံကြီးများ ရရှိထားသော အသာစီးရမှုအား မဟာမိတ်တို့အနေဖြင့် ကျော်လွှားနိုင်မည့် အလားအလာရှိပုံ မရခဲ့ပေ။ ထိုအမှောင်နေ့များတုန်းက ရစခဲ့သည် လွယ်လွယ်ကူကူစိတ်ပျက်အားလျှော့ခြင်းမရှိဘဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိနေခဲ့သည်။ သူ၏လက်ထောက်များ အံ့ဩရလောက်အောင်ပင် သူသည် သက်သောင့်သက်သာရှိလှပြီး နောက်တစ်နေ့ရုန်းကန်လှုပ်ရှားတိုက်ပွဲဝင်ရေးကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် စွမ်းအင်များကို ပြန်လည်ဖြည့်တင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ညနေခင်းတိုင်း သူသည် အဖျော်ယမကာ သောက်သုံးသည့် အချိန်တစ်ချိန်ထားရှိ၍ ထိုနေရာတွင် မည်သည့်နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးအကြောင်းကိုမျှ မပြောရဟု စည်းကမ်းချက်ထားရှိပြီး ထိုအစား တမင်တကာ ဟိုလူဒီလူအကြောင်း၊ ရယ်စရာမောစရာအကြောင်း ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ် အမှတ်ရစရာတို့ကိုသာ ပြောကြရသည်။ အယ်လင်နာတစ်ဦးသာ လေးနက်သော အကြောင်းအရာများဖြစ်သော ပြည်သူ့အခွင့်အရေးကိစ္စများ၊ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်များ ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပစ်ရေးအကြောင်းများကို တင်ပြပြောဆိုခွင့်ရှိသည်။ ရစခဲ့သည် သူ၏ တံဆိပ်ခေါင်းများကို ရွေးထုတ်စုဆောင်းခြင်းလုပ်ငန်းနှင့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ရုပ်ရှင်ကားများအား ကြည့်ရှုခြင်းတို့ဖြင့် မပြောပြနိုင်လောက်အောင် အချိန်များကို ကုန်လွန်စေခဲ့သည်။ အယ်လင်နာက လေးနက်သောကားများ (ဥပမာ- The Grapes of Wrath) (သို့မဟုတ်) ပြည်သူ့အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ မှတ်တမ်းတင်ကားများကို ရွေးချယ်ပေးသောအခါမှသာ သဘောတူကြည့်ရှုခဲ့သည်။

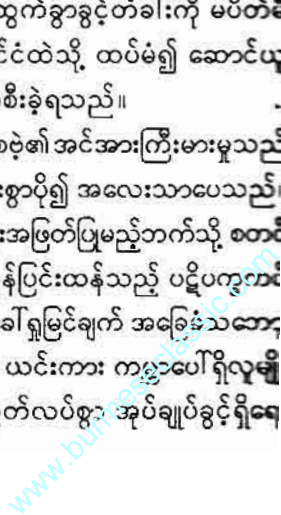

ဝါရှင်တန်တွင်ကား ရုစဗဲမှာ အယ်လင်နာအား အနည်းငယ်မောပန်းနေအောင် ညစဉ်ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းနေရသည်ဟု ပျက်လုံးထုတ်လျက်ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏မမောနိုင်မပန်းနိုင်သော ဇနီးသည်သာမရှိလျှင် သူသည် ယခုသမ္မတမျိုးဖြစ်လာနိုင်စရာမရှိဆိုသောအချက်ကို ရုစဗဲက အရင်ဆုံးဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။ သူသည် လုပ်ပေးနိုင်သည့် နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်၏။ လုပ်သင့်သည့်အရာကိုကား သူမကသာ ဦးတည်ရည်စူး၍ လှုံ့ဆော်ပေးခဲ့သည်။ အလုပ်သမားများကို စတေး၍ အစိုးရသည် စစ်ကာလစီးပွားရေးကို တွဲဖက်၍ မလုပ်သင့်ဟူသော အချက်ကို မလျှော့တမ်းတောင်းဆိုခဲ့သူမှာ အယ်လင်နာဖြစ်သည်။ လူမျိုးခွဲခြားရေးဝါဒအား မိမိတိုင်းပြည်တွင် သည်းခံခွင့်ပြုထားသည့် တစ်ချိန်တည်းတွင် အမေရိကသည် တိုင်းတစ်ပါးဒေသများ၌ လူမျိုးခွဲခြားရေးဝါဒကို တိုက်ဖျက်၍ မဖြစ်နိုင်ဟု အယ်လင်နာက အခိုင်အမာပြောဆိုခဲ့သည်။ စစ်ကာလအတွင်းမှာပင် အမျိုးသမီးလှုပ်ရှားမှုအား လုပ်သားထုအတွင်းသို့ ထည့်သွင်းပေါင်းစည်းပေးခြင်းအား စတင်ဦးဆောင်ခဲ့သူမှာ အယ်လင်နာပင်ဖြစ်သည်။ ဤကြိုးပမ်းမှုတွင် ပြည်သူ့အခွင့်အရေးတိုက်ပွဲဝင်ခေါင်းဆောင်များ၊ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များ၊ လစ်ဘရယ်ပြောခွင့်ရ ပုဂ္ဂိုလ်များစသော များစွာသော သူများသည် သူမနှင့်ပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။ မည်သူတို့ပင် ပါဝင်စေကာမူ သူသည် အလွန်ပင်စိတ်ထက်သန်မှုရှိရကား အဆင့်အမြင့်ဆုံးကောင်စီများ၌ ဆုံးဖြတ်ချက်များချမှတ်သည့်အခါ သူမ၏အယူအဆသဘောထားများကသာ အမြဲတမ်းဩဇာညောင်း၍ အရေးပါခဲ့ပေသည်။

သေချာသည့်အချက်တစ်ရပ်မှာ ဖရင့်ကလင်ရုစဗဲသည် ပြီးပြည့်စုံသူတစ်ဦးကားမဟုတ်ပေ။ သူ့တွင် ချွတ်ယွင်းချက် အပြစ်အနာအဆာအများအပြားရှိသည်။ ဝေဖန်ဆန်းစစ်သူတို့ ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရ

သည်မှာ သူ၏ ဖြောင့်မတ်မှုမရှိဘဲ လှည့်ဖြားတတ်ခြင်း၊ ရိုးသားပွင့်လင်းမှု မရှိခြင်း၊ ကျေးဇူးဥပကာရတင်လိုစိတ်မရှိခြင်းတို့ပင်ဖြစ်သည်။ သူ၏ စရိုက် လက္ခဏာအပြစ်အနာအဆာတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ဆွေးနွေး ခဲ့ကြသည်။ ထိုဆွေးနွေးချက်များအရ သူသည် ခေါင်းမာသည်၊ မိမိ၏အယူ အဆကို အလျှော့ပေးလေ့မရှိ။ မိမိ၏အောင်မြင်မှုများအပေါ် စိတ်ကြီးဝင် ၍ မာန်တက်သည်။ မကြာခဏတစ်ဖက်သားအပေါ် တုံ့ပြန်ကလဲစားချေ တတ်သည်။ မိမိအား ဆက်သွယ်ပြောဆိုသူများအား အစဉ်ချောရုံ အလိုက် အထိုက်ပြောလေ့ရှိသည်။ မကြာခဏ သူ၏ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်စိတ် သည် အထက်စီးနှင့်ပြောဆိုပြုမူသည့်အနေအထားသို့ ရောက်သွားပြီး သူ၏ နိုင်ငံရေးဗီဇစိတ်များကို မှေးမှိန်သွားစေသည်။ အဖွဲ့အစည်းများ၌ ကိုယ့်လူ ကိုချည်း များများနေရာပေးထည့်သွင်းသည့် ရှင်းလင်းပြတ်သားမှု မရှိသော စီမံဆောင်ရွက်ချက်နှင့် ၁၉၃၈ ခုကြားဖြတ်ရွေးကောက်ပွဲများ၌ မိမိ၏ ဆန့် ကျင်ဖက်ရန်သူများအား သန့်စင်ထုတ်ပယ်ရန် မအောင်မြင်သည့် ကြိုးပမ်း မှုများသို့ ရှေ့ရှုခဲ့သည်။ သူ၏မအောင်မြင်သော အမြော်အမြင်တစ်ရပ်ကို ဝန်ခံရဦးမည်ဆိုလျှင် ဂျပန်နွယ်ဖွားအမေရိကန်လူမျိုးများအား အတင်းအကြပ် ပြန်လည်နေရာချထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုလုပ်ဆောင်ချက်ကြောင့် ဂျပန် နွယ်ဝင်ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေးသူငယ်ထောင်ပေါင်းများစွာတို့သည် အခြေခံပြည်သူ့လွတ်လပ်မှုအခွင့်အရေးများကို မရရှိနိုင်ပဲဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ ထိုပြင် ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံး ပြည်ပသို့ ထွက်ခွာခွင့်တံခါးကို မပိတ်မီ ဂျူးလူမျိုးဒုက္ခသည်များအား အမေရိကန်နိုင်ငံထဲသို့ ထပ်မံ၍ ဆောင်ယူ လာရေးမှာလည်း အကြီးအကျယ်ဆုံးရှုံးပျက်စီးခဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း ခြုံလိုက်လျှင်ကား ရုစဉ်၏ အင်အားကြီးမားမှုသည် သူ၏ ချွတ်ယွင်းအားနည်းချက်များထက် များစွာပို၍ အလေးသာပေသည်။ သူ မကွယ်လွန်မီနှစ်က စစ်၏ ဒီရေသည် အဆုံးအဖြတ်ပြုမည့်ဘက်သို့ စတင် လှည့်ပြောင်းလာသောအခါ ရုစဉ်သည် အလွန်ပြင်းထန်သည့် ပဋိပက္ခဘက် လိုက်လာမည့် ကမ္ဘာကြီးအတွက် သူ၏ တွေးခေါ်ရှုမြင်ချက် အခြေခံသဘော တရားများကို နေရာတကျထားရှိခဲ့ပေသည်။ ယင်းကား ကမ္ဘာပေါ်ရှိလူမျိုး အားလုံးတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ပိုင်သီးခြားလွတ်လပ်စွာ အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိရေ

ဖြစ်လေသည်။ ဤရည်မှန်းချက်ဖြင့် သူသည် ကမ္ဘာလုံး၏ များပြားသော အစိတ်အပိုင်းအား ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးထားသည့် ကိုလိုနီနယ်ချဲ့ဝါဒအဆုံးသတ် ရေးသို့ ဦးတည်ရှေ့ရှု၍ ကြိုတင်သိမြင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပေသည်။ ကုလသမဂ္ဂ အဖွဲ့ကြီး ဖွဲ့စည်းထူထောင်နိုင်ရေးကို သူသည်အလွန်အရေးထားခဲ့သည်။ နိုင်ငံများအချင်းချင်းကြား၌ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရေးအား အထောက်အကူပြုနိုင်မည့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံတစ်ရပ်ကို နောက်ဆုံးတွင် ရရှိလိမ့်မည်ဟု သူမျှော်လင့်ခဲ့သည်။

သူ၏စံနမူနာသည် နေရာတကာတွင် ဒီမိုကရေစီကို အင်အားတောင့် တင်းစေခဲ့သည်။ သူသည် အထင်ကရသူရဲကောင်းတစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ နယ်နိမိတ်ပြင်ပဝေးရာ ဒေသများမှလူမျိုးများ ကပင် သူ့အားရိုးသားသန့်စင်၍ မယိုင်မနဲ့သည့် ဒီမိုကရေစီပြယုဂ်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအဖြစ် လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုကြသည်ဟု ဗြိတိသျှအတွေးအခေါ်ပညာရှင် အီဆာအာဘာလင်က ပြောကြားခဲ့ပေသည်။

* * *

ပြီး

“လွတ်လပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆို ရေးသားခွင့်၊

လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်၊

မရှိတောင့်တခြင်းမှ လွတ်ကင်းခွင့်၊

ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ လွတ်ကင်းခွင့်”

ဟူ၍ ... ရုစဇဲက လွတ်လပ်မှု လေးရပ်ကို
ပုံဖော်သည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ရမည့်

တစ်ခုတည်းသော အရာကား

ထို စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှု ဆိုသော

အရာကိုယ်၌ပင် ဖြစ်ပါသည်” ဟု

ရုစဇဲက ဆိုသည်။

“စစ်ကို ကြေညာ၍ တိုက်နိုင်သော်လည်း

ငြိမ်းချမ်းရေးကို ကြေညာ၍ မရနိုင်” ဟု

ရုစဇဲက ယုံကြည်သည်။